

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΒ'

Πέμπτη 27 Απριλίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Ι. Θεοφύλακτου και Χ. Σταϊκούρα, σελ. 7261, 7285

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Γυμνάσιο Χανίων, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Γαλατσίου, το 27ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών, μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Κρεμαστής Ρόδου, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Κυδωνίας Χανίων, μαθητές από το Γυναικόκαστρο Κιλκίς, το Δραβήσκο και την Παλαιοκώμη Σερρών, το 6ο Γυμνάσιο Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης, το Γυμνάσιο Πλατανιά Χανίων, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης και το 72ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης, σελ. 7264, 7266, 7269, 7276, 7291, 7300, 7307, 7314, 7322, 7326, 7336, 7341

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 7264, 7265, 7266, 7269, 7270, 7271, 7272, 7274, 7282, 7283, 7285, 7286, 7287, 7289, 7290, 7291, 7292, 7293, 7295, 7298, 7311, 7316, 7317, 7318, 7319, 7322, 7323, 7329, 7330, 7332, 7333, 7334, 7335, 7338, 7339, 7340, 7341, 7342, 7344

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 7291

5. Ανακοινώνεται ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 7313

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 28 Απριλίου 2017, σελ. 7299

2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα «παραμένει η υγειονομική και περιβαλλοντική βόμβα των σκουπιδιών στη Ζάκυνθο», σελ. 7259

β) Προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την υπολειτούργια των Δημοτικών Περιφερειακών Θεάτρων, σελ. 7261

γ) Προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης:

i. σχετικά με τον πλειστηριασμό από τον ΕΦΚΑ ακινήτου ιδιοκτησίας «αγροτικού συνεταιρισμού Δωδεκανήσου», σελ. 7262

ii. σχετικά με την ανάγκη εξεύρεσης λύσης για την έκδοση συντάξεων, των υπό συνταξιοδότηση ασφαλισμένων του ΕΦΚΑ μη μισθωτών και αγροτών που έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές, σελ. 7264

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης: «Εξωδικαστικός μηχανισμός στήριξης οφειλών επιχειρήσεων», σελ. 7266 - 7344

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση της διεθνούς σύμβασης για τον έλεγχο και διαχείριση του έρματος και των ιζημάτων που προέρχονται από τα πλοία, 2004 και άλλες διατάξεις», σελ. 7261

3. Αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας:

α) Βουλευτών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ καθώς και από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές κ.κ. Γ. Καρρά και Θ. Θεοχάρη επί της τροπολογίας 1027/15, σελ. 7341, 7342

β) Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επί της τροπολογίας 1027/15, σελ. 7341

γ) Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών και Ανάπτυξης, σελ. 7341

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 7324 – 7341
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 7266 – 7288
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 7288 – 7307
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 7341 – 7344
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 7307 – 7324
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 7259 – 7265

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 7282, 7341, 7342
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 7329, 7330, 7332, 7333, 7334, 7335, 7338, 7339, 7340, 7341

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 7269, 7340
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 7291
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 7342
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 7266, 7287, 7340, 7341
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. ,	σελ. 7274, 7342
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 7266, 7269, 7270, 7271, 7272, 7283, 7285, 7286, 7287

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 7292, 7332, 7333, 7341, 7342
------------------	-----------------------------------

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 7289, 7290, 7291, 7293, 7295, 7298
---------------	---

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 7341, 7342, 7344
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 7292, 7342

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 7311, 7316, 7317, 7318, 7319, 7322
-----------------	---

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 7266, 7287, 7289, 7317, 7323, 7332, 7333, 7334, 7340, 7341
---------------	---

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 7264, 7265, 7266
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 7342

ΕΥΔΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 7287, 7341, 7342
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δ. ,	σελ. 7269, 7270, 7317, 7323, 7332, 7339

ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 7269, 7271, 7341, 7342
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. ,	σελ. 7342

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. ,	σελ. 7291
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 7291

Γ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. , σελ. 7262, 7263
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 7259, 7260
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 7264, 7265
ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ Α. , σελ. 7261, 7262
ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 7263, 7264, 7265
ΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 7259, 7260
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 7261, 7262

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. , σελ. 7298
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. , σελ. 7336
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. , σελ. 7315
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 7307, 7308, 7309
ΧΑΡΙΤΣΗΣ Α. , σελ. 7285, 7286, 7293
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 7301

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 7283
ΜΠΑΛΛΗΣ Σ. , σελ. 7290

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 7317, 7318
ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 7282, 7335, 7336
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Χ. , σελ. 7288, 7290, 7291, 7339
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 7313
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 7272
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 7289
ΒΑΡΔΑΛΗΣ Α. , σελ. 7275, 7276
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 7270, 7271
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 7305
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 7290, 7291
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 7295
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 7293, 7296
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 7287, 7293, 7303, 7304
ΔΗΜΑΡΑΣ Γ. , σελ. 7324, 7325
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ. , σελ. 7291, 7293, 7323
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 7274
ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 7293, 7301, 7302, 7304
ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ Ι. , σελ. 7318, 7319
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 7337, 7338
ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α. , σελ. 7329, 7330
ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. , σελ. 7322
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. , σελ. 7280
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 7307
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 7286, 7319, 7334
ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 7299
ΚΑΤΣΑΒΡΙΑ - ΣΙΩΡΟΠΟΥΛΟΥ Χ. , σελ. 7338
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 7335
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 7292
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 7328, 7329
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 7316
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕΑΣ Π. , σελ. 7307
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 7287, 7288, 7289, 7293, 7323, 7334
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 7295
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 7355
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 7302
ΜΠΓΙΑΛΑΣ Χ. , σελ. 7309, 7316, 7333, 7334
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 7309
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 7286, 7287, 7304
ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ. , σελ. 7325, 7326
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 7330, 7332
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Δ. , σελ. 7270, 7277, 7284, 7287, 7332, 7334
ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 7312
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. , σελ. 7293
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 7290, 7291, 7326
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. , σελ. 7310
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 7311, 7340
ΣΚΟΥΦΑ Ε. , σελ. 7321
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. , σελ. 7327
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 7267, 7271

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΒ'

Πέμπτη 27 Απριλίου 2017

Αθήνα, σήμερα στις 27 Απριλίου 2017, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.36', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΛΥΚΟΥΔΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αρχίζουμε με την τρίτη με αριθμό 748/24-4-2017 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «παραμένει η υγιεινονομική και περιβαλλοντική βόμβα των σκουπιδιών στη Ζάκυνθο».

Απαντάει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παναγιώτης Σκουρλέτης. Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, σας είναι γνωστό. Είναι πολύ καιρό αυτό το ζήτημα, που αφορά την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στη Ζάκυνθο με τα σκουπίδια, όπου μιλάμε στην κυριολεξία για μια υγιεινονομική και περιβαλλοντική βόμβα.

Έχουν γίνει κατά καιρούς πάρα πολλές συσκέψεις και στο Υπουργείο σας, αλλά και στη Ζάκυνθο με διάφορες λύσεις, οι οποίες έχουν δοθεί και οι οποίες έχουν μείνει στα χαρτιά, γιατί καμιά απ' αυτές δεν έχει προχωρήσει και με διάφορες ημερομηνίες λήξης, όσον αφορά την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Όμως, το πρόβλημα παραμένει, η κατάσταση επιδεινώνεται, διογκώνονται οι τόνοι σκουπιδιών, οι οποίοι παραμένουν στο σύνολο του νησιού της Ζάκυνθου με την ύπαρξη σοβαρών κινδύνων για τη δημόσια υγεία και για το περιβάλλον, πολύ δε περισσότερο τώρα που έρχεται το καλοκαίρι, οι θερμοκρασίες ανεβαίνουν με αποτέλεσμα η κατάσταση να γίνεται ακόμα πιο αποπνικτική.

Άρα, τα συγκεκριμένα ερωτήματα, τα οποία θέσαμε, κύριε Υπουργέ, στην επίκαιρη ερώτηση είναι δύο:

Πρώτον, ποια είναι αυτή η άμεση και ασφαλής λύση για να αντιμετωπιστεί η παραπάνω κατάσταση στη Ζάκυνθο και πώς αυτές οι λύσεις θα δρομολογηθούν με συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα; Και δεύτερον, μετά και από δική σας παρέμβαση μπορεί να υπάρξει απαλλαγή των εργαζομένων, αν χρειάζεται νομοθετική πρωτοβουλία, και των λαϊκών νοικοκυριών της πόλης από τα δημοτικά τέλη καθαριότητας, τα ανταποδοτικά τέλη, για όσο διάστημα η κατάσταση αυτή παραμένει και με αναδρομική ισχύ;

Σ' αυτά τα δύο ζητήματα θέλουμε συγκεκριμένες απαντήσεις, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Καραθανασόπουλε, δεν είναι απλά γνωστό το ζήτημα σε εμάς, αλλά, όπως κι εσείς υπονοήσατε με την ερώτησή σας, ασχολούμαστε με ένα συστηματικό τρόπο από τον Νοέμβριο του προηγούμενου έτους.

Ο ίδιος προσωπικά έχω συμμετάσχει σε τέσσερις, τουλάχιστον, συσκέψεις με τον δήμαρχο, τον Φορέα Διαχείρισης Αποβλήτων, τον περιφερειάρχη, τον αντιπεριφερειάρχη και έχω συναντήσει εργαζόμενους στο εργατικό κέντρο της πόλης.

Νομίζω ότι έχουμε εξαντλήσει σχεδόν όλα, εάν όχι όλα, τα μέσα που διαθέτουμε για να πιέσουμε ώστε να υπάρξει ουσιαστική αντιμετώπιση ενός προβλήματος, το οποίο πραγματικά τινάζει στον αέρα την οικονομία και βεβαίως αποτελεί και μία υγιεινονομική βόμβα, όπως το χαρακτηρίζατε και εσείς.

Όμως, νομίζω ότι μπορούμε εδώ και κάποιες ημέρες να μιλάμε με αισιοδοξία και να μπορούμε να ισχυριστούμε ότι το πρόβλημα που έχει πάρει τον δρόμο της επίλυσής του. Αφού χάσαμε πολύτιμο χρόνο, αφού φτάσαμε σε μια οριακή κατάσταση –ως γνωστόν η Ζάκυνθος είναι ένα νησί το οποίο αποτελεί έναν από τους πρώτους τουριστικούς προορισμούς- και περάσαμε και τις γιορτές του Πάσχα κάτω από ακραίες συνθήκες με τόνους σκουπιδιών στην πόλη, υπάρχει ολόκληρο παρασκήνιο, υπάρχουν πολύ μεγάλες ευθύνες, οι οποίες επιμερίζονται και στην τοπική αυτοδιοίκηση, όπως έχω πει σε αυτή την Αίθουσα απαντώντας σε μια παρόμοια επίκαιρη ερώτηση, που είχε γίνει πριν από κάποιο διάστημα. Η τοπική αυτοδιοίκηση έχει την πρώτη ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων.

Η πολιτεία από μεριάς της αδειοδότησε έγκαιρα όλες τις λύσεις, που υπήρχαν όλο αυτό το διάστημα, από τον Νοέμβριο, τουλάχιστον, από όσο ξέρω εγώ. Στις 22 Νοεμβρίου έγινε η πρώτη σύσκεψη, στις 12 Δεκεμβρίου η δεύτερη, στις 23 Φεβρουαρίου η τρίτη, στις 13 Απριλίου η τέταρτη, στις 24 Απριλίου, μόλις πριν από λίγες ημέρες, η τελευταία, με δική μου συμμετοχή. Το υπογραμμίζω αυτό, διότι ήθελα να παρακολουθήσω ο ίδιος εκ του σύνεγγυς βήμα με βήμα την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος. Διότι δεν χρωστούν τίποτα οι εργαζόμενοι και οι κάτοικοι του νησιού να υφίστανται όλη αυτή την ανευθυνότητα εκ μέρους των αρμοδίων.

Όμως, αυτή τη στιγμή -και αυτές είναι οι τελευταίες πληροφορίες που έχω και από τον Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, ο οποίος βρισκόταν μέχρι και σήμερα στο νησί- ότι έχει επιλεγεί η εγκατάσταση του δεματοποιητή σε χώρο κοντά στον

πρώην ΧΥΤΑ, στον χώρο του Σκοπού. Ελπίζουμε ότι στα τέλη της άλλης εβδομάδας θα αρχίσει να λειτουργεί και μέσα σε δύο με δυόμισι μήνες θα έχει λειτουργήσει και η ενδιάμεση λύση στον χώρο της περιοχής Λίβα, όπου προορίζεται να είναι εκεί και η οριστική λύση.

Για όλα αυτά έχουμε εξασφαλίσει τις άδειες, ενώ έχει εξασφαλιστεί και η χρηματοδότηση της οριστικής λύσης από το αντίστοιχο πρόγραμμα του ΕΣΠΑ.

Νομίζω, λοιπόν, ότι έστω και με καθυστέρηση τα πράγματα βαίνουν καλώς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας για τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, μακάρι να είχαμε και να συμεριζόμασταν κι εμείς τη δική σας αισιοδοξία. Γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά και αναγνωρίζουμε ότι έχουν γίνει δεκάδες συσκέψεις για το συγκεκριμένο ζήτημα και με τη δική σας παρουσία, οι αποφάσεις των οποίων συσκέψεων όμως έχουν μείνει στα χαρτιά. Όπως και η χθεσινή απόφαση, που ελήφθη στη σύσκεψη που έγινε στο νησί με το γενικό γραμματέα αποκεντρωμένης διοίκησης πολύ φοβούμαστε ότι θα μείνει στα χαρτιά, για τον δεματοποιητή στον Σκοπό, μέχρι να γίνει ο ΧΥΤΥ στον Λίβα. Πολύ δε περισσότερο που η σημερινή εξέλιξη είναι ότι μετά από μήνυση των κατοίκων στον Σκοπό συνέλαβαν τους εκσκαφείς, που πήγαν να κάνουν τις χωματουργικές εργασίες.

Καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά που οδηγείται η κατάσταση. Πολύ δε περισσότερο που ακόμα και ο δεματοποιητής να υλοποιηθεί -εάν υλοποιηθεί- και τηρούνται όλες οι προδιαγραφές, οι τόνοι σκουπιδιών δεν μπορούν να απορροφηθούν σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, ενώ η δεματοποίηση των σκουπιδιών εγκυμονεί νέους κινδύνους.

Από αυτή την άποψη, κύριε Υπουργέ, ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι το θέμα με τα σκουπίδια δεν είναι πρόβλημα μόνο της Ζακύνθου, αλλά συνολικότερο. Επίσης, ξέρουμε ότι υπάρχει ένας τεράστιος πόλεμος οικονομικών συμφερόντων, για το ποιοι επιχειρηματικοί όμιλοι θα αναλάβουν τη διαχείριση των απορριμμάτων.

Και στη Ζάκυνθο υπάρχει αντίστοιχος επιχειρηματικός πόλεμος με τις όποιες λύσεις δεν προωθούνται ή υπονομεύονται εκφράζεται επί της ουσίας.

Αυτοί οι οποίοι θα πληρώσουν αυτόν τον επιχειρηματικό πόλεμο είναι οι ίδιοι οι κάτοικοι, τα ίδια τα λαϊκά νοικοκυριά στη Ζάκυνθο, που βιώνουν αυτή την υγειονομική περιβαλλοντική βόμβα. Επίσης, όποια λύση και να δοθεί θα είναι σε βάρος τους, γιατί τα ανταποδοτικά τέλη θα πάνε πάρα πολύ ψηλά.

Θα μπει το δίλημμα στον κόσμο -και το ξέρουν και από τους τοπικούς παράγοντες εκεί που έχουν ευθύνη, τον δήμαρχο και τον περιφερειάρχη, αλλά και από την Κυβέρνηση- ή να πληρώσουν για τα σκουπίδια, για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, ή αλλιώς θα ζουν με αυτή την υγειονομική βόμβα.

Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα, κύριε Υπουργέ.

Από αυτή την άποψη, οι όποιες καλές προθέσεις -εντός εισαγωγικών ή εκτός εισαγωγικών- που μπορεί να έχει η Κυβέρνηση φαίνεται ότι βρίσκουν τοίχο.

Και εμείς λέμε καθαρά ότι από τη στιγμή που εμπλέκονται επιχειρηματικοί όμιλοι, από τη στιγμή που η διαχείριση των απορριμμάτων θα ιδιωτικοποιείται, θα εμπορευματοποιείται, τότε καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά σε τι επώδυνες καταστάσεις θα οδηγηθούν τα λαϊκά στρώματα στο ζήτημα των σκουπιδιών, αλλά και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στους χώρους αποκομιδής και επεξεργασίας των απορριμμάτων με τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους, με τους συμβασιούχους εργαζόμενους, με μη ύπαρξη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, η ανησυχία μας παραμένει και δεν το κάνουμε, κύριε Υπουργέ, για αντιπολιτευτικούς λόγους. Υπάρχουν εκατό άλλοι λόγοι για να κάνουμε αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση. Όμως, είναι μια πραγματική ανησυχία η οποία υπάρχει και η οποία πολύ φοβούμαστε ότι δεν θα αντιμετωπιστεί το επόμενο χρονικό διάστημα, αν δεν κάνει άμεση παρέμβαση η Κυ-

βέρνηση στην κατεύθυνση η ίδια να υλοποιήσει τη λύση και όχι να πετάει -που, βεβαίως, έχει την ευθύνη η τοπική διοίκηση και ο δήμος και η περιφέρεια- το μπαλάκι για το ποιος θα λύσει το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι δεν μπορούμε να μιλάμε γενικά και αόριστα για ευθύνες, διότι κάποιες από αυτές τις αναφέρατε και εσείς.

Όμως, προσέξτε να δείτε: Είναι ανάγκη να υπάρχει μια στάση ευθύνης από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη και από όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Σημασία έχει να δημιουργήσουμε εκείνους τους κατάλληλους, τους απαιτούμενους όρους κοινωνικής πίεσης, έτσι ώστε όλοι να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Εμείς δεν είμαστε από αυτούς οι οποίοι με ευκολία θα μετακυλήσουμε τις ευθύνες αλλού. Όμως, αυτό το οποίο περνούσε και περνάει από το χέρι μας μέσα από την αποκεντρωμένη διοίκηση, δηλαδή μια επιτήρηση, ένας έλεγχος εκ του σύνεγγυς όλων των αναγκών βημάτων για την αντιμετώπιση του ζητήματος, έχει γίνει. Και δεν μιλάμε γενικά και αόριστα. Γνωρίζετε ότι η πρόταση για τη χρηματοδότηση της οριστικής λύσης μέσα από το αντίστοιχο ΕΣΠΑ έχει κατατεθεί και από όσο ξέρω, από τη βαθμολογία που έχει πάρει, θα εγκριθεί τελικά. Άρα, μιλάμε για οριστική λύση.

Καλές είναι οι αναφορές που κάνετε γενικά -και τις κάνετε σε κάθε είδους αντίστοιχες περιπτώσεις ως Κομμουνιστικό Κόμμα- για τη μη εκμετάλλευση, την κερδοσκοπική αντιμετώπιση ενός ζητήματος, που σχετίζεται με τα απόβλητα, αλλά δεν «κολλάει» σε όλες τις περιπτώσεις. Υπάρχουν πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις -αν θέλετε- για να αναφερθείτε σε μια τέτοια λογική, για να επιβεβαιώσετε αυτή την επιχειρηματολογία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρουμε και τα καράβια που παραμένουν παροπλισμένα, κύριε Υπουργέ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Προσέξτε να δείτε, λοιπόν: Αυτό που δεν μπορώ να καταλάβω και το θεωρώ ειλικρινά ως μια λογική η οποία δεν τέμνεται με το πρόβλημα είναι ότι ζητάτε όσο διάστημα είναι τα σκουπίδια στους δρόμους να απαλλαγούν οι εργαζόμενοι από την καταβολή των τελών.

Κατ' αρχάς, γνωρίζετε ότι αυτό προϋποθέτει απόφαση του δημοτικού συμβουλίου με βάση τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοτέλεια της τοπικής αυτοδιοίκησης. Θα μπορούσε, λοιπόν, να πάρει -όπως έχει πάρει σε κάποιες περιπτώσεις- η τοπική αυτοδιοίκηση μια τέτοια απόφαση για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Όμως, εδώ πέρα σε μια στιγμή που χρειάζεται να τους πούμε «κύριοι, αφού εισπράττετε τα χρήματα, πρέπει να κάνετε τη δουλειά σας, είστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσετε αυτό το ζήτημα», τι νόημα έχει; Μήπως, λοιπόν, αυτή είναι μια εύκολη συνταγή για να την «πετάμε» κάθε φορά; Δεν βοηθούν τέτοιου είδους -ας πούμε- επιχειρήματα.

Όσον αφορά την ευαισθησία μας στο θέμα των συμβασιούχων, τη γνωρίζετε. Είναι και σε εξέλιξη μια πολύ σημαντική δημιουργία συζήτησης. Θα έχουμε το χρονικό διάστημα να την επεκτείνουμε και να την κάνουμε σε βάθος και στη Βουλή. Γνωρίζω ότι και το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχει καταθέσει μια επερώτηση για τις επόμενες μέρες για τα θέματα της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο κ. Βορίδης την έχει καταθέσει. Και εκεί θα έχουμε τη δυνατότητα να συζητήσουμε για αυτό.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι -και δεν μιλάμε με λόγια, ήδη ξέρω ότι έχει υπάρξει μία ολόκληρη τεχνική προετοιμασία για την αντικατάσταση του δεματοποιητή, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να δεματοποιεί μέχρι διακόσιους τόνους μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα- και στο διάστημα των δύο μηνών που χρειάζονται για να υπάρξει μεταβατική λύση στη θέση Λίβα -έχει βρεθεί μάλιστα και ο δρόμος που θα πηγαίνει και υπάρχει και αντίστοιχη αδειοδότηση από το δασαρχείο- πράγματι θα αποφορτίσουμε το ζήτημα και ότι πράγματι «το νερό έχει μπει στο αυλάκι».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε Υ-

πουργέ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση της διεθνούς σύμβασης για τον έλεγχο και διαχείριση του έρματος και των ιζημάτων που προέρχονται από τα πλοία, 2004 και άλλες διατάξεις».

Επίσης, ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Θεοφύλακτος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό, για προσωπικούς λόγους, από 28 Απριλίου 2017 έως 2 Μαΐου 2017.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ακολουθεί η πρώτη με αριθμό 744/24-4-2017 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Νομού Αττικής του Συνσπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη (Πάνου) Σκουρολιάκου προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την υπολειτουργία των δημοτικών περιφερειακών θεάτρων.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, η ερώτηση έχει να κάνει με την υπολειτουργία των δημοτικών περιφερειακών θεάτρων και θα έλεγα ότι είναι ευτυχής συγκυρία που αυτήν την στιγμή βρίσκεται στην Αίθουσα και ο Υπουργός Εσωτερικών.

Η σημαντική υπόθεση της λειτουργίας θεατρικών δομών που ενισχύονται από την κεντρική, αλλά και την τοπική αυτοδιοίκηση στην περιφέρεια της χώρας, έχει φτάσει σε αδιέξοδο. Ο θεσμός των δημοτικών περιφερειακών θεάτρων, τα οποία κατά τα προηγούμενα χρόνια καλλιεργήσαν την τέχνη του θεάτρου, αλλά και ενθάρρυναν και πολλές δράσεις πολιτισμού, ουσιαστικά έχει κλείσει τον λειτουργικό και ιστορικό του κύκλο. Την ευθύνη γι' αυτήν την κατάσταση την έχουν οι πολιτικές των προηγούμενων κυβερνήσεων σε συνδυασμό και με τις εμφανείς ευθύνες πολλών τοπικών αρχόντων.

Να δώσω ένα παράδειγμα. Το 2010 οι επιχορηγήσεις ανήλθαν στο ποσό 2.479.000 ευρώ, ενώ το 2014 κατέβηκαν στις 483.000, στο ένα έκτο.

Μεγάλη ανησυχία και φόβος έχει προκύψει λόγω της τελευταίας απόφασης σχετικά με τα δημοτικά περιφερειακά θέατρα, η οποία συντηρεί την ακινησία, δίνοντας το φιλί της ζωής –ένα ανααιμικό φιλί ζωής θα έλεγα– σε μερικά μόνον θέατρα, αφήνοντας τα άλλα στην τύχη τους και μαζί με αυτά εγκαταλείποντας και μεγάλα τμήματα της περιφέρειας, όσον αφορά στη φροντίδα, που πρέπει να επιδείξει η πολιτεία στο θέμα της λειτουργίας του θεάτρου παντού στη χώρα μας.

Ήρθε η ώρα η Κυβέρνηση, μέσω του αρμόδιου Υπουργείου, να καταθέσει νέα πρόταση για τα δημοτικά περιφερειακά θέατρα, για το θέατρο στην περιφέρεια. Την πρόταση αυτή αναμένει με αγωνία όλος ο κόσμος του θεάτρου, αλλά και πολίτες της περιφέρειας. Η μεγάλη πλειοψηφία συμφωνεί πως πρέπει να προταθεί ένα άλλο μοντέλο, που θα συνενώνει δυνάμεις, θα επιταχύνει οικονομία κλίμακος και θα έχει δημοκρατική διοίκηση με διαφάνεια στις αποφάσεις και στις ενέργειές της.

Ερωτάσθε, λοιπόν, εάν σκοπεύετε να εκπονήσετε μία νέα πρόταση που θα λαμβάνει υπ' όψιν τα ιστορικά, αλλά και σύγχρονα δεδομένα, μέσα σε αυτές τις συνθήκες οικονομικής ασφυξίας που ζούμε, ώστε να οργανωθεί ένας νέος θεσμός, που θα καλύπτει τη χώρα και θα δίνει τη δυνατότητα σε μεγαλύτερα του ενός σύνολα του πρώτου και δεύτερου βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης να συμμετέχουν ενεργά και με αποφασιστική οικονομική ευθύνη, που θα ελαφρύνει και την κεντρική εξουσία όσον αφορά στην ευθύνη που έχει να χρηματοδοτεί εξολοκλήρου αυτά τα θέατρα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Σκουρολιάκο, αποφεύγω να περιαυτολογώ, αλλά πραγματικά αισθάνομαι ότι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της διαδρομής και της υπηρεσίας μου στο θέατρο έχει αφιερωθεί στην αποκέν-

τρωση.

Ήδη από το 1975 με την πρωτοπόρο στην αποκέντρωση Ασπασία Παπαθανασίου υπήρξαν περιοδείες σε όλη την Ελλάδα, σε όλα τα χωριά, που ήταν ακριβώς ο δρόμος που άνοιξε μετά με τα ΔΗΠΕΘΕ, και μετά επί δώδεκα χρόνια υπηρετώντας στα ΔΗΠΕΘΕ νομίζω ότι είμαι σε θέση να έχω μια πολύ σαφή εικόνα.

Συμφωνώ με αυτά τα οποία εντοπίσατε όσον αφορά την παθογένεια των ΔΗΠΕΘΕ.

Όπως ξέρετε, τα τελευταία χρόνια λόγω της μείωσης της επιχορηγήσεων πλέον το Υπουργείο Πολιτισμού στις προγραμματικές δεν έχει κανενός είδους παρέμβαση ουσιαστική στη λειτουργία των ΔΗΠΕΘΕ.

Εμείς γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά τα προβλήματα. Θελήσαμε σε αυτή τη μεταβατική περίοδο να δώσουμε ένα στίγμα ότι επιθυμούμε να βελτιώσουμε τη λειτουργία των ΔΗΠΕΘΕ. Δεν θελήσαμε να αιφνιδιάσουμε τα ΔΗΠΕΘΕ, δημιουργώντας αλλαγές στις οποίες δεν προλάβαιναν να ανταποκριθούν και διακινδυνεύαν έτσι οι επιχορηγήσεις και η στήριξή τους από την περιφέρεια.

Θελήσαμε να κάνουμε μια προειδοποιητική μεταβατική κίνηση, με την οποία επιβραβεύουμε τα ΔΗΠΕΘΕ που τηρούν τις συμφωνίες. Αυξήσαμε, δηλαδή, την επιχορήγησή τους από τα 46.500 ευρώ το χρόνο στα 62.500 ευρώ. Αυτά αριθμούν τα επτά ΔΗΠΕΘΕ.

Επομένως, δεν καταλαβαίνω γιατί λέτε ότι εγκαταλείψαμε το θεσμό. Τουναντίον, στηρίζουμε τα ΔΗΠΕΘΕ που τηρούν σε ένα σεβαστό βαθμό τις δεσμεύσεις τους. Δεν μειώσαμε σε πέντε ΔΗΠΕΘΕ την επιχορήγησή τους, ώστε να μην αιφνιδιαστούν. Παραμένει η ίδια. Μόνο σε ένα μειώσαμε την επιχορήγηση και σε άλλο ένα σταμάτησε εκ των πραγμάτων, γιατί είχε τεθεί εκτός δικτύου.

Επομένως, είναι σαφές ότι θέλουμε να αναβαθμίσουμε το θεσμό. Θέλουμε να του δώσουμε μια νέα πνοή. Στην καινούργια προγραμματική θα τεθούν πολύ πιο βελτιωμένα και ανανεωμένα κριτήρια και όροι και θα διαμορφώσουμε τις συνθήκες μέσα από διαβούλευση, ώστε αυτή η νέα προγραμματική να ανταποκρίνεται στις νέες προδιαγραφές και απαιτήσεις που θέτει η σημερινή εποχή.

Η πολιτική μας είναι οτιδήποτε γίνεται στο κέντρο να αποκεντρώνεται, να εξακτινώνεται στην περιφέρεια και το εξωτερικό. Η πρόθεσή μας είναι να δώσουμε κατευθύνσεις συνεργασίας ανάμεσα στο κέντρο και στην περιφέρεια, αλλά και ανάμεσα στην περιφέρεια και το εξωτερικό.

Επομένως, δεν σκοπεύουμε να εγκαταλείψουμε. Δεν πιστεύουμε ότι ο θεσμός πνέει τα λοίσθια. Τουναντίον, θέλουμε να τον ανανεώσουμε, αλλά αυτό δεν γίνεται μονόπλευρα από το Υπουργείο, χρειάζεται να συμμετέχουν και οι τοπικές κοινωνίες, οι δήμοι, οι περιφέρειες. Άλλωστε, είναι περιφερειακά θέατρα και εκ του νόμου προβλέπεται η συμμετοχή των περιφερειών. Γίνεται σε κάποιες περιπτώσεις, αλλά πρέπει να γίνει μέσα σε μια πολύ πιο οργανωμένη και κοινά συμφωνημένη βάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, ούτε εγώ θα περιαυτολογήσω, αλλά γνωρίζετε ότι έχω κι εγώ μια θητεία σε αυτά τα θέατρα, δέκα χρόνια ως διευθυντής και αρκετές περιόδους ως ηθοποιός ή σκηνοθέτης. Έχω ζήσει, λοιπόν, αυτά τα θέατρα από μέσα. Έχω περάσει μεγάλο μέρος της θεατρικής μου ζωής σε αυτά.

Είπατε ότι δεν θέλατε να αιφνιδιάσεις κάτι το οποίο βρίσκεται σε λειτουργία. Για κάτι, που βρίσκεται σε αυτή την κατάσταση που βρίσκονται τα θέατρα αυτή τη στιγμή χρειάζεται ένας αιφνιδισμός ευχάριστος για να τα ξυπνήσει.

Μας είπατε ότι η επιχορήγηση είναι στα 62.500 ευρώ. Καταλαβαίνω. Τόσες είναι οι δυνατότητες της πολιτείας. Ξέρετε, όμως, ότι αυτά τα χρήματα δεν φτάνουν ούτε για τη μισθοδοσία του μόνιμου τεχνικού και διοικητικού προσωπικού. Πώς θα γίνουν οι παραγωγές;

Είπατε ότι θα πάνε οι παραγωγές από το κέντρο. Καλές είναι οι παραγωγές από το κέντρο προς την περιφέρεια, αλλά δεν είναι δυνατόν να δίνει αποκλειστικά το κέντρο τα φώτα στην πε-

ριφέρεια. Πρέπει να γίνονται πρωτογενείς παραγωγές και εκεί.

Γνωρίζετε τη θλιβερή κατάσταση στην οποία βρίσκονται αυτή τη στιγμή τα θέατρα, θέατρα τα οποία λειτουργούν με πολλαπλές ταχύτητες. Τι κάνουν; Μετακλήσεις θιάσων κάνουν και πρέπει να δείτε και αυτό το θέμα της ψεύτικης συμπαραγωγής, όπου ένας ιδιώτης θεατρικός επιχειρηματίας δανείζεται το όνομα του θεάτρου, το βάζει στην αφίσα και παίρνει εργαζόμενους, υλικοτεχνική υποδομή, προβολείς, ηχητικά, φορτηγά κ.λπ. και το ΔΗΠΕΘΕ με ελάχιστα χρήματα που μπαίνει μέσα, απλώς παριστάνει ότι είναι ζωντανό.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά, λοιπόν, ότι οι περισσότερες παραγωγές αυτή τη στιγμή στα ΔΗΠΕΘΕ γίνονται από ερασιτέχνες ηθοποιούς. Είναι πολύ σημαντικό το ερασιτεχνικό θέατρο, αλλά ως ερασιτεχνικό θέατρο. Οι ιδρυτικός νόμος, αυτός της Μελίνας, προβλέπει επαγγελματίες σε ποσοστό 80%. Δεν λειτουργούν με πρόγραμμα, αλλά με τυχαίες επιλογές. Γνωρίζετε ότι πολλά δεν έχουν καλλιτεχνικό διευθυντή. Σε αυτά τα θέατρα που πήγαν τα χρήματα έχουν όλα καλλιτεχνικό διευθυντή, γιατί, αν δεν έχουν, είναι ένα θέμα, είμαστε εκτός νόμου. Το καθένα από αυτά λειτουργεί με τον δικό του τρόπο.

Έχουμε θέατρα για τα οποία έμαθα, όπως το ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας με το ιστορικό όνομα του θεσσαλικού θεάτρου, ότι έκανε μια προκήρυξη η οποία δεν έχει σχέση με τον ιδρυτικό νόμο των ΔΗΠΕΘΕ.

Είναι μια προκήρυξη που, κυρία Υπουργέ, αν διεκδικούσατε αυτή τη θέση, που συνεργαστήκατε σε αυτό το θέατρο με τον Κώστα Τσιάνο για να κάνετε την ιστορική «Ηλέκτρα», δεν θα ήσασταν διευθύντρια με αυτήν την προκήρυξη του Θεάτρου.

Τελειώνοντας -και ευχαριστώ για τον χρόνο- θέλω να πω ότι η αναδιοργάνωση του θεσμού των ΔΗΠΕΘΕ στο πλαίσιο της θεατρικής αποκέντρωσης υπήρξε και είναι κεντρικό στοιχείο του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Η δημιουργία μεγάλων περιφερειακών θεάτρων, όπου περιφέρειες εννοούμε τη γεωγραφική, είναι πρωταρχικός στόχος και είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα που πρέπει να προχωρήσει.

Τελειώνοντας, θέλω να στηλιτεύσω τη συμπεριφορά των περιφερειάρχων οι οποίοι δεν συμμετέχουν στα ήδη υπάρχοντα ΔΗΠΕΘΕ. Θα μπορούσαν να βοηθήσουν και αυτοί με πολλούς τρόπους. Δεν το έχει κάνει κανένας και αν κάποιος το έχει κάνει, ζητώ συγγνώμη και θα πρέπει να το αναφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Είναι σαφές ότι στη νέα προγραμματική συμφωνία θα τεθούν πολλοί πιο σαφείς όροι όσον αφορά τις συνεργασίες και τις συμπαραγωγές. Είναι πολύ γνωστά όλα αυτά που είπατε. Όμως, στην καινούργια προγραμματική θα τεθούν πολύ σαφείς όροι στο τι σημαίνει συμπαραγωγή.

Επίσης, για το θέμα του καλλιτεχνικού διευθυντή υπάρχει μια εμπλοκή, που δεν οφείλεται πάντα στους δήμους. Υπάρχει η εξής εμπλοκή, ότι, όταν είναι κοινωφελής οργανισμός, προσλαμβάνεται βάσει του νόμου με ΠΕ, δηλαδή, πρέπει να έχει κάποια πανεπιστημιακή πτυχία ή τεχνικά.

Αυτό είμαστε σε φάση που το διερευνούμε, το έχουμε ψάξει πάρα πολύ, κύριε Σκουρολιάκο. Είμαστε στη φάση να ψάξουμε να λύσουμε το πρόβλημα. Είμαστε σε επαφή και με τον δήμαρχο της Λάρισας και με τους νομικούς για να μπορέσει να λυθεί αυτό το πρόβλημα. Υπάρχει μια νομική αντίφαση σε αυτό. Ενώ από τη μία εξάγονται τα καλλιτεχνικά, από την άλλη, υποχρεώνονται να προσλαμβάνουν με άλλα κριτήρια. Αυτό το γνωρίζουμε και είμαστε σε φάση να διερευνήσουμε και να λύσουμε το θέμα αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Σας έστειλα τον νόμο.

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Επίσης, όπως ίσως γνωρίζετε, στις προκηρύξεις των επιχορηγήσεων που έχουμε κάνει για το θέατρο και τον χορό για την περίοδο 2017 και 2018, παροτρύνουμε τα θέατρα να δημιουργήσουν σχέσεις συνεργασίας και συμπαραγωγής όχι μόνο σε οικονομική τεχνική βάση, αλλά ουσιαστικής καλλιτεχνικής σύμπραξης, έτσι ώστε ακριβώς να υπάρχει ουσία στη συμπαραγωγή και

να μην είναι τυπική.

Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και ήδη γίνεται και με το Φεστιβάλ Αθηνών και με κάποιο ελεύθερο θέατρο, με ΔΗΠΕΘΕ. Γίνεται ουσιαστική συνεργασία. Έχουν αρχίσει να γίνονται αυτά τα βήματα. Θα γίνουν πιο συντεταγμένα και πιο οργανωμένα με την καινούργια προγραμματική.

Όμως, θέλω να πω ότι επιθυμούμε να στηρίξουμε αυτόν τον θεσμό και να τον αναβαθμίσουμε. Σκεφτόμαστε πολύ σοβαρά τη δυνατότητα συνεργασιών ανάμεσα στα ΔΗΠΕΘΕ, έτσι ώστε να υπάρχει εξοικονόμηση και αξιοποίηση του δυναμικού. Και, βεβαίως, ένα από τα πιο βασικά κριτήρια που θα θέσουμε είναι οι θέσεις εργασίας, ώστε να προσλαμβάνονται επαγγελματίες του θεάτρου, του χορού, οι συντελεστές και να πάψει αυτή η «γκρίζα ζώνη» όπου το ερασιτεχνικό θέατρο συγχέεται με το επαγγελματικό.

Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει το ερασιτεχνικό θέατρο και επιθυμούμε να είναι τμήμα των ΔΗΠΕΘΕ, έτσι ώστε να εκφράζεται και αυτή η πλευρά των κοινωνιών, που είναι πάρα πολύ σημαντική. Όμως, αυτό δεν πρέπει να συγχέεται με το επαγγελματικό κομμάτι, το οποίο θα τεθεί σαν ένας βασικός όρος των κριτηρίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Ακολουθεί η πρώτη με αριθμό 743/24-4-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Δωδεκανήσου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ηλία Καματερού προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τον πλειστηριασμό από τον ΕΦΚΑ ακινήτου ιδιοκτησίας αγροτικού συνεταιρισμού δωδεκανήσου.

Στην ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Αναστάσιος Πετρόπουλος.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, στα Δωδεκάνησα -για να ξέρετε, είναι είκοσι πέντε κατοικημένα νησιά- λειτουργεί η ένωση γεωργικών συνεταιρισμών -ιστορική ένωση- που καλύπτει όλον τον αγροτικό κόσμο της Δωδεκανήσου. Πάνω από δέκα χιλιάδες αγρότες εξυπηρετούνται μέσα από τον συνεταιρισμό -για παράδειγμα, στις αιτήσεις τους στον ΟΣΔΕ- και το 90% της παραγωγής οиноποιήσιμων σταφυλιών της Ρόδου απορροφάται από την «ΚΑΙΡ». Η «ΚΑΙΡ» είναι θυγατρική της ένωσης, ιστορική εταιρεία, ιδρυμένη και αυτή από ιταλοκρατίας ακόμα, η οποία στεγάζεται σε παραδοσιακά κτήρια.

Ξέρετε ότι στις 22 Μαρτίου, με επισπεύδοντα το ΕΦΚΑ, βγήκε στον πλειστηριασμό από το πρώην ΙΚΑ ένα ακίνητο της ένωσης, το οποίο, αν εκποιηθεί, της στερεί κάθε δυνατότητα να μπει στον νόμο για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, τον οποίο συζητούμε και ψηφίζουμε σήμερα. Έχει όλες τις δυνατότητες να μπει. Μπορεί να καταστεί βιώσιμη η ένωση. Και ευτυχώς, με κινητοποιήσεις των εργαζομένων και των αγροτών απετράπη αυτός ο πλειστηριασμός.

Στις 28 Φεβρουαρίου, η ένωση κατέθεσε αίτηση προς το ΕΦΚΑ για «να παγώσει» αυτή εδώ η διαδικασία, μέχρι να της δοθεί η δυνατότητα να κάνει μία αίτηση και να εξεταστεί αν μπορεί -όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι μπορεί- να υπαχθεί στον εξωδικαστικό συμβιβασμό.

Το αίτημα της ένωσης είναι να παρέμβετε, να δώσετε εντολή έτσι ώστε «να παγώσει» αυτή εδώ η διαδικασία, για να δοθεί στη συνέχεια, όπως είπα, η δυνατότητα να μπει στον νόμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν σας ότι αυτό είναι προς όφελος και του ταμείου και του δημοσίου, γιατί ξέρουμε πολύ καλά -και ψηφίζουμε σήμερα στον εξωδικαστικό συμβιβασμό, αλλά ισχύει και γενικότερα- ότι σε έναν πλειστηριασμό προηγείται η τράπεζα, η οποία έχει υποθηκεύσει το ακίνητο με το 75% και θα προηγηθεί η εφορία. Και ξέρετε πολύ καλά ότι επιμένοντας το ΙΚΑ σε αυτή τη διαδικασία -ο ΕΦΚΑ στην προκειμένη περίπτωση- θα χάσει τα λεφτά του, ενώ στην αντίθετη περίπτωση που «παγώσει» και μπει

στον εξωδικαστικό συμβιβασμό, δεν χάνει τίποτα από την κύρια οφειλή. Το ψηφίζουμε σήμερα αυτό. Είναι τελειώς παράδοξο το να μην προστατεύσουμε την ένωση και να μην επισημειώσουμε τη τράπεζα η οποία έχει χρηματοδοτήσει την ένωση και η οποία έχει την υποθήκη στο ακίνητο και να επισημειώσουμε έναν δημόσιο φορέα σε έναν συνεταιρισμό, ο οποίος μπορεί να παίξει έναν πάρα πολύ σημαντικό ρόλο.

Θα μου δοθεί στη συνέχεια η ευκαιρία να αναπτύξω αυτή τη δυνατότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Καματερέ, η δική μου επιδίωξη είναι να διευκολύνω τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, καθώς αντιμετωπίζουμε ταυτόχρονα και τη μεγάλη συσσώρευση χρεών προς την κοινωνική ασφάλιση.

Συμφωνώ μαζί σας ότι δεν είναι λογικό να αποστερείς τη δυνατότητα και, μάλιστα, από μια τέτοιου είδους δραστηριότητα - αγροτικό συνεταιρισμό - να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που έχει και να μπορέσει να διευκολύνει την αγροτική παραγωγή στα Δωδεκάνησα.

Και θα ήθελα να τονίσω ότι τα Δωδεκάνησα χρειάζονται τη δική μας μέριμνα, γιατί αυτά τα νησιά εκ των πραγμάτων, από το σύμπλεγμά τους, έχουν μια προβληματική σχέση και στη μεταφορά των αγροτικών προϊόντων και στη συσσώρευσή τους και στην παραγωγή. Πρέπει, λοιπόν, να φροντίζουμε να διευκολύνουμε τους συνεταιρισμούς.

Είναι, όμως, παράδοξο πώς κατάντησε από το 2010 ένας τέτοιος ιστορικός συνεταιρισμός, με ένα τόσο καλό προϊόν, όταν δεν υπήρχαν άλλες οinoποιητικές παραγωγές, φίρμες πια -η «ΚΑΙΡ» Ρόδου ήταν ξακουστή και όχι μόνο στην Ελλάδα- να μην έχει πληρώσει καμμία άλλη πλην μίας πρώτης δόσης από τη ρύθμιση που είχε κάνει. Πρέπει κανείς να σκύβει με προσοχή και με ενδιαφέρον και στα ζητήματα διαχείρισης των αγροτικών συνεταιρισμών. Είναι ένα παλιό πρόβλημα αυτό. Δεν είναι τωρινό.

Μη δημιουργούνται εσφαλμένες εντυπώσεις από όσα λέω. Απλώς τονίζω την ανάγκη όλοι να φροντίζουμε, στον κοινό τόπο της κοινωνικής ασφάλισης, να εξασφαλίζουμε τους πόρους για την ανάπτυξη της. Και δεν πρέπει να είναι υποδεέστερο αυτό το ενδιαφέρον μας. Φυσικά, δεν θα πρέπει να προχωρήσει καμμία διαδικασία πλειστηριασμού, καθώς ξανοίγεται μπροστά μας η διαδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού. Οι ρυθμίσεις που προβλέπονται, προσφέρονται για τη περίπτωση του αγροτικού συνεταιρισμού Δωδεκανήσου.

Από αυτή την άποψη, η θέση του Υπουργείου, η θέση η προσωπική και η θέση της διοίκησης του ΕΦΚΑ θα είναι να μη συνεχιστεί η διαδικασία αυτή, διότι είναι ανεπιεικές το να προχωράει κανείς σε αναγκαστικό πλειστηριασμό όταν υπάρχει μπροστά μια διαδικασία που θα αρχίσει να εφαρμόζεται, όπως ξέρετε, με μία αίτηση που υποβάλλεται με ηλεκτρονική διαδικασία και, επομένως, θέλει και ένα διάστημα τουλάχιστον πέντε μηνών για να αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της.

Είναι ανεπιεικές, επαναλαμβάνω, να προχωράει κανείς και να επισημειώσει τώρα αναγκαστικούς πλειστηριασμούς, ενώ υπάρχει επί θύραις η έναρξη αυτής της διαδικασίας. Αυτή είναι η πολιτική θέση του Υπουργείου και έτσι θα διαχειριστούμε το θέμα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, για τη δέσμευση. Θα είναι ανακούφιση για όλο τον αγροτικό κόσμο της Δωδεκανήσου.

Με την ευκαιρία να πω ότι και στις συζητήσεις που έγιναν στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου και σε αυτές, που θα ακολουθήσουν σήμερα για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, εύχομαι να επισπευσθούν οι διαδικασίες. Έγινε μια συζήτηση για το αν μέχρι η πλατφόρμα, η οποία μπορεί να είναι έτοιμη σε τρεις μήνες, θα μπορεί να κατατεθεί έντυπη αίτηση. Εν πάση

περιπτώσει, είναι πολύ σοβαρή η δέσμευση ότι θα δώσουμε τη δυνατότητα να κάνει αίτηση η ένωση για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό.

Όμως, επιτρέψτε μου, στον λίγο χρόνο που έχω, να πω δυο κουβέντες για την ευρύτερη σημασία που έχουν τέτοιες κυβερνητικές παρεμβάσεις, ιδιαίτερα για συνεταιρισμούς ή για μορφές οργάνωσης των παραγωγών ή οποιονδήποτε επαγγελματιών, στο πλαίσιο της επιδίωξης που έχουμε, της παραγωγικής, δηλαδή, ανασυγκρότησης της χώρας και της αναστροφής του μοντέλου σε πολλούς τομείς.

Ιδιαίτερα στην περιοχή μας, που έχουμε τη μονόπλευρη τουριστική ανάπτυξη, αλλά και στα μεγάλα νησιά ακόμα περισσότερο, όπως στη Ρόδο και στην Κω, έχει μεγάλη σημασία να προωθήσουμε τον πρωτογενή τομέα. Είναι μέσα στο πρόγραμμα το κυβερνητικό. Πρέπει να συνδεθεί και με τον τουριστικό τομέα. Δίνουμε ιδιαίτερη σημασία στο αγροδιατροφικό. Μπορούν να προσελκυστούν νέοι στον πρωτογενή τομέα. Εξαγγέλλονται συγκεκριμένα προγράμματα -και μέσα από το ΕΣΠΑ- προς αυτή εδω την κατεύθυνση.

Έχουμε, λοιπόν, έτοιμο ένα τέτοιο εργαλείο, όσο προβληματικό και αν ήταν στο παρελθόν. Και ξέρουμε, μην πάμε τώρα πολύ πίσω. Ξέρουμε και για αυτό που λέτε, ότι δεν πλήρωναν το 2010. Εδώ οι ιδιώτες έχουν να πληρώσουν πάρα πολύ καιρό και θα μπουν στον μηχανισμό και θα σωθούν, πόσο μάλλον μια Ένωση η οποία έχει όλες τις δυνατότητες.

Για εμάς, λοιπόν -και τελειώνω με αυτό- είναι πολύ σημαντικό όχι μόνο να προστατεύσουμε αυτά τα εργαλεία που έχουμε μέχρι τώρα, αλλά και να δημιουργήσουμε. Και ξέρετε ότι είναι πολύ δύσκολο και για τις ΚΟΙΝΣΕΠ και για τους συνεταιρισμούς και για τα clusters, τα οποία εμείς θέλουμε να ενισχύσουμε, και λόγω της νοοτροπίας που υπάρχει και λόγω του μηχανισμού που δεν είναι στημένος μέχρι τώρα για να οργανώσει και να βοηθήσει τους παραγωγούς ή οποιουδήποτε μικρούς επαγγελματίες. Εγώ μέσα σε αυτήν την Αίθουσα έχω εκφράσει επανειλημμένα την ανησυχία μου ε' αυτήν την κατεύθυνση.

Και τελειώνω με ένα παράδειγμα: Οι αιτήσεις που έχουν υποβληθεί στη Δωδεκάνησο για ένταξη στον αναπτυξιακό νόμο είναι 100% για τη δημιουργία νέων κλινών και για την επέκταση ξενοδοχείων και ιδιαίτερα στις κορεσμένες περιοχές, όπως είναι η Κως και η Ρόδος. Αυτό εξυπηρετεί το δικό μας μοντέλο και τη δική μας προσπάθεια για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας;

Αποκτά, λοιπόν, ιδιαίτερη σημασία και αυτή η προσπάθεια, αλλά και άλλες οι οποίες πρέπει να αναστρέψουν το μοντέλο το οποίο έχει κυριαρχήσει την προηγούμενη περίοδο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Καματερέ, με πολύ λίγα λόγια θα ήθελα να σας πω ότι συμφωνώ απολύτως μαζί σας. Έτσι αναδεικνύεται και ο ρόλος των τοπικών κοινωνιών για την παραγωγική κατεύθυνση που επιλέγεται κάθε φορά για την ανάπτυξη των νησιών, αλλά και κάθε περιοχής.

Έχει ιδιαίτερη σημασία και η τοπική αυτοδιοίκηση και οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, αλλά και όλοι οι φορείς των παραγωγικών χώρων της οικονομίας να συμβάλλουν και να επιλέγουν πραγματικά τέτοιες προωθητικές πολιτικές που φέρνουν μια ισόρροπη ανάπτυξη.

Στις παρατηρήσεις σας δεν θα έχω κανέναν αντίλογο. Αυτό που θα πω και στην ερώτηση που θα ακολουθήσει, όμως, είναι ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι ένα κοινωνικό αγαθό. Είναι ιερό το δικαίωμα του πολίτη να είναι ασφαλισμένος και το καθήκον αυτό πρέπει να είναι ανυποχώρητο από την πλευρά της Κυβέρνησης, ώστε να εκπληρώνεται γι' αυτούς που πρέπει να συμβάλουν στην κοινωνική ασφάλιση.

Γι' αυτό με δύο λόγια θέλω να πω όσον αφορά τη δέσμευσή μου σήμερα, ότι ήταν δέσμευση την οποία είχα εκφράσει και

στην προηγούμενη διαδικασία. Όμως, δεν υπήρχε τυπικά η δυνατότητα να σταματήσει η διαδικασία που ο δικαστής είχε στα χέρια του. Ήταν διαδικασία πλειστηριασμού και δεν ήταν δυνατόν να παρέμβει η Κυβέρνηση σε μια τέτοια διαδικασία.

Τώρα, εν όψει αυτής της εξέλιξης, της επικείμενης έναρξης της εφαρμογής των ρυθμίσεων για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, δεν υπάρχει χώρος για άλλη δίκαιη αντιμετώπιση παρά μόνο αυτή που και εσείς προτείνετε να υπάρξει, το σταμάτημα, δηλαδή, οποιαδήποτε διαδικασίας εν όψει της δυνατότητας να υποβληθεί αίτηση.

Τονίζετε, όμως, στην τοπική κοινωνία, στους αγρότες, αλλά και στον συνεταιρισμό και τη δική τους υποχρέωση να δουλέψουν σωστά στην κατεύθυνση, που πρέπει να προστατεύουμε όλοι και να αρχίσουν να καταβάλλουν και εισφορές. Αυτό έχει μεγάλη σημασία να συμβεί στο διάστημα που ακολουθεί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξενανήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Γυμνάσιο Χανίων.

Παιδιά, σάς καλωσορίζουμε στην ελληνική Βουλή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Πρέπει να σας πω ότι παρακολουθείτε μια διαδικασία Κοινοβουλευτικού Ελέγχου και γι' αυτό στην Αίθουσα είναι μόνο οι ερωτώντες Βουλευτές. Είναι Βουλευτές από όλες τις περιφέρειες της Ελλάδας οι οποίοι ρωτούν τους αρμόδιους γι' αυτά τα θέματα Υπουργούς και οι Υπουργοί απαντούν.

Η επόμενη ερώτηση που θα συζητηθεί είναι η τρίτη με αριθμό 746/24-4-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του συμπατριώτη σας Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκερογλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ανάγκη εξεύρεσης λύσης για την έκδοση συντάξεων, των υπό συνταξιοδότηση ασφαλισμένων του ΕΦΚΑ μη μισθωτών και αγροτών που έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές.

Στην ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Αναστάσιος Πετρόπουλος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όπως γνωρίζετε εάν πληρωθεί ο χρόνος για τη συνταξιοδότηση ενός ασφαλισμένου στον ΟΑΕΕ ή στον ΟΓΑ πρέπει ταυτόχρονα να έχει εξεταστεί το πόσα οφείλει, να τακτοποιηθούν τα οφειλόμενα και να προχωρήσει η πράξη συνταξιοδότησης.

Παλαιότερα, μέχρι το 2012, είχαμε τη δυνατότητα να ρυθμίσουμε για τον ΟΑΕΕ ληξιπρόθεσμες οφειλές ύψους μέχρι 15.000 ευρώ. Στη συνέχεια το 15.000 έγινε 20.000 ευρώ λόγω συσσώρευσης επιπλέον ληξιπρόθεσμων οφειλών, που προκάλεσε η κρίση και ύστερα από συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων και με τον κ. Στρατούλη από την πλευρά του τότε ΣΥΡΙΖΑ, το ποσό των 20.000 αυξήθηκε στις 50.000 ευρώ. Στη συνέχεια ήρθε η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αυτή η μετανοημένη, και είπε, κακώς το πήγατε στις 50.000, το ξανακατεβάω στις 20.000, που ήταν το 2012 στην αρχή ουσιαστικά της κρίσης.

Στις εκατόν είκοσι χιλιάδες συντάξεις, που είναι στον αέρα και δεν έχουν εκδοθεί, ένας σημαντικός αριθμός είναι τέτοιων υποψήφιων συνταξιούχων, που έχουν τερματίσει τον επαγγελματικό βίο, δεν μπορούν να εργαστούν πλέον, διότι πολλοί από αυτούς έχουν ξεπεράσει και το 67^ο έτος ηλικίας και την ίδια ώρα δεν έχουν στη διάθεσή τους τη σύνταξη προκειμένου να ζήσουν οι ίδιοι και η οικογένειά τους.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για πολλούς υπό συνταξιοδότηση αγρότες. Το αντίστοιχο ποσό των ληξιπρόθεσμων οφειλών που μπορεί να ρυθμιστεί για τους αγρότες είναι 4.000, πάρα πολύ μικρό πιστεύω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του

κυρίου Βουλευτή)

Η ερώτησή μας είναι η εξής: Τι προτίθεστε να κάνετε ούτως ώστε να έχουμε μια διαφορετική ρύθμιση για τον ΟΑΕΕ για τα επιπλέον των 20.000 ποσά, τα οποία τώρα καλείτε τους υπό συνταξιοδότηση ασφαλισμένους να τα καταβάλουν εφάπαξ; Θα αυξήσετε το πλαφόν αυτό; Θα δώσετε παράλληλα μια διαφορετική ρύθμιση; Θα βγάλετε τη σύνταξη με αυτά τα οποία θα ρυθμίζονται και τμηματικά κάθε χρόνο να μπαίνουν στη σύνταξη αυτά που θα καταβάλλονται;

Είναι πάρα πολλές οι δυνατότητες οι οποίες έχετε, αρκεί να υπάρξει βούληση να δοθεί λύση σε αυτό το σημαντικό θέμα, σε συνδυασμό και με τη δέσμευσή σας ότι τον Οκτώβριο του 2017 θα έχουν εκδοθεί όλες οι συντάξεις οι οποίες εκκρεμούν. Εάν δεν κάνετε αυτή τη ρύθμιση σας διαβεβαιώ -από τη γνώση την οποία έχω- ότι δεν πρόκειται να βγουν οι συντάξεις αυτές. Θα υπάρξει εκκρεμότητα, λοιπόν και μετά τον Οκτώβριο του 2017, για την οποία δεσμευτήκατε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η αλήθεια είναι ότι υπήρξε μια ολιγόχρονη περίοδος που δόθηκε -δηλαδή μέχρι το Σεπτέμβριο του 2015 και όχι παγίως- δυνατότητα μέχρι τις 50.000 ευρώ να καλύπτονται από μελλοντικές συντάξεις για όσους ελεύθερους επαγγελματίες επέλεξαν αυτή την υπέρβαση, αλλά ήταν περιορισμένης χρονικής ισχύος. Ίσχυσε, λοιπόν, αυτή η διαδικασία και όσες υποβλήθηκαν, εξυπηρετούνται.

Επομένως, το ερώτημά σας περιορίζεται αντικειμενικά μόνο στο εάν θα πρέπει να αυξηθεί το όριο και για τους αγρότες. Τα ποσά είναι 20.000 για τον ΟΑΕΕ και 4.000 για τους αγρότες. Και αυτά ορίστηκαν με βάση την τριετή διάρκεια που είναι αναγκαία για να συμπληρωθεί το άθροισμα των οφειλών για τρία χρόνια. Δηλαδή, 4000 ευρώ για τους αγρότες σημαίνει τρία χρόνια εισφορές. Είκοσι χιλιάδες ευρώ οφειλές για τον ΟΑΕΕ σημαίνει τρία χρόνια εισφορές. Άρα, το κριτήριο ήταν σε ποια χρονική διάρκεια πρέπει κανείς να συγκεντρώσει μια μεγάλη οφειλή.

Για τους αγρότες είναι χαμηλή, γιατί ήταν μικρό το ποσό της εισφοράς. Επίσης, είναι και πολύ μικρή η σύνταξη για την αποπληρωμή των οφειλών. Επομένως, τα κριτήρια είναι αντικειμενικά και είναι ίδια ακριβώς. Είναι ισότιμη αντιμετώπιση και των αγροτών και των άλλων ελεύθερων επαγγελματιών.

Έχω απαντήσει ξανά ότι τεχνικά δεν ήταν δυνατόν να επεκτείνουμε άλλο, υπό τις συνθήκες που ίσχυαν για τις μικρές συντάξεις των αγροτών, το ύψος των οφειλών.

Στο πλαίσιο του ενιαίου ΕΦΚΑ, κύριε Κεγκερογλου, εξετάζουμε την αντιμετώπιση αυτού του θέματος με διαφορετικό τρόπο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κρατάει πολύ η εξέταση. Και σε προηγούμενες ερωτήσεις μου είχατε απαντήσει ακριβώς με τον ίδιο τρόπο. Δεκτός. Όμως, αενάως εξετάζουν και επεξεργάζονται οι υπηρεσίες, το γραφείο σας, οι ομάδες εργασίας, αυτό το θέμα;

Να σας πω δύο, τρία απλά, πρακτικά πράγματα, που μπορείτε να κάνετε άμεσα για να δοθεί η δυνατότητα σε έναν σημαντικό αριθμό και στη συνέχεια, βεβαίως, να δείτε τα υπόλοιπα.

Πρώτον: Το δίμηνο περιθώριο που δίνεται από τον ΟΑΕΕ, από τον ΕΦΚΑ μη μισθωτών σήμερα για να καταβάλουν το επιπλέον ποσό των 20.000 -το επιπλέον, δηλαδή, από το ρυθμιζόμενο, το οποίο παρακρατείται τμηματικά από τη σύνταξη- αυξήστε το και κάντε το τετράμηνο. Για ποιο λόγο; Όταν θα βγει η απόφαση από τον ΟΑΕΕ που λέει ότι «θα σου ρυθμίσω τα είκοσι χιλιάδικα, αλλά τα υπόλοιπα είκοσι πέντε θα μου τα δώσεις cash», αμέσως ο ασφαλισμένος ψάχνει να βρει δανειακό -δεν τα έχει, αν τα είχε, θα

είχε πληρώσει- από τον συγγενή, τον φίλο, από τράπεζα, από οπουδήποτε. Αυτό δεν μπορεί να γίνει μέσα στους δύο μήνες. Οι τράπεζες για να βάλουν μόνο προσημείωση θέλουν τρεις μήνες.

Το ξαναλέω αυτό, κύριε Υπουργέ: Οι τράπεζες για να βάλουν μόνο προσημείωση θέλουν τρεις μήνες. Άρα, αυτό το δίμηνο περιθώριο καθίσταται ανενεργό από τη στιγμή που η διαδικασία για να βρει τα χρήματα ο ασφαλισμένος είναι μεγαλύτερη. Θα έλεγα ότι θα ήταν καλύτερα τρεις ή τέσσερις μήνες. Και μόνο αυτό θα ξεμπλοκάρει δέκα χιλιάδες συντάξεις. Σας διαβεβαιώ.

Δεύτερον: Το επιπλέον ποσό των 20.000 μπορεί να δοθεί η δυνατότητα να ενταχθεί, αν όχι στις εκατόν είκοσι, σε μεγαλύτερο αριθμό των δώδεκα δόσεων. Να δοθεί η δυνατότητα αυτή. Επειδή οι άνθρωποι αυτοί έχουν πληρώσει τόσα χρόνια το μεγαλύτερο μέρος και απομένει ένα μικρότερο, τα αναδρομικά να μην ισχύουν την ημέρα που βγαίνει η απόφαση. Βάλτε και πέντε χρόνια πριν. Είναι άνθρωποι που έχουν τερματίσει τον επαγγελματικό βίο και τρία και πέντε και δέκα χρόνια και δεν μπορούν να πάρουν σύνταξη. Και πριν την κρίση εννοώ. Ήταν, όμως, μικρότερος αριθμός. Τώρα αυτός έχει αυξηθεί κατακόρυφα λόγω της κρίσης. Δώστε τους τη δυνατότητα από τα αναδρομικά να πληρώσουν αυτά τα επιπλέον των 20.000.

Για τους αγρότες τώρα. Επειδή έχει αλλάξει το καθεστώς, επειδή έχει αυξηθεί, θα παρακαλούσα να δείτε άμεσα την αύξηση αυτού του ποσού, να πάει, τουλάχιστον, στο ύψος των 10.000 σε πρώτη φάση, να δούμε πόσος κόσμος θα ενταχθεί, να δούμε πώς θα λειτουργήσει στην πράξη και στη συνέχεια βλέπουμε αν χρειάζεται να πάει παραπάνω.

Προχωρήστε, όμως, σε δύο βήματα συγκεκριμένα, τα οποία σας ζητώ. Και αυτό σημαίνει ότι στην πράξη θα δούμε και τι αριθμός συντάξεων θα εκδοθεί με βάση αυτές τις επιπλέον διευκολύνσεις και βεβαίως, τι θα απομείνει στη συνέχεια για να ρυθμιστεί συνολικά.

Μην περιμένετε ότι θα έρθει μια ώρα που με μία απόφαση θα λυθούν όλα. Αυτό δεν γίνεται. Βήμα-βήμα θα δώσουμε λύση σε αυτά τα θέματα, εφόσον έχετε τη βούληση. Έχετε δείξει στις τοποθετήσεις σας ότι την έχετε την βούληση, Δείξτε το και στην πράξη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Κεγκερογλου, να κάνω κάποιες διορθώσεις σε αυτά που είπατε. Πρώτα απ' όλα, δεν είναι δώδεκα οι δόσεις. Είναι σαράντα. Το επιβεβαιώνω, μήπως έκανα λάθος. Σε σαράντα δόσεις εξοφλούν...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Σαράντα είναι μέχρι τις είκοσι χιλιάδες. Για το πάνω από τα είκοσι χιλιάδικα σας λέω εγώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ο νόμος είναι συγκεκριμένος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Το λέω, επειδή τον ξέρω πιο καλά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι νόμος που είχε βάλει επί της δικής σας κυβέρνησης τους κανόνες...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Επειδή τον ξέρω πιο καλά σας το λέω. Μην εκτίθεστε. Σας προστατεύω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μην με προστατεύετε. Να εκτεθώ.

Έχουμε οφειλή που πρέπει να καλύπτει τριάντα μηνιαίες συντάξεις των κατωτάτων ορίων λόγω γήρατος- αυτή είναι η πρόβλεψη στο νόμο- η οποία θα πρέπει να εξοφλείται σε σαράντα ίσες μηνιαίες δόσεις. Και η πρώτη παρακράτηση αρχίζει από την πρώτη σύνταξη που θα δοθεί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μέχρι ποιο ύψος;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σας είπα,

να μην είναι μεγαλύτερο των τριάντα μηνιαίων κατώτατων συντάξεων που αντιστοιχούν στον εργαζόμενο.

Επειδή η σύνταξη των αγροτών είναι πάρα πολύ χαμηλή έτσι βγαίνει το ποσό. Αυτό που έχω πει από το παρελθόν είναι ότι θα δούμε το θέμα των αγροτών. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τώρα αυτά τα όρια για τους αγρότες, γιατί ο κανόνας πρέπει να ισχύσει. Το να είναι τριάντα συντάξεις το ύψος της οφειλής και σαράντα δόσεις η εξόφληση, δεν μπορούμε να το αλλάξουμε. Είναι ένας γενικός κανόνας και για τους αγρότες και για τους ελεύθερους επαγγελματίες, για όλους τους ασφαλισμένους.

Αυτό που αλλάζουμε είναι το ύψος της χορηγούμενης σύνταξης από εδώ και πέρα. Καθώς αυξάνεται αυτό, θα αυξηθούν κι αυτά τα όρια για να υπάρχει η τήρηση αυτού του κανόνα. Εκεί οφείλεται το ότι δεν έχουμε κάνει κάτι ακόμα, γιατί μέσα στη χρονιά που διανύουμε, δεν έχει ανέλθει η σύνταξη των αγροτών σε εκείνο το ύψος που θα μας επέτρεπε να πολλαπλασιάσουμε τα όρια αυτά, να τα αυξήσουμε. Αυτό θα γίνει προσεχώς. Με την αύξηση του ύψους των συντάξεων θα αυξάνεται κι αυτή η δυνατότητα.

Σας ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Πρόεδρε, την άλλη Πέμπτη ή Παρασκευή θα μας έχετε πάλι εδώ για το ίδιο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ενημερωθεί το Προεδρείο ότι δεν θα συζητηθούν λόγω κωλύμάτων κάποιες ερωτήσεις τις οποίες και εκφώνω.

Η δεύτερη με αριθμό 740/21-4-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα «Δημιουργία νέων υπηρεσιών δημοσίων έργων- αποδυνάμωση του "Οργανισμού Ανάπτυξης Κρήτης (ΟΑΚ)"- σε τέλμα τα δημόσια έργα στην Κρήτη», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υφυπουργού Υποδομών και Μεταφορών κ. Νικολάου Μαυραγάνη.

Η τέταρτη με αριθμό 738/11-4-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ευβοίας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με θέμα «χωρίς καμμία ενημέρωση εγκαταστήθηκαν λαθρομετανάστες στο Γυμνάσιο Πεντέλης», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, κ. Γαβρόγλου. Αιτία, φόρτος εργασίας.

Η πέμπτη με αριθμό 747/24-4-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη λειτουργία της Ψυχιατρικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Χανίων «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας κ. Παύλου Πολάκη. Αιτία, φόρτος εργασίας.

Η έκτη με αριθμό 742/21-4-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Πειραιά των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με τις υπερόγκες χρεώσεις σε λογαριασμούς της ΔΕΗ, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Γεωργίου Σταθάκη. Αιτία, φόρτος εργασίας.

Η έβδομη με αριθμό 737/11-4-2017 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Ποταμιού κ. Γεωργίου Αμυρά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την υπόθεση «SIEMENS», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Οικονομικών, κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου. Αιτία, φόρτος εργασίας.

Η δεύτερη με αριθμό 741/21-4-2017 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Κιλκίς της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γεωργαντά προς τον Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής, σχετικά με την έλλειψη ενημέρωσης για τη στέγαση προσφύγων στο Κιλκίς, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής κ. Ιωάννη Μουζάλα. Αιτία, ανειλημμένες υποχρεώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

Στο σημείο αυτό θα διακόψουμε για λίγα λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαεννέα μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Γαλατσίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Έχω ενημερωθεί για κάτι που θέλει ο κ. Ξυδάκης. Θα σας δώσω τον λόγο, κύριε Ξυδάκη, αφότου τελειώσουμε τα σχετικά με τη διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης: «Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων».

Η Διάσκεψη των Προέδρων στη συνεδρίαση της 5^{ης} Απριλίου 2017 αποφάσισε τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία έως δύο συνεδριάσεις.

Τώρα προσέξτε πώς κάνω την πρόταση. Την τελική απόφαση θα την πάρουμε αφού δούμε τις εγγραφές των συναδέλφων. Κατ' αρχάς, προτείνω η συζήτηση του νομοσχεδίου να είναι ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών. Να σας ενημερώσω ότι μίλησαν δεκατρείς συνάδελφοι στην επιτροπή. Συνήθως στη Βουλή εγγράφεται ο διπλάσιος αριθμός ή και κατά τι λιγότερος από ό,τι μιλούν στην επιτροπή. Εάν είναι αυτός ο αριθμός, η συνεδρίαση μπορεί να ολοκληρωθεί εντός της σήμερον, ώστε να μην χρειαστεί να πάμε σε δεύτερη μέρα, σε συνάρτηση και με το τριήμερο λόγω της Πρωτομαγιάς. Θα δούμε, λοιπόν, πόσοι συνάδελφοι θα εγγραφούν. Εάν ο αριθμός είναι αυτός που σας είπα, θα μπορούμε να τελειώσουμε σήμερα και τότε θα καθορισθεί και η ώρα λήξης της σημερινής συνεδρίασης. Εάν τυχόν είναι παραπάνω, θα το συζητήσουμε εκείνη την ώρα.

Επομένως, κατ' αρχάς συμφωνούμε με αυτήν τη διαδικασία και καθ' οδόν θα το δούμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Πολλές φορές έχοντας εσείς εισηγηθεί τη διαδικασία της Διάσκεψης έχετε παρακολουθήσει Βουλευτές ή εμένα από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, να εκφράζουμε διαφωνίες και μάλιστα να καταδικάζουμε, να στηλιτεύουμε συμπεριφορές της Κυβέρνησης με τις τροπολογίες, με την παραβίαση του Κανονισμού της Βουλής για τα θέματα των συνοπτικών νομοθετικών διαδικασιών, κ.ο.κ, τα γνωστά.

Θέλω σε αυτή την περίπτωση να σημειώσω -το θεωρώ υποχρέωσή μου να το κάνω- την αντίστροφη λογική διαδικασία που ακολουθήθηκε τώρα, δηλαδή, και στη Διαρκή Επιτροπή, αλλά και εδώ η διαδικασία είναι αυτή που ορίζει ο Κανονισμός. Και αυτό είναι καλό, κύριε Πρόεδρε, και ως καλό είμαστε υποχρεωμένοι, αφού έχουμε ασκήσει κριτική στα αρνητικά, να το επισημάνουμε και το επισημαίνουμε τονίζοντας το πόσο μεγάλη σημασία έχει η τήρηση του Κανονισμού για θέματα ουσίας.

Έχουμε μόνο δύο υπουργικές τροπολογίες και αυτό είναι καλό. Δεν ξέρω εάν υπάρχουν και άλλες, θα το δούμε στην πορεία της ημέρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μέχρι στιγμής δεν έχω ενημερωθεί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το ξέρω, κύριε Πρόεδρε. Έχω ρωτήσει.

Έχουμε τρεις πολύ ενδιαφέρουσες βουλευτικές τροπολογίες. Ξέρω αυτή του κ. Καρρά, που θέτει ένα πολύ σημαντικό θέμα.

Θέλω να μου πείτε εάν θα τηρηθεί ο Κανονισμός και στα θέματα, που έχουν να κάνουν με τη συζήτηση των τροπολογιών,

όπου προβλέπει αυτοτελή διαδικασία συζήτησής τους.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας θα σας πω κάτι που ίσως ενοχλήσει, αλλά θέλω να το πω. Παρακολούθησα και τη διαδικασία των κοινοβουλευτικών ερωτήσεων και ήταν η κ. Κονιόρδου εδώ από την πλευρά του Υπουργείου Πολιτισμού. Ήθελα να της πω -τρωγόμενοι να το κάνω- θα το κάνω τώρα που έχω τον λόγο, ότι καλλιτεχνικό διευθυντή δεν πρέπει να πάρει η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μη μπαίνουμε σε άλλα θέματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Καλλιτεχνικό διευθυντή πρέπει να πάρει ο ΣΥΡΙΖΑ ως θίασος, κύριε Πρόεδρε!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, το τελειώσαμε.

Κύριε Λοβέρδο, ακούστε. Δεν προβλέπει ακριβώς ο Κανονισμός αυτό που λέει. Η απόφαση είναι ότι τα συζητάμε πακέτο. Παρά ταύτα, η εκτίμησή μου κατ' αρχάς -και νομίζω ότι θα επιβεβαιωθεί καθ' οδόν- είναι ότι θα υπάρχει χρόνος και για να τελειώσουμε σήμερα και στις δευτερολογίες τουλάχιστον οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι εισηγητές να τοποθετηθούν, εφόσον το επιθυμούν, και αυτοτελώς για μία-δύο ή για όσες τροπολογίες θέλουν.

Όμως, αυτή τη στιγμή πάμε πακέτο. Δηλαδή, αν θέλει να μιλήσει ο εισηγητής του κάθε κόμματος και για τις τροπολογίες, θα μπορεί να μιλήσει.

Στη δευτερολογία τώρα, επειδή εκτιμώ ότι θα υπάρχει χρόνος, οι εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι ανάλογα με το ποιος θέλει, θα μπορεί να μιλήσει ειδικά για μία ή δύο ή για όσες τροπολογίες θέλει.

Ορίστε, κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με την άδειά σας, η δική μας άποψη είναι ότι δεν υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος για τον οποίο θα πρέπει να πιεστεί το νομοθετικό έργο. Αυτό είναι ένα εξαιρετικό σημαντικό νομοθέτημα όχι κατά το περιεχόμενό του, αλλά κατά το ζήτημα το οποίο ρυθμίζει.

Δυστυχώς, κατά το περιεχόμενό του θεωρούμε ότι είναι ατυχέστατη περίπτωση και κατά τούτο, έχουμε την ελπίδα ότι μέσα από μια μακρά συζήτηση, αλλά -θέλω να σας είμαι ειλικρινής- και μέσα από χρόνο που θα δοθεί στην Κυβέρνηση μέσα σ' αυτό το τριήμερο να μελετήσει όσα θα λεχθούν στην κοινοβουλευτική διαδικασία, να υπάρξουν κάποιες αλλαγές που να το καταστήσουν βιώσιμο.

Από την άλλη, αν υπάρχει κάποιος λόγος που, κατά τη δική σας κρίση, η οποία είναι πάντοτε σεβαστή, θα επέβαλλε να τελειώσουμε σήμερα, να το συζητήσουμε. Όμως, εμείς δεν το βλέπουμε.

Γι' αυτό θα ήθελα να προτείνω να μη βιαστούμε και να ακολουθήσουμε όχι απλώς μια χαλαρή, αλλά, αν μου επιτρέπετε, και πολυτελή διαδικασία συζήτησης. Ούτως ή άλλως, η Κυβέρνηση έχει εξαγγείλει αυτό το νομοθέτημα εδώ και δυόμισι χρόνια. Το φέρνει τώρα. Γιατί σε μια ημέρα; Ποιος είναι ο λόγος να το συζητήσουμε σε μία ημέρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Δένδια, κατ' αρχάς υπενθυμίζω ότι η απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων είναι η συζήτηση να γίνει σε μία ή και δύο συνεδριάσεις.

Δεύτερον, το πόσο χρόνο θα διαρκέσει το ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής, δηλαδή, οι ομιλίες σας. Είναι καθορισμένες. Εγώ πάντα πριν ανέβω στην Έδρα, κάνω έναν υπολογισμό. Έκανα, λοιπόν, έναν υπολογισμό με χρόνους πρωτολογίας, δευτερολογίας εισηγητών και Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και έως και είκοσι εγγεγραμμένων Βουλευτών -μπορεί να είναι και παραπάνω, αλλά εκτιμώ ότι εκεί θα είναι- που θα θελήσουν να μιλήσουν και είναι γύρω στις οχτώ με εννέα ώρες. Αντισταθμίστε, λοιπόν, ότι δεν υπάρχει καμμία πίεση χρόνου. Αν χρειαστεί τώρα και μια μικρή ανοχή ενός-δύο λεπτών στους εισηγητές και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και εξυπακούεται και στον κύριο Υπουργό, θα υπάρχει αυτό.

Αν, όμως, φθάσουμε στις δέκα το βράδυ ή στις εννιά ή στις οχτώ και έχουμε τελειώσει, με τι λογική θα πάμε σε δεύτερη συνεδρίαση; Δεν υπάρχει η λογική της δεύτερης συνεδρίασης. Δεν θα περικοπεί κανένας χρόνος.

Ας ξεκινήσουμε. Κατάλαβα το πνεύμα της τοποθέτησής σας. Αν χρειαστεί, εδώ είμαστε να πάρει τότε η Ολομέλεια την απόφαση.

Επομένως, επί της αρχής συμφωνούμε με την πρόταση, που έκανα και ξεκινούμε με τη γενική εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, τη συνάδελφο κυρία Θεοδώρα Τζάκρη.

Παρακαλώ, κυρία Τζάκρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που εισάγεται σήμερα ενώπιόν μας προς συζήτηση και τελικώς προς ψήφιση αποτελεί την ύστατη προσπάθεια της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της υπερχρέωσης δεκάδων χιλιάδων επιχειρήσεων, που έχουν πληγεί από τη χρήση και ταυτόχρονα, να ανατάξει τον παραγωγικό ιστό της χώρας διασώζοντας και τις επιχειρήσεις, αλλά και το σύνολο των εργαζομένων σ' αυτές.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, εισάγει ένα κατ' εξοχήν εξωδικαστικό μηχανισμό, που θα τοποθετεί για πρώτη φορά την επιχείρηση στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τους πιστωτές της ως ισότιμο μέρος, που επιζητά μια λύση, η οποία θα επέλθει ανάλογα με την πραγματική δυνατότητα αποπληρωμής των χρεών της και όχι ως φτωχό συγγενή που εκλιπαρεί για το έλεος των δανειστών της, ώστε να πετύχει μια προσωρινή ρύθμιση και αυτή με την προϋπόθεση ότι θα βρει ένα ακίνητο ακόμη να υποθηκεύσει, έναν πρόσθετο εγγυητή να εγγυηθεί γι' αυτήν.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα δεν μεταθέτει σ' ένα απώτερο χρονικό σημείο την αυτοματοποιημένη, την αναπόφευκτη πτώχευση της επιχείρησης, όπως συνέβαινε με τις άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες των προηγούμενων κυβερνήσεων -θα αναφέρω την τελευταία εξ αυτών, τον ν.4307/2014, γνωστό ως νόμο Δένδια-, αλλά οριοθετεί ένα αυστηρής προσδιορισμένο στις λεπτομέρειές του στάδιο διαπραγματεύσεων της επιχείρησης με το σύνολο των δανειστών της -το δημόσιο, τις τράπεζες και τους ιδιώτες πιστωτές- θέτοντας, μάλιστα, ασφαλιστικές δικλείδες για να αποφευχθεί η καταστροφική των διατάξεων τους από τους λεγόμενους στρατηγικούς κακοπληρωτές.

Ποιους αφορά; Ποιο είναι το πεδίο εφαρμογής του παρόντος σχεδίου νόμου; Κατ' αρχάς, αφορά στα φυσικά πρόσωπα, που έχουν τη δυνατότητα να πτωχεύουν, είναι, δηλαδή, έμποροι και το σύνολο των νομικών προσώπων του εμπορικού δικαίου, δηλαδή, τις επιχειρήσεις του Εμπορικού Δικαίου, είτε πρόκειται για προσωπικές επιχειρήσεις, είτε πρόκειται για κεφαλαιουχικές, εφόσον έχουν τη φορολογική τους έδρα στην Ελλάδα και οφειλές μέχρι 31-1-2016 πάνω από 20.000 ευρώ.

Θα έλεγα μάλιστα ότι η ρύθμιση αυτή υπαγορεύεται από την ίδια τη δομή της ελληνικής οικονομίας, δεδομένου ότι το 99,6% του συνόλου των επιχειρήσεων είναι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, έχουν, δηλαδή, από έναν έως εννέα εργαζόμενους. Να επισημάνω ότι μόλις τετρακόσιες επιχειρήσεις στη χώρα μας έχουν περισσότερους από διακόσιους πενήντα εργαζόμενους. Έτσι, το ύψος των οφειλών τους κυμαίνεται κάπου εκεί, στις 20.000 ευρώ. Οι επιχειρήσεις αυτές, ενώ ήταν βιώσιμες αντιμετώπισαν πρόβλημα ρευστότητας, εξαιτίας και της αδυναμίας του τραπεζικού συστήματος να ανταποκριθεί στον καταστατικό τους ρόλο, με αποτέλεσμα να σωρεύσουν χρέη, τα οποία δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν και να διαχειριστούν στο πλαίσιο του Κώδικα Δεοντολογίας των Τραπεζών.

Ποιες επιχειρήσεις, όμως, εντάσσονται στο παρόν σχέδιο νόμου; Κατ' αρχάς, να πω ότι το άρθρο 1 διαχωρίζει τις επιχειρήσεις με κριτήριο τον κύκλο εργασιών τους, καθώς επίσης και το σύνολο των οφειλών τους, σε δύο κατηγορίες: στις μεγάλες επιχειρήσεις, στις οποίες υπάγονται για τις ανάγκες του νομοσχεδίου όσες έχουν κύκλο εργασιών περισσότερο από 2,5 εκατομμύρια ευρώ ή συσσωρευμένες συνολικές οφειλές πάνω από 2 εκατομμύρια ευρώ. Όλες οι υπόλοιπες επιχειρήσεις θεωρούνται μικρές. Και αυτός ο διαχωρισμός δεν είναι άμοιρος πρακτικών συνεπειών.

Κατ' αρχάς, στις μικρές επιχειρήσεις δεν είναι απαραίτητη η συμμετοχή του πραγματογνώμονα -και όταν συμβαίνει αυτό, επιβαρύνει το κόστος της διαδικασίας- ενώ ταυτόχρονα στις μικρές επιχειρήσεις η διαδικασία είναι περισσότερο απλοποιημένη και οι προθεσμίες στις οποίες πρέπει να μέρη να ενεργήσουν είναι

πιο σύντομες.

Ιδιαίτερη μνεία θα πρέπει να γίνει για την περίπτωση των επιχειρήσεων όπου τα χρέη τους σε ποσοστό περισσότερο από 85% είναι συγκεντρωμένα σε έναν μόνο πιστωτή. Και αυτή η κατηγορία των επιχειρήσεων αφορά περισσότερο στις μικρές επιχειρήσεις, που έχουν συγκεντρωμένες τις οφειλές τους σε έναν μόνο πιστωτή και το φαινόμενο αυτό πολλαπλασιάζεται εξαιτίας του φαινομένου, που είχαμε το προηγούμενο χρονικό διάστημα, δηλαδή, της συγχώνευσης των χαρτοφυλακίων των τραπεζών ή της εξαγοράς κάποιων από αυτών από άλλες τράπεζες, με αποτέλεσμα να αυξάνεται το φαινόμενο των μικρών επιχειρήσεων, που έχουν συγκεντρωμένα τα χρέη τους σε έναν μόνο πιστωτή.

Επίσης, στην περίπτωση αυτή ακολουθείται η διαδικασία της διμερούς διαπραγμάτευσης, δηλαδή μετά την υποβολή της αίτησης στην Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους καλείται ο εν λόγω πιστωτής σε διμερή διαπραγμάτευση, ο οποίος θα πρέπει να απαντήσει εάν αποδέχεται τη διαδικασία αυτή μέσα σε χρονικό διάστημα τριών μηνών, με την επισημάνση που έχω κάνει στις τέσσερις συζητήσεις που προηγήθηκαν, ότι θα πρέπει εδώ να εμπλακεί οπωσδήποτε και συντονιστής-διαμεσολαβητής, για να τηρεί τη διαδικασία, την ισότητα των μερών και σε κάθε περίπτωση να μπορεί να τηρεί τις προθεσμίες που τάσσονται από το παρόν νομοσχέδιο.

Μάλιστα, κατόπιν διαβούλευσης και εκτεταμένης συζήτησης με το σύνολο των εμπλεκόμενων φορέων, υπάρχει μία σημαντική προσθήκη σε αυτό το νομοσχέδιο, που αφορά στους ελεύθερους επαγγελματίες αυτοαπασχολούμενους, δηλαδή δικηγόρους, μηχανικούς, οικονομολόγους, λογιστές κ.λπ., που επομένως δεν είναι έμποροι και που δεν έχουν την ικανότητα να πτωχεύουν.

Αυτοί θα μπορούν πλέον να επωφεληθούν των θετικών διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου ως προς τη ρύθμιση των οφειλών τους για το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, κάνοντας χρήση με αναλογική εφαρμογή των λύσεων που προβλέπονται από το άρθρο 8 του παρόντος νομοσχεδίου.

Να επισημάνω εδώ ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα των ελεύθερων επαγγελματιών που είναι αυτοαπασχολούμενοι είναι τα χρέη που έχουν κυρίως προς τα ασφαλιστικά ταμεία και τις τράπεζες. Επομένως, καλύπτεται και το κενό αυτό, αφού έχουν τη δυνατότητα να προβούν σε «κούρεμα» και περισσότερες δόσεις στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία, που είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Σε ό,τι αφορά στις οφειλές τους προς τις τράπεζες, μπορούν οι αυτοαπασχολούμενοι ελεύθεροι επαγγελματίες με το αναθεωρημένο πλαίσιο του νόμου για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά να υπαχθούν σε αυτόν.

Επομένως, τα δύο νομοσχέδια -και ο νόμος για τα υπερχρεωμένα και ο εξωδικαστικός μηχανισμός- λειτουργούν ως προς αυτούς συμπληρωματικά.

Θέλω να επισημάνω ότι όλες οι παραπάνω ρυθμίσεις αποτελούν αντικείμενο σκληρών και πολύμηνων διαπραγματεύσεων με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς -και με τους θεσμούς και με τις τράπεζες, το επισημαίνω αυτό- δεδομένου ότι οι τελευταίες προέβαλαν σοβαρές αντιστάσεις για τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου σε όλες αυτές τις κατηγορίες των επιχειρήσεων που προανέφερα, με το πρόσχημα δήθεν της επιβάρυνσης του συστήματος.

Είναι πρόδηλο, λοιπόν, ότι αρχική μας επιδίωξη και στόχος ήταν να ενταχθεί όσο το δυνατόν μεγαλύτερος αριθμός επιχειρήσεων στις διατάξεις του παρόντος νόμου, στη διαδικασία δηλαδή του εξωδικαστικού μηχανισμού και ο στόχος αυτός σε μεγάλο ποσοστό επετεύχθη. Γι' αυτό και αυτές οι ρυθμίσεις δεν προβλέπονταν στο κείμενο που δόθηκε αρχικά σε διαβούλευση.

Τώρα, τα κριτήρια επιλεξιμότητας μιας επιχείρησης, προκειμένου να ενταχθεί στον εξωδικαστικό μηχανισμό, έχουν σχέση με το σύστημα -απλογραφικό ή διπλογραφικό- που καθεμιά από αυτές τηρεί.

Εφ' όσον, επομένως, πρόκειται για επιχειρήσεις που τηρούν το απλογραφικό λογιστικό σύστημα, θα τίθενται στον εξωδικαστικό μηχανισμό εάν έχουν θετικό αποτέλεσμα προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων σε μία τουλάχιστον από τις τρεις τελευταίες χρήσεις πριν την υποβολή της αίτησης στην Ειδική Γραμ-

ματεία Διαχείρισης του Ιδιωτικού Χρέους.

Από αυτές που τηρούν το διπλογραφικό σύστημα, όσες έχουν θετικό αποτέλεσμα προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων ή καθαρή θετική θέση θα μπορούν να υπάγονται στον Κανονισμό.

Να πω ότι στις τρεις χρήσεις συμπεριλαμβάνεται και η τελευταία του 2016, η οποία δεν έχει κλείσει ακόμα. Θα κλείσει σε ένα μήνα, όπως γνωρίζουν οι ειδικοί. Αυτό επελέγη, γιατί τα οικονομικά στοιχεία, τα στοιχεία της οικονομίας του 2016, όπως αντιλαμβάνεστε, είναι καλύτερα σε σχέση με τα στοιχεία που υπήρχαν τα προηγούμενα δύο χρόνια, δηλαδή το 2014 και το 2015.

Αυτό το σημείο του νομοσχεδίου έχει αποτελέσει αντικείμενο έντονης κριτικής από όλους. Να πω, όμως, ότι αν μία επιχείρηση δεν έχει κατορθώσει τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια να έχει έστω μια θετική χρήση, μάλλον δεν είναι βιώσιμη και μάλλον σε αυτή την περίπτωση είναι πολύ δύσκολο να διασωθεί, όσες προσπάθειες και αν γίνουν.

Κλειδί, επομένως, για την υπαγωγή μιας επιχείρησης στον εξωδικαστικό μηχανισμό είναι η βιωσιμότητα της επιχείρησης. Άρα προϋποτίθεται, κατ' αρχάς, ότι αυτή η επιχείρηση θα είναι ανοιχτή, θα λειτουργεί, ή δεν θα έχει ενταχθεί στις διατάξεις του πτωχευτικού νόμου, δεν θα έχει υπαχθεί δηλαδή σε πτωχευτική διαδικασία ή στις διατάξεις του νόμου Δένδια.

Θέλω εδώ να διευκρινίσω κάτι, ότι και οι επιχειρήσεις οι οποίες είναι κλειστές θα μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου, εφ' όσον προβούν σε δήλωση επανέναρξης των εργασιών τους και εφ' όσον, βεβαίως, κρίνονται βιώσιμες.

Έχει ληφθεί, επίσης, με το παρόν νομοσχέδιο ειδική μνεία για να αποφευχθεί η καταστρατήγηση των διατάξεων του από τους λεγόμενους «στρατηγικούς κακοπληρωτές».

Επομένως, οι επιχειρήσεις που υπάγονται στον εξωδικαστικό μηχανισμό είναι αυτές οι οποίες έχουν κατά την 31^η Δεκεμβρίου 2016 ή «κόκκινο» δάνειο, ληξιπρόθεσμη δηλαδή οφειλή τριών συνεχών μηνών σε τράπεζα, ή έχουν προβεί σε ρύθμιση των οφειλών τους σε τράπεζες μετά την 1^η Ιουλίου 2016, ή έχουν ληξιπρόθεσμη οφειλή στα ασφαλιστικά ταμεία, ή ληξιπρόθεσμη οφειλή στο δημόσιο ταμείο, στην εφορία δηλαδή, ή έχει εκδοθεί σε βάρος τους διαταγή πληρωμής λόγω ακάλυπτων επιταγών, ή δικαστική απόφαση λόγω ληξιπρόθεσμων χρεών κατά τον χρόνο αυτό.

Εξαιρούνται από την προστασία του νομοσχεδίου τα φυσικά πρόσωπα και από τα νομικά πρόσωπα εκείνα των οποίων ο πρόεδρος, ο διευθύνων σύμβουλος, ή ο διαχειριστής τους έχουν καταδικαστεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση σε ένα από τα οικονομικά εγκλήματα που προβλέπονται από αυτό το άρθρο, που είναι η υπεξαίρεση, η απάτη, η εκβίαση, η πλαστογραφία, η δωροδοκία, η λαθρεμπορία, η καταδολίευση δανειστών. Αυτή η ρύθμιση υπαγορεύεται ακριβώς, για να μην επιβραβευθούν για μια ακόμη φορά οι παρανομόντες, οι καταχραστές δηλαδή του δημοσίου και λοιποί, οι παρόντες πράξεις των οποίων επιβάρυναν ανεπανόρθωτα απροσδιόριστο αριθμό μελών του κοινωνικού συνόλου.

Αναφορικά τώρα με το κρίσιμο ερώτημα τού ποιες οφειλές ρυθμίζονται, η απάντηση είναι απλή και είναι: όλες οι οφειλές. Επομένως, είναι όλες οι οφειλές προς τις τράπεζες, ακόμα και αν αυτές τελούν υπό ειδική εκκαθάριση, ακόμα και οι οφειλές προς τις εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης –leasing– και πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων, καθώς επίσης και οφειλές προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, ακόμα και προς νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, όπως είναι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και βεβαίως, οι ιδιώτες πιστωτές.

Αναφορικά τώρα με τις οφειλές προς τις τράπεζες, πρέπει να σημειωθεί ότι με το που προσέρχονται οι τράπεζες στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων διαγράφονται όλοι οι τόκοι υπερημερίας.

Επιπρόσθετα, είναι αδιάφορη η φύση των οφειλών αυτών, δηλαδή θα ρυθμίζονται και οφειλές που προέρχονται από κάθε είδους δάνεια ή πιστώσεις που προέκυψαν από επιχειρηματικά δάνεια ή εν γένει συμβάσεις που προσοδιάζουν στην επιχειρηματική δραστηριότητα της επιχείρησης, είτε όχι όμως. Δηλαδή, εντάσσονται στην εξωδικαστική ρύθμιση και τα στεγαστικά ή επισκευαστικά δάνεια των επιχειρήσεων. Η εν λόγω προσθήκη

δεν οφείλεται μόνο σε νομικές διαπιστώσεις.

Είναι γνωστό στους νομικούς ότι χάριν του κριτηρίου της εμπορικότητας πάσης φύσεως οφειλές και δάνεια που ελήφθησαν από έμπορο θεωρούνται ότι ελήφθησαν για χάρη της εμπορίας του κι ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπίζονται.

Επίσης, είναι γνωστό τοις πάσι ότι στις περισσότερες των περιπτώσεων τα στεγαστικά και τα επισκευαστικά κυρίως που δόθηκαν σε επιχειρηματίες χρησιμοποιήθηκαν για τις ανάγκες της ίδιας της επιχείρησης. Αυτό έγινε μάλιστα εν γνώσει ή -για να το πω ορθότερα- με την κοινή συναίνεση των τραπεζών, οι οποίες τα βάπτισαν στεγαστικά.

Ακόμη, όμως, και αν ήταν έτσι, αν οι τράπεζες που τα χορήγησαν δεν συνεργαστούν προκειμένου να βοηθήσουν στη διάσωση της επιχείρησης, η οποία αποτελεί και τη μοναδική πηγή εσόδων του επιχειρηματία, τότε ουδέν όφελος θα επιτύχουν. Γιατί το λέω αυτό; Γιατί μόνη τους επιλογή στην περίπτωση αυτή είναι να προβούν σε εκπλειστηριασμό των διασφαλισμένων με εμπράγματα υποθήκες ακινήτων του οφειλέτη και αυτό παρά το γεγονός ότι έχει αβέβαιο οικονομικό αποτέλεσμα, γιατί ξέρουμε ότι σε πολλές περιπτώσεις και σε πολλές περιοχές της χώρας οι εμπορικές αξίες των ακινήτων είναι κατώτερες των αντικειμενικών διότι τα κόστη για τον πλειστηριασμό είναι τεράστια και επίσης γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι είναι από μικρό έως μηδαμινό το αγοραστικό ενδιαφέρον για πάσης φύσεως ακίνητα.

Έπειτα ρυθμίζουν τα χρέη προς το δημόσιο, προς τη φορολογική διοίκηση, τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά και τους οργανισμούς της τοπικής αυτοδιοίκησης, ακόμη και τα χρέη από ΦΠΑ -με την προϋπόθεση βεβαίως ότι αυτός δεν θα έχει εισπραχθεί και δεν ρυθμίζονται μόνον οι οφειλές προς το Δημόσιο για την ανάκτηση των κρατικών εγγυήσεων.

Οι διαπραγματεύσεις με το δημόσιο θα ξεκινούν με διαγραφή κατά 95% των προστίμων που έχουν επιβληθεί από τη φορολογική διοίκηση και κατά 85% των απαιτήσεων του δημοσίου και των φορέων της κοινωνικής ασφάλισης από προσαυξήσεις ή τόκους μη εμπρόθεσμης καταβολής. Οι μόνες οφειλές του δημοσίου που δεν θα τίθενται υπό διαπραγμάτευση είναι οι οφειλές από εισφορές προς εργαζομένους και αυτό γιατί τα δικαιώματα των εργαζομένων δεν θα πρέπει επ' ουδενί να τίθενται υπό το καθεστώς κανενός είδους διαπραγματεύσεων.

Το σημαντικό βέβαια δεν είναι ότι μπορούν να ρυθμιστούν τα χρέη προς το Δημόσιο, αλλά ότι το δημόσιο υποχρεούται εμμέσως να διαπραγματευτεί, καθώς σε διαφορετική περίπτωση θα βρεθεί να καταλαμβάνεται από μία ρύθμιση στην οποία δεν εξέφρασε τις απόψεις του. Η συμπεριληψη των οφειλών προς το δημόσιο και η παρεχόμενη ευελξία προς αυτό να προβεί ακόμα και σε διαγραφή χρεών επιχειρήσεων είναι ένα εξαιρετικό βήμα το οποίο μάλιστα αφ' εαυτού μπορεί να διασφαλίσει την επιτυχία του παρόντος νομοσχεδίου.

Είναι μάλιστα η πρώτη φορά που η ελληνική πολιτεία, η ελληνική Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι δημόσιο συμφέρον, συμφέρον, δηλαδή, των πολλών -να το πω κατ' αυτήν την έννοια- είναι και το συμφέρον προστασίας των ίδιων των επιχειρήσεων και των θέσεων εργασίας των εργαζομένων σε αυτές όπως το αντιλαμβάνομαστε όλοι και όχι μόνο των ταμειακών αναγκών του δημοσίου.

Επίσης, γνωρίζουμε ότι επ' ουδενί οι ταμειακές ανάγκες του δημοσίου δεν μπορούν να ικανοποιηθούν εάν δεν προστατευτεί η επιχείρηση, εάν δεν προστατευτεί ο επιχειρηματίας, εάν δεν προστατευτούν οι εργαζόμενοι.

Επίσης, το περιεχόμενο της συμφωνίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού μπορεί να είναι οτιδήποτε συμφωνήσουν τα μέρη και θα στηρίζεται στις πραγματικές δυνατότητες αποπληρωμής της επιχείρησης. Μπορεί, επομένως, να συμφωνηθεί «κούρεμα», μείωση του επιτοκίου, περισσότερες δόσεις, επιμήκυνση της περιόδου αποπληρωμής, περίοδος χάριτος, οτιδήποτε.

Το σημαντικότερο όλων είναι ότι οι επιχειρήσεις θα μπορούν να αντλήσουν ρευστότητα από το τραπεζικό σύστημα. Είναι το λεγόμενο «new money», στο πλαίσιο της συμφωνίας αναδιάρθρωσης των οφειλών τους, προκειμένου να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα και η συνέχειά τους. Προς αυτήν την κατεύθυνση θα συμβάλει καθοριστικά η ρύθμιση που θα έρθει σε δεκαπέντε, πε-

ρίπου, μέρες από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και θα διασφαλίζει το ακαταδίωκτο όχι μόνο για τα στελέχη των τραπεζών, αλλά και για τους εκπροσώπους του δημοσίου, οι οποίοι θα υπογράφουν τελικά τη σύμβαση αναδιάρθρωσης. Μόνο το 50% του συνόλου των δανειστών να καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων αρκεί για να ξεκινήσει η διαδικασία και για να έχουμε συμφωνία αναδιάρθρωσης και τέλος της διαδικασίας αυτής αρκεί να συμφωνήσει το 60% των συμμετεχόντων.

Με λίγα λόγια ο νόμος θέτει σε όλους –πλην των μικροπιστωτών– το δίλημμα: Θα έρθεις να διαπραγματευτείς ή θα μείνεις έξω από τη διαδικασία και θα αναγκαστείς να ακολουθήσεις ό,τι οι άλλοι αποφασίσουν για σένα χωρίς εσένα.

Αναφορικά τώρα με τη διαδικασία να πω κατ' αρχάς ότι αυτή διεξάγεται μέσω ψηφιακής πλατφόρμας ηλεκτρονικής υποβολής και διεκπεραίωσης της αίτησης που θα τηρείται στην Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης του Ιδιωτικού Χρέους. Η πλατφόρμα αυτή, όπως μας έχει πει η Ειδική Γραμματεία και ο Υπουργός, θα συνομιλεί και με το TAXIS και με το ΚΕΑΟ και μάλιστα σε ό,τι αφορά τα στοιχεία που αφορούν τις οφειλές των επιχειρήσεων προς το δημόσιο θα αντλούνται ηλεκτρονικά από το σύστημα αυτό χωρίς να είναι υποχρεωμένες οι επιχειρήσεις να τα προσκομίζουν hard copy. Βεβαίως, για να είναι ολοκληρωμένο το σύστημα θα πρέπει και οι τράπεζες να ετοιμάσουν το δικό τους μηχανογραφικό σύστημα για να συνομιλεί με την ηλεκτρονική πλατφόρμα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης του Ιδιωτικού Χρέους.

Μάλιστα, ο Ειδικός Γραμματέας και η Κυβέρνηση έχουν δεσμευτεί σε όλους ότι το πληροφοριακό αυτό σύστημα θα είναι έτοιμο σε τρεις μήνες από την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου και, μάλιστα, σε ένα μήνα θα μας παρουσιαστεί και το σχετικό demo από την Ειδική Γραμματεία.

Επίσης, θέλω να υπογραμμίσω ότι υφίσταται μόνο η δυνατότητα και όχι η υποχρέωση επικύρωσης της εν λόγω συμφωνίας αναδιάρθρωσης οφειλών από το αρμόδιο κατά τόπο πολυμελές πρωτοδικείο, το οποίο θα προβεί μόνο σε εξέταση τήρησης των τυπικών προϋποθέσεων του εν λόγω νομοσχεδίου και όχι σε ουσιαστική αξιολόγηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειώσω ότι είναι πρώτη φορά που η νομοθετική εξουσία δεν μεταθέτει το βάρος στους δικαστές, θεωρώντας δεδομένο ότι έχουν και τις οικονομικές γνώσεις, αλλά και την επιχειρηματική εμπειρία για να κρίνουν τέτοια σχέδια αναδιάρθρωσεων και τέτοιου είδους συμφωνίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κυρία Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ολοκληρώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Την εν λόγω δυνατότητα επικύρωσης της συμφωνίας έχει οποιοσδήποτε οφειλέτης ή πιστωτής, προκειμένου να δεσμευτούν οι μη συμμετέχοντες, αλλά και εκ των συμμετεχόντων οι μη συμβαλλόμενοι πιστωτές.

Σύμφωνα, μάλιστα, με τροποποίηση που μας είπε κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή ο Υπουργός και την οποία προτίθεται να φέρει, μπορεί να εισαχθεί αυτοματοποιημένη διαδικασία.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν θα καταθέσετε σήμερα την τροποποίηση αυτή.

Αν δεν υπάρχει διαγραφή οφειλής μη συμβαλλόμενου πιστωτή κι αν δεν υποβλήθηκαν ενστάσεις, θα μπορεί να μην τηρείται η ακροαματική διαδικασία στο ακροατήριο, αλλά η επικύρωση να γίνεται από έναν μεμονωμένο δικαστή.

Σε ό,τι αφορά την αναστολή των καταδεικτικών μέσων για εβδομήντα μέρες από την αποστολή της πρόσκλησης στους πιστωτές, η οποία, μάλιστα, μπορεί να παραταθεί κατά τέσσερις μήνες με απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, και αυτή είναι μία διαδικασία που, κατά την άποψή μου, αποτελεί επί της ουσίας άλλο ένα μέσο πίεσης των πιστωτών της να διαπραγματευτούν και να προσπαθήσουν να καταλήξουν σε μία κοινά αποδεκτή λύση για αναδιάρθρωση των οφειλών της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από όλα τα ανωτέρω, γίνεται προφανές ότι το εν λόγω νομοσχέδιο δεν φιλοδοξεί απλά να αποτελέσει μία ακόμα αποτυχημένη προσπάθεια αντιμετώπισης του προβλήματος της υπερχρέωσης των επιχειρήσεων, οι οποίες

διαφορετικά θα έβαζαν λουκέτο και θα οδηγούσαν χιλιάδες εργαζόμενους σε απόγνωση, αλλά ένα ικανό βήμα να εξασφαλίσει, όχι μόνο τη διάσωσή τους, αλλά και τη συνέχειά τους, διασώζοντας συγχρόνως τις θέσεις εργασίας των εργαζομένων σε αυτές. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οχτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 27^ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, η Βουλή καλωσορίζει γονείς και εκπαιδευτικούς που παρακολουθούν από τα δεξιά θεωρεία από το Δημοτικό Σχολείο Κρεμαστής Ρόδου.

Καλωσορίσατε οι Ροδίτες στην Αθήνα.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, θα ξεκινήσω απευθυνόμενος σε εσάς, γιατί παρατηρούμε πάλι μια διαδικασία η οποία από πλευρά της Κυβέρνησης δε σέβεται κανένα θεσμικό πλαίσιο.

Για να γίνω κατανοητός, ανακοινώθηκαν από την πλευρά της εισηγήτριας της Συμπόλιτευσης σοβαρές τροποποιήσεις του συζητούμενου νομοσχεδίου, οι οποίες είναι εν αγνοία των υπολοίπων κομμάτων της Βουλής.

Εγώ ως εισηγητής της Αντιπολίτευσης αυτή τη στιγμή δεν έχω στα χέρια μου τίποτα απ' ό,τι πολύ σοβαρό ανακοινώθηκε, είτε για τους ελεύθερους επαγγελματίες είτε για τις επιχειρήσεις που έχουν διακόψει τη δραστηριότητά τους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Πότε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ανακοινώθηκε. Το ανακοίνωσε η κ. Τζάκρη ότι προτίθεται ο Υπουργός να το φέρει. Μάλλον, το είπε ως δεδομένο ότι έρχεται. Πότε θα το σχολιάσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Γεωργαντά, σταματήστε την ομιλία σας για ένα λεπτό. Θα μηδενίσω το χρόνο σας.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει αυτό το δεδομένο ότι οι δικοί σας οι Βουλευτές γνωρίζουν προθέσεις που έχετε να αλλάξετε πράγματα, τις οποίες, όμως, προθέσεις δεν γνωρίζει η υπόλοιπη Βουλή; Διότι αν είναι έτσι, ο κ. Γεωργαντάς, κατά παρέκκλιση του Κανονισμού, θα καθίσει στη θέση του και θα πάρει εσείς το λόγο για πέντε λεπτά, για να μας πείτε τις αλλαγές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ αναφέρθηκα σε αυτά που είπε ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν με ενδιαφέρει πού ενδιαφερθήκατε. Εγώ άκουσα ότι ο Υπουργός προτίθεται να κάνει αλλαγές. Εάν αυτό ισχύει, ο κύριος Υπουργός θα κάνει τώρα τις αλλαγές, θα πει ποιες είναι.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν έχετε τον λόγο. Τον κύριο Υπουργό ρωτώ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Όμως, εγώ πρέπει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πείτε μας, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Οι νομοθετικές βελτιώσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Άλλο αυτό. Δεν μιλάμε για νομοθετικές βελτιώσεις. Οι νομοθετικές και νομοτεχνικές βελτιώσεις -που είναι ο σωστός όρος– είναι άλλο πράγμα. Θα τις καταθέσετε, θα φωτοτυπηθούν και θα μοιραστούν. Εδώ λέμε εάν υπάρχουν αλλαγές επί της ουσίας του νομοσχεδίου. Εάν υπάρχουν, θα μας τις πείτε τώρα. Εάν δεν υπάρχουν και μιλάτε για νομοτεχνικές, εντάξει, δεν υπάρχει θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τους ελεύθερους επαγγελματίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μη μιλάτε, κύριε Αμυρά. Ρώτησα τον Υπουργό. Αφήστε να απαντήσει. Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Επί της ουσίας, υπάρχουν μόνο δύο αλλαγές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Σας βάζω χρόνο πέντε λεπτών.

Κύριε Γεωργαντά, για να μη στέκεστε εκεί σιωπηλός, παρακαλώ καθίστε κάτω.

Κύριε Υπουργέ, έχετε πέντε λεπτά να μας τις πείτε και εάν χρειαστεί και παραπάνω, θα έχετε τον χρόνο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, σας ακούμε.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, η πρώτη βελτίωση έχει να κάνει με τις επιχειρήσεις οι οποίες είναι ανενεργές και έχουν σταματήσει τη δραστηριότητά τους. Το νομοσχέδιο επιτρέπει σε αυτές τις επιχειρήσεις να κάνουν έναρξη των εργασιών τους και μετά να ενταχθούν στον εξωδικαστικό μηχανισμό.

Η δεύτερη τροπολογία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να μην το πούμε τροπολογία. Είναι βελτίωση του νομοσχεδίου.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Συγγνώμη, βελτίωση. Όπως ξέρετε, ήμουν στην Αμερική για πενήντα χρόνια και ακόμα τα ελληνικά δεν είναι αυτά που έπρεπε να είναι.

Η δεύτερη βελτίωση έχει να κάνει με τον διαμεσολαβητή, ο οποίος έχει τη δυνατότητα επαλήθευσης των στοιχείων.

Η τρίτη βελτίωση έχει να κάνει με τους συντονιστές για τους οποίους έχει μπει το πλάφον των 320, αλλά εάν χρειαστεί, το νομοσχέδιο επιτρέπει στην Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους να αυξήσει τον αριθμό αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα ήθελα να σας παρακαλέσω το συντομότερο δυνατό αυτά να διατυπωθούν εγγράφως, να κατατεθούν για να φωτοτυπηθούν και να διαμοιραστούν. Επί της ουσίας, πήραν γεύση όλοι οι συνάδελφοι, για να το έχουν υπ' όψιν στην τοποθέτησή τους. Όμως, το συντομότερο δυνατό αυτές τις νομοθετικές βελτιώσεις ετοιμάστε τες να κατατεθούν στα Πρακτικά.

Ορίστε, κύριε Γεωργαντά, έχετε τον λόγο εξαρχής και ζητώ συγγνώμη που σας ανεβοκατέβασα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Τελικά, αυτό που νομίζω ότι διαπίστωσε όλο το Σώμα πριν από λίγο, είναι η προχειρότητα με την οποία η Κυβέρνηση βλέπει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Τόσο πολύ σοβαρές και ουσιαστικές τροποποιήσεις τις ακούσαμε εν είδει περιλήψεως, χωρίς ακριβώς να ξέρουμε τι προσδιορίζουν, τι συμπεριλαμβάνουν, τι καθορίζουν. Εγώ θα πρέπει να τοποθετηθώ επί όσων άκουσα από την εισηγήτρια της Συμπολίτευσης και επί όσων δημοσιευμάτων υπάρχουν σήμερα σε διάφορα ενημερωτικά site. Διότι υπάρχουν και τέτοια δημοσιεύματα σήμερα.

Σε κάθε περίπτωση, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή έχει μια εμμονή στο να αλλάζει την έννοια των λέξεων. Γιατί το λέω αυτό; Ο τίτλος του σημερινού νομοσχεδίου είναι «εξωδικαστικός μηχανισμός». Ούτε εξωδικαστικός είναι ούτε μηχανισμός υπάρχει αυτή τη στιγμή. Είναι εξωδικαστικός ο μηχανισμός ο οποίος καταλήγει στα πρωτοδικεία της χώρας; Είναι απλοποίηση διαδικασιών η οποία θα βοηθήσει στην ανάταξη της οικονομίας μια διαδικασία η οποία έχει δεκαεννέα στάδια, για την οποία προβλέπονται εκκοσπέντε δικαιολογητικά; Είναι σοβαρή και υπεύθυνη στάση από μία Κυβέρνηση σε ένα νομοσχέδιο το οποίο προαναγγέλθηκε εδώ και δύο χρόνια ως το νομοσχέδιο που θα βοηθήσει και τις επιχειρήσεις που έχουν προοπτική βιωσιμότητας, αλλά και το τραπεζικό σύστημα, να έρχεται και να μην υπάρχει σε λειτουργία η ηλεκτρονική πλατφόρμα που όλοι ξέρουμε ότι είναι αναγκαία και απαραίτητη, έτσι ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει το σύστημα και να μη μπλοκάρει;

Πριν από λίγο, είχαμε για μία ακόμα φορά τη δέσμευση –ειπώθηκε και στις Επιτροπές– ότι εντός τριμήνου θα είναι έτοιμη η πλατφόρμα. Από πού προκύπτει η βασιμότητα μιας τέτοιας δέσμευσης; Η Ένωση Τραπεζών, η οποία χρηματοδοτεί το συγ-

κεκριμένο εργαλείο, ήρθε μέσα στην επιτροπή της Βουλής και έλεγε ότι το πιο αισιόδοξο σενάριο είναι για το φθινόπωρο, αλλά άφησε το ενδεχόμενο να είναι ολοκληρωμένη η ηλεκτρονική πλατφόρμα σε ένα έτος από σήμερα.

Σε ένα έτος από σήμερα θα τρέχουν οι επαγγελματίες με τα πιστοποιητικά στα χέρια και τα χαρτιά, με τις έγγραφες δηλαδή διαδικασίες, να καταθέσουν τις αιτήσεις τους; Είναι σοβαρή αντιμετώπιση ενός ζητήματος και μίας προοπτικής, στην οποία θα υπήρχε και η στήριξη των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, για να βρεθεί πράγματι ένας τρόπος εξορθολογισμένος, γρήγορος, ρεαλιστικός και να μπορέσουμε πραγματικά να ανακουφίσουμε ανθρώπους οι οποίοι παλεύουν αυτά τα χρόνια και προσπαθούν να σώσουν τις επιχειρήσεις τους;

Υπάρχουν πάρα πολλά στοιχεία σ' αυτό το νομοσχέδιο που μας απογοητεύουν. Σε σχέση με την προοπτική του και τη δυνατότητα που θα μπορούσε να έχει, θεωρούμε ότι, δυστυχώς, έχει καταφέρει ήδη να δημιουργήσει μία σύγχυση στην αγορά. Η σύγχυση δεν έχει να κάνει μόνο με το γεγονός ότι δεν ξέρουμε ακριβώς ποια θα είναι η διαδικασία και πώς θα προχωρήσει. Μία πρώτη σύγχυση η οποία δημιουργείται –εγώ, τουλάχιστον, είχα οχλήσεις απ' αυτήν– αφορά τις επιχειρήσεις που έχουν τη δυνατότητα να ενταχθούν. Διαβάζω στο άρθρο 2 ότι πρέπει να υπάρχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές ενενήντα ημερών ή πρέπει να έχει επέλθει ρύθμιση αυτών των οφειλών από 1^η Ιουλίου 2016 και εντεύθεν.

Ερωτώ, κύριε Υπουργέ –και αν δεν το κατανοώ σωστά, να μου το διευκρινίσετε– το εξής: Ο επαγγελματίας που με κόπο και αίμα ρύθμισε τις οφειλές του πριν την 1^η Ιουλίου 2016, δεν έχει δικαίωμα να μπει σ' αυτή τη διαδικασία; Προκαλώ να μου απαντήσει κάποιος από την πλευρά της Κυβερνήσεως. Ο επιχειρηματίας που κατάφερε τον Ιούλιο και ρύθμισε τις οφειλές του, δεν μπορεί να μπει σ' αυτό το νομοσχέδιο; Αυτό είναι ένα πρώτο ερώτημα.

Δεύτερον, από πού και ως πού μ' αυτόν τον τρόπο προαναγγέλλει η Κυβέρνηση κούρεμα επιβαρύνσεων και τόκων; Προκύπτει αυτό από το κείμενο του νομοσχεδίου; Προκύπτει αυτό ως δέσμευση, ως υποχρεωτική αντιμετώπιση από την πλευρά των δανειστών απέναντι σ' αυτόν που έχει πάρει το δάνειο;

Ο βασικός αντίλογος που γίνεται έχει σχέση με τον «νόμο Δένδια», ο οποίος δήθεν δεν λειτούργησε επειδή δεν είχε –λένε– υποχρεωτικότητα. Ωραία! Ας μου πει, λοιπόν, κάποιος πώς υποχρεώνονται όλοι οι πιστωτές, για να κάνουν το κούρεμα των όποιων τόκων ή των όποιων επιβαρύνσεων. Αναφέρει απλώς στο άρθρο 9 ότι όταν διαπιστωθεί από τους πιστωτές ότι δεν είναι δυνατή η αποπληρωμή όλου του χρέους, τότε μπορούν να του μειώσουν τους τόκους και τις επιβαρύνσεις ή να τους «κουρέψουν» και τελείως –αυτό είναι το «τυράκι» που ακούγεται σε όλους τους επαγγελματίες– και να πληρωθεί μόνο το κεφάλαιο.

Με ποιους κανόνες; Ποια αντικειμενικά κριτήρια υπάρχουν γι' αυτή τη στάση, γι' αυτήν την επιλογή, γι' αυτή τη συμφωνία των πιστωτών; Κάποιος επαγγελματίας που λέει ότι μπορεί κάθε μήνα να πληρώνει ένα συγκεκριμένο ποσό και μ' αυτό μπορεί να υπηρετήσει μόνο το κεφάλαιό του, μπορεί να κάνει τον αντίλογο «Ωραία! Ας πληρώνεις άλλα τόσα χρόνια, για να πληρώνεις και τους τόκους». Από πού προκύπτει ότι θα γίνει «κούρεμα»; Από πού προκύπτουν οι υποχρεωτικοί κανόνες; Να μου το πει, λοιπόν, κάποιος κι εγώ στη δευτερολογία μου θα πω ότι εγώ ήμουν που δεν το κατάλαβα καλά. Άρα για μένα, το άρθρο 9, είναι σαφέστατο.

Τρίτον –και πολύ σημαντικό– είναι το εξής: Προσπαθούμε –λέει– να αποκλείσουμε τους στρατηγικούς κακοπληρωτές. Ακούσθε άρθρο του νομοσχεδίου: «Δικαιούται να υποβάλει αίτηση όποιος έχει μία κερδοφόρα χρήση...» –ας το πω έτσι– «...από τις τρεις προηγούμενες από την ημέρα υποβολής της αιτήσεώς του».

Η κ. Τζάκρη είπε προηγουμένως ότι η τελευταία χρήση είναι αυτή του 2016 που θα οριστικοποιηθεί εντός ολίγων ημερών, ολίγων εβδομάδων.

Δεν είναι έτσι, κυρία Τζάκρη. Η τελευταία χρήση, σύμφωνα με τον νόμο, είναι η χρήση του 2017 που είναι ακόμα σε εξέλιξη. Όταν οι αιτήσεις μπορούν να γίνουν μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2018 και εγώ θέλω να εμφανίσω το 2017 κερδοφόρο, ενώ είμαι στρατηγικός κακοπληρωτής, εμφανίζω κερδοφόρο το 2017, κάνω αί-

τηση το 2018 και μπαίνω στην προστασία του νόμου.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Δεν το έχετε καταλάβει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Το έχω καταλάβει απόλυτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Τζάκρη, δεν σας διέκοψε κανείς. Μη διακόψετε ξανά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Πρέπει να είστε «κόκκινος» μέχρι 31-12-2016.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην απαντάτε, κύριε Γεωργαντά.

Κυρία Τζάκρη, μη διακόψετε ξανά. Μη διακόψετε ξανά!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ανέφερε το όνομά μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν συμφωνούσαν όλοι με αυτά που λέγατε, αλλά δεν σας διέκοψε κανείς.

Συνεχίστε, κύριε Γεωργαντά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω οφειλές μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2016, όπως τις προβλέπει ο νόμος. Μου λένε: τρεις χρήσεις πριν, η μία να είναι κερδοφόρα. Εγώ σας ρωτώ: Τη χρήση του 2017 την αποκλείει κάποιος; Αν εγώ αποφασίσω να κάνω την αίτησή μου το 2018, δεν μπορώ να διαμορφώσω τη χρήση μου το 2017; Ας μου απαντήσει κάποιος επί αυτού. Αυτό έγινε από αμέλεια; Σας διέφυγε;

Σας το είπα και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ. Απάντηση δεν πήρα. Υπηρετεί κάποια σκοπιμότητα; Δεν πρέπει να το ξέρουμε; Δεν πρέπει οι προϋποθέσεις για την ένταξη σε αυτόν τον νόμο να είναι με τα δεδομένα της ημέρας ψηφίσεως του νόμου; Την ημέρα ψηφίσεως. Είναι δυνατόν να δίνεις τη δυνατότητα στον άλλον να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις;

Είναι ερωτήματα τα οποία νομίζω ότι ευλόγως τίθενται και τα οποία πραγματικά θέλουμε να απαντηθούν. Αν δεν απαντηθούν, δεν είναι απλά ότι δεν μπορούμε να στηρίξουμε το νομοσχέδιο αυτό, τίθενται και πολλά ζητήματα περί της σκοπιμότητας της συγκεκριμένης ρυθμίσεως και των συγκεκριμένων προβλέψεων.

Θα αναφερθώ σε σχέση με αυτούς οι οποίοι έχουν το δικαίωμα να ενταχθούν. Ακούσαμε πριν από λίγο ότι θα έχουν το δικαίωμα και οι ελεύθεροι επαγγελματίες. Το ακούσαμε απλώς. Δεν το είδαμε.

Εμείς από τη στιγμή που έχετε αποφασίσει να έχετε όλες τις οφειλές έτσι όπως τις έχετε προσδιορίσει, νομίζουμε ότι και τα δάνεια των κτηνοτρόφων και των αγροτών και των ελεύθερων επαγγελματιών -από τη στιγμή που έχετε ανοίξει έτσι το πλαίσιο- θα μπορούσαν να ενταχθούν και αυτά. Όμως, το βασικό για εμάς είναι ένα:

Πρώτον, να ξεκινήσει η εφαρμογή του νόμου ταυτόχρονα με τη λειτουργία της ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορεί να και να μη μπλοκάρει το σύστημα και να γίνεται γρήγορη επιλογή, γρήγορο ξεκαθάρισμα, από την πλευρά του αρμόδιου συντονιστή, των εγγράφων, να γίνεται η επιβεβαίωσή τους, για να μπορούμε να προχωρήσουμε.

Δεύτερον, για περιπτώσεις από 20.000 έως 50.000 οφειλές, όπου είναι λιγότερα τα ποσά -ίσως πολύ λιγότεροι οι πιστωτές, ίσως και ένας πιστωτής ή δύο-, θα έπρεπε πραγματικά να είναι υπεραπλουστευμένη η διαδικασία. Εκεί ίσως να μην χρειάζεται καθόλου να πάμε σε ένα δικαστήριο για να επικυρώσει τη συμφωνία η οποία έχει γίνει.

Νομίζω ότι όσο έχετε και το 20.000 έως 50.000 ουσιαστικά με τον ίδιο τρόπο αντιμετώπισης και με τις οφειλές άνω των 50.000 ή των εκατομμυρίων, θα δημιουργηθούν ζητήματα. Βεβαίως, επειδή γνωρίζουμε -όσοι γνωρίζουν από τη μαχόμενη δικηγορία- σημαίνει ακριβώς αυτή τη στιγμή στα πρωτοδικεία, διατηρώ τις αμφιβολίες μου αν θα μπορούσαν τα πρωτοδικεία να υπηρετήσουν την πληθώρα των αιτήσεων οι οποίες θα υποβληθούν.

Στόχος του συγκεκριμένου νομοσχεδίου έπρεπε να είναι πραγματικά η επανεκκίνηση της οικονομίας. Αυτό το οποίο επιτυγχάνεται, όμως, αυτή τη στιγμή με αυτό το νομοσχέδιο -το οποίο χαρακτηρίζεται από μία φοβερή γραφειοκρατία, από ένα δαιδαλώδες πλαίσιο, μέσα από το οποίο πρέπει ο επιχειρηματίας να επιχειρήσει να διαμορφώσει τις συνθήκες εκείνες που θα επιτρέψουν να γνωρίζει τις υποχρεώσεις του για το μέλλον και να τις υπαλλετήσει- τελικά θα είναι αδιέξοδο. Θα γίνει απλά μία εκμετάλλευση των συγκεκριμένων ευεργετικών διατάξεων αυτού του νομοσχεδίου από κάποιους στρατηγικούς κακοπληρωτές για

τους πρώτους μήνες, στους οποίους υπάρχουν και οι αναστολές των διώξεων. Στη συνέχεια νομίζουμε ότι τελικώς δεν θα λειτουργήσει.

Τα αποτελέσματα για μία ακόμη φορά από αυτή την εσφαλμένη πολιτική σας επιλογή, είναι αποτελέσματα τα οποία θα τα δει η επόμενη Κυβέρνηση, καθώς νομίζω, όχι ακριβώς, όχι μη στοχευμένα, έχετε αφήσει ως περιθώριο για την επιβολή των αιτήσεων αυτών τις 31-12-2018.

Εσείς το μόνο το οποίο δημιουργείτε, είναι ένα πλαίσιο διαπραγματεύσεως, αυτό το οποίο δηλαδή ως δυνατότητα υπήρχε και σήμερα. Δεν δημιουργείτε κάτι καινούργιο, με έναν χαρακτηριστή υποχρεωτικότητα. Δημιουργείτε ένα πλαίσιο διαπραγματεύσεως, το οποίο επαφίεται απόλυτα στη βούληση των μελών και στην απόφασή τους και στην επιθυμία τους τελικά να κουρέψουν ή να μην κουρέψουν μέρος των οφειλών τους. Συγχρόνως δίνετε τη δυνατότητα, ορθώς, σε αυτόν που δεν συμφωνεί να προσφύγει στα δικαστήρια.

Έχουμε την αίσθηση και την εντύπωση ότι από τη στιγμή που δεν έχουν μπει αντικειμενικά κριτήρια, κάποιοι κανόνες υποχρεωτικοί για τους εμπλεκόμενους, δεν θα μπορέσει να εξυπηρετηθεί καθόλου η σκοπιμότητα του νομοσχεδίου.

Ακούσαμε, επίσης, σήμερα ότι εντός των επομένων δεκαπέντε ημερών θα έρθει η τροπολογία η οποία αναμένεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης σε σχέση με το ακαταδίωκτο, ή δεν ξέρω τι άλλο, για τα τραπεζικά στελέχη ή για τους εκπροσώπους του δημόσιου οι οποίοι θα εμπλακούν σ' αυτήν τη διαδικασία. Αυτό το ακούμε.

Θεωρώ ότι θα έπρεπε παράλληλα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο να έρθει η όποια ρύθμιση, για να δούμε αν πραγματικά δίνεται η ουσιαστική δυνατότητα και η ευχέρεια και η πρωτοβουλία σε ένα διευθυντικό στέλεχος τράπεζας ή σε έναν εκπρόσωπο του δημόσιου να κάνει αυτό το «κούρεμα» το οποίο υπόσχαστε, για να μπορέσουμε να δούμε αν πραγματικά θα λειτουργήσει τώρα αυτό το σύστημα. Όσο αυτό το αφήνουμε πάλι μελλοντικά, όσο είναι άδηλος ο τρόπος με τον οποίο αυτό θα προσδιοριστεί, νομίζουμε ότι θα είναι πάλι ένα ανενεργό νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, αυτό το νομοσχέδιο το περιμένει ο επιχειρηματικός, ο εμπορικός κόσμος, οι αγρότες, οι ελεύθεροι επαγγελματίες -άσχετα που εσείς δεν τους εμπειρέχετε όλους μέσα αυτήν τη στιγμή- εδώ και δύο χρόνια περίπου.

Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο προϋποθέσεις και με τη συναίνεση, επαναλαμβάνω, όλων των πολιτικών κομμάτων θα μπορούσε πραγματικά να δώσει μία δυνατότητα πραγματικής επανεκκίνησης στις επιχειρήσεις στα χρόνια της κρίσης. Εδώ κάνω μία παρένθεση. Την τριετία δεν την καταβαίνω. Θα μπορούσε δηλαδή να είναι η επταετία ή η οκταετία από τότε που ξεκίνησε η χρήση ο χρόνος μέσα στον οποίο έπρεπε να βρούμε τις επιχειρήσεις εκείνες οι οποίες με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά γνωρίσματα θα δικαιούνταν να υπαχθούν στις διατάξεις του νόμου.

Αυτήν τη στιγμή το μόνο που θα είναι σε κίνηση είναι οι επαγγελματίες οι οποίοι θα τρέχουν να πάνε τα χαρτιά τους. Αυτή είναι η μόνη κίνηση που θα υπάρξει.

Θα γίνει, λοιπόν, αυτή η κίνηση και θα απογοητευτούν αυτοί οι οποίοι προσπάθησαν πραγματικά όλον αυτόν τον καιρό με συνέπεια και με θυσίες να κρατήσουν τις επιχειρήσεις τους και θα εκμεταλλευτούν τις διατάξεις του νόμου οι κακοπληρωτές επαγγελματίες οι οποίοι δεν χρειάζονται να έχουν και ιδιαίτερη εφευρετικότητα να το κάνουν, αφού οι ίδιες οι διατάξεις του νόμου τους το επιτρέπουν. Τελικά νομίζω ότι με όλο αυτό θα χάσουμε μία μεγάλη ευκαιρία, ενώ συγχρόνως μπορούμε να δημιουργήσουμε και άλλα ζητήματα στην αγορά, καθώς ο υγιής ανταγωνισμός ο οποίος θα πρέπει να λειτουργήσει, δεν λειτουργεί.

Για μία ακόμα φορά με αυτό το νομοσχέδιο δεν δίνεται η δυνατότητα να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός σε σχέση με τις επιχορήγησης που ανταπεξέρχονται και αντιθέτως κάποιοι θα εκμεταλλευτούν τις συνθήκες αυτές, έτσι ώστε να δημιουργηθούν κι άλλα ζητήματα από αυτά τα πολλά που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή στην αγορά.

Έχετε τη δυνατότητα και τον χρόνο, κύριε Υπουργέ, να φέρετε ουσιαστικές ρυθμίσεις και τροποποιήσεις επί του πνεύματος του νομοσχεδίου και επί των παρεμβάσεων που πρέπει να γίνουν και

επί της διαδικασίας η οποία πρέπει να ακολουθηθεί.

Εμείς δεν είμαστε αρνητικοί σε ένα νομοσχέδιο το οποίο θα δίνει λύση στους επαγγελματίες και τους επιχειρηματίες. Είμαστε αντίθετοι στο συγκεκριμένο ψευδείς γραφο νομοσχέδιο με την ονομασία «εξωδικαστικός μηχανισμός» που, όπως σας επανέλαβα, δεν περιγράφει κανέναν ουσιαστικό μηχανισμό. Αυτό που απλά περιγράφει είναι έναν μηχανισμό διαβούλευσης ο οποίος πρέπει μάλιστα να πάει και στα δικαστήρια για να επικυρωθεί.

Ξέρουμε πολύ καλά πού θα οδηγήσει αυτό. Ξέρουμε πολύ καλά ότι με τα προσπατούμενα τα οποία ζητούνται σε σχέση με τα δικαιολογητικά, όλο αυτό τελικά θα είναι ατελέσφορο. Δυστυχώς –δυστυχώς για εμάς, ευτυχώς για τους Έλληνες– για μία ακόμα φορά θα κληθεί η Νέα Δημοκρατία να δώσει λύση και σε αυτό.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ, κύριε συνάδελφε, γιατί ήσασταν πολύ συνεπής στον χρόνο σας.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από τη Δημοκρατική Συμπράταξη ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Γεώργιος Αρβανιτίδης. Με καθυστέρηση θα ήθελα να του ευχηθώ «χρόνια πολλά» για τη γιορτή του.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Να είστε καλά, κύριε Πρόεδρε! Σας ευχαριστώ για τις ευχές σας. Χρόνια πολλά σε όλους!

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και στην επιτροπή, ο εξωδικαστικός συμβιβασμός και η αντιμετώπιση των κόκκινων δανείων είναι βασική προϋπόθεση για την ανάταξη της οικονομίας και ίσως από τις λίγες ευκαιρίες που έχουμε αυτήν την περίοδο.

Για τον λόγο αυτό, λοιπόν, πρέπει να υπάρξει συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων για να μπορέσουμε να βγάλουμε τη θηλειά από τον λαιμό της πραγματικής οικονομίας. Αν δεν τα καταφέρουμε, τότε δεν θα μιλάμε απλά για στασιμότητα στην αγορά, αλλά για κατάρρευση.

Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, πώς επιβιώνουν οι επιχειρήσεις οι οποίες αναγκάζονται να επιστρέψουν δανεισμό και συγχρόνως οι τράπεζες δεν μπορούν να τις επαναχρηματοδοτήσουν; Απλά σταματούν να πληρώνουν, διότι αν το κεφάλαιο της επιχείρησης λείπει από τη ροή των εργασιών της, τότε θα μιλάμε για κατάρρευση. Ποιοι είναι αυτοί οι κακοπληρωτές; Οι άνθρωποι που λόγω των capital controls και λόγω της αδυναμίας λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος κρατούν τα κεφάλαια στην επιχείρησή τους για να δουλέψουν; Ας πάσουμε να κουνάμε πια το δάχτυλο στην πραγματική οικονομία και τους ανθρώπους που δίνουν τη μάχη της επιβίωσης.

Δεύτερη παρατήρηση. Ξέρετε πόσοι άνθρωποι βρέθηκαν σε αδυναμία να πληρώσουν το δανεισμό τους, απλά και μόνο διότι με την πτώση της αξίας των ακινήτων οι τράπεζες τους ζήτησαν παραπάνω εγγυήσεις που δεν είχαν; Δεν συνέβαινε τίποτα, δεν υπήρχε πρόβλημα στη λειτουργία των επιχειρήσεων, απλά και μόνο κάποια στιγμή, λόγω της πτώσης των αξιών των ακινήτων και των εγγυήσεων, τους κάλεσαν να έρθουν να βάλουν και άλλες εγγυήσεις που δεν είχαν. Ας καταλάβουμε ποια είναι η καθημερινότητα των επιχειρηματιών και ας καταλάβουμε ότι χωρίς επιχειρήσεις, χωρίς επιχειρηματικότητα, δεν υπάρχει οικονομία.

Εάν το σημερινό νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι, δεν λύσει το τεράστιο οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα του ιδιωτικού χρέους, που βαρύνει επιχειρήσεις και επιχειρηματίες, το μόνο εργαλείο που θα μας μείνει θα είναι οι πωλήσεις των δανείων από τις τράπεζες. Αυτό είναι κάτι που δεν συμφέρει κανέναν πια, δεν συμφέρει ούτε τους δανειολήπτες ούτε τις τράπεζες. Οι πρώτοι θα καταστραφούν εάν πάμε σε μαζικές ρευστοποιήσεις και οι δεύτερες θα εγγράψουν σημαντικές ζημιές στους ισολογισμούς τους, με ότι αυτό μπορεί να σημαίνει για τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος. Αυτός είναι και ο λόγος που στη δική μας πρόταση για τα κόκκινα επιχειρηματικά δάνεια, βασικός τους πυλώνας είναι το Ταμείο Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων.

Επειδή όμως, η πρότασή μας είναι πολύ ευρύτερη από το παρόν νομοσχέδιο θα επικεντρωθώ στο σημερινό νομοσχέδιο, αυτό που ορίζουμε ως τίτλο: «Εξωδικαστικός συμβιβασμός».

Το μεγάλο ερώτημα, λοιπόν, είναι πώς το νομοσχέδιο θα επιτύχει τους στόχους του. Οι στόχοι είναι δύο: Πρώτον, να ενταχθούν όσο το δυνατόν περισσότερες επιχειρήσεις και επαγγελματίες στο νέο αυτό μηχανισμό και δεύτερον, πώς θα κάνουμε το μηχανισμό αυτό αποτελεσματικό και γρήγορο. Θα πάω τα βήματα ένα, ένα για να γίνω ξεκάθαρος όσο γίνεται:

Ξεκινάω από τον πρώτο στόχο όσον αφορά το ύψος των δανείων που πρέπει να ρυθμιστούν. Η συμφωνία των τραπεζών με τον Ενιαίο Εποπτικό Μηχανισμό της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προβλέπει τακτοποίηση κόκκινων δανείων ύψους 40 δισεκατομμυρίων μέχρι το 2019. Από αυτά το 58% της τακτοποίησης θα προέλθει από τα κόκκινα επιχειρηματικά δάνεια.

Πρακτικά, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, μέσα στα επόμενα δύο χρόνια πρέπει να δοθεί λύση για κόκκινα επιχειρηματικά δάνεια, ύψους 23,2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Πάμε τώρα να δούμε πώς είναι δομημένα τα κόκκινα επιχειρηματικά δάνεια. Σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος το τρίτο τρίμηνο του 2016 το σύνολο των κόκκινων επιχειρηματικών δανείων στη χώρα έφτανε τα 65 δισεκατομμύρια, από αυτά τα 40 δισεκατομμύρια αφορούσαν δάνεια επαγγελματιών πολύ μικρών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Σε ποσοστό, λοιπόν, μιλάμε ότι η κατηγορία αυτών των δανειοληπτών είναι 60% του συνόλου. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι εάν δώσουμε λύση στα μισά κόκκινα δάνεια των μικρών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων, θα είχαμε καλύψει το στόχο. Το μεγάλο ερώτημα, λοιπόν, είναι εάν μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Δυστυχώς, κατά τη γνώμη μου, έτσι όπως είναι δομημένο το νομοσχέδιο δεν μπορούμε και θα εξηγήσω γιατί. Ξεκινάω με τα ποσοτικά δεδομένα. Ζήτησα στην επιτροπή από τον Υπουργό ένα σενάριο βάσης που να έχει ορισμένα απλά στοιχεία, πόσες επιχειρήσεις μπορούν να μπουν στον εξωδικαστικό συμβιβασμό, πόσες μπορούν να πετύχουν μία καλή και βιώσιμη συμφωνία, τι ποσό θα αφορούν τα δάνεια που θα ρυθμιστούν και από ποιες επιχειρήσεις θα προέρχονται κυρίως, τα δάνεια αυτά, εάν δηλαδή θα είναι μικρομεσαίες, μικρές ή μεγάλες επιχειρήσεις; Ο κύριος Υπουργός έχει πει ότι η ρύθμιση αφορά θεωρητικά τουλάχιστον 400 χιλιάδες επιχειρήσεις, χωρίς να είναι σε θέση να μας δώσει κάποιο άλλο στοιχείο.

Θα σας πω όμως ότι υπάρχει δημοσίευμα στην εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» τώρα πρόσφατα, πριν λίγες μέρες, τον Απρίλιο, το οποίο είναι αρκετά ενδιαφέρον. Μπορώ να το καταθέσω στα Πρακτικά. Το δημοσίευμα αυτό επικαλείται τη σχετική χαρτογράφηση που έχουν κάνει οι ίδιες οι τράπεζες για να δουν πόσες επιχειρήσεις με κόκκινα δάνεια είναι βιώσιμες, εάν τα δάνεια ρυθμιστούν. Ξέρετε ποιο είναι το αποτέλεσμα; Επτά στις δέκα επιχειρήσεις με κόκκινα δάνεια, εκτιμούν οι τράπεζες ότι είναι βιώσιμες εάν τα δάνεια τους ρυθμιστούν. Αντιλαμβάνεστε το στόχο; Επτά στις δέκα επιχειρήσεις μπορούν να ξαναζωντανεύσουν, κυρίες και κύριοι. Μάλιστα, σε ορισμένους κλάδους όπως, είναι ο τουρισμός και η εστίαση, η ανθεκτικότητα αυτή ανεβαίνει, αφού βιώσιμες μπορούν να γίνουν εννέα στις δέκα επιχειρήσεις, το σύνολο σχεδόν του κλάδου.

Εάν, λοιπόν, δεχθούμε ότι τα νούμερα αυτά είναι αξιόπιστα, αυτό που έχει σημασία να δούμε είναι εάν ο μηχανισμός που προτείνει η Κυβέρνηση μπορεί να υπηρετήσει αυτό το στόχο, μπορεί να κάνει τη δουλειά. Με απλά μαθηματικά, έτσι όπως είναι το νομοσχέδιο υπάρχει πρόβλημα. Εάν υποθέσουμε ότι τα επόμενα δύο, δυόμισι χρόνια έχουμε εφτακόσιες εργάσιμες μέρες, για να μπορέσει ο εξωδικαστικός μηχανισμός να φέρει σε πέρας διακόσιες ή τετρακόσιες χιλιάδες αιτήσεις, θα πρέπει να ολοκληρώνονται κάθε μέρα πεντακόσιες εβδομήντα, αν είναι τετρακόσιες χιλιάδες αιτήσεις, ή το μισό περίπου, διακόσιες σαράντα έως διακόσιες ογδόντα ή όσο είναι.

Αντιλαμβάνεστε το μέγεθος αυτό; Αν διακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις υποβάλουν αίτηση ρύθμισης, πρέπει κάθε μέρα να ρυθμίζονται κοντά στις διακόσιες ογδόντα με τριακόσιες περίπου αιτήσεις. Από αυτές, το 70% πρέπει να έχει επιτυχία, για να πιάσουμε τους στόχους. Άρα μιλάμε για τετρακόσιες επιχειρήσεις με πετυχημένη ρύθμιση κάθε μέρα. Είναι τεράστιος ο στόχος με αυτές τις δομές που προτείνονται.

Αν, λοιπόν, θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, χρειαζόμαστε έναν

μηχανισμό που θα μπορεί να κάνει ουσιαστική δουλειά, χωρίς περιττές καθυστερήσεις. Εδώ δημιουργείται το πρώτο μεγάλο πρόβλημα, γιατί ο μηχανισμός που προτείνετε είναι δυσκίνητος και σε πολλές περιπτώσεις αναποτελεσματικός. Αναφέρομαι σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, τις οποίες σας έχουμε επισημάνει επανειλημμένα: τις επιχειρήσεις που οφείλουν πάνω από το 85% των υποχρεώσεών τους σε έναν πιστωτή, τις οποίες παραπέμπετε απλά σε διμερή διαπραγμάτευση, τον περιορισμένο αριθμό των συντονιστών σε τριακόσιους είκοσι -χαίρομαι σήμερα, κύριε Υπουργέ, που κατανοήσατε το πρόβλημα και δώσατε τη δυνατότητα και ελπίζω να είναι απεριόριστος ο αριθμός ή να είναι σε συνάρτηση με τις αιτήσεις που θα υποβάλλονται για να μπορέσει να τρέξει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο- και την ανυπαρξία μιας ουσιαστικής διαδικασίας δεσμευτικής διαμεσολάβησης. Σημειώνω, επίσης, τη χρονοβόρα διαδικασία της δικαστικής επικύρωσης.

Αν δεν ξεπεράσουμε τα εμπόδια αυτά, ούτε τους δικαιούχους που περιλαμβάνει το νομοσχέδιο θα βοηθήσουμε ούτε θα καταφέρουμε να βοηθήσουμε και όσους αφήνετε εκτός. Αναφέρομαι κυρίως στους ελεύθερους επαγγελματίες, στους αγρότες, στους κτηνοτρόφους και στους αλιείς, οι οποίοι με το παρόν νομοσχέδιο δεν μπορούν, δυστυχώς, να ρυθμίσουν ολιστικά τα χρέη τους προς τις τράπεζες, το δημόσιο, τα ταμεία και τους πιστωτές τους.

Για τον λόγο αυτό καταθέσαμε ως Δημοκρατική Συμπράταξη δέκα συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες πιστεύουμε ότι θα συμβάλουν θετικά στο νομοσχέδιο. Για να μην μείνουμε στα λόγια, καταθέσαμε και τροπολογία με τις προτάσεις μας, την οποία σας καλούμε να κάνετε δεκτή.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, τα δέκα αυτά σημεία:

Πρώτον, για την ένταξη μιας επιχείρησης στον εξωδικαστικό συμβιβασμό προτείνουμε να χρειάζεται μια κερδοφόρα χρήση – αναφέρομαι στα λειτουργικά κέρδη, βέβαια, τα τελευταία πέντε χρόνια- και να λαμβάνεται υπόψη και η εξέλιξη του κύκλου εργασιών σε περίπτωση που η επιχείρηση δεν είχε κερδοφορία. Κατά τη γνώμη μας, η πρόβλεψη που υπάρχει στο νομοσχέδιο για μία κερδοφόρα χρήση τα τελευταία τρία χρόνια, χωρίς κανένα άλλο κριτήριο, θα αποκλείσει ένα πολύ μεγάλο μέρος επιχειρήσεων που μπορούν πράγματι να εξυγιανθούν για να προχωρήσουν. Δεν μπορείτε να βάζετε τόσο αυστηρούς περιορισμούς σε μια οικονομία βυθισμένη στην ύφεση, μια οικονομία με τις τράπεζες ουσιαστικά κλειστές.

Δεύτερον, προτείνουμε τη δημιουργία ειδικού ακατάσχετου λογαριασμού για επιχειρηματίες, επαγγελματίες και αγρότες.

Επιτέλους, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση πρέπει να απαντήσει γιατί δεν υιοθετεί την πρόταση του ακατάσχετου επιχειρηματικού λογαριασμού. Κάποιος πρέπει να απαντήσει. Όχι απλά να το ακούει και να το ξεπερνά. Αν θέλουμε να μιλάμε για επανεκκίνηση της οικονομίας και πραγματικά εξωδικαστικό συμβιβασμό, θα πρέπει να υπάρχουν και οι απαραίτητες προϋποθέσεις που θα προστατεύουν την επιχείρηση. Δεν είναι δυνατόν ένας επιχειρηματίας να πηγαίνει σε διαπραγμάτευση με τη θηλειά στον λαιμό. Εμείς, λοιπόν, ζητάμε έναν ακατάσχετο επιχειρηματικό λογαριασμό φυσικών και νομικών προσώπων, μέσω του οποίου θα εκτελούνται συγκεκριμένες διαχειριστικές πράξεις: τα έσοδα από συναλλαγές μέσω POS ή μέσω ηλεκτρονικών συναλλαγών, η καταβολή της μισθοδοσίας των εργαζομένων, η πληρωμή των ασφαλιστικών εισφορών και υποχρεώσεων προς το δημόσιο, η πληρωμή ενοικίων, λογαριασμών ΔΕΚΟ και προμηθευτών και οι εύλογες δαπάνες διαβίωσης του επιχειρηματία.

Τρίτη πρόταση, λοιπόν: Προτείνουμε να συμπεριληφθεί στο μητρώο συντονιστών το σύνολο των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ήδη απαντήσατε πάνω στο θέμα. Νομίζω ότι βρισκόμαστε στη σωστή κατεύθυνση.

Τέταρτον, προτείνουμε να εισαχθεί διαδικασία διαμεσολάβησης με εκτελεστό και δεσμευτικό για τα μέρη περιεχόμενο, ώστε να αποκτήσει νόημα μεταξύ των άλλων και η διμερής διαπραγμάτευση μεταξύ πιστωτή και οφειλέτη, όταν ο τελευταίος οφείλει πάνω από το 85% των υποχρεώσεών του σε έναν και μόνο πιστωτή. Οι οφειλέτες αυτοί είναι συνήθως μικροεπαγγελματίες που είχαν συναλλαγή ένα κεφάλαιο κίνησης με μία τράπεζα,

αλλά εξαιτίας του γεγονότος των συγχωνεύσεων των τραπεζών πάρα πολλοί επιχειρηματίες βρέθηκαν να έχουν δάνεια σε διαφορετικές τράπεζες, αλλά μετά τις συγχωνεύσεις να βρίσκονται δανεισμένοι από μία τράπεζα. Νομίζω ότι απαραίτητα πρέπει να βρεθεί τρόπος ρύθμισης αυτής της εξέλιξης. Αν τα πράγματα, βέβαια, ήταν τόσο απλά και ήταν ζήτημα μόνο κατεύθυνσης να τα βρουν πιστωτής και οφειλέτης, τότε ήδη με το συγκεκριμένο πλαίσιο που ισχύει θα είχαν λυθεί αυτά τα ζητήματα με μία διμερή διαπραγμάτευση μεταξύ των οφειλετών και των δανειστών.

Να μην ξεχνάμε, κύριε Υπουργέ, ότι σε αυτή την κατηγορία είναι, όπως σας είπα, οι μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Πέμπτον, προτείνουμε να επικυρώνεται το Πρακτικό της συμφωνίας με απλή κατάθεση στη γραμματεία του δικαστηρίου ή έστω διάταξη δικαστή, όπως γίνεται και για τη σύσταση σωματείου και την έκδοση κληρονομητηρίου. Είναι μία διαδικασία που προβλέπεται στο δίκαιό μας και θα απλοποιηθεί ιδιαίτερα αυτές τις διαδικασίες. Διότι αν μείνουμε στη διαδικασία του Πολυμελούς Πρωτοδικείου ούτε σε έξι χρόνια δεν θα ολοκληρώνονται αυτές οι διαδικασίες.

Έκτον, προτείνουμε να υπάρχει ειδική μέριμνα για τους συνοφειλέτες και εγγυητές δανείων οι οποίοι δεν σχετίζονται με τη λειτουργία της επιχείρησης. Είναι άδικο για κάποιους οι οποίοι δεν είχαν συμμετοχή σε επιχειρηματικές αποφάσεις, να έχουν την ίδια αντιμετώπιση με αυτούς που ευθύνονται για την πορεία της επιχείρησης.

Έβδομον, προτείνουμε να δοθεί η δυνατότητα ένταξης στον εξωδικαστικό συμβιβασμό, με την κανονική διαδικασία, στους ελεύθερους επαγγελματίες ώστε να μπορούν να ρυθμίσουν το σύνολο των οφειλών τους προς πιστωτές, προμηθευτές, δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία. Αυτή τη στιγμή, όπως είναι η διάταξη, απλά μιλάμε για ευχολόγια. Θα πρέπει να περιμένουμε στο μέλλον την υπουργική απόφαση της οποίας, βέβαια, κανείς δεν γνωρίζει το περιεχόμενο. Βέβαια, αν αυτό γίνει, θα αφορά μόνο δημόσιο και ταμεία. Καμμία δυνατότητα δεν θα υπάρχει για δάνεια και πιστωτές.

Όγδοον, προτείνουμε να δοθεί η δυνατότητα ένταξης στον εξωδικαστικό συμβιβασμό και σε αγρότες, κτηνοτρόφους, αλιείς, σύμφωνα με την πρότασή μας για τους ελεύθερους επαγγελματίες. Οι αποκλεισμοί δεν λύνουν κανένα πρόβλημα. Μπορούν μόνο να διογκώσουν τα προβλήματα.

Ένατον, προτείνουμε να δοθεί η δυνατότητα ένταξης στον εξωδικαστικό συμβιβασμό σε όσες επιχειρήσεις έχουν προχωρήσει σε ρύθμιση πριν από τον Ιούλιο του 2016. Σας το έχουν επισημάνει και οι φορείς ότι αυτός ο αποκλεισμός είναι άδικος. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην μπουν κι αυτοί οι άνθρωποι στον εξωδικαστικό συμβιβασμό.

Τέλος, προτείνουμε να δοθεί η δυνατότητα ένταξης στον εξωδικαστικό συμβιβασμό και σε όσες επιχειρήσεις προχώρησαν από το 2009 και μετά στη διακοπή εργασιών. Χαϊρόμαστε για την υιοθέτηση της πρότασης. Ήταν μία πρόταση την οποία κάναμε και στις επιτροπές. Κύριε Υπουργέ, πραγματικά αυτό που ανακοινώσατε, για μας είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Αν θέλουμε, κυρίες και κύριοι, να μιλάμε για δεύτερη ευκαιρία σε έντιμους επιχειρηματίες που πάλεψαν αλλά δεν τα κατάφεραν, τότε οι ρυθμίσεις που προτείνουμε μπορούν να δώσουν ένα πολύ σημαντικό και θετικό μήνυμα προς την κατεύθυνση αυτή. Επαναλαμβάνω, κύριε Υπουργέ, ότι αν κάνετε δεκτές τις προτάσεις μας, εμείς θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Θέλω, όμως, να κλείσω την ομιλία μου, θέτοντας ξανά ερωτήματα.

Επαναφέρω το εξής ερώτημα: Τι θα γίνει με κάποιον δανειολήπτη που είχε δάνεια από πολλές τράπεζες οι οποίες συγχωνεύθηκαν; Με βάση αυτό το νομοσχέδιο θα μπορεί να ενταχθεί; Θα μπει στην κανονική διαδικασία ή στην διμερή διαπραγμάτευση που αφορά στο 85% σε έναν οφειλέτη;

Το δεύτερο ερώτημα έχει να κάνει με το τι σκέφτεστε να κάνετε με τα κοινωφελή ιδρύματα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου. Μας απασχόλησε στην επιτροπή. Αυτή τη στιγμή τα ιδρύματα που έχουν οφειλές δεν μπορούν να πάρουν φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα. Κατά συνέπεια, δεν μπορούν να αξιοποιήσουν την περιου-

σία τους. Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι μπορεί να υπάρξει μία μέριμνα προς αυτή την κατεύθυνση.

Βέβαια, θεωρούμε ότι είναι σε θετική κατεύθυνση η τροπολογία που κατέθεσε ο Ανεξάρτητος Βουλευτής, κ. Γιώργος Καρράς, σχετικά με τον διαχωρισμό του συνοφειλέτη από τον εγγυητή, ώστε οι τελευταίοι να τύχουν ευρύτερης προστασίας.

Κύριε Υπουργέ, κλείνοντας θέλω να σας πω ότι αν δεν κάνετε αλλαγές ώστε να υπηρετηθούν οι στόχοι που θέτει το νομοσχέδιό σας, τότε το νομοσχέδιο αυτό απλά θα εκφράζει τη βούληση του νομοθέτη και δεν θα επιλύσει κανένα, μα κανένα απολύτως πρόβλημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αρβανιτίδης κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει, εκ μέρους της Χρυσής Αυγής, η Βουλευτής κ. Ελένη Ζαρούλια.

Κυρία Ζαρούλια, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για να ολοκληρωθεί η διαδικασία σε μία συνεδρίαση, όπως θέλετε, βασική προϋπόθεση είναι να τηρούνται οι χρόνοι ομιλίας. Οι ομιλητές είναι περίπου τριάντα τρεις, αν δεν είναι ήδη παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σαράντα ένας είναι οι ομιλητές.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Σαράντα ένας! Ωραία.

Η Χρυσή Αυγή έχοντας πλήρη συναίσθηση του αδιεξόδου στο οποίο έχουν περιέλθει οι υπερχρεωμένες επιχειρήσεις και της επιτακτικής ανάγκης να βρεθεί μια αξιόπιστη και εφαρμόσιμη λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα, τήρησε εξ αρχής και σε όλη τη διαδικασία της επεξεργασίας του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου στις συνεδριάσεις της επιτροπής, μία στάση υπεύθυνη, επιχειρώντας να διαπιστώσει αν όντως οι προτεινόμενες διατάξεις ανταποκρίνονται στις προσδοκίες των επιχειρηματικών και επαγγελματικών κλάδων της αγοράς για θεσμοθέτηση ενός βιώσιμου σχεδίου διεύθυνσης οφειλών.

Δυστυχώς, όμως, όπως προέκυψε από τη διεξοδική ανάλυση των επιμέρους άρθρων, από τις ενστάσεις των εκπροσώπων των φορέων, αλλά και από τις ανεπαρκείς τοποθετήσεις και απαντήσεις των κυβερνητικών Βουλευτών στη συνεδρίαση της επιτροπής, το ίδιο το νομοσχέδιο περιέχει ελλείψεις, ασάφειες, αοριστίες και πλήθος προβληματικών διατάξεων, οι οποίες εν τέλει αναιρούν και ακυρώνουν τον επιδιωκόμενο σκοπό του.

Στη σκιά, λοιπόν, των νέων μέτρων καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο που αφορά τον κατ' ευφημισμό εξωδικαστικό συμβιβασμό για τη ρύθμιση χρεών των επιχειρήσεων προς ταμεία, εφορίες και τράπεζες. Εάν αυτή η χρονική συγκυρία δεν επιβεβαιώνει την αρχική μας τοποθέτηση, εάν η επιβολή νέων βαρύτερων μέτρων από τους ξένους δανειστές δεν συνιστούν όλα αυτά παραδοχή των όσων εμείς διατυμπανίζουμε τόσο καιρό, τότε τι είναι;

Ήδη από την πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής είχαμε δηλώσει με σαφήνεια ότι αυτό το νομοσχέδιο αφενός αφορά ελάχιστα μόνον επιχειρήσεις εξαιτίας των αυστηρών προϋποθέσεων που θέτει ως προς την ένταξη στη ρύθμιση, αφετέρου αυτές οι ελάχιστες επιχειρήσεις που θα ενταχθούν, δεν θα καταφέρουν παρά να τηρήσουν με συνέπεια τη ρύθμιση για λίγους μόνο μήνες.

Αυτό είναι λογική ακολουθία, διότι όταν μια κοινωνία στενάζει και της χορηγείται ως σανίδα σωτηρίας μία υποτιθέμενη ευνοϊκή ρύθμιση χρεών -και θα το εξηγήσω αυτό παρακάτω- τη στιγμή που δεν διαφαίνεται ούτε σαν ιδέα η ανάπτυξη στη χώρα, αντίθετως η φορολογική επιδρομή μετά βεβαιότατος θα είναι τέτοιου ύψους που δεν θα αντέξει κανείς, είναι δεδομένο ότι οι επιχειρήσεις που θα ωφεληθούν θα εκπέσουν της ρύθμισης.

Το χειρότερο, όμως, είναι ότι με τα νέα μέτρα που θα έρθουν και θα ψηφιστείτε και ως υποστηρίζετε το αντίθετο ο Πρωθυπουργός-, άλλωστε δεν είναι η πρώτη φορά που δεσμευόσαστε έναντι

του ελληνικού λαού την ίδια ώρα που έχετε υποταχθεί στα ξένα κέντρα που σας κατευθύνουν-, με τα νέα μέτρα λοιπόν, θα καταδικάσετε την Ελλάδα σε ένα τέταρτο μνημόνιο.

Η αλήθεια είναι ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου είναι προβληματικές και ως προς τις προϋποθέσεις που θέτουν για την ένταξη των επιχειρήσεων στη ρύθμιση και ως προς τη θέση του οφειλέτη έναντι του πιστωτή του, δηλαδή των τραπεζών.

Έχει, λοιπόν, ενδιαφέρον πριν μπούμε στην ουσία του νομοσχεδίου να σταθούμε λίγο στη συνάντηση του κ. Δραγασάκη με τους τραπεζίτες. Να πω στο σημείο αυτό για να αρθούν οι όποιες εντυπώσεις δημιουργήθηκαν στην επιτροπή όταν η Κυβέρνηση κατηγόρησε την Νέα Δημοκρατία ότι είναι με το κεφάλαιο και υποστηρίζει τις τράπεζες, ότι το ίδιο κάνει και η Κυβέρνηση με τα πρόσωπα στα οποία έχει χορηγήσει ήδη αμνησία με την εξεταστική που αφορούσε την δανειοδότηση των κομμάτων και των ΜΜΕ.

Σε απόλυτη σύμπραξη Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση και με μόνη φωνή αντίδρασης τη φωνή της Χρυσής Αυγής, απεφάνθησαν ότι ουδέν παράνομο διεπράχθη και ουδεμία ζημία έλαβε χώρα. Αυτό φυσικά δεν ήταν άνευ ανταλλάγματος.

Τα ΜΜΕ στη συνέχεια σας επιβράβευαν. Η δουλικότητά σας, η απόλυτη υποταγή σας, η παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας παρουσιάζεται πια από τα μέσα ως κάτι απόλυτα φυσιολογικό. Αυτό είναι το δραματικό. Τα ΜΜΕ προβάλλουν το γεγονός ότι ήρθε ένα μνημόνιο ευρωπαϊκών θεσμών, ένα άλλο επώδυνο για τον ελληνικό λαό πακέτο μέτρων, ένα κείμενο σε αγγλική γλώσσα απευθείας από το ΔΝΤ ως μία πράξη διαδικαστική, την οποία η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να αποδεχθεί και να μην επιδείξει ουδεμία ουσιαστική αντίσταση.

Αυτό, όμως, που θέλετε να επιτύχετε είναι να κάνετε τον Έλληνα πολίτη να αισθανθεί δουλοπάροικος μιας κατά τα λοιπά ενωμένης Ευρώπης. Εμείς σας λέμε ότι δεν θα το επιτύχετε όσο κι αν προσπαθήσετε, διότι ο Έλληνας έχει αξιοπρέπεια και αυτοσεβασμό και πως την υποταγή σας αυτή θα την αποδοκιμάσει όταν έλθει η ώρα.

Πολύ λόγος έχει γίνει για το πρωτογενές πλεόνασμα του 2016, το οποίο διαμορφώθηκε στο 3,2% του ΑΕΠ. Το παράδοξο είναι πως την ίδια ώρα ο εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κ. Μαργαρίτης Σχοινάς, έλεγε ότι το πλεόνασμα, βάσει του ορισμού του προγράμματος, ανήλθε στο 4,2% του ΑΕΠ. Υπάρχει μία ασάφεια τελικά ως προς το ύψος του πλεονάσματος.

Ανεξαρτήτως αυτού, ωστόσο, κανείς δεν αναφέρει ότι τα νέα μέτρα φέρουν περικοπές 2% του ΑΕΠ με κατάργηση της προσωπικής διαφοράς στις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις του 2019 και πετσοκομία του αφορολογήτου στα 5.600 ευρώ το 2020.

Ναι μεν η Ελλάδα εμφανίζει πλεόνασμα, πλην, όμως, έχει το υψηλότερο χρέος μακράν των υπολοίπων κρατών-μελών στο 179% του ΑΕΠ.

Φαινομενικά όλα όσα αναφέρω δεν έχουν καμία σχέση με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Επί της ουσίας, όμως, είναι ο πυρήνας του νομοσχεδίου. Συζητάμε πώς θα σωθούν χιλιάδες επιχειρήσεις σε μία οικονομία που καταρρέει. Δεν θα σωθούν. Απλά θα τους δοθεί μία μικρή παράταση. Ακόμη κι αυτή η παράταση, όπως μας λέτε εσείς εδώ, θα δοθεί μόνο αν εμφανίζουν θετική χρήση την τελευταία τριετία.

Ήρθαν οι φορείς και δήλωσαν ότι είναι πρακτικά ανέφικτο να βρεθούν επιχειρήσεις με θετική χρήση από το 2013 έως το 2016. Είναι δυνατόν μια επιχείρηση να είναι κερδοφόρα το ένα έτος και το επόμενο να έχει τελματώσει;

Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου θα έπρεπε να αφορούν ανθρώπους που αγωνιούν την τελευταία επταετία, μετά βίας επιβιώνουν και προσπαθούν να αντέξουν τη μνημονιακή λαίλαπα. Δεν βρέθηκαν οι επιχειρήσεις εκτεθειμένες έναντι των τραπεζών και των ταμείων σε μια νύχτα.

Συνεπώς, η προϋπόθεση της τριετίας δεν μπορεί παρά να καταλαμβάνει ελαχιστότατες επιχειρήσεις.

Η πρόταση της Χρυσής Αυγής είναι ή να καταργήσετε αυτόν τον όρο του άρθρου 3 ή να τον τροποποιήσετε αυξάνοντας το χρονικό περιθώριο. Αντί, δηλαδή, να υπάγονται οι προβληματικές επιχειρήσεις των τελευταίων τριών ετών, να μπορούν να επωφεληθούν από τον παρόντα νόμο επιχειρήσεις της τελευταίας επτα-

ετίας.

Κάτι που, επίσης, πρέπει να επισημανθεί είναι ότι υπάρχει ανάγκη να απαλειφθεί ο περιορισμός του καταλόγου των διαμεσολαβητών και να ενταχθούν όλοι οι πιστοποιημένοι διαμεσολαβητές για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες. Εκτός από τους συντονιστές, δηλαδή, που είπατε προηγουμένως ότι θα αυξηθούν, πρέπει να αυξηθούν και οι διαμεσολαβητές.

Είναι δεδομένο ότι το νομοσχέδιο πάσχει, διότι με μία προσεκτική μελέτη και ανάλυση των επιμέρους άρθρων συνάγεται το συμπέρασμα ότι το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου, αποκλείει μεγάλο ποσοστό επιχειρήσεων και οφειλετών από τη δυνατότητα να ενταχθούν στην προτεινόμενη ρύθμιση, ιδίως δε όσον αφορά στο θέμα των κόκκινων αγροτικών δανείων, τα οποία έχουν οδηγήσει στα πρόθυρα της εξαθλίωσης και της οικονομικής καταστροφής την πλειοψηφία των ασχολούμενων με τους κλάδους της γεωργίας και της κτηνοτροφίας.

Το παρόν σχέδιο νόμου δεν παρέχει στους υπερχρεωμένους αγρότες και κτηνοτρόφους ούτε την ελάχιστη προστασία που προβλέπει για τους ελεύθερους επαγγελματίες, όπως ακούσαμε προηγουμένως την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ να μας λέει ότι αφορά ελεύθερους επαγγελματίες, οικονομολόγους και νομικούς. Εν τη ρύμη, όμως, του λόγου της, είπε ότι το παρόν νομοσχέδιο αφορά τις μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις, για να διορθώσει αμέσως και να πει μικρές και μεσαίες. «Γλώσσα λανθάνουσα τα αληθή λέγει». Μας αποκάλυψε ότι κατ' ουσίαν αυτό το νομοσχέδιο θα εξυπηρετήσει και θα ωφελήσει μόνο τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Για τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους, που είναι υπερχρεωμένοι, αυτό το νομοσχέδιο δεν προβλέπει ρυθμίσεις ούτε την ελάχιστη προστασία που προβλέπει για τους ελεύθερους επαγγελματίες, σύμφωνα με την παράγραφο 21 του άρθρου 15, αποκλείοντάς τους παντελώς από κάθε δυνατότητα ευνοϊκής και βιώσιμης ρύθμισης των οφειλών τους.

Συν τοις άλλοις, παρατηρείται μία προσπάθεια αλλοίωσης νομικών εννοιών, για να μην πω ουσιαστικά κατάργηση του Αστικού Κώδικα. Αναφέρονται στο άρθρο 1 περίπτωση γ', που δίδετε τον ορισμό του συνοφειλέτη. Στην έννοια του συνοφειλέτη περιλαμβάνεται και ο εγγυητής. Το δικαίωμα διζήσεως είναι βασική αρχή του Αστικού Κώδικα και η παραίτηση του εγγυητή εξ αυτού έχει κριθεί παράνομη με αποφάσεις δικαστηρίων. Το να αγνοείτε επιδεικτικά αυτές τις αποφάσεις, επειδή τα νομοσχέδια σάς έρχονται έτοιμα βάσει του Αγγλικού Δικαίου, συνιστά τουλάχιστον παραβίαση της ανεξαρτησίας των εξουσιών και μια τάση επιβολής επί της δικαστικής εξουσίας.

Αυτό προκύπτει και από μια άλλη διάταξη. Κάναμε λόγο γι' αυτήν στην επιτροπή, αλλά είναι σκόπιμο να αναφερθεί πάλι. Προβλέπεται ορθώς στο άρθρο 13 η δυνατότητα αναστολής των καταδικωτικών μέτρων σε όσους οφειλέτες έχουν αιτηθεί να ενταχθούν στη ρύθμιση. Χορηγείται, όμως, το δικαίωμα στους πιστωτές -άρθρο 13, παράγραφος 4, τελευταίο εδάφιο- να ζητήσουν άρση της αναστολής των καταδικωτικών μέτρων και το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να την ακολουθήσει χωρίς τη δυνατότητα απόκλισης.

Σε ένα άλλο σημείο του νομοσχεδίου, χωρίς να λαμβάνεται καθόλου υπ' όψιν η οικονομική συγκυρία της χώρας, αλλά και ο πραγματικός σκοπός των διατάξεων, ορίζεται μεταξύ άλλων ότι αναβιώνουν οι οφειλές εφόσον ο οφειλέτης δεν καταφέρει να ανταποκριθεί στις τρέχουσες υποχρεώσεις του έναντι του δημοσίου.

Είναι βέβαιο ότι υπό τις παρούσες συνθήκες δεν θα μπορούν να ανταπεξέλθουν οι περισσότερες -εάν όχι όλες- οι επιχειρήσεις οι οποίες θα ενταχθούν στην εν λόγω ρύθμιση, παρά μόνο στις αρχικές δόσεις και εν συνεχεία θα εκπέσουν της ρυθμίσεως.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι οι τρέχουσες οφειλές, τα πάγια έξοδα αυτών των επιχειρήσεων, αλλά και η ανάγκη κάλυψης μέσα από την επαγγελματική δραστηριότητα των βασικών βιοτικών αναγκών των επαγγελματιών, θα τις οδηγήσει σε ασφυκτική οικονομική πίεση και εν τέλει κάθε προσπάθεια ένταξης στη ρύθμιση θα καταλήξει άνευ αντικειμένου.

Πρέπει να τονιστεί ότι κατ' ουσίαν οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν συνιστούν εξωδικαστική ρύθμιση οφειλών, εφ' όσον καθιστούν υπεύθυνα τα Πολυμελή Πρωτοδικεία με ό,τι αυτό συνεπά-

γεται.

Συμπερασματικά, μπορούμε να πούμε ότι οι γραφειοκρατικές διατυπώσεις, η εμπλοκή των δικαστικών αρχών σε μία διαδικασία, η οποία εν τέλει μόνο κατ' όνομα είναι «εξωδικαστική» και τα κριτήρια επιλεξιμότητας τα οποία θέτουν αυτόματα εκτός ρύθμισης τη μεγάλη πλειοψηφία των ενδιαφερομένων οφειλετών, αποτελούν μερικούς μόνο από τους λόγους που πρόκειται να καταστήσουν στην πράξη επισφαλείς, ανεφάρμοστες και αναποτελεσματικές τις προτεινόμενες διατάξεις.

Συνοψίζοντας, αυτό που η Χρυσή Αυγή υποστηρίζει και είναι πάγια θέση μας είναι ότι οι πολιτικές που ακολουθείτε, καθιστούν τα νομοσχέδια αυτής της φύσεως σε τυπικές διατάξεις που δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής, εξυπηρετούν άλλους σκοπούς και είναι υπαγορευόμενες από τα ξένα αφεντικά. Διατηρούν τον Έλληνα φορολογούμενο σε μία δέσμια κατάσταση έναντι των τραπεζών, των ταμείων, με υψηλές ασφαλιστικές απαιτήσεις, και του δημοσίου που επιβάλλει υπέρογκη φορολόγηση.

Το λυπηρό είναι ότι όλες οι μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις εξαντλούν την αυστηρότητά τους στον Έλληνα φορολογούμενο και επιφυλάσσουν για τον κάθε παράτυπο μετανάστη αγνώστων στοιχείων ευνοϊκή μεταχείριση.

Η μόνη λύση για να ανακουφιστεί η ελληνική κοινωνία από τα αιματηρά φορολογικά μέτρα των μνημονίων είναι μία εθνική κυβέρνηση, η οποία θα θέσει σαν προτεραιότητα το καλό της πατρίδος, αλλά και όλων των Ελλήνων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρία Ζαρούλια.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κ. Αθανάσιος Βαρδαλής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μέσα από τη συζήτηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου τόσο στην Επιτροπή αλλά και μέχρι τώρα στην Ολομέλεια, φάνηκε, κατά τη γνώμη μας, ξεκάθαρα ποια είναι η έγνοια της Κυβέρνησης αλλά και των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης κυρίως μέσα από τις βελτιωτικές προτάσεις που κατέθεσαν στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά και γενικότερα από τη στάση τους απέναντι σε αυτό.

Ποια είναι η έγνοια τους; Παίρνοντας όλοι τους υπ' όψιν ότι η καπιταλιστική οικονομική κρίση εξελίσσεται εδώ και οκτώ χρόνια στη χώρα μας, έρχονται τώρα με τον εξωδικαστικό συμβιβασμό να αντιμετωπίσουν πλευρές αυτών των επιπτώσεων για τις επιχειρήσεις, συμβάλλοντας, όπως οι ίδιοι λένε, στην επανεκκίνηση της οικονομίας.

Ποιες είναι αυτές οι πλευρές που θέλουν να αντιμετωπίσουν; Κατ' αρχάς, η εκτόξευση του χρέους των επιχειρήσεων, η εξυγίανση του χαρτοφυλακίου των τραπεζών, το ελεγχόμενο ξεσκαρτάρισμα προβληματικών επιχειρήσεων, με κριτήριο, βεβαίως, τη βιωσιμότητά τους, δηλαδή να εκκαθαρίσουν την αγορά από τις μη βιώσιμες επιχειρήσεις, καθώς και η αναδιάρθρωση των χρεών με τέτοιο τρόπο ώστε να μην βρεθεί κάποιος πιστωτής πιο ωφελημένος σε σχέση με τον άλλον στη μοιρασιά της πίτας.

Πρακτικά, δηλαδή, Κυβέρνηση, Ευρωπαϊκή Ένωση και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο -γιατί και αυτό το νομοσχέδιο είναι προαπαιτούμενο- πλάι στην αντιμετώπιση των κόκκινων δανείων, που είναι μια αναγκαιότητα για το κεφάλαιο, την ενίσχυση του χαρτοφυλακίου των τραπεζών, θέλουν να δουν επί της ουσίας ποιες επιχειρήσεις είναι βιώσιμες, ποιες έχουν μέλλον, με ποιες αξίζει να ασχοληθούν, διασφαλίζοντας την κερδοφορία των επιχειρήσεων που ακόμη έχουν «ψωμί».

Για τις υπόλοιπες, που κυρίως βεβαίως θα είναι οι μικρές και οι αυτοαπασχολούμενοι, «τσιμέντο να γίνουν»! Ας τα βγάλουν πέρα μέσα σε αυτή τη ζούγκλα και τον αδυσώπητο καπιταλιστικό ανταγωνισμό.

Μόνο αυτές τις επιχειρήσεις -και το τονίζω, μόνο αυτές- που σήμερα είναι ανταγωνιστικές, μπορούν να είναι κερδοφόρες και έχουν μέλλον έρχεται ο εξωδικαστικός συμβιβασμός -με μικρότερο φυσικά κόστος- να τις βοηθήσει να ρυθμίσουν τα χρέη τους προς τους ίδιους -κυρίως τις τράπεζες- το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Όλα τα κόμματα, αλλά και οι φορείς των επιχειρηματιών, συμφωνούν με αυτούς τους στόχους και έκαναν μια σειρά προτάσεις για να γίνει πιο αποτελεσματικό το νομοσχέδιο. Όμως, αν κανείς διαβάσει αυτές τις προτάσεις των υπόλοιπων κομμάτων και κυρίως του ΣΕΒ –του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων- εύκολα θα διαπιστώσει την ύπαρξη ενός καναλιού συνεννόησης μεταξύ τους, συνεννόησης στην ίδια λογική, στην ίδια κατεύθυνση. Επί της ουσίας, υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, παρά την όποια κριτική γίνεται σε επιμέρους ζητήματα. Ακόμη και κόμματα που δήλωσαν και σήμερα εδώ ότι δεν θα ψηφίσουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κάνουν μια κριτική σε αυτό, γιατί πιστεύουν ότι αυτό δεν μπορεί να πετύχει τους στόχους που έτσι και αλλιώς είναι οι ίδιοι με τους στόχους της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Βαρδαλή, συγγνώμη, θα σας διακόψω για τριάντα δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», πενήντα μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Κρεμαστής Ρόδου.

Αφού πρώτα καλωσορίσαμε τους γονείς, καλωσορίζουμε και τα παιδιά που έχουν πλημμυρίσει τα άνω δυτικά θεωρεία.

Καλωσορίσατε στη Βουλή!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ευχαριστώ, κύριε Βαρδαλή, συνεχίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, απευθυνόμενοι κυρίως στους αυτοαπασχολούμενους και τους μικροεπιχειρηματίες, στους οποίους όλα τα άλλα κόμματα λένε πως ο εξωδικαστικός συμβιβασμός αφορά και αυτούς και πως μάλιστα γίνεται κυρίως για να απαλλαγούν από τον βραχνά των χρεών τους, θέλουμε να τους πούμε ξεκάθαρα τα εξής:

Πρώτον, θα πρέπει να γνωρίζουν πως για να περάσει το κεφάλαιο σε φάση ανάπτυξης της κερδοφορίας του, δεν φθάνει μόνο να τσακίσει τη ζωή των εργαζόμενων και των άλλων λαϊκών στρωμάτων. Δεν φθάνουν οι περικοπές, για παράδειγμα, στις συντάξεις, στους μισθούς, στην υγεία, στην πρόνοια, στην παιδεία. Δεν φθάνει μόνο η περικοπή όλων αυτών που τα άλλα κόμματα ονομάζουν «έμμεσο κόστος». Είναι αναγκαίο να απαξιωθεί, δηλαδή να καταστραφεί, και ένα μέρος του κεφαλαίου, για να πάρει η μηχανή της καπιταλιστικής οικονομίας μπροστά. Αυτό θέλουν να κάνουν και με αυτό το νομοσχέδιο, να ρυθμίσουν τον τρόπο που αυτή η απαξίωση, η καταστροφή του κεφαλαίου, θα συντελεστεί.

Με άλλα λόγια, τι είναι αυτό που θέλουν να κάνουν; Θέλουν να βγάλουν από τη μέση αυτούς που δεν είναι σήμερα ανταγωνιστικοί, να περάσουν αυτές οι επιχειρήσεις σε άλλα χέρια που είναι «ικανά», δηλαδή έχουν τα κεφάλαια να συνεχίσουν τη λειτουργία όσων επιχειρήσεων κριθούν βιώσιμες.

Το ποιος σήμερα δεν είναι ανταγωνιστικός, το ποια επιχείρηση δεν είναι βιώσιμη δεν χρειάζεται κανείς να έχει και ιδιαίτερες οικονομικές γνώσεις για να το διαπιστώσει. Τη νύφη θα την πληρώσουν και πάλι οι αυτοαπασχολούμενοι και οι μικροεπιχειρηματίες.

Για το κεφάλαιο αυτό το ζήτημα, δηλαδή η ελεγχόμενη απαξίωση μέρους του κεφαλαίου σε περίοδο μάλιστα καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, είναι καθοριστικής σημασίας. Αυτό συμφώνησε, άλλωστε, να υλοποιήσει και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ μετά από σκληρή διαπραγμάτευση για τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

Δεύτερο ζήτημα: Να σκεφθούν γιατί τα δάνεια των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των αυτοαπασχολούμενων «χτύπησαν» κόκκινο. Μα, αυτό κυρίως οφείλεται στην πραγματική αδυναμία αρκετών ατομικών και μικρών επιχειρήσεων να αντεπεξέλθουν στις δανειακές τους υποχρεώσεις εξαιτίας κυρίως της δραματικής πτώσης του τζίρου τους.

Βασική και απαραίτητη προϋπόθεση για να μπει κάποια επιχείρηση στις πρόνοιες του νομοσχεδίου, είναι οι πιστωτές της να την κρίνουν βιώσιμη. Ακόμη και αν έχουν χρέη πάνω από 20.000 ευρώ, ακόμη και αν έχουν μία κερδοφόρα χρήση, όπως προβλέπει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, τα τελευταία τρία χρόνια, θα πρέπει να συμφωνήσουν οι πιστωτές πως είναι και βιώσιμη η μι-

κρομεσαία επιχείρηση. Όμως πόσες μικροεπιχειρήσεις θεωρούνται σήμερα βιώσιμες, πολύ περισσότερο στις συνθήκες της οικονομικής ύφεσης και της έντασης της μονοπωλίας, που έφεραν εκατοντάδες χιλιάδες λουκέτα; Και ενώ θα έχουν το δικαίωμα να ενταχθούν, δεν θα πληρούν το κριτήριο της βιωσιμότητας.

Τι θα συμβεί στην πράξη; Θα αλλάζουν χέρια επιχειρήσεις που θα κριθούν βιώσιμες, θα συγκεντρωθούν σε λίγα χέρια, θα φύγει από τη μέση μεγάλο μέρος των μικρών και των αυτοαπασχολούμενων -που έτσι κι αλλιώς δεν είναι ανταγωνιστικοί-, μεγάλωνοντας το μερίδιο της αγοράς γι' αυτές που θα μέινουν.

Αλλωστε αυτό ζήτησε ευθέως και ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων. Στο τελευταίο μάλιστα εβδομαδιαίο δελτίο του χαρακτηρίζει ως ένδειξη υπανάπτυξης της οικονομίας το γεγονός ότι οι μικρές επιχειρήσεις και οι αυτοαπασχολούμενοι στην Ελλάδα παραμένουν στο 34%, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση ο μέσος όρος είναι 16%.

Στην πράξη, δηλαδή, αυτό που μας λένε, αυτό που ζητούν είναι να ξεμπερδεύουν με το 50% πάνω κάτω των σημερινών αυτοαπασχολούμενων και μικροεπιχειρήσεων, για να μείνει το μεγαλύτερο κομμάτι της «πίτας» για τους μεγάλους, που μπορούν να αναπτύξουν «οικονομίες κλίμακας», όπως οι ίδιοι λένε στο συγκεκριμένο δελτίο. Στην πράξη επιβεβαιώνει ότι για το μεγάλο κεφάλαιο η επιστροφή στην ανάπτυξη δεν γίνεται χωρίς δραστικό περιορισμό της δραστηριότητας χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων. Αυτό τον στόχο έρχεται να υπηρετήσει το νομοσχέδιο που συζητάμε.

Μετά από αυτά, θα έλεγε καλοπροαίρετα κάποιος: Ναι, αλλά όσες καταφέρουν να μπουν στη ρύθμιση -όσες κριθούν δηλαδή βιώσιμες- αυτές θα βοηθηθούν, θα «σωθούν».

Μπορεί, όπως οι προηγούμενες, και αυτές οι ρυθμίσεις να δίνουν μια προσωρινή ανάσα στα αδιέξοδα αυτοαπασχολούμενων και μικρών επαγγελματιοβιοτεχνών, να διατηρούν την ελπίδα. Θα πρέπει, όμως, να γνωρίζουν πως πρόκειται για κάλπικες ελπίδες. Και αυτό γιατί; Ας θυμηθούν τι έγινε με τις περίφημες εκατό δόσεις το 2015. Σήμερα που μιλάμε πάνω από 70.000 που είχαν ενταχθεί σε εκείνη τη ρύθμιση έχουν απενταχθεί. Γιατί; Γιατί δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στην πληρωμή των δόσεων και ταυτόχρονα να πληρώνουν και τις τρέχουσες υποχρεώσεις. Στην πράξη οι αυτοαπασχολούμενοι δεν πρόκειται να ωφεληθούν σε τίποτα από τη διαιώνιση των προηγούμενων χρεών τους γιατί δεν είναι μόνο τα παλιά χρέη που πρέπει να αντιμετωπίσουν, τα αντιλαϊκά φορολογικά μέτρα όχι μόνο παραμένουν, αλλά καθημερινά προσθέτετε και νέα με την πολιτική σας, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται και νέα χρέη.

Αλλωστε στα σκαριά έχετε και την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, που θα αποτελέσει ένα ακόμα χτύπημα για τους μικρομεσαίους επαγγελματιοβιοτέχνες, τους αυτοαπασχολούμενους. Το μόνο που αλλάζει με τη συγκεκριμένη ρύθμιση το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επί της ουσίας είναι ότι τώρα αντί για εκατό οι δόσεις γίνονται εκατόν είκοσι. Η κατάληξη και αυτών των ρυθμίσεων θα είναι ίδια με τις προηγούμενες. Η πείρα έδειξε ότι αρχικά ένας μεγάλος αριθμός αυτοαπασχολούμενων τις υιοθετεί σταδιακά, όμως τις χάνει, γιατί οι αιτίες που δημιουργούν τα χρέη παραμένουν. Είναι βέβαιο ότι τα αδιέξοδα για τους αυτοαπασχολούμενους θα παραμείνουν και θα μεγαλώσουν. Η μεγάλη τους πλειοψηφία θα βρεθεί με υποχρεώσεις που θα μεγαλώνουν συνέχεια.

Τότε, γιατί προχωρούν στον εξωδικαστικό συμβιβασμό και βάζουν μέσα και μικρομεσαίους; να αναρωτηθεί κάποιος. Γιατί στόχος της Κυβέρνησης, όπως μας είπε και η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, είναι να ενταχθούν όσο το δυνατόν περισσότερες επιχειρήσεις και μάλιστα μικρομεσαίες; Γιατί έχουν και άλλους στόχους. Αυτό που θέλουν να πετύχουν δίπλα σε όλα τα άλλα που είπα προηγουμένως είναι, με την απειλή των κατασχέσεων και των πλειστηριασμών, να βάλουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη εκατοντάδων χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων, απομυζώντας τους για πολλά ακόμα χρόνια.

Το σκεπτικό τους είναι απλό. Σου λένε: Οι δόσεις γίνονται εκατόν είκοσι, άρα η μηνιαία δόση θα είναι μικρότερη και άρα πιο υποφερτή για έναν αυτοαπασχολούμενο. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο το δημόσιο και οι τράπεζες θα μπορέσουν να εισπράξουν

ένα τμήμα των χρεών, κάτι που σήμερα βέβαια είναι καλύτερο από το τίποτα, από το ότι δεν εισπράττουν.

Οι τράπεζες, όμως, θέλουν να ξεπεράσουν και ένα άλλο πρόβλημα που έχουν αυτήν την περίοδο, την περίοδο δηλαδή της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης. Ποιο; Σήμερα δεν τους συμφέρει να προχωρήσουν σε μαζικές κατασχέσεις. Πρώτον, γιατί τα έξοδά τους είναι μεγάλα σε αυτήν την περίπτωση, αλλά πάρτε υπ' όψιν σας και την πώση των τιμών των ακινήτων.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο -επιτρέψτε μου την έκφραση- «θέλουν να δέσουν τον γαϊδαρό τους» -σε εισαγωγικά- γιατί σε κάθε περίπτωση, με όποιο εξωδικαστικό συμβιβασμό κι αν γίνει, οι τράπεζες δεν πρόκειται ποτέ να χάσουν ούτε ένα ευρώ παραπάνω από αυτά που θα έπαιρναν στην περίπτωση του πλειστηριασμού.

Σε κάθε περίπτωση, δηλαδή, ωφελημένες θα είναι οι τράπεζες, που θα εξασφαλίσουν με αυτό τον τρόπο ενήμερα δάνεια, θα γλιτώνουν τα έξοδα δικαστικών μέτρων από μεγάλο αριθμό μικροδανείων, αλλά και τις χρονοβόρες διαδικασίες.

Στο τέλος, αν δεν μπορέσεις να είσαι εντάξει και στις τρέχουσες υποχρεώσεις και ταυτόχρονα να πληρώνεις και τις δόσεις της ρύθμισης, θα σου πάρουν και την ακίνητη περιουσία σου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μια από τις βασικές καινοτομίες που εισάγει το νομοσχέδιο είναι η ευελιξία του δημοσίου ως πιστωτή. Δηλαδή αυτό που κάνετε είναι να διαμορφώσετε την απαραίτητη ευελιξία στη φορολογική διοίκηση και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, ώστε συμμετέχοντας στον μηχανισμό διαπραγμάτευσης να μπορούν να συμβάλλουν σε μια λύση προσαρμοσμένη στην ανάγκη της κάθε επιχείρησης.

Πρακτικά αυτό σημαίνει πως αν μια επιχείρηση κριθεί βιώσιμη, οι συγκεκριμένοι φορείς του δημοσίου νόμιμα πλέον να μπορούν, μεταξύ άλλων, να «κουρέψουν» τις απαιτήσεις τους, να τις προσαρμόσουν στις ανάγκες της συγκεκριμένης επιχείρησης.

Εδώ φαίνεται ξεκάθαρα και ο ρόλος του αστικού κράτους. Πέρα από θεωρίες, όταν το έχει ανάγκη το κεφάλαιο για να ξεπεράσει την κρίση του, το κράτος είναι έμπρακτα παρών δίπλα στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Όπως δήλωσε στην επιτροπή ο κύριος Υπουργός, η Κυβέρνηση ήδη ετοιμάζεται να φέρει νομοθετική πρωτοβουλία για να δώσει ασυλία σε εκείνα τα στελέχη του δημοσίου και των τραπεζών που εμπλέκονται στις διαδικασίες ρύθμισης των οφειλών, σε εκείνα που θα παίρνουν, δηλαδή, τις αποφάσεις.

Εδώ δεν θέλω να σας αδικήσω, κύριε Υπουργέ. Διότι κάτι τέτοιο ζήτησαν και άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, όπως βεβαίως το ζήτησαν και οι τραπεζίτες και ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων. Δεν είστε οι μόνοι σε αυτό το ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι, όλα τα άλλα κόμματα έχουν καταθέσει μια

σειρά προτάσεις που υποτίθεται ότι αντιμετωπίζουν την υπερχρέωση των μικρομεσαίων και των αυτοαπασχολούμενων.

Γιατί, όμως, καμιά σας πρόταση δεν προβλέπει την κατάργηση του ν.4110/2013, νόμου που κατήργησε το αφορολόγητο και επέβαλε φορολογία 26% από το πρώτο ευρώ στους αυτοαπασχολούμενους; Γιατί δεν προτείνετε, για παράδειγμα, να καταργηθεί το τέλος επιτηδεύματος και ο ΕΝΦΙΑ, να «παγώσουν» τα χρέη προς τον ΟΑΕΕ και το δημόσιο; Διότι, ακριβώς, η έγνοια σας δεν είναι οι μικρομεσαίοι, αλλά οι τραπεζίτες και οι μεγάλες επιχειρήσεις, αυτές που σήμερα είναι ανταγωνιστικές.

Όμως, τα παραπάνω μέτρα, μαζί με την κατάργηση της ασφαλιστικής ενημερότητας για τον ΟΑΕΕ, την απαγόρευση κατάσχεσης της πρώτης κατοικίας, την αναστολή των κατασχέσεων επαγγελματικής στέγης, εξοπλισμού, μεταφορικών μέσων, τραπεζικών λογαριασμών κ.λπ. για τους αυτοαπασχολούμενους που διατηρούν την επιχείρησή τους, το «κούρεμα» των χρεών τους και η μακροχρόνια ρύθμιση του υπόλοιπου μέρους με δόσεις που να μην ξεπερνούν συνολικά το 10% του διαθέσιμου εισοδήματος, αποτελούν για τους αυτοαπασχολούμενους και τους μικρομεσαίους την πραγματική ανάσα. Τέτοιες προτάσεις, όμως, ούτε καν περνούν από το μυαλό σας.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε -και ευχαριστώ για την ανοχή- η υιοθέτηση αντιμονοπωλιακών στόχων σε κατεύθυνση ρήξης και ανατροπής, η διαμόρφωση προϋποθέσεων για να δυναμώσει η λαϊκή συμμαχία, με την εργατική τάξη και τη φτωχή αγροτιά ενάντια στα μονοπώλια, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κόμμάτά τους, αποτελεί σήμερα τη μοναδική λύση για τους αυτοαπασχολούμενους.

Μόνο με την οργάνωση και πάλι σε αυτή την κατεύθυνση θα μπορέσουν να ανατρέψουν τις βαρύτατες συνέπειες που ξεπροβάλλουν από κάθε χαραμάδα του σημερινού συστήματος για αυτούς και τις οικογένειές τους.

Εμείς, με όλα τα παραπάνω, θα καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν έρθει ο κ. Καμμένος, κύριε Υπουργέ, κάντε μια δήλωση από τη θέση σας ότι καταθέτετε τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. Δεν θα τις αναγνώσετε. Δηλώστε απλώς ότι τις καταθέτετε στα Πρακτικά, προκειμένου να φωτοτυπηθούν και να διανεμηθούν.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Καταθέτω, λοιπόν, τις νομοτεχνικές βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Δήμος Παπαδημητρίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

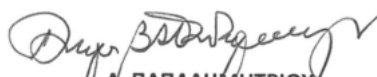
ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

«Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων».

1. Στο τέλος του τίτλου του σχεδίου νόμου προστίθενται οι λέξεις «και άλλες διατάξεις».
2. Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 2, μετά τις λέξεις «εκτός εάν» προστίθεται η φράση «υποβληθεί δήλωση έναρξης εργασιών φυσικού προσώπου ή».
3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου η φράση «Η υποβολή της αίτησης» αντικαθίσταται από τη φράση «Η κοινοποίηση της παρ. 2 του άρθρου 7».
4. Στο πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «της παρ. 5» αντικαθίστανται από τις λέξεις «της παρ. 4».
5. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του σχεδίου νόμου προστίθενται νέα εδάφια ως ακολούθως: «Αν ο συντονιστής διαπιστώσει ότι το ποσό απαίτησης που έχει δηλωθεί από τον οφειλέτη είναι διαφορετικό από το ποσό που βεβαιώθηκε από τον πιστωτή και ότι αυτή η διαφορά δεν δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους, ζητεί από τον οφειλέτη και τον πιστωτή αποδεικτικά έγγραφα για το ύψος της απαίτησης, εντός προθεσμίας πέντε ημερών. Αν δεν προκύπτει από τα προσκομιζόμενα έγγραφα το ακριβές ύψος της απαίτησης, ο συντονιστής προσμετρά στα ποσοστά της απαρτίας και της πλειοψηφίας μόνο το μέρος της απαίτησης που δεν αμφισβητείται.»
6. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 11 μετά τις λέξεις «βιωσιμότητας του οφειλέτη» προστίθενται οι λέξεις «που αποτελεί μικρή επιχείρηση».
7. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Στον εμπειρογνώμονα μπορεί να ανατεθεί με τους ίδιους όρους η εκπόνηση σχεδίου αναδιάρθρωσης οφειλών ή και η επαλήθευση απαιτήσεων, η ύπαρξη ή το ύψος των οποίων αμφισβητείται από τον οφειλέτη ή από συμμετέχοντες πιστωτές».
8. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέο εδάφιο ως ακολούθως: «Στον εμπειρογνώμονα μπορεί να ανατεθεί και η επαλήθευση απαιτήσεων, η ύπαρξη ή το ύψος των οποίων αμφισβητείται από τον οφειλέτη ή από συμμετέχοντες πιστωτές».
9. Στην περίπτωση (δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 12 οι λέξεις «στο άρθρο 4» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στο άρθρο 5».
10. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «σύμφωνα με την παρ. 9», καθώς και το κόμμα («,») που προηγείται αυτής.
11. Στο άρθρο 18 του σχεδίου νόμου μετά τη φράση «Εφημερίδα της Κυβερνήσεως,», προστίθεται η φράση «εκτός αν άλλως ορίζεται σε επιμέρους διατάξεις και».

Αθήνα, 27 Απριλίου 2017

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Καμμένος από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στη σημερινή μου αναφορά, εφόσον έχει γίνει και μεγάλη συζήτηση στις επιτροπές, θα προσπαθήσω να δώσω κάποια παραδείγματα και να επικεντρωθώ στη διαδικασία για να γίνει κατανοητή σε όλους και να καταγραφεί στα Πρακτικά, όπως και σε κάποιες βελτιώσεις τις οποίες η Κυβέρνηση, όπως έδειξε την καλή πρόθεση μετά την ακρόαση των φορέων, θα μπορέσει να φέρει στο εν λόγω νομοσχέδιο, εφόσον ψηφιστεί και μέχρι να έρθει σε ισχύ με την ενεργοποίηση της πλατφόρμας.

Το βασικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε και αντιμετωπίσαμε ως Κυβέρνηση, όταν αναλάβαμε την εξουσία στις αρχές του 2015 ήταν η συσσώρευση των κόκκινων δανείων. Αναλάβαμε 86 δισεκατομμύρια ευρώ κόκκινα δάνεια από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Κόκκινο δάνειο σημαίνει μια επιχείρηση η οποία δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τα χρέη της, έχει μπει σε διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης από διάφορους πιστωτές είτε αυτοί είναι προμηθευτές, είτε είναι τράπεζες, είτε είναι το δημόσιο, μπλοκάρισμα λογαριασμών, μπλοκάρισμα λογαριασμών διαχειριστών, προσωπικών λογαριασμών.

Άρα, παύει σχεδόν ή είναι πολύ δυσχερής η λειτουργία της, με αποτέλεσμα, όπως ξέρετε, τα τελευταία επτά χρόνια να έχουμε και την απώλεια των 62 δισεκατομμυρίων ευρώ από το εθνικό ακαθάριστο προϊόν, δηλαδή το 25%-26% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος.

Σε αυτά συνέβαλε κατά πολύ η αύξηση των κόκκινων δανείων. Άρα, το αίτιο είναι αυτό. Όταν αναλάβαμε την Κυβέρνηση, διαχειριζόμενος ένας οποιοσδήποτε Υπουργός 86 δισεκατομμύρια κόκκινων δανείων με τράπεζες οι οποίες φανταστείτε ότι είχαν αντίστοιχη «τρύπα» περίπου 60 δισεκατομμύρια ευρώ στο ενεργητικό τους, διότι αυτή ήταν η αύξηση των κόκκινων δανείων, άρα από τις χορηγήσεις μέχρι τις καταθέσεις το κενό το δανείζονταν και είχαν μια τεράστια τρύπα ανακεφαλαιοποίησης, πήραμε χρήματα, κάναμε ανακεφαλαιοποίηση, διότι βρήκαμε ένα τεράστιο πρόβλημα.

Τα τελευταία δύο χρόνια αυξήθηκαν, επίσης, τα κόκκινα δάνεια με έναν ρυθμό περίπου στα 20 δισεκατομμύρια ευρώ, από τα 85 δισεκατομμύρια ευρώ και έχουν πάει στα 105 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτά τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ δεν είναι ευθύνη αυτής της Κυβέρνησης. Είναι η διαχειριστική ευθύνη της Κυβέρνησης, διότι όταν μια επιχείρηση κλείσει ή μπει σε αναγκαστική είσπραξη ή σε αναγκαστικά μέτρα, όλοι οι προμηθευτές της αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα. Δεν μπορεί να λειτουργήσει κανένας.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα για το τι κάναμε, για να κατανοήσουμε ακριβώς σε μικροοικονομικό επίπεδο και θα πω μετά και ένα μακροοικονομικό για το δημόσιο χρέος σε σχέση με τη ρύθμιση των δανείων. Είναι το παράδειγμα του «Μαρινόπουλου». Αυτή η Κυβέρνηση κατάφερε να σώσει τον «Μαρινόπουλο». Το έκανε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, στο καλύτερο δυνατό χρονικό σημείο. Χρειάστηκε και η δικαστική απόφαση. Τι κάναμε; Είχαμε μια εταιρεία η οποία χρόνιζε με προβλήματα κόκκινων χρεών, που είχαν φτάσει τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου προς τις τράπεζες από τους προμηθευτές.

Φανταστείτε να μην επενέβαινε η Κυβέρνηση πέρυσι τον Σεπτέμβριο και να είχαμε έντεκα χιλιάδες εργαζομένους άνεργους. Φανταστείτε μια οικονομία σαν την Ελλάδα να είναι ο «Μαρινόπουλος», έντεκα χιλιάδες άνεργοι. Είχαμε ένα εκατομμύριο άνεργους στην κρίση από τα κόκκινα δάνεια και όχι μόνο. Ο «Μαρινόπουλος» έχει 2 δισεκατομμύρια χρέος προς όλους, 300 δισεκατομμύρια η Ελλάδα προς όλους. Καμμία μείωση, ούτε PSI ούτε τίποτα. Οι προμηθευτές του «Μαρινόπουλου», δηλαδή οι πελάτες, όλοι αυτοί οι δύομισι χιλιάδες πελάτες θα έκλειναν, θα είχαν ένα τεράστιο χρέος.

Προσέξτε τις τράπεζες, που είναι οι κακοί της υπόθεσης. Ωραία, είναι οι κακοί της υπόθεσης. Είχαν 2 δισεκατομμύρια χρέη του «Μαρινόπουλου» συν πολλαπλάσια δισεκατομμύρια χρέη των υπαλλήλων του «Μαρινόπουλου», των έντεκα χιλιάδων και

δύομισι χιλιάδων συνεργαζόμενων εταιρειών. Δηλαδή, αν «έσκαγε» ο «Μαρινόπουλος», θα «έσκαγαν» όλα τα δάνεια των έντεκα χιλιάδων εργαζομένων του «Μαρινόπουλου» -θα κοκκίνιζαν, θα γίνονταν ροζ, θα υπήρχε ένα τεράστιο πρόβλημα- και όλων των προμηθευτών. Θα σταματούσε ένα τεράστιο κομμάτι της ελληνικής οικονομίας, αν δεν ρυθμίζαμε το ζήτημα του «Μαρινόπουλου».

Δεν αναφέρθηκε και μπορεί και η Κυβέρνηση την τόσο σοβαρή δουλειά που κάναμε να μην τη διαφήμιζε κιόλας, γιατί είχαμε και πολλά άλλα σοβαρά ζητήματα να ασχοληθούμε. Έπρεπε, όμως, να ακούσουμε ένα μπράβο, διότι αυτός είναι ο μπουσουλός.

Αυτό το νομοσχέδιο τι κάνει; Προσπαθεί να ρυθμίσει το σύνολο της οικονομίας. Δεν προσπαθούμε να δώσουμε ασυλία σε κανέναν. Η λέξη «ασυλία» είναι λάθος. Δεν μου αρέσει η λέξη «ασυλία». «Ασυλία» δεν υπάρχει στη δημοκρατία. Όποιος έχει ευθύνη, αντικειμενική ή όχι, βάσει νόμου τιμωρείται. Ασυλία δεν δίνει κανένας και σε κανέναν. Ποια ασυλία; Δεν υπάρχει ασυλία σε κανέναν. Υπάρχουν αντικειμενικές ευθύνες κάποιων στελεχών οι οποίες πρέπει να προστατευθούν και εδώ κλείνω με μια σημείωση, ότι θα τα φέρει ο κ. Κοντονής, γιατί είναι ζήτημα του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Είχα και εγώ μία παρατήρηση, ότι δηλαδή θα μπορούσε να έχει έρθει τώρα, να έχει βάλει μία υπογραφή και ο κ. Κοντονής και να έχει μπει μέσα η τροπολογία ως παράγραφος για τις αντικειμενικές ευθύνες των κρατικών και τραπεζικών υπαλλήλων που υπογράφουν αναδιαρθρώσεις χρεών, προκειμένου να μην έχουν αστικές ευθύνες, για να έχει ισχύ ο νόμος, για να μπορούμε να κάνουμε ό,τι κάναμε στον «Μαρινόπουλο» και ό,τι κάνουμε από εδώ και πέρα για να σώσουμε την οικονομία. Όμως, θα έρθει στις επόμενες δέκα ημέρες.

Είπαμε ότι χωρούν ακόμα πάρα πολλές βελτιώσεις. Όσον αφορά τους αλιείς και τους αγρότες, υπάρχει ένα κενό που θα πρέπει να δούμε ρεαλιστικά. Πρέπει να είμαστε ρεαλιστές και να λέμε την αλήθεια, διότι είναι καταγεγραμμένη τουλάχιστον στα Πρακτικά και να μη λέμε μεταξύ μας ψέματα.

Ευελπιστούμε να λειτουργήσει το σύστημα σε τρεις μήνες από τώρα -ας πούμε τον Σεπτέμβριο του 2017- συν τις ογδόντα-ενενήντα ημέρες που χρειάζεται η πρακτικά απλή διαδικασία διαχείρισης της αίτησης από την πλατφόρμα, αν υπολογίσουμε και τις χιλιάδες αιτήσεις που θα σωρεύσουν στις τέσσερις συστημικές τράπεζες -αν οι τράπεζες έχουν το προσωπικό να διαχειριστούν τις χιλιάδες αιτήσεις που θα στείλουν οι Έλληνες επιχειρηματίες- σημαίνει ότι έχουμε τέσσερις υποθέσεις. Ας πούμε ότι και οι τέσσερις πληρούνται στο έπακρο και 1^η του Ιανουαρίου έχουμε εκατό χιλιάδες αιτήσεις, όλο το προσωπικό έτοιμο να δεχθεί τις αιτήσεις και ενενήντα ημέρες να τις ελέγξει και να πάμε παρακάτω, πάμε για το 2018.

Άρα, συζητάμε ότι το 2018 είναι η χρονιά - φωτιά. Δεν έχουμε χρόνο. Το 2017 είναι χρονιά προετοιμασίας για όλους. Το λέω για να το ακούτε όλοι μας. Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, ούτε μία ημέρα. Δηλαδή, θα έρθει το λογιστικό έτος 2018 να διαχειριστούμε δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ δάνεια σε τέσσερις τράπεζες, μαζί με τις ευθύνες και τη συμμετοχή του δημοσίου, όσον αφορά τις φορολογικές υποχρεώσεις των επιχειρηματιών και τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις.

Προσέξτε τώρα. Τελειώνει η αξιολόγηση. Θέλω να καταλάβετε πόσο σημαντικό είναι αυτό το νομοσχέδιο και ειλικρινά δεν κατανόω κάποιον για το «όχι» του. Αυτό το έχω πει τρεις φορές στα δύο χρόνια που είμαι Βουλευτής. Αυτή είναι η τρίτη φορά που δεν κατανόω το «όχι» κάποιων, αλλά αυτή είναι η προσωπική μου άποψη, χωρίς να θέλω να προσβάλω κανέναν. Όταν τελειώσει η αξιολόγηση, θα πέσουν τα επιτόκια, διότι τα ομόλογά μας θα έχουν καλύτερη αξία -τα ακούτε λίγο όσοι δεν είστε ειδικοί- ο κ. Ντράγκι θα τα πάρει στην ποσοτική χαλάρωση, άρα θα είναι αξιόχρεα, δηλαδή δεν θα του σκάσουν στα χέρια, άρα θα πέσει το 6,3% και το επιτόκιο του ελληνικού ομολόγου θα πάει στο 4% ή στο 4,5%.

Αυτό, ταυτόχρονα, σημαίνει ότι θα πέσει στο μισό το κόστος δανεισμού και το κόστος χρήματος στις τράπεζες. Τι σημαίνει αυτό γι' αυτό το νομοσχέδιο; Για όποιον κάνει σήμερα έκθεση βιωσιμότητας και την καταθέσει -και αυτό θα το προσέξουμε και

είναι δική μας ευθύνη ως Κυβέρνηση- όταν πέσουν τα επιτόκια ενδιάμεσα, μέσα στον χρόνο και το 2018, θα αναδιαρθρωθεί και το πλάνο το οποίο θα έχει καταθέσει. Δηλαδή, θα είναι ακόμα πιο βιώσιμο το χρέος που θα έχει προβλέψει, για να βγει κι αυτός από τη μικροοικονομική του κρίση.

Είναι σημαντικό, δηλαδή, να καταλάβουμε ότι πηγαίνουμε παράλληλα. Το κόστος χρήματος σε κάθε φυσικό πρόσωπο, είτε είμαι εγώ, η οικογένειά μου, οποιοσδήποτε πολίτης, είτε μία επιχείρηση, θα πέσει σχεδόν στο μισό, στο 40% και αυτό προβλέπεται να γίνει φέτος και το πρώτο εξάμηνο του 2018. Άρα, αυτό το άμεσο όφελος θα βοηθήσει πάρα πολύ στη διαχείριση και την εξυπηρεσσιμότητα των κόκκινων δανείων για τα επόμενα χρόνια, όσων –και όταν- ρυθμιστούν αυτά έως εκατόν είκοσι δόσεις.

Η παρούσα αξία του χρέους θα καταγραφεί. Η καθαρή θέση της εταιρείας θα καταγραφεί. Η καθαρή θέση μίας εταιρείας, όταν μιλάμε για τους δύο βασικούς ορισμούς, είναι τι αξία έχει σήμερα η εταιρεία, τι λεφτά έχουν βάλει οι μέτοχοί της στο ενεργητικό, συν τα κέρδη που δεν τα έχουν διανείμει και τα έχουν βάλει στην εταιρεία ως ενεργητικό, μείον όλες τις υποχρεώσεις. Αυτό είναι, συν-πλην, η καθαρή θέση της εταιρείας. Έτσι το βλέπουμε στην οικονομία.

Όταν μιλάμε για «λειτουργικά κέρδη», αυτά δεν πρέπει να φοβίζονται. Ακούω και τους ορισμούς. Λειτουργικά κέρδη είναι όλα τα κέρδη, τα έσοδα, μείον το κόστος πωλήσεων. Από το κόστος πωλήσεων βγαίνουν τα μεκτά κέρδη. Αν από τα μεκτά κέρδη βγάλουμε φόρους, αποσβέσεις και τόκους, μένουν τα λειτουργικά κέρδη. Δηλαδή, αν κάποιος βγάλει τα έξοδα των πωλήσεων του, όταν πουλά ένα ποτήρι νερό, πόσο του κοστίζει να το πουλήσει, μείον όλα τα έξοδα διαχείρισης του χρήματος για να το πουλήσει, εάν δεν βγάζει ένα ευρώ, σημαίνει ότι έχει «μαύρα». Δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρχει εταιρεία που να μην έχει ένα ευρώ λειτουργικό κέρδος! Κρύβουν τα κέρδη έξυπνα, λογιστικά; Δεν το κατηγορώ. Θα με πιάσει η μονταζιέρα και θα πει ξανά κάτι για μένα.

Επομένως, έγινε αυτά τα χρόνια η παραοικονομία. Τώρα, όμως, είναι ευκαιρία για το «resolution», όπως λέμε και στο χωριό μου, δηλαδή να έρθει μία κάθαρση. Όπως είπε η κ. Τζάκρη, επειδή σε δεκαπέντε-είκοσι ημέρες τελειώνει και η λογιστική χρονιά, για να κλείσουν οι ισολογισμοί, πρέπει αυτοί οι άνθρωποι στο εξάμηνο να διορθώσουν έναν παλαιό ισολογισμό, να φτιάξουν λειτουργικά κέρδη -40 ευρώ είναι το πρόστιμο, τα λέμε εδώ πέρα- και να το κλείσουν, εφ' όσον αποδεχθούν –και εδώ είναι το σημαντικό- να μας δώσουν άρση των προσωπικών τους δεδομένων στις τράπεζες. Δεν μπορεί να συνεχίσει κάποιος επιχειρηματίας να κρύβει λεφτά «μαύρα» ο ίδιος ή η οικογένειά του και να λέει: «Δεν έχω. «Κούρεψέ» με». Αυτό έγινε επί επτά χρόνια. Εμείς δεν θα το κάνουμε.

Θα δώσει πλήρη άρση του απορρήτου των τραπεζικών λογαριασμών σε πρώτο, δεύτερο πρόσωπο. Θα δούμε τα ΑΦΜ των συγγενών του εάν είναι στην ίδια ή παρένθετες εταιρείες ή σε εταιρείες οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες ή εταιρικά δάνεια –τώρα να μην μπλέξω εδώ την υπόθεση- στον κύριο ο οποίος καταθέτει την αίτηση. Και εκεί πέρα, εφόσον δούμε ότι δεν υπάρχει αντικειμενικά καμία δυνατότητα εξυπηρέτησης αυτού του χρέους και πρέπει να σωθούν οι θέσεις εργασίας –δηλαδή αποκλείουμε τη δόλια πτώχευση ή το δόλιο κλείσιμο της επιχείρησης- τότε θα δώσουμε αντικειμενικά, σε αυτόν τον άνθρωπο τον καθαρό τη λύση.

Έτσι πρέπει να κάνει μια δίκαιη, δημοκρατική κυβέρνηση και όχι μια κυβέρνηση η οποία πάει να κουκουλώσει: να γυρίσει μια σελίδα. Διότι επτά χρόνια γυρίζαμε τη σελίδα, κλωτσάγαμε τη βρώμα κάτω από το χαλί, φτάσαμε 85-90 δισεκατομμύρια τα κόκκινα δάνεια, και κανένας δεν έφτιαξε κανέναν νόμο. Ο κ. Δένδιας –συγχαρητήρια!- εβδομήντα αιτήσεις, έξι λύσεις. Εβδομήντα αιτήσεις, έξι λύσεις! Μιλάμε για τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις που μπαίνουν εδώ.

Άρα, εμείς θα κάνουμε αυτό που πρέπει. Θέλουμε και τη συμπαράσταση όλων των φορέων. Ακούσαμε και τους φορείς. Ήταν σημαντικοί. Θα χρειαστούν αρκετές βελτιώσεις.

Υπάρχει μια φοβερή ερώτηση που δεχθήκαμε σε καφεενία που γυρνάμε. Μας είπαν: «Τι θα γίνει, βρε παιδιά, θα μπει και η ΔΕΗ».

Ναι, θα μπορούσε να μπει και η ΔΕΗ. Αυτή είναι απλή ερώτηση του κόσμου, δηλαδή σου λένε: «Α, τη ΔΕΗ δεν τη βάζεις μέσα γιατί κάνουν, γιατί δείχνουν, κ.λπ.!». Όχι, θα μπουκ και οι ΔΕΚΟ. Γιατί να μην μπουκ οι ΔΕΚΟ!; Θα μπουκ όλοι όσοι πρέπει και, βάσει κριτηρίων, μπορούν να μπουκ.

Σημαντικό είναι ότι έχουν όλοι μια ευκαιρία. Όποιος κάνει μία αίτηση στο σύστημα, δεν θα έχει δεύτερη ευκαιρία να διορθώσει τυχόν λάθος. Θέλει ιδιαίτερη προσοχή.

Εδώ να επισημάνω, στον λίγο χρόνο που μου μένει, και να επιστήσω την προσοχή όλων των επιχειρηματιών της πατρίδας μας. Να προσέχουν: Σε ποιους πηγαίνουν για συμβουλές, ποιοι είναι οι νομικοί τους σύμβουλοι, ποιοι είναι οι φοροτεχνικοί τους σύμβουλοι, ποιοι είναι οι συμβολαιογράφοι τους, ποιοι είναι οι ειδικοί που τους συμβουλευούν στην κατάρτιση της αίτησης βιωσιμότητας της επιχείρησής τους. Το λέω αυτό διότι θα έχουν μία ευκαιρία. Αυτό πρέπει να γίνει σωστά. Πρέπει να προσέξουν πάρα πολύ σε ποιον δίνουν τα κλειδιά της επιβίωσης της επιχείρησής τους. Δεν πρέπει να γίνει λάθος. Αυτή την ευθύνη την έχουν οι ίδιοι, δεν την έχει το κράτος. Δηλαδή το κράτος δεν μπορεί να είναι κοντά σε τετρακόσιες χιλιάδες και να κάνει τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρηματικά πλάνα. Θα πρέπει να γίνει αγορά να αυτορρυθμιστεί. Το λέω προς γνώση όλων. Δεν συγχωρούνται τα λάθη. Είναι η τελευταία ευκαιρία.

Επίσης, καταφέραμε οι επιχειρήσεις οι οποίες έχουν διακόψει τη δραστηριότητά τους να μπορούν να ενταχθούν στον μηχανισμό, εφόσον έχουν προηγουμένως υποβάλει δήλωση επανένταξης των εργασιών.

Σημαντικό, επίσης, είναι ότι ο εμπειρογνώμονας θα μπει στη διαδικασία επαλήθευσης των πιστωτών, δηλαδή των πιστωτικών απαιτήσεων.

Θα υπάρξουν πολλοί που θα πουν «μου χρωστάνε 10.000 ή 10 εκατομμύρια». Κάποιοι άλλοι θα βρεθούν και θα πουν σε έναν επιχειρηματία: Εσύ μου χρωστάς «χ» ποσά.

Η επαλήθευση των ποσών, εάν αυτά είναι ορθά, ορθά καταγεγραμμένα, τόσο ως χρεώσεις και απαιτήσεις μέσα στο παθητικό και το ενεργητικό των εταιρειών, όσο και των πιστωτών, θα επαληθεύονται, έτσι ώστε να μην υπάρχουν ζητήματα εκβιασμών. Και αυτά θα προσέξουμε πάρα πολύ να μη συμβούν.

Από εκεί και πέρα –εξηγήσε και η κ. Τζάκρη, νομίζω ότι δεν χρειάζεται να πούμε όλη τη διαδικασία-, είναι συγκεκριμένος ο τρόπος που πρέπει να γίνει. Θα υπάρξει και το «κούρεμα» των έξτρα χρεώσεων. Αυτό θα το δούμε.

Είναι σημαντικό που εμείς καταφέραμε πρώτοι να φέρουμε αυτή τη στιγμή και το δημόσιο στη συμμετοχή. Θα έρθει βέβαια τρίτο, τέταρτο. Πρώτα θα τα βρει ο επιχειρηματίας με το πλάνο του με τη τράπεζα και μετά, εφόσον συμφωνήσουν αυτοί, έρχονται με το 50% ή το 60%, ανάλογα στη φάση που βρίσκεται η διαδικασία, να συμμετέχουν και οι υπόλοιποι.

Όποιος δεν έχει αυτή τη στιγμή κάποια απαίτηση, κλείνει η διαδικασία του πολύ γρήγορα. Το λέω αυτό γιατί συζητήσαμε και για τη δικαστική διαδικασία, για την επικύρωση. Όταν κατά την εξωδικαστική διαδικασία δεν υποβλήθηκαν ενστάσεις και δεν υπάρχει διαγραφή οφειλής μη συμβαλλομένου πιστωτή, θα μπορούσε η επιχείρηση να γίνει από ένα μονομελές πρωτοδικείο και όχι στο πολυμελές. Αυτό το λέω για τους νομικούς. Πρέπει να καταγραφεί στα Πρακτικά. Δεν είμαι νομικός. Όμως, αυτό διευκολύνει τη διαδικασία και τελειώνει.

Να πω ότι διάβασα και μελέτησα την τροπολογία του συναδέλφου κ. Καρρά. Ως ειδικός, αν θέλετε, στα θέματα της οικονομίας να πω ότι είναι μια τροπολογία κοινής λογικής. Η κοινή λογική έχει χαθεί στην Ελλάδα. Τα μνημόνια έχουν καταδυναστεύσει το σύμπαν.

Για παράδειγμα, σε μια οικογένεια όταν η γυναίκα βάζει μια εγγύηση για τον άντρα που έχει ένα περίπτερο, και φουντάρει το περίπτερο και μετά δεν έχει η γυναίκα λογαριασμό ξεμπλοκαρισμένο να πάει να πάρει ψώνια για το σπίτι, εμείς πρέπει να είμαστε εκεί.

Δεν μπορεί δηλαδή αυτή τη στιγμή ο εγγυητής και ο τριτογενής να είναι και να ονομάζεται βασικό αντισυμβαλλόμενο μέρος, αν ο ίδιος δεν έχει πάρει μέρος σε μια διαχείριση, συνδιαχείριση ή ό,τι προβλέπει ο νόμος. Δεν εγκαλείται αυτή τη στιγμή

ως συνοφειλέτης κάποιος τριτεγγυητής. Αν βεβαίως προσπαθήσει ένα κράτος να αμβλύνει και να διευρύνει τη βάση των οφειλετών, είτε σε μια επιχείρηση, είτε στο ίδιο το κράτος, τότε θα βρει άπειρους.

Είναι σωστό να το κάνουμε; Πρέπει να το κάνουμε; Νομίζω πως όχι. Είναι κάτι που έχουμε συζητήσει και δεν είναι επειδή το είπε ο φίλος μου ο Γιώργος –και χρόνια του πολλά!-, αλλά συμφωνώ. Και κάποια στιγμή στο επόμενο τρίμηνο θα πρέπει να το δούμε και να το φτιάξουμε, διότι θα είναι κρίμα να στερηθούμε τη δυνατότητα ξεμπλοκαρίσματος λογαριασμών και οικογενειακής γαλήνης από ανθρώπους οι οποίοι δεν είχαν δόλια αιτία πτώχευσης.

Η πτώχευση ήταν πτώχευση της χώρας και όχι της οικογένειας και της επιχείρησης επειδή υπήρχε δόλιος σκοπός. Άρα, πρέπει να προστατεύουμε και την οικογένεια, που είναι το οικοδόμημα της Ελλάδας. Διότι οι οικογενειακοί δεσμοί δεν πρέπει να διαρραγούν. Φανταστείτε γονείς, παιδιά και ξαδέρφια να μην ξαναμιλήσουν ποτέ, επειδή ένα κράτος δεν τους προστάτευσε από μια εγγύηση καλής πίστης που έδωσε κάποιος –και όχι καλής διαχειριστικής εκτέλεσης του επιχειρηματία-, την εγγύησή του για να πάει μπροστά ο ξάδερφος, το ανίψι ή το παιδί του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εδώ θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Και είμαι σίγουρος ότι θα επιδείξουμε –και ο κ. Παπαδημητρίου και οι αρμόδιοι Υπουργοί- την απαραίτητη ευαισθησία.

Ως Ανεξάρτητοι Έλληνες υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο και παρακαλώ τον κ. Κοντονή να έρθει το συντομότερο δυνατό με την τροπολογία του για τις αντικειμενικές ευθύνες των στελεχών, ώστε να έχει και ισχύ αυτός ο νόμος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο αγορητής της Ένωσης Κεντρώων κ. Μάριος Γεωργιάδης, όπως είχε ενημερώσει από το πρωί, βρίσκεται σε μια σύσκεψη. Δεν τον διαγράφω, λοιπόν, ώστε όταν επιστρέψει να μιλήσει, σε όποιο στάδιο κι αν βρίσκεται η διαδικασία.

Και τελειώνουμε τους αγορητές με τον κ. Γεώργιο Αμυρά από το Ποτάμι.

Ορίστε, κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, αν και σας καταγγέλλω για διάκριση εις βάρος μου, δεδομένου ότι σε εμένα δεν ευχηθήκατε, ενώ στους υπόλοιπους «Γιώργους» σπεύσατε να δώσετε τις ευχές σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λέω, λοιπόν, δημοσίως ότι εσύ είχες τη χαρά να σου ευχηθώ κατ' ιδίαν!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Το παίρνω πίσω τότε, κύριε Πρόεδρε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε σήμερα εδώ στην Ολομέλεια της Βουλής να ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου για τον εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης των οφειλών των επιχειρήσεων. Στην ουσία μιλάμε για το ιδιωτικό χρέος, έναν μονόλιθο δηλαδή μεγαλύτερο και από εκείνον του Γιβραλτάρ ή της Ανάφης που στέκει μέσα στον πυρήνα, στην καρδιά της ελληνικής οικονομίας και δη της ιδιωτικής.

Γι' αυτό εμείς θεωρούμε ότι είναι αναγκαία και πραγματικά καλωσορίζουμε –αν και αργήσατε- την κίνηση να τεθούν τα ζητήματα της εξωδικαστικής ρύθμισης των οφειλών επί τάπητος, έτσι ώστε και τα δικαστήρια να αποφορτιστούν από τον τεράστιο όγκο δουλειάς και οι επιχειρήσεις με προβλήματα ρευστότητας να ενισχυθούν και να προστατευθούν σε έναν μεγάλο βαθμό και βεβαίως να αντιμετωπιστούν τα κόκκινα δάνεια των τραπεζών.

Αυτή η ρύθμιση είναι αναγκαία, κάτι που νομίζω πως όλοι αναγνωρίζουμε. Θα έλεγα, όμως, ότι ο τρόπος με τον οποίο φέρνεται το νομοθέτημα για να την αντιμετωπίσετε δεν είναι αρκετός. Θέλαμε πιο τολμηρά πράγματα. Θέλαμε πιο δυναμικές λύσεις και πρακτικά πιο εύκολα εφαρμοσίμες.

Πρέπει να δούμε το περιβάλλον μέσα στο οποίο οι ελληνικές επιχειρήσεις πασχίζουν κατ' αρχάς να επιβιώσουν, αλλά και να αναπτυχθούν σε δεύτερο στάδιο. Πρέπει να δούμε το περιβάλλον μέσα στο οποίο χάνονται αντί να δημιουργούνται θέσεις εργασίας.

Ας δούμε, λοιπόν, ποιο είναι το περιβάλλον που καταπιέζει τις

επιχειρήσεις και γιατί η συγκεκριμένη ρύθμιση δεν δίνει λύσεις, όπως εμείς πιστεύουμε ότι θα έπρεπε, με πιο δυναμικό τρόπο.

Βλέπουμε, λοιπόν, πάνω απ' όλα την ανεργία και συγκεκριμένα τα στοιχεία του ΟΑΕΔ για την περίοδο από τον Ιούνιο του 2016 ως τον Ιανουάριο του 2017. Ο απόλυτος αριθμός των ανέργων αυξήθηκε από εννιακόσιες πενήντα χιλιάδες σε ένα εκατομμύριο ενενήντα χιλιάδες άτομα.

Να μιλήσουμε για τα «λουκέτα» των επιχειρήσεων; Το 2016 είχαμε ρεκόρ «λουκέτων». Το 2016 θα είναι οπωσδήποτε μια αξέχαστη χρονιά για τον επιχειρηματικό κόσμο, αφού τα «κανόνια» και τα «λουκέτα» είχαν την τιμητική τους! Όλοι θυμόμαστε την «Ηλεκτρονική Αθηνών» που έκλεισε, τα βιβλιοπωλεία «Παπασωτηρίου» και «Ελευθερουδάκης», το «Athens Ledra Hotel», την εταιρεία «ContiTeck» που είχε σαράντα τέσσερα χρόνια πορείας στον Βόλο, την «Jet Oil», το κλείσιμο του εργοστασίου της «PepsiCo-HBH» στα Οινόφυτα, το κλείσιμο της «Softex», το κλείσιμο της μονάδας παραγωγής της «ΦΑΓΕ» στο Αμύνταιο και ο κατάλογος δεν τελειώνει.

Από τα μητρώα του 2016 διαγράφηκαν συνολικά είκοσι τέσσερις χιλιάδες τριακόσιες τριάντα επιχειρήσεις, όταν το 2015, μια χρονιά πριν δηλαδή, είχαν πραγματοποιηθεί δεκαοκτώ χιλιάδες διακρίσεις σαράντα πέντε διαγραφές.

Το πλέον ανησυχητικό, όμως, είναι ότι ο αριθμός των νέων επιχειρήσεων που ιδρύθηκαν μετά το 2016, ήταν ήδη μειωμένος κατά 10,41% σε σχέση με το 2015, τη χρονιά δηλαδή των capitals controls. Είναι δηλαδή ένα ζοφερό κλίμα.

Να μιλήσουμε για τις ακάλυπτες επιταγές; Σύμφωνα με τα στοιχεία του Τειρεσία η αξία των ακάλυπτων επιταγών του Ιουλίου 2016, προσέξτε, ενός μηνός του 2016, πλησίασε τα φέσια όλου του 2015. Δηλαδή, η αξία των ακάλυπτων επιταγών μέσα σε ένα μήνα άγγιξε τα 207 εκατομμύρια ευρώ, όσα ήταν περίπου τα φέσια και οι ακάλυπτες επιταγές, ένα χρόνο πριν, για ολόκληρο το δωδεκάμηνο.

Οι καταθέσεις, επίσης, των Ελλήνων αιμορραγούν. Εκεί, έχουμε με μεγάλο πρόβλημα. Ο τραπεζικός τομέας έχει αναδιарθρωθεί, έχει ανακεφαλαιοποιηθεί τρεις φορές στην ουσία και ο Έλληνας καταθέτης δεν εμπιστεύεται ακόμα τις ελληνικές συστημικές τράπεζες. Μόνο τον μήνα Ιανουάριο έφυγαν καταθέσεις από τις ελληνικές τράπεζες, σύμφωνα με στοιχεία της Τραπεζικής της Ελλάδος, σε ποσό ύψους 1.567.000.000 ευρώ. Σήμερα που μιλάμε, οι τράπεζες έχουν καταθέσεις ύψους 119.000.000.000 ευρώ, που αποτελεί το χαμηλότερο επίπεδο καταθέσεων από το Νοέμβριο του 2011.

Έρχεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου να δώσει –υποτίθεται, θα πω εγώ, δυστυχώς- ένα χέρι βοήθειας στους επιχειρηματίες που κινδυνεύουν να κλείσουν τις επιχειρήσεις τους, αφήνοντας, βεβαίως, άνεργους χιλιάδες ανθρώπους. Το επιβεβαιώσαμε και από τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων. Εδώ, πρώτα απ' όλα, δεν μπορούμε να μιλάμε ακριβώς ή και στο περίπου, για εξωδικαστική ρύθμιση και μηχανισμό εξωδικαστικό, όταν στο τέλος όλα καταλήγουν στα πολυμελή πρωτοδικεία. Φοβάμαι ότι θα υποστούμε και θα αντιμετωπίσουμε την κατάσταση του μπουκαλιού. Πολλοί φράζουν την είσοδο ή την έξοδο, ανάλογα από πού το βλέπεις, μέσα στα δικαστήρια και η δουλειά δεν θα γίνει. Χρειάζεται, λοιπόν, εδώ να διαφοροποιήσετε τον τρόπο που βλέπετε αυτήν την εξωδικαστική ρύθμιση.

Δεν είναι ακόμη έτοιμη η ηλεκτρονική πλατφόρμα υποβολής των αιτήσεων για υποβολή στο διακανονισμό. Πάλι με τα χαρτιά θα είναι οι επιχειρηματίες στα χέρια, είκοσι ένα έγγραφα θα τα μαζεύουν. Οι δικές μου πληροφορίες και η επαφή με το χώρο της πληροφορικής, με οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ούτε μετά από τρεις μήνες θα είναι έτοιμη η πλατφόρμα, όπως λέτε εσείς εδώ, δεν θα είναι. Οπότε, εκεί πρέπει να μας πείτε ποια είναι η εναλλακτική.

Από τα στοιχεία που έχουμε συγκρατήσει και από τις συνεδριάσεις της επιτροπής και από τη σημερινή εδώ συζήτηση, θα πρέπει να κρατήσουμε κάποιες παρατηρήσεις για παράδειγμα της Ένωσης Ελληνικής Τραπεζών, που ενημέρωσε ότι αυτή τη στιγμή εκκρεμούν στα δικαστήρια αιτήσεις υπαγωγής για το «νόμο Κατσέλη» που ξεπερνούν τις 155.000 αιτήσεις. Είναι 155.000 αιτήσεις υπαγωγής με ημερομηνίες εκδίκασης έως και

το 2032. Αυτό είναι ένα παραθυράκι, μία τρύπα, την οποία εκμεταλλεύονται οι στρατηγικοί κακοπληρωτές, σε βάρος βεβαίως και του τραπεζικού συστήματος και των υπολοίπων επιχειρηματιών και των υπολοίπων οφειλετών, οι οποίοι αγωνίζονται και προσπαθούν να κρατήσουν την επιχείρησή τους ζωντανή, κάνοντας διακανονισμούς, πληρώνοντας όπως μπορούν με αίμα τις δόσεις των ρυθμίσεων στις οποίες έχουν υπαχθεί.

Θα συγκρατήσω, επίσης, και κάποιες παρατηρήσεις από την Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας, αλλά και τη ΓΣΕΒΕΕ, τους επαγγελματίες δηλαδή βιοτέχνες και εμπόρους της Ελλάδας, οι οποίοι θεωρούν ιδιαίτερα περιοριστική την ύπαρξη θετικού καθαρού αποτελέσματος των επιχειρήσεων για μία τουλάχιστον χρονιά, εκ των τριών τελευταίων, προκειμένου να υπαχθούν στη ρύθμιση. Σας το τόνισα και εγώ, μετά από μία επταετία κρίσης, μετά από μία επταετία αιματηρή για την ελληνική οικονομία και τους ιδιώτες επιχειρηματίες και επιχειρήσεις, αυτή η προϋπόθεση μπορεί να πετάξει πάρα πολύ κόσμο, πάρα πολλές επιχειρήσεις, έξω από τη ρύθμιση.

Εμείς λέμε ότι πρέπει να ληφθούν και κάποιες ποιοτικές παραμέτροι υπ', όψιν, για παράδειγμα: Διατήρηση θέσεων εργασίας μίας επιχείρησης η οποία ζητά να υπαχθεί στο διακανονισμό της ρύθμισης.

Στο άρθρο 15, παράγραφος 21, για την υπαγωγή ή μη των ελεύθερων επαγγελματιών στη ρύθμιση. Το συζητήσαμε μάλιστα και με κάποιους συνεργάτες σας, αγαπητέ Υπουργέ. Θέλω εδώ να τόνισω ότι πρέπει από τώρα και όχι μετά, περιμένοντας κανονιστικές διατάξεις, να δούμε ποια θα είναι τα κριτήρια, ούτως ώστε να μπορούν να υπαχθούν στη ρύθμιση σαν να είχαν πτωχευτική ικανότητα οι ελεύθεροι επαγγελματίες. Αλλά την πρόταση του δημοσίου και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει από τώρα να την έχουμε προδιαγράψει. Πρέπει να ξέρουμε τα κριτήρια, τα πατήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ θετική είναι η τροπολογία που κατέθεσε ο Ανεξάρτητος Βουλευτής, ο κ. Γεώργιος Καρράς. Εμείς σας καλούμε, κύριε Υπουργέ, να την ξανασκεφθείτε και την κάνετε δεκτή. Είναι για τους συνοφειλέτες και τους εγγυητές στη διάκριση και το όριο της ευθύνης τους. Είναι πάρα πολύ σημαντική τροπολογία, την οποία σας καλούμε να λάβετε υπόψη και να την δεχθείτε. Νομίζω ότι όλα τα κόμματα θα την ψηφίσουν γιατί είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και ξεμπουκώνει -να το πω έτσι- το δικαστικό μέρος της διαδικασίας.

Όλα αυτά, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα, τα συζητάμε σε ένα κλίμα ζοφερό όσον αφορά την επιχειρηματικότητα. Είναι ζοφερό γιατί μας περιμένει και το μνημόνιο από το μέλλον, το μνημόνιο που έρχεται, το μνημόνιο που θα οδηγήσει τους χαμηλόμισθους των 500 ευρώ τον μήνα στο να χτυπηθούν φορολογικά, αφού το αφορολόγητο θα το κατεβάσετε στα 5.600 ευρώ από ό,τι διαβάζουμε και από ό,τι φαίνεται και ακούμε. Οι συνταξιούχοι θα δουν τις προσωπικές διαφορές τους να εξανεμίζονται από την 1^η Ιανουαρίου 2019, άρα θα έχουμε πετόκομμα συντάξεων. Και σας θυμίζω ότι οικογένειες έχουν ελαττώσει την κατανάλωση γάλακτος και ψωμιού, βάσει των στοιχείων που έχουν έρθει στη δημοσιότητα από την ΕΛΣΤΑΤ και από άλλες πηγές.

Μένω, λοιπόν, σε κάτι που είπε ο Πρωθυπουργός στην τηλεοπτική του συνέντευξη στον ΑΝΤ1. Είπε ότι για πρώτη φορά είχαμε μια διαπραγμάτευση που δεν έληξε με σκορ Μπαρτσελόνα - Πανελευσινιακού, αλλά με σκορ θετικό.

Πρώτα από όλα να θυμίσουμε στον κ. Τσίπρα ότι η ομάδα της Ελευσίνας παίζει στη Β' Εθνική. Και να ήθελε, δηλαδή, δεν θα μπορούσε να κονταριστεί με την Μπαρτσελόνα. Το δέχομαι, όμως. Μπορεί να ήταν και φιλικός ο αγώνας. Όμως, μέχρι πρότινος στην ευρωζώνη υπήρχαν και άλλοι Πανελευσινιακοί. Στο μνημονιακό πρωτάθλημα Β' κατηγορίας, Β' εθνικής της ευρωζώνης, δεν ήμασταν η μόνη ομάδα Πανελευσινιακός. Ήταν και η Ιρλανδία, ήταν και η Πορτογαλία, ήταν και η Κύπρος. Αλλά αυτές οι τρεις ομάδες Πανελευσινιακοί, να το πούμε έτσι, ανέβηκαν κατηγορία και τώρα παίζουν στο Champions League. Έφυγαν από τα μνημόνια. Εμείς όχι μόνο είμαστε καθηλωμένοι στη Β' Εθνική, αλλά -χτύπα ξύλο- φοβόμαστε ότι μάλλον μπορεί και να πέσουμε κατηγορία. Και αυτό γιατί ο προπονητής, ο κ. Τσίπρας, ενώ εργαζόταν υποσχόμενος ότι θα σκίσει τα μνημόνια και θα πάρει το

Champions League, τελικά μας έχει φέρει ένα μνημόνιο, μας έχει ετοιμάσει και ένα δεύτερο κάβα, που έρχεται από το 2019 και η μοίρα του Πανελευσινιακού - Ελλάδας δεν διαγράφεται και πολύ ανθηρή.

Μου έκανε εντύπωση, επίσης, και κάτι άλλο που είπε ο κ. Τσίπρας: Ότι είδε τη μεγαλύτερη έξοδο εκδρομικών τα τελευταία οκτώ χρόνια φέτος το Πάσχα. Να θυμίσω ότι πριν από δύο χρόνια ο Πρωθυπουργός και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και οι Υπουργοί μιλούσατε για ανθρωπιστική κρίση; Τώρα ο κόσμος φαίνεται ότι έχει λεφτά για ξόδεμα; Να θυμίσω ότι πριν από δύο χρόνια το κίνημα «Δεν πληρώνω» ήταν δείκτης κοινωνικής υποτιθέμενης αντίστασης, ενώ τώρα τα διόδια έγιναν δείκτης ανάπτυξης; Να θυμίσω ότι μέχρι πριν από δύο χρόνια -και νωρίτερα θα έλεγα- το πλεόνασμα ήταν πλεόνασμα του αίματος, ενώ τώρα έχει γίνει απόδειξη εθνικής επιτυχίας; Τώρα το πλεόνασμα 4,2% σε συνθήκες ύφεσης είναι επιτυχία; Να θυμίσω ότι πριν από δύο χρόνια οι αποκρατικοποιήσεις των λιμανιών Πειραιά και Θεσσαλονίκης ήταν κόκκινο πανί, για τον ΣΥΡΙΖΑ ιδιαίτερα, και ότι κάποιος θα λογοδοτούσαν εάν έδιναν τα λιμάνια σε ιδιώτες; Τώρα είναι επενδυτικές πρωτοβουλίες;

Αυτή τη συλλογιστική δεν μπορεί να την ακολουθήσει η μέση οικογένεια, η οποία πληρώνει ακριβότερα τα τρόφιμά της λόγω της αύξησης της φορολόγησης.

Να πω για όσους ενδιαφέρονται ότι έψαξα στα επίσημα στοιχεία της Τροχαίας. Από τη Μεγάλη Πέμπτη ως την Κυριακή του Πάσχα κινήθηκαν προς τις εξόδους των εθνικών οδών τριακόσιες ενενήντα εννιά χιλιάδες διακόσια σαράντα πέντε οχήματα, δηλαδή τριάντα δύο χιλιάδες εξήντα ένα οχήματα λιγότερα από το 2016. Δηλαδή, έχουμε μια μείωση 8% της εξόδου. Θέλω να πω ότι πρέπει να προστατεύσετε τον Πρωθυπουργό και να του δίνετε τα ακριβή στοιχεία. Να μην τον οδηγείτε σε λάθος συμπεράσματα.

Αυτά όμως είναι ίσως τα λιγότερα θα έλεγε κανείς. Το 2017 ο προϋπολογισμός προέβλεπε και προβλέπει ανάπτυξη 2,7% αλλά τώρα οι εκτιμήσεις πολλών φορέων κατεβάζουν δυστυχώς τον πήχη στο 1%-1,5% και με προϋπόθεση βεβαίως ότι η συμφωνία θα κλείσει άμεσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάσαμε ήδη μια διετία από την ύφεση 2015-2016. Όλες οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, όλες οι υπόλοιπες ευρωπαϊκές ομάδες, τύπου Πανελευσινιακού τα κατάφεραν και παίζουν Champions League. Σας λέω, λοιπόν, κινήστε πιο γρήγορα. Όσον αφορά στο σχέδιο νόμου, φέρτε πιο τολμηρές ρυθμίσεις σαν αυτές που σας έχουμε προτείνει. Εμείς βλέπουμε θετικά αρκετά θέματα του σχεδίου νόμου. Περιμένω και τον Υπουργό να ακούσω πως θα τοποθετηθεί στο τέλος σε σχέση με αυτά που αναφέραμε. Θα σας δώσουμε την ψήφο μας, αφού ακούσουμε τις αλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πανελευσινιακός αξίζει έναν καλύτερο προπονητή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Λοιπόν, τελειώσαμε με τους ειδικούς αγορητές. Η διαδικασία θα είναι η εξής. Θα μιλήσει ο κύριος υπουργός. Θα ακολουθήσει ο κ. Χαρίτσης ο οποίος θα υποστηρίξει για λίγα λεπτά την τροπολογία με γενικό αριθμό 1026 και ειδικό 14. Αναφέρεται στους αποσπασμένους στη «ΜΟΔ ΑΕ». Σας το λέω χονδρικά. Ενδεχομένως να έχει κι άλλα. Μετά ξεκινάει ο κύκλος ένας κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, πέντε ομιλητές συνάδελφοι. Έχει ήδη δηλώσει ο κ. Λοβέρδος να μιλήσει πρώτος, γιατί έχει μια δουλειά. Αμέσως μετά τους Υπουργούς θέλει να κάνει μια δήλωση ο κ. Ευδόκης εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ για δυο λεπτά. Είναι άσχετη με το νομοσχέδιο. Αμέσως μετά τον Υπουργό θα του δώσουμε τον λόγο να κάνει τη δήλωσή.

Ορίστε, κύριε Παπαδημητρίου. Ελπίζω τουλάχιστον εσείς να πείτε και μια καλή κουβέντα και για τους συνεπείς δανειολήπτες. Οι μπαταξήδες στο πυρ το εξώτερον απ' όλους μας. Για τους ανήμπορους να κάνουμε ό,τι μπορούμε, έστω και μέσω των διαφωνιών μας. Αλλά υπάρχουν και οι συνεπείς και δεν έχουν ακούσει μια καλή κουβέντα τουλάχιστον. Αυτοί είναι που κρατάνε τις τράπεζες ανοιχτές. Και δεν είναι πλούσιοι. Είμαι ένας από τους συνεπείς που πληρώνουν, όπως είναι κι άλλοι πολλοί μέσα σ'

αυτή την Αίθουσα.

Σας βάζω είκοσι λεπτά για να απαντήσετε ενδεχομένως και σε κάποιες από τις τοποθετήσεις, πέραν του χρόνου.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η υπερχρέωση των επιχειρήσεων είναι αναμφίβολα ένα από τα οξύτερα οικονομικά προβλήματα των τελευταίων ετών. Πολλές επιχειρήσεις όλων των μεγεθών, μολονότι είναι βιώσιμες, βρίσκονται στα πρόθυρα της πτώχευσης. Μέχρι τώρα η μόνη λύση που τους παρέχόταν προκειμένου να διασωθούν ήταν η διμερής ρύθμιση με κάθε έναν πιστωτή τους. Ο εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών των επιχειρήσεων επιδιώκει τον συντονισμό όλων των πιστωτών της επιχείρησης συμπεριλαμβανομένων του δημοσίου και του φορέα κοινωνικής ασφάλισης. Ο μηχανισμός αυτός δίνει τη δυνατότητα στην επιχείρηση να διαπραγματευθεί με μια μόνο διαδικασία με το σύνολο των πιστωτών της.

Η διαδικασία γίνεται με ηλεκτρονικό τρόπο γεγονός που μειώνει το διοικητικό κόστος της διαδικασίας, όχι μόνο για την επιχείρηση, αλλά και για τους πιστωτές, αίροντας έτσι ένα πιθανό ανκίνητρο των πιστωτών από την εξέταση αιτημάτων ρύθμισης των μικρών επιχειρήσεων. Περαιτέρω, το νομοσχέδιο προβλέπει τη συμμετοχή τόσο του δημοσίου όσο και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης ως πιστωτών με τους ίδιους όρους που συμμετέχουν και οι ιδιώτες πιστωτές. Αυτό επιτρέπει μια ρύθμιση των οφειλών προς το δημόσιο και τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, όχι δύσκαμπτοι, όπως προέβλεπε η νομοθεσία ως τώρα, αλλά προσαρμοσμένη στη βιωσιμότητα της κάθε επιχείρησης.

Ιδιαίτερη προσοχή δώσαμε στα κριτήρια που πρέπει να πληροί μια επιχείρηση προκειμένου να μπορεί να ενταχθεί στον μηχανισμό. Τα κριτήρια που προβλέπει το νομοσχέδιο είναι τέτοια ώστε να μπορεί να ενταχθεί στον μηχανισμό κάθε βιώσιμη επιχείρηση ανεξαρτήτως μεγέθους.

Αποκλείονται, όμως, εκ των προτέρων όλες οι επιχειρήσεις, οι οποίες είτε δεν έχουν βάσιμες πιθανότητες για μια θετική αξιολόγηση βιωσιμότητας είτε δεν χρειάζονται τον μηχανισμό.

Με το σκεπτικό του αποκλεισμού των μη βιώσιμων επιχειρήσεων προβλέπεται ότι μια επιχείρηση μπορεί να ενταχθεί στον μηχανισμό μόνον εφόσον κάλυπτε τα τρέχοντα έξοδά της σε τουλάχιστον μια από τις τρεις τελευταίες χρήσεις, παρουσιάζοντας θετικά αποτελέσματα προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων.

Από την άλλη πλευρά, προβλέπεται ότι για να μπορεί μια επιχείρηση να ενταχθεί στον μηχανισμό, θα πρέπει να έχει οφειλές σε καθυστέρηση και επιπλέον οι συνολικές προς ρύθμιση οφειλές της να υπερβαίνουν τις 20.000 ευρώ, καθώς μια επιχείρηση που δεν πληροί τις ανωτέρω προϋποθέσεις δεν έχει ανάγκη τον μηχανισμό.

Γι' αυτό τον λόγο, δεν μπορεί να υιοθετηθεί η πρόταση που διατυπώθηκε για ένταξη των επιχειρήσεων που δεν πληρούν το κριτήριο της μιας χρήσης λειτουργικής κερδοφορίας στις τρεις, ούτε η πρόταση για χαλάρωση του κριτηρίου αυτού. Αν μια επιχείρηση επί τρία έτη δεν καλύπτει τα τρέχοντα έξοδά της, δεν θα κριθεί βιώσιμη.

Επίσης, δεν μπορεί να υιοθετηθεί η πρόταση για πλήρη ένταξη στον μηχανισμό των ελευθέρων επαγγελματιών ή των αγροτών. Τα πρόσωπα αυτά μπορούν να υπαχθούν στον νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, ενώ η περίπτωση των οφειλών τους προς το δημόσιο ή προς φορείς κοινωνικής ασφάλισης αντιμετωπίζεται από την παράγραφο 21 του άρθρου 15.

Υποστηρίχθηκε, επίσης, ότι δεν πρέπει να αποκλείονται από τον μηχανισμό οι κλειστές επιχειρήσεις. Στην πραγματικότητα δεν αποκλείονται, καθώς μια επιχείρηση που διέκοψε την επιχειρηματική της δραστηριότητα μπορεί να υποβάλει δήλωση έναρξης εργασιών και έτσι να μεταπέσει στην κατηγορία της ανοιχτής επιχείρησης.

Προκειμένου, μάλιστα, να αποτρέψουμε τον κίνδυνο ερμηνευτικών αμφισβητήσεων ως προς τη δυνατότητα της κλειστής επιχείρησης να υποβάλει δήλωση έναρξης εργασιών και να ενταχθεί στον μηχανισμό, υποβάλλουμε σχετική νομοτεχνική βελτίωση, όπου προβλέπεται ρητά αυτή η δυνατότητα.

Προτάθηκε, επίσης η δυνατότητα ένταξης στον μηχανισμό των κοινωφελών ιδρυμάτων. Η πρόταση μας βρίσκει απόλυτα σύμ-

φωνους. Μάλιστα, μια προσεκτικότερη ανάγνωση του νομοσχεδίου οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τα κοινωφελή ιδρύματα εντάσσονται στον μηχανισμό.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 2, στον μηχανισμό εντάσσεται κάθε νομικό πρόσωπο που αποκτά εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα σύμφωνα με τα άρθρα 21 και 47 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος. Σύμφωνα δε με την παράγραφο 2 του άρθρου 47 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος όλα τα έσοδα που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα του άρθρου 45, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, θεωρούνται έσοδα από επιχειρηματική δραστηριότητα. Επομένως, και τα κοινωφελή ιδρύματα μπορούν να ενταχθούν στον μηχανισμό, χωρίς να απαιτείται μεταβολή του νομοσχεδίου.

Ο εξωδικαστικός μηχανισμός διαμορφώθηκε με τέτοιο τρόπο, ώστε αφενός να μπορούν να υποβληθούν από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη προτάσεις τεκμηριωμένες με σοβαρές πιθανότητες αποδοχής τους από τα υπόλοιπα μέρη, αφετέρου δε η διαδικασία να ολοκληρώνεται σε όσο το δυνατόν μικρότερο χρονικό διάστημα.

Συγκεκριμένα, ο οφειλέτης, υποβάλλοντας την αίτησή του, ανακοινώνει προς τους πιστωτές, που πρόκειται να συμμετάσχουν, το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων, καθώς και όλα εκείνα τα δεδομένα, τα οποία θα επιτρέψουν την αξιολόγηση της βιωσιμότητάς του. Ταυτόχρονα, παραιτείται του τραπεζικού και του φορολογικού απορρήτου.

Η παροχή αυτών των πληροφοριών απ' ενός κάμπτει την τυχόν διστακτικότητα των πιστωτών να συναινέσουν σε μια πρόταση ρύθμισης που θα μπορούσε να οφειλάται ασυμμετρία πληροφόρησης, απ' ετέρου αποτρέπει την κατάχρηση του μηχανισμού από τους στρατηγικούς κακοπληρωτές.

Στο νομοσχέδιο ασκήθηκε η κριτική ότι ταλαιπωρεί τους αιτούντες με τη συμμετοχή μεγάλου αριθμού δικαιολογητικών. Στο άρθρο 16 προβλέπεται η δυνατότητα διασύνδεσης ηλεκτρονικών και ψηφιακών αρχείων μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας για τη διασταύρωση και την επαλήθευση των στοιχείων που υποβάλει ο οφειλέτης. Κάτι τέτοιο θα μειώσει σημαντικά της γραφειοκρατίας της διαδικασίας.

Ωστόσο, μέχρι την ενσωμάτωση της λειτουργίας αυτής στην πλατφόρμα η υποβολή των δικαιολογητικών αυτών είναι απαραίτητη, καθώς όσο πιο πλήρη εικόνα της επιχείρησης έχουν οι πιστωτές τόσο πιο πιθανό είναι είτε να αποδεχθούν την πρόταση ρύθμισης του οφειλέτη είτε να υποβάλουν μια αντιπρόταση που θα γίνει αποδεκτή.

Η εναλλακτική λύση που προτάθηκε, για αυτεπάγγελτη αναζήτηση ορισμένων δικαιολογητικών από τον συντονιστή, θεωρούμε ότι δεν μπορεί να υιοθετηθεί, καθώς είναι προτιμότερο ο απαιτούμενος χρόνος για τη συλλογή των δικαιολογητικών να αφιερωθεί πριν την έναρξη της διαδικασίας παρά κατά τη διάρκεια αυτής.

Το σκοπό της παροχής πλήρους εικόνας στους πιστωτές, προκειμένου να μεγιστοποιηθούν οι πιθανότητες επίτευξης συμφωνίας, εξυπηρετεί και η υποχρέωση συνυποβολής της αίτησης από όλους τους συνοφειλέτες με την εξαίρεση φυσικά των εγγυητών του δημοσίου τομέα, οι οποίοι θεωρούνται εκ του νόμου ως συνυποβάλλοντες.

Παρέχεται μάλιστα ισχυρό κίνητρο σε συνοφειλέτες προκειμένου να συνυποβάλλουν την αίτηση, καθώς να μην οι εγγυητές που δεν συνυποβάλλουν την αίτηση ωφελοούνται από τη συμφωνία που ενδεχομένως θα επιτευχθεί, ωστόσο επί μη συνυποβολής της αίτησης δικαιούται ο εξασφαλισμένος πιστωτής να αρνηθεί τη συμμετοχή του στη διαδικασία διατηρώντας ακέραιες τις αξιώσεις του.

Εξυπακούεται ότι ο εγγυητής μπορεί να ενταχθεί αυτοτελώς για το σύνολο των οφειλών του είτε στον εξωδικαστικό μηχανισμό εάν εμπίπτει στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του είτε στο νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, αν και φυσικό πρόσωπο χωρίς εμπορική ιδιότητα.

Μετά την υποβολή της αίτησης διορίζεται συντονιστής από το ειδικό μητρώο που θα τηρεί η Ειδική Γραμματεία Διατήρησης Ιδιωτικού Χρέους. Ασκήθηκε κριτική για τον περιορισμένο αριθμό

των συντονιστών. Ωστόσο, ο αριθμός αυτός είναι επιβεβλημένος προκειμένου να μπορεί η Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους να ασκεί αποτελεσματική εποπτεία στους συντονιστές. Σε κάθε περίπτωση ο αριθμός των συντονιστών δεν είναι απόλυτα περιοριστικός καθώς η παράγραφος 7 του άρθρου 6 προβλέπει συμπλήρωση του μητρώου των συντονιστών αν προκύψει τέτοια ανάγκη.

Στο μητρώο συντονιστών εγγράφονται κατά προτεραιότητα διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές χωρίς διάκριση ανάλογα με την ειδικότητα. Επομένως, δεν εγγράφονται μόνο οι διαμεσολαβητές που είναι δικηγόροι. Ο συντονιστής, αφού ελέγξει την πληρότητα του φακέλου, προσκαλεί τους πιστωτές να δηλώσουν εάν προτίθενται να συμμετάσχουν στη διαδικασία.

Από αυτό το χρονικό σημείο και όσο διαρκεί η διαπραγμάτευση, αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση κατά του οφειλέτη. Με νομοτεχνική βελτίωση που υποβάλλουμε κατά παραδοχή πρότασης τόσο Βουλευτών της Αντιπολίτευσης όσο και της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών προβλέπεται ότι από αυτό το χρονικό σημείο αναστέλλεται η διαδικασία του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών και όχι από την υποβολή της αίτησης.

Εφόσον συμμετάσχουν στη διαδικασία πιστωτές που έχουν την πλειοψηφία των απαιτήσεων προβλέπεται διορισμός εμπειρογνώμονα υποχρεωτικός στις μεγάλες επιχειρήσεις και προαιρετικός στις μικρές. Ο εμπειρογνώμονας αξιολογεί τη βιωσιμότητα του οφειλέτη και αν του ανατεθεί εκπονεί σχέδιο αναδιάρθρωσης οφειλών.

Σύμφωνα με νομοτεχνική βελτίωση που υποβάλλουμε, θα μπορεί στον εμπειρογνώμονα να ανατεθεί και η επαλήθευση αμφισβητούμενων απαιτήσεων. Η δυνατότητα αυτή σε συνδυασμό με τη δυνατότητα κάθε συμμετέχοντα πιστωτή να ζητήσει πρόσθετα έγγραφα και στοιχεία από τον οφειλέτη θεωρούμε ότι διασφαλίζει σε ικανοποιητικό βαθμό τους πιστωτές από τον κίνδυνο συμμετοχής εικονικών πιστωτών στη διαδικασία.

Εν συνεχεία, τάσσεται προθεσμία στους πιστωτές προκειμένου να υποβάλλουν αντιπροτάσεις ρύθμισης. Είναι σκόπιμο να υποβάλλονται μόνο τεκμηριωμένες αντιπροτάσεις, οι οποίες θα έχουν βάσιμες πιθανότητες αποδοχής τους. Για το λόγο αυτό η παράγραφος 5 του άρθρου 8 προβλέπει ελάχιστο περιεχόμενο της αντιπρότασης.

Από την άλλη πλευρά, εφόσον οι αντιπροτάσεις έχουν αυτό το ελάχιστο περιεχόμενο, είναι ευπρόσδεκτες απ' όποιον πιστωτή κι αν προέρχονται.

Η πρόταση που υποστηρίχθηκε, κατά την οποία το δικαίωμα υποβολής αντιπροτάσεων θα πρέπει να περιοριστεί μόνο στον βασικό πιστωτή, δεν μπορεί να υιοθετηθεί, καθώς όσο περισσότερες τεκμηριωμένες προτάσεις διατυπωθούν τόσο αυξάνονται οι πιθανότητες επίτευξης της συμφωνίας. Από τις αντιπροτάσεις ο οφειλέτης επιλέγει ορισμένες, οι οποίες τίθενται σε ψηφοφορία. Εφόσον μια πρόταση συμφωνηθεί ανάμεσα στον οφειλέτη και την πλειοψηφία των τριών πέμπτων των συμμετεχόντων πιστωτών, υπογράφεται σύμβαση αναδιάρθρωσης, η οποία ισχύει άμεσα από τον χρόνο της υπογραφής της. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει και τους μειοψηφήσαντες, καθώς και τους μη συμμετέχοντες πιστωτές, με την προϋπόθεση ότι θα επικυρωθεί με δικαστική απόφαση.

Στο θέμα της επικύρωσης της συμφωνίας υποστηρίχθηκαν διάφορες προτάσεις. Η πρόταση που υποστηρίχθηκε για επικύρωση της συμφωνίας με απλή κατάθεσή της στη γραμματεία του δικαστηρίου, κατά το πρότυπο της κατάθεσης του πρακτικού διαμεσολάβησης του ν.3898/2010 δεν δυνατότητα οποιοδήποτε διαφωνούντος να ασκήσει ανακοπή, δεν μπορεί να υιοθετηθεί.

Λιγότερες αντιρρήσεις, όμως, εγείρει η πρόταση για επικύρωση της συμφωνίας με διάταξη ενός μόνο δικαστή με δικαίωμα οποιοδήποτε θιγόμενου να ασκήσει ανακοπή κατά της διάταξης.

Θεωρούμε ότι η πρόταση αυτή είναι μεν υποστηρίξιμη. Πρέπει, όμως, να εξεταστεί με ιδιαίτερη προσοχή, ώστε να εφαρμοστεί η διαδικασία της διάταξης μόνο στις περιπτώσεις όπου μπορεί βάσιμα να προσδοκείται ότι η πιθανότητα άσκησης ανακοπής είναι μικρή. Γι' αυτόν τον λόγο δεν τροποποιούμε προς το παρόν το άρθρο 12 του νομοσχεδίου. Συνεργαζόμαστε, όμως, με το

Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προκειμένου να διαμορφώσουμε με προσοχή τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία επικύρωσης της συμφωνίας με διάταξη.

Τέλος, το παρόν σχέδιο νόμου δεν περιέχει διάταξη με την οποία προστατεύονται από άδικες διώξεις οι εκπρόσωποι των πιστωτών, οι οποίοι θα συναινέσουν σε ρύθμιση οφειλών. Σχετική διάταξη προετοιμάζεται από το αρμόδιο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και πρόκειται να εισαχθεί σε επικείμενη νομοθετική πρωτοβουλία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το παρόν σχέδιο νόμου δεν εγγυάται τη ρύθμιση οφειλών κάθε επιχείρησης, καθώς μια ρύθμιση δεν μπορεί να επιβληθεί ενάντια στη βούληση της πλειοψηφίας των πιστωτών. Αίρει, όμως, τα εμπόδια, που μέχρι τώρα δυσχεραίνουν την επίτευξη συνολικής ρύθμισης των οφειλών των υπερχρεωμένων, πλην βιώσιμων, επιχειρήσεων και δημιουργεί εκείνες τις θετικές προϋποθέσεις, που θα δώσουν ανακούφιση στις επιχειρήσεις, θα τις βγάλουν από το φάσμα της πτώχευσης και θα επιτρέψουν τη συνέχιση της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

Με αυτόν τον τρόπο, πιστεύουμε ότι το παρόν σχέδιο νόμου θα αποτελέσει έναν μοχλό ανάπτυξης της εθνικής μας οικονομίας. Σας καλώ, λοιπόν, να υπερψηφίσετε το σχέδιο αυτού του νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς, κύριε Υπουργέ. Κάναμε κι εξοικονόμηση χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό από 27 Απριλίου έως 28 Απριλίου 2017. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Δίνω τον λόγο για πέντε λεπτά στον κ. Χαρίτση.

Κύριε Υπουργέ, δεν νομίζω ότι χρειάζεστε παραπάνω χρόνο. Σας είναι αρκετά πέντε λεπτά;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Υπεραρκετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα παρουσιάσει την τροπολογία με γενικό αριθμό 1026 και ειδικό 14.

Έχτε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως είπατε κι εσείς νωρίτερα, η τροπολογία αφορά σε ρυθμίσεις για τη «ΜΟΔ ΑΕ» και για το σύστημα των ειδικών υπηρεσιών του ΕΣΠΑ συνολικότερα.

Πιο συγκεκριμένα με το άρθρο 1 τροποποιείται το καταστατικό της ΜΟΔ, ώστε η απόσπαση προσωπικού προς την κεντρική υπηρεσία της ΜΟΔ να γίνεται με το ίδιο ενιαίο σύστημα, με το οποίο γίνεται και προς τις ειδικές υπηρεσίες, να υπάρχει, δηλαδή, ενιαίος τρόπος και όχι διαφορετικά συστήματα από την κεντρική υπηρεσία προς τις ειδικές υπηρεσίες, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα.

Επειδή πληροφορούμαι ότι υπάρχει μία παρερμηνεία σε σχέση με τη συγκεκριμένη διάταξη, εντός ολίγων λεπτών θα καταθέσουμε μια νομοτεχνική βελτίωση, για να είναι απολύτως σαφής η διατύπωση του συγκεκριμένου άρθρου.

Για το άρθρο 2 υπάρχουν τρεις παράγραφοι. Η πρώτη αφορά στη δυνατότητα της επιτελικής δομής του Υπουργείου Εργασίας στον Τομέα Απασχόλησης και Κοινωνικής Οικονομίας να ορίζεται ενδιάμεσος φορέας στους Τομείς Κοινωνικής Οικονομίας, Απασχόλησης και Κατάρτισης και για δράσεις κρατικών ενισχύσεων και ιδίως όσον αφορά στο ζήτημα της κοινωνικής οικονομίας να μπορεί η συγκεκριμένη επιτελική δομή του Υπουργείου Εργασίας να υλοποιήσει δράσεις κοινωνικής οικονομίας.

Με τη δεύτερη παράγραφο παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας για την έκδοση υπουργικής απόφασης, που θα καθορίζει τη διαδικασία απόσπασης ή μετακίνησης προσωπικού από το δημόσιο προς τις ειδικές υπηρεσίες του ΕΣΠΑ. Όλο το σύστημα των αποσπάσεων, λοιπόν, ενιαιοποιείται μέσω αυτής της υπουργικής απόφασης.

Με την τρίτη διάταξη του συγκεκριμένου άρθρου προβλέπεται αφ' ενός ότι η διοικητική πράξη τοποθέτησης υπαλλήλων σε θέσεις ευθύνης στη «ΜΟΔ Α.Ε.» θα γίνεται με απόφαση της διοίκησης του οργανισμού και όχι με απόφαση του Υπουργού, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα. Διευκρινίζω ότι αυτό αφορά μόνο τη διοικητική πράξη και όχι τη διαδικασία τοποθέτησης, επιλογής και τα κριτήρια επιλογής των υπαλλήλων σε θέσεις ευθύνης.

Με τη δεύτερη διάταξη της συγκεκριμένης παραγράφου, οι προϊστάμενοι που δεν θα επιλεγούν κατά τη διαδικασία που θα ακολουθηθεί το επόμενο διάστημα για την επιλογή προϊσταμένων στις ειδικές υπηρεσίες θα έχουν τη δυνατότητα, κατόπιν αιτήσεώς τους, να παραμείνουν σε αυτές τις υπηρεσίες όπου ασκούσαν τα καθήκοντά τους ως απλά στελέχη των υπηρεσιών αυτών.

Τέλος, με το τρίτο άρθρο της εν λόγω τροπολογίας θεωρούμε ότι αποκαθίσταται μία αδικία που υπήρχε μέχρι σήμερα σε σχέση με το μισθολογικό καθεστώς των υπαλλήλων σε ειδικές υπηρεσίες.

Υπενθυμίζω ότι μετά την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου στο σύστημα ΕΣΠΑ δημιουργήθηκαν συνθήκες ανισότητας με υπαλλήλους διαφορετικών ταχυτήτων. Το 2013 με τον ν.4205 έγινε μισθολογική εξομείωση των υπαλλήλων της ΜΟΔ με τους υπαλλήλους της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Επενδύσεων και ΕΣΠΑ του Υπουργείου Οικονομίας. Όμως, αυτό δεν συνέβη για τους υπαλλήλους που προέρχονται με απόσπαση από φορείς του δημοσίου και του ευρύτερου δημοσίου τομέα.

Αυτή ακριβώς την αδικία αποκαθιστούμε σήμερα με τη συγκεκριμένη ρύθμιση. Αφορά σε υπαλλήλους οι οποίοι εργάζονται στις ίδιες υπηρεσίες, με τα ίδια ακριβώς βεβαίως προσόντα, με την ίδια προϋπηρεσία. Μιλάμε, δηλαδή, για εξίσωση αποδοχών βάσει αυτών των προσόντων. Η δαπάνη για αυτή την εξίσωση δεν προκαλεί δημοσιονομική επιβάρυνση, καθώς καλύπτεται από το συγχρηματοδοτούμενο σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μία ερώτηση προς τον κύριο Υπουργό για το συγκεκριμένο ζήτημα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, κύριε Καραθανασόπουλε, για μία διευκρινιστική ερώτηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εκφράζεται, κύριε Υπουργέ, η αγωνία -μάλιστα βρίσκονται σε κινητοποίηση οι εργαζόμενοι της ΜΟΔ- ότι με τις αλλαγές τις οποίες κάνετε, αλλάζετε και το καταστατικό, το οποίο αφορά ουσιαστικά στο καθεστώς πρόσληψης στη ΜΟΔ, αφαιρώντας αυτό που λέει ότι οι σχέσεις με τις οποίες προσλαμβάνονται είναι σχέσεις αορίστου χρόνου. Άρα, καταστρατηγώντας αυτό το πράγμα, ανοίγει ο δρόμος για να υπάρχουν συμβασιούχοι και άλλου είδους εργασιακές σχέσεις.

Είναι υπαρκτός αυτός ο κίνδυνος και, εάν ναι, πώς θα τον αντιμετωπίσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, για να απαντήσετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Θα τοποθετηθώ για ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Καραθανασόπουλε, όπως είπα και στην αρχή της τοποθέτησής μου, επειδή ακριβώς είμαστε ενήμεροι ότι έχει δημιουργηθεί αυτή η παρερμηνεία -αναφέρεστε στο άρθρο 1 της τροπολογίας- μεταξύ των υπαλλήλων της ΜΟΔ, φέρνουμε νομοτεχνική βελτίωση, έτσι ώστε να είναι απολύτως σαφής η διατύπωση.

Δεν υπάρχει καμμία τροποποίηση στο καθεστώς πρόσληψης των υπαλλήλων της ΜΟΔ. Οι συμβάσεις αορίστου χρόνου παραμένουν ως έχουν και η διαδικασία πρόσληψης παραμένει ως έχει. Αυτό αναφέρεται σε μία παράγραφο, η οποία είναι ακριβώς από κάτω από τη ρύθμιση στην οποία προχωρούμε στον ν.4314/2014.

Θέλω να είμαι ξεκάθαρος. Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση για αλλαγή του καθεστώτος των προσλήψεων. Γι' αυτό θα φέρουμε

τη νομοτεχνική βελτίωση, για να είναι απολύτως σαφές και ως προς τη διατύπωση, για να μην υπάρχουν αυτές οι παρερμηνείες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εν αναμονή, λοιπόν, της νομοτεχνικής βελτίωσης και τα λέμε ξανά στο τέλος. Ωραία.

Ο κ. Ξυδάκης έχει τον λόγο για δυο λεπτά, για να αναγνώσει ή να καταθέσει κάτι εκ μέρους του κόμματός του. Δεν πρόκειται για ψήφισμα ούτε για έγκριση. Το διευκρινίζω.

Ορίστε, κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για μια αναφορά προς το Σώμα εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ με αφορμή την 76^η επέτειο κατάληψης της Αθήνας από τα ναζιστικά στρατεύματα.

Έχω την τιμή, λοιπόν, να σας αναγνώσω αυτή την αναφορά ως μια χειρονομία μνήμης ενώπιον της ιστορίας, ενώπιον των ανθρώπων που έδωσαν τη ζωή τους και ενώπιον των μελλουσών γενεών, για να τα διατηρήσουμε αυτά πάντα στέρεα μπροστά μας ως φάρους:

«Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ αναγνωρίζει ότι τα θύματα των διεθνών εγκλημάτων πολέμου, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και των πράξεων γενοκτονίας δικαιούνται την πλήρη και απαρακώλυτη πρόσβαση σε αποτελεσματική έννομη θεραπεία, διατηρώντας το δικαίωμα στην αλήθεια και στην ιστορική μνήμη.

Τα θύματα των θηριωδιών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ουδέποτε είχαν στη διάθεσή τους τα αναγκαία έννομα μέσα για την υπεράσπιση τους και την επιδίωξη ουσιαστικής νομικής, ηθικής και ιστορικής αποκατάστασης, γεγονός το οποίο οφείλεται και στην αποσιώπηση της μαρτυρικής αντιστασιακής ιστορίας του ελληνικού λαού, η οποία παραβιάζει το θεμελιώδες δικαίωμα των προσώπων στην ιστορική μνήμη και την πρόσβαση σε αποτελεσματική έννομη θεραπεία.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ επισημαίνει ότι σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και το ελληνικό Σύνταγμα τα εγκλήματα πολέμου, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και οι πράξεις γενοκτονίας δεν υπόκεινται στις περί παραγραφής διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Τονίζει ότι και με βάση τις εφαρμοστέες υπερσχύουσες αρχές του Διεθνούς Δικαίου απαράγραπτες παραμένουν και οι αστικές αξιώσεις που προκύπτουν από τα ως άνω διεθνή εγκλήματα, είτε αφορούν απαιτήσεις υλικής αποζημίωσης είτε χρηματικής ικανοποίησης, ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ καταδικάζει απερίφραστα την αμνήστευση από την κυβέρνηση της χούντας των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας στη διάρκεια της συνεδρίασης της 15^{ης} Νοεμβρίου 1967 ενώπιον της 3^{ης} Επιτροπής του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, γεγονός που επ' ουδενί απηχεί τη σταθερή στάση όλων των δημοκρατικά εκλεγμένων ελληνικών κυβερνήσεων, αλλά και την ομόφωνη θέση της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη Διεκδίκηση των Γερμανικών Οφειλών προς την Ελλάδα.

Πιστεύουμε ότι είναι απαράγραπτα τα διεθνή ποινικά αδικήματα που διαπράχθηκαν στη χώρα μας κατά τη διάρκεια της τριπλής κατοχής.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ επιβεβαιώνει ότι η επίσημη θέση του ελληνικού Κοινοβουλίου είναι ότι ο θεσμός της παραγραφής δεν εφαρμόζεται ούτε στο ποινικό αλλά ούτε και στο αστικό σκέλος των υποθέσεων που πηγάζουν από τη δράση των δυνάμεων του Άξονα στην Ελλάδα κατά την περίοδο της τριπλής κατοχής 1941-1945.

Υιοθετούμε την έκθεση της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη Διεκδίκηση των Γερμανικών Οφειλών -ΙΖ' Κοινοβουλευτική Περίοδος, Σύνοδος Α', 27 Ιουλίου 2016-, ιδίως δε τις αναφερόμενες σε αυτή προτάσεις, με τις οποίες τίθεται το ζήτημα του απαργράπτου των κρίσιμων εγκλημάτων και αξιώσεων.

Αθήνα, 27 Απριλίου 2017».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός,

ο οποίος ούτως ή άλλως δεν εξήντησε και τον χρόνο του, θέλει να παρουσιάσει -και νομίζω ότι είναι χρήσιμο για όσους συναδέλφους θα ακολουθήσουν, και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και τους ομιλητές- την υπουργική τροπολογία που υπογράφει ο κ. Σκουρλέτης και ο ίδιος με γενικό αριθμό 1025 και ειδικό 13.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για μισό λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να μιλήσει ο Υπουργός και θα σας δώσω τον λόγο μετά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θέλω να μιλήσω επ' αυτού που...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, κατάλαβα. Θα σας δώσω τον λόγο όχι για μισό λεπτό, για παραπάνω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν θέλω παραπάνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Με την παρούσα τροπολογία δίνεται μία χρονική παράταση μέχρι το 2021 για τις δημοσιεύσεις στον ημερήσιο και επαρχιακό Τύπο, όσον αφορά τις προκηρύξεις των διαγωνισμών που προβλέπονται στον Κώδικα Προμηθειών των δήμων και κοινοτήτων. Το καθεστώς αυτό της παράτασης είχε δοθεί από την αρχή της θέσπισης του βασικού νόμου περί προμηθειών, του ν.4412/2016, σε όλον τον Τύπο και για όλες τις κατηγορίες των διαγωνισμών του δημοσίου, πλην αυτών που προβλέπονται στο άρθρο 11 του π.δ. 28/1980.

Με την παρούσα τροπολογία ρυθμίζουμε με ομοιόμορφο τρόπο, βάσει της αρχής της ισότητας και της διαφάνειας, όλο το καθεστώς των δημοσιεύσεων στις προμήθειες του δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων και αυτών των προμηθειών των δήμων και κοινοτήτων.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά και εσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα απλώς να προσφέρω στη συζήτηση -δεν πρόκειται ακριβώς περί συζητήσεως, αλλά εν πάση περιπτώσει ορθά θίγεται το θέμα και δεν έχουμε καμμία αντίρρηση γι' αυτό- το εξής: Το μείζον πρόβλημα το οποίο αντιμετωπίζει η ελληνική έννομη τάξη και οποιαδήποτε έννομη τάξη στο ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων, δεν είναι το θέμα της παραγραφής, αλλά το θέμα της ετεροδικίας.

Θα πρότεινα, λοιπόν, στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, αφού είχε την πρωτοβουλία να συντάξει το ενδιαφέρον αυτό κείμενο, να εγκύψει στο θέμα της ετεροδικίας και να επανέλθει, καταθέτοντας τη σκέψη της για το πώς θα μπορούσε η ελληνική έννομη τάξη να αντιμετωπίσει το ζήτημα αυτό.

Επίσης, εάν θέλετε να το δείτε από επιστημονική πλευρά, υπάρχει μία ανάλυση στο «ΝΟΜΙΚΟ ΒΗΜΑ» του 2016 εξαιρετικά ενδιαφέρουσα.

Ξαναλέω, όμως, ότι θέλει τεράστια νομική προσπάθεια και τεράστια νομική σκέψη, για να δούμε πώς μπορούμε από κοινού -διότι πραγματικά υπήρξαν ειδικά εγκλήματα, τα θύματα των οποίων ουδέποτε αποζημιώθηκαν- να δούμε τα ζητήματα αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίζουμε με τον κ. Λοβέρδο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ας μην ανοίγουμε κουβέντα. Συνεννοηθείτε μεταξύ σας και οι άλλες πτέρυγες, εφόσον το επιθυμούν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Να απαντήσω για λόγους πολιτικής αβροφροσύνης, γιατί πρόκειται για μία σοβαρή πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει. Να μιλήσει πρώτα ο κ. Λοβέρδος...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εγώ μπορώ να περιμένω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό. Κατά παρέκκλιση, όμως, τα έκανα όλα αυτά, λόγω του ότι είμαστε στην Αθήνα και σηματοδοτούσε και την κατοχή ολόκληρης της Ελλάδας στην ουσία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ τον συνάδελφο κ. Δένδια

για την παρέμβασή του. Αυτή η αναφορά δεν διεκδικεί τις δάφνες μιας ολοκληρωμένης νομικής πραγματείας. Είναι, πρώτον, μια ιστορική υπόμνηση. Είναι μια διαρκής παρακαταθήκη μνήμης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τέτοια την κάνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αμφιβάλλω ότι μπορεί να έχει νομικές δυσκολίες και να χρειάζεται μία νομική εμβρίθεια διαφορετική. Ωστόσο, η κινούσα και η πρωταρχική δύναμη είναι η πολιτική βούληση και η αίσθηση της ιστορικής ευθύνης. Αυτή νομίζω ότι δεν λείπει από κανέναν μέσα σε αυτή την Αίθουσα, από καμμία δημοκρατική δύναμη. Με αυτή τη δύναμη, με αυτή τη βουλευσιαρχική δύναμη νομίζω ότι πρέπει να κινηθούμε με ορίζοντα προς τα πίσω τα θύματα των ειδικών εγκλημάτων -τα απαράγραπτα, όπως αναγνωρίζει ο κ. Δένδιας- και με ορίζοντα προς τα εμπρός τις νεότερες γενιές, οι οποίες πρέπει να θυμούνται και να επανορθώσουν ό,τι έγινε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές τις ημέρες στην Τουρκία -χθες, προχθές- παρατηρείται το φαινόμενο των χιλιάδων συλλήψεων, καθώς και της θέσης εκτός κρατικού μηχανισμού χιλιάδων υπαλλήλων, ανεξαρτήτως σε ποιον τομέα του κρατικού μηχανισμού εργάζονται, για λόγους που σχετίζονται με το πραξικόπημα και τη σχέση τους με αυτό.

Είναι καταφανής -ειδικά για όποιον παρακολουθεί τις εξελίξεις μετά το πραξικόπημα στην Τουρκία και στο εσωτερικό της- ο διχασμός και η αδελφοκτόνος διάθεση από την πλευρά του Προέδρου Ερντογάν.

Ταυτοχρόνως -έχω κάνει αναφορά στη Βουλή- αρθρώνεται για πολλούς λόγους -όχι πρωτίστως για εξαγωγή της κρίσης, αλλά πρωτίστως για λόγους ανατροπής των δεδομένων του κεμαλικού κράτους στην Τουρκία- και με τρόπο έντονο ένας αναθεωρητισμός σε σχέση με τις διεθνείς συνθήκες, ένας αναθεωρητισμός που χρειάζει απειλητικά για όλους τους γείτονες της Τουρκίας, πρωτίστως, όμως, στον Νότο και τη Δύση, γιατί η Τουρκία είναι ο κακός γείτονας για όλες τις χώρες που γειτνιάζουν μαζί της.

Τις τελευταίες εβδομάδες είναι καταφανής η απόπειρα εξαγωγής της κρίσης από την Τουρκία, με δηλώσεις αξιωματούχων. Η τελευταία αφορούσε το Αγαθονήσι, το ελληνικό προφανώς Αγαθονήσι κατά τις συνθήκες, κατά τους νόμους, κατά το Διεθνές Δίκαιο, περί του οποίου αμφιβολία δεν υπάρχει.

Αυτή, όμως, η στάση, πέρα από τους πολιτικούς λόγους που ανέφερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συναρτάται και αποδίδει και μια ανεύθυνη δειλία των αξιωματούχων αυτής της χώρας, μια ανεύθυνη δειλία που πρέπει να την έχουμε και αυτή στο μυαλό μας, εξηγώντας το τι ακριβώς συμβαίνει σε αυτή τη χώρα και ποια είναι και τα δικά μας καθήκοντα.

Η Τουρκία γλιστράει εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός των δεσμεύσεων που είχε προ πολλών ετών αναλάβει για την ευρωπαϊκή της πορεία. Γλιστράει ολοένα και περισσότερο έξω από το πλαίσιο αυτό. Αυτό, όμως, πρέπει να το λάβει υπ' όψιν της και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση και φυσικά η χώρα μας, η οποία έχει και άμεσο ενδιαφέρον από τις εξελίξεις αυτές.

Όσον αφορά το σχέδιο νόμου, είπα στον κύριο Πρόεδρο το πρώι -και συμφώνησε μαζί μου και καλό είναι να το θυμούνται και οι επόμενοι Προεδρεύοντες και το αναφέρω στο Σώμα- για τις τροπολογίες -υπάρχουν σημαντικές βουλευτικές τροπολογίες της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, για τον ακατάσχετο επιχειρηματικό λογαριασμό, αλλά και για αυτές του κ. Καρρά, οι οποίες αναφέρονται σε ένα κρισιμότητα θέμα, σε ένα κρισιμότητα θέμα! Τώρα ο Υπουργός που είναι εδώ, πρέπει να το συζητήσει με τους συνεργάτες του. Να μη μας πει το βράδυ ή όποτε τελειώσουμε, «είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα, θέλει μελέτη». Έχει χρόνο τώρα.

Ο κ. Καρράς τι λέει με την τροπολογία του; Λέει ότι είναι απαράδεκτο να εξισώνεται ο εγγυητής με τον πρωτοφειλέτη. Αυτό είναι νομικά, οικονομικά απαραίτητο. Συγχαρητήρια, κύριε συνάδελφε! Όμως, μη μας πείτε το βράδυ ότι δεν προλαβαίνετε να το δείτε. Έχετε τον χρόνο.

Αυτά, όμως, θα τα κουβεντιάσουμε-όπως ο Πρόεδρος, ο κ. Κα-

κλαμάνης, μου είπε το πρωί -σε μια συζήτηση σε δεύτερο κύκλο, για να δώσουμε αξία σε όσες παρεμβάσεις έχουν αξία και έχουν κατατεθεί με τη μορφή τροπολογίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διαβάζοντας το σχέδιο νόμου, σκέφτηκα πόσο επίκαιρος είναι ο οδικός χάρτης που έχουμε χαράξει εμείς ως ΠΑΣΟΚ και Δημοκρατική Συμπράταξη και πόσο σοβαρό είναι το συνέδριο που έχουμε προγραμματίσει ως Δημοκρατική Συμπράταξη στα τέλη Ιουνίου.

Η αντίδρασή μου αυτή, το να σκέφτεσαι τι παρουσιάζει μια κυβέρνηση και τι είναι αυτό που εσύ οφείλεις να κάνεις, δεν είναι τυχαία ούτε για λόγους κοινοβουλευτικής ρητορικής επέλεξα να τη συμπεριλάβω στην ομιλία μου.

Εμείς ως Δημοκρατική Συμπράταξη πρέπει να διευκρινίσουμε στους Έλληνες πολίτες, στα εννέα εκατομμύρια του εκλογικού σώματος, στα έντεκα εκατομμύρια των Ελλήνων πολιτών, πώς θα πορευτούμε όταν ο λαός, με την παρέμβασή του, διαφοροποιήσει τους συσχετισμούς και η λαϊκή κυριαρχία αλλάξει τη δύναμη των κομμάτων και αναθέσει σε άλλους τη διακυβέρνηση του τόπου.

Όπως λέω συνεχώς στον δημόσιο διάλογο, αλλά και στον εσωκομματικό μας διάλογο, από αυτόν τον οδικό χάρτη, που δεν είναι οδικός χάρτης αξιών, αλλά οδικός χάρτης ενεργειών για να βγει η χώρα από την κρίση, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ συγκρατημένοι για το πώς θα μειωθούν οι φόροι, πώς θα μειωθούν οι εισφορές, πώς θα έρθει η ανάπτυξη.

Αυτό το στρατηγικό σχέδιο, όπως το λένε κάποιοι -εμένα με ενδιαφέρει περισσότερο μια πιο απλή φράση-, αυτό το σύνολο των ενεργειών που χρειάζεται η πατρίδα μας, πώς το έχουμε στο μυαλό μας, πώς το προτείνουμε στους πολίτες, για να μας ενισχύσουν;

Έχουμε τις παρακαταθήκες μας. Δεν υπάρχει σοβαρή μεταρρύθμιση που να έγινε τον καιρό της κρίσης, που να μην την έχει κάνει η κυβέρνηση Γιώργου Παπανδρέου. Δεν υπάρχει αδιάψευστη πορεία -με τους αριθμούς και του ΣΥΡΙΖΑ- εξόδου από την ύφεση από την πορεία της κυβέρνησης Σαμαρά -Βενιζέλου. Αυτές είναι οι παρακαταθήκες μας. Έχουμε συμμετάσχει εν όλω στην πρώτη περίπτωση και εν μέρει στη δεύτερη.

Αυτές είναι οι παρακαταθήκες μας, αλλά δεν αρκούν. Απαιτείται να πούμε στον πολίτη το πώς θα γίνει τώρα, αν αλλάζαν οι συσχετισμοί αύριο το πρωί. Αυτή είναι η υποχρέωση απέναντι στην οποία θα ανταποκριθούμε στις 30 Ιουνίου, για να έχουμε ως συλλογικότητα μια διατύπωση προτάσεων και όχι ως άτομα, γιατί ως χώρος είμαστε γεμάτοι από πρόσωπα που έχουν και εμπειρία και ικανότητες και δύναμη.

Γιατί τα λέω, όμως, όλα αυτά, συνάδελφοι; Βρήκα χρόνο ή χώρο για να κάνω μια κομματική αναφορά; Όχι. Τα λέω, διαβάζοντας το σχέδιο νόμου για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό στα επιχειρηματικά κόκκινα δάνεια. Τα λέω για να θυμίσω τις κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ;

Άκουγα χθες τον Δήμαρχο της Θεσσαλονίκης, τον κ. Γιάννη Μπουτάρη να λέει ποιους πολιτικούς εκτιμά. Είπε ότι τον κ. Τσίπρα τον εκτιμά για τις κωλοτούμπες του. Είναι ώρα να το θυμίσω αυτό; Πάντα είναι ώρα και πάντα θα το κάνω. Σήμερα, όμως, δεν το λέω γι' αυτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Επειδή το είπε ο Μπουτάρης, δηλαδή, είναι θέσφατο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τον άκουσα, τον άκουσα. Δεν μου το είπαν. Τον άκουσα εγώ.

Γιατί το λέω αυτό; Από τις κωλοτούμπες είμαστε συνηθισμένοι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην προανακριτική επιτροπή έγινε η μεγάλη κωλοτούμπα. Την αναφέρω τώρα, γιατί σήμερα έχει ένα κακεντρεχέστατο και ατυχέστατο άρθρο η εφημερίδα «Η ΑΥΓΗ» που με αφορά. Τι λέει η εφημερίδα «Η ΑΥΓΗ»; Ότι εγώ προτείνω στην προανακριτική επιτροπή κάτι που δεν βοηθάει την έρευνα για τα εξοπλιστικά στην περίοδο Παπαντωνίου.

Αντιθέτως, εγώ λέω ότι αυτό πρέπει να είναι αποκλειστικά αρμοδιότητα της δικαιοσύνης, του εισαγγελέα. Εσείς -να η θεσμική κωλοτούμπα- δεν είστε που με τον Πρωθυπουργό σας και τις προτάσεις σας για την Αναθεώρηση του Συντάγματος λέτε η ποι-

νική ευθύνη των Υπουργών να περάσει στην τακτική ποινική δικαιοσύνη; Τώρα που πέρασε στη δικαιοσύνη -τι τώρα, το 2011 με Βενιζέλο - Καστανίδη - Παπαϊωάννου χαράξαμε την ποινική ευθύνη των Υπουργών για τα μη υπουργικά τους αδικήματα και τη δώσαμε στη δικαιοσύνη- τώρα εσείς έρχεστε και λέτε να παραμείνει στη Βουλή;

Συνέλθετε λίγο από τις κωλοτούμπες. Είστε ζαλισμένοι. Όχι, όμως, και άνευ ορίων οι αλλαγές αυτές. Δεν τα λέω, όμως, αυτά που είπα προηγουμένως, γιατί θέλω να κάνω μια γενικότερη πολιτική αναφορά. Για ποιον λόγο τα λέω;

Κυρίες και κύριοι, αν διαβάσετε το σχέδιο νόμου, θα σας θυμίσει -αν ήσασταν στην Αίθουσα- τη συζήτηση που κάναμε για την κατάργηση των αδειών. Τα θυμάστε αυτά; Ήταν πριν από έναν χρόνο περίπου. Σας έλεγα ότι αυτό θα πάρει χρόνια να εφαρμοστεί και δεν θα εφαρμοστεί. Έναν χρόνο μετά σας ενημερώνω ότι η κατάργηση των αδειοδοτήσεων δεν ισχύει. Είχατε έρθει εδώ, βάλατε -όπως σωστά είπε ο κ. Δένδιας- έναν σωστό τίτλο «Εξωδικαστικός μηχανισμός...» και έχετε ένα περιεχόμενο που υπονομεύει τον τίτλο.

Κύριε Υπουργέ, μια ερώτηση θα σας κάνω: Πόσο χρόνο θέλει μια επιχείρηση, αν μπει σε αυτή τη διαδικασία, να βγει; Δεν νομίζω ότι το είπατε στην ομιλία σας, εκτός αν κάτι δεν πρόσεξα. Εσάς, που είστε ένας άνθρωπος που έρχεστε εκτός πολιτικής, σας απασχολεί καθόλου ο χρόνος; Ο χρόνος σκοτώνει μια επιχείρηση, μικρή, μεσαία, μεγάλη. Πόσο χρόνο χρειάζεται μια επιχείρηση για να περάσει από τις διαδικασίες του μηχανισμού σας; Δεν νομίζω ότι έχετε συνείδηση του θέματος αυτού. Η συζήτηση στη Βουλή είναι ήρεμη. Κοινοβουλευτικά είναι ήρεμη η συγκεκριμένη συζήτηση. Όμως, δεν είναι ηρεμία για λόγους πολιτισμού. Είναι ηρεμία για λόγους έλλειψης συνείδησης των θεμάτων που έχει η αγορά. Είναι κοινοβουλευτική ευδαιμονία η ησυχία που επικρατεί σήμερα στο Σώμα και η ανταλλαγή φιλοφρονήσεων Συμπολίτευσης και κομματιών της Αντιπολίτευσης που αντιπολιτεύονται με το «σεις» και με το «σας» και με το γάντι. Αυτά είναι τα θέματα που έχει ο κόσμος. Σε αυτά περνάτε κάτω από τον πήχη, δεν τα αντιμετωπίζετε.

Δυσκίνητο και αναποτελεσματικό μηχανισμό χαρακτήρισε ο Γεώργιος Αρβανιτίδης, ο εισηγητής της Δημοκρατικής Συμπράταξης, τον μηχανισμό που εισάγει ο εξωδικαστικός σας συμβιβασμός με το παρόν σχέδιο νόμου. Χρειάζεται αυτός ο δυσκίνητος μηχανισμός; Όχι. Δεν χρειάζεται για πάρα πολλές περιπτώσεις τουλάχιστον.

Ο κ. Γεωργαντάς τον χαρακτήρισε «πλαίσιο διαπραγματεύσεων».

Συνάδελφε Γεωργαντά, ούτε αυτό είναι. Είναι μία απλή εκδήλωση «καλής» θέλησης. Οι «καλοί» Υπουργοί που εκδηλώνουν την «καλή» τους πρόθεση. Ο νομοθέτης εκφράζει μία βούληση, όπως μας έλεγε ο Γεώργιος Αρβανιτίδης στις συζητήσεις μας. Εκφράζει απλώς μία βούληση, δηλαδή «τι καλά που θα ήταν, αν...». Όμως, το καλή του δεν είναι να εκφράζει βούληση, αλλά να μετουσιώνει τη βούληση σε συγκεκριμένες νομικές ρυθμίσεις.

Μιλάμε, βέβαια, για συγκεκριμένες νομικές ρυθμίσεις, που δεν είναι οι προκείμενες. Γιατί να απαιτείται η περιβολή της απόφασης του συμβιβασμού με τον τύπο της δικαστικής απόφασης; Γιατί; Υπάρχει κάποιος λόγος αμύνης του περιεχομένου του συμβιβασμού; Μα, τα νομικά και η πρακτική των δικαστηρίων δείχνουν τους δρόμους. Τι ανάγκη έχετε να περιβληθεί τον τύπο αυτόν ο εξωδικαστικός συμβιβασμός; Πόσο καιρό θα κάνει;

Η Δημοκρατική Συμπράταξη μέσω του κ. Αρβανιτίδη σας κατέθεσε δέκα προτάσεις, μέσα στις οποίες, αφού το πλαίσιο σας είναι αυτό, σας λέμε να γίνεται απλώς καταγραφή στη γραμματεία του δικαστηρίου. Ανώφελα πράγματα είναι αυτά που κάνετε!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τα καταλαβαίνετε, κύριε Υπουργέ; Δεν είναι θέμα γλώσσας και πολύχρονης παρουσίας στο εξωτερικό. Τη γραφειοκρατία που επικρατεί και στη διοίκηση και στη δικαιοσύνη την έχετε υπ' όψιν σας; Έχετε συνείδηση τι υφίστανται οι Έλληνες πολίτες καθημερινά και πόσο ανάγκη έχουν από μία κυβέρνηση που θα λύσει, επιτέλους, αυτά τα πράγματα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε τη

σκέψη σας, παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, θα ολοκληρώσω, συμπληρώνοντας τον πίνακα των ερωτημάτων μου με δύο ερωτήσεις ακόμα.

Γιατί δεν γίνεται η άρση του αξιοποιήσιμου σήμερα για τον υπάλληλο της τράπεζας που δεν θα κινδυνεύει να παραπεμφθεί για απιστία, αν κάνει μία ρύθμιση που έχει ανάγκη η αγορά και ο συγκεκριμένος δανειολήπτης; Φοβάμαι ότι αν το φέρει άλλο Υπουργείο -όπως έχει συμβεί πάρα πολλές φορές και όχι μόνο επί των ημερών σας- θα το φέρει με άλλη λογική απ' αυτή που έχετε εσείς ανάγκη. Οι αγκυλώσεις ανάμεσα στους συναρμόδιους Υπουργούς στην Ελληνική Δημοκρατία είναι πολύ γνωστές και καταστροφικές. Γιατί δεν είναι εδώ;

Τέλος, αυτός ο μηχανισμός χρειάζεται για όλες τις περιπτώσεις του εξωδικαστικού συμβιβασμού; Γιατί δεν μπαίνει ως προϋπόθεση να είναι αναγκαίος για ορισμένους -ίσως και λίγους- ενώ για τους άλλους να είναι ελεύθερη η συγκεκριμένη συμβιβαστική λύση;

Αυτές είναι πραγματικές ερωτήσεις. Είναι ερωτήσεις που απασχολούν τους ανθρώπους που είναι κάθε μέρα στην αγορά. Έχουμε συνηθίσει -και μ' αυτή τη σκέψη κλείνω- αλλιώς να μετράμε εμείς τον χρόνο εδώ, στη Βουλή, και αλλιώς να τον μετράει ο επιχειρηματίας ή ο εργαζόμενος. Σας είπα ότι επί έναν χρόνο δεν εφαρμόζεται ο νόμος σας για τις αδειοδοτήσεις και δεν βλέπω κανέναν να συγκινείται. Σου λέει: «Και τι έγινε; Θα εφαρμοστεί.»

Ένας χρόνος -ή ακόμα και ένας μήνας- για μία επιχείρηση είναι η ζωή ή ο θάνατός της. Δεν έχετε αποκτήσει, μετά από δύομισι χρόνια, συνείδηση των προβλημάτων που έχει η ελληνική οικονομία. Γι' αυτό, μία είναι η λύση για να υπάρξει ανάπτυξη: να σηκωθείτε και να φύγετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε στον κατάλογο των ομιλητών με την κ. Αυλωνίτου, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο, για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο: «Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων» ανήκει σε εκείνες τις κατηγορίες των νομοσχεδίων που επιδιώκουν όχι μόνο να θεσμοθετήσουν κάποιες διαδικασίες, αλλά κυρίως να αλλάξουν ορισμένες νοοτροπίες.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτό που επιδιώκεται να αλλάξει είναι η επικρατούσα νοοτροπία μεταξύ τραπεζών και δανειστών, μια νοοτροπία η οποία θα έλεγα ότι ανήκει στο παρελθόν, σε παλαιότερες εποχές, μια νοοτροπία η οποία εμποδίζει την προώθηση της ανάπτυξης για τη χώρα.

Το νομοσχέδιο αφορά τα επιχειρηματικά δάνεια, μεγάλα και μικρά, αφού θέτει ελάχιστο όριο οφειλών υπαγωγής στις διατάξεις του τις 20.000 ευρώ. Θέλει να εξασφαλίσει τη συνέχιση της λειτουργίας κάθε υπερχρεωμένης επιχείρησης που έχει τη δυνατότητα να παραμείνει κερδοφόρα προ φόρων, τόκων και αποβέσεων ή που διατηρεί θετική, καθαρή στάση. Αυτά είναι τα κριτήρια επιλεξιμότητας.

Το νομοσχέδιο εισάγει την καινοτομία να περιλαμβάνει στη ρύθμισή του και τις οφειλές προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία. Δηλαδή υιοθετεί την οπτική γωνία του υπερχρεωμένου επιχειρηματία, που δεν βλέπει διαφοροτικά τα λεφτά που οφείλει εδώ από τα λεφτά που οφείλει εκεί.

Σημειώνω ότι αυτό είναι πολύ βασικό σημείο στο οποίο η νοοτροπία του δημοσίου με τη νοοτροπία του επιχειρηματία διαφέρουν. Το δημόσιο νομίζει ότι, επειδή μία οφειλή έλαβε άλλο όνομα, άλλαξε και η φύση της. Ο επιχειρηματίας, αλλά και γενικότερα ο κάθε πολίτης, βλέπει ότι όλες αυτές οι οφειλές είναι με τον ίδιο τρόπο, αφού όλες θα πληρωθούν από την ίδια τσέπη, τη δικιά του.

Από την άλλη μεριά, όμως, το νομοσχέδιο προστατεύει όσους έχουν να λαμβάνουν μικρά ποσά από την υπερχρεωμένη επιχείρηση, όπως εργαζόμενους και μικρούς προμηθευτές. Εξαιρεί από τη ρύθμιση όσους έχουν να λαμβάνουν μέχρι 1,5% του συ-

νολικού χρέους του οφειλέτη και, αν αυτοί είναι πολλοί, τους μικρότερους, μέχρι το 15% του συνολικού χρέους του οφειλέτη.

Υπάρχει, δηλαδή, μια σταθερή νοοτροπία, που διατρέχει ολόκληρο το νομοσχέδιο: η προστασία του ασθενέστερου από τον ισχυρότερο. Η υπερχρεωμένη επιχείρηση προστατεύεται από τις τράπεζες και το δημόσιο, που είναι ισχυρότεροι από την επιχείρηση. Όμως, ταυτόχρονα, οι μικροί πιστωτές, που είναι ασθενέστεροι από την υπερχρεωμένη επιχείρηση, προστατεύονται από αυτή.

Αυτή η προστασία δεν παρέχεται αναίτια και χαριστικά. Αποσκοπεί στο να μην κλείσουν, λόγω υπερχρέωσης, επιχειρήσεις που είναι λειτουργικά βιώσιμες. Προστατεύει την επιχείρηση, για να προστατεύσει τις θέσεις εργασίας. Προστατεύει την επιχείρηση, για να προστατεύσει το ΑΕΠ της χώρας.

Τι λένε, όμως, οι τράπεζες; Στην προηγούμενη προσπάθεια που είχε γίνει προς αυτή την κατεύθυνση με τον ν.4307/2014 οι τράπεζες, δυστυχώς, είχαν αποφύγει να μετάσχουν. Σήμερα γίνεται προσπάθεια για να μην ξανασυμβεί αυτό, με την εισαγωγή ορισμένων καινοτομιών:

Πρώτον, οι αιτήσεις υπαγωγής υποβάλλονται στην Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, που τις μεταβιβάζει στις τράπεζες.

Δεύτερον, ορίζεται από την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους συντονιστής της κάθε υπόθεσης από το μητρώο συντονιστών.

Τρίτον, η διαδικασία ρύθμισης προχωρεί αν μετάσχουν δικαιούχοι του 50% των συνολικών οφειλών.

Τέταρτον, η πορεία της εξωδικαστικής διαδικασίας ορίζεται βήμα προς βήμα επακριβώς στον νόμο.

Τέλος, από το δικαίωμα της εξωδικαστικής ρύθμισης εξαιρούνται πρόσωπα και επιχειρήσεις που διοικούνται από πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα για απάτες διαφόρων ειδών. Απαρριζούνται, βέβαια, λεπτομερώς μέσα στο νομοσχέδιο.

Είναι, λοιπόν, σαφής η πρόθεση να μη γίνει η εξωδικαστική ρύθμιση κολυμβήθρα του Σιλβάμ για συστηματικούς κακοπληρωτές και απατεώνες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν φτάνει όμως να ψηφίζουμε εμείς εδώ καλά νομοσχέδια. Θα πρέπει και να εφαρμόζονται. Το τελευταίο διάστημα το Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης έχει φέρει -και τα ψηφίσαμε- ορισμένα πολύ καλά νομοσχέδια, τα οποία στη συνέχεια σκάλωσαν στην εφαρμογή τους. Για παράδειγμα, ο ν.4442/2016 προβλέπει ότι τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος υπάγονται σε καθεστώς γνωστοποίησης και δεν χρειάζεται πια αυτή η χρονοβόρα διαδικασία αδειοδότησης από τους δήμους.

Έλα, όμως, που πέρασαν τέσσερις μήνες και το νέο καθεστώς δεν ισχύει ακόμα, γιατί δεν έχει εκδοθεί μια προβλεπόμενη κοινή υπουργική απόφαση. Μάλιστα, με μια εγκύκλιο δύο γενικών γραμματέων ο ν.4442/2016 πήκε «στην κατάψυξη» και επανήλθε το παλαιότερο καθεστώς αδειοδότησης, σαν η Βουλή να μην ψήφισε ποτέ τίποτα.

Οπότε και στο σημερινό νομοσχέδιο πρέπει να προσέξουμε, γιατί αν, για παράδειγμα, καθυστερήσει ο Ειδικός Γραμματέας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους να αναρτήσει την πρόσκληση ενδιαφέροντος για την εγγραφή στο μητρώο συντονιστών που προβλέπει το άρθρο 6, όλος ο νόμος θα μείνει στα χαρτιά.

Με αυτή, λοιπόν, την καίρια επισήμανση και με την ευχή ότι αυτή τη φορά αυτό που θα ψηφίσουμε θα τύχει και της γρήγορης εφαρμογής του, ψηφίζω αυτό το πολύ καλό νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ελένη Αυλωνίτου και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Γεωργιάδη, μισό λεπτό, σας παρακαλώ, γιατί κάτι θέλει να πει ο κ. Λοβέρδος. Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα σας απασχολήσω μόνο μισό λεπτό.

Κύριε Πρόεδρε, τώρα είδα –και δυστυχώς δεν πρόλαβα να το συμπεριλάβω στην ομιλία μου– ότι έγινε εισβολή μελών του «Ρουβίκωνα» στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ ως Πρόεδρος του Σώματος να μας προτείνετε μια καταγγελία. Το Σώμα πρέπει να κάνει μια καταγγελία. Ένα από τα τρία ανώτατα δικαστήρια της χώρας προσβάλλεται με αυτόν τον τρόπο. Πιστεύω ότι είναι υποχρέωσή σας να πάρετε μια πρωτοβουλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα το πληροφορηθούμε κανονικά, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι η εισβολή του «Ρουβίκωνα» έγινε χθες. Μοίρασαν φυλλάδια, έσπασαν κάτι και λοιπά. Είναι εντυπωσιακό, κύριε συνάδελφε, ότι από τη χθεσινή μέρα που έγινε η εισβολή η Κυβέρνηση δεν έχει πει απολύτως τίποτα, ενώ απ' ό,τι είδα η Ένωση των Διοικητικών Δικαστών έχει βγάλει ανακοίνωση για την αφώνια της Κυβερνήσεως.

Φαντάστηκε, κύριε συνάδελφε, ότι μάλλον η Βουλή είναι ο τελευταίος χώρος που δεν έχει μπει ο «Ρουβίκωνας». Ε, να ευχηθούμε «και στα δικά μας», γιατί οσονούπω προφανώς ο «Ρουβίκωνας» θα φτάσει και εδώ. Άλλωστε, τώρα γίνεται και αστικό σωματείο, για να παρέχει συμβουλές σε όσους θέλουν να σπάνε καταστήματα, ενώ έχουν και το αντιεξουσιαστικό τους ΚΕΠ στα Εξάρχεια, ώστε, αν κάπου κολλάει η γραφειοκρατική διαδικασία στο σωματείο τους, το πρόβλημα να λύνεται γρήγορα.

Μπράβο, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, το κράτος πάει πολύ καλά ως προς την οργάνωση των αντιεξουσιαστών!

Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω από το τελευταίο που είπε η κ. Αυλωνίτου και, περιέργως, θα συμφωνήσω.

Ένα νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, δεν έχει αξία για τις προθέσεις του, αλλά για την αποτελεσματικότητά του. Εσείς μας είπατε πολύ ωραία λόγια για τις προθέσεις σας. Τώρα θα ήθελα, αν θα μπορούσατε, στη δευτερολογία σας, να μας εξηγήσετε με πρακτικό τρόπο για ποιον λόγο πιστεύετε ότι αυτό θα λειτουργήσει.

Όσον αφορά τις τράπεζες, ποιο είναι το κίνητρο που τους δίνετε σε αυτό το νομοσχέδιο, ώστε να προσέλθουν σε έναν τέτοιου τύπου συμβιβασμό και να προχωρήσουν σε μια τέτοιου τύπου ρύθμιση; Έχουν κάποια πίεση; Έχουν κάποιο κίνητρο; Έχουν κάποια συγκεκριμένη διαδικασία; Απάντηση: απολύτως καμμία!

Εγώ προσωπικά –και το λέω για να κρατηθεί στα Πρακτικά η στιγμή που σας κάνω αυτή την πρόκληση– σας λέω ότι μετά από έναν χρόνο που θα έρθουμε στο Κοινοβούλιο να ελέγξουμε πόσοι εξωδικαστικοί συμβιβασμοί έχουν γίνει από αυτό το σχέδιο νόμου, αφού θα έχει ψηφιστεί, θα διαπιστώσετε ότι δεν θα έχει γίνει σχεδόν κανένας. Θα είναι σε αριθμό ακέραιο και πάρα πολύ χαμηλό. Διότι στην πραγματικότητα, όπως έχει σχεδιαστεί, δεν υπάρχει απολύτως κανένας λόγος κάποιος να συμφωνήσει.

Έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον αυτό, ότι το νομοσχέδιο έχει τον τίτλο «Εξωδικαστικός μηχανισμός συμβιβασμού...». Μα, ούτε εξωδικαστικός είναι ούτε μηχανισμός είναι. Εξωδικαστικός δεν είναι, γιατί στο τέλος καταλήγει στον δικαστή. Άρα τι είδους εξωδικαστικός είναι, αφού στο τέλος καταλήγει στον δικαστή; Μηχανισμός συμβιβασμού δεν είναι, γιατί δεν έχει συγκεκριμένες νόρμες, συγκεκριμένες κατηγορίες, συγκεκριμένες προδιαγραφές, οι οποίες δεσμεύουν –αυτό είναι το μείζον– τα εμπλεκόμενα μέρη, για να μπορούμε να φτάσουμε πράγματι σε μια μαζική χρήση αυτού του εργαλείου. Άρα τελικά αφήνετε πάλι την εταιρεία, την κάθε εταιρεία, στο έλεος των πιστωτών.

Αναφέρατε –το είπατε κι εσείς, το είπε και η κ. Τζάκρη στην αρχή– ότι σκοπεύετε σε επόμενο νομοσχέδιο να φέρετε το θέμα της ασυλίας των τραπεζικών στελεχών. Μα, αυτό θα ήταν βασικό εργαλείο του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Χωρίς αυτό ούτως ή άλλως δεν μπορεί να λειτουργήσει. Άρα ποιο το νόημα να προχωρήσετε σε δυο διαφορετικά νομοσχέδια για κάτι το οποίο στην πραγματικότητα είναι το ίδιο πράγμα;

Θα σας πω –και είναι τύχη αγαθή που είναι εδώ ο κ. Δένδιας– ότι ο κ. Δένδιας, ως Υπουργός Ανάπτυξης, είχε πράγματι φτιάξει

ένα εντυπωσιακό σχέδιο νόμου, το οποίο δεν προέβλεπε τον δικαστή και το οποίο ήταν δεσμευτικό.

ΣΥΜΕΩΝ (ΜΑΚΗΣ) ΜΠΑΛΛΗΣ: Πόσες αιτήσεις έγιναν;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι είπατε;

ΣΥΜΕΩΝ (ΜΑΚΗΣ) ΜΠΑΛΛΗΣ: Πόσες αιτήσεις έγιναν;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αφού δεν ψηφίστηκε, αφού μας ρίξατε. Το ξεχάσατε; Το ξεχάσατε ότι μας ρίξατε εξήντα μέρες πριν βγούμε από το μνημόνιο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Εγκρίθηκαν τρεις.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μου αρέσει που με προκαλείτε και, μια που με προκαλείτε, θα πρέπει να το απαντήσω.

Άκουσα προχθές τον κ. Τσίπρα –εγώ με μεγάλη ευχαρίστηση τον άκουσα– και άκουσα το κρίσιμο σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τώρα μπορούμε το «go back, μαντάμ Μέρκελ» να το αλλάξουμε λίγο. Ξέρετε πώς πρέπει να το λέμε από εδώ και μπρος; Go back, ανοικτόμυαλη και υπεύθυνη μαντάμ Μέρκελ! Μόνο έτσι θα πρέπει να το λέτε από εδώ και μπρος. Όταν εκπροσωπείτε έναν πολιτικό χώρο, που ήρθε ο Πρωθυπουργός σας στον κ. Χατζηνικολάου και είπε «ο σεβαστός και αξιοπιστός κ. Σόιμπλε» και «η ανοικτόμυαλη και υπεύθυνη κ. Μέρκελ», ενώ τα προηγούμενα χρόνια μάς είχατε πρήξει με τους γερμανοτσολιάδες, με τα Γ' Ράιχ, με τα «go back, μαντάμ Μέρκελ» και τα υπόλοιπα, ε, παρακαλώ πολύ να έχετε τη συστολή να μη διακόπτετε. Έχετε γίνει ρεζίλι των σκυλιών. Μη διακόπτετε τουλάχιστον! Έτσι, για να είμαστε και λίγο συνεννοημένοι.

Βλέπω τον κ. Παπαχριστόπουλο. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, τι τραβάω. Είμαι σε μια εκπομπή της ΕΡΤ –και εδώ είναι να απαντήσει–, με κατηγορεί για διαφθορά, στημένες ερωτήσεις για τον Καρατζαφέρη και μου λέει: «Αν θέλετε, κάντε μου μήνυση». Μου λέει: «Θα αρθεί η ασυλία μου...». Μάλιστα. Ήρεμος εγώ, είπα: «Ωραία, θα σας κάνω μήνυση, εσείς είπατε ότι θα αρθεί η ασυλία σας και θα πάμε στο δικαστήριο να αποδείξετε αυτά που λέτε αν είναι αλήθεια...».

Έρχεται χθες, λοιπόν, στην Επιτροπή Δεοντολογίας το αίτημα για άρση της ασυλίας του κ. Παπαχριστόπουλου, για το οποίο είχε δεσμευθεί ότι θα αρθεί η ασυλία του. Πήγε και παρακαλούσε να μην αρθεί η ασυλία του. «Όχι, εγώ δεν εννοούσα τίποτα για τον κ. Γεωργιάδη, τον σέβομαι, τον τιμώ. Δεν έχω κανένα στοιχείο...».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ψεύδεστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μην κάνετε έτσι, κύριε. Πάμε στο δικαστήριο. Μην κάνετε έτσι. Σηκωθείτε και πείτε: «Θέλω να αρθεί η ασυλία μου».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ψεύδεστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έχω ανεβάζει ήδη το βίντεο στο twitter μου. Εάν είστε έντιμος και αξιοπρεπής, όταν κατηγορείτε κάποιον για κάτι τόσο σοβαρό, θα έχετε το θάρρος να αναλαμβάνετε την ευθύνη της πράξης σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα δείξω ποιος ψεύδεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εάν όμως κατηγορείτε κάποιον για διαφθορά και μετά κρύβεστε πίσω από την ασυλία, ενώ δήθεν στο Σύνταγμα προτείνετε και την κατάργηση της ασυλίας, είστε ένας κοινός συκοφάντης, κύριε, και σας παραδίδω στην κρίση του ελληνικού λαού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Λέτε ανακρίβειες, όπως συνηθίζετε να κάνετε τον τελευταίο καιρό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και το βίντεο υπάρχει και τα παρακαλετά σου χθες υπάρχουν, δεν χρειάζεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Λέτε ανακρίβειες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα τα πούμε και στην επιτροπή για την υγεία όταν με καλέσετε, να σε κάνω και εκεί ρεζίλι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα είσαι καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μη διακόπτετε, σας παρακαλώ.

Προχωρήστε, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να ζητήσεις συγγνώμη με θάρρος, αλλιώς να έρθεις στο δικαστήριο. Συκοφάντη!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ηρεμήστε, κύριε Γεωργιάδη. Χάσατε την ψυχραιμία σας πολύ τον τελευταίο καιρό...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ε, βέβαια, σιγά! Αφού σε προστατεύουν τα φιλαράκια σου, για να βρίζεις και να ασχημονείς. Συκοφάντη, χυδαίε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: ...και δεν σας κάνει καλό!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ακούστε, δεν μιλάω άλλο με ανθρώπια, δεν χρειάζεται. Από το ΠΑΣΟΚ στη Νέα Δημοκρατία, από τη Νέα Δημοκρατία στους Ανεξάρτητους Έλληνες, για να γλείφεις. Άσε με τώρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ποιος μιλάει τώρα! Που έχει αλλάξει ένα σωρό κόμματα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ένα έχω αλλάξει, πάντα στην ίδια παράταξη. Μπερδεύεστε. Κοιτάξτε λίγο γύρω σας ποιοι είναι.

Κύριε Υπουργέ, για να κλείσουμε, πείτε μας με απλά λόγια σε ποιο ακριβώς σημείο του παρόντος νομοσχεδίου υπάρχουν τα κίνητρα που θα καταστήσουν αυτό το νομοσχέδιο λειτουργικό, που θα οδηγήσουν πράγματι σε συγκεκριμένους εξωδικαστικούς συμβιβασμούς, οι οποίοι θα ωφελήσουν επιχειρήσεις και θα σώσουν θέσεις εργασίας. Εάν αυτό δεν το έχετε προβλέψει, όλο αυτό που έχετε φέρει εδώ είναι μια δίκη προθέσεων. Θα λέτε εσείς τι καλοί άνθρωποι που είστε, θα το ψηφίζουν οι Βουλευτές σας και, όπως είπε και η κ. Αυλωνίτου –επαναλαμβάνω τα λόγια της συναδέλφου, για να μη φανεί ότι το λέω εγώ- «μετά από μερικούς μήνες θα είμαστε εδώ και θα λέμε ότι ψηφίστηκαν ωραία νομοθετήματα, τα οποία τελικά στην πράξη δεν κάνουν κάτι». Άμα δεν κάνουν κάτι στην πράξη, δεν είναι ωραία νομοθετήματα. Άμα δεν κάνουν κάτι στην πράξη, είναι να 'χαμε, να λέγαμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, κύριε Παπαχριστόπουλε, για ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Για λιγότερο, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θέλω να παρακαλέσω τον κ. Γεωργιάδη να πάρει τα πρακτικά. Νομίζω ότι έχει δικαίωμα να τα πάρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, δεν έχει δικαίωμα. Τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Δεοντολογίας είναι απόρρητα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε είμαι υποχρεωμένος εγώ ο ίδιος να πω το εξής. Κατ' αρχάς, με ενοχλεί να ασχολούμαι με προσωπικά θέματα και νομίζω ότι δεν αξίζει στο Κοινοβούλιο.

Θέλω να πω το εξής: Στον διάλογο που έγινε τότε, αλλά και χθες, είπα ότι ουδέποτε συκοφάντησα τον κ. Γεωργιάδη και ό,τι λέω, το αποδεικνύω. Τα στοιχεία που έφερα θέλω να πιστεύω ότι ήταν πειστικά. Γι' αυτόν τον λόγο θέλω να πω και ένα ευχαριστώ σε όλους τους εκπροσώπους των κομμάτων που ήταν παρόντες εκεί και που δεν είναι φίλοι μου, με εξαίρεση βέβαια -και αυτό το καταλαβαίνω, γιατί η κομματική πειθαρχία υπερέχει- τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι με υπερασπίστηκαν, γιατί δεν συκοφάντησα ποτέ τον κ. Γεωργιάδη. Αναφαίρετο δικαίωμά μου είναι να υπερασπιστώ τον εαυτό μου και είπα: «Αν κρίνεται ότι τον έχω συκοφαντήσει, κάντε αυτό που νομίζετε.»

Μου λέτε ότι απαγορεύεται να πάρει τα πρακτικά. Δεν μπορώ να κάνω κάτι. Πρέπει να το πω εγώ. Θέλω να πω, λοιπόν, να ηρεμήσουμε, να πέσουν οι τόνοι. Όταν με ρώτησε μάλιστα ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας αν πιστεύω ότι ο κ. Γεωργιάδης τότε το έκανε από πρόθεση, είπα ότι όχι, δεν το πιστεύω. Γιατί ξέρουμε όλοι ότι συνήθως η πειθαρχία στους Αρχηγούς οδηγεί πολύ συχνά τους Βουλευτές –ίσως κι εμένα, ίσως και άλλους Βουλευτές- να κάνουν λάθη. Είπα ευθέως και με μεγάλη ειλικρίνεια ότι δεν πιστεύω ότι έχει κάποια εμπλοκή. Απλά με παρακάλεσε εκείνο το βράδυ στην εκπομπή να του ζητήσω συγγνώμη. Του λέω «όχι, κύριε Γεωργιάδη, δεν ζητάω συγγνώμη για κάτι

που δεν έκανα». Αυτός ήταν ο διάλογος. Θα ήθελα να σταματήσω εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, να σταματήσει εδώ, γιατί δεν ενδιαφέρει το Σώμα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, δεν θα συνεχίσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ζητώ συγγνώμη, γιατί είμαι δυόμισι χρόνια Βουλευτής και με προσωπικό θέμα δεν έχω απασχολήσει ποτέ την Ολομέλεια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς. Την άλλη εβδομάδα που θα έρθει στην Ολομέλεια το θέμα για την άρση ασυλίας σας θα έχετε τον χρόνο να αναφερθείτε.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Η κ. Αυλωνίτου έχει τον λόγο, γιατί αναφέρθηκε το όνομά της.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παίρνω τον λόγο απλώς για να αποκαταστήσω μια παρερμηνεία του κ. Γεωργιάδη για αυτά που είπα. Βέβαια, ο κ. Γεωργιάδης το κάνει επί τούτου, γιατί τον συμφέρει έτσι να το δει. Εγώ απλά είπα ότι είναι ένας νόμος πάρα πολύ καλός, τον ψηφίζουμε εδώ και πρέπει απλά να επισπεύσουμε τις υπουργικές αποφάσεις που συνοδεύουν αυτόν τον νόμο. Να μην πέσουμε, δηλαδή, στη γραφειοκρατία, στην καθυστέρηση αυτών των υπουργικών αποφάσεων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστώ κι εγώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο; Κι εμένα αναφέρθηκε το όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, βέβαια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθήτριες και μαθητές καθώς και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Κυδωνίας Χανίων.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα δώσω τον λόγο στον κ. Δημητριάδη, για να αναπτύξει σε ένα με δύο λεπτά το πολύ μια τροπολογία που έχει, επειδή είναι εδώ η κυρία Υπουργός, για να απαντήσει.

Κύριε Δημητριάδη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για τον λόγο.

Είναι μια τροπολογία που αφορά τον ν.2960/2011 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα. Είναι μια διάταξη που έχει σκοπό να εμπεδώσει ένα κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ επενδυτών και φορέων που ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, καθώς και ανωνύμων εταιριών και πιστωτικών ιδρυμάτων, στα οποία συμμετέχει το ελληνικό δημόσιο ή συνδέεται με αυτά κατά την περίπτωση που μετά την ολοκλήρωση της μεταβίβασης των περιουσιακών τους στοιχείων, στο πλαίσιο αποκρατικοποιήσεων ή εξυγιάνσεων ή/και ειδικών εκκαθαρίσεων, καταλογίζονται εκ των υστέρων σε βάρος εταιρείας και σε εξαιρετικές περιπτώσεις των παραβάσεων λαθρεμπορίας, εφόσον κατά τη διάρκεια του εκάστοτε διαγωνισμού δεν είχε γνωστοποιηθεί η με οποιονδήποτε τρόπο εκκρεμούσα παράβαση στον ενδιαφερόμενο επενδυτή.

Με λίγα λόγια, επιθυμούμε να ξεμπλοκάρουμε και να δημιουργήσουμε ένα κλίμα εμπιστοσύνης ανάμεσα στον μελλοντικό επενδυτή, στον οποιονδήποτε επενδυτή, εφόσον έλαβε γνώση και έχει ένα συγκεκριμένο status, με βάση το οποίο αναλαμβάνει μια επιχείρηση, ότι δεν είναι συνυπεύθυνος για πράγματα τα οποία έχουν τελεστεί στο προηγούμενο διάστημα και για τα οποία δεν ήταν ενήμερος. Δεν είναι αλληλέγγυος ο νέος επενδυτής, γιατί ακριβώς δεν έχει καμία σχέση και υπεύθυνοι παραμένουν αυτοί που ήταν υπόλογοι για αυτά τα αδικήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Είναι εδώ η Υφυπουργός Οικονομικών...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Κεγκερό-

γλου, βλέπετε ότι δεν του έδωσα επτά λεπτά ούτε φάγαμε καμμία σειρά. Ανέπτυξε την τροπολογία σε ενάμισι λεπτά. Είναι εδώ η κυρία Υφυπουργός και θα απαντήσει, για να ξέρει το Σώμα για την τροπολογία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα αναφερθώ και εγώ και θα μας απαντήσει συνολικά.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουν συμφωνήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν σχετίζεται, έχετε τον λόγο, κύριε Κεγκερόγλου, για να απαντήσει μετά η κυρία Υφυπουργός συνολικά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ που μου δίνετε τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, τις διαδικασίες που, αν πραγματικά βελτιωθούν, θα μπορέσουν να δώσουν λύσεις. Αν βεβαίως παραμείνουν ως έχουν, θεωρώ ότι θα είναι μόνο το νομοθέτημα και η καλή πρόθεση, απ' όσους τουλάχιστον την εκφράζουν.

Εδώ όμως αναγκαστικά θα πρέπει να αναφερθούμε στην τροπολογία την οποία κατέθεσε ο κ. Δημητριάδης, ο οποίος κάθε άνοιξη θυμάται ότι υπάρχει ένα τέτοιο ζήτημα και καταθέτει τροπολογία.

Καταθέτω στα Πρακτικά την τροπολογία που κατέθεσε μαζί με τον κ. Κάστη και τον κ. Καραναστάση στις 11-4-2016, η οποία βεβαίως δεν έγινε αποδεκτή -και σωστά- και αποσύρθηκε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φέτος, τον Απρίλιο του 2017, έναν χρόνο μετά, την κατέθεσε μόνος του. Ούτε τους δυο συναδέλφους δεν κατάφερε να πείσει. Γιατί τώρα αυτό; Είναι μια τροπολογία αθλιότητας, κομπίνας εις βάρος του ελληνικού δημοσίου.

Αν ο κ. Παπαδημητρίου, που πραγματικά έχει ένα όνομα, ως αρμόδιος για το νομοσχέδιο, την αποδεχθεί -δεν είναι αρμοδιότητα της κ. Παπανάτσιου να την αποδεχθεί ή όχι, αλλά του κ. Παπαδημητρίου- θα κηλιδώσει το όνομά του με ένα αίσχος. Είναι η τροπολογία της μεγάλης κομπίνας που επανέρχεται. Δεν λέει ποιος αφορά. Δεν μας λέει ποιος απαλλάσσει και με τι ποσά. Δεν μας λέει πόσα εκατομμύρια χάνει το ελληνικό δημόσιο, ποια είναι η ζημιά, επιτέλους ποιο είναι αυτοί οι «ημέτεροι» που αξίζουν τον κόπο για μια τέτοια χάρη από την πλευρά της Κυβέρνησης. Όχι, κύριοι. Αυτή η τροπολογία πρέπει να απορριφθεί, όχι απλά να αποσυρθεί. Να απορριφθεί από τον υπεύθυνο Υπουργό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Είναι ντροπή να επανέρχεται έναν χρόνο μετά, για να χαρίσει εκατομμύρια σε ανώνυμους τώρα, αλλά επώνυμους στη συνέχεια.

Κύριε Πρόεδρε, επανέρχομαι στο νομοσχέδιο, ελπίζοντας ότι ο κ. Παπαδημητρίου θα κάνει το χρέος του. Λέω ότι πραγματικά την περίοδο της κρίσης είναι πάρα πολλές χιλιάδες οι άνθρωποι και οι επιχειρήσεις που μπήκαν σε μια πολύ δύσκολη φάση και βιώνουν πάρα πολύ δύσκολα αυτό που ονομάζουμε εμείς με δυο λέξεις «η κρίση». Είναι αξιοθαύμαστος ο αγώνας που δίνουν χιλιάδες οικογένειες, ο αγώνας που έδωσαν επιχειρήσεις για να επιβιώσουν.

Βεβαίως υπήρξαν ρυθμίσεις, βεβαίως υπήρξαν στηρίξεις. Όμως δεν στάθηκαν αρκετές για να σωθεί το σύνολο των επιχειρήσεων.

Πρέπει να πούμε ότι με την επιδείνωση της κατάστασης με την επιστροφή στην ύφεση τα δυο τελευταία χρόνια, με τα capital controls, με την έλλειψη ρευστότητας από το τραπεζικό σύστημα έχουμε χειροτέρευση στο επιχειρηματικό περιβάλλον και χρειάζεται μια πιο ριζική θεσμική παρέμβαση, προκειμένου να μπορέσουμε να στηρίξουμε τις επιχειρήσεις που έχουν προοπτική βιωσιμότητας και, βεβαίως, αυτές οι οποίες δεν έχουν να μπορούν να έχουν μια ευκαιρία ρύθμισης, ούτως ώστε να μπορέσουν να αποκαταστήσουν εν μέρει τις οφειλές τους ή εν συνόλω. Μακάρι.

Έτσι, λοιπόν, στο άκουσμα της κατάθεσης ενός νομοσχεδίου για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό βεβαίως και όλοι θετικά μιλή-

σαμε. Στη συνέχεια, όμως, βλέποντας τις διατάξεις, επεξεργαζόμενοι ένα - ένα τα άρθρα διαπιστώνουμε ότι τίποτε από αυτά δεν μπορεί να εφαρμοστεί, εάν δεν βελτιωθεί ριζικά.

Πρώτα από όλα θα πρέπει να θεσμοθετηθεί σήμερα ο ειδικός ακατάσχετος λογαριασμός για τις επιχειρήσεις, ούτως ώστε να φύγει η θηλιά από τον λαιμό τους, να μπορούν να πληρώσουν τους εργαζόμενους, να μπορούν να πληρώσουν τα ασφαλιστικά ταμεία, να μπορούν να πληρώσουν τα λειτουργικά έξοδα και τους προμηθευτές, για να έχει η λειτουργία της επιχείρησης ένα ελάχιστο επίπεδο βιωσιμότητας και, με προϋπόθεση τη λειτουργία αυτή, μέσω του ειδικού ακατάσχετου λογαριασμού να δούμε στη συνέχεια όλα όσα έχουν σχέση με τον εξωδικαστικό συμβιβασμό.

Πείτε μου πώς μπορεί να λειτουργήσει το σύστημα με τις χιλιάδες επιχειρήσεις που υποχρεωτικά πρέπει να κάνουν τις συναλλαγές μέσα από POS, όταν όλα αυτά τα χρήματα δεν θα πηγαίνουν για τη συνέχιση λειτουργίας της επιχείρησης και την καταβολή των υποχρεώσεων, αλλά θα πηγαίνουν σε ένα πιθανό χρέος στη ΔΟΥ; Είναι αναγκαίο να γίνει τώρα, όχι μετά από δύο μήνες.

Αυτό, λοιπόν, επειδή ήταν δέσμευση του Πρωθυπουργού μαζί με το πάγωμα των ληξιπρόθεσμων οφειλών από τον Σεπτέμβριο του 2016 στη Θεσσαλονίκη, όταν εμείς είχαμε καταθέσει αυτή την ολοκληρωμένη πρόταση, όταν η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών, Βιοτεχνών και Εμπόρων αλλά και η ΕΣΕΕ των Εμπόρων είχαν καταθέσει ανάλογες προτάσεις, ήταν η μόνη προοπτική για να μπορέσει να προχωρήσει.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση αρνείται να το κάνει σήμερα, επικαλούμενη πιθανόν -δεν το ξέρω- αποτυχημένη διαπραγμάτευση, με την έννοια ότι δεν αποδέχτηκαν οι δανειστές αυτή τη λύση, ενώ είναι αυτή η λύση που μπορεί να δώσει την προοπτική.

Εμείς καταθέσαμε τροπολογία και ζητάμε τη θεσμοθέτηση του ειδικού ακατάσχετου λογαριασμού. Επιπλέον, ζητάμε να είναι πραγματικά εξωδικαστικός ο συμβιβασμός. Δεν χρειάζεται απόφαση δικαστή. Απλή ενημέρωση χρειάζεται η δικαστική επικύρωση. Δεν γίνεται να υπάρχει απόφαση κατ' ανάγκην.

Πρέπει να δούμε ότι οι αγρότες, οι κτηνοτρόφοι, οι αλιείς, οι επαγγελματίες πρέπει απρόσκοπτα να μπορούν να ενταχθούν, ακόμα και οι ιδιώτες. Ακόμα και ένας ο οποίος για οποιονδήποτε λόγο έχει οφειλές που μπορούν να ρυθμιστούν με αυτόν τον τρόπο.

Πρέπει να αξιοποιηθεί το σύνολο των διαμεσολαβητών και όχι μόνο ορισμένοι, τριακόσιοι είκοσι με αλγόριθμο. Τι αλγόριθμο; ΣΥΡΙΖΑ; Να μας τον καταθέσετε τον αλγόριθμο, για να δούμε ποιος είναι αυτός ο αλγόριθμος που θα επιλέγει από τους χίλιους οκτακόσιους τόσους τους τριακόσιους είκοσι. Είναι ζητήματα που πρέπει να τα δείτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το «μια χρήση θετική στην τριετία» είναι λάθος. «Από το 2010 και μετά μια χρήση θετική» ή «έστω την τελευταία πενταετία», όπως λέμε στην τροπολογία μας.

Όλα αυτά σάς ζητάμε να τα κάνετε αποδεκτά, να μπορεί ακόμα και σε έναν πιστωτή να είναι να πάει στη διαμεσολάβηση. Γιατί τον πετάτε στην απευθείας -λέει- διαπραγμάτευση με τον πιστωτή, δηλαδή σε αυτό που μπορεί να κάνει και σήμερα. Δεν γίνεται.

Κλείνω, γιατί ολοκληρώθηκε ο χρόνος μου, αναφέροντας ότι πραγματικά ένα θέμα που θα μπορούσε να είναι ελπίδα και διέξοδος για δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις, ελπίδα για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους αλλά και ανέργους, που θα μπορούσαν να πιάσουν δουλειά στις επιχειρήσεις που θα σταθούν στα πόδια τους, μπορεί να καεί εντελώς, εάν δεν αποδεχθείτε τις βελτιωτικές προτάσεις και την τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κεγκερόγλου.

Ο κ. Δημητριάδης έχει τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα,

πριν απαντήσει η κυρία Υφυπουργός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η τροπολογία που είχα καταθέσει πέρσι, πράγματι, δεν είναι ότι δεν έγινε αποδεκτή. Εγώ την πήρα πίσω, όπως την κατέθεσα, διότι υπήρξαν σοβαρές ενστάσεις από την Αντιπολίτευση για μη ακριβείς ορισμούς και καταστάσεις και την έφερα αυτή τη φορά βελτιωμένη και δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας σε καμμία περίπτωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

Η κυρία Υφυπουργός, η κ. Παπανάτσιου έχει τον λόγο να απαντήσει για την τροπολογία.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι. Νομίζω ότι αυτό που είπε ο κ. Κεγκέρογλου δεν έχει κάποια αλήθεια.

Στη συγκεκριμένη τροπολογία, όπως ακριβώς φαίνεται και έχει πλέον οριστικοποιηθεί από τον κ. Δημητριάδη -όχι όπως ήταν την προηγούμενη φορά-, είναι ότι δεν κηρύσσονται αλληλέγγυα συνυπεύθυνα κυρίως υπαίτιων αστικά τα ως άνω νομικά πρόσωπα, υπό την προϋπόθεση ότι ως την ημερομηνία μεταβίβασης των μετοχών ή περιουσιακών στοιχείων δεν είχαν κοινοποιηθεί καταλογιστικές πράξεις και η συγκεκριμένη εκκρεμότητα δεν είχε γνωστοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους επενδυτές κατά το κρίσιμο στάδιο της διενέργειας του σχετικού διαγωνισμού για τη μετάβαση αυτών των περιουσιακών στοιχείων.

Επίσης στην αρχή αναφέρει ότι εκείνοι οι οποίοι είναι χαρακτηρισμένοι ως κύριοι υπαίτιοι της στέρεσης της παράβασης δεν απαλλάσσονται από την ευθύνη. Άρα τη συνυπευθυνότητα από τον αγοραστή έρχεται με τη συγκεκριμένη τροπολογία ο κ. Δημητριάδης να φέρει. Δεν μπορεί από τη στιγμή που δεν τη γνωρίζει.

Νομίζω ότι με αυτή την προϋπόθεση την κάνουμε αποδεκτή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τι είναι αυτά που λέτε;

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αντιδρώ στην υπουργική τοποθέτηση κατά τον Κανονισμό.

Κυρία Υπουργέ, από την πλευρά μας και απ' ό,τι μαθαίνω, γιατί εγώ δεν ήξερα το θέμα, στο παρελθόν και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση εκφράζονταν αντιρρήσεις για την τροπολογία αυτή. Ο κ. Κεγκέρογλου σας είπε κάτι πάρα πολύ συγκεκριμένο, είπε στον συνάδελφο, δηλαδή. Δεν ξέραμε ότι θα την κάνατε δεκτή. Όμως, για να σας δούμε, πάει να πει ότι έχετε συνεννοηθεί.

Σας ρωτάμε για το πρόσωπο ή για τα πρόσωπα. Φημολογούνται διάφορα. Δεν είναι αθώα η τροπολογία. Φημολογούνται διάφορα και η τροπολογία δεν είναι αθώα.

Άρα, για να διασφαλιστείτε πρωτίστως εσείς, πρέπει να ζητήσετε αναβολή του θέματος και έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου και να την πάρετε πάνω σας την τροπολογία. Να την πάρει πάνω της η Κυβέρνηση την τροπολογία. Όχι να τη φέρνει Βουλευτής, χωρίς έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου.

Να μάθουμε και τα πόσα οικονομικά θέματα υπάρχουν από πίσω, αλλά να μάθουμε και τα πρόσωπα, κυρία Υπουργέ.

Κύριε Παπαδημητρίου, εσείς είστε ο Υπουργός που την κάνετε ή δεν την κάνετε αποδεκτή. Μην την κάνετε αποδεκτή. Δεν θα τελειώσει ούτε σήμερα η συνεδρίαση ούτε αύριο χωρίς ονομαστική ψηφοφορία γι' αυτό. Υπάρχει υποψία διαφθοράς. Θα πρέπει, λοιπόν, να μη σηκώσετε το βάρος αυτής της ιστορίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι η στάση σας μας κάνει αλγεινή εντύπωση. Αλγεινή εντύπωση! Κι είστε νέα Υπουργός.

Η βουλευτική αυτή τροπολογία, κύριε συνάδελφε, φέρεται ως κατατεθείσα σήμερα στις 10.15 το πρωί. Από τις 10.15 το πρωί τότε προλάβατε να συνεννοηθείτε με το Υπουργείο Οικονομικών, να εξηγήσετε τα παραγωγικά αίτια της βουλήσέως σας και τις περιπτώσεις που αφορά, να ερευνήσει το Υπουργείο Οικονομικών περί τίνος πρόκειται και να εμφανιστεί αιφνιδιασικά εδώ η κυρία Υφυπουργός και να μας πει ότι την αποδέχεται; Μάλιστα, με το σκεπτικό, το οποίο -μου επιτρέπει την έκφραση- εψέλλισε, δεν είπε.

Η ερώτηση είναι σαφής, κυρία Υπουργέ: Γιατί δεν έχετε το θάρρος να τη φέρετε εσείς; Είναι προφανές ότι υπάρχει προσυνεννόηση. Τι είναι αυτά που κάνετε; Πού νομίζετε ότι νομοθετείτε; Στην Μποτσουάνα; Τι είναι αυτά τα χάλια;

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Τι συμπεριφορά είναι αυτή;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ποιοι κρύβονται εδώ; Να έλθετε ευθέως και να μας πείτε τι αφορά, τι ποσό αφορά. Να μας φέρετε την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και από εκεί και πέρα να αποφασίσουμε.

Έχετε περάσει ως κυβερνητική πλειοψηφία σωρεία τέτοιων τροπολογιών και σας τις έχω πει, παρουσία του κυρίου Πρωθυπουργού εδώ. Δεν μπορούμε να προσθέτουμε τέτοια ρουσφέτια.

Ελάτε ευθέως να μας πείτε -ευθέως!- ποιον αφορά, τι ποσό αφορά. Αν πραγματικά υπάρχει ανάγκη να βοηθήσουμε σε επένδυση, να βοηθήσουμε κι εμείς μαζί σας.

Όμως, αυτά είναι κουτοπόνηρα. Παίρνετε έναν Βουλευτή, τον βάζετε να καταθέσει μια τροπολογία. Αν ανακρίνω τον κύριο συνάδελφο, αμφιβάλλω αν γνωρίζει και ποιους αφορά.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Ποιους αφορά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Έρχεστε τώρα εδώ και μας λέτε αυτά που μας λέτε μέσα σε δύο ώρες από όταν κατατέθηκε η τροπολογία. Τι είναι αυτά τα πράγματα; Πού νομίζουμε ότι είμαστε επιτέλους εδώ πέρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο κ. Δανέλλης θέλει να πει κάτι επ' αυτού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κάνω έκκληση στον κύριο Υπουργό να μη δεχθεί την τροπολογία και βεβαίως αυτό πρέπει να το κάνει για την προστασία και του συναδέλφου και τη δική του και του κύρους του Σώματος.

Έχει το δικαίωμα η Κυβέρνηση να φέρει αυτή την τροπολογία αυτή, εάν νομίζει ότι θέλει να τη φέρει, αλλά με τις ορθόδοξες διαδικασίες: ως υπουργική πρόταση και βεβαίως με τη συνοδεία έκθεσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και να μας εξηγήσει ακριβώς ποιους αφορά, σε τι βαθμό τούς αφορά και πώς νομίζει ότι μπορεί να επιλυθεί νόμιμα ένα τέτοιο ζήτημα και όχι με αυτόν τον τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Δανέλλη.

Μέχρι να υπάρχει μια ουσιαστική συνεννόηση του οικονομικού επιτελείου, πριν περάσουμε στους ομιλητές, τον λόγο έχει ο κ. Χαρίτης για μία νομοτεχνική βελτίωση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όταν παρουσίασα νωρίτερα την τροπολογία του Υπουργείου μας για το σύστημα των ειδικών υπηρεσιών του ΕΣΠΑ, ενημέρωσα το Σώμα ότι θα κατατεθεί μία νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 1, για να είναι απολύτως σαφές ότι δεν υπάρχει κανένας σκοπός αλλαγής της διάρκειας των συμβάσεων των εργαζομένων, οι οποίες παραμένουν αορίστου χρόνου.

Καταθέτουμε, λοιπόν, αυτή τη νομοτεχνική βελτίωση, για να διασφαλίσουμε ότι είναι απολύτως ξεκάθαρο το περιεχόμενο της συγκεκριμένης ρύθμισης.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Αλέξανδρος Χαρίτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

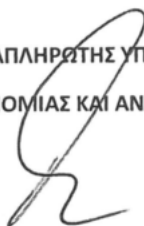
ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΣΤΗΝ ΜΕ ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 1026 ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ 14/26.4.2017 ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων».

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του πρώτου προτεινόμενου άρθρου της τροπολογίας που αφορά την τροποποίηση διατάξεων του ν. 3614/2007 (Α' 267), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα τρία πρώτα εδάφια της παρ. α' του άρθρου 8 του Καταστατικού της Μονάδας Οργάνωσης της Διαχείρισης των Αναπτυξιακών Προγραμμάτων (Μ.Ο.Δ.) Α.Ε όπως τροποποιήθηκε και κωδικοποιήθηκε σε ενιαίο κείμενο με το άρθρο 33 του ν. 3614/2007 (Α' 267), όπως τα εδάφια αυτά τροποποιήθηκαν με το άρθρο 60 του ν. 4314/2014 (Α' 265), αντικαθίστανται ως εξής:».

Αθήνα, 27 Απριλίου 2017

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ η καταθεθείσα νομοτεχνική βελτίωση να διανεμηθεί στους συναδέλφους Βουλευτές.

Μέχρι να πάρουμε απάντηση για το προηγούμενο θέμα να προχωρήσουμε με τον κ. Αντώνιο Γρέγο, Βουλευτή του Λαϊκού Συνδέσμου -Χρυσή Αυγή.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για το θέμα που προέκυψε, θέλουμε να πούμε ότι και αυτή η Κυβέρνηση συνεχίζει να νομοθετεί όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Αυτό αφορά και το θέμα των τροπολογιών.

Σε μια κατεστραμμένη οικονομία από τις εγκληματικές πολιτικές Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι φέρουν ακέραιη την ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση εκτελώντας πιστά, όπως έχουμε πει πολλές φορές τις εντολές των τοκογλύφων, έχουμε ακόμη ένα σχέδιο νόμου, με το οποίο η Κυβέρνηση επιχειρεί να διορθώσει εν μέρει ό,τι έχει καταστρέψει και συνεχίζει να καταστρέφει.

Παραμονές του τετάρτου μνημονίου και ενώ οι έμποροι, οι επιχειρηματίες και ο απλός κόσμος βρίσκονται σε απόγνωση, προσπαθείτε να κατευνάσετε τη δικαιολογημένη οργή του κόσμου.

Τα χαρακτηριστικά στοιχεία και η επίπλαστη εικόνα που διατείνεστε ότι παρουσιάζει η ελληνική οικονομία έχουν τεράστια διαφορά με την πραγματική εικόνα της αγοράς. Αυτό είναι λογικό, μιας και δεν έχετε καμμία σχέση πια με τα προβλήματα του ελληνικού λαού και γιατί οι μεγαλύτεροι κακοπληρωτές είναι τα λεγόμενα κόμματα του δημοκρατικού τόξου.

Ας ξαναθυμηθούμε, λοιπόν, ποια είναι τα χρέη των κομμάτων, τα οποία δεν έχουν αποπληρωθεί και ούτε πρόκειται να αποπληρωθούν. Θα μπορούσαμε μάλιστα να χαρακτηρίσουμε άνετα αυτά τα κόμματα ως σχεοκοπημένες επιχειρήσεις ως προς τη λειτουργία τους, τον σκοπό τους και την προοπτική τους.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, από τους πρώτους και μεγαλύτερους κακοπληρωτές, για τους οποίους δεν χρειάζεται κανέναν εξωδικαστικό μηχανισμό, αλλά ταχείες διαδικασίες είσπραξης και πλειστηριασμού, γιατί αυτό απαιτεί και ο ελληνικός λαός.

Έχουμε και λέμε λοιπόν: Μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2016 τα τέσσερα κόμματα, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, όφειλαν για κεφάλαιο και τόκους 440 και πλέον εκατομμύρια ευρώ, με το ποσό συνεχώς να αυξάνεται, καθώς το μεγαλύτερο μέρος του είναι ληξιπρόθεσμο και επιβαρύνεται με τόκους υπερμερείας.

Για τα δάνεια αυτά οι τράπεζες έχουν σχηματίσει προβλέψεις για απώλειες εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ. Για τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ οι προβλέψεις ανέρχονται σε ποσοστό 90%. Δηλαδή, οι τράπεζες στα επίσημα οικονομικά τους μεγέθη έχουν καταγράψει ότι περιμένουν να εισπράξουν μόνο το 10% αυτής της οφειλής.

Μάλιστα, οι προβλέψεις αυτές για ζημία με την πάροδο του χρόνου θα αυξάνονται, καθώς η οικονομική κατάσταση των εν λόγω κομμάτων συνεχώς επιδεινώνεται.

Θα μπορούσατε να φέρετε μία τροπολογία –ας ήταν και εκπρόθεσμη, θα την ψηφίζαμε εμείς– με την οποία θα γινόταν κατάσχεση της κρατικής χρηματοδότησης στα κόμματα που οφείλουν.

Να πούμε εδώ για άλλη μια φορά ότι η Χρυσή Αυγή είναι το μόνο κόμμα που δεν λαμβάνει κρατική χρηματοδότηση.

Και μέσα σε όλα αυτά ο Πρωθυπουργός συνεχίζει τα ψέματά του περί δήθεν ανάπτυξης. Μάλιστα, πρόσφατα χρησιμοποίησε τη φράση «ανάπτυξη, ανάπτυξη, ανάπτυξη» που σημαίνει ψέματα, νέα μέτρα, υπερφορολόγηση, περικοπές μισθών και συντάξεων, ανέχεια, ανεργία και άλλα πολλά.

Το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου υποτίθεται, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, ότι εισάγει για πρώτη φορά στην ελληνική έννομη τάξη μια οργανωμένη εξωδικαστική διαδικασία για τη συνολική και μακροπρόθεσμη ρύθμιση των χρεών των ελληνικών επιχειρήσεων, οι οποίες εξαιτίας της οξύτατης και χρονικά μακράς οικονομικής κρίσης αδυνατούν να εξυπηρετήσουν όλες τις συσσωρευθείσες οφειλές τους προς τον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα.

Ξεχνάτε, όμως, ότι αυτή η οξύτατη και χρονικά μακρά οικονομική κρίση οφείλεται ακριβώς στην πιστή εφαρμογή των μνημο-

νιακών πολιτικών από την παρούσα Κυβέρνηση, η οποία, λειτουργώντας ως υποχείριο των ξένων θεσμών, εστίασε αποκλειστικά και μόνο στην υπερφορολόγηση φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα να εξοντωθεί οικονομικά κάθε υγιής επιχειρηματική προσπάθεια και να οδηγηθούν επιχειρήσεις είτε σε υπερδανεισμό και σε υπερχρέωση είτε στο λουκέτο. Ειδικά στη βόρειο Ελλάδα οι περισσότερες μετακομίζουν σε γειτονικές χώρες με καταστροφικά αποτελέσματα.

Η διαδικασία που εισάγεται μπορεί τελικά να οδηγήσει στη ρύθμιση χρεών και στη διευκόλυνση των επιχειρήσεων; Μάλλον όχι. Κατά το παρελθόν οι σχετικές προσπάθειες αποδείχθηκαν αναποτελεσματικές και απέφεραν πενιχρά αποτελέσματα, οι δε όροι και προϋποθέσεις που έθεταν οδηγούσαν με μαθηματική ακρίβεια και εντός συντόμου χρονικού διαστήματος στην έκπτωση από τις αντίστοιχες ρυθμίσεις της μεγάλης πλειονότητας των οφειλετών, οι οποίοι είχαν ενταχθεί σε αυτές. Η αποτυχία τους οφειλόταν στην υπονόμησή τους από τους επιβλέποντες θεσμούς, τις επιταγές των οποίων πρόθυμα έσπευδε να υιοθετήσει και αυτή η Κυβέρνηση.

Το αποτέλεσμα, λοιπόν, ήταν να μην επιτυγχάνεται καμμία ουσιαστική λύση στο θέμα των υπερχρεωμένων φυσικών και νομικών προσώπων, αλλά απλώς να μετατίθεται η όποια δυνατότητα επίλυσης του προβλήματος στο μέλλον και παράλληλα, να δικαιωνίζεται η αβεβαιότητα στους κλάδους της πραγματικής οικονομίας.

Και δυστυχώς, βλέπουμε ότι και στην προκειμένη περίπτωση ο σκοπός του προτεινόμενου σχεδίου νόμου εκ των προτέρων υπονομεύεται και ακυρώνεται από μια παρόμοια ρύθμιση. Με το άρθρο 14 –αναφέρθηκε σε αυτό και η ειδική αγοράτρια κ. Ζαρούλια και στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια– παράγραφος 6 περίπτωση γ' ορίζεται ότι η όποια ρύθμιση χρεών ανατρέπεται και αναβιώνουν οφειλές, εφόσον ο οφειλέτης δεν καταφέρει να ανταποκριθεί στις τρέχουσες υποχρεώσεις έναντι του δημοσίου.

Επιπλέον, για το γεγονός ότι το άρθρο 3 θέτει ως προϋπόθεση, προκειμένου να κριθεί μια επιχείρηση επιλέξιμη, την ύπαρξη κερδών τουλάχιστον σε μία χρήση κατά τα τρία τελευταία έτη, θα θέλαμε να πούμε το εξής: Αυτή η προϋπόθεση, εκτός των οικονομικών συγκυριών στις οποίες προκλήθηκε περισσότερη ζημία παρά επίτευξη κέρδους, θα έπρεπε να περιλαμβάνει και την εξέταση του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων, ώστε να βοηθηθούν και να στηριχθούν περισσότερο από αυτές και όχι να οδηγηθούν σε αναγκαστικό κλείσιμο.

Η Χρυσή Αυγή θεωρεί ότι οι επιχειρήσεις και το σύνολο των δραστηριοτήτων των υγιών παραγωγικών δυνάμεων σε κάθε κλάδο της αγοράς θα επιβιώσουν και θα αναπτυχθούν μόνο με την επανεκκίνηση της εθνικής οικονομίας στη βάση ενός οικονομικού εθνικισμού με το κράτος σε ρόλο προστάτη και εγγυητή της εθνικής παραγωγής.

Ένα τελευταίο σχόλιο θα ήθελα να κάνω, επειδή αναφέρθηκε κάτι σχετικό με τις προκλήσεις τις Τουρκίας. Θα ήθελα να πω ότι η Τουρκία δεν έχει καμμία θέση στην Ευρώπη, καμμία θέση στη «σκαλωμένη Ιωνία». Η θέση της είναι στα βάθη της Ανατολής.

Όσον αφορά την εισβολή του «Ρουβίκωνα», να ενημερώσουμε τον κόσμο ότι έχουν ασυλία, όπως και οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε με την κ. Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου, Βουλευτή της Ένωσης Κεντρώων.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, φέτος διανύουμε, καθώς γνωρίζουμε όλοι, την όγδοη χρονιά μνημονίων, υφέσεως και οικονομικής κατάρρευσης. Μέσα σε αυτό το διάστημα έχουμε δει περισσότερες από διακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις να κλείνουν, χιλιάδες επιστήμονες και ελεύθερους επαγγελματίες να φεύγουν στο εξωτερικό και τελικώς, υπολογίζεται ότι πάνω από ένα εκατομμύριο διακόσιες θέσεις εργασίας χάθηκαν όλα αυτά τα χρόνια.

Μέσα σε αυτή τη δραματική κατάσταση η μια κυβέρνηση μετά την άλλη λαμβάνει όλο και πιο υφεσιακά μέτρα και αυξάνει διαρκώς τη φορολόγηση. Μάλιστα η παρούσα Κυβέρνηση ψήφισε

ένα ασφαλιστικό σύστημα που πιθανώς να σημάνει και το οριστικό τέλος των επιχειρήσεων, διότι θεωρώ ότι είναι φορολογικό.

Εδώ και χρόνια συζητάμε διαρκώς για την ανάγκη να υπάρξει ανάπτυξη στη χώρα. Η πολυπόθητη, όμως, ανάπτυξη παραμένει πάντα στη θεωρία, αφού στην πραγματικότητα καμμία ενέργεια δεν έχει γίνει για να αλλάξει η επιχειρηματική πραγματικότητα.

Εδώ, λοιπόν, και πολλά χρόνια ήταν και παραμένει μέχρι σήμερα πάγιο αίτημα των επαγγελματικών οργανώσεων να υπάρξει μια αποτελεσματική και συνολική ρύθμιση των οφειλών των επιχειρήσεων. Και ερχόμαστε σήμερα να συζητήσουμε επί ενός νομοσχεδίου, το οποίο να μην τιτλοφορείται «Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων», στην πραγματικότητα, όμως, ελάχιστη έως καθόλου διαφορά δεν θα κάνει στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο επιχειρηματικός κόσμος.

Κατ' αρχάς, από τον μηχανισμό αυτόν αποκλείονται εξαρχής, κύριε Υπουργέ, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι οποίοι ως μην ξεχνάμε ότι αποτελούν ένα μεγάλο μέρος της παραγωγικής δραστηριότητας της χώρας μας και οι οποίοι έχουν πληγεί τρομερά από την κρίση. Η δε αιτιολογία είναι ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες μπορούν να ενταχθούν στον νόμο Κατσέλη.

Αυτό, όμως, δεν επαρκεί, καθώς οι δύο διαδικασίες είναι πολύ διαφορετικές ως προς την ουσία τους, αφού η μία απαιτεί δικαστική απόφαση και ως προς τον χρόνο απόδοσης αποτελεσμάτων είναι γνωστό ότι μία δικαστική απόφαση με τον νόμο Κατσέλη μπορεί να διαρκέσει πάρα πολλά έτη.

Εξάλλου, η πρόβλεψη στο άρθρο 15 να μπορούν οι ελεύθεροι επαγγελματίες να ζητούν ρύθμιση των οφειλών τους σε δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία υπό τους όρους του σημερινού νομοσχεδίου είναι εντελώς αόριστη, αφού θα εξαρτηθεί πλήρως από τις υπουργικές αποφάσεις που θα εκδοθούν στο μέλλον.

Επιπλέον, ο βασικός προβληματισμός και η αντίρρηση που έθεσε τόσο ο εισηγητής μας στο στάδιο της συζήτησης στις επιτροπές, όσο και σύσσωμος ο επιχειρηματικός κόσμος, είναι το γεγονός ότι περιορίζεται υπερβολικά ο αριθμός των επιχειρήσεων που πληροί τα κριτήρια επιλεξιμότητας.

Είχα την εντύπωση, κύριε Υπουργέ, ότι το ζητούμενο είναι να βρούμε μία ρεαλιστική λύση για τις επιχειρήσεις που βρίσκονται σήμερα στο χείλος του γκρεμού. Αν συζητάμε μόνο για τις επιχειρήσεις που εμφανίζουν θετικά αποτελέσματα τουλάχιστον σε μία από τις τρεις τελευταίες κρίσεις, τότε ουσιαστικά μιλάμε για ένα πάρα πολύ μικρό ποσοστό επιχειρήσεων που μπορούν να ενταχθούν στον μηχανισμό αυτόν. Και παρά τις επίμονες πιέσεις δεν έχουμε λάβει καμμία πειστική απάντηση για το πόσες τελικώς επιχειρήσεις συζητάμε, πόσες θα ενταχθούν. Και ερωτώ: Δεν είναι εύλογο να έχει υπάρξει αρχικώς μία μελέτη για να υπολογιστεί πόσες επιχειρήσεις πληρούν τα κριτήρια αυτού του νομοσχεδίου;

Ο κύριος Υπουργός έχει κάνει λόγο για περίπου τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις. Δεν διευκρινίστηκε, όμως, ούτε για ποιο είδος επιχείρησης μιλάμε ούτε από πού ακριβώς έχει προκύψει αυτό το νούμερο. Είναι αυθαίρετο νούμερο οι τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις; Τουλάχιστον κατ' εμέ, είναι απορίας άξιον γιατί δεν γίνεται αναφορά, επί παραδείγματι, στην τελευταία πενταετία αντί στην τριετία, προκειμένου να αυξήσουμε τον αριθμό των επιχειρήσεων που θα ενταχθούν σε αυτόν τον μηχανισμό.

Επίσης, με δεδομένο ότι πολλές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις έχουν το μισό σχεδόν σύνολο της οφειλής τους σε έναν πιστωτή, σε αυτό το σημείο το νομοσχέδιο είναι δύσκολο να εφαρμοστεί. Στην πράξη θα είναι εξαιρετικά δυσχερές να υπάρξει μια διμερής συμφωνία.

Και πάλι σας ερωτώ: Εάν από μόνος του ο οφειλέτης δεν είχε καταφέρει μέχρι σήμερα να έρθει σε συμφωνία με τον δανειστή του, γιατί να τα καταφέρει τώρα, ξαφνικά, μέσω του μηχανισμού.

Επίσης, είναι απογοητευτικό σημείο ότι όλα όσα περιγράφονται στο νομοσχέδιο θα χρειαστούν πολλούς μήνες για να μπορέσουν να εφαρμοστούν. Μέχρι τότε οι επιχειρήσεις θα είναι σε αναμονή και -λυπάμαι που το αναφέρω- θα βυθίζονται συνεχώς στα χρέη τους.

Αντιλαμβάνομαι ότι το νομοσχέδιο προσπαθεί να βάλει δικλίδες ασφαλείας, για να μην μπορέσουν να το εκμεταλλευτούν οι επιτήδριοι επιχειρηματίες -αυτό είναι σωστό- που κατέστρεψαν

τις επιχειρήσεις τους για να πλουτίσουν οι ίδιοι. Όμως, σε αυτές τις περιπτώσεις οφείλει το κράτος έτσι κι αλλιώς να τους εντοπίζει και να τους τιμωρήσει. Δεν επιτρέπεται, όμως, να κρατάμε πίσω όλους αυτούς εις βάρος των τίμιων επαγγελματιών, που είδαν τους κόπους μιας ζωής να καταστρέφονται, χωρίς να κάνουν απολύτως τίποτα.

Συνολικά, το σημερινό νομοσχέδιο δεν ανταποκρίνεται ούτε στις προσδοκίες ούτε στις απαιτήσεις της οικονομίας. Μετά από τόσα χρόνια που οι ελληνικές επιχειρήσεις καταστρέφονται η μια μετά την άλλη, βάζουν λουκέτα και απολύουν εργαζομένους όλοι μας θα περιμέναμε μια πολύ ρεαλιστική και συνολική λύση. Τα ημίμετρα και τα μικρά «μπαλώματα» έχουν αποδείξει εδώ και καιρό ότι δεν αποδίδουν τίποτα.

Οι επιχειρήσεις και οι ελεύθεροι επαγγελματίες απαιτούν να σκύψουμε πραγματικά πάνω στα προβλήματα τους και να τους προσφέρουμε μια πραγματική λύση. Οφείλουμε να ανακουφίσουμε πραγματικά τον επιχειρηματία και τον ελεύθερο επαγγελματία, για να συνεχίσει να έχει κίνητρο να μένει στην Ελλάδα, να δουλεύει εδώ, να προσλαμβάνει εδώ εργαζόμενους και να σταματήσουμε την τρομερή φυγή ελληνικών επιχειρήσεων στο εξωτερικό.

Διαφορετικά, αν δεν τα πετύχουμε όλα αυτά, είναι βέβαιο ότι είμαστε καταδικασμένοι ως οικονομία, αλλά και ως κοινωνία και κράτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Μεγαλοοικονόμου.

Θα δώσω το λόγο στον κ. Σπυρίδωνα Δανέλλη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο από το Ποτάμι, για δώδεκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ τον συνάδελφο κ. Δένδια για την παραχώρηση της σειράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική ζωή του τόπου χαρακτηρίζεται από μια γενικευμένη υποκρισία και ψευδεπίγραφα διλήμματα. Τίποτα δεν φαίνεται να εμποδίζει τον κύριο Πρωθυπουργό να μεταμορφώνεται οβιδιακά σχεδόν, χωρίς να αισθάνεται την ανάγκη για την παραμικρή αυτοκριτική, αλλά ο κυνισμός από τον ρεαλισμό χωρίζεται από μια λεπτή ανεπαίσθητη γραμμή. Διότι η δήλωση «είχαμε ψευδαισθήσεις», όταν αυτές δεν οριοθετούνται, δεν συνιστά και αυτοκριτική.

Αν, όντως, έχει συμφιλιωθεί με την πραγματικότητα -και το ευχόμαστε ολοψύχως- ως το πει καθαρά και ως μας θέσει τα όρια της νέας πραγματικότητας που τώρα έχει συνειδητοποιήσει. Αυτό θα είναι ευεργετικό για την πολιτική ζωή του τόπου και, βεβαίως, για τη σταθεροποίηση μιας κοινωνίας που συνεχώς νιώθει να χάνει το έδαφος κάτω από τα πόδια της. Διότι όσο δεν το κάνει επιτρέπει στο «βαθύ» κράτος να συναντιέται με το «βαθύ» κόμμα, μπλοκάροντας ψηφισμένες αποκρατικοποιήσεις, όπως, για παράδειγμα, τη μεγαλύτερη επένδυση που βρίσκεται σε εξέλιξη, εκείνη στο Ελληνικό.

Την ίδια στιγμή, όμως, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δηλώνει φιλελεύθερος μεταρρυθμιστής. Πόσο συνάδει αυτό με την ανάγκη του να δηλώνει άκαιρα και απρόκλητα ότι δεν υπάρχει λόγος διαφοροποίησης του σημερινού status σχέσεων μεταξύ κράτους και Εκκλησίας, όταν το ζήτημα της συνταγματικής αναθεώρησης είναι ανοικτό;

Επειδή επικαλέστηκε την ιδεολογική του συγγένεια με τον κ. Μακρόν, δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό να αναρωτηθώ αν ο ίδιος θα μπορούσε να συλληφθεί τον σύζυγο -υπογραμμίζω: τον σύζυγο, όχι τον σύντροφο- του αδικοχαμένου σε ώρα καθήκοντος Γάλλου αστυνομικού, που έπεσε από τις σφαίρες του παρανοϊκού τζιχαντιστή προχθές στα Ηλύσια Πεδία; Θα ήταν άραγε αυτό ανεκτό από το κόμμα του; Θα τολμούσε ο ίδιος να το πράξει;

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πολιτικός φιλελευθερισμός δεν έχει οικονομικό κόστος, έχει, όμως, μεγάλο κόστος σε ψήφους. Και αυτό το γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά.

Η συντηρητική παράταξη δυστυχώς δεν συμφιλιώθηκε ποτέ στο παραμικρό με τα προτάγματα του πολιτικού φιλελευθερισμού, σε αντίθεση με την μη παραδοσιακή Αριστερά. Και εννοώ

την ανανεωτική Αριστερά κάποτε και σήμερα ορισμένες αριστερές φιλελεύθερες φωνές του πολιτικού μας σκηνικού, που δυστυχώς παραμένουν μειοψηφικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περνάω τώρα στο νομοσχέδιό μας. Το 60%, ως γνωστό, των κόκκινων δανείων στη χώρα μας είναι επιχειρηματικά δάνεια και από αυτά το 70% αφορά μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Μεγάλο ποσοστό της υπερμεγέθυνσης αυτών των κόκκινων δανείων ήταν οι ανοησίες περί σεισάχθειας και οι λογικές του «δεν πληρώνω».

Σήμερα όλα αυτά τα βρίσκουμε βεβαίως γιγαντωμένα μπροστά μας. Τόσο λόγοι ηθικής τάξης όσο και λόγοι δικαιοσύνης επιβάλλουν να γίνει μια απόλυτη διάκριση μεταξύ αυτών που πραγματικά αδυνατούν να ανταποκριθούν στις δανειακές υποχρεώσεις τους τη στιγμή που όλα άλλαξαν στη ζωή τους και αυτών που χαρακτηρίζουμε στρατηγικούς κακοπληρωτές. Αυτό πρέπει να διασφαλιστεί, γιατί η λογική του «τα κέρδη έξω και δικά μου, τα χρέη μέσα και δικά σας» εξακολουθεί να είναι υπαρκτή και αυτή η κατηγορία των επιχειρηματιών προφανώς δεν πρέπει να μας ενδιαφέρει, η αντιμετώπισή της δε, θα πρέπει να είναι απολύτως διακριτή σε σχέση με αυτούς που πρέπει να δικαιούνται να έχουν μια δεύτερη ευκαιρία και αναφέρομαι στη μεγάλη πλειοψηφία των μικρομεσαίων επιχειρηματιών.

Η μικρομεσαία επιχείρηση ουσιαστικά αποτελεί τη ραχοκοκαλιά -το έχουμε πει επανειλημμένως σε αυτή την Αίθουσα και το αποδεχόμαστε όλοι- της ελληνικής οικονομίας. Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε πως σήμερα στεκόμαστε στην κορυφή ενός ενεργού ηφαιστείου, ενός ηφαιστείου που, αν εκραγεί, θα διαρρήξει όχι μόνο την πραγματική οικονομία, αλλά και την ίδια τη συνοχή της ελληνικής κοινωνίας.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε φαίνεται να επιχειρεί να προλάβει αυτή την έκρηξη, γι' αυτό και το περιμένει όλη η αγορά και το περιμένει δύο ολόκληρα χρόνια, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο χρόνια που είχαν τεράστιο κόστος για την πραγματική οικονομία. Το ιδιωτικό χρέος σε εφορία και ασφαλιστικά ταμεία εκτινάχθηκε στα 116 δισεκατομμύρια ευρώ, αυξανόμενο κατά ένα δισεκατομμύριο ευρώ το μήνα. Ιλιγγιώδη είναι τα ποσά. Το ιδιωτικό χρέος προς τις τράπεζες φτάνει στα 194 δισεκατομμύρια ευρώ, από τα οποία τα 106 εκατομμύρια είναι κόκκινα δάνεια. Επιπλέον, το ασφαλιστικό Κατρούγκαλου κατ' ουσίαν είναι ένα δεύτερο φορολογικό που μετατρέπει το επιχειρείν στην Ελλάδα σε μια τρέλα, ένα ασφαλιστικό σύστημα που δεν αφήνει καμμία προοπτική για τη μικρή και τη νέα επιχείρηση. Δεν είναι τυχαίο πως τα λουκέτα αυξήθηκαν και το όποιο νέο κύμα επενδύσεων αναμενόταν δεν έφτασε ποτέ, βεβαίως, στις ακτές της χώρας.

Φαίνεται, όμως, ότι εξακολουθείτε, κύριε Υπουργέ, να αγνοείτε ως Κυβέρνηση ότι ο χρόνος είναι χρήμα. Είναι άλλη η αίσθηση του χρόνου εδώ μέσα, άλλη η αίσθηση του χρόνου στην πραγματική ζωή, στην οικονομία έξω. Φαίνεται ότι δεν έχει γίνει μάθημα σε κανέναν μας ότι οι καθυστερήσεις και η συνεχή μπρος-πίσω, αποτέλεσμα των αμφιθυμιών συγκεκριμένων Υπουργών, ακόμα και σήμερα, όχι μόνο απομακρύνουν την έξοδο από την κρίση, αλλά και φέρνουν πάντα νέα και πιο δυσβάσταχτα και άδικα μέτρα.

Δεν έχουμε κατανοήσει πως η πραγματική οικονομία, αλλά και οι άνθρωποι της αγοράς δίνουν καθημερινά συνεχώς μάχη με τον χρόνο. Ο χρόνος διογκώνει τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς τις τράπεζες και το δημόσιο, οι τράπεζες στη συνέχεια στεγνώνουν από ρευστότητα και βεβαίως, η μαύρη τρύπα στα έσοδα του κράτους ολοένα και διογκώνεται.

Στο εν λόγω νομοσχέδιο η παράμετρος «χρόνος» για άλλη μια φορά δυστυχώς αγνοείται, ενώ θα έπρεπε να είναι από τις βασικές παραμέτρους που θα έπρεπε να λαμβάνει υπ' όψιν του αυτό το νομοσχέδιο. Είναι ένα σχέδιο νόμου που θα μπορούσε βεβαίως να αποτελέσει βάση διάσωσης, ώστε οι βιώσιμες επιχειρήσεις να ρυθμίσουν συνολικές οφειλές τόσο προς τον ιδιωτικό όσο και προς τον δημόσιο τομέα. Ο στόχος του πρέπει να είναι μια ακόμα ευκαιρία σε όσες το δυνατόν περισσότερες επιχειρήσεις, επιχειρήσεις οι οποίες, συνεχίζοντας τη λειτουργία τους, εξασφαλίζουν χιλιάδες θέσεις εργασίας, που κάθε άλλο παρά περισσεύουν.

Πώς επιτυγχάνεται αυτό, όμως, δημιουργώντας ένα πολύπλοκο γραφειοκρατικό και χρονοβόρο πλαίσιο; Απαιτούνται πάνω από είκοσι δικαιολογητικά από τον ενδιαφερόμενο για να ξεκινήσει τη διαδικασία και μόνο αυτό είναι ένα εξαιρετικά βαρύ ντεσαβαντάζ.

Είναι δυνατόν για την ηλεκτρονική πλατφόρμα να απαιτούνται τρεις μήνες από την ψήφιση του παρόντος, τη στιγμή που θα έπρεπε ήδη να δοκιμάζεται η αντοχή της; Διότι μέχρι το φθινόπωρο που προβλέπεται να αρχίσει να λειτουργεί το σύστημα, όπως καταλαβαίνετε, υπάρχει ένας χαοτικός για την οικονομία χρόνος. Είναι εξαιρετικές οι προθέσεις, όμως ακόμα καλύτερη είναι η σωστή οργάνωση, ο προγραμματισμός και η υλοποίηση αυτού του σχεδιασμού.

Στις αδυναμίες του νομοσχεδίου έχω να παρατηρήσω και τα εξής. Δεν μπορεί ο εξωδικαστικός συμβιβασμός να είναι μια οριζόντια διαδικασία για όλους τους οφειλότες, μικρούς, μεγάλους, καλοπληρωτές, κακοπληρωτές. Δεν μπορούμε να τουςβάλουμε όλους στο ίδιο τσουβάλι, γιατί δεν μπορούν να υποστούν όλοι την ίδια χρονοβόρα διαδικασία, ανεξαρτήτως πλήθους μισθωτών, ανεξαρτήτως ύψους οφειλών, γιατί αυτό τελικά δεν θα ευνοεί κανέναν, ούτε τους μικρούς ούτε τους μεγαλύτερους.

Πρέπει να υπάρξει μια ειδική πρόβλεψη, κύριε Υπουργέ, για τους μικροοφειλότες και μια γρήγορη διαδικασία για εκείνους θα αφήσει χώρο και για τους μεγαλύτερους οφειλότες.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, είναι κοινός τόπος πως οι επιχειρήσεις, μικρές και μεγάλες, δεν μπορούν να αντέξουν για πολύ ακόμα το βάρος των ληξιπρόθεσμων χρεών τους. Εξάλλου, μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει τίποτα προς την κατεύθυνση του ακατάσχετου λογαριασμού για τις επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα τα όποια έσοδά τους να κατάσχονται άμεσα.

Πρέπει να τελειώσουμε όσο γίνεται γρηγορότερα με τον εξωδικαστικό συμβιβασμό και την έναρξη εφαρμογής και υλοποίησής του και να διαπραγματευτούμε σοβαρά, γιατί γνωρίζω ότι υπάρχουν ενστάσεις από πλευράς των εταιρών για τον ακατάσχετο λογαριασμό.

Νομίζω ότι το επόμενο βήμα θα πρέπει να είναι η θεσμοθέτηση αυτού του ακατάσχετου λογαριασμού. Θα πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας ότι έχετε μαζί σας την Αντιπολίτευση για μία πιο σοβαρή και πιο έγκυρη διαπραγμάτευση με τους θεσμούς. Δεν γίνεται ο επιχειρηματίας να αγωνιά για τα αυτονόητα έξοδα της επιχείρησής του που πρέπει να συνεχίσει να τα καταβάλλει για να διασφαλίσει τη λειτουργία, ανεξάρτητα από τις ληξιπρόθεσμες οφειλές που πιθανώς έχει η επιχείρησή του.

Η μισθοδοσία των υπαλλήλων της επιχείρησης και η κάλυψη των προμηθειών της πρέπει να διασφαλιστούν, προκειμένου να μπορέσει να επιβιώσει και να καλύψει τις υποχρεώσεις της, γιατί εάν δεν εξασφαλιστεί ο ακατάσχετος λογαριασμός για τις επιχειρήσεις, η επέκταση της χρήσης του πλαστικού χρήματος, που έχει δυναμικά μπει στη ζωή των πολιτών και είναι ένα στοιχείο εξυγίανσης της οικονομίας, φοβάμαι ότι θα ανασταλεί. Τα τερματικά μηχανήματα POS θα πρέπει να είναι συνδεδεμένα με έναν ακατάσχετο λογαριασμό παράλληλα, γιατί έτσι μονάχα θα υπάρξει και ένα σοβαρό κίνητρο και θα εξαλειφθεί το αντικίνητρο -αντικίνητρο ανάγκης πολλές φορές- για την τοποθέτησή τους από τους επιχειρηματίες. Έτσι μονάχα θα μπορεί να επεκταθεί περαιτέρω και να γενικευθεί η χρήση του πλαστικού χρήματος.

Μετά τη θεσμοθέτηση του ακατάσχετου επαγγελματικού λογαριασμού, θα μπορέσουμε να επανεξετάσουμε και το μέγιστο όριο συναλλαγής με μετρητά, που πιστεύω ότι μπορεί να είναι ακόμη χαμηλότερο, εξυγιαίνοντας ακόμη περισσότερο το μεγάλο πρόβλημα της μη καταβολής των φόρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα σαφώς και βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση. Εξάλλου, οποιαδήποτε ρύθμιση ερχόταν να πάρει θέση σε ένα τοπίο εντελώς ξηρασίας, θα ήταν θετική. Το ζήτημα, όμως, είναι να λύσουμε το πρόβλημα και όχι απλά να βελτιώσουμε το τεράστιο πρόβλημα, το οποίο υπάρχει και διογκώνεται συνεχώς.

Η μεγάλη τομή, λοιπόν, που πρέπει να γίνει σε σχέση με το επιχειρείν, πρέπει να γίνει και με αυτό το νομοσχέδιο, κύριοι Υπουργοί. Είναι κρίσιμο νομοσχέδιο για την εξυγίανση της οικονομίας και την έξοδο από το μεγάλο άγχος της μεγάλης πλειοψηφίας

των επιχειρηματιών, κυρίως των μικρομεσαίων. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι προσπάθησαν και δεν τα κατάφεραν. Και αυτών πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα. Είναι επιχειρηματίες που έβαλαν λουκέτο, αφήνοντας χρέη που σε πολλές περιπτώσεις δεν θα πληρωθούν ποτέ, γιατί επί της ουσίας αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν σήμερα το δικαίωμα να προσπαθήσουν ξανά.

Πρέπει, λοιπόν, να δοθεί μία ευκαιρία σε όσους γονάτισαν από την κρίση και με σθένος προσπάθησαν να ρυθμίσουν τα ληξιπρόθεσμα χρέη τους, αλλά δεν τα κατάφεραν, γιατί ως έχει, η έννοια της δεύτερης ευκαιρίας στο επιχειρείν δεν υφίσταται.

Γι' αυτό, πρέπει να κάνουμε μνεία γι' αυτή την κατηγορία των επιχειρηματιών, κύριε Υπουργέ, σε αυτό το νομοσχέδιο. Ως χώρα και ως κοινωνία δεν έχουμε την πολυτέλεια να αφήσουμε κανέναν στη μοίρα του.

Κλείνω, κάνοντας αναφορά στην τροπολογία του κ. Καρρά, που πολλοί συνάδελφοι απ' όλα τα κόμματα ανέφεραν. Νομίζω ότι την ειδική κατηγορία των εγγυητών θα πρέπει να την αντιμετωπίσουμε, διότι είναι μία ειδική κατηγορία.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να δείτε ξανά αυτή την τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυρίδωνα Δανέλλη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο από το Ποτάμι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την άδεια του Σώματος έχουμε κάνει ορισμένες αμοιβαίες μετακινήσεις, χωρίς να αλλάξει ουσιαστικά η σειρά. Δεν ενοχλείται κανένας. Μάλιστα, παρ' όλο που είναι σε διαφορετικά κόμματα -απλώς το αναφέρω- συνεννοήθηκε ο κ. Τριανταφυλλίδης με τον κ. Καρρά για μία αμοιβαία μετακίνηση. Πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε, για να εξυπηρετούμε τους συναδέλφους.

Επομένως ο κ. Τριανταφυλλίδης έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ και τον κ. Καρρά και την κ. Θελερίτη για την καλοσύνη τους, γιατί πρέπει να επιστρέψουμε στην πόλη μας στη Θεσσαλονίκη, κύριε Σαρίδη. Ευχαριστώ θερμά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως είπαμε και στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, το σχέδιο νόμου είναι πραγματικά μία επανεκκίνηση, ένα restart, που έχει δύο κεντρικούς στόχους. Έχει στόχο να αγκαλιάσει τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό επιχειρήσεων, δηλαδή να αποκλείσει το λιγότερο δυνατό, τον κόσμο της πραγματικής οικονομίας και, δεύτερον, να επιχειρήσει, κύριε Υπουργέ, να μην ακυρωθεί και εξουδετερωθεί από μία διελκυστίνδα, από μία τανάλια που την είδαμε να καταγράφεται και στην επιτροπή μας. Η μία είναι η γραφειοκρατία και η δεύτερη το τραπεζικό σύστημα.

Εγώ από αυτά που είπε ο κ. Καραμούζης, ο Πρόεδρος της Ένωσης Τραπεζών, βλέπω ότι δεν είναι καθόλου αισιόδοξος για τον τρόπο με τον οποίο το τραπεζικό σύστημα θα αντιμετωπίσει το συγκεκριμένο πλαίσιο νόμου, έτσι ώστε να μην επισυμβεί αυτό που επισυνέβη με τα προηγούμενα σχέδια νόμου -όπως το σχέδιο Δένδια, αλλά και τα προηγούμενα- που επιχείρησαν, αλλά παρ' όλο που είτε για τα Πρακτικά της Βουλής, είτε για τη βιβλιοθήκη του Σώματος.

Θέλω πάνω σε αυτό να πω μερικά πράγματα. Είναι σαφές πως το παρόν σχέδιο νόμου πρέπει να αξιοποιήσει την αρνητική εμπειρία του παρελθόντος. Ως προς την αποτελεσματικότητά του, έχει καινοτομίες. Το καινοτόμο του πράγματος δεν το ισχυριζόμαστε εμείς, αλλά το είπαν οι φορείς στη δεύτερη διαδικασία της ακρόασης των φορέων. Διαμορφώνει για πρώτη φορά ένα ολιστικό, εξωδικαστικό πλαίσιο που δίνει την ευκαιρία σε μια υπερχρεωμένη, αλλά βιώσιμη επιχείρηση να συγκεντρώσει όλους τους πιστωτές της, προκειμένου να ρυθμίσει όλα τα χρέη της προς αυτούς -δηλαδή τράπεζες, εφορίες, ασφαλιστικά ταμεία, προμηθευτές-, βάσει ενός συνολικού ορθολογιστικού σχεδίου αναδιάρθρωσης των χρεών της.

Μάλιστα, είναι σημαντικό ότι ο Υπουργός που μόλις απήλθε, ανακοίνωσε ότι αυτό θα αφορά και επιχειρήσεις που έχουν κλείσει. Δηλαδή, ο νόμος γίνεται αφορμή και κίνητρο για να επανεκκινήσει μια κλειστή επιχείρηση. Είναι πολύ σημαντικό με την επα-

νάραξή της να επιδιώξει να ενταχθεί και αυτή στο συγκεκριμένο πλαίσιο του εξωδικαστικού συμβιβασμού.

Σημείο δεύτερο. Ως προς την αποτελεσματικότητα, δίνει τη δυνατότητα ένταξης όλων των επιχειρήσεων, ανεξαρτήτως μεγέθους, περιλαμβανομένων και των ατομικών, με συνολικές οφειλές από 20.000 ευρώ και άνω. Εκεί ο κ. Καραμούζης είπε: «Όχι! Οι τράπεζες θέλουμε από 50.000 ευρώ και πάνω». Και, δυστυχώς, και κάποια κόμματα της Αντιπολίτευσης συμφώνησαν με αυτό.

Εδώ συμπεριλαμβάνονται οι μονίμως έξω από τέτοιου είδους πλαίσιο, οι οποίοι λέγονται «ελεύθεροι επαγγελματίες». Οι ελεύθεροι επαγγελματίες να τα βλέπουν αυτά. Να βλέπουν ποιοι στην πράξη τούς συμπαράστέκονται, όχι στα λόγια και σε νοουθεσίες και σε συμπαράστάσεις των λόγων.

Θέλω εδώ απλά να καταθέσω στα Πρακτικά το υπόμνημα της ΕΣΕΕ του κ. Κορκίδη -κατ' εξοχήν Συριζαίος!, ο οποίος σημείωσε: «Προκειμένου η συμμετοχή στον εξωδικαστικό μηχανισμό να είναι όσο το δυνατόν μαζικότερη, θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα ένταξης σε αυτόν και στους ελεύθερους επαγγελματίες, εφόσον οι τελευταίοι παραιτηθούν από άλλες ρυθμίσεις ή από το δικαίωμα υπαγωγής στις ευεργετικές διατάξεις του νόμου Κατσέλη».

Η ίδια η ΕΣΕΕ παρακάτω λέει: «Πλέον με την αναδιτύπωση του άρθρου 15, παράγραφος 21 διαφαίνεται η δυνατότητα ένταξης και των ελευθέρων επαγγελματιών στον εξωδικαστικό μηχανισμό».

Καταθέτω το σχετικό υπόμνημα της ΕΣΕΕ στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν υπόμνημα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε στο επόμενο. Η διαδικασία μπορεί να ξεκινήσει ακόμα κι αν εκδηλώσει ενδιαφέρον το 50% των πιστωτών της επιχείρησης.

Σημείο τέταρτο: Παρέχει τη δυνατότητα ένταξης και στις πλέον υπερχρεωμένες επιχειρήσεις υπό τη μοναδική προϋπόθεση ότι καλύπτουν τα λειτουργικά τους έξοδα σε μία μόνο χρήση κατά την τελευταία τριετία.

Εδώ θα παρακαλούσα τον Υπουργό, παραμένοντας στην τριετία, να δούμε αυτό που προτείνει η Κεντρική Ένωση Επιμελητήριων Ελλάδος, με την υπογραφή του κ. Μίχαλου, που λέει: «Η πρόβλεψη του άρθρου 3, τουλάχιστον από τις τελευταίες τρεις χρήσεις, θα πρέπει να διευρυνθεί περαιτέρω με την υιοθέτηση εναλλακτικών δεικτών, όπως ο δείκτης καθαρών επενδύσεων και οι θέσεις εργασίας».

Αυτό δεν επιδιώκουμε; Πρώτο και πάνω από όλα δεν είναι να γλιτώσουμε έστω και μία θέση εργασίας; Η πιο αριστερή προοδευτική πρακτική είναι «έστω και μία θέση εργασίας».

Αν, λοιπόν, δεν είναι δυνατό να υπάρξει μία θετική χρήση στις τρεις τελευταίες, να μουν αυτοί οι ποιοτικοί δείκτες, είτε τώρα, είτε στα αμέσως επόμενα νομοθετήματα, από την πλευρά του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης, που θα αφορά τον δείκτη καθαρών επενδύσεων -δηλαδή αυτό που έχει να κάνει με το «δαπάνες για επενδύσεις, μείον οι αποσβέσεις»- και την αποδεδειγμένη διατήρηση θέσεων εργασίας.

Δηλαδή, αν η μονάδα και ο επιχειρηματίας φέρει και πει «να οι θέσεις εργασίας που αποδεικνύονται, γιατί είναι ασφαλισμένοι στον ΕΦΚΑ», εμείς δεν έχουμε αντίρρηση να παρακάμπεται το πλαίσιο και η ασφαλιστική δικλίδα για τη μία κερδοφόρα χρήση στις τρεις τελευταίες. Να συνυπολογίζονται, δηλαδή, και αυτοί οι ποιοτικοί δείκτες, που αφορούν τη διατήρηση των θέσεων εργασίας και το γεγονός ότι επανεπενδύονται τα όποια κέρδη στις καθαρές επενδύσεις.

Διευκολύνεται η συμφωνία με τη συναίνεση της πλειοψηφίας του 60% των συμμετεχόντων πιστωτών. Η διαδικασία θα υλοποιείται στην πράξη από ειδικό πληροφοριακό σύστημα το οποίο θα ενεργεί ηλεκτρονικά όλη αυτή τη διαδικασία.

Και μιλάτε εσείς εδώ -νομίζω ότι το είπε ο κ. Γεωργαντάς- για τις ψηφιακές πλατφόρμες; Δώσατε την ψηφιακή πλατφόρμα του ΑΣΕΠ και κάθε τρεις και λίγο καταδεφίεται. Διότι εδώ δεν υπάρχει στο μιλητό, ούτε κατόπιν ενεργειών μου, του Βουλευτή. Όλα είναι μέσω ΑΣΕΠ, με μοριοδότηση. Και επειδή εσείς δεν προβλέ-

ψατε την «5Κ», την «6Κ», την «7Κ», δηλαδή οι διαδικασίες προσλήψεων να γίνονται αποκλειστικά και μόνο με ΑΣΕΠ, κάθε τρεις και λίγο η ψηφιακή πλατφόρμα του ΑΣΕΠ δίνει απολογισμό ότι «έπεσε», γιατί δεν χώρεσε τον αριθμό των αιτούντων.

Εμείς φτιάχνουμε μια ψηφιακή πλατφόρμα, η οποία πραγματικά θα μπορέσει να λειτουργήσει και αποτελεσματικά και κυρίως με διαφάνεια και απόλυτη καθαρότητα γι' αυτόν τον διάλογο μέσω του διαμεσολαβητή μεταξύ του ανθρώπου ο οποίος ενδιαφέρεται να επανεκκινήσει την επιχείρησή του και από την άλλη των πιστωτών του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Χάρη σε αυτές τις προβλέψεις που μόλις προανέφερα, ο εξωδικαστικός μηχανισμός ευνοεί την παραγωγή αποτελεσμάτων με σαφή χρονοδιαγράμματα για κάθε βήμα της διαδικασίας. Μια επιχείρηση, δηλαδή, θα μπορούσε να έχει εξασφαλίσει λύση ρύθμισης με όλους τους πιστωτές της το πολύ σε ογδόντα έξι μέρες από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησής της, κάτι που είναι πάρα, μα πάρα πολύ σημαντικό.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, και σε σχέση με το τραπεζικό σύστημα, θα ήθελα να πω ότι τα «ζόμπι» της αγοράς είναι γνωστά. Είναι πέντε χιλιάδες εξακόσια ΑΦΜ που χρωστούν 29 δισεκατομμύρια ευρώ. Ξεκαθαρίστε τα μέσα από το γεγονός ότι στις τράπεζες υπάρχει πλέον και η παρουσία του επιτρόπου του δημοσίου. Στις τράπεζες έχουν γίνει τρεις ανακεφαλαιοποιήσεις και επομένως το κράτος συμμετέχει ουσιαστικά στη διαμόρφωση των πολιτικών τους. Κάντε το αυτό για να μπορέσουμε πραγματικά να τρέξει αυτή η διαδικασία, όπως, επίσης, κύριε Παπαδημητρίου, και με τη δημιουργία του ακατάσχετου επιχειρησιακού λογαριασμού, στα αγγλικά «business running account». Ο τροποδότης λογαριασμός για κάθε επιχείρηση είναι η ελάχιστη ανάσα που πρέπει να πάρει και που είναι αίτημα το οποίο και καταθέτω και το οποίο ζητά και το σύνολο του επιχειρηματικού κόσμου της βόρειας Ελλάδας και της Θεσσαλονίκης. Επειγόντως ακατάσχετος επιχειρησιακός λογαριασμός!

Κλείνω -και σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας- με το μοντέλο επιχειρηματικότητας. Εμείς ζητούμε και διεκδικούμε την παρουσία και τον πρωταγωνιστικό ρόλο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Ποιες επιχειρηματικότητες, όμως; Ποιες πρωτοβουλίες; Εκείνης που δεν λέει «τα λεφτά στην Ελβετία», «τα σπίτια σε offshore» και οι ζημιές του άρθρου 99 του επιχειρηματία που είναι εντάξει στις υποχρεώσεις του απέναντι στις τράπεζες, εντάξει στις υποχρεώσεις του απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία και κυρίως σέβεται τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τον κόπο των εργαζομένων του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τριανταφυλλίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 28 Απριλίου 2017.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 751/25-4-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Λαρίσης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Άννας Βαγενά προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με το Α' Αρχαίο Θέατρο της Λάρισας και την επ' αυτού στρατηγική του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

2. Η με αριθμό 749/24-4-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την απόδοση συντάξεων χρείας για συζύγους πεσόντων στρατιωτικών εν ώρα υπηρεσίας.

3. Η με αριθμό 768/25-4-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την άμεση έκδοση εγκυκλίου για την μη περικοπή των συντάξεων (ανεξαρτήτως ταμείου) λόγω αργοτικής δραστηριότητας ή επιδότησης που προϋπήρχε της 12^{ης} Μαΐου του 2016.

4. Η με αριθμό 752/25-4-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με τη μονάδα επεξεργασίας υποπροϊόντων κρέατος στους Αγίους Θεοδώρους Λεχαινών Ηλείας.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 750/24-4-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Δημοσάκη προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την άμεση αποκατάσταση των ζημιών στο τέμενος «Βαγιαζήτ» στο Διδυμότειχο, ύστερα από την καταστροφική πυρκαγιά της 22^{ης} Απριλίου.

2. Η με αριθμό 753/25-4-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την κατάργηση ή την αναστολή λειτουργίας του 12^{ου} Δημοτικού Σχολείου του Δήμου Θεσσαλονίκης.

3. Η με αριθμό 761/25-4-2017 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή Αχαΐας κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας, με θέμα: «Θα κατατεθεί επίσημη υποψηφιότητα της Πάτρας για τη μετεγκατάσταση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Φαρμάκων;».

4. Η με αριθμό 712/10-4-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κιλκίς της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γεωργαντά προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Αδικαιολόγητη καθυστέρηση του Υπουργείου στο αίτημα του Δήμου Κιλκίς για την ανάληψη του έργου "Συντήρηση και Αναβάθμιση του Εθνικού Σταδίου Κιλκίς"».

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 2795/23-1-2017 ερώτηση του Βουλευτή Δράμας της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Κυριαζίδη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με θέμα: «Υπεξαίρεση στην οικονομική διαχείριση του Θεραπευτηρίου Χρόνιων Παθήσεων Δράμας».

2. Η με αριθμό 3849/2-3-2017 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Παροχή διευκρινίσεων, ώστε να αρκεί η ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα μιας εταιρείας, στις περιπτώσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών, προκειμένου αυτές να εισπράξουν χρήματα από Δημόσιο, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ ή άλλους φορείς».

Τον λόγο τώρα έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Γεώργιος - Δημήτριος Καρράς.

Ορίστε, κύριε Καρρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πάντα ένα νομοσχέδιο το οποίο αφορά έναν μηχανισμό ρύθμισης οφειλών, δηλαδή μια συλλογική διαδικασία μιας μορφής πτώχευσης και εξυγίανσης, έχει ενδιαφέρον. Έχουν ακουστεί ενστάσεις και επιχειρήματα υπερασπιστικά.

Θα σταθώ κατ' αρχάς σε δύο ζητήματα, τα οποία προκάλεσαν το ενδιαφέρον μου από το συζητούμενο νομοσχέδιο. Το ένα αφορά το γιατί θα πηγαίνει προς επικύρωση στο δικαστήριο η συμφωνία αναδιάρθρωσης.

Συζητήθηκε πάρα πολύ στην Αίθουσα αυτό και περίμενα να ακούσω εκείνο που είναι το πραγματικό ζητούμενο, ούτως ώστε να αποκτήσουν εκτελεστό τίτλο οι πιστωτές, να μπορούν να εκτελέσουν και σε περίπτωση ακόμα ανατροπής του εξωδικαστικού συμβιβασμού. Δεν το άκουσα. Παρακαλώ να σημειωθεί.

Ένα δεύτερο ζήτημα, το οποίο κέντρισε το ενδιαφέρον μου και θέλω να το σχολιάσω και αυτό αρνητικά, είναι ότι μέσω του εξωδικαστικού μηχανισμού περνάει και ένα ιδιωτικό περιουσιολόγιο. Τι μας λέει το σχέδιο νόμου; Μας λέει ότι ο οφειλέτης μαζί με τους συνοφειλέτες του, μαζί με το σόι του τελικά -και θα το εξηγήσω γιατί το λέω αυτό στη συνέχεια- καταθέτουν όχι μόνο τις υποχρεώσεις τους, αλλά και κάθε περιουσιακό στοιχείο που έχουν, κάθε απαίτηση, για να κριθεί όχι μόνο η βιωσιμότητα μιας επιχείρησης, αλλά να κριθεί, επιπλέον, και η πιστοληπτική ικανότητα των οφειλετών.

Διερωτώμαι, λοιπόν, το εξής: Αυτό το ιδιωτικό περιουσιολόγιο

-έτσι το ονομάζω εγώ διότι φαντάζομαι ότι ο μικροπρομηθευτής μιας επιχείρησης, ένας εκμισθωτής ενός καταστήματος δεν το έχει ανάγκη, θέλει να πάρει ει δυνατόν κάποια χρήματα- που θα θησαυριστεί, πού θα κρατηθεί; Στους μεγάλους πιστωτές, δηλαδή στις τράπεζες.

Επομένως δημιουργούμε με τη μορφή αυτή μια πλήρη δέσμευση των ιδιωτικών περιουσιών και όχι προς χάριν ουσιαστικά του δημοσίου συμφέροντος με την έννοια να τα έχει το δημόσιο, η φορολογική αρχή, ούτως ώστε να μπορεί να στρέφεται σε περίπτωση μη πληρωμών, αλλά ιδιωτικοί φορείς, τα πιστωτικά ιδρύματα. Δεν θα το πω φακέλωμα. Δεν το θεωρώ φακέλωμα, αλλά εν πάση περιπτώσει μπορεί τελικά να γίνουν μια σειρά από καταχρήσεις που να οδηγήσουν σε αφαίρεση περιουσιών πολύ σοβαρών.

Αυτές ήταν, λοιπόν, δύο από τις δικές μου αρχικές παρατηρήσεις. Εκείνο, όμως, το οποίο με ξένισε πραγματικά και το έψαξα, είναι ότι με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται επέμβαση σε πάγιες αρχές του δικαίου μας συστήματος. Ξέρουμε όλοι ότι ο εγγυητής έχει παρεπόμενη επικουρική υποχρέωση προς τον κύριο οφειλέτη. Ξέρουμε όλοι ότι στη μικρή περίπτωση επιχείρησης ο συνήθης εγγυητής, ο συνήθης ύποπτος είναι η σύζυγος, το παιδί, ο παππούς πολλές φορές που τον φωνάζουν μέχρι την τράπεζα για να βάλει μια τυπική υπογραφή για να πάρει το δάνειο η μικρή επιχείρηση.

Έρχεται, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό και τι μας λέει; Μας λέει ότι ο εγγυητής είναι συνοφειλέτης, δηλαδή εις ολόκληρον συνυπεύθυνος, με ολόκληρη την περιουσία του για το συγκεκριμένο χρέος, το οποίο έχει εγγυηθεί. Μήπως εδώ, λοιπόν, είμεθα υπέρ άγαν προστατευτικοί υπέρ των πιστωτών; Μήπως δημιουργούμε μέσα στην ελληνική κοινωνία συνυπεύθυνους τους οποίους δεν θα είχαμε λόγο εάν εφαρμόζαμε αποκλειστικά τις αρχές του αστικού δικαίου;

Για μένα που έχω μια εμπειρία σε αυτά τα θέματα -και συγχωρέστε μου τον εγωισμό που το λέω- οι διατάξεις αυτές εκφράζουν το πιστωτικό σύστημα, το τραπεζικό σύστημα.

Θα καταθέσω αυτή τη στιγμή στα Πρακτικά ένα σχέδιο δανειακής συμβάσεως τοκοχρεολυτικού δανείου μιας συστημικής τράπεζας. Τι λέει; Λέει ότι ο εγγυητής παραιτείται όλων των δικαιωμάτων του και όλων των ενστάσεων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος - Δημήτριος Καρράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα με το νομοσχέδιο, διότι από τη στιγμή που έρχεται ο εγγυητής της μικρής επιχείρησης να παραδώσει όλη του την περιουσιακή κατάσταση -και έχουμε και ένα ζήτημα ενδεχόμενα και νομιμότητας, διότι τη σύμβαση αναδιάρθρωσης δεν την υπογράφει ο εγγυητής, να αναδεχθεί, να έχει την εξουσία να αποφασίσει, δεν καλείται καν- δεσμεύεται με την υποβολή της αίτησης, δεσμεύεται με την υποβολή όλων των στοιχείων -περιουσιακών, παθητικών, ενεργητικών που έχει- αλλά στη σύμβαση αναδιάρθρωσης δεν διαπραγματεύεται, δεν συμμετέχει, όμως είναι υπεύθυνος. Διότι οι διατάξεις των άρθρων τι μας λένε; Μας λένε ότι συνεκτιμάται όχι πια για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης, συνεκτιμάται για τη δυνατότητα αποπληρωμής των υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται, η ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη καθώς και το μηνιαίο ποσό ή το ετήσιο που μπορεί να καταβάλει ο εγγυητής για εξυπηρέτηση του βασικού χρέους για το οποίο έχει εγγυηθεί.

Με τις σκέψεις, λοιπόν, αυτές πήρα την πρωτοβουλία -και ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους από όλες τις πλευρές που ήδη αναφέρθηκαν σε αυτό- και κατέθεσα μια τροπολογία. Και κάνω την εξής διάκριση: Εφόσον ο νόμος δέχεται μικρές επιχειρήσεις από μεγάλες, για τις μικρές επιχειρήσεις η εμπειρία λέει -και είναι δεδομένο- ότι οι εγγυητές των μικρών επιχειρήσεων δεν έχουν καμμία ανάμειξη στο μικρό μαγαζί και στο περίπτερο ακόμα, αν θέλετε. Απλώς, εξυπηρετούν τον συγγενή ή τον φίλο σε εκπλήρωση είτε ηθικού καθήκοντος είτε το θεωρούν τυπικά.

Αυτοί, λοιπόν, θα πρέπει να ελευθερωθούν των υποχρεώσεών τους, τουλάχιστον στο στάδιο του εξωδικαστικού μηχανισμού, εφόσον εκπληρώνονται οι υποχρεώσεις από τον κύριο οφειλέτη,

για τον λόγο ότι δεν έχουν ανάμειξη ούτε στην επιχειρηματική πορεία του ούτε διοίκησαν επιχείρηση -έστω μαγαζί ή κατάστημα- ούτε γνωρίζουν τη φερεγγυότητά του την ώρα που υπέγραψαν τη σύμβαση εγγύησης.

Διότι αναγόμεθα τώρα σε επιχειρήσεις, οι οποίες λειτουργούσαν την εποχή της ευμάρειας το 2005, το 2006, το 2007. Κανείς εξ αυτών -ήταν συγγενείς, ήταν φίλοι, ήταν γείτονες- δεν ζήτησε να ελέγξει τη φερεγγυότητα εκείνου που υπέγραφε -και θα ήταν αστείο να το ζητούσε- και σήμερα καλείται ως συνυπεύθυνος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ελάχιστα την ανοχή σας, παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω διακρίνει με την τροπολογία και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Έχω διακρίνει τους λεγόμενους «εμπορικούς εγγυητές» των μεγάλων επιχειρήσεων. Εάν είσαι μέτοχος μιας ανώνυμης εταιρείας, αν είσαι διευθύνων σύμβουλος ή διοικητής της και υπογράφεις με ατομική εγγύηση, βεβαίως προσδοκάς άμεσα ή έμμεσα οφέλη από αυτή την εγγύηση και κερδοσκοπείς, αν θέλεις. Όμως, ο μικρός εγγυητής δεν κερδοσκοπεί. Ο διοικητής της μεγάλης επιχείρησης κερδοσκοπεί.

Και θα τελειώσω και θα πω και τούτο. Διαβάζοντας σήμερα και προετοιμαζόμενος για την ομιλία εντός Αιθούσης, είδα ότι ήρθε μια τροπολογία συναδέλφου, καθ' όλα τουλάχιστον συμπαθούς, ο οποίος λέει ότι δεν κηρύσσονται αλληλέγγυα συνυπεύθυνα αστικά τα ως άνω νομικά πρόσωπα. Είναι γνωστό το θέμα. Μην το επαναλάβω. Εκεί η Κυβέρνηση το δέχτηκε. Είπε η κ. Παπανάτσιου, «θα το δεχθώ». Δεν έχω ακούσει, όμως, ακόμα την ελευθέρωση των μικρών εγγυητών, που δεν θα διακινδυνεύσουν οι τράπεζες τίποτα, διότι θα κρίνουν τη βιωσιμότητα βάσει των στοιχείων του οφειλέτου και των εις ολόκληρο συνοφειλετών. Περιμένω, λοιπόν, να ακούσω τη θέση της Κυβέρνησης για αυτό το σημείο.

Θα επαναλάβω και κάτι άλλο. Εξαιρούμε έναν μεγάλο αριθμό δανείων που δεν το έχετε λάβει υπ' όψιν σας, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης. Είχα θέσει το θέμα των δανείων σε ξένο νόμισμα, σε ελβετικό φράγκο, και είχε πει η κ. Παπανάτσιου μετά από μεγάλη πίεση, ότι θα το μελετήσει η Κυβέρνηση και θα μας δώσει την άποψή της.

Ε, λοιπόν, καταθέτω αυτή τη στιγμή για τα Πρακτικά έγγραφο της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, που μας λέει ότι δεν μπορούν να ενταχθούν τα δάνεια σε ξένο νόμισμα και δη σε ελβετικό φράγκο στον εξωδικαστικό μηχανισμό, διότι δεν έχει επιλυθεί το ζήτημα της ισοτιμίας είτε δικαστικά είτε νομοθετικά είτε καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος - Δημήτριος Καρράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επομένως, κατά την άποψή μου, νομίζω ότι πρέπει να σταθούμε όχι μόνο στο νομοθέτημα, αλλά και στην τροπολογία που θα ελευθερώσει τις υγιείς δυνάμεις των μικρομεσαίων οικογενειακών επιχειρήσεων, για να συνεχίσουν την πορεία τους μέσα στη χώρα και την οικονομία. Μην τους καταδικάσουμε.

Αντίθετα, είμαι πρόθυμος να δεχθώ την ευθύνη των εμπορικών οφειλετών και να δεχθώ κάθε άλλη ρύθμιση. Απευθύνω, όμως, και έκκληση και αν θέλετε όχι μόνο αίτημα, αλλά και αξίωμα, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να ρυθμιστεί σήμερα το θέμα. Αν ακούσω ότι θα μελετηθεί στο μέλλον κ.λπ., θα μετατεθεί στις ελληνικές καλένδες, θα λειτουργήσει ο νόμος και οι άνθρωποι αυτοί είτε θα έχουν την επιλογή να κρυφτούν είτε θα έχουν την επιλογή να παραδώσουν την περιουσία τους.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Γεώργιο - Δημήτριο Καρρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 12^ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων

και από το 18^ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβερνητική πλειοψηφία οργανώνει ένα ακόμα πανηγύρι, επιλύει σήμερα ένα ακόμα πρόβλημα. Στο τέλος φοβάμαι ότι θα πάτε από πλήξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Τόσα πολλά προβλήματα που έχετε επιλύσει, δεν θα έχετε τι να κάνετε, δεν θα ξέρετε πώς να περνάτε την ώρα σας.

Αυτή τη φορά πανηγυρίζετε, διότι επιλύετε και το θέμα των κόκκινων δανείων. Όμως -σημειώστε το που σας το λέω- με αυτό το νομοσχέδιο το πρόβλημα των κόκκινων δανείων θα επιδεινωθεί. Εάν δεν το πιστεύετε, σε μερικούς μήνες θα τα πούμε.

Βεβαίως, δεν με εκπλήσσει ότι η Κυβέρνηση έχει ροπή προς τα πανηγύρια. Πανηγυρίζει για τα πάντα και τα αντίθετά τους. Μέχρι τώρα πανηγυρίζατε -θυμηθείτε πόσες φορές, εκατοντάδες φορές, μας το είχατε πει εδώ στη Βουλή- για το ότι μετά τις δεκαεπτά ώρες διαπραγμάτευσης που έκανε ο κ. Τσίπρας είχατε πετύχει να υπάρχουν χαμηλοί στόχοι στα πρωτογενή πλεονάσματα. Πανηγυρίζατε, διότι σε αντίθεση με εμάς τους ανάληγτους, τους νεοφιλελεύθερους, τους τρισκατάρτους, εσείς είχατε κατορθώσει να έχετε πολύ χαμηλά πρωτογενή πλεονάσματα.

Τώρα, τις τελευταίες μέρες πανηγυρίζετε για το ακριβώς αντίθετο, για το ότι πετύχατε -σε περίοδο ύφεσης μάλιστα- υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα με μια σειρά μέτρα που οδήγησαν σε υπερφορολόγηση των πολιτών. Πανηγυρίζετε, λοιπόν, για τα πάντα και για το άσπρο και για το μαύρο και για το ένα και για το ακριβώς αντίθετο. Δεν θα πω ότι είστε κυβέρνηση για τα πανηγύρια, αλλά ότι έχετε ροπή στα πανηγύρια θα το συνομολογήσετε και εσείς οι ίδιοι.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ έχουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο θα έπρεπε, έστω και την τελευταία στιγμή, να σας προβληματίσει.

Κύριε Υπουργέ, πραγματικά δεν τα λέω γιατί δεν έχουμε αντιπολιτευτικό αντικείμενο. Δόξα τον Θεό μάς προσφέρετε κάθε μέρα. Όμως, εδώ το πράγμα θα καταστεί επικίνδυνο για όλους τους εμπλεκόμενους: τράπεζες, επιχειρήσεις, την πραγματική οικονομία.

Πρώτα από όλα, κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση μιλάει για εξωδικαστικό συμβιβασμό. Εδώ δεν είναι ούτε εξωδικαστικούς, ούτε συμβιβασμούς. Υπάρχει μια μακρόσυρτη διαδικασία που καταλήγει σε δικαστήρια, τα οποία ήδη είναι υπερφορτωμένα λόγω του νόμου Κατσέλη. Εκκρεμούν διακόσιες χιλιάδες υποθέσεις και ορίζονται δικάσιμοι το 2032. Εδώ θα πάμε σε μια ομηρία και των τραπεζών και των επιχειρήσεων. Το πρόβλημα θα γίνει ακόμα οξύτερο.

Επίσης, προβλέπονται είκοσι πέντε έγγραφα -όχι είκοσι τέσσερα, είκοσι πέντε έγγραφα- πιστοποιητικά και βεβαιώσεις μόνο και μόνο για την υποβολή της αίτησης για την ένταξη στον μηχανισμό. Η δε ηλεκτρονική πλατφόρμα δεν θα λειτουργεί και υποτίθεται ότι θα λειτουργήσει τον Ιούνιο, το δε σύστημα θα λειτουργήσει, αλλά παλαιά, με τον παραδοσιακό τρόπο. Φανταστείτε τι ιδιυλλιακό χάος θα δημιουργηθεί τις επόμενες ημέρες και τους επόμενους μήνες.

Επίσης -και αυτό το θεωρώ το πιο σημαντικό από όλα- δεν υπάρχει ούτε κίνητρο, ούτε κύρωση για τις τράπεζες να αντιμετωπίσουν το θέμα και να μην κάθονται να το κλωσάνε. Δεν υπάρχει τίποτα.

Επομένως φοβούμαι ότι και αυτό το νομοσχέδιο θα έχει την τύχη του νόμου Σταθάκη, ο οποίος ψηφίστηκε και αυτός εν χορδαίς και οργάνοις στα τέλη του 2015, αλλά τα αποτελέσματα δεν είναι ορατά ούτε με μικροσκόπιο. Αυτή είναι η κατάσταση και είμαι βέβαιος ότι θα με θυμηθείτε όχι μετά από πολύ καιρό, μετά από δύο - τρεις μήνες.

Τώρα θα μπορούσατε να πείτε: «Και καλά, εσείς που τα λέτε, έχετε κάτι καλύτερο να μας προτείνετε;» Ναι, έχουμε και είναι και κατατεθειμένο από τον περασμένο Οκτώβρη. Για τις μικρές επιχειρήσεις έχουμε προτείνει ένα απλό πράγματι εξωδικαστικό μηχανισμό, αυτοματοποιημένο, που τον περιγράφουμε με λεπτο-

μέρειες και βασίζεται εν πολλοίς στον νόμο Δένδια, τον οποίο τον παγώσατε.

Τον κρατήσατε «στο ψυγείο» σας και δεν τον εφαρμόσατε για δύο -δυόμισι χρόνια. Απλώς επεκτείνουμε τη λογική αυτού του αυτοματοποιημένου μηχανισμού και για χρέη στις εφορίες και στα ασφαλιστικά ταμεία.

Δεύτερον, για τις μεγάλες επιχειρήσεις προτείνουμε ρυθμίσεις στην πτωχευτική και στην προπτωχευτική διαδικασία, έξι συγκεκριμένες ρυθμίσεις, οι οποίες αποσκοπούν να περιορίσουν, να συντμήσουν τον χρόνο που απαιτείται γι' αυτές τις διαδικασίες. Για την πτωχευτική διαδικασία ο στόχος είναι να πείσουμε από τα δέκα στα δύο χρόνια.

Σε αυτό το πλαίσιο έχουμε προτείνει τη θέσπιση κινήτρων και κυρώσεων στις τράπεζες, έτσι ώστε να κινηθούν γρήγορα και να αντιμετωπιστεί επί της ουσίας το θέμα, διότι απλά και μόνο θέτοντας στόχους ότι τα κόκκινα δάνεια πρέπει να περιοριστούν από το 45% στο 40%, ας πούμε, δεν θα πετύχατε τίποτα. Διότι τι λέει ένας απλός στόχος που τίθεται; Θα μπορούσατε να πείτε όχι 40%, αλλά 38%, 33,5%, οτιδήποτε.

Δεν είναι καθόλου σοβαρά αυτά τα πράγματα, κύριε Υπουργέ. Γι' αυτό και θα δείτε στους επόμενους μήνες το πρόβλημα να οξύνεται και για τις επιχειρήσεις και για τις τράπεζες. Λυπάμαι που μαζί με την τρόικα ερχόσαστε και δίνετε μια ακόμα σπρωδιά και στο τραπεζικό σύστημα και στις επιχειρήσεις της χώρας, διότι μαζί με την τρόικα φέρνεται αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο αντί να είναι βήμα μπρος, θα είναι βήμα προς τα πίσω. Θα οξυνθεί το ζήτημα των κόκκινων δανείων και αυτό είναι πολύ σημαντικό όχι μόνο για τις ίδιες τις επιχειρήσεις και για τις τράπεζες, αλλά είναι σημαντικό συνολικά για την οικονομία, διότι, αν αντιμετωπιστεί το ζήτημα, μπορεί πράγματι να διοχετευθεί παραπάνω ρευστότητα στην αγορά, που την έχει ανάγκη όσο τίποτα άλλο.

Το βασικό, λοιπόν, συμπέρασμα, κύριε Πρόεδρε, που προκύπτει κι απ' αυτό το νομοσχέδιο, είναι ότι τούτη εδώ η Κυβέρνηση, παρά τις προθέσεις της, -δεν κάνω δίκη προθέσεων ποτέ- δεν μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση και το μνημόνιο μεταξύ των άλλων και γιατί δεν μπορεί να διαβάσει, να αναγνώσει σωστά την οικονομική και την ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Τις περισσότερες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που κάνει τις κάνει λάθος και όσες κάνει σωστά τις παρουσιάζει μόνη της ότι είναι λάθος πολιτική. Δυσφημεί μόνη της κι όσα λίγα σωστά κάνει.

Με αυτόν τον τρόπο το πρόβλημα της Ελλάδας οξύνεται, το πρόβλημα της εμπιστοσύνης προς την οικονομία επιτείνεται και η χώρα συνεχίζει να μπαίνει πιο βαθιά μέσα στο τέλμα.

Ο Πρωθυπουργός για την τελευταία διαπραγμάτευση μάς είπε ότι τουλάχιστον πετύχατε να μη χάσετε με ένα σκορ που θα θύμιζε μάς «Μπαρτσελόνα - Πανελευσινιακός». Εκείνο το οποίο είμαι σίγουρος ότι κάνετε, όμως, είναι κάτι άλλο. Είναι ότι είχατε μια στρατηγική «Βραδυποριακός», η οποία κατέληξε σε αποτελέσματα «Ταλαιπωριακός» και για τη χώρα και για τους πολίτες! Γι' αυτό θα σας έλεγα ότι θα ήταν καλύτερο τόσο για εσάς τους ίδιους, όσο και για τους Έλληνες πολίτες να φεύγατε μια ώρα αρχύτερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Προχωρούμε στην κ. Μαρία Θελερίτη, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ. Να παρακαλέσω για συνέπεια στον χρόνο, γιατί αλλιώς θα νυχτωθούμε, όπως καταλαβαίνετε.

Κυρία Θελερίτη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, μετά το διδακτικό ύφος του προηγούμενου ομιλητή -δεν θα αναφερθώ στις συμβουλές του και στην προτροπή να φύγουμε- εμείς εμμένουμε ότι θα μείνουμε και γι' αυτό ακριβώς θα αναφερθώ και σε αυτό το νομοσχέδιο στο τι ερχόμαστε εμείς να κάνουμε.

Κατ' αρχάς, το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο, γιατί δίνει τη δυνατότητα σε βιώσιμες επιχειρήσεις να ρυθμίσουν τις συνολικές τους οφειλές τόσο προς τον ιδιωτικό όσο και προς τον δημόσιο τομέα.

Ποιος είναι ο στόχος του; Να δοθεί αυτή η ευκαιρία σε χιλιά-

δες επιχειρήσεις, όχι μόνο σε μεγάλες, αλλά κυρίως σε πολύ μικρές, μικρές, μικρομεσαίες και ατομικές επιχειρήσεις, που έχουν πληγεί περισσότερο από την κρίση, που οι προηγούμενες κυβερνήσεις οδήγησαν και έρχονται τώρα και μας διδάσκουν τι πρέπει να κάνουμε.

Εμείς ερχόμαστε σήμερα με αυτό το νομοσχέδιο να δώσουμε μία ανάσα σε αυτές τις επιχειρήσεις, για να συνεχίσουν να λειτουργούν σε πιο στέρεες, βιώσιμες βάσεις, διασφαλίζοντας παράλληλα τις θέσεις εργασίας.

Τι διαμορφώνεται με αυτό το νομοσχέδιο; Για πρώτη φορά ένα ολιστικό εξωδικαστικό πλαίσιο, γιατί δίνει την ευκαιρία σε μία υπερχρεωμένη αλλά ταυτόχρονα βιώσιμη επιχείρηση και όχι μόνο μετά την παρέμβαση του Υπουργού, αφού συμπεριλαμβάνονται και αυτές που έχουν κλείσει, να συγκεντρώσει όλους τους πιστωτές της, δηλαδή τις τράπεζες, τα ασφαλιστικά ταμεία, τους προμηθευτές, προκειμένου να ρυθμιστούν τα χρέη προς όλους αυτούς, βάσει ενός ορθολογικού σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Επίσης, δίνει τη δυνατότητα ένταξης όλων των επιχειρήσεων, ανεξαρτήτως μεγέθους, περιλαμβανομένων και των ατομικών, με συνολικές οφειλές από 31-12-2016 από 20.000 ευρώ και άνω.

Επίσης, παρέχει τη δυνατότητα ένταξης ακόμα και στις πλέον υπερχρεωμένες επιχειρήσεις, υπό τη μοναδική προϋπόθεση ότι καλύπτουν τα λειτουργικά τους έξοδα σε μία μόνο χρήση κατά την τελευταία τριετία.

Κι εδώ νομίζω, όπως είπε και ο συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ πριν, ότι πρέπει να το ξαναδούμε με κριτήρια τις θέσεις εργασίας αλλά και τον βαθμό συμβολής της στο επενδυτικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης. Θα πρέπει να δούμε κάποια κριτήρια, ώστε εάν δεν ισχύει αυτή η μία χρονιά που η επιχείρηση καλύπτει τα λειτουργικά της έξοδα, για να υπάρχει αυτή η δυνατότητα.

Προσφέρεται επίσης η ευκαιρία ρύθμισης, η οποία είναι προσαρμοσμένη στις ανάγκες της επιχείρησης και στην πραγματική ικανότητα εξυπηρέτησης των οφειλών της επιχείρησης. Γι' αυτό και αυτή η ρύθμιση περιλαμβάνει γενναίες μειώσεις επιτοκίων, επιμηκύνσεις περιόδων αποπληρωμής, έως ακόμη και διαγραφές οφειλών.

Προβλέπει επίσης τη δυνατότητα του οφειλέτη να ρυθμίσει τα χρέη του προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία μέχρι εκατόν είκοσι μηνιαίες δόσεις, με ελάχιστη καταβολή 50 ευρώ.

Δίνει απόλυτη προσασία στους μικρούς πιστωτές, οι οποίοι μπορούν να διεκδικήσουν στο ακέραιο το σύνολο των απαιτήσεών τους και αυτή η διαδικασία υλοποιείται στην πράξη μέσω του πληροφοριακού συστήματος, το οποίο θα διενεργείται ηλεκτρονικά αυτή η διαδικασία βήμα προς βήμα, μειώνοντας και το διαχειριστικό κόστος και τον απαιτούμενο χρόνο για τους πιστωτές και τον οφειλέτη.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα τολμούσα να πω ότι το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο για τη διάσωση αλλά και για την εξυγίανση των επιχειρήσεων και ταυτόχρονα θα έλεγα ότι συμβάλλει στην αναστολή της αύξησης της ανεργίας και καινοτομεί, με δεδομένο ότι όλες οι προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες ουσιαστικά οδήγησαν στο κενό.

Εδώ θα ήθελα να αναφερθώ πάλι στην Αντιπολίτευση, η οποία άσκησε αυξημένη κριτική για την αποτελεσματικότητα του παρόντος νομοσχεδίου και να δούμε λίγο τι έκαναν οι ίδιοι την προηγούμενη περίοδο, μέσα από τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που θεσμοθέτησαν.

Το άρθρο 44 του ν. 1892/1990 καταστρατηγήθηκε κατά κόρον, γιατί δεν υπήρξε έλεγχος των συμβαλλόμενων πιστωτών και οδήγησε στην κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος.

Η διαδικασία συναλλαγής του ν.3588/2007 επίσης καταστρατηγήθηκε, γιατί δεν υπήρχε δέσμευση για την τήρηση των συμφωνημένων και απέτυχε παταγωδώς ως προσπάθεια εξυγίανσης των επιχειρήσεων.

Υπήρξαν νομοθετικές πρωτοβουλίες που αναπτύχθηκαν μετά το 2007 όπως, για παράδειγμα, το παλιό άρθρο 99 του προηγούμενου Εμπορικού Κώδικα, που ουσιαστικά όσοι προσέβλεπαν σε αυτό στην ουσία ήθελαν να πάρουν μόνο προληπτικά ασφαλιστικά μέτρα για την εκτροπή όλων των αναγκαστικών μέτρων από τους πιστωτές τους. Έτσι, δεν προέβαιναν περαιτέρω σε

καμμία ενέργεια εξυγίανσης των επιχειρήσεων.

Και τέλος, υπήρξε ο ν.4307/2004, γνωστός σε όλους ως νόμος Δένδια, ο οποίος στην πράξη δεν εφαρμόστηκε ποτέ, διότι ουσιαστικά δεν κατατέθηκε καμμία αίτηση εξυγίανσης για καμμία επιχείρηση και όχι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ έριξε την κυβέρνηση Σαμαρά, όπως αναφέρθηκε από τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργιάδη, αλλά γιατί ο νόμος προέβλεπε πρώτα την απαλλαγή από το δημόσιο και στη συνέχεια έδινε τη δυνατότητα να καταφύγει κανείς στους υπόλοιπους πιστωτές, είτε ήταν τράπεζες είτε ήταν ιδιώτες πιστωτές.

Όλες αυτές οι διαδικασίες -και έχει δίκιο ο προηγούμενος ομιλητής- αποτελούσαν ουσιαστικά προπρωτογεντικές διαδικασίες και η χρήση τους από τις επιχειρήσεις οδηγούσαν στον στιγματισμό.

Αυτός ο εξωδικαστικός συμβιβασμός που προτείνει η Κυβέρνηση διαφέρει και επί της ουσίας και επί της διαδικασίας, γιατί ακριβώς δεν αποτελεί προπρωτογεντική διαδικασία. Άρα είναι μια διαφορετική πρόταση. Επομένως, αν δεν υπάρξει συμβιβασμός σε κάποιο από όλα αυτά τα στάδια και αποβεί άκαρπη και άγονη όλη η διαδικασία, αυτό δεν οδηγεί στην πτώχευση της επιχείρησης και άρα δεν στιγματίζεται η επιχείρηση.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να πω ότι πραγματικά η καινοτομία αυτού του νομοσχεδίου βρίσκεται στη δυνατότητα που δίνεται στους ελεύθερους επαγγελματίες και αυτοαπασχολούμενους να επωφελούνται από αυτές τις ευνοϊκές διατάξεις του σχεδίου νόμου. Είναι μια προσθήκη, που πραγματικά συμπεριλήφθηκε μετά από διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους φορείς. Και εδώ θα πρέπει να θυμίσουμε ότι αυτό είναι πάρα πολύ σωστό και προς όφελος των ελεύθερων επαγγελματιών, γιατί μέχρι τώρα οι ελεύθεροι επαγγελματίες και αυτοαπασχολούμενοι εξαιρούνταν από όλες τις προηγούμενες προσπάθειες, ενώ θα μπορούσαν να είχαν ενταχθεί στο άρθρο 99 και στον νόμο Κατσέλη, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να κλείσουν οι επιχειρήσεις τους και να δεσμευθεί ή να εκπλειστηριαστεί η πρώτη κατοικία τους. Επομένως εδώ μιλάμε για μια καινοτομία πραγματικά.

Αυτός ο εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων είναι ένας νέος θεσμός, ο οποίος έχει βασική επιδίωξη πραγματικά την ανακούφιση των επιχειρήσεων, που λόγω της παρούσας οικονομικής συγκυρίας βρίσκονται σε αδυναμία πληρωμής.

Και πρέπει να επισημάνουμε, για να ολοκληρώσουμε, ότι σε αυτόν τον μηχανισμό, επίσης, συμπεριλαμβάνονται κατάλληλες δικλίδες ασφαλείας, προκειμένου να μη διασωθούν μέσω αυτού οι λεγόμενοι «στρατηγικοί κακοπληρωτές», οι οποίοι για ίδιον όφελος κατευθύνουν τις επιχειρήσεις τους, τους εργαζόμενους και τους πιστωτές τους σε οικονομικά αδιέξοδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΘΗ: Οφείλουμε, λοιπόν, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να δώσουμε τη δυνατότητα αυτή στις επιχειρήσεις που έχουν πληγεί από την οικονομική κρίση να μπορούν να ανασάνουν, ψηφίζοντας το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Θελερίθη, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Μηταράκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας και αμέσως μετά ο κ. Δένδιας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και δύο χρόνια ουσιαστικά η χώρα μας κάνει βήματα πίσω στον τομέα της πραγματικής οικονομίας. Η χώρα μετά την ανάπτυξη του 2014 επέστρεψε στην ύφεση, αυξάνοντας τα προβλήματα των δανειοληπτών.

Πριν από μία εβδομάδα η Στατιστική Υπηρεσία ανακοίνωσε ένα πρωτογενές πλεόνασμα στο 3,9%. Επιτρέψτε μου να μη συμμερίζομαι τη χαρά της Κυβέρνησης, γιατί αυτά τα 7 δισεκατομμύρια πρωτογενούς πλεονάσματος μαζί με τα 4 δισεκατομμύρια

καθυστερούμενων ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου είναι, ουσιαστικά, αφαίμαξη της πραγματικής οικονομίας, γεγονός που οδηγεί σε χαμένες επενδύσεις, σε χαμένες θέσεις εργασίας, σε απώλεια κατανάλωσης και σε ρευστοποίηση καταθέσεων.

Και αυτό συνδέεται με αυτό που συζητάμε σήμερα, γιατί ουσιαστικά αποτελεί λόγο για την εκτόξευση των κόκκινων δανείων. Είναι ένα πρόβλημα για το οποίο είπατε ότι θα νομοθετήσετε πριν από δυόμισι χρόνια και σήμερα ακόμα το νομοσχέδιο γράφεται στο γόνατο.

Εκλεχθήκατε με συνθήματα εναντίον της λιτότητας και τελικά φέρατε λιτότητα, το 2016, οκτώ φορές περισσότερη από όση χρειαζόταν το πρόγραμμα. Νοικοκυριά και επιχειρήσεις έχουν φθάσει πλέον στα όριά τους και αυτό φαίνεται στα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Και, βέβαια, τώρα στη διαπραγμάτευση πέφτουν μία, μία οι «κόκκινες γραμμές»: η κόκκινη γραμμή της μη μείωσης κύριων συντάξεων –πλέον είναι δεδομένο ότι θα καταργηθεί η προσωπική διαφορά– η κόκκινη γραμμή της μη μείωσης του αφορολόγητου. Η μείωση του αφορολόγητου επέρχεται. Και η συνολική λύση που είχατε πει ως προαπαιτούμενο έχει φύγει από τον πολιτικό σας λόγο.

Και δεν μας λέτε, αφού υπάρχει πλεόνασμα το 2016, πώς μπορείτε αυτό να το αξιοποιήσετε για την πραγματική οικονομία. Θα μπορούσατε να μειώσετε, παραδείγματος χάριν, την προκαταβολή φόρου του 2017 των επιχειρήσεων και των ελευθέρων επαγγελματιών, ένα μέτρο το οποίο θα είχε επίδραση στον προϋπολογισμό μόνο για το 2017 και θα έδινε άμεσα μία ένεση ρευστότητας, θα στήριζε την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και θα συνέβαλλε στην αποπληρωμή δανείων από τις επιχειρήσεις και τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημερινό δυσμενές κλίμα, υποτίθεται ότι το σημερινό νομοσχέδιο θα ήταν μία ανάσα. Λέω «υποτίθεται», γιατί φέρατε ένα νομοσχέδιο πολύ κατώτερο των προσδοκιών που εσείς συστηματικά καλλιεργήσατε.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν είναι απάντηση στα 100 δισεκατομμύρια ευρώ μη εξυπηρετούμενων «ανοιγμάτων» των τραπεζών. Φέρατε μία διαδικασία που ούτε σύντομη είναι ούτε απλή ούτε, τελικά, εξωδικαστική. Συζητάτε σήμερα αλλαγές στο νομοσχέδιο, για τις οποίες μέχρι και εχθές δεν είχατε ενημερώσει τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Και βέβαια το οξύμωρο είναι ότι το πρωί πολλές από αυτές τις αλλαγές τις προανήγγειλε η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας και όχι ο αρμόδιος Υπουργός. Δυόμισι χρόνια μετά, για ένα τόσο μεγάλο και σημαντικό ζήτημα ακόμα γράφεται αυτό το νομοσχέδιο στο γόνατο. Και, βέβαια, λείπει από το νομοσχέδιο η πρόβλεψη για τις ευθύνες των τραπεζικών στελεχών και των στελεχών διοίκησης από τις αναδιρθρώσεις δανείων. Είπατε ότι η σχετική διάταξη θα έρθει σε επόμενο νομοθέτημα.

Φαίνεται, κύριε Υπουργέ, ότι δεν βιάζεστε να εφαρμοστεί ο δικός σας νόμος. Βέβαια οι κανόνες της καλής νομοθέτησης επιτάσσουν να είναι οι σχετικές διατάξεις συγκεντρωμένες σε ένα ενιαίο κείμενο.

Η καθυστέρηση στο να οριστούν τα όρια ευθύνης των τραπεζικών στελεχών, να οριστούν κανόνες γι' αυτούς που διαχειρίζονται τις αναδιρθρώσεις δανείων έχει προκαλέσει εδώ και δύο χρόνια μεγάλη ζημιά στην αγορά. Όλες οι σχετικές διαδικασίες έχουν «παγώσει», δεν κινείται τίποτα στην τραπεζική αγορά και εσείς τον τελευταίο καιρό έχετε δημιουργήσει ένα κλίμα εκφοβισμού στελεχών, καλλιεργείτε μια ανασφάλεια στα τραπεζικά στελέχη, με αποτέλεσμα τελικά κανείς να μην αναλαμβάνει την ευθύνη της αναδιάρθρωσης των χρεών, με σοβαρές συνέπειες τόσο για τις τράπεζες, αλλά κυρίως για τις ίδιες τις εταιρείες, οι οποίες θα μπορούσαν να είχαν ήδη εξυγιανθεί και για τις οποίες ο παράγοντας «χρόνος» σε μια οικονομία που παραμένει στην ύφεση είναι ο πλέον σημαντικός.

Γενικά, όμως, ο παράγων «χρόνος» γι' αυτή την Κυβέρνηση φαίνεται δεν ήταν σημαντικός. Δεν δείχνετε να σας ενδιαφέρει να κινηθείτε γρήγορα για τα θέματα που απασχολούν την πραγματική οικονομία. Σιγά-σιγά! Όλα με τον καιρό τους!

Το παράδοξο σε αυτό το θέμα είναι ότι από τη μία μιλάτε για διακανονισμούς δανείων και από την άλλη -το έχω αναδείξει και

στις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής- εκφράζεται ένα κλίμα διωγμού αδιακρίτως κάθε τραπεζικού στελέχους που τόλμησε να αναδιρθρώσει ένα δάνειο. Γι' αυτό πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η σχετική διάταξη πρέπει να είναι συγκεκριμένη και να έρθει το συντομότερο δυνατόν στη Βουλή.

Άμεσα, επίσης, πρέπει να έρθει και η τροποποίηση του άρθρου 12, που αφορά την επικύρωση από δικαστήριο του συμβιβασμού, ώστε να απλοποιηθεί η διαδικασία. Άκουσα ότι το εξετάζετε. Σήμερα, όμως, έχουμε φτάσει στην Ολομέλεια και πρέπει να δοθεί μία συγκεκριμένη λύση.

Συνειδητοποιείτε το παράδοξο του τρόπου που νομοθετείτε, όταν πριν ψηφιστεί ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο έχετε ήδη προαναγγείλει δύο σοβαρές τροποποιήσεις, που δεν τις έχετε όμως τελικά νομοθετήσει;

Το σημερινό νομοθέτημα κινδυνεύει να γίνει ένας νόμος που μέσα στους επόμενους έξι μήνες αναγκαστικά θα υποβληθεί σε αμέτρητες τροποποιήσεις, όπως έχετε ήδη κάνει στο ασφαλιστικό με τον νόμο Κατρούγκαλου. Σχεδόν σε κάθε νομοσχέδιο έρχεται και μία τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας.

Ο άλλος κίνδυνος είναι να μετεξελιχθεί το νομοσχέδιο αυτό σε έναν νέο νόμο Κασέλη και οι υποθέσεις θα εξετάζονται από τη δικαστική εξουσία μετά από δεκαπέντε χρόνια.

Αντιθέτως, η Νέα Δημοκρατία έχει καταθέσει μία ολοκληρωμένη πρόταση για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, με γρήγορες και καθαρές διαδικασίες. Πρόκειται για πραγματικά εξωδικαστικό μηχανισμό και με δικλίδες ασφαλείας κατά της δημιουργίας νέων στρατηγικών κακοπληρωτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομία χρειάζεται εργασία. Εργασία, όμως, απλά και εύκολα στην εφαρμογή τους, για να μπορεί να πάρει μπροστά. Τα πραγματικά αντίμετρα στη λάληπα των νέων μέτρων που σύντομα έρχονται είναι να δοθεί η ευκαιρία στην παραγωγική Ελλάδα, στις ελληνικές επιχειρήσεις να ανακάμψουν και να αρχίσουν να δραστηριοποιούνται και πάλι.

Δυστυχώς φοβάμαι ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι άλλη μια χαμένη ευκαιρία στην προσπάθεια που έπρεπε να είχε γίνει για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ευχαριστώ θερμά, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να ξεκινήσω από το εξής. Σήμερα το πρωί επισκέφθηκε τον Πρόεδρο της Βουλής ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης. Η επίσκεψη είχε σκοπό να επιστήσει ο Αρχηγός της Αντιπολίτευσης την προσοχή του Προέδρου της Βουλής στο θεσμικό θέμα του τρόπου νομοθέτησης.

Ο κ. Μητσοτάκης έκανε δηλώσεις μετά. Είναι ήδη στη διάθεσή σας. Θέλω να πω, όμως, ότι αυτό το οποίο μας κάνει τραγική εντύπωση είναι ότι «πριν αλέκτορα φωνήσαι...» εμφανίστηκε, κύριε Υπουργέ, ενώπιόν μας η τροπολογία-προσθήκη του συναδέλφου κ. Δημητριάδη, η οποία επιβεβαιώνει στο σύνολό της ως σφραγίδα τα όσα ο κ. Μητσοτάκης και η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζονται περί του τρόπου νομοθέτησης.

Πρόκειται για μια νομοθεσία απαράδεκτη επί του γονάτου της επικαιρότητας, στην καλύτερη περίπτωση, ή υπό το νέφος της πιθανής διαφθοράς, στη χειρότερη περίπτωση, όπως αυτή που αντιμετωπίζουμε εδώ.

Κύριε Υπουργέ, επειδή έχετε εσείς τη θεσμική ευθύνη, θέλω να μου πείτε αν την αποδέχεστε ή όχι. Σας παρακαλώ, μη θεωρήσετε ότι έχουμε την υπομονή να αναμείνουμε στο τέλος της συζήτησης να μας πείτε τι θα κάνετε, με την ελπίδα να έχουμε ξεχάσει το ζήτημα ή να έχει διαλαθεί της προσοχής μας.

Ξαναλέω ότι αν η Κυβέρνηση θεωρεί ότι αυτή η ρύθμιση είναι απαραίτητη, ώστε να ενθαρρυνθούν επενδυτές στη χώρα, ας το εξηγήσει, ας φέρει αιτιολογική έκθεση, ας φέρει έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και εμείς είμαστε εδώ να συμπαράσταθουμε. Το έχουμε κάνει πολλές φορές, κάτι που η τωρινή κυβερνητική πλειοψηφία δεν έκανε ποτέ.

Αυτός ο τρόπος της νομοθέτησης, όμως, σε κάθε λογικό άνθρωπο βάζει υπόνοιες, βαριές υπόνοιες, κύριε Υπουργέ. Και επειδή είστε πρόσφατα επανελθόν στην Ελλάδα και λίγο καιρό Υπουργός και επειδή και η Κυβέρνηση δεν θα μακροημερεύσει - θα μου επιτρέψετε να σας πω, χωρίς προσωπικό στοιχείο- κι ούτε εσείς πρόκειται να μακροημερεύσετε σε αυτή την καρέκλα, είναι κρίμα σε αυτή τη μικρή περίοδο να σας μείνουν ρετσινιές, που στο τέλος-τέλος δεν σας ανήκουν και δεν σας χαρακτηρίζουν.

Προχωρώ τώρα στο υπό κρίσιν θέμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι το υπ' αριθμόν ένα θέμα της ελληνικής οικονομίας, τα κόκκινα δάνεια.

Όταν ο τότε Πρωθυπουργός κ. Σαμαράς μου έκανε την τιμή να με κάνει Υπουργό Ανάπτυξης τον Ιούνιο του 2014, επέλεξε αυτό το ζήτημα ως ένα από τα δύο ζητήματα με τα οποία έπρεπε να ασχοληθώ. Τότε δημιουργήθηκε ένας ολόκληρος σχεδιασμός -θα σας πω μετά- για το τι θα έπρεπε να γίνει.

Δεν είναι μόνο το νομοθέτημα 4307/2014, αυτό που έχετε την καλοσύνη πολλοί από εσάς να το αποδίδετε στο όνομά μου. Είναι πιο πολύπλοκο. Υπήρχε και άλλο νομοθέτημα.

Τότε τα κόκκινα δάνεια ήταν μάξιμουμ γύρω στα 70 δισεκατομμύρια. Αυτή τη στιγμή, κατά τους καλύτερους υπολογισμούς, είναι 110 - 120 δισεκατομμύρια. Σας διαβεβαιώ ειλικρινά -και θυμηθείτε το- ότι δεν υπάρχει ούτε μία στο εκατομμύριο η ελληνική οικονομία να ανακάμψει, αν δεν ρυθμιστεί αυτό το ζήτημα. Δεν γίνεται. Δεν μπορεί να έρθουν επενδύσεις στην Ελλάδα όταν όλοι οι φορείς επιχειρηματικότητας είναι υπερχρεωμένοι. Καθιστά αδύνατη τη συνέχιση της οικονομικής δραστηριότητας.

Ξαναλέω ότι δεν κινούμαστε σε κενό χρόνο. Επιδεινώνεται ραγδαία η κατάσταση.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε μια προσπάθεια που έχει αναγγελθεί από την Κυβέρνηση εδώ και δύο-δυόμισι χρόνια και η οποία έχει τον φιλόδοξο τίτλο «Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων».

Θα θέλαμε να είναι μια επιτυχημένη προσπάθεια. Είναι; Δεν είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σας το λέω χωρίς καμμία διάθεση αντιπολιτευτικής κριτικής, αλλά απλώς με την αγωνία ενός ανθρώπου που είδε, νομίζω, έγκαιρα -γιατί το 2014 δεν ήταν μνημονιακή μας υποχρέωση η ρύθμιση αυτού του θέματος- την τεράστια προβληματικότητα και προσπάθησε και που βλέπει μετά από δυόμισι χρόνια το ίδιο ζήτημα να βρίσκεται σε πολύ χειρότερη κατάσταση.

Είναι προφανές ότι δεν είναι εξωδικαστικός, είναι προφανές ότι δεν είναι μηχανισμός και είναι προφανές ότι δεν συνιστά ρύθμιση. Τι εξωδικαστικός; Το άρθρο 12 προβλέπει προσφυγή στη δικαιοσύνη.

Ρώτησε ο ευρυμαθής συνάδελφος κ. Καρράς προηγουμένως γιατί δεν απαντήθηκε το ερώτημα με τη λογική απάντηση -που προφανώς αυτή είναι- την εκτελεστικότητα. Η εκτελεστικότητα, αν αυτή ήταν η επιλογή και το ερώτημα, θα μπορούσε να επιτευχθεί με άλλες μεθόδους, παραδείγματος χάριν συμβολαιογραφικό έγγραφο. Δεν χρειαζόταν να επιβαρύνουμε τη δικαιοσύνη. Ούτως ή άλλως, όμως, όλα αυτά τα ανέπτυξε ο εισηγητής μας κ. Γεωργαντάς και οι συνάδελφοι οι οποίοι μίλησαν, ο κ. Γεωργιάδης, ο κ. Χατζηδάκης, ο κ. Μηταράκης προηγουμένως. Δεν έχει έννοια να τα επαναλάβω.

Λέω απλώς ότι εδώ αυτό το οποίο συμβαίνει είναι ότι εισηγείστε, κύριε Υπουργέ, ένα σχέδιο προαιρετικής διαπραγματεύσεως, χωρίς εργαλεία πίεσης και χωρίς κίνητρα και υπ' αυτή την έννοια δεν υπάρχει καμμία πιθανότητα αυτό να υλοποιηθεί.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, υπάρχει εδώ μια τεχνική προϋπόθεση, η δημιουργία μιας ηλεκτρονικής πλατφόρμας, η οποία επίσης δεν υπάρχει και η οποία κατά τις καλύτερες των προβλέψεων, από ό,τι φαίνεται, ίσως να είναι έτοιμη στο τέλος του χρόνου και μέσω αυτής της πλατφόρμας θα πρέπει να διακινηθούν άπειρες πληροφορίες. Διότι αυτό το νομοθέτημα έχει και έναν υφέροντα γραφειοκρατικό μηχανισμό, εικοσιπέντε πιστοποιητικά -πράγματα, θάματα- τα οποία είναι εξαιρετικά δύσκολο -το ξέρετε, μην κοροϊδεύμαστε, στην Ελλάδα ζούμε όλοι- να μπροσούν να λειτουργήσουν.

Φανταστείτε, λοιπόν, όχι κίνητρα, όχι ποινές, όχι τεχνική υποστήριξη, όχι οτιδήποτε που να μπορεί να διευκολύνει, ώστε να

αποφευχθεί η γραφειοκρατία και, όμως, ελπίζω ότι θα λυθεί το μεγαλύτερο πρόβλημα ιδιωτικού χρέους στην ιστορία του πληθυσμού, με την εξαίρεση του ιταλικού, που όμως έχει διαφορετικές παραμέτρους.

Άρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι περιέργο να σας πω ότι δεν υπάρχει μία στο εκατομμύριο να λειτουργήσει; Σας παρακαλώ πάρα πολύ, του χρόνου εδώ να κάνουμε ξανά -θα είμαστε σε άλλους ρόλους πιθανότατα, αλλά δεν έχει σημασία- με όσους βρίσκονται στην Αίθουσα την ίδια συζήτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Το λέγατε και πέρυσι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κάθε εβδομάδα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Πιθανόν. Πάντως να είμαστε συνεννοημένοι, έχει συνταγματική κατάληξη και αυτή συνιστά και το τέλος σας.

Θα μου πείτε τώρα: Ωραία, μας τα λες. Γιατί δεν τα έκανες; Σωστό.

Πάμε πίσω να δούμε, λοιπόν, τι κάναμε. Θα μου επιτρέψετε δύο λεπτά γι' αυτό.

Κατ' αρχάς ο ν.4307, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε μια τελείως διαφορετική φιλοσοφία. Ο ν.4307, αυτός που έχετε την καλοσύνη να τον λέτε «νόμο Δένδια», δεν λειτούργησε για δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι δεν ήταν το σύνολο του νόμου. Το αρχικό νομοθέτημα προϋπέθετε, είχε ένα επόμενο κομμάτι, γιατί έπρεπε η προσέγγιση να είναι ολιστική και αυτή η φιλοσοφία είναι ορθή. Είναι λάθος ο νόμος, αλλά σωστή η φιλοσοφία. Έπρεπε να είναι μέσα και το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία και το κομμάτι των χρεών προς τις τράπεζες και τους ιδιώτες.

Το αρχικό σχέδιο, λοιπόν, του νόμου τότε τα είχε όλα. Τότε εγώ διαφώνησα με τον κ. Χαρδούβελη. Αποτέλεσμα ήταν ότι ο νόμος περιορίστηκε και πέρασε μόνο ως το κομμάτι που αφορά και είχε τη στενή μου αρμοδιότητα πια, το ιδιωτικό χρέος και μάλιστα, την ημέρα που εγώ είχα μετακινηθεί ήδη στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Ήρθα εδώ, εισηγήθηκα τον νόμο και πήγα να αναλάβω το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Ως προς το δεύτερο κομμάτι, όμως, θα μου επιτρέψετε να σας πω γιατί δεν λειτούργησε ο νόμος, διότι πράγματι δεν λειτούργησε. Είπε, βέβαια, μια κυρία συνάδελφος προηγουμένως ότι δεν υπεβλήθη καμμία αίτηση. Ανακριβές. Υπεβλήθησαν περίπου εξήντα ή κάτι τέτοιο. Όμως, να μην κοροϊδεύομαστε μεταξύ μας, η πραγματικότητα είναι ότι δεν λειτούργησε. Γιατί δεν λειτούργησε;

Θα σας πω εγώ γιατί δεν λειτούργησε. Διότι το απαξιώσατε εσείς την ημέρα που εξελέγητε. Ο κ. Σκρέκας, ο οποίος με διαδέχθηκε, είχε φροντίσει ήδη να εκδοθούν και τα templates, τα υποδείγματα για τον νόμο και μόλις έγινε ο κ. Σταθάκης τότε, αν θυμάμαι καλά, Υπουργός και η Κυβέρνηση στο σύνολό της, διακήρυξαν ότι θα υπάρξει σεισάχθεια, θα χαριστούν όλα τα λεφτά.

Κατά συνέπεια η πρόβλεψη του νομοθετήματος, του 4307, που προέβλεπε περικοπές μέχρι 50% θεωρήθηκε απολύτως ανεπαρκής. Και εγώ, αν μου έλεγαν ότι θα μου τα χαρίσουν όλα, γιατί να υπαχθώ σε έναν νόμο που στην καλύτερη περίπτωση και υπό προϋποθέσεις θα μου έκοβε μόνο τα μισά; Ξέρετε κανέναν ο οποίος θα έμπαινε σε αυτή τη λογική;

Άρα το να λέτε ότι το υπόδειγμα είναι λάθος, διότι δεν εφαρμόστηκε, όταν εσείς εξασφαλίσατε τις προϋποθέσεις για να μην εφαρμοστεί, με συγχωρείτε, αλλά μας οδηγεί σε έναν φαύλο κύκλο.

Θέλω να σας πω και κάτι άλλο επίσης, για να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας.

Αυτό το νομοθέτημα, κύριε Υπουργέ, δεν έχει ελληνική υπογραφή, εκτός αν εσείς μου διαψεύσετε την πληροφορία που έχουμε. Έχουμε σαφή πληροφόρηση ότι είναι γραμμένο από συγκεκριμένο νομοτεχνικό εκτός Ελλάδος, έχει σταλεί γραμμένο στην Ελλάδα και μεταφράστηκε μόνο από νομικό γραφείο, με ελάχιστες διαφοροποιήσεις.

Είναι ένα νομοθέτημα γραμμένο εκτός Ελλάδος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς το αντιγράψαμε! Το μεταφράσαμε και το αντιγράψαμε! Με καλές προθέσεις εγράφη εκτός Ελλάδος -εγώ δεν κατηγορώ κανέναν- όμως, εν αγνοία πλήρως της ελληνικής πραγματικότητας, με την αντίληψη ότι αν γνωρίζουμε το πρόβλημα, παραδείγματος χάριν -λέω μια χώρα- στην Ισπανία, μπο-

ρούμε να λύσουμε και το πρόβλημα στην Ελλάδα, αγνοώντας ότι είναι διαφορετικές οι παράμετροι. Το ότι χρωστάω στην Ισπανία, δεν σημαίνει ότι έχω τα ίδια προβλήματα όταν χρωστάω και στην Ελλάδα και ότι αντιμετωπίζω τις ίδιες προκλήσεις. Και συνήθως δεν χρησιμοποιώ χώρες κατά τύχη.

Όμως, εδώ υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και μια άλλη ευθύνη, των δανειστών μας, της τρόικας. Να είμαστε και σε αυτό συνεννοημένοι. Διότι το ότι δέχονται και συνομολογούν αυτά τα πράγματα, νομίζω ότι δημιουργεί και ένα ερώτημα για τη δυνατότητά τους να βοηθήσουν τη χώρα στον εκσυγχρονισμό της. Διότι σε όλα αυτά το εγχείρημα προφανώς η θεωρητική του θεμελίωση δεν είναι μόνο να εισπραχθούν ή να εξυπηρετηθεί το χρέος από τους δανειστές, είναι, όπως ισχυρίζονται τουλάχιστον οι δανειστές, και ο εκσυγχρονισμός της χώρας. Τολμώ να πω μάλιστα ότι μερικοί, όταν μιλάνε ο ένας στον άλλο, μιλάνε για βίαιο εκσυγχρονισμό της χώρας. Όταν, λοιπόν, υπάρχει ανάγκη εκσυγχρονισμού της χώρας, υπάρχει ανάγκη και σοβαρότητας του πλαισίου εκσυγχρονισμού αυτής της χώρας.

Αυτό το οποίο συμβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και σας το λέω με πόνο ψυχής, ανεξαρτήτως κόμματος και παρατάξεως- είναι ότι το δίκαιο της Ελλάδος έχει μετατραπεί σε μια κουρελού, μια άθλια κουρελού χωρίς καμμία νομοτεχνική αρτιότητα, χωρίς καμμία φιλοσοφία καν πίσω από αυτό, με διατάξεις οι οποίες εισβάλλουν από δύο διαφορετικές κατευθύνσεις, το ίδιο αφισοσφηντες και οι δύο: το ένα μέρος μέσω των νομοθετημάτων που έχουν να κάνουν με τα μνημόνια, των μνημονιακών νομοθετημάτων και από την άλλη, μέσω των οδηγιών, οι οποίες επίσης στερούνται φιλοσοφίας, επίσης εισέρχονται με έντονη αυθαιρεσία μέσα στο Ελληνικό Δίκαιο και καταστρέφουν τις δομές του. Όταν τελειώσει αυτή η περίοδος και γυρίσουμε πίσω να δούμε τι απέμεινε από το Ελληνικό Δίκαιο, η στιγμή θα είναι εξαιρετικά μελαγχολική.

Επανέρχομαι, λοιπόν, και λέω το εξής. Δεν βοηθάει αυτό το νομοθέτημα. Δεν βοηθάει σε καμμία κατεύθυνση. Δεν βοηθάει πρακτικά, διότι δεν μπορεί να επιλύσει το ζήτημα. Δεν βοηθάει θεσμικά, διότι δεν έχει, πέραν της αρχικής φιλοσοφικής σκέψης του συνόλου των οφειλών κάτω από μία ομπρέλα, κανέναν μηχανισμό και καμμία άλλη σκέψη, η οποία να μπορεί να εξυπηρετήσει κάτι. Έτσι γίνεται και αυτό ένα κομμάτι μιας ολόκληρης σειράς νομοθετημάτων, τα οποία δεν έχουν κανένα πρακτικό αποτέλεσμα.

Και επειδή ίσως να λέτε ότι αυτά είναι αντιπολιτευτικά λόγια, να σας θυμίσω τα εξής. Θυμάστε τον ν.4412/2016 για τις δημόσιες συμβάσεις; Αυτός ο νόμος προέβλεπε έντεκα κανονιστικές πράξεις. Νόμος του 2016. Μέχρι στιγμής έχουν εκδοθεί δύο από αυτές. Ο νόμος είναι ανενεργός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω μισό λεπτό ακόμη, κυρίες Πρόεδρε. Δεν θα αργήσω.

Θυμάστε τον ν.4441/2016 για την απλοποίηση της ίδρυσης επιχειρήσεων, ο οποίος ήρθε εδώ με φανφάρες; Αυτός ο νόμος προέβλεπε δέκα κανονιστικές πράξεις. Από αυτές τις δέκα, έχει εκδοθεί μία. Ο νόμος είναι ανενεργός.

Θυμάστε τον άλλο νόμο, τον ν.4442/2016, για το θεσμικό πλαίσιο άσκησης οικονομικής δραστηριότητας; Αυτός προέβλεπε άνω των είκοσι. Είκοσι πέντε τις έχω μετρήσει εγώ, αλλά υπάρχει θέμα, που θα μπορούσε να το κάνει κανείς και στις είκοσι κανονιστικές πράξεις. Πρέπει να σας πω ότι δεν έχει εκδοθεί ούτε μία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέραν των άλλων, το συγκεκριμένο Υπουργείο, η συγκεκριμένη Κυβέρνηση, λοιπόν, έχει μακρά προϋπηρεσία στη νομοθέτηση άστοχων νομοθετημάτων, μη εφαρμόσιμων και μη υλοποιήσιμων. Μην προσθέσετε άλλο ένα σε αυτή τη μακρά σειρά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Νίκο Δένδια.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από το Ένωση Κεντρώων κ. Μάριος Γεωργιάδης.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Καλησπέρα και από εμένα. Ευχαριστώ κιόλας για την ανοχή στη διαδικασία και την εξυπηρέτηση που μου κάνατε, λόγω της ανειλημμένης υποχρέωσης που είχα το πρωί και δεν μπορούσα να είμαι την ώρα που έπρεπε στην Ολομέλεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, δεκάδες φορές έχουμε αναφερθεί από αυτό εδώ το Βήμα στην κωλυσιεργία, στην αδράνεια, στην αβελητρία, την αναβολή ή και στην αποχή από την έλλειψη πρωτοβουλίας εκ μέρους των Υπουργών της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, προκειμένου να αποφύγουν να παρέμβουν σε θέματα αρμοδιότητάς τους που, παρ' όλα αυτά, ταλανίζουν την κοινωνία όλων αυτών τον καιρό.

Το μεγάλο πρόβλημα είναι, όταν αποφασίζουν τελικά να ασχοληθούν και να παρέμβουν, το κάνουν με τόσο άγαρμπο τρόπο, που αντί να εκτονώσουν καταστάσεις, αναστατώνουν χωρίς λόγο, διαταράσσουν τις ευαίσθητες ισορροπίες και δημιουργούν περισσότερα αδιέξοδα.

Όλα τα παραπάνω περιγράφουν απόλυτα το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα. Ήταν φυσικό, μετά από οκτώ χρόνια κρίσης βέβαια, ύφεση και υπερφορολόγηση και συσσωρευμένα χρέη, σαφώς υπό την ευθύνη της εν λόγω Κυβέρνησης, να οδηγηθούμε σε αυτό το συμπέρασμα. Γιατί όλοι ήλπιζαν και αναμένανε κάτι αντίθετο. Η δε Κυβέρνηση, μετά από μήνες καθυστέρησης μας το παρουσίασε τελικά παρομοιάζοντάς το ως σωτήρια χειρουργική επέμβαση. Όμως, δυστυχώς για την Κυβέρνηση και την αγορά, «άνθρακας ο θησαυρός».

Και για να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή, ο εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων δεν είναι καθόλου εξωδικαστικός και καθόλου δεν ρυθμίζει. Αυτό είναι το συμπέρασμα από όσα διαβάσαμε στις διατάξεις του και από όσα ακούσαμε και κατά τη διάρκεια των επιτροπών.

Πριν ξεκινήσω να παραθέτω τις προβληματικές διατάξεις, πρέπει εν συντομία να αναφερθώ στη σημερινή κατάσταση. Οι ελληνικές συστημικές τράπεζες έχουν δεσμευτεί έναντι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Αρχής ότι μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του 2019 θα έχουν μειώσει τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια κατά το ποσό των 40 δισεκατομμυρίων ευρώ ή του 38% του συνόλου, ένας στόχος δύσκολος, δεδομένης της ασφυξίας που επιβάλλει η Κυβέρνηση και της έλλειψης αναπτυξιακής προοπτικής. Σύμφωνα με τα στοιχεία του 2016, τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια προσέγγισαν τα 100 δισεκατομμύρια ευρώ δηλαδή το 50% του συνολικού χαρτοφυλακίου των δανείων.

Επιπρόσθετα, το 2018, οι ελληνικές τράπεζες θα υποβληθούν στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σε αυστηρά stress test, προκειμένου να αξιολογηθεί η κεφαλαιακή επάρκεια τους με βάση τα στοιχεία του 2017. Επομένως πρέπει, όχι μόνο να αποτραπεί η περαιτέρω δημιουργία κόκκινων δανείων, αλλά και να υπάρξει σημαντική μείωση των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων. Η ύπαρξη χαλαρών ρυθμίσεων παρέχει δυνατότητες εκμετάλλευσης του εξωδικαστικού συμβιβασμού από κακόπιστους οφειλέτες και δημιουργεί συνθήκες αθέητου ανταγωνισμού σε βάρος επιχειρήσεων που υπήρξαν διαχρονικά συνεπείς στην εξυπηρέτηση των οφειλών τους. Μην ξεχνάμε ότι στο νόμο Κατσέλη εκκρεμούν σήμερα εκατόν πενήντα πέντε χιλιάδες αιτήσεις ένταξης με δικασίμους έως το 2032.

Στο άρθρο 1, λοιπόν, πέρα από τη δυνατότητα ρύθμισης επιχειρηματικών οφειλών επιτρέπεται να ενταχθούν και οφειλές από άλλη αιτία, όπως αναγράφεται, ο όρος που διευκρινίζεται ότι περιλαμβάνει όχι μόνο τις προσωπικές οφειλές του επιχειρηματία, αλλά και των συνδεδεμένων με αυτών προσώπων (περίπτωση ι'), συγγενών μέχρι δεύτερο βαθμό. Δηλαδή, για να γνωρίζουν και να το κάνουμε και απλό γι' αυτούς που μας ακούν αυτή τη στιγμή: Διακοποδάνεια που πήραν τα παιδιά του επιχειρηματία για ταξίδια ή καταναλωτικά δάνεια που πήρε η σύζυγος για να αγοράσει ένα αυτοκίνητο επίσης, θα ρυθμιστούν. Και ρύθμιση, βέβαια, σημαίνει πιθανή διαγραφή χρεών εκ μέρους των τραπεζών.

Αντιλαμβανόμαστε φυσικά ότι και οι οφειλές ιδιωτικής φύσεως θα πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν, προκειμένου να προσδιορίζονται ακριβέστερα οι δυνατότητες αποπληρωμής του οφειλέτη, αλλά θεωρούμε απαράδεκτο να συμπεριλαμβάνονται στη ρύθμιση και τελικά να φορτώνουν τον υπόλοιπο ελληνικό λαό. Και

όταν λέω «φορτώνονται στον ελληνικό λαό» κυριολεκτώ, γιατί, όπως όλοι γνωρίζουμε, από 1ης Ιανουαρίου του 2016 σε τυχόν νέα –και χτυπάω ξύλο– ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών υπάρχει το ενδεχόμενο να καλυφθεί μέρος αυτής από κούρεμα καταθέσεων των πολιτών.

Και αν χρειάζονται οι αρμόδιοι σχετική επιστημονική τεκμηρίωση, να σας βοηθήσουμε. Υπάρχει στη λογιστική η βασική αρχή της αυτοτέλει της λογιστικής μονάδας, σύμφωνα με την οποία η επιχείρηση έχει αυτοτελές σύστημα λογιστικών βιβλίων, δική της νομική προσωπικότητα με απαιτήσεις και υποχρεώσεις διαφορετικές από εκείνες του επιχειρηματία. Ποιο από το συνδεδεμένα πρόσωπα θα επωφεληθεί πρώτο από τυχόν διαγραφή οφειλών; Τι είδους εγγραφές θα κατοχυρώνονται στα λογιστικά βιβλία, όταν από τα μετρητά της εταιρείας θα πληρώνονται οι δόσεις που περιλαμβάνουν υποχρεώσεις και υποχρεώσεις τρίτων προσώπων;

Στο άρθρο 2, είναι αλήθεια ότι το όριο των 20.000 ευρώ για την υπαγωγή στη ρύθμιση, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι περιλαμβάνονται και οι ιδιωτικές οφειλές, είναι πολύ χαμηλό και πιθανότατα και το σύστημα θα επιβαρυνθεί πολύ με υποθέσεις μικρής σημασίας και τα δικαστήρια θα κατακλυστούν από αιτήσεις και έγγραφα.

Σε σχετική ερώτησή μας στην επιτροπή ο Υπουργός κ. Παπαδημητρίου μάς απάντησε ότι δεν έχει εικόνα για τον αριθμό των επιχειρήσεων που μπορούν να υπαχθούν στον μηχανισμό. Άρα υποθέτουμε ότι το όριο μπήκε χωρίς κάποια ουσιαστική μελέτη.

Δεν υιοθετούμε τις θέσεις της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών, αλλά εκτιμούμε ότι το όριο των 50.000 ευρώ, που προτείνει, δείχνει να είναι τοποθετημένο σε πιο λογικά επίπεδα.

Είναι θετικό που ο Υπουργός στην επιτροπή αποδέχτηκε σχετικό αίτημά μας και διευκρίνισε ότι επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν διακόψει τη δραστηριότητά τους, θα έχουν δικαίωμα να ενταχθούν στον μηχανισμό, εφόσον προηγουμένως έχουν υποβάλει δήλωση επανέναρξης εργασιών.

Για τις απαιτήσεις του άρθρου 3 και παρά τις εκτιμήσεις της αγοράς ότι οι ρυθμίσεις πιθανό να αφορούν 350.000 ευρώ με 400.000 ευρώ, η πολυετής κρίση, η ύφεση, η στέρηση κεφαλαίων και η έλλειψη μέτρων από την τρέχουσα κυβέρνηση δεν έχουν επιτρέψει σε πολλές επιχειρήσεις να εμφανίζουν κερδοφόρες χρήσεις.

Εξάλλου, οι οικονομικές καταστάσεις για τη χρήση 2016 δεν έχουν κλείσει ακόμα και υπάρχουν πληροφορίες ότι σε όλη τη χώρα γίνεται αγώνας δρόμου για δημιουργική λογιστική μήπως και καταστεί δυνατό να εμφανιστεί θετική αυτή η χρήση.

Επιπρόσθετα, τα κριτήρια επιλογής θα έπρεπε να είναι όχι μόνο ποσοτικά αλλά και ποιοτικά, γιατί θα οδηγηθούμε στο οξύμωρο εταιρεία με ζημιές 100 ευρώ για τρεις χρήσεις να μην υπάγεται στη ρύθμιση και εταιρεία με κέρδη σε μία χρήση 100 ευρώ ζημιά σε δύο χρήσεις ύψους 10.000 ευρώ να υπάγεται.

Ίσως η ύπαρξη ποιοτικών κριτηρίων, όπως η διατήρηση του αριθμού των εργαζομένων για κάποιο εύλογο χρονικό διάστημα, να βοηθούσε καλύτερα τις επιχειρήσεις και ταυτόχρονα να συνέβαλλε στην καταπολέμηση της ανεργίας.

Περνάμε στο άρθρο 4. Ο προσδιορισμός της 31-12-2018 ως καταληκτικής ημερομηνίας για την υποβολή αίτησης, θα έχει ως αποτέλεσμα οι μεν σημαντικοί οφειλέτες να έχουν την άνεση μέχρι τότε να διαφεύγουν, αλλά και να απέχουν από κάθε πρωτοβουλία ρύθμισης των οφειλών τους, οι δε μικρότεροι να «κουράζονται» το σύστημα, οδηγώντας το στα όριά του.

Επίσης, δεν πρέπει να υπάρχει η παραμικρή δυνατότητα έντυπης υποβολής αίτησης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6, ως εναλλακτική μέθοδος, μέχρι την ολοκλήρωση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας.

Προχωράμε στο άρθρο 5. Εάν προσπαθήσουμε να καταμετρήσουμε τα έγγραφα, τα οποία απαιτείται να συνοδεύουν την αίτηση –και αναφέρομαι σε βεβαιώσεις, αντίγραφα οικονομικών καταστάσεων, πιστοποιητικά, λογιστικά ισοζύγια κ.ο.κ.– πιθανότατα να ξεπεράσουμε τον αριθμό των πενήντα. Ο παραπάνω κατάλογος θεωρείται ιδιαίτερα υπερβολικός, ο πιο γραφειοκρατικός που θα μπορούσε να υπάρξει και σίγουρα αποτελεί αντικίνητρο.

Ας σημειωθεί ότι πολλά από αυτά τα δικαιολογητικά υπάρχουν ήδη στα επιμέρους ηλεκτρονικά συστήματα του δημοσίου και θα μπορούσαν να αναζητούνται υπηρεσιακά και να μην ταλαιπωρούνται άσκοπα οι οφειλέτες.

Στο άρθρο 6, σε περίπτωση μη κάλυψης θέσεων συντονιστών, η νέα πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος δεν πρέπει να είναι μόνο για δικηγόρους, καθώς έτσι αγνοούνται άλλες ειδικότητες και κυρίως οι οικονομολόγοι.

Δεδομένου δε ότι το υπολογιστικό μέρος της ρύθμισης και οι ιδιαιτερότητες των τραπεζικών προϊόντων προσιδιάζουν περισσότερο με τις γνώσεις οικονομολόγων, η σκέψη επιλογής μόνο διαμεσολαβητών που έχουν τη δικηγορική ιδιότητα είναι αντίθετη στη λογική της ίσης αντιμετώπισης όλων των επιστημόνων. Άλλωστε, όλοι οι διαμεσολαβητές έχουν την ίδια εκπαίδευση και την ίδια διαπίστευση.

Η πρόβλεψη της παραγράφου 1, στο μητρώο της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, να εγγράφονται κατά προτεραιότητα διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές, ουσιαστικά αφήνει ανοικτό παράθυρο να μπορούν να χρησιμοποιηθούν στη διαδικασία και μη διαμεσολαβητές.

Και αυτό, τη στιγμή που σήμερα υπάρχουν στο μητρώο του Υπουργείου περίπου δύο χιλιάδες διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές, οι οποίοι από πλευράς αριθμού ανταποκρίνονται πλήρως στην προσδοκία αυξημένων αιτήσεων οφειλετών.

Επιπρόσθετα, ενώ γίνεται λόγος για εκατοντάδες χιλιάδες υποθέσεις, δεν αξιοποιείται όλη η δεξαμενή των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών, αλλά προκρίνεται, χωρίς να είναι σαφής ο λόγος, ένα σύστημα μόνο τριακοσίων είκοσι και άγνωστου αριθμού επιλαχόντων και μάλιστα με περιορισμό ως προς τη γεωγραφική διασπορά τους.

Στο άρθρο 7, γενικά ο ρόλος που επιφυλάσσεται για τον συντονιστή είναι υποτιμητικός και δεν αρμόζει σε δικηγόρο ή άλλο επιστήμονα με εμπειρία. Τα καθήκοντα ταιριάζουν απόλυτα με αυτά της γραμματειακής υποστήριξης και του κλητήρα. Θα ήταν πιο αποτελεσματικό να έχουν οι διαμεσολαβητές έναν πιο ουσιαστικό ρόλο στην επίτευξη συμβιβασμού μεταξύ των μερών.

Για παράδειγμα, ο νόμος δεν προβλέπει καμμία διαδικασία ελέγχου ή επαλήθευσης των απαιτήσεων που καταγράφονται στην κατάσταση πιστωτών πέρα του ελέγχου της πληρότητας του φακέλου. Στο σημείο αυτό ο Υπουργός υποχώρησε και δήλωσε στην επιτροπή ότι στα καθήκοντα του εμπειρογνώμονα θα συμπεριληφθεί και η επαλήθευση των απαιτήσεων των πιστωτών, αλλά ακόμα και έτσι η βελτίωση είναι ελάχιστη.

Παραεμπιπτόντως για την επαλήθευση αυτή εμείς τονίζω ότι το προτείνουμε κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας και προτείνουμε να προστεθεί στο δικαιολογητικά της έκθεσης η κατάθεση βεβαίωσης υπογεγραμμένης από ορκωτό ελεγκτή ή λογιστή ή ελεγκτική εταιρεία, με την οποία θα πιστοποιείται η ακρίβεια και η εγκυρότητα της κατάστασης των πιστωτών.

Άρθρο 11, είναι προφανές ότι μια μικρή επιχείρηση θα βρίσκεται σε αδυναμία αξιολόγησης κάποιας προτεινόμενης λύσης λόγω έλλειψης της απαιτούμενης τεχνογνωσίας, αλλά και του ποσού που χρειάζεται για την αμοιβή κάποιου εμπειρογνώμονα ή εκτιμητή. Εδώ ίσως πρέπει το Υπουργείο να εξετάσει τρόπους μερικής έστω κάλυψης των εξόδων μέσω, παραδείγματος χάριν, προγραμμάτων ΕΣΠΑ για μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Στο άρθρο 12, που επιβεβαιώνει ότι δεν είναι εξωδικαστικός ο μηχανισμός, η διαδικασία που περιγράφεται είναι πάρα πολύ χρονοβόρα. Απαιτεί απανωτές διαδικαστικές επιπλοκές με προθεσμίες μηνών και είναι βέβαιο ότι η μέσος του πολυμελούς πρωτοδικείου επικύρωση της συμφωνίας δεν θα πετύχει την εξοικονόμηση χρόνου που επιδιώκει. Η πρόβλεψη των πέντε μηνών διάρκειας δεν μπορεί να επαληθευτεί στην πράξη, τουλάχιστον για τα ήδη επιβαρυνόμενα πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, ενώ υπάρχουν και εκτιμήσεις ότι η διαδικασία μπορεί να διαρκέσει ακόμα και δεκαοκτώ μήνες.

Υποσχέθηκε, βέβαια ο Υπουργός, ότι θα εισαγάγει απλοποιημένη διαδικασία στις υποθέσεις, στις οποίες κατά την εξωδικαστική διαδικασία δεν υποβλήθηκαν ενστάσεις και δεν υπάρχει διαγραφή οφειλής μη συμβαλλόμενου πιστωτή, οπότε θα μπορούσε η επικύρωση να γίνει από έναν δικαστή χωρίς ακροαμα-

τική διαδικασία. Δεν μου ακούγεται ως απλούστευση που αξίζει επαίνου και μάλλον πρέπει οι αρμόδιοι να προσπαθήσουν λίγο περισσότερο.

Στο άρθρο 15 θα μπορούσε η παράγραφος 21 να αποτελεί καλή διάταξη για τους ελεύθερους επαγγελματίες, αλλά προβλέπει ρύθμιση μόνο των οφειλών τους προς το δημόσιο και τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και όχι και προς τις τράπεζες.

Στο άρθρο 16 κρίνουμε ότι είναι απαραίτητο η περιγραφόμενη στο άρθρο 16 πλατφόρμα και διαδικασία υποδοχής και επεξεργασίας των αιτήσεων να είναι εξ ολοκλήρου ηλεκτρονική για όλες τις αιτήσεις μιας και στην αιτιολογική έκθεση αφήνονται περιθώρια και για μη ηλεκτρονική διεξαγωγή της διαδικασίας. Πρέπει στους τρεις μήνες που απομένουν μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου οπωσδήποτε να έχει ολοκληρωθεί το στήσιμο της σχετικής πλατφόρμας, ώστε όλοι οι ενδιαφερόμενοι να συμμετέχουν με τους ίδιους όρους και να καθησυχαστούν οι φόβοι των φορέων ότι δεν θα καταστεί δυνατό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή είπε ότι έχει ξεκινήσει η διαδικασία εδώ και πολύ καιρό και ότι θα είναι έτοιμη έγκαιρα. Δεν θέλω να αμφισβητήσω τα λεγόμενά του, αλλά πώς έχει ξεκινήσει η διαδικασία, αφού στην παράγραφο 2 προβλέπεται ότι θα εκδοθεί ΚΥΑ με τις προϋποθέσεις και τις τεχνικές προδιαγραφές της ηλεκτρονικής πλατφόρμας; Επιπλέον με ποιες προδιαγραφές δουλεύουν σήμερα;

Θα ήθελα, επίσης, εάν είναι δυνατό, ο κύριος Υπουργός να μας ενημερώσει πότε προβλέπεται να αναληφθεί από το Υπουργείο Δικαιοσύνης η νομοθετική πρωτοβουλία για την προστασία από άδικες διώξεις των εκπροσώπων των πιστών, των τραπεζικών στελεχών και των δημοσίων υπαλλήλων ουσιαστικά, οι οποίοι θα συναινέσουν σε ρύθμιση-διαγραφή των χρεών.

Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, με δύο λόγια, το σχέδιο νόμου είναι ολοφάνερο ότι δεν αποτελεί προϊόν σοβαρής μελέτης και επ' ουδενί ικανοποιεί τους ενδιαφερόμενους φορείς. Είναι, δε, βέβαιο ότι θα επιτείνει την ασφυξία, δημιουργώντας περισσότερα προβλήματα και στους επιχειρηματίες και στις τράπεζες.

Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε επί της αρχής το εν λόγω σχέδιο νόμου και επιφυλασσόμαστε να τοποθετηθούμε επί των άρθρων και τροπολογιών κατά τη σχετική ψηφοφορία.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πηλύντα ένας μαθητής και μαθήτρες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί από το Γυναικόκαστρο Κιλκίς, καθώς και από το Δραβήσκο και την Παλαιοκώμη Σερρών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Πέτρος Κωνσταντίνεας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφτασε η στιγμή για την ολοκλήρωση ενός πάγιου αιτήματος των τελευταίων χρόνων της κρίσης. Πέρα από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, πληγείς από την κρίση είναι και οι επιχειρήσεις της χώρας. Η εκτίναξη του ιδιωτικού χρέους εξαιτίας του υπερδανεισμού και, ταυτοχρόνως, της οικονομικής ύφεσης, που προκάλεσαν οι προηγούμενες τακτικές των κυβερνήσεων, επιβάλλει την εξεύρεση βιώσιμων λύσεων.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις του εξωδικαστικού μηχανισμού και το θεσμικό πλαίσιο για την έννοια της ρύθμισης των επιχειρηματικών οφειλών από το δημόσιο, τις τράπεζες και τους άλλους μεγάλους πιστωτές αποτελεί την πρώτη -και, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- οργανωμένη προσπάθεια στα χρόνια της κρίσης. Εσείς τόσο καιρό δεν είχατε κάνει τίποτα γι'

αυτές τις ομάδες, τόσα χρόνια όταν διακυβερνούσατε.

Με αυτή την προσπάθεια εμείς οι κρατιστές, που κυνηγάμε την επιχειρηματικότητα -έτσι διατυμπανίζετε όπου σταθείτε, σε όλους τους τηλεοπτικούς δέκτες- δίνουμε τη δυνατότητα να πάρουν ανάσα οι επιχειρήσεις, προσφέροντας πολλαπλά οφέλη για την οικονομία και την ίδια την κοινωνία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία θα δοθεί στον οφειλέτη η δυνατότητα να προτείνει στους πιστωτές του μια ολοκληρωμένη πρόταση, αρχής γενομένης από την τωρινή δυνατότητα αποπληρωμής που διαθέτει.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος των υπερχρεωμένων επιχειρήσεων θα δώσει σημαντική ώθηση στην εθνική οικονομία, ενισχύοντας τον υγιή ανταγωνισμό και όχι τον ανταγωνισμό που θέλατε εσείς. Πάνω από τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις θα μπορέσουν να ενταχθούν στον μηχανισμό αυτό και θα μπουν σε μια σειρά.

Σας μιλάει ένας ελεύθερος επαγγελματίας και μπορώ να σας διαβεβαιώσω από πρώτο χέρι το τέλμα των επιχειρήσεων αυτή τη στιγμή. Η ανακούφιση θα τους δώσει ζωντάνια, όπως τους έδωσε και η δραστική μείωση των ασφαλιστικών εισφορών στο 85% των ελεύθερων επαγγελματιών.

Θα αποτελέσει άλλο ένα απόηχο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης η απουσία της από αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία. Αφορά τον κόσμο που επικαλείστε τόσο καιρό και πέφτετε συνεχώς σε λούμπες. Κανένα σενάριο δεν σας βγαίνει. Σύσωμο το σόι το μπλε από εδώ γίνεται γραφικό δεκανίκι του Σόιμπλε! Κρύβεστε πίσω από τους δημοσκόπους. Κάθε μήνα σας βαφτίζουν πρώτο κόμμα και θα σας θυμίσω ότι και οι προηγούμενες δημοσκοπήσεις το ίδιο έλεγαν και άλλο βγήκε.

Επειδή είπε ο κ. Δένδιας εδώ ότι δεν θα είναι μεγάλη η θητεία του Υπουργού και της Κυβέρνησης, αυτό το αποφασίζει ο λαός και όχι ο κ. Δένδιας. Τουλάχιστον ο λαός αποφάσισε να είμαστε εμείς στην παρούσα φάση. Αλήθεια, δεν έχω δει καμιά δημοσκόπηση να σας βαφτίζει, όμως, αυτοδύναμος, γιατί μπορεί να δυσανεχθεί το ΠΑΣΟΚ. Είσαστε συνεταιρικά.

Σας έχουν πάρει, όμως, χαμπάρι και τα μάρμαρα της Βουλής. Αντί να ζητάτε συνεχώς εκλογές, μήπως έχετε να προτείνετε κάποια λύση για τα πραγματικά προβλήματα της οικονομίας;

Εμείς κυκλοφορούμε στις περιφέρειές μας -άσχετα αν λέτε εσείς ότι δεν κυκλοφορούμε- και ξέρете τι μας ζητάνε; Κάθαρση από το σάπιο πολιτικό σύστημα που μας έφτασε μέχρι εδώ και λύσεις στα προβλήματα των πολιτών.

Εσείς που γνωρίζετε από τους αποκλεισμούς σε τέσσερις τοίχους, την θέλετε την εξεταστική για την υγεία; Λέτε «ναι». Τότε γιατί βγαίνετε και αντιδράτε συνέχεια; Για ποιες περιόδους αντιδράτε για τις εξεταστικές;

Η δική σας Κυβέρνηση δεν έφερε ούτε μία εξεταστική, όταν τις ζητούσε ο λαός. Ούτε μία! Και εμείς ανά μήνα φέρνουμε και μία εξεταστική.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Και μετά τις κλείνετε χωρίς αποτέλεσμα!

ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕΑΣ: Και επειδή, κύριε Φωτήλα, ήρθατε και στη Μεσσηνία και είδατε ότι οι οργανικές θέσεις διπλασιάστηκαν στους γιατρούς και στους νοσηλευτές, όταν έρθει η εξεταστική θα τα πούμε όλα εδώ και θα γνωρίζει ο Έλληνας πολίτης γιατί φτάσαμε σε αυτό το σημείο. Και αυτό είναι το κέρδος από την κάθε εξεταστική.

Και επειδή μιλάμε για ένα άλλο νομοσχέδιο, νοικοκυρέψτε πρώτα το κόμμα σας, το μαγαζί σας, που χρωστάει 210 εκατομμύρια, και όταν το νοικοκυρέψετε το μαγαζί σας, έτσι όπως το καταντήσατε, θα μπορείτε να νοικοκυρέψετε την Ελλάδα και την οικονομία της Ελλάδας. Δεν μπορείτε να ζητάτε να νοικοκυρέψετε την Ελλάδα, όταν δεν μπορείτε να νοικοκυρέψετε το μαγαζί σας.

Γεια σας και χαρά σας και στην υγεία σας, κύριε Φωτήλα. Θα τα πούμε στην εξεταστική. Να είστε καλά!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Καραγιάννης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νο-

μοσχέδιο εισάγεται για πρώτη φορά στην ελληνική έννομη τάξη μια οργανωμένη εξωδικαστική διαδικασία ρύθμισης των χρεών των ελληνικών επιχειρήσεων.

Με επίκεντρο τον οφειλέτη και χωρίς τον φόβο των καταδικαστικών μέτρων που τίθενται σε αναστολή ρυθμίζονται ταυτόχρονα και συνολικά χρέη προς τράπεζες, εφορίες, ασφαλιστικά ταμεία, ΟΤΑ, προμηθευτές και λοιπούς ιδιώτες.

Στόχος του συγκεκριμένου πλαισίου είναι η διάσωση των υγιών επιχειρήσεων, η διασφάλιση χιλιάδων θέσεων εργασίας, η εξυγίανση των τραπεζικών χαρτοφυλακίων και η εξασφάλιση των εσόδων του δημοσίου και των ασφαλιστικών ταμείων.

Οι βασικές καινοτομίες του νέου εξωδικαστικού μηχανισμού εστιάζονται στο διευρυμένο πεδίο εφαρμογής του, τη διαφάνεια ως προς τη διαδικασία, την ευελιξία του δημοσίου ως πιστωτή, την προστασία των μικρών πιστωτών, την αξιοποίηση του Μητρώου Διαμεσολαβητών και την αξιοποίηση της τεχνολογίας.

Με τον μηχανισμό δίνεται η δυνατότητα στην επιχείρηση να διαπραγματευτεί σε μία μόνο διαδικασία με το σύνολο των πιστωτών της, ο δε ηλεκτρονικός τρόπος μειώνει το διοικητικό της κόστος, καθώς και το αντίστοιχο των πιστωτών της.

Παράλληλα, υπάρχουν δικλίδες ασφαλείας για τον εντοπισμό των κακοπληρωτών με τη σχετική άρση του τραπεζικού και φορολογικού απορρήτου.

Στα θετικά καταγράφεται επίσης η λειτουργία των εκατόν είκοσι Γραφείων Ενημέρωσης και Υποστήριξης Δανειοληπτών, στα οποία μπορούν να απευθύνονται οι υπερχρεωμένες επιχειρήσεις, οι οποίες ανέρχονται περίπου στις τετρακόσιες χιλιάδες, οι περισσότερες δε από αυτές είναι μικρομεσαίες, που αποτελούσαν και αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας.

Από τα προαναφερθέντα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαπιστώνουμε ότι με το παρόν σχέδιο νόμου δημιουργούνται όλες εκείνες οι προϋποθέσεις για μία δίκαιη, ορθολογική και ρεαλιστική αποπληρωμή χρεών, που δεν δημιουργήθηκαν απαραίτητα από κακές πρακτικές, αλλά από την ύφεση και τη ραγδαία πτώση κατά 25 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ τα προηγούμενα χρόνια.

Να θυμίσω στο σημείο αυτό από μελέτη του ΚΕΠΕ ότι την περίοδο 2008 - 2014 εξαφανίστηκαν από τον επιχειρηματικό χάρτη διακόσιες είκοσι εννέα χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις και απωλέστησαν περίπου επτακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Οι μεγαλύτερες απώλειες καταγράφηκαν στον κατασκευαστικό κλάδο, το χονδρικό και λιανικό εμπόριο. Ο πρώτος κατέγραψε απώλειες ογδόντα δύο χιλιάδων επιχειρήσεων, διακοσίων δεκαπέντε χιλιάδων θέσεων εργασίας και 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ προστιθέμενης αξίας. Ο δε κλάδος του εμπορίου έχασε εξήντα μία χιλιάδες επιχειρήσεις, διακόσιες έξι χιλιάδες θέσεις εργασίας και 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ προστιθέμενης αξίας.

Το 2014 ο αριθμός των μικρομεσαίων επιχειρήσεων ήταν μειωμένος κατά 26,6% σε σχέση με το 2008, προκαλώντας μείωση προστιθέμενης αξίας κατά 40,2% και μείωση της απασχόλησης κατά 29,3%.

Να αναφέρω, επίσης, ότι τα κόκκινα δάνεια προς τις τράπεζες ανέρχονται στα 107,8 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με την έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, ενώ το σύνολο των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς την εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία υπερβαίνει τα 120 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό σημαίνει επίσπευση των πρωτοβουλιών για αποτελεσματικότερη διαχείριση του ιδιωτικού χρέους, χωρίς επιπρόσθετη γραφειοκρατία, πολύπλοκους μηχανισμούς και αποκλεισμούς επιχειρήσεων.

Αυτή ακριβώς την ανάγκη, όπως σωστά διατυπώνεται και από τη ΓΣΕΒΕΕ, έρχεται να καλύψει το παρόν νομοσχέδιο.

Ο εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών δεν αποτελεί μια αποσπασματική και μεμονωμένη ρύθμιση, αλλά μαζί με τον ν.4441/2016, που αφορά απλοποίηση διαδικασιών σύστασης επιχειρήσεων, τον ν.4446 περί ηλεκτρονικών συναλλαγών και τον ν.4442/2016 περί απλοποίησης διαδικασιών αδειοδότησης επιχειρήσεων, εκφράζει ουσιαστικά την έμπρακτη στήριξη αυτής της Κυβέρνησης στη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα.

Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ακόμη τις δυνατότητες που παρέχονται μέσα από τα προγράμματα ΕΣΠΑ για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς και τα νέα ευρωπαϊκά και εθνικά χρηματο-

δοτικά εργαλεία που έρχονται να στηρίξουν καθοριστικά τη μικρομεσαία επιχειρηματική δραστηριότητα, όπως είναι το Ταμείο Επιχειρηματικότητας, το «HORIZON», το «IASIS», το «COSME».

Να αναφέρω ακόμη και τον νέο αναπτυξιακό νόμο που είναι προσανατολισμένος κύρια στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται να σταθεί πραγματικός αρωγός στα πρώτα βήματα ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας, όπως αυτά αποτυπώνονται στους σχετικούς δείκτες και απαντούν στην καταστροφολογία της Αντιπολίτευσης για τη σημερινή κατάσταση στην οικονομία.

Κλείνοντας θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο σημαντικά σημεία αυτού του νομοσχεδίου. Το πρώτο αφορά τη δεύτερη ευκαιρία που δίνεται σε κλειστές επιχειρήσεις να ενταχθούν, αρκεί να κριθούν βιώσιμες και να εκδηλώσουν ενδιαφέρον επαναλειτουργίας, καθώς και στους ελεύθερους επαγγελματίες που μπορούν να ενταχθούν για χρέη σε ασφαλιστικά ταμεία και εφορία.

Κύριε Υπουργέ, θα παρακαλούσα, επίσης, να δείτε θετικά το περιεχόμενο της τροπολογίας του κ. Καρρά, την οποία και υποστηρίζω, καθώς και τις περιπτώσεις των κτηνοτροφικών δανείων που είχαν παρθεί με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, καθώς και εκείνων σε ελβετικό φράγκο.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγιάννη.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιάσωνας Φωτήλας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να πω στον κ. Κωνσταντίνε –βέβαια έχει βγει από την Αίθουσα, αλλά μπορεί και να με ακούει απ' έξω– και να σας θυμίσω ότι ανεβήκατε στην εξουσία με το σλόγκαν «όλα στο φως». Όταν, λοιπόν, λέτε «όχι εξεταστική για το 1996», που τυγχάνει να ήταν ο κ. Κουρουμπλής Γενικός Γραμματέας, όταν λέτε «όχι εξεταστική την περίοδο που εμείς είμαστε στην εξουσία», που πάλι τυγχάνει ο τακτικός ανακριτής να έχει βρει κακουργηματικές πράξεις και να υπάρχουν κατηγορούμενοι, τότε δεν μιλάμε για όλα στο φως, μιλάμε για περίπου όλα ή, τέλος πάντων, ό,τι μας βολεύει στο φως!

Από εκεί και πέρα, να θυμίσω στον κ. Κωνσταντίνε, που λέει ότι εμείς δεν κάνουμε εξεταστικές και αυτοί κάνουν μία τον μήνα, πως τελειώνουν οι εξεταστικές που κάνουν: Όλες πάνε στον κάλαθο των σκουπιδιών! Να θυμίσω την εξεταστική για το γερμανικό χρέος; Η κ. Κωνσταντοπούλου την έκανε. Να θυμίσω την εξεταστική για τη διαπλοκή και τα ΜΜΕ, όπου εσείς βγάλατε ότι δεν υπάρχει καμμία ευθύνη από πολιτικά πρόσωπα; Άνθρακες ο θρσαυρός!

Εγώ, τέλος πάντων, να πω στον κ. Κωνσταντίνε ότι εγώ ασχολούμαι ερασιτεχνικά με το θέατρο προς τέρψιν του κοινού. Εσείς παίζετε θέατρο στις πλάτες του ελληνικού λαού. Άνθρακες, λοιπόν, ο θησαυρός! Αυτό είναι το συμπέρασμα που βγαίνει μελετώντας και αυτό το νομοσχέδιο.

Και εξηγούμαι: Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις περιμένουν να ανακάμψουν μετά τη δραματική καθυστέρηση στη διαπραγμάτευση, που έφερε δραματική αύξηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών και εκτόξευση των κατασχέσεων. Χίλιες την ημέρα έγιναν τον Φεβρουάριο. Μπράβο, σύντροφοι, για το κατόρθωμά σας! Και εις ανώτερα!

Αντ' αυτού, το παρόν σχέδιο νόμου που φέρνει η Κυβέρνηση, όχι μόνον δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τα χρόνια προβλήματα της ελληνικής επιχειρηματικότητας, αλλά και δεν μπορεί να εφαρμοστεί αποτελεσματικά, αφού δημιουργεί νέα γραφειοκρατικά εμπόδια.

Κατ' αρχάς δεν πρόκειται για εξωδικαστικό συμβιβασμό. Θα είναι κυρίως δικαστικός ο συμβιβασμός. Σας εξηγήσαμε και στην επιτροπή αναλυτικά την εμπλοκή που θα προκληθεί στη δικαιοσύνη, με τον τεράστιο όγκο εργασίας που θα φέρετε στα πρωτοδικεία. Ακόμα και αυτή η αυτοματοποιημένη διαδικασία, που συμφωνούμε ως Νέα Δημοκρατία ότι πρέπει να υπάρχει μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, δεν είναι ακόμα έτοιμη και πιθανόν να χρειαστούν μέχρι και δώδεκα μήνες για να ετοιμαστεί το ηλεκτρονικό σύστημα. Μέχρι τότε θα γίνεται κατάθεση έγγραφων αιτήσεων στις περιφερειακές ενότητες, δηλαδή εκ νέου γραφει-

οκρατία και ταλαιπωρία των επιχειρηματιών και των επαγγελματιών, που θα πρέπει να συγκεντρώσουν δεκάδες δικαιολογητικά, να σταθούν σε ατέλειωτες ουρές και να περάσουν από πολλά στάδια προεργασίας.

Μετά πρέπει, επίσης, να συγχρονιστούν δημόσιο, οφειλέτες και συντονιστές. Για να φτάσουμε πού; Στο δικαστήριο, όπου θα εξετάζονται οι ενστάσεις για να βγει η απόφαση. Και όλα αυτά χωρίς να δίνεται κάποιο κίνητρο συμβιβασμού στους πιστωτές.

Επιπλέον, σας καταθέσαμε μία πρόταση για τα κοινωφελή ιδρύματα και σωματεία, με προνοιακό χαρακτήρα, που επιτελούν αμιγώς κοινωνικό και σπουδαίο έργο στην Ελλάδα της κρίσης και δεν ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα. Γιατί δεν τα συμπεριλαμβάνετε, κύριε Υπουργέ, στις διατάξεις του νομοσχεδίου, ώστε να μπορέσουν να αποκτήσουν φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, προκειμένου να έχουν τη νομική δυνατότητα να αξιοποιήσουν την περιουσία τους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ευθύνη της Κυβέρνησης χάνεται η ευκαιρία για αποτελεσματική διαχείριση των κόκκινων δανείων, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την ανάκαμψη της αγοράς.

Η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε μια ολοκληρωμένη πρόταση. Προβλέπει πραγματικό εξωδικαστικό συμβιβασμό, δίνοντας κίνητρα υλοποίησής του και που για να πετύχει πρέπει να διασφαλίζει τη συμμετοχή των σημαντικών πιστωτών, χωρίς καταχρήσεις της διαδικασίας, κάτι άλλωστε που προβλεπόταν και στον νόμο Δένδια.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν το επιτυγχάνει, καθώς δεν προβλέπει εξακρίβωση της αξιοπιστίας των στοιχείων που καταθέτει ο οφειλέτης. Με άλλα λόγια «κλείνει το μάτι» στους κακοπληρωτές σε βάρος των υγιών επιχειρηματιών, επαγγελματιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή δεν μπορεί να εγγυηθεί την ευημερία του ελληνικού λαού. Ακόμα και το πλεόνασμα που κατάφερε είναι με μηδενική ανάπτυξη επί δύο συνεχόμενα χρόνια και βασίστηκε στην εξαντλητική φορολόγηση επιχειρήσεων και πολιτών. Στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση «ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ» εκτελεί ένα σχέδιο φτωχοποίησης του ελληνικού λαού, υιοθετώντας την πιο ανάληκτη πολιτική, σε πλήρη αντίθεση με όσα υποσχόταν προεκλογικά.

Τα νέα, όμως, από τη Γαλλία είναι θετικά και ακολουθούν αυτά της Ολλανδίας και της Αυστρίας. Αυτό γιατί και στη Γαλλία ηττήθηκαν στον πρώτο γύρο οι δυνάμεις του λαϊκισμού, του απομονωτισμού και της ακροδεξιάς από τις δυνάμεις της λογικής και της ευρωπαϊκής προοπτικής. Η Ελλάδα είναι από τις τελευταίες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παραμένουν στην εξουσία λαϊκιστές. Τελειώνει, όμως, το λάδι στο καντήλι τους!

Και βέβαια δεν μας κάνει εντύπωση ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να στηρίξει προεκλογικά τον υποψήφιο της λαϊκίστικης Αριστεράς, τον κ. Μελανσόν, αυτόν που κρατάει ίσες αποστάσεις για τον δεύτερο γύρο από τον Μακρόν και τη Λεπέν, την υποψήφια της ακροδεξιάς. Τώρα βέβαια που ο κ. Τσίπρας είδε το αδιέξοδο, έσπευσε να το γυρίσει και να στηρίξει Μακρόν.

Αλήθεια, ποιον υποψήφιο στηρίζουν στον δεύτερο γύρο στη Γαλλία οι σύμμαχοί σας των ΑΝΕΛ;

Την αλήθεια, όμως, την είπε η ΕΡΤ, που μόνο δεν έκλαψε το βράδυ της Κυριακής για την ήττα της κ. Λεπέν. Αντιγράφω τι είπαν οι δημοσιογράφοι της, χωρίς ντροπή, σε έκτακτη εκπομπή για το θέμα: «Ο κ. Μακρόν δεν έχει τίποτα. Δεν μπορεί να κυβερνήσει. Αντίθετα, η Μαρί Λεπέν δεν είναι ο μεγάλος, ο τρομερός κίνδυνος για τη δημοκρατία. Κατάφερε να μεταλλάξει το κόμμα της και να το κάνει ένα mainstream κόμμα». ΕΡΤ, δελτίο ειδήσεων, 23-4-2017.

Όστε έτσι, λοιπόν; Δεν είναι ακροδεξιά και δεν δείχνει το μίσος για την Ευρώπη και τους πρόσφυγες η κ. Λεπέν, αλλά είναι mainstream κόμμα. Τι άλλο θα ακούσουμε από τα κυβερνητικά φερέφωνα, αναρωτιέμαι.

Θα πω δυο λόγια -και θα κλείσω- για το πρόσφατο ρεσιτάλ υποκρισίας του Πρωθυπουργού, που ανερυθρίαστα δήλωσε ότι η Κυβέρνησή του δεν έχει επιβάλει κάποιον νέο φόρο και ότι ο κόσμος καλοπερνά, αφού υπήρξε μαζική έξοδος το Πάσχα!

Σε αυτή την τελευταία του συνέντευξη, λοιπόν, σε ένα από τα «βοθροκάναλα» είπε πως τα μέτρα θα ψηφιστούν, αλλά θα εφαρ-

μοστούν μόνο αν εφαρμοστούν και τα μέτρα ρύθμισης του χρέους.

«Μα», ρωτήθηκε από τον δημοσιογράφο «πώς δεν θα τα εφαρμόσετε, αφού θα τα ψηφίσετε;». Και απάντησε πως ένα κυρίαρχο κράτος έχει το δικαίωμα να ανατρέψει ψηφισθέντα μέτρα, αν δεν τηρηθεί από την άλλη πλευρά η συμφωνία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Το έχει. Δεν το έχει; Έλεος!

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Από αυτό, λοιπόν, κύριε συνάδελφε, καταλαβαίνουμε ότι ο νόμος που θα έρθει στη Βουλή και θα περιέχει τα δυσβάσταχτα μέτρα θα πρέπει να προβλέπει ρητά και κατηγορηματικά ότι η εφαρμογή των μέτρων θα υπάρξει μόνο αν εφαρμοστούν και τα μέτρα ρύθμισης του χρέους. Μάλιστα, θα πρέπει να αναφέρει και ποια συγκεκριμένα θα είναι τα μέτρα ελάφρυνσης του χρέους που θα εφαρμοστούν για να εφαρμοστούν τα δυσβάσταχτα μέτρα. Αλλιώς, δεν υπάρχει συμφωνία. Τι τρίχες είναι αυτές;

Υπάρχει αλήθεια κάποιος μέσα σε αυτή την Αίθουσα που πιστεύει ότι μπορεί να συμβεί αυτό που περιέγραψα τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εν πάση περιπτώσει, ποιον κοροϊδεύετε; Εμάς, τους Βουλευτές σας ή τον ελληνικό λαό; Λοιπόν, σας λέω ότι δεν θα ξεχάσουμε τίποτα από τον κατήφορο στον οποίο οδηγήσατε τη χώρα.

Ευτυχώς, σύντομα θα αναλάβουμε τις τύχες της χώρας και θα ανοίξει μια νέα εποχή ανάταξης και προκοπής της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΓΙΑΛΑΣ: Θα το λέτε για πολλά χρόνια αυτό ακόμα. Και πέρυσι τα ίδια λέγατε και φέτος τα ίδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Μπούρας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε είναι καλύτερο των προσδοκιών που συστηματικά καλλιέργησε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και παρέσυρε πολλές επιχειρήσεις να αναβάλουν την υπαγωγή τους στον νόμο Δένδια, δημιουργώντας φρούδες ελπίδες που, μετά την περίφημη διαπραγμάτευση του 2015 και τα capital controls, απέτρεψαν τις επιχειρήσεις από την υποβολή αίτησης.

Εξηγήσαμε αναλυτικά και με επιχειρήματα, τόσο στην επιτροπή όσο και σήμερα, γιατί η Νέα Δημοκρατία επικρίνει αυτό το σχέδιο νόμου, ενώ περιγράψαμε με σαφή και αναλυτικό τρόπο τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, που είναι αναρτημένες στο site του κόμματος, για την αντιμετώπιση αυτού του μεγάλου θέματος των κόκκινων δανείων και του εξωδικαστικού συμβιβασμού, που θα βοηθήσει τις επιχειρήσεις και θα δώσει ανάσα στην πραγματική οικονομία και την ανάπτυξη.

Κύριε Υπουργέ, σήμερα με το σχέδιο νόμου αυτό ρίχνετε στάχτη στα μάτια του επιχειρηματικού κόσμου, μοιράζοντας ψεύτικες, αλλά και ανεφάρμοστες ελπίδες, όπως εξηγήθηκε αναλυτικά.

Μιλάτε για εξωδικαστικό συμβιβασμό, που, όμως, δεν είναι, διότι πρέπει να επικυρωθεί από τα δικαστήρια.

Μου άρεσε πολύ αυτές τις μέρες ένας τίτλος μιας οικονομικής εφημερίδας, ο οποίος τι λέει; «Εξωδικαστικός συμβιβασμός με μπιτσιλίστρια στα δικαστήρια». Αυτός είναι ο νόμος τον οποίο σήμερα εισηγάτε. Αντί να προβλέψετε μια τυπική επικύρωση, παραπέμπετε πάλι στα πρωτοδικεία. Έτσι κάνετε τον νόμο ανεφάρμοστο.

Συμφωνούμε με την ηλεκτρονική πλατφόρμα, όμως αυτή δεν είναι έτοιμη και Κύριος ξέρει πότε θα είναι και δεν έχουμε κανέναν λόγο, ειλικρινά, να εμπιστευτούμε την υπόσχεσή σας. Δεν μπορούμε να το κάνουμε, γιατί πολλά υπόσχεστε και στο τέλος δεν τα τηρείτε. Μέχρι τότε οι ενδιαφερόμενοι θα καταθέτουν σειρά εγγράφων και οι ουρές των ενδιαφερομένων θα είναι ατελείωτες.

Ενώ θα περίμενε κανείς μια λύση που θα αντιμετώπιζε με αποαστικότητα το πρόβλημα για να δοθεί μια μεγάλη ανάσα στην οικονομία, τι κάνει σήμερα η Κυβέρνηση; Ισχυρίζεται ότι φέρνει έναν εξωδικαστικό συμβιβασμό, ο οποίος όμως -το είπα και πριν-

δεν είναι ούτε εξωδικαστικός ούτε συμβιβασμός.

Γιατί το λέω αυτό; Διότι απλούστατα η υπαγωγή στον μηχανισμό θα προϋποθέτει σχεδόν αναπόφευκτα δικαστική απόφαση, ώστε να επικυρωθεί ο συμβιβασμός μεταξύ οφειλετών και πιστωτών. Η λύση, δηλαδή, της Κυβέρνησης για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες ρύθμισης οφειλών με τρόπο που δεν επιβαρύνει περαιτέρω το δικαστικό σύστημα, είναι να προτείνει μια χρονοβόρα διαδικασία δικαστικής επικύρωσης. Και όλα αυτά μάλιστα τη στιγμή που εκκρεμούν -ειπώθηκε από πάρα πολλούς- προς εκδίκαση πάνω από εκατόν πενήντα χιλιάδες υποθέσεις του νόμου Κατσέλη -το είπαμε και θα το ξαναπούμε να το ακούει ο κόσμος- και μάλιστα, έχουν οριστεί δικάσιμες για το 2032. Ομηρία για όλους, δηλαδή και για την αγορά και για τις τράπεζες και για όλους και για την οικονομία, κυρίως.

Και σαν να μην ήταν ήδη αρκετά βαριά η διαδικασία, απαιτούνται -το ξαναλέω να ακούγεται- είκοσι πέντε έγγραφα, πιστοποιητικά και βεβαιώσεις μόνο και μόνο για την υποβολή της αίτησης για ένταξη στον μηχανισμό.

Τέλος, δεν προβλέπεται κανένα κίνητρο ή κύρωση για τις τράπεζες με στόχο να επισπευστούν οι διαδικασίες, για να μπορέσουν οι επιχειρήσεις να κάνουν γρήγορα μια νέα αρχή, ώστε να δοθεί μια σημαντική ώθηση στην οικονομία.

Διαφωνούμε, κύριε Υπουργέ -το είπαμε και στην επιτροπή- με τον μη διαχωρισμό μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων. Εμείς υποστηρίζουμε για τις μικρές επιχειρήσεις γρήγορο και αυτόματο εξωδικαστικό συμβιβασμό, άμεσα εφαρμόσιμο. Μόνο εάν διαφωνεί κάποιος πιστωτής, τότε να υπάρχει τριτακοπή. Για τις μεγάλες επιχειρήσεις θέλουμε ειδική σύντομη διαδικασία, με γρήγορη δικαστική επικύρωση.

Στο σχέδιο νόμου περιέχονται διατάξεις με προφανείς πολιτικές σκοπιμότητες, ανοίγοντας την κερκόπορτα σε όποιον έχει πτωχευτική ικανότητα να ρυθμίσει και τον ατομικό του δανεισμό, καθώς επίσης κλείνεται το μάτι σε οφειλέτες του δημοσίου, αφήνοντας παράθυρο διαφθοράς στη διευθέτηση οφειλών.

Τελικά, κύριε Υπουργέ, φέρνετε έναν μηχανισμό που ούτε τις μικρές επιχειρήσεις εξυπηρετεί ούτε διευκολύνει τις μεγάλες να διασωθούν και να σώσουν μαζί τους χιλιάδες θέσεις εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώνω.

Θεωρούμε, βέβαια, θετικό το γεγονός ότι μετά από τις παρεμβάσεις μας και όχι μόνο ημών, αλλά όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, αλλά εγώ θα έλεγα και συναδέλφων από τη Συμπολίτευση, ρυθμίζεται το θέμα χιλιάδων επιχειρήσεων που αναγκάστηκαν να διακόψουν τη λειτουργία τους και πράγματι, εφόσον δηλώσουν έναρξη εργασιών, θα μπορούν να κάνουν χρήση του νόμου.

Δεν θα πω τίποτα άλλο, γιατί το κουδούνάκι χτυπάει. Τα είπα ο συνάδελφός μου κ. Φωτήλας. Να δείτε το θέμα των κοινωφελών ιδρυμάτων.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να τονίσω ξανά ότι υπάρχει και το θέμα των ελεύθερων επαγγελματιών -για παράδειγμα, των λογιστών, των μηχανικών- που πρέπει και αυτοί να ενταχθούν. Τα είπαν αναλυτικά και με επιχειρήματα στην επιτροπή όλοι οι φορείς που κλήθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας, λέγω τούτο: Εμείς πιστεύουμε στον εξωδικαστικό συμβιβασμό, που θα λαμβάνει υπ' όψιν τα πραγματικά δεδομένα, τα οποία θα στοχεύουν στην εξασφάλιση της ανάπτυξης.

Το παρόν σχέδιο νόμου είναι δικαστική τροχοπέδη στην πραγματική οικονομία. Αλήθεια, σχετικά με τη ρύθμιση που πρόκειται να φέρει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, κάθε φορά μας λέτε για δεκαπέντε ημέρες! Είπατε και πριν από αρκετές ημέρες «δεκαπέντε ημέρες». Και σήμερα λέτε ότι μετά από δεκαπέντε ημέρες θα έρθει η ρύθμιση για την προστασία των στελεχών των τραπεζών. Γιατί αυτές οι δεκαπέντε ημέρες, όταν χρειάζονται το πολύ -υπάρχουν έγκριτοι νομικοί και από τον χώρο σας εδώ- δεκαπέντε ώρες κάποιοι νομικοί να συντάξουν μια ρύθμιση και να τη φέρουν;

Για μια ακόμη φορά, κύριε Υπουργέ, για ένα τόσο μεγάλο και σοβαρό πρόβλημα σπαταλήσατε πολύτιμο χρόνο και απογοή-

τεύετε την αγορά, που περίμενε μια ρεαλιστική, καινοτόμο και εφαρμόσιμη άμεσα ρύθμιση. Αντί τούτου σε λίγο καιρό θα δούμε ότι και αυτό το νομοθέτημα θα είναι ανεφάρμοστο στην πράξη, η οποία θα είναι σημαντική για την οικονομία, και δεν θα προσφέρει τίποτα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Σαρακιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Μετά έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων κ. Σαρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας προ ολίγου τον κ. Φωτήλα να μιλάει και να σχολιάζει τα αποτελέσματα των γαλλικών εκλογών, αναρωτήθηκα αν θυμάται τις εποχές του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού.

Θα πρέπει να αντιληφθεί ο κ. Φωτήλας ότι βρίσκεται στη Νέα Δημοκρατία, της οποίας κορυφαίο στέλεχος τυγχάνει «πατέρας» της κ. Λεπέν, ο γνήσιος, ο «ορίτζιναλ» ακροδεξιός. Θυμηθείτε πού βρίσκεστε, κύριε Φωτήλα. Σας δικαιολογούμε. Σας το συγχωρούμε. Είναι η περίοδος προσαρμογής.

Τώρα συζητάμε επί του σχεδίου νόμου. Πρόκειται για ένα σχέδιο νόμου-σταθμό στην προσπάθεια της χώρας να εξυγιάνει και να επανεκκινήσει την πραγματική οικονομία της, να δώσει μια δεύτερη ευκαιρία στους ανθρώπους της παραγωγής και της υγιούς επιχειρηματικότητας, οι οποίοι δεν αποτελούν στρατηγικούς κακοπληρωτές, αλλά απλώς ατύχησαν και απέτυχαν εξαιτίας των επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης.

Το εν λόγω νομοσχέδιο θα αποτελέσει σωσίβιο για την αγορά, αφού ουσιαστικά θα δώσει τη δυνατότητα σε βιώσιμες επιχειρήσεις να ρυθμίσουν συνολικές οφειλές, τόσο προς τον ιδιωτικό τομέα όσο και προς το δημόσιο, με στόχο να δοθεί ευκαιρία σε όσες δυνατόν περισσότερες επιχειρήσεις να συνεχίσουν τη λειτουργία τους πάνω σε νέες βάσεις, διασφαλίζοντας παράλληλα χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Τα παραπάνω λόγια δεν είναι δικά μου. Ανήκουν σε κάποιο κυβερνητικό στέλεχος, προς υπεράσπιση του σχεδίου νόμου. Ανήκουν στο Πρόεδρο της Εθνικής Συνομοσπονδίας Εμπορίου και Επιχειρηματικότητα κ. Βασίλειο Κορκίδη και θεωρώ ότι συνιστούν μια άριστη σύνοψη της πρωτοβουλίας του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης.

Είναι αλήθεια ότι οι επιχειρήσεις έχουν υποβληθεί σε μεγάλες θυσίες κατά τη διάρκεια της κρίσης, οι οποίες τις έχουν οδηγήσει σε αδιέξοδο. Επιχειρηματίες καθόλα φερέγγυοι κατά τις επόμενες δεκαετίες, βρέθηκαν μετά το 2010 να χρωστούν και πολλές φορές να οδηγούν τις επιχειρήσεις τους σε πτώχευση.

Το πολιτικό σύστημα οφείλει πλέον να δώσει απαντήσεις. Αν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας θεωρούν ότι η μοναδική διέξοδος από την κρίση είναι ο δανεισμός από τους θεσμούς και η εν γένει παθητική στάση, δίχως τις απαραίτητες επικουρικές ενέργειες από πλευράς των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων, πλανώνται πλάνην οικτράν.

Βεβαίως, η τήρηση του προγράμματος αποτελεί μια αναγκαία συνθήκη, αλλά η χώρα οφείλει να κάνει και βήματα μπροστά, υιοθετώντας μια επιθετικότερη στρατηγική όσον αφορά την προσέλκυση επενδύσεων και τη διόρθωση των συνεπειών από την πολυετή προσπάθεια δημοσιονομικής παραγωγής, η οποία μάλιστα υπήρξε και άγονη επί πολλά έτη με πλασματικά πλεονάσματα και δίχως το παραμικρό κοινωνικό πρόσημο.

Προκαλεί δε εντύπωση ότι εμείς που κατηγορούμαστε επανειλημμένα για τον κρατισμό, εμείς φέρνουμε προς ψήφιση το παρόν νομοσχέδιο τόνωσης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Να μας απαντήσετε εσείς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που είστε φιλελεύθεροι, γιατί επιμένετε οι υγιείς επιχειρηματίες να παραμένουν με την πλάτη στον τοίχο. Προφανώς θεωρείτε ότι κάνετε το χρέος σας προς το ιδεώδες της ελεύθερης οικονομίας με τις μαζικές απολύσεις στον δημόσιο τομέα. Ας απουσιάζει το κρά-

τος, παραγωγικός ιστός όμως θα υπάρχει από κάτω; Τι κάνετε για αυτόν όλα αυτά τα χρόνια; Έναν νόμο στον οποίο υπήχθησαν τρεις επιχειρήσεις κατά τρόπο φωτογραφικό, θα μπορούσε να πει κάποιος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου παρέχει τη δυνατότητα ένταξης και στις πλέον υπερχρεωμένες επιχειρήσεις υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Επίσης προβλέπει τη δυνατότητα του οφειλέτη να ρυθμίσει τα χρέη του μέχρι και σε εκατόν είκοσι μηνιαίες δόσεις, σε διάστημα δέκα ετών δηλαδή, με ελάχιστη καταβολή 50 ευρώ μηνιαίως. Περιλαμβάνει το σύνολο των πιστωτών, όπως τράπεζες, ΟΤΑ, εφορίες, ασφαλιστικά ταμεία και ιδιώτες προμηθευτές, προστατεύοντας, όμως, παράλληλα τις απαιτήσεις των μικρών πιστωτών, παρέχοντας δικλίδες εντοπισμού των λεγόμενων «στρατηγικών κακοπληρωτών» και εγγυώμενο την εκκίνηση της διαδικασίας, ακόμα και εάν εκδηλώσει ενδιαφέρον μόλις το 50% των πιστωτών της επιχείρησης.

Αντιστοίχως προστατεύονται οι οφειλέτες με τον σαφή χρονικό προσδιορισμό της αναστολής από καταδικαστικά μέτρα εναντίον τους, τον ορισμό σαφών χρονοδιαγραμμάτων τήρησης της διαδικασίας και την υλοποίησή της από ειδικό πληροφοριακό σύστημα. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να περιχαρακωθεί η διαδικασία, καθώς πέραν από το οικονομικό πρόσημο, υπάρχει κατ' αρχάς εκείνο της δικαιοσύνης και της ηθικής νομιμοποίησης των αποτελεσμάτων του συμβιβασμού.

Το παρόν σχέδιο νόμου αναμένεται να δώσει τη δυνατότητα ένταξης σε όλες τις επιχειρήσεις ανεξαρτήτως του μεγέθους τους συμπεριλαμβανομένων των ατομικών, με οφειλές άνω των 20.000 ευρώ. Τονίζω ιδιαίτερα την εμβέλεια, καθώς στο παρελθόν είχαμε νομοθετικές πρωτοβουλίες, όπως εκείνη από την πλευρά του κ. Δένδια όταν ήταν Υπουργός, οι οποίες, δυστυχώς, πέρασαν και δεν ακούστηκαν καμμία επιχείρηση, έγιναν για να γίνουν, δεν αφορούσαν κανέναν, δεν έδωσαν καμμία ανάσα, εξυπνέτησαν μόνο τη συγγραφή πανηγυρικών δελτίων Τύπου κατά την ημέρα ψήφισης του νόμου. Η μετέπειτα πορεία ούτε ενδιέφερε ούτε απασχόλησε κάποιον από τους ικανούς και αποτελεσματικούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας.

Επ' αυτού ακριβώς έγκειται το διακύβευμα της ενεργητικής υλοποίησης του προγράμματος. Οι νόμοι οφείλουν να γίνονται, για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες των πολιτών και προς αυτή την κατεύθυνση παρακολουθείται και εκτιμάται η εκτέλεσή τους. Ας δούμε τι θα αποδώσει το σχέδιο νόμου των σημερινών «ανίκανων και ερασιτεχνών» και θα είμαστε εδώ να το αξιολογήσουμε.

Εξάλλου όπως ανέφερε σε πρόσφατη συνέντευξή της η Τομεάρχης Ανάπτυξης της Νέας Δημοκρατίας, ένας νόμος δεν κρίνεται από τις προθέσεις του αλλά από τα αποτελέσματά του. Φαντάζομαι ότι δεν ήταν σπόντα για τα αποτελέσματα του νόμου της Νέας Δημοκρατίας.

Ο εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων αποτελεί κορωνίδα των προσπαθειών της σημερινής Κυβέρνησης, προκειμένου να βγάλει την χώρα από την κρίση. Η δημιουργία ευνοϊκού επενδυτικού περιβάλλοντος συνιστά προϋπόθεση για τον ερχομό της ανάπτυξης και το τέλος των ημερών της σκληρής δημοσιονομικής προσαρμογής.

Σας καλώ να αφήσουμε τις μικροκομματικές σκοπιμότητες και τα φθηνά επιχειρήματα, όπως το πρωτάκουστο ότι δεν ψηφίζουμε γιατί άργησε να έρθει το νομοσχέδιο και να στηρίξουμε το παρόν σχέδιο νόμου ως μία εξ αντικειμένου θετική πρωτοβουλία. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων κ. Σαρίδης. Θα ακολουθήσουν πέντε ομιλητές εκ του καταλόγου και μετά θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Καραθανασόπουλος.

Ορίστε, κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό υπό ψήφιση σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση επιχειρεί να ικανοποιήσει τη διαπιστωμένη και αναμφισβήτητη κοινωνική ανάγκη για μια νομοθετική λύση στο κρίσιμο ζήτημα των υπερχρεωμένων ελληνι-

κών επιχειρήσεων.

Δυστυχώς, όμως, ακόμα και σε αυτό το τόσο σημαντικό ζήτημα που έχει τη δυναμική να κρίνει καθοριστικά την πορεία ανάκαμψης της οικονομίας, την προσπάθεια διάσωσης της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας στην Ελλάδα, αλλά και σε μεγάλο βαθμό τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, οι Έλληνες θα πρέπει για ακόμα μια φορά να προσπαθήσουν να διακρίνουν την αλήθεια ανάμεσα στις άσχετες με την πραγματικότητα ρητορείες και της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο χαρακτηρίστηκε από όλους πολυαναμενόμενο. Εκεί, όμως, εξαντλήθηκε και η όποια ομοφωνία. Δεν έχουμε κατορθώσει ακόμα να δώσουμε ξεκάθαρες απαντήσεις για πολύ βασικά σημεία αυτού του νομοσχεδίου. Ποιούς αφορά τελικά αυτό το νομοσχέδιο, έτσι όπως είναι διατυπωμένο; Πόσοι από αυτούς που το περιέμεναν εναγωνίως, θα καταφέρουν να κάνουν χρήση των ευνοϊκών διατάξεων του; Αποτελεί λύση στο πρόβλημα;

Ο ίδιος ο Υπουργός παραδέχτηκε, απαντώντας σε ερώτηση που έθεσα και εγώ αλλά και άλλοι συνάδελφοι κατά τις συζητήσεις στην αρμόδια επιτροπή, πως δεν μπορούμε να ξέρουμε, πόσες και ποιες επιχειρήσεις θα μπορέσουν τελικά να υπαχθούν στο νόμο Παπαδημητρίου. Πρόκειται για παραδοχή ήττας. Έτσι ερμηνεύω εγώ αυτή τη δήλωση ως παραδοχή αποτυχίας.

Το ότι ο νόμος Δένδια έμεινε τελικά στα χαρτιά, σε συνδυασμό μάλιστα με το γεγονός πως ορίζονται σήμερα ημερομηνίες εκδίκασης για το 2032 των εκατόν πενήντα χιλιάδων εκκρεμών υποθέσεων του νόμου Κατσέλη, μας δίνουν μια ιδέα, για το τι έχουμε να περιμένουμε στην τραγική περίπτωση που επιβεβαιωθούν οι βάσιμες ανησυχίες όσων πιστεύουν, πως το νομοσχέδιο αφήνει μεγάλα και αδικαιολόγητα περιθώρια παρουσίας καταχρηστικών συμπεριφορών.

Όμως αυτή τη φορά υπάρχουν και κάποιοι σοβαροί –χρονικοί κυρίως– περιορισμοί, που οφείλουμε να λάβουμε υπ' όψιν. Στις αρχές του 2018, για παράδειγμα, είναι προγραμματισμένα κάποια πολύ σκληρά στρες τεστ για τις ελληνικές τράπεζες και αν δεν σταματήσουμε τη δημιουργία νέων «κόκκινων δανείων» και αποτύχει ο θεσμός του εξωδικαστικού μηχανισμού επίλυσης διαφορών, τότε ίσως αναγκαστούμε να συζητήσουμε και μια τέταρτη ανακεφαλαίωση. Σας το είπε και ο ισηγητής μας, ο κ. Γεωργιάδης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ήδη χάσει πολύτιμο χρόνο, σε μια περίοδο που κυριολεκτικά ο χρόνος είναι χρήμα και με δεδομένο ότι ο προτεινόμενος νόμος δίνει περιθώριο αξιοποίησης των προβλέψεων του μέχρι τα τέλη του 2018, γίνεται κατανοητό, πως η ελληνική Κυβέρνηση έχει πάρα πολύ μικρό περιθώριο να δράσει, χωρίς μάλιστα να έχει την πολυτέλεια να πέσει έξω στα χρονοδιαγράμματα της.

Αν για παράδειγμα δεν λειτουργήσει στην ώρα της η ηλεκτρονική πλατφόρμα, οι συνέπειες θα είναι απρόβλεπτες. Το είπαμε και στην επιτροπή. Θα υπάρξει η ανάγκη, εάν δεν τεθεί σε λειτουργία η ηλεκτρονική πλατφόρμα.

Η επιτυχής εφαρμογή του υπό συζήτηση νομοσχεδίου θα κριθεί και από το αν θα ξεκινήσουν ταυτόχρονα η διαδικασία υποβολής αιτήσεων με τη λειτουργία της πλατφόρμας.

Σχετικά δε με τα απαιτούμενα από τον νόμο δικαιολογητικά είναι πάρα πολλά και θα μπορούσαν να μειωθούν δραστικά, αν αυτή η πλατφόρμα μπορούσε να αξιοποιήσει τα στοιχεία που ήδη έχουν στη διάθεσή τους οι δημόσιες υπηρεσίες.

Εάν δεν λειτουργήσει η ηλεκτρονική πλατφόρμα, η πρόταση της Ένωσης Κεντρώων είναι με την αίτηση προς υπαγωγή στον νόμο, να γίνει δεκτή η αίτηση και να ξεκινήσουν οι διαδικασίες και με μια υπεύθυνη δήλωση του οφειλέτη ότι θα προσκομίσει τα δικαιολογητικά, να μη χάσει χρόνος αυτός, να πάρει τον αριθμό τον οποίο χρειάζεται και να προχωρήσει να επιλύσει τα προβλήματα του. Να μην περιμένουμε, κύριε Υπουργέ, εάν και εφόσον καθυστερήσει η ηλεκτρονική πλατφόρμα. Δεχτείτε την απλή αίτηση και βάλτε την προς υπαγωγή στον νόμο.

Χρειάζεται προσεκτικός προγραμματισμός και συντονισμός όλων των εμπλεκόμενων, για να έχουμε χειροπιαστά αποτελέσματα. Είναι δύσκολο, όμως, να το πετύχουμε αυτό, όταν δεν ξεκαθαρίζουμε τα κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία μια επιχείρηση

θεωρείται βιώσιμη ή όταν αποκλείουμε τις επιχειρήσεις που ρύθμισαν τις οφειλές τους έως την 1 Ιουλίου του 2016.

Κυρίες κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός πως δεν μπορούμε να απαντήσουμε στο απλό ερώτημα: «Ποιους τελικά αφορά το σημερινό νομοσχέδιο», αποτελεί και τον βασικό λόγο για τον οποίο εμείς στην Ένωση Κεντρώων δεν μπορούμε να το στηρίξουμε.

Η Κυβέρνηση νομοθετεί κυριολεκτικά στα τυφλά με οδηγό και υποβολέα τους δανειστές της χώρας, επιτρέποντας μάλιστα τη δημιουργία εντυπώσεων, την καλλιέργεια προσδοκιών, εκμεταλλεύομενη τις ελπίδες και τους φόβους της μικρής και μεσαίας επιχείρησης, τη συντριπτική δηλαδή πλειοψηφία των ελληνικών οικογενειών.

Τα αναπάντητα ερωτήματα είναι πολλά και αυτό αποτελεί απόδειξη της απόστασης που χωρίζει τα όσα νομοθετούμε σε αυτή την Αίθουσα από την ελληνική πραγματικότητα. Ο Υπουργός, μιλώντας για αυτό το νομοσχέδιο, έκανε λόγο για ένα χρήσιμο και καινοτόμο εργαλείο, χωρίς να μπορεί να απαντήσει, όμως, σε ποιους ακριβώς θα φανεί χρήσιμο και ποιους θα ευνοήσει.

Αναρωτιούνται οι Έλληνες πολίτες, που ξέρουν πως ακολουθεί όπου να 'ναι και η νομοθέτηση της ασυλίας των τραπεζικών στελεχών και των εκπροσώπων του δημοσίου, για να ξεκινήσουν να σβήνονται δάνεια.

Ποιανών δάνεια θα σβηστούν; Ποιανών θα πουληθούν στα ξένα funds; Ποιανών οι επιχειρήσεις θα σωθούν;

Κανείς δεν ξέρει σήμερα να απαντήσει στους Έλληνες, σίγουρα όμως όχι και η ελληνική Κυβέρνηση. Είναι πολλά τα αναπάντητα ερωτήματα και σας τα θέτουν όλοι από όλες τις πλευρές.

Το πιο χαρακτηριστικό ερώτημα απ' όλα, αυτό που εγώ έκρινα πως δείχνει και το μέγεθος της αγωνίας των χιλιάδων δανειοληπτών, που ήλπιζαν και περιμένουν πως θα δοθεί μια λύση και πως θα πάρουν μια ανάσα από το σημερινό νομοθέτημα αλλά απογοητεύτηκαν, σας το απηύθυνε στις επιτροπές μας ο Πρόεδρος της Ένωσης Δανειοληπτών Βορείου Ελλάδος, ο κ. Περβανάς, ο οποίος το επανέλαβε και με την επιστολή του, την οποία και θα καταθέσω στα Πρακτικά για να την πάρουν όλοι οι συνάδελφοι και αυτοί που δεν τους την έδωσα εγώ, διαβάζοντας πρώτα με την σειρά μου τρεις παραγράφους, που θα ήθελα πάρα πολύ να ακουστούν σε αυτή την Αίθουσα και να καταγραφούν. Είναι μια κατάσταση αγωνίας και θυμού.

Μέσα στην επιστολή του ο Σύλλογος Δανειοληπτών και Προστασίας Καταναλωτών Βορείου Ελλάδος λέει: «Έχει διαπιστωθεί πάρα πολλές φορές και έχει γίνει αντικείμενο αναφορών από τον σύλλογο μας προς τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ότι οι τράπεζες κατά τη διάρκεια λειτουργίας των πιστώσεων παραβίαζαν την εθνική και κοινοτική νομοθεσία.

Οι παρανομίες των τραπεζών κατά τη διάρκεια λειτουργίας των πιστώσεων προσκρούουν στην αρχή της διαφάνειας, όπως αυτή έχει θεσμοθετηθεί από τον κοινοτικό νομοθέτη και τις κοινοτικές οδηγίες 93/13/ΕΟΚ και 2008/48/ΕΚ. Αυτές οι παραδοχές πρέπει να ληφθούν ιδιαιτέρως υπ' όψιν αναφορικά με το κατατεθέν σχέδιο νόμου για τον «Εξωδικαστικό Μηχανισμό Ρύθμισης Οφειλών Επιχειρήσεων».

Στο σχέδιο νόμου δεν λαμβάνεται καμμία πρόνοια για την προστασία των δανειοληπτών, η συνεχιζόμενη πρακτική των τραπεζών να προβαίνουν σε παράνομες επιβαρύνσεις και καταχρηστικές χρεώσεις, όπως αυτές ανωτέρω αναφέρθηκαν. Οι παράνομες αυτές χρεώσεις επηρεάζουν καταλυτικά το πραγματικό ύψος της προς ρύθμιση οφειλής στο πλαίσιο του εξωδικαστικού μηχανισμού και ο οφειλέτης καλείται να διαπραγματευθεί οφειλή μεγαλύτερη από την πραγματικά οφειλόμενη.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Σαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα ερωτήματα τα οποία προκύπτουν είναι τα εξής. Θα έπρεπε να μεριμνήσει ή όχι ο νομοθέτης, ώστε να επιβληθούν τέτοιοι κανόνες στη διαδικασία του εξωδικαστικού μηχανισμού, που να υποχρεώνουν τις τράπεζες να προχωρούν από την αρχή σε εκκαθάριση της οφειλής από παράνομες και καταχρηστικές χρεώ-

σεις; Θα έπρεπε;

Θα έπρεπε ή όχι ο νομοθέτης να μεριμνήσει, ώστε να δίνεται δυνατότητα στον οφειλέτη να επιθυμεί να ενταχθεί στη ρύθμιση, να αμφισβητήσει το ύψος της φερόμενης οφειλής προς τις πιστώτριες τράπεζες και να καταθέσει έκθεση αντιρρήσεων και οικονομοτεχνική μελέτη της εκκαθαρισμένης οφειλής στον εμπειρογνώμονα, ο οποίος να αξιολογεί τους ισχυρισμούς του οφειλέτη;

Ξαναρωτώ, λοιπόν, μετά από αυτά. Με ποιους τρόπους προστατεύει ο συγκεκριμένος νόμος τους δανειολήπτες από τις παράνομες και καταχρηστικές χρεώσεις των τραπεζών; Το ερώτημα αυτό αυτή τη στιγμή σε αυτή την Αίθουσα είναι αναπάντητο. Ελπίζω μέχρι το τέλος της συνεδρίασης να απαντηθεί.

Οι ενστάσεις μας, λοιπόν, επί της αρχής πηγάζουν κυρίως από αμελίκτα, αναπάντητα ερωτήματα, αλλά και δεν εξαντλούνται εκεί.

Με απλά λόγια, πέραν των όσων προανέφερα, η λύση στην εξωδικαστική ρύθμιση των δανείων θα έπρεπε να έχει ως εξής, να αφορά σε έναν καθ' όλα ηλεκτρονικό μηχανισμό, στον οποίο θα ανέβαζε ο εκάστοτε οφειλέτης το αίτημά του με την σχετική πρόταση. Το ίδιο δικαίωμα, όμως, να έχει και ο εκάστοτε πιστωτής, δηλαδή να ανεβάζει το αίτημα προς τον οφειλέτη, καλώντας τον να ανταποκριθεί και ταυτόχρονα να προσκαλέσει ο οφειλέτης και τους τυχόν λοιπούς πιστωτές στη διαδικασία ρύθμισης.

Τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά θα έπρεπε να αντλούνται από τις βάσεις δεδομένων που έχουν στη διάθεσή τους οι δημόσιες υπηρεσίες και οι τράπεζες, ενώ για τα ελλείποντα, πέραν αυτών των οποίων είπα προηγουμένως στην πρόταση την οποία έκανα προς τον Υπουργό, αλλά για αυτά που θα λείπουν, να υποβάλλεται πάλι υπεύθυνη δήλωση σε πρώτη φάση από τον πιστωτή και εφόσον ολοκληρωθεί η εξωδικαστική ρύθμιση εντός εύλογου χρόνου, τον οποίο θα ορίσει ο νομοθέτης, να τα προσκομίσει ο οφειλέτης, να οριστούν ποιοτικά κριτήρια όπως η διατήρηση των θέσεων εργασίας.

Να θεσπίζεται ελάχιστο ποσό αμοιβής και για τους εμπειρογνώμονες που εκπονούν σχέδιο βιωσιμότητας. Η δε αμοιβή αυτή να επιμερίζεται κατά το ήμισυ στον οφειλέτη και κατά το άλλο ήμισυ στον πιστωτή. Να έχει το δικαίωμα να ορίσει τον δικό του συντονιστή και όχι να ορίζεται δήθεν και να οδηγούμαστε σε θεατριονισμούς από την πλευρά των τραπεζών και να μένει έκθετος ο οφειλέτης απέναντί τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο. Το έχει ανάγκη η χώρα. Το έχουν ανάγκη οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Θα έπρεπε να ήταν αλλιώς αυτό το νομοσχέδιο εδώ, αν σεβόμαστε αυτούς του ανθρώπους, που περνάνε αυτά που περνάνε εδώ και εφτά ολόκληρα χρόνια και δεν είναι υπεύθυνοι γι' αυτά τα οποία περνάνε. Υπεύθυνοι είναι όλοι όσοι κυβερνήσαν και αυτοί που κυβερνούν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Σαρίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Γιώργος Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό κρίση νομοσχέδιο ήταν, όπως ελέχθη, πολυαναμενόμενο και έρχεται να δώσει μια δεύτερη ευκαιρία και ελπίδες στον επιχειρηματικό κόσμο, διότι αποσκοπεί στην αντιμετώπιση του εκρηκτικού προβλήματος των κόκκινων επιχειρηματικών δανείων.

Η εκτίναξη τους σε επίπεδα που το καθιστούν κεφαλαιώδεις και απολύτως κρίσιμο πρόβλημα για την ελληνική κοινωνία, καθώς και βαρίδι για την οικονομική ανάκαμψη της χώρας, δεν είναι αποτέλεσμα μόνον της πρωτοφανούς σε βάθος και διάρκεια κρίσης, αλλά και σημαντικών ατελειών του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου.

Μέχρι σήμερα η διαδικασία εξυγίανσης των άρθρων 99 και επόμενα του Πτωχευτικού Κώδικα αποτελούσε το μοναδικό εργαλείο ρύθμισης των χρεών των επιχειρήσεων. Η διαδικασία αυτή, αν και βελτιώθηκε με τις διατάξεις του ν.4446/2016, δεν παύει να αφορά, κυρίως, μεγάλες ανώνυμες εταιρείες με πολυάριθμους πιστωτές και σημαντικά χρέη.

Το προηγούμενο του ισχύοντος νομοθετικό πλαίσιο του ν.4307 απέτυχε στην εφαρμογή του. Εκτός του ότι δεν θέσπιζε υποχρεώσεις για τα πιστωτικά ιδρύματα άφηνε εκτός του πεδίου ρύθμισής του τις οφειλές των επιχειρήσεων προς το ελληνικό δημόσιο. Όριζε απλά ότι οι οφειλές των επιχειρήσεων προς το ελληνικό δημόσιο, θα έπρεπε να έχουν ενταχθεί προηγουμένως στα τότε διαθέσιμα σχήματα καταβολής σε πολυάριθμες δόσεις.

Το πρόβλημα τώρα έχει λάβει ασυνήθιστα μεγάλες διαστάσεις, απαιτώντας άμεση δράση, πριν το μέγεθός του εδραιωθεί μια κατάσταση με αρνητικές επιπτώσεις και προκαλέσει ανήκεστο βλάβη στην οικονομία και στην κοινωνία.

Αυτά ακριβώς τα προβλήματα επιδιώκει να επιλύσει το παρόν σχέδιο νόμου που προβλέπει, καθορίζει και οριοθετεί την εξωδικαστική διαδικασία ρύθμισης οφειλών από το στάδιο της υποβολής της αίτησης της επιχείρησης των φυσικών ή νομικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, μέχρι τη δικαστική επικύρωση της συμφωνίας όχι υποχρεωτικά αλλά προαιρετικά.

Θεσπίζει, επομένως, έναν εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης οφειλών των επιχειρήσεων, ο οποίος αφ' ενός αίρει τα εμπόδια που μέχρι τώρα δυσχεραίνουν την επίτευξη συνολικής ρύθμισης των οφειλών των υπερχρεωμένων, πλην βιώσιμων επιχειρήσεων και αφ' ετέρου δημιουργεί εκείνες τις θετικές προϋποθέσεις, που θα δώσουν ανακούφιση στις επιχειρήσεις, θα τις απομακρύνουν από το φάσμα της πτώχευσης, επιτρέποντας την απρόσκοπτη επιχειρηματική δραστηριότητά τους.

Βασικά σημεία-καινοτομίες του νέου εξωδικαστικού μηχανισμού είναι ενδεικτικά τα εξής: Για πρώτη φορά δίνεται η δυνατότητα σε μικρές, μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις, καθώς και σε ατομικές επιχειρήσεις, να ρυθμίσουν τα χρέη τους συνολικά και ταυτόχρονα προς όλους τους πιστωτές, το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, δηλαδή εφορίες, φορείς κοινωνικής ασφάλισης, τράπεζες και προμηθευτές και να επιτύχουν μια συμφωνία με όλους, που θα βασίζεται στις πραγματικές δυνατότητες αποπληρωμής των χρεών της επιχείρησης. Πλέον η διευθέτηση του χρέους δεν θα βασίζεται σε στοιχεία όπως το μέγεθος της επιχείρησης και το ύψος του χρέους, αλλά στην πραγματική ικανότητα αποπληρωμής των χρεών εκ μέρους της επιχείρησης. Η ρύθμιση των οφειλών θα εδράζεται μόνο στα πραγματικά στοιχεία βιωσιμότητας της επιχείρησης, αλλά και στο στοιχείο της μη χειροτέρευσης της θέσης όλων των μερών.

Εισάγονται κριτήρια που πρέπει να πληροί μια επιχείρηση, προκειμένου να ενταχθεί στον μηχανισμό ρύθμισης.

Τα κριτήρια που προβλέπονται είναι τέτοια, ώστε να μπορεί να ενταχθεί στον μηχανισμό κάθε βιώσιμη επιχείρηση ανεξαρτήτως μεγέθους, ενώ όλες οι οφειλές συνολικού ύψους άνω του ποσού των 20.000 ευρώ που είχαν γεννηθεί μέχρι 31-12-2016, μπορούν να ρυθμιστούν μέσω του μηχανισμού.

Είναι προφανές ότι η ένταξη όλων των επιχειρήσεων αδιακρίτως, θα επιβράδυνε τον ρυθμό διεκπεραίωσης των υποθέσεων με αρνητικό αντίκτυπο στις βιώσιμες επιχειρήσεις που έχουν ανάγκη τον μηχανισμό, προκειμένου να συνεχίσουν τη λειτουργία τους.

Θα έλεγα πάντως, κύριε Υπουργέ, ότι το ποσό αυτό θα μπορούσε να είναι μικρότερο, ώστε να περιληφθούν στον μηχανισμό και οφειλέτριες επιχειρήσεις που λόγω κρίσης οφείλουν, όμως, μικρότερα ποσά, αλλά είναι βιώσιμες και μπορούν να ανακάμψουν.

Επιπλέον με το νομοσχέδιο αντιμετωπίζονται οι κακοπληρωτές, αποκλείοντας εκ των προτέρων όλες τις επιχειρήσεις των οποίων οι φορείς ή οι διοικούντες έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα για οικονομικά εγκλήματα και επιπλέον προστατεύονται οι μικροί πιστωτές, αφού οι απαιτήσεις τους δεν επηρεάζονται από τη σύμβαση αναδιάρθρωσης.

Προβλέπεται η συμμετοχή τόσο του δημοσίου όσο και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης ως πιστωτών, υπό τους ίδιους όρους που συμμετέχουν οι ιδιώτες πιστωτές. Αυτό επιτρέπει μια ρύθμιση των οφειλών προς το δημόσιο και τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, όχι δύσκαμπτη όπως προέβλεπε η νομοθεσία μέχρι τώρα, αλλά προσαρμοσμένη στη βιωσιμότητα της επιχείρησης.

Προβλέπεται, επίσης, ότι μια επιχείρηση μπορεί να ενταχθεί στον μηχανισμό, μόνον εφόσον σε μία τουλάχιστον χρήση κατά την τελευταία τριετία παρουσίασε θετικά καθαρά αποτελέσματα προ φόρων, τόκων, αποσβέσεων. Αυτός ο περιορισμός και ιδίως η προϋπόθεση του θετικού καθαρού αποτελέσματος προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων σε μία τουλάχιστον χρήση κατά την τελευταία τριετία χρειάζεται, νομίζω, ιδιαίτερη προσοχή, κύριε Υπουργέ, και ίσως και μια διαφοροποιημένη προσέγγιση, δεδομένης της κρίσης που ταλανίζει την οικονομία επί πολλά χρόνια, από το 2009, 2010 και μετά.

Τέλος, προβλέπεται για τους ελεύθερους επαγγελματίες η δυνατότητα ρύθμισης των οφειλών τους προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Στο επίκεντρο του νέου μηχανισμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται ο ασκών επιχειρηματική δραστηριότητα, ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας που έχει υποστεί τις συνέπειες της κρίσης όλα αυτά τα τελευταία χρόνια. Αυτός είναι που ξεκινά τη διαδικασία και εγκρίνει τελικά το σχέδιο αναδιάρθρωσης μέσω μιας οργανωμένης και συντονισμένης, σε συγκεκριμένο πλαίσιο, διαδικασίας διαπραγμάτευσης με τους πιστωτές. Σε αυτό το πλαίσιο παρέχεται η δυνατότητα στον οφειλέτη να επιτύχει μείωση επιτοκίων, επιμήκυνση περιόδου αποπληρωμής, μέχρι και διαγραφή οφειλών. Στόχος είναι να διασωθούν επιχειρήσεις με υγιή χαρακτηριστικά, ώστε να συνεχίσουν τη λειτουργία τους από καλύτερη βάση, να διασφαλιστούν θέσεις εργασίας και να εξυγιανθούν ταυτόχρονα τόσο τα έσοδα του δημοσίου όσο και των ασφαλιστικών ταμείων αλλά και τα τραπεζικά χαρτοφυλάκια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα οφέλη από τη δημιουργία και λειτουργία ενός τέτοιου μηχανισμού είναι πολύ ευρύτερα για την οικονομία. Το γεγονός, δηλαδή, ότι οι επιχειρήσεις θα μπορέσουν να ρυθμίσουν τις οφειλές τους και άρα να αξιοποιήσουν και όλα τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά εργαλεία, αλλά και να προωθήσουν επενδύσεις, τις οποίες υπό διαφορετικές συνθήκες δεν είναι σε θέση να προωθήσουν, είναι σημαντικό για το σύνολο της οικονομίας, για την αύξηση συνολικού του όγκου επενδύσεων και για τη διατήρηση και δημιουργία θέσεων εργασίας.

Το νομοσχέδιο δημιουργεί εκείνες τις θετικές προϋποθέσεις όχι μόνο για τη ρύθμιση των χρεών των βιώσιμων επιχειρήσεων, αλλά για την ενίσχυση της ρευστότητας, την τόνωση των επενδύσεων και εν γένει την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Και αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και άλλα προηγούμενα που ήδη έγιναν νόμοι του κράτους, εντάσσεται στον κυβερνητικό σχεδιασμό της κοινωνικά δίκαιης παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας με αιχμή τη μικρομεσαία επιχείρηση.

Και κάτι τελευταίο. Εσείς, κύριοι της Αντιπολίτευσης, επιμένετε στη διενέργεια εκλογών τώρα. Θα περιμένετε μέχρις ότου η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ολοκληρώσει το έργο της και βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Φωτεινή Αραμπατζή.

Κυρία Αραμπατζή, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ παρά να ξεκινήσω την ομιλία μου, σχολιάζοντας λίγο τα όσα απίστευτα ακούσαμε προχθές το βράδυ από το στόμα του Πρωθυπουργού.

Τόσα ψέματα, τόση αλαζονεία και τόσος κυνισμός μπόρεσαν να χωρέσουν σε λιγότερο από μια ώρα συνέντευξης.

Βεβαίως εκεί που ξεπέρασε τον εαυτό του ο Πρωθυπουργός, ήταν όταν είπε ότι δεν έκλεινε την αξιολόγηση, γιατί περίμενε να βγει το πλεόνασμα, αφού σε διαφορετική περίπτωση το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο του ζητούσε μέτρα σαράντα δύο φορές περισσότερο από τα σημερινά, δηλαδή 151 δισεκατομμύρια ευρώ, δήλωση που προκάλεσε θυμηδία και πληθώρα σχόλιων και έγινε μέχρι και hashtag στο twitter, με τον τίτλο «Σαράντα δύο φορές».

Εκτός τόπου και χρόνου, δυστυχώς, ο Πρωθυπουργός, όπως εκτός τόπου και χρόνου και το πολυδιαφημισμένο και πολυαναμενόμενο αυτό νομοσχέδιο για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, το οποίο έρχεται σε αυτή την εικονική πραγματικότητα που ακούσαμε προχτές το βράδυ και σε ένα δυστυχώς γκρίζο -για να μην πω μαύρο- οικονομικό περιβάλλον. Σε ένα μαύρο οικονομικό περιβάλλον όπου η ατέρμονη, συνεχιζόμενη καθυστέρηση στο κλείσιμο της αξιολόγησης, βουλιάζει κάθε μέρα την πραγματική οικονομία, στραγγαλίζει το επιχειρείν, εξοντώνει τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Και η αξιολόγηση βέβαια ακόμη δεν κλείνει, παρά το ματωμένο πλεόνασμα του 3,9%, για να θυμηθούμε παλιές, αγαπημένες φράσεις του Πρωθυπουργού όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση.

Δύο χρόνια τώρα συζητάτε και εξαγγέλλετε πομπωδώς και φλύαρα τη ρύθμιση των κόκκινων δανείων και έρχεστε δύο χρόνια μετά με απίστευτη προχειρότητα και καταστρατηγείτε τη συνήθη κοινοβουλευτική νομοθετική διαδικασία και ακούμε την εισηγήτρια σας να εξαγγέλλει ρυθμίσεις και νομοθετικές βελτιώσεις που μάταια προσπαθούμε να βρούμε στο κείμενο του νομοσχεδίου. Ρυθμίσεις, βεβαίως, ουσιώδεις και κεφαλαιώδεις που κρίνουν την αποτελεσματικότητα του νομοσχεδίου, που δεν είναι άλλη από τη διάσωση των υπερχρεωμένων επιχειρήσεων.

Σας ερωτάμε, λοιπόν, ευθέως, κύριε Υπουργέ: Εντάσσονται, ναι ή όχι, στο παρόν νομοσχέδιο του εξωδικαστικού συμβιβασμού οι τριακόσιες χιλιάδες και πλέον ελεύθεροι επαγγελματίες, δικηγόροι, γιατροί, μηχανικοί, αγρότες και κτηνοτρόφοι για τα χρέη τους σε δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία που, βεβαίως εσείς, με τη φορολογική αφαίμαξη που τους επιφυλάξατε και, βεβαίως, με το διαβόητο ασφαλιστικό Κατρούγκαλου, που είναι μια δεύτερη εφορία, εκτοξεύσατε στα ύψη.

Αυτοί οι άνθρωποι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, και να μην ήταν, κύριε Υπουργέ, έγιναν κόκκινοι και βρίσκονται μετέωροι, γιατί τα στοιχεία είναι δυστυχώς χαρακτηριστικά και αμειλικτα, όταν το ποσοστό των κόκκινων δανείων των ελεύθερων επαγγελματιών ξεπερνά το 67% σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, όταν το 80% των μηχάνικων είναι ανασφάλιστοι, όταν εκατόν πενήντα πέντε χιλιάδες αιτήσεις του νόμου Κατσέλη ακόμη εκκρεμούν, όταν οι Έλληνες αγρότες και κτηνοτρόφοι περιμένουν να υπαχθούν σε ρύθμιση των κόκκινων δανείων τους αλλά και των κτηνοτροφικών τους χρεών που έχουν ήδη σταλεί στο δημόσιο ταμείο.

Αγρότες και κτηνοτρόφοι, κύριε Υπουργέ, που δίνουν έναν τεράστιο αγώνα επιβίωσης, ώστε να μπορέσουν να σταθούν οι εκμεταλλεύσεις τους που βγαίνουν ήδη σε πλειστηριασμούς, έχοντας, βεβαίως, να αντιπαλέψουν την εκτίναξη του κόστους παραγωγής, τις δυσβάσταχτες ασφαλιστικές και φορολογικές υποχρεώσεις που τους επιφυλάξατε, αλλά, βεβαίως, και την απομείωση του κεφαλαίου τους από σοβαρές ασθένειες -τα είπε ο κ. Περβερέτος στην ακρόαση των φορέων- όπως ο καταρροϊκός πυρετός και η οξεία δερματίτιδα, πολλές από τις οποίες, κύριε Υπουργέ ακόμη και σήμερα, μεγάλο χρονικό διάστημα μετά από τη νόσο δεν έχουν ακόμη δυστυχώς αποζημιωθεί.

Όσον αφορά τώρα τις υποτιθέμενες νομοτεχνικές βελτιώσεις, έχουν μετατραπεί -φοβάμαι- σε μια μαγική εικόνα, που τη μια τις εμφανίζετε και την άλλη τις εξαφανίζετε, όπως αυτή για την απλοποίηση της διαδικασίας δικαστικής επικύρωσης, τις περιπτώσεις αναδιάρθρωσης χωρίς ενστάσεις από τα πολυμελή στα μονομελή πρωτοδικεία. Ρύθμιση που την εξαγγείλατε στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής, αλλά που σήμερα ως διά μαγείας εξαφανίστηκε, αφού μας είπατε από το Βήμα αυτό ότι το άρθρο 12 παραμένει ως έχει.

Πιστοποιήσατε έτσι, δυστυχώς, τον ισχυρισμό μας ότι η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού είναι μόνο κατ' ευφημισμόν, αφού στο τέλος η όλη διαδικασία καταλήγει στα δικαστήρια, χωρίς κανείς να είναι σε θέση να γνωρίζει, το τεράστιο πλήθος των υποθέσεων που θα σωρευτούν στην ήδη υπερφορτωμένη ελληνική δικαιοσύνη.

Βαφτίσατε νομοθετική βελτίωση και την υπαγωγή, όπως λέτε, στον εξωδικαστικό συμβιβασμό των επιχειρήσεων που διέκοψαν την δραστηριότητά τους, εφόσον βέβαια προηγούμενος, όπως λέτε, έχουν υποβάλει δήλωση επανένταξης. Μάλιστα. Σωστά.

Πρώτα, όμως, εγώ και για αυτό λέω ότι «βαφτίσατε»: Ποια η διαφορά αυτής της επανένταξης εργασιών από τον όρο «αναβίωση», κύριε Υπουργέ, που είχατε στο άρθρο 2;

Στην ουσία μπορείτε τελικά ξεκάθαρα να μας πείτε, αν αυτή η ρύθμιση περιλαμβάνει, όπως επανειλημμένως έχουμε ζητήσει, τις επιχειρήσεις που έκλεισαν κατά τη διάρκεια της κρίσης εξαιτίας του δυσμενούς οικονομικού περιβάλλοντος; Και πολύ περισσότερο μπορείτε να μας δώσετε μια πειστική δικαιολογία, για την πρωτοφανή αδικία που επιφυλάσσετε σε όσους με αίμα, κόπο και τιτάνια προσπάθεια ρύθμισαν τις οφειλές τους πριν την 1^η Ιουλίου του 2016 και αποκλείονται από το παρόν νομοσχέδιο; Ρε-σιτάλ προχειρότητας, βεβαίως, και έλλειψη της απαιτούμενης ηλεκτρονικής πλατφόρμας.

Δύο χρόνια διαφημίζατε τη νομοθετική ρύθμιση, που τώρα ασθμαίνοντας και ως γονατογράφημα έρχεται και ακόμα η απολύτως αναγκαία πλατφόρμα δεν είναι έτοιμη.

Δεν είναι, βέβαια, καθόλου πρωτότυπο για την Κυβέρνησή σας, γιατί θα πω ότι τα ίδια ισχύουν και για τον αναπτυξιακό νόμο, που τόσο καιρό μετά η ηλεκτρονική του πλατφόρμα δεν είναι έτοιμη και δέχετε τις έγχαρτες δηλώσεις, αλλά κυρίως για όλο το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης, το λεγόμενο «αγροτικό ΕΣΠΑ», κύριε Υπουργέ, του οποίου η ηλεκτρονική πλατφόρμα δεν είναι έτοιμη και δύο χρόνια μετά την έναρξη του προγράμματος η αξιολόγηση χιλιάδων αιτήσεων, όπως για παράδειγμα των νέων αγροτών, παραμένει μετέωρη. Το πότε θα ολοκληρωθεί, βεβαίως, η πλατφόρμα για το παράνομο σχέδιο, ουδείς μπορεί να γνωρίζει και να εμπιστευτεί, παρά τις εξαγγελίες σας. Καταλαβαίνει κανείς τον φόρτο ο οποίος θα σωρευτεί στις περιφερειακές ενότητες που θα υποδεχτούν τις αιτήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, από την αρχή του έτους, δυστυχώς, κλείνουν ενενήντα επιχειρήσεις κάθε μέρα. Από τον Ιανουάριο έχουν κοκκινήσει δάνεια ύψους 1,5 δισεκατομμυρίου ευρώ, εκ των οποίων το 80% ήταν ρυθμισμένα και έγιναν κόκκινα.

Τον Δεκέμβριο του 2016, τρία δισεκατομμύρια ευρώ καταθέσεων έκαναν φτερά κι εσείς φέρντε ένα σχέδιο νόμου κάνοντας μια τρύπα στο νερό, γιατί ούτε δεσμευτικό για τα εμπλεκόμενα μέρη είναι ούτε συγκεκριμένα κίνητρα δίνει στους πιστωτές για να εμπλακούν σε αυτή τη διαδικασία ούτε, κυρίως, προστατεύει τους οφειλότες που έχουν την καλή πρόθεση.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα ο Πρωθυπουργός κομπορρημονεί ανερυθρίαστα, ότι πλέον δεν υπάρχουν αγανακτισμένοι στους δρόμους, ξεχνώντας προφανώς ότι πολλοί από τους αγανακτισμένους που έστηναν τα λαϊκά δικαστήρια, βρίσκονται σήμερα στα βουλευτικά ή στα υπουργικά έδρανα.

Ο Πρωθυπουργός πιστεύει ότι επειδή δεν υπάρχουν κοινωνικές κινητοποιήσεις, υπάρχει ανοχή στην Κυβέρνησή του. Θα διαπιστώσει πολύ σύντομα ότι η πιο άγρια και έντονη κοινωνική οργή είναι η βουβή οργή των πολιτών, η βουβή οργή των πολιτών που θα εκφραστεί εκκωφαντικά στις κάλπες.

Μέχρι τότε εσείς θα μετράτε πόσο μεγάλη είναι η έξοδος των εκδρομένων τα Σαββατοκύριακα και τα τριήμερα και οι Υπουργοί σας θα φέρνουν νομοθετήματα σαν αυτά εδώ, πουλώντας φύκια για μεταξωτές κορδέλες στην καταχρεωμένη, δυστυχώς, ελληνική κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 6^ο Γυμνάσιο Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Φορτσάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προχειρότητα με την οποία αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση ζητήματα ζωτικής σημασίας για την οικονομία και γενικότερα για τη χώρα μας, είναι φανερή και στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα.

Αναφέρομαι, βέβαια, από τη μία μεριά στο περιεχόμενο του νομοσχεδίου, το οποίο επ' ουδενί ανταποκρίνεται ούτε στο ελάχιστο στις προσδοκίες των επιχειρηματιών που έχουν κόκκινα δάνεια και ληξιπρόθεσμες οφειλές και βλέπουν τις επιχειρήσεις τους να καταρρέουν. Τα κόκκινα δάνεια ανέβηκαν κατά 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ τον τελευταίο καιρό.

Επίσης αναφέρομαι και στη διαδικασία που ακολουθείται σήμερα στη Βουλή, γιατί είχαμε και πάλι μια σειρά προφορικών ανακοινώσεων ουσιαστών αλλαγών του νομοθετήματος, για τις οποίες το Σώμα των Βουλευτών ουδέποτε έλαβε πραγματικά γνώση. Δυστυχώς η υποβάθμιση του Σώματος συνεχίζεται.

Το νομοσχέδιο ασχολείται με ένα ζήτημα εξαιρετικά σημαντικό, το ζήτημα των οφειλών και της ελάφρυνσης των βαρών των οφειλετών προς τις τράπεζες, το δημόσιο και τους ασφαλιστικούς φορείς.

Δυστυχώς αντί να θεσπίσει έναν μηχανισμό αποτελεσματικό, ο οποίος θα δώσει λύση στο πρόβλημα, περιορίζεται στο να θέσει απλώς ένα πλαίσιο διαπραγμάτευσης χωρίς υποχρεωτικάτητα.

Ταυτοχρόνως όπως φαίνεται στο κείμενο που μας έχετε μοιράσει, κύριε Υπουργέ, και το οποίο έτυχε επεξεργασίας εδώ και έναν σχεδόν μήνα από την αρμόδια Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου –δηλαδή πέρασε πολύς καιρός από τότε που θα μπορούσαν να έχουν υπάρξει βελτιώσεις– μένουν εκτός ρύθμισης οι ελεύθεροι επαγγελματίες και άλλες κατηγορίες επαγγελματιών, οι οποίοι πλήττονται από την οικονομική κρίση και πνίγονται από τις συσσωρευμένες οφειλές τους σε τράπεζες, δημόσιο και ιδιώτες.

Σήμερα το πρωί η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τζάκρη μίλησε για προσθήκη των ελευθέρων επαγγελματιών στη ρύθμιση. Την προσθήκη, όμως, αυτή δεν έλαβε υπ' όψιν ο κύριος Υπουργός. Έλλειψη συνεννόησης και ανοργανωσιά σε όλο της το μεγαλείο.

Το πεδίο εφαρμογής του νομοσχεδίου από την άλλη είναι ιδιαίτερα ευρύ. Πράγματι σε αυτό εντάσσονται οφειλές από επιχειρηματική δραστηριότητα ή άλλη αιτία κατά το άρθρο 1, γεγονότα που μπορεί να οδηγήσει σε κατάχρηση της διαδικασίας για τη ρύθμιση ιδιωτικών χρεών. Το ότι με τον νόμο παρέχεται η δυνατότητα σε επιχειρήσεις με οφειλές άνω των 20.000 ευρώ να ενταχθούν στις ευνοϊκές διατάξεις είναι βεβαίως θετικό, αφού επιτρέπει σε μικροεπιχειρηματίες να ρυθμίσουν τα χρέη τους.

Από την άλλη μεριά, όμως, αυτό το μικρό όριο δημιουργεί έναν τεράστιο όγκο επιχειρήσεων μη διαχειρίσιμο όγκο, που πιθανώς επιθυμεί να ενταχθεί, ο οποίος όμως, λόγω της ανετοιμότητας του συστήματος, θα δοκιμάσει τις αντοχές ενός ολόκληρου τραπεζικού συστήματος αλλά και του ίδιου του δημοσίου.

Επίσης σκόπιμο θα ήταν να είχε προβλεφθεί μια διαδικασία απλουστευμένη για τις επιχειρήσεις με τις πιο μικρές οφειλές, που όμως δεν προβλέπεται. Η όλη διαδικασία είναι άκρως γραφειοκρατική και δαιδαλώδης με ατελείωτα στάδια, με μία πληθώρα απαιτούμενων δικαιολογητικών τα οποία προβλέπεται ότι πρέπει να συνοδεύουν την αίτηση. Δεν έχουμε παρά να διαβάσουμε το άρθρο 5.

Προϊόν προχειρότητας αποτελεί και το εργαλείο στο οποίο θα κατατίθενται οι αιτήσεις υπαγωγής στη διαδικασία, δηλαδή η περιήφηση ηλεκτρονική πλατφόρμα του άρθρου 16. Η πλατφόρμα αυτή δεν είναι έτοιμη, αν και η Κυβέρνηση είχε προαναγγείλει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο εδώ και δύο χρόνια και είχε άπλετο χρόνο να την προετοιμάσει.

Η χειρόγραφη υποβολή αιτήσεων που την αντικαθιστά, κάνει την όλη διαδικασία ακόμη πιο γραφειοκρατική και σύνθετη. Η ηλεκτρονική πλατφόρμα θα έπρεπε να λειτουργήσει πλήρως, την ίδια στιγμή που θα αρχίσει να ισχύει ο νόμος, ώστε όλα τα δικαιολογητικά να υποβάλλονται αμέσως ηλεκτρονικά.

Η προθεσμία των τριών μηνών που τάσσει ο νόμος για τη δημιουργία του ηλεκτρονικού συστήματος, δεν είναι αρκετή για ένα εγχείρημα τέτοιας εμβέλειας. Αυτή τη γνώμη άλλωστε έχει εκ-

φράσει και η Ελληνική Ένωση Τραπεζών.

Ακόμα η διαδικασία ελέγχου της πληρότητας της αίτησης από τον συντονιστή που προβλέπει το άρθρο 7 δεν επαρκεί. Απαιτείται επιπλέον κι έλεγχος της ακρίβειας των στοιχείων που αναφέρονται στην αίτηση και από τον οφειλέτη. Στο σημείο αυτό δεσμεύθηκε το πρωί ο κύριος Υπουργός ότι θα υπάρξει σχετική νομοθετική βελτίωση. Έστω και αργά το κατάλαβε αυτό η Κυβέρνηση. Δηλαδή ότι δεν έχει τόσο σημασία ο τύπος, όσο η ουσία της αίτησης.

Ο διορισμός των συντονιστών από τη Γενική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, από Μητρώο Συντονιστών που τηρείται εκεί, δημιουργεί υπόνοιες αδιαφάνειας. Ο υψηλός αριθμός των απαιτούμενων δικαιολογητικών και εδώ –σημειώνω ότι χρειάζονται είκοσι πέντε έγγραφα μόνο για την υποβολή της αίτησης για θέση συντονιστή– συνιστά ανασταλτικό παράγοντα για την επιτυχία του μηχανισμού.

Η προϋπόθεση ότι για να υπαχθεί μια επιχείρηση στη ρύθμιση θα πρέπει να έχει μια τουλάχιστον φορολογική χρήση από τις τρεις τελευταίες πριν την υποβολή της αίτησης με θετικά καθαρά αποτελέσματα προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων –το απαιτεί το άρθρο 3– φαίνεται να είναι εκτός τόπου και χρόνου, μιας και υπό την επικρατούσα οικονομική κατάσταση κάτι τέτοιο, βεβαίως δυστυχώς, σπανίζει. Είναι δεδομένο ότι θα ασκηθούν πιέσεις προς λογιστές κι ελεγκτές των εταιρειών, να εξωραίσουν την οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων, για να διασφαλίσουν στους επιχειρηματίες την ένταξή τους στον νόμο. Έτσι, όμως, θα έχουμε στρέβλωση της οικονομικής πραγματικότητας, ενώ εδώ ελλοχεύει ολοφάνερα και ο κίνδυνος να επωφεληθούν οι κακοπληρωτές και όχι οι επιχειρηματίες που είναι συνεπείς και τηρούν τον υγιή ανταγωνισμό.

Απορία προκαλεί, επίσης, το ότι αν και η προβλεπόμενη στον νόμο διαδικασία επιγράφεται εξωδικαστικός μηχανισμός, εμπλέκονται σε σημαντικό βαθμό τα δικαστήρια. Η επικύρωση του συμβιβασμού οφειλέτη και πιστωτών γίνεται, σύμφωνα με το άρθρο 12, από το πολυμελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου έχει έδρα ο οφειλέτης λόγω φόρτου εργασίας των δικαστηρίων. Εξάλλου και από την εμπειρία της εφαρμογής του νόμου Κατσέλη ξέρουμε ότι δεν πρόκειται να τηρηθούν οι προθεσμίες που έχουν προβλεφθεί και έτσι η δικαστική επικύρωση θα οδηγήσει με βεβαιότητα στην εκκρεμοδικία χιλιάδων υποθέσεων. Κάτι τέτοιο θα επιβαρύνει και άλλο τον ήδη τεράστιο όγκο των υποθέσεων των δικαστηρίων. Θα διαιωνίσει τη σημερινή κατάσταση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, καθιστώντας τελικά αδύνατη τη μείωσή τους.

Επίσης είναι δεδομένο ότι αν δεν ψηφιστεί η διάταξη ασυλίας τραπεζικών στελεχών και δημοσίων υπαλλήλων που συμμετέχουν στη διαπραγμάτευση, ουδείς θα αναλαμβάνει τον κίνδυνο να συμφωνεί σε κούρεμα χρέους οφειλέτη. Έτσι, όμως, ο νόμος θα καταστεί ανεφάρμοστος στην πράξη και το όλο εγχείρημα θα αποτύχει.

Η κ. Τζάκρη μίλησε για ρύθμιση που θα έρθει σε δεκαπέντε μέρες από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και θα διασφαλίζει το ακαταδίωκτο εκείνων που θα υπογράψουν τη σύμβαση αναδιάρθρωσης. Και πάλι ακούμε λόγια αφηρημένα με δημιουργία προσδοκιών χωρίς ουσιαστικές δεσμεύσεις. Αυτή η ρύθμιση θα είχε ουσία, αν είχε έρθει σήμερα μαζί με το κείμενο που εξετάζουμε. Εξάλλου όποτε και αν ψηφιστεί, είναι αμφίβολο το κατά πόσο οι εκπρόσωποι των πιστωτών θα αποδέχονται λύσεις που θα αποστερούν από τους φορείς που εκπροσωπούν σημαντικότερα έσοδα. Η όλη αποτελεσματικότητα του εγχειρήματος είναι στον αέρα.

Το φλέγον ζήτημα των κόκκινων δανείων χρειάζεται άμεσα μια λύση πιο σφαιρική, αλλά και μια πιο βαθιά αντιμετώπιση από αυτή που επιχειρείται σήμερα από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Σημειώνω ότι οι οικονομικά αποτελέσματα του υπό συζήτηση μηχανισμού, δεν μπορούν κατά την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, να εκτιμηθούν με ακρίβεια εκ των προτέρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φορτσάκη, παρακαλώ ολοκληρώνετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα δευτερόλεπτο.

Αντί να έχουμε μια σοβαρή πρόταση για την επίλυση ενός καυτού προβλήματος, έχουμε ένα καινούργιο γραφειοκρατικό μηχανισμό, ο οποίος θα επιβαρύνει τα πράγματα χωρίς να δώσει καμία ουσιαστική λύση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Φορτσάκη.

Θα δώσουμε τον λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον κ. Κουτσούκο. Είναι εγγεγραμμένος στον κατάλογο, είναι στις τελευταίες θέσεις, αλλά με τη συναίνεση του Σώματος και με πρόταση του Προεδρείου θα έλεγα να τον προτάξουμε, διότι αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα υγείας, για το οποίο όλοι μας του ευχόμαστε ταχεία ανάρρωση. Να του δώσουμε, λοιπόν, τον λόγο και μετά τον λόγο θα δώσουμε στον κ. Αθανασίου, τον κ. Θεοφύλακτο και τον κ. Καραθανασόπουλο.

Ορίστε, κύριε Κουτσούκο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και εσάς και τους συναδέλφους και για τις ευχές για ταχεία ανάρρωση. Όσοι ασχολούμαστε με όσα ασχολούμαστε, πρέπει να προσέχουμε και στην καθημερινή μας ζωή. Αυτός είναι κανόνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει αναλυθεί με πληρότητα η θέση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης γι' αυτό το νομοσχέδιο τόσο από τον εισηγητή μας κ. Αρβανιτίδη όσο και από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο κ. Λοβέρδο και τον κ. Κεγκέρογλου που προηγήθηκε, και ίσως να ήταν εκ του περισπού η τοποθέτησή μου για τα γενικότερα ζητήματα, αλλά μέσα σε αυτά τα γενικότερα ζητήματα που αφορούν τις υπερχρεωμένες επιχειρήσεις και τα διαλαμβανόμενα σε αυτό το νομοσχέδιο, υπάρχει κι ένα ειδικό ζήτημα που αφορά τις επιχειρήσεις υγείας, στο οποίο θα αναφερθώ στη συνέχεια, αφού κάνω πρώτα μια γενική τοποθέτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι όλη η επιχειρηματική κοινότητα, η αγορά και οι επιχειρήσεις ανέμεναν αυτό το νομοσχέδιο, διότι είναι γνωστό πως τα χρόνια της κρίσης -και ιδίως τα τελευταία χρόνια- έχουν αυξηθεί τα λεγόμενα κόκκινα δάνεια, έχουν φτάσει γύρω στα 65 δισεκατομμύρια με βάση τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, ενώ ταυτόχρονα όλες οι επιχειρήσεις βιώνουν μια φορολογική επιδρομή.

Παρ' ότι ο κ. Τσίπρας προχθές είπε ότι μόνο τον ΦΠΑ αύξησε κατά 1% τα τελευταία χρόνια, με τους νόμους της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, ο ΦΠΑ αυξήθηκε από το 13% στο 24%, οι συντελεστές από το 20% στο 23%, από το 23% στο 26%, αυξήθηκαν όλοι οι φόροι κατανάλωσης, δεν έμεινε τίποτα χωρίς να υπερφορολογηθεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΓΙΑΛΑΣ: Ποιο 23%;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Πώς είπατε, κύριε συνάδελφε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΓΙΑΛΑΣ: Για ποιο 23 % λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε. Συνεχίστε, κύριε Κουτσούκο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Αυξήθηκε ο φόρος εισοδήματος. Ποιος τον πληρώνει;

Ταυτόχρονα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε μια έλλειψη ρευστότητας και η κόπωση των επιχειρήσεων φαίνεται από το γεγονός ότι εκτινάχθηκαν τα ληξιπρόθεσμα προς το δημόσιο τον Γενάρη και τον Φλεβάρη κοντά στα 2 δισεκατομμύρια. Και έτσι όπως πάμε, στο τέλος του χρόνου θα έχουν φτάσει στα 100 δισεκατομμύρια.

Παράλληλα με τα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού, φαίνεται και μια κόπωση στην απόδοση των έμμεσων φόρων και των φόρων κατανάλωσης, που οφείλεται ακριβώς σε αυτή την υπερφορολόγηση.

Επίσης όταν εμείς κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού με στοιχεία τεκμηριώναμε γιατί η ανάπτυξη το 2017 δεν θα ήταν 2,7%, όπως έλεγε η Κυβέρνηση, μας έλεγαν ότι καταστροφολογούμε. Βλέπετε ότι όλοι οι οργανισμοί τώρα έχουν προσγειωθεί σε μια ανάπτυξη που στην καλύτερη περίπτωση θα είναι στο 1,5%.

Τα λέω αυτά, γιατί σε αυτό το γκρίζο περιβάλλον η αντιμετώπιση των κόκκινων επιχειρηματικών δανείων θα ήταν μια σοβαρή προσπάθεια για να δώσουμε μια ώθηση στην επανεκκίνηση της οικονομίας, ώστε είτε οι επιχειρήσεις που άντεξαν στην κρίση,

τρώγοντας από τα έτοιμα, να μπορούν να την ξεπεράσουν και να ανταποκριθούν στις ανάγκες της εποχής είτε εκείνες που έμεναν πίσω, χωρίς να μπορέσουν να ανταποκριθούν, να έχουν μια δεύτερη ευκαιρία.

Δίνει αυτό το νομοσχέδιο αυτή τη δυνατότητα; Ανέλυσαν οι εισηγητές μας ότι δεν τη δίνει. Δεν τη δίνει, πρώτον, διότι εξαιρεί ένα πάρα πολύ μεγάλο μέρος των επιχειρήσεων. Ο κύριος Υπουργός μπορεί να μη γνωρίζει τόσο καλά πως επιχειρήσεις των παραδοσιακών κλάδων, επειδή είχαν μια κερδοφορία την προηγούμενη δεκαετία, μπόρεσαν να αντέξουν τα πρώτα χρόνια της κρίσης. Τα τελευταία χρόνια έχουν γονατίσει. Δεν υπάρχουν επιχειρήσεις που να έχουν κερδοφορία στο ένα από τα τρία χρόνια. Είναι σοβαρό λάθος αυτή η επιλογή. Η πρόταση που έχουμε κάνει με την τροπολογία που καταθέσαμε να πάει ένα στα πέντε χρόνια, είναι μια πολύ ρεαλιστική πρόταση.

Επίσης ο κύριος Υπουργός, προφανώς να μη γνωρίζει ότι η πλειοψηφία των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, μεταξύ των οποίων είναι και οι ελεύθεροι επαγγελματίες έχουν χρέη, τα οποία είναι κάτω από το πλαφόν των εξαιρέσεων και άρα δεν θα ενταχθούν στη διαδικασία. Η υπόσχεση της Κυβέρνησης ότι αυτοί θα ενταχθούν σε μια διαδικασία σαν αυτές που έχουμε γνωρίσει μέχρι τώρα και γίνεται πάντα μόνο με νομοθετική ρύθμιση, δηλαδή ρύθμιση των οφειλών προς το δημόσιο, δεν τους δίνει τη δυνατότητα να ενταχθούν στον μηχανισμό με ισότιμους όρους με τις άλλες επιχειρήσεις. Και ξέρουμε πάρα πολύ καλά, πόσο αργούν στα ειρηνοδικεία οι εκδικάσεις των υποθέσεων των ατομικών επιχειρήσεων.

Ταυτόχρονα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και εδώ είναι το θέμα που αφορά τη δική μου εκλογική περιφέρεια την Ηλεία- στην Ηλεία, αλλά και σε άλλες περιοχές μετά τις καταστροφικές πυρκαγιές του 2007 και τον σεισμό του 2008, οι τράπεζες υποχρέωσαν τις επιχειρήσεις να μαζέψουν τα δάνειά τους προς την τράπεζα που τους δανειοδότησε με τους ευνοϊκούς όρους που αποφάσισε τότε η κυβέρνηση, για να τους ενισχύσει στην αντιμετώπιση της καταστροφής που υπέστησαν.

Κατά συνέπεια η μεγάλη πλειοψηφία, αν όχι το σύνολο των επιχειρήσεων σε αυτές τις περιοχές, όπως είναι η Ηλεία, έχουν τις υποχρεώσεις τους σε μία και μοναδική τράπεζα. Αυτές οι επιχειρήσεις εξαιρούνται από το νομοσχέδιο. Τους οδηγούμε στην καταστροφή. Έχουν στείλει υπομνήματα τα επιμελητήρια, το γνωρίζουν οι κυβερνητικοί Βουλευτές. Προφανώς ο Υπουργός έχει άλλες προσλαμβάνουσες παραστάσεις για τα μεγέθη της οικονομίας, δεν έχει από μια πυρόπληκτη και σεισμόπληκτη περιοχή. Όμως η πραγματικότητα είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν θα ισχύσει γι' αυτές τις περιοχές και γι' αυτές τις επιχειρήσεις.

Το τελευταίο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, αυτές που θα υποχρεωθούν να κάνουν χρήση των POS, η μη λειτουργία ακατάσχετου λογαριασμού αποτελεί μια θηλεία στον λαϊμό. Διότι δεν θα έχουν τη δυνατότητα να εξυπηρετήσουν τις προμήθειες των πρώτων υλών, τα ενοίκιά τους, τους μισθούς του προσωπικού κι έτσι θα οδηγηθούν σιδηροδρόμους στη διαδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού. Γι' αυτό είναι απαραίτητο οι προτάσεις της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, όπως έχουν κατατεθεί, να γίνουν αποδεκτές, αν θέλουμε το νομοσχέδιο να αντιστοιχίσει το περιεχόμενο στον τίτλο. Αλλιώς θα μας μείνουν οι πανηγυρισμοί και το αποτέλεσμα θα είναι μηδέν εις το πηλίκο.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με την τροπολογία του συναδέλφου κ. Δημητριάδη. Κοιτάξτε, έχω ακούσει σε αυτή εδώ την Αίθουσα και τον Πρωθυπουργό και τους κυβερνητικούς Βουλευτές, να αναφέρουν τις σκανδαλώδεις ρυθμίσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων. Σας ενημερώνω ότι απαύγασμα σκανδαλώδων ρυθμίσεων είναι αυτή η συγκεκριμένη τροπολογία.

Προσέξτε τη διατύπωση. Η διατύπωση είναι ότι δεν είχε γνωστοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους. Έχει παρελθόντα χρόνο. Έχει αναδρομική ισχύ. Η τροπολογία επιχειρεί κάποιον να ξεπλύνει, κάποιον με τον οποίο η Κυβέρνηση έχει συνεννοηθεί. Δεν αποσκοπεί στη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού και δημιουργία καλών σχέσεων με τους επενδυτές.

Άρα η Κυβέρνηση η οποία εδώ έχει και παρελθόν με τη ρύθμιση για τους διακόσιους εβδομήντα μεγαλοεπιχειρηματίες εκα-

τομμεριούχους, τους οποίους ενέταξε με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου στη ρύθμιση για τις εκατό δόσεις, να τοποθετηθεί υπεύθυνα. Διαφορετικά θα είναι υπόλογη μιας φωτογραφικής διαδικασίας ξεπλύματος ενός επιχειρηματία ή μιας επιχείρησης. Έτσι το διαβάζω εγώ, πέραν των άλλων που μας είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας.

Κατά συνέπεια ο Υπουργός πρέπει να τοποθετηθεί και να τοποθετηθεί γρήγορα στο Σώμα, για να το ξέρουν όσοι θα κληθούν να ψηφίσουν.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούκο.

Τον λόγο έχει ο κ. Χαράλαμπος Αθανασίου από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό το θέμα έχει τεθεί από το μεσημέρι και η Κυβέρνηση δεν απαντά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συγγνώμη, κύριε Λοβέρδο. Δεν σας άκουσα. Μιλήστε στο μικρόφωνο και για να καταγραφεί αυτό που θέλετε να πείτε αλλά και για να ακουστείτε καλύτερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ήθελα απλώς μια μικρή συνεννόηση μαζί σας. Αυτό το θέμα που έθεσε ο κ. Κουτσούκος, έχει τεθεί από το μεσημέρι στις 2'. Ήρθε εδώ μια αρμόδια Υφυπουργός, έφυγε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Γίνεται λόγος και για τη συγκεκριμένη βουλευτική τροπολογία και για τις άλλες βουλευτικές τροπολογίες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Και δεν απαντά ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κοιτάξτε, σε ό,τι με αφορά στη διάρκεια της παρουσίας μου στο Προεδρείο, ήλεγξα ότι ως τώρα από το μεσημέρι όπως είπατε, έχουν γίνει παρεμβάσεις προς τον Υπουργό και από Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και από Κοινοβουλευτικές Ομάδες, παραινέσεις αν θέλετε, για να τοποθετηθεί επί των βουλευτικών τροπολογιών, για το ποιες θα κάνει δεκτές ή όχι.

Ήδη και από την Κυβέρνηση, νομίζω, έχει ενημερωθεί, ώστε να δρομολογήσει, τέλος πάντων, την τοποθέτησή του αυτή. Και με την ευκαιρία κι εσείς αλλά και εγώ ξανά από το Προεδρείο να τον καλέσουμε κάποια στιγμή άμεσα, αν είναι έτοιμος, να τοποθετηθεί επί των τροπολογιών, ποιες θα κάνει δεκτές και ποιες όχι.

Λοιπόν, να δώσουμε τον λόγο στον κ. Αθανασίου. Ο Υπουργός είναι εδώ. Μήπως θέλετε κάτι να πείτε τώρα, κύριε Υπουργέ;

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει θα δώσουμε τον λόγο στον κ. Αθανασίου και μετά. Ελάτε, κύριε Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζουμε, κύριε Λοβέρδο, να μη γίνει δεκτή η τροπολογία του κ. Δημητριάδη. Αντιθέτως θα έπρεπε να γίνει δεκτή η τροπολογία του κ. Καρρά, όπως θα εξηγήσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να σας απευθυνθώ σήμερα με στείρα αντιπολιτευτική διάθεση. Κι αυτό το νίζω από την αρχή ευθέως. Θα θέσω, όμως, δύο ερωτήματα.

Το πρώτο ερώτημα. Χρειάζεται η ελληνική οικονομία σήμερα ένα νομοσχέδιο που να καλύπτει την ύλη που αποπειράται να καλύψει το νομοσχέδιο αυτό; Η απάντηση είναι: «Ναι, βεβαίως και χρειάζεται.» Και μάλιστα αυτό έρχεται με μεγάλη καθυστέρηση εξαιτίας της κωλυσιεργίας της Κυβέρνησης.

Το δεύτερο ερώτημα, Μπορεί ωστόσο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επί του οποίου καλούμαστε να συζητήσουμε, να λύσει τα προβλήματα που φιλοδοξεί να λύσει; Η απάντηση είναι: «Ούτε κατά διάνοια.» Γι' αυτό ακριβώς το καταψηφίζουμε.

Κύριε Υπουργέ, ο εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων τον οποίο φέρνεται με το νομοσχέδιο, είναι το αντίθετο ακριβώς από αυτό που χρειάζεται η ελληνική οικονομία και θέλουν οι επιχειρήσεις. Θα αποτύχει, κύριε Υπουργέ, για τους εξής βασικούς λόγους, τους οποίους μου δόθηκε η ευκαιρία να αναπτύξω και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή.

Πρώτον, δεν έχει στρατηγική στόχευση. Δεύτερον, ο μηχανι-

σμός είναι γραφειοκρατικός. Και τρίτον, δεν διαθέτει καμμία ευελιξία. Εν συντομία θα εξηγήσω τι εννοώ, αναφερόμενος μόνο σε κάποια βασικά προβλήματα του νομοσχεδίου, καθώς, δυστυχώς, υπάρχουν πάρα πολλά.

Γιατί το σχέδιο νόμου δεν έχει καμμία στρατηγική στόχευση; Είναι σαφές πως το ζήτημα του ιδιωτικού χρέους χρήζει συνολικής και στρατηγικής αντιμετώπισης, που να αγκαλιάζει όλα τα στρώματα της κοινωνίας, όλες τις επαγγελματικές ομάδες, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ιδιαιτερότητές τους.

Είστε δυόμισι χρόνια τώρα στην Κυβέρνηση και το μόνο που έχουμε δει από εσάς, είναι μπαλώματα στον νόμο Κατσέλη και άνοιγμα της ελληνικής αγοράς στα επιθετικά funds, που αγοράζουν κόκκινα δάνεια έναντι πινακίου φακής. Καμμία ένδειξη στρατηγικής αντιμετώπισης του ζητήματος.

Απολύτως πρόχειρη, αποσπασματική και εκτός κάποιου στρατηγικού πλαισίου είναι και η πρωτοβουλία για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό. Τι καλύτερη απόδειξη από το ζήτημα των ελευθέρων επαγγελματιών. Παρ' ότι έχουν παρόμοιες ανάγκες, εν πολλοίς, με τις επιχειρήσεις, δεν μπορούν να προσφύγουν στον εξωδικαστικό συμβιβασμό. Καλύπτονται εν μέρει μόνο απ' τον νόμο Κατσέλη, ο οποίος, όμως, δεν είναι εξωδικαστικός συμβιβασμός.

Θα έπρεπε, λοιπόν, να υπάρχει μία κατάσταση σχεδίου. Το είπα αυτό και στην επιτροπή, το υπαινίχθηκαν και πάρα πολλοί συνάδελφοι, αλλά θέλω να το επαναλάβω. Ακούστε. Έπρεπε να υπάρχει για κάθε κατηγορία πολιτών οφειλετών μία ιδιαίτερη ρύθμιση, γιατί είναι διαφορετικές οι κατηγορίες των οφειλετών. Δεύτερον, για κάθε κατηγορία επιχειρήσεων. Και τρίτον, για κάθε είδους χρέους. Δηλαδή ως προς το χρέος, χρέος προς το δημόσιο, χρέος προς τις τράπεζες και χρέος από επιχειρηματικό ή καταναλωτικό δάνειο.

Τίποτα από αυτά δεν γίνεται. Και σας τα λέω αυτά, στηριζόμενος και στην δικαστηριακή πρακτική, την οποία είχα την τιμή, υπηρετώντας στα δικαστήρια, να μπορέσω να αναπτύξω και στην επιτροπή.

Περατέρω εισάγεται η δυνατότητα για φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα, που δεν είναι έμποροι δηλαδή, να επιτυγχάνουν ρυθμίσεις για χρέη προς το δημόσιο και τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες δεν είναι έμποροι αλλά ούτε και υπάλληλοι. Η δραστηριότητά τους, όμως, προσμοιάζει με αυτή των εμπόρων αλλά έχει ιδιαίτερες, ενώ ο διαχωρισμός των χρεών τους σε εμπορικά και μη είναι δυσχερής. Νομίζω ότι το ανέφεραν κι άλλοι ομιλητές και ο κ. Καρράς στην επιτροπή, δεν ξέρω αν το ανέφερε και σήμερα εδώ.

Θα έπρεπε να είναι σαφές τι μπορούν και τι δεν μπορούν να πράξουν. Η ένταξή τους σε αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής θα μπορούσα να πω ότι δεν είναι κακή ιδέα, αλλά είναι τόσο τσαπατούλικη –με συγχωρείτε για την έκφραση– και ψηφοθηρική, που είναι βέβαιο ότι στο τέλος τα δικαστήρια θα κληθούν να βγάλουν το φίδι από την τρύπα. Και δεν πρέπει να παραγνωρίζετε ότι δεν είναι λίγοι οι έμποροι που πήραν καταναλωτικά δάνεια –προσέξτε το αυτό– για να τα εισφέρουν, να τα ρίξουν στην επιχείρησή τους λόγω έλλειψης ρευστότητας.

Εγώ αναγνωρίζω, γιατί ήρθε με τέτοια ταχύτητα το νομοσχέδιο αυτό για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό. Γιατί υπάρχει πίεση από τους θεσμούς, για να προχωρήσει η αξιολόγηση. Το καταλαβαίνω αυτό. Θα έπρεπε, όμως, να είστε πιο αποτελεσματικοί και πιο σταθεροί και επιθετικοί στη διαπραγμάτευση. Γιατί, πράγματι, παρόμοια προβλήματα αντιμετωπίζαμε κι εμείς ως κυβέρνηση –να μην κρυβόμαστε– αλλά με επιχειρηματολογία καταφέραμε να ανατεπείξουμε, όπως παραδείγματος χάριν σας αναφέρω για όσους ενθυμείστε, τα θέματα των πλειστηριασμών και την αξία της πρώτης προσφοράς που έπρεπε να βγει ένα ακίνητο.

Επιπροσθέτως, κύριε Υπουργέ –όχι εσείς, η Κυβέρνηση, αν είχατε την παραμικρή ικανότητα χάραξης στρατηγικής, δεν θα προτείνατε ως προϋπόθεση ένταξης τη μία τουλάχιστον θετική χρήση την τελευταία τριετία, που είναι όνειρο απατηλό για τόσες πολλές επιχειρήσεις σήμερα, εξαιτίας μάλιστα της ασφυξίας της οικονομίας την οποία εσείς φέρατε.

Να πάμε τώρα και στα πιο απλά. Αν είχατε έστω την παραμικρή

ικανότητα χάραξης στρατηγικής, θα είχατε ήδη έτοιμη και την ηλεκτρονική πλατφόρμα. Με τις παραλείψεις σας καταδικάζετε την εφαρμογή του νόμου. Δεν πρόκειται να επιτύχει ο νόμος δυστυχώς.

Αν, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου εγκριθεί από τη Βουλή, θα αποτύχει κι επειδή είναι υπέρμετρα γραφειοκρατικό. Και εξηγώ. Η εκκίνηση της διαδικασίας απαιτεί πάρα πολλά έγγραφα και δικαιολογητικά και ας μην αναφέρω πάλι το ζήτημα των έγχαρτων αιτήσεων.

Επιπλέον δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για σύντομες, αυτοματοποιημένες διαδικασίες για μικρές οφειλές, παρά μόνο μια αόριστη και στα όρια της συνταγματικότητας εξουσιοδότηση για υπουργική απόφαση, αν και όταν δεήσουν οι αρμόδιοι υπουργοί και οι υπηρεσίες των Υπουργείων να τις συντάξουν.

Πάμε και σε ένα από τα σοβαρότερα ζητήματα αυτό της ανάγκης δικαστικής επικύρωσης κι μάλιστα από το πολυμελές πρωτοδικείο. Μου δόθηκε η ευκαιρία να το πω και στην επιτροπή. Μετατρέπουμε, δηλαδή, έναν εξωδικαστικό συμβιβασμό σε δικαστικό και μάλιστα από το πολυμελές πρωτοδικείο.

Σας εξήγησα και πρότεινα τρόπους που μπορεί να το ξεπεράσετε αυτό. Δεν είδα, όμως, να φέρνεται καμμία τροπολογία ή έστω να πηγαίνει σε μονομελές πρωτοδικείο είτε στον πρόεδρο υπηρεσίας και με πράξη να ρυθμίζεται το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πάμε στο ζήτημα της ευελιξίας, που είναι και το πιο σημαντικό. Εάν είχατε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, την παραμικρή ιδέα για το πώς λειτουργούν οι εξωδικαστικοί μηχανισμοί επίλυσης των διαφορών, ιδίως η διαμεσολάβηση, δεν θα φέρνατε ποτέ αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή προς ψήφιση. Δημιουργείτε χωρίς λόγο ένα numerus clausus κακοπληρωμένων διαμεσολαβητών, οι οποίοι τον πρώτο καιρό δεν θα έχουν ιδιαίτερη εμπειρία στη διαχείριση και θα έχουν οικονομικό αντικίνητρο να αφιερώσουν την προσοχή που πρέπει.

Τώρα για το θέμα της ασυλίας, δηλαδή της μη ευθύνης των διαμεσολαβητών ή των εκπροσώπων των τραπεζών, όσον αφορά τις ποινικές και αστικές ευθύνες. Είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι θα το φέρει αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Μα το νομοσχέδιο αυτό το συνυπογράφει και ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Άρα, λοιπόν, είχατε εννέα ολόκληρες ημέρες να το μελετήσετε αυτό. Σας το πρότεινα όχι μόνο εγώ αλλά και άλλοι συνάδελφοι το εντόπισαν. Θα μπορούσατε να το φέρετε με μια τροπολογία την οποία θα καταθέτατε σήμερα. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί.

Δεν είναι να το φέρει ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Αφήστε που δεν χρειάζοταν. Αλλά από τη στιγμή που συνυπογράφει το νομοσχέδιο, δεν βλέπω τον λόγο γιατί έχετε αυτόν τον ενδοιασμό. Λυπούμαι γιατί και οι νομοτεχνικές βελτιώσεις που φέρατε, δεν ικανοποιούν και δεν έλυσαν τα ζητήματα τα οποία θέσαμε.

Συνοψίζοντας –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας- θα επαναλάβω ότι η πολύ καθυστερημένη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, που έρχεται μετά από μια απολύτως αποτυχημένη και χρονοβόρα διαπραγμάτευση που διέλυσε την ελληνική οικονομία, συνιστά συνταγή αποτυχίας. Οι μαθητεύοντες μάγοι του «δεν πληρώνω», που έγιναν η Κυβέρνηση του «όλα τα πληρώνω», ας ψάξουν να βρουν αλλού υποστηρικτές.

Είναι θέση ευθύνης για εμάς, να καταψηφίσουμε τις ασκήσεις επί χάρτου της Κυβέρνησης. Όχι γιατί θεωρούμε πως δεν χρειάζεται ένας νόμος για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, αλλά γιατί το νομοσχέδιο που έφερε η Κυβέρνηση, θα είναι στην καλύτερη περίπτωση μια χαμένη ευκαιρία και στη χειρότερη –που είναι και η πιο πιθανή- θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα απ' όσα θα λύσει.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, είπα –μου δόθηκε η ευκαιρία να το τονίσω και στην επιτροπή- για την τροπολογία του κ. Καρρά. Δεν λύνει το πρόβλημα. Είναι, όμως, προς τη σωστή κατεύθυνση και εν πάση περιπτώσει θεραπεύει μερικές ατέλειες του νομοσχεδίου. Ομολογώ ότι η διατύπωση την οποία έκανε –αν και το εντοπίσαμε και εμείς στην επιτροπή- είναι πάρα πολύ καλή και νομίζω και η μελέτη που έχει κάνει με συνδυασμό όλων των άρ-

θρων που παραπέμπουν στον εγγυητή, για τις μικρές επιχειρήσεις, δεν αφήνει καμμία αμφιβολία ότι καλύπτει όλο το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Αθανασίου, ξεπεράσατε και τα δέκα λεπτά. Πώς να γίνει τώρα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, τελείωσα.

Ως προς την τροπολογία του κ. Δημητριάδη, ελπίζω ότι θα έχετε την ευθεία να μην την εισάγετε προς ψήφιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Θεοφύλακτος Ιωάννης από τον ΣΥΡΙΖΑ και θα ακολουθήσει ο Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΚΚΕ, ο κ. Καραθανασόπουλος.

Ορίστε, κύριε Θεοφύλακτε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι η ώρα του επιχειρηματία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ. Είναι η ώρα του μικρού μαγαζάτορα, του μεσαίου μαγαζάτορα και του μεγάλου. Είναι αυτοί που άντεξαν τόσα χρόνια μέσα στην κρίση. Βάλλονται πανταχόθεν, έχει μειωθεί το εισόδημά τους, έχουν αυξηθεί οι εισφορές, φόροι, κάθε λογής έξοδα, λογαριασμοί και όμως κράτησαν. Κράτησαν γιατί αγαπούν τη δουλειά τους. Πολλές φορές όταν ερχόντουσαν στο δικηγорικό μου γραφείο μετά τα τρία, τέσσερα, πέντε χρόνια της κρίσης, έλεγα είστε ήρωες, γιατί κράτησαν τις επιχειρήσεις μετά από τόσα χρόνια κρίσης.

Αυτούς, λοιπόν, προσπαθούμε σήμερα να τους βγάλουμε από το τέλμα, να τους σώσουμε. Ας σκεφτούμε λίγο. Έχουμε σώσει τις τράπεζες τρεις φορές με χρήματα όλων. Έχουμε σώσει το δημόσιο. Πτώχευσε και με τα μνημόνια το βγάζουμε σιγά-σιγά από την πτώχευση. Πρέπει, λοιπόν, να ενδιαφερθούμε και για τους ανθρώπους της αγοράς. Και με αυτό το νομοσχέδιο γι' αυτούς ενδιαφερόμαστε.

Και σήμερα κρίνεται το ποιοι είναι δίπλα τους και ποιοι όχι. Ας έχουν τα αυτιά τους ανοιχτά, γιατί και στις επιτροπές και εδώ στην Ολομέλεια ξεκάθαρα κάθε κόμμα παίρνει θέση. Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ – Οικολόγων είναι δίπλα στον επιχειρηματία. Είναι δίπλα στον μαγαζάτορα, τον μικρό, τον μεσαίο και τον μεγάλο.

Βλέπουμε τα κόμματα της Αντιπολίτευσης «ναι μεν, αλλά». Το μεν πνεύμα πρόθυμο η δε σαρξ ασθενής, «δεν μας αρέσει το νομοσχέδιο». Η ΓΣΕΒΕΕ έκανε παρατηρήσεις, αλλά λέει ότι το νομοσχέδιο είναι σε καλή πρακτική.

Αλλά τι να περιμένεις από τα κόμματα που είχαν ποινικοποιημένη τη μη καταβολή φόρων και εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών, των μαγαζατόρων, του κάθε επιχειρηματία; Τρία ποινικά αδικήματα ήταν. Η μη καταβολή φόρων ήταν διπλό ποινικό αδίκημα. Το είχαν καταφέρει αυτό από τον νόμο του 1993. Και η μη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών τρία. Στο πρώτο σου έδιναν αναστολή, στο δεύτερο πλήρως, στο τρίτο εάν δεν έβρισκες λεφτά, κινδύνευες να μπεις μέσα. Αυτοί που δεν μπορούσαν να καταβάλουν τις ίδιες τις εισφορές τους. Τι να περιμένουμε; Τι διάλογο να κάνουν με τους ανθρώπους της αγοράς;

Είχαμε και την προσπάθεια του κ. Δένδια, που σήμερα νομίζω για πρώτη φορά ομολόγησε, γιατί απέτυχαν τα άρθρα στον ν.4307, για τον οποίο διψούσε η αγορά πραγματικά, όπως διψάει και για αυτό το νομοσχέδιο. Είναι στοίχημα για όλους μας, για να βγει η αγορά από το τέλμα. Διαφώνησαν, λέει, με τον κ. Χαρδούβελι και έτσι δεν περπάτησε ο νόμος. Ε αυτό είναι το ενδιαφέρον τους. Διαφώνησαν δύο Υπουργοί, πάει η αγορά.

Ο νόμος, λοιπόν, είναι καλός. Θα πω δυο λόγια, αλλά έχει αναλυθεί και από την εισηγήτρια και από τον Υπουργό και από αρκετούς ομιλητές.

Θέλω να σταθώ, όμως, στη νοοτροπία. Γιατί οι εξωδικαστικοί μηχανισμοί και συμβιβασμοί δεν είναι κάτι οικείο στη χώρα μας και όπου έχουν προσπαθήσει να εφαρμοστούν, δεν ήταν επιτυχής η εφαρμογή τους, δεν έχουμε τέτοια εξοικείωση και προσαρμογή με τέτοιες έννοιες και διαδικασίες. Πρέπει να προτάξουμε τον σεβασμό στον επιχειρηματία όλα τα εμπλεκόμενα μέρη.

Ποια είναι τα εμπλεκόμενα μέρη, ποιοι είναι οι παράγοντες αυτής της διαδικασίας; Ας τους δούμε στα γρήγορα έναν-έναν. Είναι ο επιχειρηματίας, ο έμπορος, δηλαδή ο μαγαζάτορας, οι τράπεζες, το δημόσιο, τα ασφαλιστικά ταμεία, οι διαμεσολαβητές και οι άνθρωποι που θα συνδράμουν τις επιχειρήσεις, τα μα-

γαζιά σε αυτή τη διαδικασία, όπως δικηγόροι, οικονομολόγοι, λογιστές.

Ας δούμε, λοιπόν, για έναν-έναν ποια θα πρέπει να είναι η συμπεριφορά. Γιατί με τα θεσμικά τους όργανα, με τους φορείς, με τις ενώσεις τους πρέπει να καταλάβουν ότι πρέπει να συνεργαστούν με αгаστό τρόπο σε αυτόν τον μηχανισμό, ώστε να βγουν οι ίδιοι από το τέλμα, δεν πάει άλλο. Είναι κάτι που συμφέρει όλους, είναι win-win για όλα τα εμπλεκόμενα μέρη και τις τράπεζες δεν συμφέρει να έχουν στα ντουλάπια τους τα κόκκινα δάνεια και κανέναν.

Οι τράπεζες, κύριε Υπουργέ, έχουν επιδείξει πολύ σκληρή συμπεριφορά, παράλογα σκληρή συμπεριφορά ιδίως τα χρόνια της κρίσης. Είχαν μία νοοτροπία και οι κατευθυντήριες γραμμές που έδιναν στα υποκαταστήματά τους ήταν εκτός πραγματικότητας, εκτός αγοράς, χωρίς σεβασμό στον επιχειρηματία. Ενώ έβλεπαν ότι ο τζίρος του μειώνεται στο μισό, στο 70% δεν του έκαναν τις ανάλογες προσαρμογές. Αντίθετα, όταν ρύθμιζαν ένα δάνειο, συνήθως το διπλασίαζαν ή και το υπερδιπλασίαζαν. Δηλαδή, εκεί που χρωστούσε 50.000 ευρώ, ας πούμε, ο επιχειρηματίας και αδυνατούσε να τις πληρώσει, του έκαναν μια ευνοϊκή ρύθμιση για τα δύο πρώτα χρόνια, αλλά το τελικό ποσό που θα πληρώνει θα ήταν 100.000. Έκαναν μία τεράστια επέκταση του δανείου. Πολλά από τα δάνεια, λοιπόν, που είναι να ρυθμιστούν είναι παλιά δάνεια που έχουν διπλασιαστεί μέσα στην κρίση, γιατί ρυθμίστηκαν και ξαναρυθμίστηκαν και αυξήθηκαν.

Έχουν κάποιες πρακτικές που πρέπει να τις δούμε σοβαρά. Ας πούμε δεν δίνουν αντίγραφο των συμβάσεων. Πριν υπογραφεί η σύμβαση, όχι, δεν βγαίνει κανένα χαρτί από την τράπεζα. Τι είναι αυτές οι πρακτικές; Είμαστε σε ευνομούμενη ευρωπαϊκή χώρα; Αυτά πρέπει να τα λύσουμε. Και όταν θα έρθει η ώρα που θα ψηφίσουμε και το ακαταδίωκτο, την ασυλία, όπως λέμε, σε δεκαπέντε ημέρες –πότε θα είναι;– των στελεχών των τραπεζών, που όντως είναι απαραίτητη και θα γίνει, γιατί έτσι λειτουργούμε και είμαστε συνεπείς με αυτά που λέμε, πρέπει συγχρόνως να λειτούργησουν επιτέλους οι τράπεζες με πρακτικές λογικές και σε μία ευνομούμενη πολιτεία. Δεν είναι δυνατόν να πάει εκεί ο επιχειρηματίας και να του λέει «Διάβασέ το τώρα εδώ και υπογράψε. Δεν σου δίνω αντίγραφο να πας με έναν ειδικό να το μελετήσεις». Αυτά πρέπει να τα δούμε.

Ίδια συμπεριφορά πρέπει να έχει το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία και εκεί η ευθύνη μας είναι μεγαλύτερη. Πρέπει να αποφύγουμε τις παράλογες προσαυξήσεις και τις αγκυλώσεις του παρελθόντος και με αυτό το νομοσχέδιο δίνεται η δυνατότητα να ξεπερασθούν.

Και οι θεσμικοί φορείς, διαμεσολαβητές και δικηγόροι, δικηγορικοί σύλλογοι πρέπει να έχουν επαγρύπνηση, ώστε να μην εμφανιστούν εταιρείες μαϊμούδες, όπως κάνουν με τον νόμο Κατσέλη. Εκεί πρέπει να έχουμε συνεργασία και με τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Καταναλωτή, κύριε Υπουργέ.

Στη διαδικασία, όπως είπα, δεν θα σταθώ. Είναι συγκεκριμένα τα στάδια. Το νομοσχέδιο αποσκοπεί σε μια βιώσιμη επιχείρηση, σε ένα βιώσιμο πλάνο, γιατί τελικά ενδιαφερόμαστε για το βιώσιμο παρόν και μέλλον της αγοράς.

Θα δώσω δύο απαντήσεις σε αυτά που ειπώθηκαν από τους συναδέλφους. Οι αγρότες, οι ελεύθεροι επαγγελματίες μπορούν να εντάξουν τα χρέη τους στο δημόσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία και μπορούν παράλληλα να εντάξουν και τις οφειλές στις τράπεζες στον νόμο Κατσέλη. Δηλαδή έχουν και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο, και προστατεύουν την πρώτη κατοικία με τον νόμο Κατσέλη και μπορούν εδώ να εντάξουν τις οφειλές στο δημόσιο και στις ασφαλιστικές εισφορές. Γιατί σας πειράζει αυτό, συνάδελφοι; Όλοι οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης «οι εκατόν πενήντα χιλιάδες αιτήσεις του νόμου Κατσέλη, που εκκρεμούν και δεν...». Σας πειράζει που εκατόν πενήντα χιλιάδες οικογένειες έχουν σωθεί; Σας πειράζει που δίνουν δόση εκεί που έδιναν μηδέν στις τράπεζες και δίνουν τώρα εκατό, διακόσια, τριακόσια ευρώ και είναι όλοι ευχαριστημένοι;

Στα γρήγορα, κύριε Πρόεδρε, θα κάνω τρεις-τέσσερις προτάσεις, που τις έχω πει και στις επιτροπές, γι' αυτό δεν θα είμαι αναλυτικός. Πρέπει, κύριε Υπουργέ, νομίζω, στο τρίμηνο μέχρι να εφαρμοστεί ο νόμος, να ενδιαφερθούμε για τις επιχειρήσεις

που βγήκαν εκτός αγοράς γιατί δεν τους πλήρωσε το δημόσιο. Είχε κάνει στάση πληρωμών. Εταιρείες μελετών, εταιρείες δημοσίων έργων. Είναι πολύ σοβαρό. Δηλαδή το δημόσιο τις έβγαλε εκτός αγοράς και τώρα δεν θα μπαίνουν στο νομοσχέδιο; Η πρότασή μου είναι η τριετία για αυτούς να μετράει έως τη διάσπαση που δεν τους πλήρωσε το δημόσιο, να πάει δηλαδή λίγο πίσω, κι αυτό μπορεί να το πιστοποιήσει ο διαμεσολαβητής.

Για τους συνεπείς δανειολήπτες –το είπε κι ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης το πρωί– προτείνω να πιέσουμε την Ένωση Ελλήνων Τραπεζών να θεσμοθετήσουν ένα μπόνους, να τους κόψουν κάτι από τους τόκους, να καταλάβουν κι αυτοί ότι δεν είναι τα κορόιδα της αγοράς. Γιατί έχουμε και αθέμιτο ανταγωνισμό, το μαγαζί που πληρώνει με το διπλανό μαγαζί που δεν πληρώνει, τελικά αυτός που δεν πλήρωνε θα χαμηλώσει τις τιμές. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες που έχουν εκδώσει οριστική απόφαση στον νόμο Κατσέλη –το λέω για να ακουστεί– μπορούν να εντάξουν τις οφειλές τους στο δημόσιο και στο ΕΦΚΑ, στο 15 παράγραφος 21. Θα έλεγα, επίσης, ότι πρέπει να προσδιοριστεί επιτέλους η έννοια του μικροεμπόρου, γιατί υπάρχει μεγάλη διάσταση στη νομολογία.

Επίσης, να ξεκαθαριστεί το τι γίνεται με τα άρθρα του νόμου Δένδια, του ν.4307. Η γνώμη μου είναι ότι όσο περπατάει ο καινούργιος νόμος, πρέπει να καταργηθεί, να μην έχουμε δύο διαδικασίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Θεοφύλακτε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Κλείνω λοιπόν με μία πολύ σύντομη αντίκρουση, γιατί και από τον εισηγητή κ. Γεωργαντά και από όλους τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ειπώθηκε ότι μόνο εξωδικαστικός δεν είναι ο συμβιβασμός. Απ' την άλλη, όμως, λένε οι ίδιοι ότι δεν έχουν υποχρεωτικότητα οι διατάξεις του νόμου. Ε, πώς θα έχουν; Δεν γίνεται και το ένα και το άλλο. Αν έχουν υποχρεωτικότητα οι διατάξεις, θα έχει δικαστήρια. Εσείς ζητάτε περισσότερα δικαστήρια τελικά. Να ξέρουμε δηλαδή τι λέμε.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να πω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ε, πόσο να επιτρέψουμε, δέκα λεπτά φτάσατε! Θα μιλήσετε ως το βράδυ; Σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Κλείνω λοιπόν λέγοντας ότι με βάση αυτά που είπε ο κ. Χατζηδάκης, ούτε τα πανηγύρια μας αρέσουν ούτε βραδυπορούμε. Οι δανειστές βρήκαν για πρώτη φορά μια γερή άμυνα –για να επαναφέρω την ποδοσφαιρική συζήτηση– η Αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, με τον «πρωχευτικό» είχαν συνηθίσει αλλιώς, είχαν ρίξει τη χώρα στο ερασιτεχνικό. Εμείς τώρα την ανεβάζουμε κατηγορίες, την έχουμε φέρει στην Α' Εθνική. Αυτό το νομοσχέδιο θα είναι η αντεπίθεση, το πρώτο γκολ που θα βγάλουμε στην κοινωνία και στην ανάπτυξη και όταν θα γίνουν οι εκλογές το 2019, θα παίξουμε Α' Εθνική και champions league και ας διαλέξει τότε ο λαός τι τον αρέσει.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο προηγούμενος ομιλητής ήταν αποκαλυπτικός αλλά και προκλητικός, λέγοντας ότι είναι η ώρα του επιχειρηματία, τη στιγμή που η Κυβέρνηση διαπραγματεύεται το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης, το οποίο θα σηματοδοτήσει μία νέα επίθεση απέναντι στους εργαζομένους, απέναντι στους αυτοαπασχολούμενους, στους εμπόρους, στους βιοτέχνες. Ναι, βεβαίως, η Κυβέρνηση διαπραγματεύεται και πολιτεύεται με στόχο τη στήριξη των συμφερόντων των μονοπωλιακών ομίλων.

Διαπραγματεύεται με βάση την στρατηγική της αστικής τάξης της χώρας μας στην κατεύθυνση, απ' ενός μεν τα σπασμένα της καπιταλιστικής κρίσης να εξακολουθούν να τα πληρώνουν τα λαϊκά στρώματα και οι εργαζόμενοι και απ' ετέρου να διαμορφώσει ένα πολύ ευνοϊκό πεδίο δράσης των επιχειρηματικών ομίλων. Και αυτό το ταξικό πρόσημο φαίνεται και από το παρόν

νομοσχέδιο για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό. Μέσα από αυτό η επιδίωξη της Κυβέρνησης ανεξάρτητα αν θα είναι επιτυχής ή όχι είναι αφ' ενός μεν να δρομολογήσει, να επιταχύνει τη διαδικασία εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος μέσα από έναν ακόμα μηχανισμό διαχείρισης των κόκκινων δανείων και ταυτόχρονα να διευκολύνει τους υπερχρεωμένους επιχειρηματικούς ομίλους.

Επί της ουσίας, το νομοσχέδιο για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά ένα ακόμη αναγκαίο βήμα στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της διαδικασίας της καπιταλιστικής ανάκαμψης.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κάνει έναν πολύ σαφή διαχωρισμό ανάμεσα στα υπερχρεωμένα λαϊκά νοικοκυριά και τους εργαζόμενους και στους υπερχρεωμένους επιχειρηματικούς ομίλους. Η δικιά μας αγωνία, το κέντρο της προσοχής μας βρίσκεται ακριβώς στο πώς θα αντιμετωπίσουν αυτή τη διαδικασία υπερχρέωσης τα λαϊκά νοικοκυριά, να μπορούν να ανακουφιστούν μέσα από αυτήν την κατάσταση οι επαγγελματίες, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι. Αυτούς έχουμε στο επίκεντρο της προσοχής και γι' αυτούς ενδιαφερόμαστε, που επί της ουσίας είναι υπερχρεωμένοι εξαιτίας, βεβαίως, απ' ενός της καπιταλιστικής κρίσης, απ' ετέρου των επιδιώξεων των μονοπωλιακών ομίλων για πολύ φτηνό εργατικό δυναμικό αλλά και για κυριαρχία σε ένα πολύ μεγαλύτερο τμήμα της αγοράς, πετώντας απ' έξω από την αγορά τους αυτοαπασχολούμενους στις μικρές επιχειρήσεις και τρίτον, εξαιτίας της ολομέτωπης επίθεσης που έχουν δεχθεί όλα αυτά τα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, σήμερα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, επίθεση η οποία στοχεύει στο βιοτικό τους επίπεδο: πολύ φτηνό εργατικό δυναμικό, μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, εμπορευματοποίηση περαιτέρω της υγείας, της παιδείας, της πρόνοιας και ταυτόχρονα στα δικαιώματα τα οποία είχαν οι εργαζόμενοι στα εργασιακά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Αυτή η επίθεση θα συνεχιστεί και το επόμενο διάστημα. Δεν έχει ημερομηνία λήξης, ακριβώς γιατί στο επίκεντρό της είναι ο όρος της θωράκισης της ανταγωνιστικότητας των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, στήριξη της καπιταλιστικής κερδοφορίας, που είναι μια διαδικασία χωρίς, βεβαίως, ημερομηνία λήξης και αúριο το σύστημα το οποίο θα λείπει η Κυβέρνηση, προσπαθώντας να συγκρατήσει, να ευνοήσει το εργατικό λαϊκό κίνημα, θα είναι ότι στο όνομα της διατήρησης της ανάκαμψης δεν μπορούμε να θυσιάσουμε την ανταγωνιστικότητα, άρα να μην έχετε παράλογες απαιτήσεις.

Η επίθεση αυτή, βεβαίως, θα συνεχιστεί και μέσα στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης με τη μείωση ακόμη περισσότερο του αφορολόγητου, με τη μείωση των συντάξεων, με την περαιτέρω απελευθέρωση της αγοράς, το άνοιγμα τις Κυριακές των καταστημάτων.

Όλες αυτές οι διαδικασίες, η απελευθέρωση της αγοράς, το άνοιγμα τις Κυριακές, διευκολύνουν την περαιτέρω μονοπωλίωση της αγοράς. Και σε αυτούς, κύριε Υπουργέ, όπως είπατε, δηλαδή στα υπερχρεωμένα λαϊκά νοικοκυριά, στους επαγγελματίες και στους αυτοαπασχολούμενους, δεν απαντάει στις ανάγκες τους ο νόμος Κατσέλη ούτε ο αρχικός, ούτε βεβαίως αυτός τον οποίον εσείς αναθεωρήσατε και που επί της ουσίας τους μετατρέπει σε ομήρους, τα υπερχρεωμένα λαϊκά νοικοκυριά και τους επαγγελματίες, στο χρηματοπιστωτικό σύστημα χωρίς να φαίνεται φως διεξόδου από αυτήν την κατάσταση και ταυτόχρονα ανοίγει τον δρόμο για τις κατασχέσεις και της πρώτης κατοικίας σε αυτήν την πορεία.

Σε αυτόν τον κόσμο απαντά μόνο η πρόταση του ΚΚΕ, που και η δικιά σας η Κυβέρνηση την απέρριψε πανηγυρικά, γιατί ακριβώς σκοπός σας ήταν να θωρακίσει το χρηματοπιστωτικό σύστημα και η πρόταση νόμου του ΚΚΕ πήγαινε ενάντια στα συμφέροντα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, γιατί μιλάγε όχι μόνο για κούρεμα τόκων, μιλάγε ακόμη και για κούρεμα κεφαλαίου και των στεγαστικών δανείων και των επαγγελματικών, αγροτικών και κτηνοτροφικών δανείων, προστασία των ανέργων, προστασία όλων αυτών των νοικοκυριών, τα οποία είχαν σοβαρά προβλήματα επιβίωσης.

Όμως, κάτι τέτοιο ο νόμος Κατσέλη, όχι μόνο δεν κάνει, αλλά αντίθετα διαμορφώνει τις προϋποθέσεις, ακριβώς για να επιταχυνθεί αυτή η διαδικασία και να συνεχιστεί η διαδικασία ομηρίας.

Το συγκεκριμένο, λοιπόν, νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό επί της ουσίας αφορά και ενδιαφέρεται στο πώς ακριβώς θα απαντήσει στις ανάγκες συνολικά του κεφαλαίου, δηλαδή πώς θα απαντήσει στις ανάγκες του συστήματος για την ανάκαμψη της καπιταλιστικής οικονομίας μέσα από την καταστροφή ενός τμήματος του κεφαλαίου, που είναι απαραίτητο, αυτού του υπερσυσσωρευμένου κεφαλαίου, ούτως ώστε να επιταχυνθεί αυτή η διαδικασία.

Έτσι, λοιπόν, η διαχείριση των κόκκινων δανείων διαμορφώνει τις προϋποθέσεις στήριξης και εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Άρα, λοιπόν, ο πρώτος στόχος είναι ακριβώς αυτός, να στηριχθεί το χρηματοπιστωτικό σύστημα, να διευκολυνθεί η εξυγίανσή του.

Ο δεύτερος στόχος τον οποίο έχει είναι ακριβώς να διευκολύνει τους υπερχρεωμένους επιχειρηματικούς ομίλους, όχι μόνο όσον αφορά τον τραπεζικό δανεισμό, αλλά και ταυτόχρονα μέσα από τις προκλητικές διατάξεις των άρθρων 9, 15, περί ευυλογίας και ευελιξίας στο δημόσιο. Υπάρχει μία σειρά προκλητικές διατάξεις προς όφελος των επιχειρηματικών ομίλων. Μέσα από τη λογική της ευελιξίας της φορολογικής δικής και των ασφαλιστικών οργανισμών ουσιαστικά κρύβεται η δυνατότητα να διαγραφούν τόκοι, προσαυξήσεις και πρόστιμα είτε της φορολογικής διοίκησης είτε των ασφαλιστικών οργανισμών σε επιχειρηματικούς ομίλους. Μάλιστα, στο άρθρο 9 σημειώνεται πάρα πολύ καθαρά ότι δύναται να διαγραφεί από τις απαιτήσεις των πιστωτών και να αφαιρείται ποσοστό 95% των απαιτήσεων του δημοσίου από πρόστιμα που έχουν επιβληθεί από τη φορολογική διοίκηση και ποσοστό 85% των απαιτήσεων του δημοσίου και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης από προσαυξήσεις και τόκους εκπρόθεσμης καταβολής.

Αλήθεια, έχετε διαγράψει ποτέ τόκους, προσαυξήσεις και πρόστιμα που απορούν χρέη του εργαζόμενου στην εφορία; Χρέη των εργαζόμενων με μπλοκάκια στα ασφαλιστικά ταμεία; Όχι μόνο αυτό, αλλά με τις ρυθμίσεις τις οποίες έχετε φέρει, όχι μόνο δεν μπορούν να πληρώσουν την φορολογία που τους έχετε επιβάλει, όχι μόνο δεν μπορούν να πληρώσουν τις δυσβάστακτες ασφαλιστικές εισφορές, αλλά ταυτόχρονα τους τιμωρείτε και από πάνω με τα πρόστιμα.

Αντίθετα, στους επιχειρηματικούς ομίλους οι οποίοι χρωστούν εκατοντάδες χιλιάδες στην εφορία ο καθένας τους, εκατοντάδες χιλιάδες ή και εκατομμύρια στα ασφαλιστικά ταμεία, διαγράφετε με μια απίστευτη ευκολία το 95% των απαιτήσεων από πρόστιμα στη φορολογική διοίκηση και το 85% από πρόστιμα και προσαυξήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία. Ταυτόχρονα, στο πλαίσιο της ευελιξίας, δίνετε και την ευκαιρία περαιτέρω διαγραφών. Εφόσον έχουν συμφωνήσει όλοι οι πιστωτές, να μην είναι το δημόσιο απ' έξω. Άρα, δηλαδή επί της ουσίας δίνετε τη δυνατότητα και κουρέματος και οφειλών; Βεβαίως, και κουρέματος και οφειλών επί της ουσίας.

Την ίδια στιγμή ακριβώς, τη δαμόκλειο σπάθη απέναντι στους εργαζόμενους την τροχίζετε όλο και περισσότερο με τη φορολογική επιδρομή, με τη μείωση του αφορολόγητου, η οποία θα έρθει το επόμενο χρονικό διάστημα, με τον ΕΝΦΙΑ και τα υπόλοιπα χαράτσια και με τις υπέρογκες, τις τεράστιες ασφαλιστικές εισφορές απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία, για να λάβουν τι; Μια σύνταξη πενιχρή και κουτσουρεμένη, εάν την λάβουν και αυτή, η οποία βεβαίως δεν θα καλύπτει ούτε το σύνολο των εισφορών που έχουν δώσει όλα τα προηγούμενα χρόνια ούτε βεβαίως και τις ανάγκες τους. Και ταυτόχρονα, θα πληρώνουν και πανάκριβα τα φάρμακα, τα νοσήλια και την υγεία τους.

Το τρίτο στοιχείο το οποίο επιδιώκετε είναι ακριβώς να διευκολύνετε την συγκέντρωση της αγοράς σε λιγότερα χέρια μέσα απ' αυτή τη διαδικασία. Γιατί είναι φανερό ότι οι εξυγιασμένοι μονοπωλιακοί όμιλοι, επιχειρηματικοί όμιλοι, θα μπορούν κάτω από καλύτερες θέσεις να ανταγωνιστούν τους μικρούς στις επιχειρήσεις, τους επαγγελματίες και τους αυτοαπασχολούμενους που δραστηριοποιούνται στους συγκεκριμένους τομείς, γιατί θα έχουν ανακουφιστεί από ένα τεράστιο βάρος χρεών που έχουν

προς πιστωτές, προς τράπεζες και προς δημόσιο.

Και την ίδια ώρα βεβαίως, με πολύ φτηνό εργατικό δυναμικό, θα μπορούν πάντα με πολύ καλύτερες θέσεις να εξαπολύσουν τον ανταγωνισμό και την επίθεση απέναντι στους επαγγελματίες, απέναντι στους αυτοαπασχολούμενους, στις μικρότερες επιχειρήσεις.

Έτσι, λοιπόν, είναι φανερό πού στοχεύετε και βεβαίως είναι φανερό και η αντιπολίτευση που σας κάνουν τα άλλα κόμματα που σας πιέζουν -ακόμη και η Χρυσή Αυγή σας πιέζει να γίνετε ακόμη πιο γενναιόδωροι στους επιχειρηματικούς ομίλους- να διαγράψετε και άλλα, να τους διευκολύνετε ακόμη περισσότερο και όσον αφορά τα χρέη προς τις τράπεζες και όσον αφορά τα χρέη προς τις εφορίες.

Θα τελειώσω, κύριε Υπουργέ, με τη συγκεκριμένη τροπολογία, την τροπολογία Δημητριάδη, η οποία μονοπώλησε τη συζήτηση και η οποία έχει ξαναέλθει και στο παρελθόν. Το λέμε αυτό, γιατί την υπογράφει ο συγκεκριμένος Βουλευτής, δεν θα στοχοποιήσουμε τίποτα άλλο. Κυβερνητική τροπολογία είναι. Η Κυβέρνηση αντί να τη φέρει ως Κυβέρνηση και να έχει το θάρρος να την φέρει ως υπουργική παρέμβαση και ρύθμιση, έβαλε έναν Βουλευτή να την καταθέσει. Και είναι μία τροπολογία τουλάχιστον περίεργη, για να μην πούμε καμμία άλλη πιο βαριά έκφραση. Είναι τουλάχιστον φωτογραφική αυτή η τροπολογία και επί της ουσίας εντάσσεται στο πλαίσιο διευκόλυνσης των ιδιωτικοποιήσεων και των αποκρατικοποιήσεων που έχει δρομολογήσει η Κυβέρνηση.

Ας έχει το θάρρος το Υπουργείο Οικονομικών να φέρει υπουργική ρύθμιση αν το θεωρεί σοβαρό ζήτημα και να πει τι ζητήματα και ποιους επιχειρηματικούς ομίλους αφορά, ποιους δημόσιους φορείς αφορά, οι οποίοι ήδη βρίσκονται στην διαδικασία ιδιωτικοποίησης και όχι μέσα από μία τέτοια τροπολογία να προσπαθεί στα κρυφά και στα μουλωχτά να λύσει και να ρυθμίσει αυτό το ζήτημα.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ζητά από την Κυβέρνηση να μην κάνει αποδεκτή τη συγκεκριμένη βουλευτική τροπολογία και να τη φέρει, εφόσον τη θεωρεί σοβαρή, ως υπουργική διαδικασία για να μπορέσουμε να τη συζητήσουμε πολύ αναλυτικά και να δούμε τέλος πάντων ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι κρύβονται πίσω από αυτές τις διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Ελισσάβετ Σκούφα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Ακούσαμε με μεγάλη προσοχή και αρκετό ενδιαφέρον σχεδόν όλους τους προηγούμενους ομιλητές και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Δεν μέτρησα πραγματικά, αγαπητέ συνάδελφε, πόσες φορές αναφέρατε τον όρο «επιχειρηματικοί όμιλοι» και προσπαθήσατε να συνδέσετε αυτό το νομοσχέδιο με προσπάθεια στήριξης των επιχειρηματικών ομίλων.

Διερωτώμεθα κατά πόσον μία επιχείρηση που έχει συνολικά χρέη προς κάθε είδους πιστωτές τουλάχιστον 20 χιλιάδες ευρώ, αν σε αυτή την κατηγορία υπάγονται μόνο οι επιχειρηματικοί όμιλοι.

Να θυμίσω, επίσης, και να εκφράσω τον διακαή, προσωπικό μου τουλάχιστον πόθο, στις διαπραγματεύσεις που είχε η Κυβέρνηση και που με επιτυχία απέναντι στους ξένους εταίρους υπερασπίζεται τα δικαιώματα των εργαζομένων, να σας είχαμε μαζί. Να σας είχαμε μαζί και όταν με επιτυχία είπαμε και λέμε, παρά τις αντίθετες προσπάθειες, ότι από το φθινόπωρο του 2018 θα επαναφέρουμε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και άρα θα δοθεί η δυνατότητα σε κάθε κατηγορία εργαζομένων με τη βοήθεια της Κυβέρνησης να επαναδιαπραγματευθεί και τον κατώτατο μισθό. Αν αυτό συνιστά αντεργατική πολιτική, τότε κάπως διαφορετικά ορίζουμε τα πράγματα.

Όσον αφορά τη Νέα Δημοκρατία, καθ' όσον ώρα μιλούσαν οι συνάδελφοι, θυμήθηκα ένα ανέκδοτο που μας έλεγε ένας δάσκαλος στο δημοτικό. Σας το θυμίζω: είναι ένας χωριανός -λέει- που μία, δύο, τρεις φορές φώναξε στους συγχωριανούς του πανικόβλητος: «λύκος μού τρώει τα πρόβατα, λύκος μού τρώει τα πρόβατα, λύκος μού τρώει τα πρόβατα», μέχρι που ο λύκος παρουσιάστηκε πραγματικά για να φάει τα πρόβατά του και κανείς δεν τον συνέτρεξε για βοήθεια. Τι θέλω να πω; Η καταστροφολογία

σας δεν έχει σταματήσει ούτε δευτερόλεπτο.

Να θυμίσω ένα τρανταχτό παράδειγμα άκρως αποτυχημένης καταστροφολογίας. Μας λέγατε με τον ασφαλιστικό νόμο ότι έτσι εκκολάπτουμε τους μπαταχτσήδες και ότι έτσι θα δηλώνουν λιγότερα οι εργοδότες, θα πληρώνουν λιγότερες ασφαλιστικές εισφορές κ.λπ.. Τα γεγονότα για άλλη μια φορά, φυσικά, σας διαψεύδουν. Γιατί -για να θυμίσω- το πρώτο τρίμηνο του '17 η εισπραξιμότητα του ΕΦΚΑ, που αφορά ασφαλιστικές εισφορές, ανέβηκε κατά 60% και έτσι έχουμε ένα πλεόνασμα στα ασφαλιστικά ταμεία κατά 100 εκατομμύρια ευρώ και όχι έλλειμμα, όπως προϋπολογιζόταν.

Πάμε παρακάτω. Αυτό που πρέπει σήμερα να βγει από την Αίθουσα είναι ότι η Νέα Δημοκρατία εφαρμόζει μια τόσο πετυχημένη αντιπολιτευτική πολιτική της ευθύνης, ώστε καλεί ουσιαστικά τους Έλληνες επιχειρηματίες να μη προστρέξουν να διαπραγματευτούν και να έρθουν σε συμφωνία για τα οφειλόμενα χρέη τους.

Και πώς το κάνετε αυτό, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Καταψιφίζοντας το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Και προσωπικά, από όσα έχετε πει, ειλικρινά δεν με έχετε πείσει γιατί το καταψιφίζετε. Θέλω βέβαια, να δω τι θα πείτε την επόμενη ημέρα στους Έλληνες επιχειρηματίες, που κατά χιλιάδες θα κοιτάζουν να εκμεταλλευτούν τις ευνοϊκότερες ρυθμίσεις του συγκεκριμένου νόμου.

Επίσης, δεν ξέρω τι απαντάτε στον κ. Βασίλη Κορκίδη, τον Πρόεδρο της Ελληνικής Συνομοσπονδίας Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας, ο οποίος λέει ότι το εν λόγω νομοσχέδιο αποτελεί σωσίβιο για την αγορά. Εάν ο Πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας δεν εκφράζει τα προβλήματα και τις προτάσεις των επιχειρήσεων και τις εκφράζει καλύτερα εσείς από τον κ. Κορκίδη, πείτε το μας να το ξέρουμε.

Επίσης, στην ίδια κατεύθυνση είναι και οι δηλώσεις του κ. Μίχαλου, Προέδρου, θυμίζω, της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων και του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών, ο οποίος λέει πάλι ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της εξυγίανσης τόσο του τραπεζικού όσο και του επιχειρηματικού τοπίου στη χώρα.

Να υπενθυμίσω για ακόμη μία φορά ότι το παρόν νομοσχέδιο αφορά κυρίως επιχειρήσεις που έως τις 31-12-2016 είχαν ληξιπρόθεσμες οφειλές άνω των 20.000 ευρώ και οι οποίες εμφάνιζαν καθυστέρηση τουλάχιστον ενενήντα ημερών ή οφειλές που ρυθμίστηκαν μετά την 1^η Ιουλίου 2016.

Όμως, μια σημαντική υποσημείωση, η οποία δεν ακούστηκε επαρκώς στην Αίθουσα: Βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 21 δίνεται η δυνατότητα τόσο σε ελεύθερους επαγγελματίες, γιατρούς, δικηγόρους, μηχανικούς, τοπογράφους -τι άλλο-, όσο και σε επιχειρήσεις που έχουν χρέη μικρότερα των 20.000 ευρώ να προβούν σε αντίστοιχες ρυθμίσεις με το δημόσιο και με τα ασφαλιστικά ταμεία και βέβαια ως προς αυτό θα πρέπει να βγουν οι κατάλληλες υπουργικές αποφάσεις.

Θέλω να παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, επειδή παρά τη διασπορά ψευδών ειδήσεων ότι δεν γνωρίζετε την ελληνική επιχειρηματική πραγματικότητα, επειδή τη γνωρίζετε, να βγει αυτή η υπουργική απόφαση που θα αφορά τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αγρότες και τους μικροεπιχειρηματίες.

Να πω, επίσης, ότι βάσει του παρόντος νομοσχεδίου μπορούν να ρυθμιστούν οφειλές από κάθε είδους δάνεια, πιστώσεις που έχει ο επιχειρηματίας, στεγαστικά ή καταναλωτικά. Να τονίσω ότι εμείς, σε αντίθεση με το ΚΚΕ, θεωρούμε ως ευνοϊκή ρύθμιση το ότι μπορούν να διαγραφούν τόκοι υπερημερίας ή πρόστιμα. Αυτή η δυνατότητα δίνεται με το άρθρο 9 παράγραφος 2 περίπτωση δ'.

Δηλαδή, το συγκεκριμένο άρθρο σβήνει το 85% των πάσης φύσεως προσαυξήσεων και τόκων και το 95% των προστίμων, πριν καθίσει ακόμη ο επιχειρηματίας με τους πιστωτές και τον διαμεσολαβητή στο ίδιο τραπέζι.

Να πω σαφώς ότι όσοι επιχειρηματίες έχουν χρέη προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, μπορούν να τα ρυθμίσουν βάσει του παρόντος νόμου, εντός ολίγου, σε εκατόν είκοσι μηνιαίες δόσεις, άρα σε διάστημα δέκα ετών και με ελάχιστη καταβολή 50 ευρώ.

Και φυσικά, πιστεύουμε ακράδαντα ότι οι Έλληνες μικρομεσαίοι επιχειρηματίες θα κάνουν πολύ μεγάλη χρήση των συγκεκριμένων δυνατοτήτων που τους δίνει ο νόμος, ότι με αυτόν τον τρόπο θα έχουμε επανένταξη ή συνέχιση ή και ανάπτυξη της υγιούς επιχειρηματικότητας και άρα τη στήριξη ή και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, την αύξηση του ΑΕΠ κ.λπ..

Άρα, σε αντίθεση με τη Νέα Δημοκρατία, που για ακόμη μια φορά φυγοδικεί χωρίς εύλογους λόγους, στηρίζουμε έμπρακτα την υγιή ελληνική επιχειρηματικότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Ηλίας Καματερός από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, όσο και αν σέβομαι τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Δένδια, επειδή τον παρακολούθησα πολύ προσεκτικά πριν, δεν μπορώ να μην κάνω μια αναφορά στον τρόπο με τον οποίο απευθύνθηκε στο Σώμα και στο ύφος του.

Καταλαβαίνω την ανάγκη να απολογηθεί, κατά κάποιον τρόπο, για τον νόμο, τον οποίο έφτιαξαν αλλά δεν περπάτησε. Και για να απολογηθεί, μας αποκάλυψε ότι είχε διαφωνήσει με τον κ. Χαρδούβελι. Όμως, έρχεται στη συνέχεια να μας εγκალέσει γιατί δεν τον εφαρμόσαμε εμείς και ότι δεν πέτυχε τελικά γιατί δεν τον εφάρμοσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα, πώς ήθελε να εφαρμόσουμε έναν νόμο, που ο ίδιος έκρινε και διαφώνησε με τον κ. Χαρδούβελι ότι ήταν ατελής, δεν μας το εξήγησε. Και δεν θα μπορούσε άλλωστε να μας το εξηγήσει, όπως δεν μπορεί η Νέα Δημοκρατία να μας εξηγήσει πάρα πολλά πράγματα και πελαγοδρομεί.

Ακόμα και ο κ. Δένδιας δεν απέφυγε στο τέλος της ομιλίας του να επαναλάβει την επωδό «φύγετε, φύγετε, φύγετε». Καλά δεν βαρεθήκατε, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, το ίδιο τροπάρι; Λέτε διάφορα, όπως «είστε ανίκανοι, καταστρέφετε την κοινωνία, καταστρέψατε τον κόσμο, χειροτερεύσατε την κατάσταση, φύγετε». Και το «φύγετε», το καταλαβαίνουμε από την άποψη ότι θέλετε και να προλάβετε όλα όσα έχουν αρχίσει και αποκαλύπτονται για το μεγάλο φαγοπότι, αλλά και γιατί δεν μπορείτε να συνηθίσετε τη θέση της Αντιπολίτευσης.

Όσον αφορά τα άλλα που κάθε φορά μας αραδιάζετε, όπως «ανίκανοι, δεν τα καταφέρνουν κ.λπ.», αυτά αυτοί που σας τα γράφουν, σας τα αλλάζουν. Σας έχουν ακόμα και τη σειρά ίδια, ότι «καταστρέφετε κ.λπ.» και στο τέλος «φύγετε», αλλά αυτά κάθε φορά αλλάζουν. Και αναγκάζονται να σας τα αλλάζουν αυτοί που σας τα γράφουν, γιατί διαψεύδεστε. Διαψεύδεστε σε όλα. «Δεν θα κλείσει η αξιολόγηση», διαψεύδεστε, «το ασφαλιστικό θα ρημάξει τον κόσμο», διαψεύδεστε, καθώς το 70% οφείλεται και έχουν αρχίσει και έρχονται εδώ και καιρό τα σημειώματα και ο περισσότερος κόσμος βλέπει ότι ωφελείται. Ότι «θα έχουμε ύφεση», διαψεύδεστε, ότι «πήραμε δάνεια και αυξήσαμε το δανεισμό της χώρας», διαψεύδεστε.

Ακόμα και σήμερα αναφέρθηκε εδώ, πάλι από τον κ. Δένδια αλλά και από άλλους Βουλευτές, το 4% του πλεονάσματος. Προσπαθείτε να το αποδομήσετε, λέγοντας από τη μια ότι αυτό επετύχη, γιατί έγινε στάση πληρωμών. Και βέβαια, ενώ λέμε και ξαναλέμε ότι αυτές οι πληρωμές του δημοσίου προς ιδιώτες συμπεριλαμβάνονται, όταν υπολογίζεται το πλεόνασμα -το πιο σοβαρό- εσείς επαναλαμβάνετε ότι οφείλεται μόνο στην υπερφορολόγηση.

Κανένας μας δεν είναι ευχαριστημένος από τη φορολόγηση. Το ξέρετε. Και ξέρει πολύ καλά ο κόσμος και νιώθει τις προσπάθειες που γίνονται για να ελαφρυνθούν τα χαμηλά εισοδήματα και να μην επιβαρυνθούν.

Όμως, δεν υπολογίζετε το εξής -προσέξτε το: Ξέρετε πολύ καλά ότι στις διαπραγματεύσεις πάντα οι δανειστές, όταν θέλαμε να υπολογίσουμε νούμερα, δεν έπαιρναν υπ' όψιν τους τίποτα από όσα τους λέγαμε. Τους λέγαμε να λάβουν υπ' όψιν τους ότι θα πάρουμε μέτρα για την πάταξη της φοροδιαφυγής, ότι θα πάρουμε μέτρα για την πάταξη του λαθρεμπορίου και ένα σωρό άλλα μέτρα εξοικονόμησης ποσών από την πάταξη όχι μόνο της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, αλλά και της κατασπατά-

λησης του δημόσιου χρήματος που γινόταν με το πάρτι που είχε στήσει το τρίγωνο της διαπλοκής. Αυτά όλα οι δανειστές δεν τα συμπεριέλαβαν στις προβλέψεις για τα πλεονάσματα και τα μέτρα που καθορίζαμε. Δεν τα ήθελαν. Ήθελαν τα σπαρταριστά, τα παραμετρικά όπως τα λέμε, τις συντάξεις και τους μισθούς, τα σίγουρα.

Αυτά, λοιπόν, είναι που δημιουργούν το 4% και αυτά είναι που θα μας δημιουργήσουν τα πλεονάσματα που έχουμε σαν στόχο και που θα τα ξεπεράσουμε. Για αυτό θα είμαστε μέσα στο πρόγραμμα και για αυτό θα ενεργοποιηθεί, όχι ο κόφτης που εσείς απειλούσατε και που σε αυτό διαψευστήκατε, αλλά ο κόφτης -όπως είπε και ο Πρωθυπουργός- στις σπατάλες και σε όλες τις ρεμούλες που αποκαλύπτονται αυτήν εδώ την περίοδο. Έτσι θα διαψευστείτε και με το παρόν νομοσχέδιο.

Πάλι καταστροφολογία, πάλι λέτε ότι δεν θα λειτουργήσει, ότι θα μπλοκάρουν τα δικαστήρια, ότι θα έρθει η καταστροφή. Η αλήθεια ποια είναι; Πού στηρίζετε αυτήν σας την άρνηση για να μην ψηφίσετε το νομοσχέδιο; Δεν το ψηφίζετε, όπως δεν ψηφίσατε τη δέκατη τρίτη σύνταξη -όπως θέλετε πείτε την- όπως δεν θα ψηφίσετε τα αντίμετρα. Πηγαίνετε να πείτε στον κόσμο γιατί δεν τα ψηφίζετε όλα αυτά όπως και αυτό το νομοσχέδιο. Πού στηρίζετε; Στο ότι -λέει- δεν είναι εξωδικαστικώς, γιατί προβλέπονται δικαστικές αποφάσεις.

Σκόπιμα -και το ξέρετε- δεν αναφέρεστε, πρώτον, στο άρθρο το οποίο όταν προβλέπει τη δικαστική παρέμβαση λέει ότι είναι προαιρετική και δεν προβλέπεται σε όλες τις περιπτώσεις και δεύτερον, ότι είναι τελεσίδικη στο πολυμελές δικαστήριο. Δεν χωρά έφεση, δεν χωρά τριτανακοπή, ενώ εσείς υποτίθεται ότι έρχεστε και λέτε για ολοκληρωμένη πρόταση που την έχετε και αναρτημένη.

Ποια είναι η πρότασή σας; Να μην υπάρχει δικαστική απόφαση. Ξέρετε τι δημιουργείται; Τότε είναι που θα έχουμε ανακοπές, τριτανακοπές, προσφυγές, εφέσεις και ό,τι θέλετε. Και τότε είναι που θα μπλοκάρουν τα δικαστήρια, γιατί άλλος θα κάνει από εδώ έφεση, άλλος θα κάνει από εκεί και άλλος θα κάνει τριτανακοπή, δηλαδή το ανάποδο από αυτό που επικαλείστε.

Και ένα τελευταίο για να τελειώσω και να είμαι στον χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε, είναι η γραφειοκρατία. «Γραφειοκρατία», «γραφειοκρατία», «δημιουργείτε γραφειοκρατία»! Φαίνεται ότι όλοι εσείς που έχετε βουλευτεί, δεν έχετε ασχοληθεί στην πιότα να πάτε να υποβάλετε τα χαρτιά σας σε μια τράπεζα για να σας ρυθμίσει μια κάρτα ή για να σας ρυθμίσει ένα μικρό δάνειο. Ξέρετε πόσα δικαιολογητικά και πόσα χαρτιά χρειάζονται σε αυτές εδώ τις περιπτώσεις; Όχι περισσότερα από όσα ζητάει ο νόμος.

Και με τις εγκυκλίους που θα βγουν και με όλα αυτά που προσπαθεί να εξασφαλίσει το νομοσχέδιο, η γραφειοκρατία όχι μονάχα δεν θα είναι όση λέτε, αλλά θα είναι πολύ μικρότερη από τώρα. Ίσα-ίσα έρχεται να βάλει τάξη σε αυτό εδώ το χάος που υπάρχει αυτήν εδώ τη στιγμή, όπου αυτοί που χρωστούν, ιδιαίτερα οι μικροί που δεν έχουν δικηγόρους και συμβούλους κ.λπ., δεν ξέρουν οι άνθρωποι τι να κάνουν. Πού να πρωτοπάνε; Στην τράπεζα; Στο ταμείο; Στην εφορία;

Αυτό είναι το χάος και αυτή είναι η γραφειοκρατία και αυτό έρχεται να ρυθμίσει το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 6^ο Γυμνάσιο Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης (δεύτερο τμήμα)

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο επόμενος ομιλήτης είναι ο κ. Δημητριάδης. Κύριε Δημητριάδη, θα ήθελα την υπομονή σας για ένα λεπτό. Ζήτησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσω-

πος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ο κ. Λοβέρδος, τον λόγο για μια παρέμβαση.

Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, το μεσημέρι έγινε μια συζήτηση πάρα πολύ έντονη με αφορμή την κατάθεση της τροπολογίας του κ. Δημητριάδη, μιας τροπολογίας που, ανεξαρτήτως των προθέσεων του προτείνοντος, είναι ύποπτη, είναι σκανδαλώδης. Οι υποψίες για διαφθορά είναι μεγάλες. Ζητήσαμε από εσάς, επειδή δεν αφορά δική σας αρμοδιότητα, αλλά είστε ο προτείνων το σχέδιο νόμου Υπουργός, να μη τη δεχθείτε.

Έχουν περάσει πάρα πολλές ώρες από τότε. Παίρνω τον λόγο για τρίτη φορά επί του θέματος για να παρακαλέσω τον Πρόεδρο να ασκήσει όλη του την επιρροή στην Κυβέρνηση να μας πει: Την αποδέχεται ή δεν την αποδέχεται; Η Υφυπουργός την απεδέχθη. Ήρθε εδώ με εσωτερική συνεννόηση, με στήσιμο δηλαδή, και την απεδέχθη. Αν όμως ο κ. Παπαδημητρίου δεν πει «ναι», δεν θεωρείται ότι η τροπολογία έχει γίνει αποδεκτή.

Εν τω μεταξύ, εμείς συγκεντρώνουμε υπογραφές για ονομαστική ψηφοφορία. Κι επειδή η μέρα είναι περίεργη για τους προγραμματισμούς των συναδέλφων κι επειδή έχουν εκλογικές περιφέρειες -κι επειδή, κι επειδή, κι επειδή- και είμαστε προς Πέμπτη βράδυ, το κάνουμε καθαρό αυτό.

Καλούμε την Κυβέρνηση να μην την κάνει δεκτή, να αναβάλει το θέμα και να φέρει τη συγκεκριμένη ρύθμιση -συζητείται ευρώς για να ποιον είναι αυτή η χαριστική ρύθμιση- με την κανονική διαδικασία με έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου.

Είναι στο χέρι σας, κύριε Υπουργέ. Αν πείτε τώρα, πραγματικά ξεμπλέκει η Εθνική Αντιπροσωπεία και πολλές κοινοβουλευτικές ομάδες με το θέμα της ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να απαντήσετε τώρα;

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Θα περιμένω ακόμη για να τοποθετηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Δημητριάδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το σημερινό νομοσχέδιο για τον εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο εκκινεί από το ενδιαφέρον και την υποστήριξη στην ίδια την επιχειρηματικότητα και τους ανθρώπους της, μια επιχειρηματικότητα που ταλαιπωρήθηκε αφάνταστα από τους δήθεν θιασώτες της και υποστηρικτές της, από τους δήθεν, τάχα μου, πολλά γνωρίζοντες γι' αυτήν και πολλά πράττοντας γι' αυτήν.

Για πάρα πολλά χρόνια δεν βρέθηκε ούτε μία στοιχειώδης πρωτοβουλία στήριξης του επιχειρηματικού κόσμου. Για πολλά χρόνια το μόνο ενδιαφέρον του κυρίαρχου οικονομικού μπλοκ ήταν οι τράπεζες, οι κρατικοί προμηθευτές, οι κρατικοδίαιτοι αεριτζήδες και οι επιχειρήσεις, που τελικά δεν άγγιξε καθόλου η κρίση.

Το άγχος των χρεών, η καταστροφή παραγωγικών δομών, η συρρίκνωση των ταμείων και τα λουκέτα είναι μια πραγματικότητα, η οποία αυτή και μόνο ενδιαφέρει εμάς.

Αυτήν την πραγματικότητα επιχειρήσαμε -κι επιχειρούμε- να την ανατρέψουμε με ένα συγκεκριμένο παράδειγμα, με ένα δικό μας παράδειγμα και δημιούργημα, όπως είναι αυτός ο νόμος για τον εξωδικαστικό μηχανισμό. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο έχει μια μεταρρυθμιστική ορμή, διότι απευθύνεται σε τετρακόσιες χιλιάδες υπερχρεωμένες επιχειρήσεις. Δημιουργεί ηλεκτρονική πλατφόρμα αίτησης ρύθμισης από τον δανειολήπτη. Δημιουργεί εκατόν είκοσι γραφεία σε όλη τη χώρα εξυπηρέτησης των δανειοληπτών. Διευρύνει την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης του Ιδιωτικού Χρέους, την οποία ήδη έχουμε φτιάξει και τη μεγαλώνει. Αξιοποιεί τελικά την αρωγή του δημόσιου τομέα για αξιοπιστία, διαφάνεια στο πλαίσιο των κανόνων λειτουργίας του κορμού του μηχανισμού.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που ξεκίνησε ως νόμος Σταθάκη και συνεχίζεται ως νομοσχέδιο του κ. Παπαδημητρίου, είναι το δικό μας φιλόδοξο δημιούργημα απέναντι στους παλιούς νόμους, οι

οποίοι, ενώ είχαν διαφορετικές αφετηρίες, είχαν ένα κοινό σημείο: το απολύτως μηδενικό αποτέλεσμα. Ο τελευταίος νόμος του κ. Δένδια είχε πενήντα δύο αιτήσεις και τρεις πραγματοποιηθείσες εκκρεμότητες. Διότι το δικό τους πρόταγμα ήταν η διασφάλιση των συμφερόντων των τραπεζών και μόνο, ενώ εμείς έχουμε στο επίκεντρο την επιχειρηματικότητα και τους ανθρώπους της και την παραγωγική της ανασυγκρότηση.

Η μεταρρύθμιση που προωθούμε προβαίνει κυρίως σε δύο επίπεδα: Πρώτον, στην ενότητα που αφορά τα δικαιώματα και τη δημοκρατία, διότι επιχειρεί να αρχίσει έναν ενάρετο οικονομικό κύκλο στις επιχειρήσεις μέσα από τη ρύθμιση των χρεών και άρα ομαλοποίησης της καθημερινής ζωής των ανθρώπων της αγοράς.

Μιλάμε, με λίγα λόγια, για επαναφορά ασύστολα καταπατημένων δικαιωμάτων τους και την ανατροφοδότηση της δημιουργικής διάθεσης και της ενεργητικότητάς τους.

Το δεύτερο είναι η προφανής αναπτυξιακή προοπτική της ελληνικής οικονομίας μέσα από την ανασύνταξη του τραπεζικού συστήματος λόγω μείωσης των κόκκινων δανείων, εξυγίανσης του χαρτοφυλακίου τους και ομαλοποίησης της αγοράς.

Τρίτον, από την ενδυνάμωση των δημόσιων ταμείων μέσα από την εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων και τη δυνατότητα είσπραξης νέων εσόδων.

Τέταρτον, από την επανεκκίνηση της επιχειρηματικότητας, ακριβώς λόγω της παραγωγικής ανασυγκρότησης των ίδιων των επιχειρήσεων που ρυθμίζονται.

Ο εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης του ιδιωτικού χρέους καθίσταται μια σημαντική μεταρρύθμιση στην προοπτική για την αναπτυξιακή μας ανασυγκρότηση. Κλείνει έναν δύσκολο κύκλο, επιλύοντας μια δύσκολη εξίσωση με προσήλωση στην πιθανή επιτυχία και ανοίγει επιτέλους έναν ενάρετο οικονομικό κύκλο. Ρυθμίζονται, λοιπόν, όλες οι οφειλές ευνοϊκά, χωρίς να ευνοούνται οι στρατηγικοί κακοπληρωτές, λόγω και της άρσης του τραπεζικού απορρήτου, αλλά και της εθελοντικής δήλωσης των δανειοληπτών απέναντι σε ένα ευρύτερο στρογγυλό τραπέζι.

Πρωταρχικός σκοπός είναι να μην κλείσουν οι βιώσιμες επιχειρήσεις. Εμφορούμαστε από επιχειρηματική στρατηγική. Είναι ένας νέος νόμος ο οποίος είναι απλά ρυθμιστικός και δεν είναι πτωχευτικός, διότι στηρίζεται σε από κοινού συμφωνηθέντα και μόνο. Εμπιστευόμαστε, λοιπόν, με λίγα λόγια, το κίνητρο της λύσης.

Επειδή θέλω να αναφέρω και κάτι για την τροπολογία που κατέθεσα εγώ ως Βουλευτής, κύριε Πρόεδρε, θα σας παρακαλούσα για την ανοχή σας για να κλείσω την τοποθέτησή μου γιατί τα έχουν πει τα περισσότερα οι συνάδελφοί μου και η εισηγήτρια μας.

Λοιπόν, τελειώνοντας λέω πως οφειλέτες και πιστωτές μπορούν να διαμορφώσουν ελεύθερα το περιεχόμενο της συμφωνίας αναδιάρθρωσης των χρεών και άρα να προσδιορίσουν κατά βούληση το ύψος της διαγραφής οφειλών. Πιο συγκεκριμένα, η σύμβαση αναδιάρθρωσης των οφειλών αρχίζει και εκτελείται από την ημέρα ολοκλήρωσης της διαδικασίας διαπραγμάτευσης αναλογικά προς όλους τους πιστωτές. Η σύμβαση της αναδιάρθρωσης οφειλών καθίσταται δεσμευτική για όλους τους πιστωτές, ανεξαρτήτως συμμετοχής τους στη διαπραγμάτευση ή στη συμφωνία που επιτεύχθηκε, εφόσον επικυρωθεί στη συνέχεια από αρμόδιο δικαστήριο, δηλαδή το πολυμελές πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου έχει έδρα ο οφειλέτης.

Είναι μπροστά μας μια συγκεκριμένη πρόκληση, που είναι η ρύθμιση εκατοντάδων χιλιάδων οφειλών των επιχειρήσεων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτήν έχουμε να υπερβούμε. Πράγματι, ο πήχης είναι ψηλά, αλλά είμαι σίγουρος ότι θα τον υπερβούμε για άλλη μία φορά.

Έκλεισα την τοποθέτησή μου για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό λίγο σύντομα γιατί θέλω να αναφερθώ -επειδή ακούστηκαν πάρα πολλά από τους συναδέλφους σε αυτήν την Αίθουσα- στην τροπολογία που κατέθεσα και αφορά τα εξής.

Κατ' αρχάς, κάθε τροπολογία που κατατίθεται έχει ορίζοντα και στόχο να λύσει κάποια πρακτικά ζητήματα τα οποία προκύπτουν από την ίδια την πραγματικότητα και εν προκειμένω στην οικονομία. Θα ήθελα και θα παρακαλούσα όταν καταθέτει κά-

ποιοι Βουλευτές μια τροπολογία αυτοί οι οποίοι συμφωνούν ή διαφωνούν, να τοποθετούνται επί της ουσίας της τροπολογίας για το αν είναι δίκαιη, αν είναι διαφανής, αν λύνει προβλήματα και όχι επί της διαδικασίας, ποιους αφορά, επί μιας τερατολογίας και μιας πραγματικότητας η οποία δεν έχει καμμία σχέση με εμένα και την επιστρέφω σε όσους εκφράστηκαν με αυτόν τον αρνητικό τρόπο.

Η συγκεκριμένη τροπολογία, λοιπόν, αφορά στην επιχειρηματικότητα πάλι, αφορά στην προσπάθεια να μπουν κάποιοι κανόνες δίκαιοι και διαφάνειας σε συγκεκριμένα ζητήματα που προκύπτουν μόνο από αποκρατικοποιήσεις επιχειρήσεων ή εξυγιάνσεις ή ειδικές εκκαθαρίσεις, αφορούν θέματα και σε σχέση με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αφορούν εξαιρετικές περιπτώσεις παραβάσεων λαθρεμπορίας και μόνο, τίποτα άλλο, δεν αφορούν ένα γενικό ρυθμιστικό πλαίσιο. Επιθυμεί να δώσει λύση στους νέους επενδυτές οι οποίοι ενδέχεται να έχουν προβλήματα όσον αφορά τη διάρκεια της επιχείρησης και τη βιωσιμότητά της, άρα το μέλλον της επιχείρησης και των εργαζομένων της από ευθύνες τις οποίες επ' ουδενί και αποδεδειγμένα δεν έχουν οι ίδιοι, αλλά έχουν κάποιοι προηγούμενοι. Οι ευθύνες και όλες οι απαιτήσεις του δημοσίου παραμένουν στους προηγούμενους και δεν υπάρχει κανένα θέμα ούτε χαρακτηριστικότητας ούτε τίποτα άλλο, απλά αυτός ο νέος επενδυτής, ο οποίος αποδεδειγμένα δεν έχει καμμία σχέση με νέα προβλήματα, που όμως οφείλονται αποκλειστικά στο παρελθόν, νομίζουμε ότι δεν πρέπει να συνεχίζουμε να εμπλέκεται και ζητάμε τα εξής. Θα μου επιτρέψετε να διαβάσω συγκεκριμένα τι λέει η τροπολογία, γιατί έχει τη σημασία της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

«Για την καταβολή, λοιπόν, προστίμου πολλαπλών τελών, δασμών και λοιπών επιβαρύνσεων που επιβάλλονται και καταλογίζονται σε βάρος των κυρίως υπαίτιων της παράβασης που έγινε -και έχουν επιβληθεί δηλαδή- δεν κηρύσσονται αλληλέγγυα και συνυπευθύνονται τα αστικά και ως άνω πρόσωπα, δηλαδή οι νέοι επενδυτές, στον βαθμό που αποδεδειγμένα δεν είχαν κοινοποιηθεί καταλογιστικές πράξεις και η συγκεκριμένη εκκρεμότητα δεν είχε γνωστοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους επενδυτές κατά το κρίσιμο στάδιο της διενέργειας του ανάλογου διαγωνισμού».

Αυτό και μόνο αυτό. Μακριά από εμάς οποιαδήποτε εμπλοκή με πράγματα που δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα, μακριά από εμάς οτιδήποτε δεν έχει σχέση με την επίλυση πραγματικών προβλημάτων της επιχειρηματικότητας, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων σε αυτές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Γεώργιος Δημαράς από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγκη για το νομοσχέδιο προφανώς είναι αδιαμφισβήτητη. Με βάση τα στοιχεία που κατέθεσε η ΓΣΕΒΕΕ, τα κόκκινα δάνεια ανέρχονται γύρω στα 107 δισεκατομμύρια. Και θα πρέπει να έχουν μειωθεί κατά 40 δισεκατομμύρια περίπου μέχρι το τέλος του 2019, σύμφωνα με την προθεσμία που έχει θέσει η ευρωπαϊκή τραπεζική αρχή. Στον νέο νόμο δυνητικά μπορούν να ενταχθούν περίπου τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις που στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις, κάτι που μπορεί να θέσει τις προϋποθέσεις για μια νέα εκκίνηση στην οικονομία σε πιο σταθερές και υγιείς βάσεις.

Η επιθετικότητα της Νέας Δημοκρατίας στο νομοσχέδιο κατά την άποψή μου είναι αδικαιολόγητη. Αν γνώριζε ο ελληνικός λαός όλη την αλήθεια και σε βάθος τα γεγονότα και τις παραλείψεις των κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ που κατέστρεψαν και τη χώρα αλλά και αυτές τις μικρές και μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα είχε άλλη στάση.

Τα ερωτήματα υπάρχουν και θα τίθενται για πολλά χρόνια. Ποιοι ευθύνονται για τη μη εποπτεία του τραπεζικού συστήματος; Ποιοι έκλειναν τα μάτια στη μεγάλη κλοπή των αποταμιεύσεων των Ελλήνων; Πώς και με τι κριτήρια δάνειζαν οι τράπεζες επιχειρήσεις χωρίς πιθανότητα βιωσιμότητας; Ποιοι κινούσαν τα νήματα της συγκάλυψης των ευθυνών των τραπεζικών golden

boys που δάνειζαν -πιθανώς με το αζημίωτο- σε μη φερέγγυα πρόσωπα και επιχειρήσεις με τον ίδιο τρόπο που δάνειζαν και τα αφερέγγυα κόμματα ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία κ.λπ., αλλά και τα ΜΜΕ με μυθώδη ποσά;

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Μπακογιάννη στην επιτροπή εγκάλεσε τον Υπουργό Νίκο Παππά γιατί ανέφερε σε πρόσφατη συνέντευξή του ότι αξία δεν έχει μόνο η ποσοτική ανάπτυξη, αλλά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ανάπτυξης.

Η κ. Μπακογιάννη τόνισε την αξία της ποσοτικής ανάπτυξης και απαξίωσε τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει η ανάπτυξη για να οδηγήσει σε υγιείς οικονομίες με χαμηλή ανεργία, αλλά και σταθερές θέσεις εργασίας.

Έχω αναφερθεί επανειλημμένα στο θέμα της ανάπτυξης του ΑΕΠ με χαρακτηριστικά παρασιτισμού και εφήμερου καταναλωτισμού σε προηγούμενες ομιλίες μου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα πάντως αποτελεί η περίοδος διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας 2004 - 2009, όταν είχαμε συνεχή μέση ανάπτυξη του ΑΕΠ κατά 4% το έτος. Είχαμε, λοιπόν, αυτά τα χρόνια μεγάλη ποσοτική ανάπτυξη του ΑΕΠ, αλλά πού οδηγηθήκαμε; Στην κατάρρευση. Ήταν η ανάπτυξη των δανεικών, η ανάπτυξη του παρασιτισμού, η ανάπτυξη της καταστροφής τελικά.

Το ΑΕΠ στη χώρα αυξανόταν με δανεικά και την ίδια περίοδο η αγροτική και η βιομηχανική παραγωγή μειώνονταν σταθερά. Το ΑΕΠ ως αριθμητικό μέγεθος χωρίς ποιοτικά χαρακτηριστικά δεν αποτελεί αξιόπιστο δίκτυ υγιούς ανάπτυξης.

Με 4% λοιπόν ετήσια ανάπτυξη, ή και πάνω από 22% στα πέντε χρόνια της Νέας Δημοκρατίας, μειώθηκε η αγροτική παραγωγή κατά 28% ποσοτικά, εκφρασμένη σε ευρώ και ο δευτερογενής τομέας τα ίδια χρόνια κατά 15%, ενώ είχαμε ανάπτυξη 4% τον χρόνο, 22% συνολικά. Την ίδια περίοδο αυξήθηκαν οι καφετέριες, η διαφήμιση, η μόδα, οι πωλήσεις καρτών, ασφαλειών και όλα τα σχετικά.

Περιμένα, λοιπόν, από τα στελέχη της Αντιπολίτευσης, μετά την αρνητική αυτή εμπειρία στη χώρα μας, να έχουν κατανοήσει πλέον την ανάγκη μιας ανάπτυξης με ποιοτικά χαρακτηριστικά, που θα οδηγήσει σε βιωσιμότητα.

Είναι εκείνα τα χαρακτηριστικά που οικοδομούν βιώσιμη οικονομία και όχι φούσκες ανάπτυξης που καταστρέφουν τον παραγωγικό ιστό της κοινωνίας.

Είναι αλήθεια ότι κάθε μονάδα αύξησης του ΑΕΠ φέρνει κάποιες θέσεις εργασίας. Επιμένω, όμως. Όταν η ανάπτυξη είναι φούσκα, αυτές οι θέσεις εργασίας χάνονται, όπως χάθηκαν όταν έσκασε η φούσκα των τραπεζών, όπως χάθηκαν όταν έσκασε η φούσκα της οικοδομής.

Άλλη, λοιπόν, η ανάπτυξη που ευαγγελίζεται ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας με την πώληση νησιών και παραλιών και άλλη η ποιοτική ανάπτυξη που οδηγεί σε βιώσιμη οικονομία και πραγματική ευημερία. Ας μιλήσουμε, λοιπόν, για τις μεγάλες πολιτικές και ιδεολογικές διαφορές που έχουν τα κόμματα.

Εκφράζοντας τη Βουλή, τις θέσεις της πολιτικής οικολογίας, έχω διαφοροποιηθεί από το κυρίαρχο σύστημα που εκφράστηκε τα προηγούμενα χρόνια από Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα για το ΠΑΣΟΚ, από την περίοδο της διακυβέρνησης Σημίτη και μετά.

Τα δύο κόμματα ταυτίστηκαν ιδεολογικά και πολιτικά στην εφαρμοζόμενη πολιτική με τον νεοφιλελευθερισμό και τη βάρβαρη παγκοσμιοποίηση. Δεν ταυτίζω, βέβαια, όλους τους Βουλευτές με την πολιτική των κομμάτων, ούτε ταυτίζω το ΠΑΣΟΚ με τη Νέα Δημοκρατία. Έχει, όμως, γίνει μεγάλη μετατόπιση του ΠΑΣΟΚ προς τον νεοφιλελευθερισμό.

Το σύστημα έχει τα εξής βασικά χαρακτηριστικά. Αυξάνει τις οικονομικές ανισότητες μεταξύ εργαζομένων και της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών και των οικονομικών ελίτ. Το 1% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει τόσο πλούτο όσο το υπόλοιπο 99%, σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ. Διαμορφώνει μη βιώσιμες οικονομίες. Σπαταλά τους φυσικούς πόρους και καταστρέφει τη φύση. Καταστρέφει τα μικρομεσαία στρώματα και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Σε αυτό το οικονομικό πλαίσιο του νεοφιλελευθερισμού και της ασύμμετρης ανάπτυξης του επιθετικού καπιταλισμού των πολυεθνικών, λειτούργησε το τραπεζικό σύστημα και οι επιχειρή-

σεις. Δεν είχε η Νέα Δημοκρατία σχέδιο βιώσιμης οικονομίας, ούτε ποτέ θα αποκτήσει. Το σχέδιο βιωσιμότητας δεν έχει σχέση με την ασύδοτη αγορά του νεοφιλελευθερισμού που είναι ο πυρήνας της ιδεολογίας της Νέας Δημοκρατίας. Οι επιχειρήσεις, λοιπόν, οδηγήθηκαν σε αδιέξοδο από τη δική σας πολιτική.

Με τα δάνεια που χωρίς περίσκεψη επιβαρύνετε τη χώρα, έμπαιναν κεφάλαια στην αγορά που διόγκωσαν τις υπηρεσίες, το εμπόριο και τον παρασιτισμό σε βάρος των πραγματικών παραγωγικών τομέων της οικονομίας. Οι δικές σας φούσκες έσκασαν και τις δυσκολίες ανόρθωσης διαχειρίζεται η σημερινή Κυβέρνηση.

Ζητούμενο, όμως, είναι σήμερα ένα πρόγραμμα ανάκτησης οικονομικής ανεξαρτησίας σε βιώσιμη κατεύθυνση και σε αυτό πρέπει να επιμείνουμε και να βοηθήσουμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σημαντικό να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο για τον εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης οφειλών, που θα δώσει ανάσα σε εκατοντάδες επιχειρήσεις και εργαζόμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο, όπως είναι αυτονόητο, δεν μπορεί να λύσει όλα τα προβλήματα των υπερχρεωμένων επιχειρήσεων. Δίνει, όμως, τη δυνατότητα σε πολλές επιχειρήσεις να επιβιώσουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζήτησα ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε. Δεν μπορώ να μιλάω όταν ταυτόχρονα βουίζει το κουδούνι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο αποτελεσματικότερος τρόπος για να μη βουίζει είναι να τελειώσετε την ομιλία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Τελειώνω.

Αυτό, λοιπόν, θα έχει όφελος και στις τράπεζες, καθώς είναι πιθανότερο να εισπράξουν τα χρήματά τους από επιχειρήσεις που βρίσκονται σε λειτουργία, παρά από επιχειρήσεις που έχουν κλείσει.

Ένα ακόμη θετικό στοιχείο του νομοσχεδίου είναι ότι δίνεται μεγαλύτερη ευελιξία στη διαδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού στις μικρές επιχειρήσεις.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, ήθελα να πω στον Υπουργό ότι η ουσία της τροπολογίας του κ. Καρρά είναι πολύ σοβαρή και νομίζω ότι αυτό δεν αμφισβητείται από κανέναν.

Δεν ξέρω αν στο πλαίσιο πλέον της διαπραγμάτευσης και των θεσμών μπορεί να περάσει. Εγώ, όμως, την υιοθετώ –κα απευθύνομαι στον κ. Καρρά– την μελέτησα και νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σωστή.

Επίσης, ήθελα να πω ότι είναι θετικό, κύριε Υπουργέ, ότι πάρα πολλά από τα θέματα που τέθηκαν από την Αντιπολίτευση έχουν υιοθετηθεί με συμπληρώσεις που κάνατε στο νομοσχέδιο. Αυτός είναι ένας πολύ καλός τρόπος νομοθέτησης. Και να αρχίσουμε να τηρούμε αυτές τις διαδικασίες από εδώ και πέρα και τα νομοσχέδια να βελτιώνονται μέσα στη διαδικασία της συζήτησης και στις επιτροπές και την Ολομέλεια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Ουρσουζίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, ανεβαίνω στο Βήμα με ανάμεικτα συναισθήματα, έχοντας από τη μία μεριά το νομοσχέδιο και τις προσδοκίες που δημιουργεί σε ανθρώπους που δημιουργήσαν υποχρεώσεις κάτω από τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στην πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια κι από την άλλη μεριά με αίσθημα αγανάκτησης απέναντι σε αυτούς που είχαν στα χέρια τους την τύχη της χώρας για πάρα πολλά χρόνια και οι οποίοι θα μπορούσαν να προβλέψουν πράγματι ώστε η χώρα να μην φτάσει σε αυτό το σημείο σήμερα και να είμαστε αναγκασμένοι να ψηφίζουμε έναν νόμο που αφορά, τουλάχιστον όπως εκτιμά το νομοσχέδιο, τετρακόσιες τρεις χιλιάδες υπερχρεωμένες επιχειρήσεις. Το χειρότερο απ' όλα είναι ότι αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι που δημιούργησαν αυτές τις προϋποθέσεις, που ωρμάιζαν για πάρα πολλά χρόνια στην πατρίδα μας και έσκασαν το 2010, να θέλουν να ξαναλάβουν τις τύχες αυτής της χώρας.

Για την πρωτόγνωρη, λοιπόν, οικονομική ύφεση των τελευταίων ετών μετά το 2010, σε συνδυασμό με τον υπερβολικό δανεισμό που είχε δημιουργηθεί τις προηγούμενες δεκαετίες, αποκλειστικά υπεύθυνο είναι το τραπεζικό, αλλά και το πολιτικό μας σύστημα, το οποίο όχι μόνο δεν το ήλεγχε, αλλά συμμετείχε. Βρισκόταν σε αραστή συνεργασία, θα έλεγε κανείς, αφού διαχρονικά αντλούσε πόρους, είτε άμεσα από το τραπεζικό σύστημα είτε έμμεσα, μέσω μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων που τροφοδοτούσαν το πολιτικό σύστημα, ενώ οι ίδιοι οι επιχειρηματίες αντλούσαν δισεκατομμύρια, χρεώνοντας από κοινού τους πολίτες.

Οι τρύπες που δημιούργησαν στην οικονομία καλύπτονταν με δανεικά που σωρευτικά δημιούργησαν το χρέος. Έφεραν την υπέρμετρη φορολόγηση, τις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών σε βάρος του εργαζόμενου ελληνικού λαού, το εγκληματικό κούρεμα των αποθεματικών των ταμείων, τα χαράτσια τα οποία, όπως όλοι πια κατάλαβαν, αποδείχθηκαν τελείως καταστροφικά για την οικονομία.

Οι επιχειρήσεις που επί σειρά ετών στήριζαν τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας και δημιουργούσαν θέσεις εργασίας, βρέθηκαν ξαφνικά με δυσανάλογα χρέη σε σχέση με τις δυνατότητές τους. Έπρεπε, λοιπόν, να στηριχθούν με τρόπο αποτελεσματικό, χωρίς γραφειοκρατία κι επιπλέον κόστος.

Αυτό επιχειρείται με το υπ' όψιν νομοσχέδιο. Επιχειρείται η εξυγίανση επιχειρήσεων με κούρεμα ή επιμήκυνση υποχρεώσεων σε βάθος δεκαετίας, διαμέσου ενός εξωδικαστικού μηχανισμού ρύθμισης των οφειλών με ένα και μόνο κριτήριο, την προφύρων, τόκων, δόσεων, βιωσιμότητά τους.

Το νομοσχέδιο δεν είναι συγχωροχάρτι και δεν αφορά επιχειρηματίες οι οποίοι καταστρατήγησαν προηγούμενους νόμους. Ο οφειλέτης προτείνει στους πιστωτές του μια πρόταση βασισμένη σε δική του μελέτη σχετικά με τη δυνατότητα αποπληρωμής που εκτιμά ότι διαθέτει. Κανείς δεν γνωρίζει καλύτερα από τον επιχειρηματία τις δυνατότητες της δικής του επιχείρησης. Ο οφειλέτης και οι πιστωτές ελεύθερα μπορούν να βρουν την πλέον συμφέρουσα λύση στο κοινό τους πρόβλημα, τη μείωση της ζημιάς. Περί αυτού πρόκειται.

Η ρύθμιση των οφειλών στοχεύει στη βιωσιμότητα επιχειρήσεων, σε νέες θέσεις εργασίας, στην αύξηση της παραγωγής, αλλά και στην τακτοποίηση του τραπεζικού συστήματος, αφού έτσι δημιουργείται η αναγκαία συνθήκη για την ανταπόκριση των επιχειρήσεων. Μένει να αποδειχθεί και ικανή.

Εδώ, προϋπόθεση είναι να μπει η χώρα, επιτέλους, σε ένα καθεστώς διαφορετικό από αυτό που βιώνει τα τελευταία χρόνια, ούτως ώστε να επιστρέψει χρήμα στην αγορά, να δημιουργηθούν προοπτικές ανάπτυξης. Μόνο έτσι βλέπω το νομοσχέδιο να ευδοκμεί. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να κινηθούμε όλοι σε αυτήν την κατεύθυνση.

Σε σχέση με προηγούμενες προσπάθειες ρύθμισης οφειλών, ο προτεινόμενος τρόπος είναι προφανώς πιο ρεαλιστικός και εφαρμόσιμος, αφού έχει ήδη δοκιμαστεί στο πρόσφατο παρελθόν σε χώρες με παραπλήσια προβλήματα, όπως η Πορτογαλία και έχει αποδώσει.

Το νομοσχέδιο, αν μπορούσε κανείς να το πει σε πέντε σημεία, αφορά, κατά την εκτίμησή μου, στα παρακάτω κύρια σημεία. Αφορά στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στη χώρα και σωστά. Θεσπίζει αντικειμενικά κριτήρια για την επιλεξιμότητα των επιχειρήσεων. Κυρίαρχο είναι η βιωσιμότητα. Η Ειδική Γραμμάτεια Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους υποστηρίζει τους ενδιαφερόμενους και δεν τους αντιμετωπίζει όπως συνήθως αντιμετωπίζονται οι ιδιώτες από το δημόσιο. Τέταρτον, η αίτηση ένταξης διαβιβάζεται σε συντονιστή ο οποίος αναλαμβάνει την οργάνωση της διαπραγμάτευσης. Πέμπτον, το δημόσιο και οι ασφαλιστικές εισφορές συμμορφώνονται σε πλαίσιο συγκεκριμένων κανόνων, ώστε η όλη διαδικασία να ολοκληρώνεται σύντομα.

Για να είναι, λοιπόν, αποτελεσματικό και ωφέλιμο το νέο νομοσχέδιο που αφορά επιχειρηματίες, ελεύθερους επαγγελματίες και αγρότες, θα πρέπει να είναι προσαρμοσμένο στη σημερινή πραγματικότητα. Οι συνθήκες της αγοράς είναι βέβαιο ότι για αρκετό χρονικό διάστημα θα παραμείνουν εξαιρετικά δύσκολες. Μαγικά ραβδιά δεν υπάρχουν.

Το υπ' όψιν νομοσχέδιο δεν αποτελεί μία ακόμη ρύθμιση οφει-

λών, όπως ο νόμος των εκατό δόσεων που αφορούσε τη διμερή σχέση μεταξύ του πολίτη και του δημόσιου. Αφορά στη δυνατότητα, στον τρόπο που οφείλει να σχεδιάσει η πολιτεία ώστε να δοθεί η ευκαιρία σε επιχειρήσεις να ανακάμψουν. Οι επιχειρηματίες οφειλέτες από τη μεριά τους οφείλουν να μελετήσουν τους όρους επιβίωσης των επιχειρήσεων τους και να προτείνουν μία βιώσιμη και κυρίως ειλικρινή λύση, αλλιώς θα τη βρουν μπροστά τους.

Οι πιστωτές από την πλευρά τη δική τους, τράπεζες, δημόσιο, ιδιώτες, οφείλουν να σεβαστούν την πραγματικότητα και να αντιπροτείνουν ρεαλιστικές λύσεις, ώστε να διασφαλίσουν τον περιορισμό των επισφαλών απαιτήσεών τους. Είναι γνωστό ότι κανείς δεν περνάει καλά εάν ο γείτονας δεν περνά καλά. Είναι παλιά παροιμία και κρύβει αλήθειες. Κάποια στιγμή θα έρθει η κρίση και στην πόρτα του γείτονα.

Οι λόγοι που συνηγορούν στην εξεύρεση κοινού τόπου για τη δημιουργία προϋποθέσεων επιβίωσης των επιχειρήσεων είναι γνωστοί και αποδεκτοί απ' όλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Και εξηγούμαι. Η μακρόχρονη κρίση έχει καταστήσει σαφές ότι όταν μια επιχείρηση βάζει λουκέτο και εκπλειστηριάζεται, η περιουσία της δεν συνεπάγεται έναν κερδισμένο πιστωτή, αλλά αντίθετα λόγω κατάρρευσης της αγοράς των ακινήτων, λόγω του περιορισμού του αγοραστικού ενδιαφέροντος και λόγω του υψηλού νομικού και δικαστικού κόστους, ουσιαστικά δημιουργεί επιπλέον πρόβλημα στους πιστωτές. Η υπ' όψιν ρύθμιση οφειλών δεν αφορά –ξαναλέω– τη ρύθμιση του τύπου των εκατό δόσεων. Είναι άλλη η φιλοσοφία της και αυτή πρέπει να τη σεβαστούν όλα τα μέρη.

Τέλος, δεν μπορώ παρά να αναφερθώ σε αυτό που βίωσα στη διαδικασία προετοιμασίας του νομοσχεδίου. Ήρθαν οι φορείς και κατέθεσαν απόψεις. Ο κ. Καραμούζης, ο Πρόεδρος της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, καταθέτει ότι η Ένωση Τραπεζών είναι σύμφωνη με την κοινή ρύθμιση σε εξωδικαστική διαδικασία των επιχειρηματικών οφειλών. Είμαστε δηλαδή, υπέρ του θεσμού, αλλά έχουμε μια σειρά από ενστάσεις. Και είναι πολύ λογικό να υπάρχουν ενστάσεις.

Ο κ. Κανελλόπουλος, Γενικός Γραμματέας του ΟΠΕΜΕΔ, Οργανισμός Προώθησης Εναλλακτικών Μεθόδων Επίλυσης Διαφορών, αναφέρει: «Πρόκειται αναμφίβολα για μια πολύ σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία που αποσκοπεί ευθέως στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και την παροχή δεύτερης ευκαιρίας». Αυτή είναι η φιλοσοφία του νόμου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Ο Αντώνιος Μέγγουλης, Διευθύνων Νομικός Σύμβουλος της ΕΣΣΕ αναφέρει: «Το κριτήριο αφορά στη ρύθμιση για οφειλές από την 1^η Ιουλίου, καταθέτει τις ενστάσεις και προτείνει βελτιώσεις».

Ο κ. Καρβαθάς, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών Βιοτεχνών, Εμπόρων Ελλάδος -το 99% της αγοράς, ένα εκατομμύριο επτακόσιες χιλιάδες εργαζόμενοι απασχολούνται σε αυτές τις επιχειρήσεις– δηλώνει: «Ο εξωδικαστικός μηχανισμός αποτελεί ασφαλώς ένα σημαντικό εργαλείο στα χέρια των αντισυμβαλλόμενων μερών και της πολιτείας που μειώνει σημαντικά το διοικητικό κόστος και βελτιώνει σημαντικά τους επιχειρηματικούς κινδύνους».

Ο κ. Βασίλης Αλεξανδρής -που εκπροσωπεί και εμένα έμμεσα –μπορεί να είναι δικηγόρος, αλλά εκπροσωπεί όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες– δηλώνει: «Εισήχθη η διάταξη του άρθρου 15 παράγραφος 21 του νομοσχεδίου για τη δυνατότητα κατ' εξαίρεσης ρύθμισης οφειλών ελευθέρων επαγγελματιών προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία στην περίπτωση που δεν υπάρχουν οφειλές προς τους ιδιώτες πιστωτές». Αν και αναμφίβολα θετική η πρόβλεψη αυτή, υπολείπεται του τέλει, να το πούμε έτσι απλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Ουρσουζίδη, μην εξαντλείτε τον κατάλογο των ομιλητών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω με την πρότασή μου, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Μιτογλίδης λέει τα ίδια. Η κ. Κουμπούλη –που είναι διαπαιστευμένη διαμεσολαβήτρια, άνθρωπος της αγοράς που κατέχει

καλά το αντικείμενο– δηλώνει: «Δεν μπορούμε παρά να υποδεχόμαστε θετικά το υπό ψήφιση νομοσχέδιο για πρώτη φορά στην ελληνική επιχειρηματικότητα. Η ελληνική κοινωνία επιβάλλει τη διαπραγμάτευση μεταξύ των χρεωμένων επιχειρήσεων και των πάσης φύσεως πιστωτών τους».

Εάν, λοιπόν, δεν ακούσουμε αυτούς τους ανθρώπους που ζουν μέσα στην αγορά, ποιους πρέπει να ακούσουμε; Αυτούς που απέχουν χιλιόμετρα από την αγορά, που δεν έχουν υποστεί τις συνέπειες της κρίσης;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητρίες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Πλατανιά Χανίων.

Καλωσορίζουμε τα κοπέλια!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορώ να μην αναφερθώ στον προηγούμενο ομιλητή, κ. Ουρσουζίδη, ο οποίος έκανε μια σπουδαία δουλειά. Είναι όλη η ανατομία της αγοράς. Λέει τα αυτονόητα. Είναι μια ρύθμιση που πιστεύω ότι την περίμενε με ανυπομονησία όλη, μα όλη η αγορά. Ξέρουμε όλοι ότι το 2015 υπήρχαν ήδη τριακόσιες χιλιάδες λουκέτα.

Εγώ δεν έχω κανέναν δισταγμό να πω ναι, επιδινώθηκε αυτή η κατάσταση σε μεγάλο βαθμό, γιατί υπήρχε οικονομική ασφυξία, γιατί αυτή η Κυβέρνηση για πολλούς ήταν μία παρένθεση, γιατί η θηλιά στον λαιμό έσφιγγε, γιατί, γιατί, γιατί. Δεν είναι ώρα να το πούμε. Το σίγουρο, πάντως, είναι ότι έχουν γραφτεί άρθρα απίστευτα, έχουν γίνει εκπομπές. Επί δυόμισι χρόνια σε όλους τους τόνους ακούμε πόσο πολύ βλάπτει την επιχειρηματικότητα αυτή η Κυβέρνηση, πόσο εχθρική είναι με τους ιδιώτες και τους ανθρώπους που δουλεύουν στις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Είπε είκοσι ονόματα ο κ. Ουρσουζίδης. Θα μπορούσα να πω άλλα τριάντα και εγώ, αλλά δεν είναι αυτή η δουλειά. Δεν είναι μόνο ο Μίχαλος και ο Κορκίδης, είναι όλη η αγορά. Όταν λέμε «όλη η αγορά», όλη η αγορά. Και αφορά και ένα εκατομμύριο εργαζόμενους για τους οποίους υποτίθεται ότι δεν ενδιαφέρεται αυτή η Κυβέρνηση, αλλά «είναι κρατικοδίαιτη, όλα τα κρατικά» κ.λπ..

Να, λοιπόν, που έρχεται αυτή η ρύθμιση, που αφορά αυτήν τη στιγμή τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρηματίες στις επιχειρήσεις των οποίων –άκουσα ένα νούμερο, δεν ξέρω αν είναι ένα εκατομμύριο, εγώ λέω ότι είναι και λιγότερο– είναι επτακόσιες χιλιάδες εργαζόμενοι. Μιλάμε για μία τομή για μία επανάσταση, που γίνεται για πρώτη φορά. Για πρώτη φορά, το ξαναλέω.

Και αν θέλετε να κάνουμε κριτική, εγώ πιστεύω ότι η οικονομική ασφυξία δεν επέτρεπε να κάνουμε αυτήν την κίνηση νωρίτερα. Γίνεται τώρα. Θα περίμενα να τη χαιρετίσουμε όλοι. Δηλαδή, οι εκατόν είκοσι δόσεις είναι κακό πράγμα; Τα δέκα χρόνια είναι κακό πράγμα; Τα πενήντα ευρώ, η ελάχιστη δόση, είναι κακό πράγμα; Το γεγονός ότι οι 50.000, που μας έβαζαν για πλαφόν, έγιναν 20.000 είναι κακό πράγμα;

Και να πω και κάτι; Δεν υπάρχει περίπτωση να μην προσαρμοστεί το δημόσιο, τα ταμεία και οι τράπεζες ακόμα και γι' αυτούς που έχουν χρέη λιγότερα από 20.000, το είπε η κ. Σκούφα. Έχει αναμορφωθεί ο νόμος Κατσέλη, αλλά πέρα από εκεί η ισοδικία επιβάλλει πλέον, τη στιγμή που περνάει αυτή η ρύθμιση και αυτό το νομοσχέδιο, και σε αυτούς που έχουν χρέη λιγότερα από 20.000 να τα ρυθμίσουν, είναι πλέον ή βέβαιον.

Υπήρχαν ενστάσεις για κατοπληρωτές. Εσείς τι λέτε; Το φορολογικό και το τραπεζικό απόρρητο δέχεται κάποιος που είναι μπαγαπόντης να του το ελέγξουν, να δούμε την περιουσιακή κατάσταση των συγγενών του; Λίγο δύσκολο. Έχει ασφαλιστικές δικλίδες.

Θέλω ακόμα αυτούσια να πω το εξής και να ακούσουν αυτήν τη στιγμή οι πολίτες ότι ακόμα και κάποια επιχείρηση ή εταιρεία που δεν είχε τα προσόντα -δεν κατάφερε, τέλος πάντων- τα απαιτούμενα, για να μπει σε αυτήν τη ρύθμιση, θα πρέπει να έχει καταφέρει κάποια από τις τελευταίες τρεις χρονιές να έχει βγάλει τουλάχιστον λειτουργικό κέρδος ένα ευρώ. Να πάνε, λοιπόν, και αυτοί οι επιχειρηματίες στους ανθρώπους που τους εμπιστεύονται, γιατί έχουν μεγάλη πιθανότητα να μπουέ στη ρύθμιση.

Άκουσα μάλιστα από Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λένε ότι «οι αγρότες». Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι όσοι αγρότες έχουν βιβλίο εσόδων-εξόδων μπαίνουν και αυτοί στη ρύθμιση. Και θα ήθελα να πω και το εξής στους αγρότες: Ακόμα και αυτοί που δεν είχαν βιβλία εσόδων-εξόδων.

Κατ' αρχάς, έγινε μια κριτική γιατί καθυστέρησε τρεις μήνες. Ηλεκτρονική πλατφόρμα, ξέρετε, δεν γίνεται από τη μία ημέρα στην άλλη. Ήταν μία αναμενόμενη καθυστέρηση. Ή -δεύτερη κριτική- γιατί, ας πούμε, δεν περιλαμβάνει τους πάντες; Ήταν σκληρή η διαπραγμάτευση με τους περίφημους δανειστές. Δεν ήταν δικό μας θέμα, για να λέμε του στραβού το δίκιο. Όσοι ξέρουν για τη διαπραγμάτευση ξέρουν πώς οι 50.000 έφθασαν, με αίμα, και έγιναν 20.000.

Εγώ δεν θέλω να πω περισσότερα και ούτε θα σπαταλήσω άλλον χρόνο. Πιστεύω ότι είναι μία τομή, μια μικρή επανάσταση για την επανεκκίνηση της οικονομίας τώρα, που η δεύτερη αξιολόγηση τελειώνει.

Άλλη μικροψυχία, άλλη υπερβολή, άλλη διαστρέβλωση ειδήσεων! Έχω ακούσει απίστευτα πράγματα για αυτό το πλεόνασμα και μάλιστα κουράζει να ακούω την ίδια επιχειρηματολογία από διαφορετικούς ανθρώπους επί σειρά ημερών. Ο Σόιμπλε, λέει, έχει σαν επιχείρημα ότι το 4,1% τον ευνοεί. «Να, εγώ τα έλεγα, μπορεί να έχετε μεγάλα πλεονάσματα.» Τι θα λέγατε, αλήθεια, αν το πλεόνασμα δεν ήταν 4,1% ή τέλος πάντων 3,9% και ήταν 0,4%; Τότε θα ήμασταν εμείς οι σωστοί;

Πιστεύω το εξής -και τελειώνω: Όταν βλέπω μαύρο και ο άλλος μου λέει ότι είναι άσπρο, μπορεί να τον πιστέψουν για λίγο καιρό κάποιοι άνθρωποι. Για πολύ χρονικό διάστημα δεν θα τον πιστέψουν κανείς. Τι είναι αυτή η έξαλλη, στην κυριολεξία έξαλλη, αντιπολιτευτική τακτική, που επιλέγει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης!

Κατ' αρχάς, θέλω να διαχωρίσω τη θέση μου, γιατί άκουσα για μια τροπολογία. Θέλω κι εγώ να ακούσω τον Υπουργό για την συγκεκριμένη τροπολογία, για να δείτε πόσο καλοπροαίρετος είμαι, γιατί είδα δυο τρία κόμματα. Αυτό, όμως, είναι άσχετο θέμα και δεν έχει να κάνει με αυτά που λέμε. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι αυτή η έξαλλη αντιπολιτευτική τακτική αδικεί το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που είναι ένα κόμμα -και το λέω και το εννοώ- που έχει προσφέρει στον τόπο. Η ηγετική της ομάδα έχει επιλέξει γιαί πυρί μεικτή. Τώρα; Ακόμα; Δεν γίναμε φίλοι ούτε παντρευτήκαμε. Να, κριτική και σκληρή! Μπορείς να την κάνεις με αξιοπιστο τρόπο.

Εγώ, για παράδειγμα, είμαι κρατιστής, εσύ είσαι υπέρ της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, άρα, να μια υπαρκτή διαφωνία. Κι άλλες πολλές. Δεν μας εμποδίζει κανείς να μιλάμε με ευπρέπεια εδώ. Η εξαλλοσύνη έχει κοντά ποδάρια και θυμηθείτε τι σας λέω.

Μη βασίζεστε στις ψεύτικες δημοσκοπήσεις. Μην παίρνουν τα μυαλά σας αέρα. Σας ξαναλέω ότι ο Μαραντζίδης έπεσε είκοσι τέσσερις μονάδες έξω στο δημοψήφισμα, έπεσε έξω και στην πρώτη εκλογική αναμέτρηση και στη δεύτερη. Σε αντίθεση, ο Ρουτζούνης της «Κάπα Research» -και δεν κάνω διαφήμιση- συνεντεύων, φίλος σας, έδωσε έξι μονάδες διαφορά. Μην παίρνουν τα μυαλά σας αέρα. Ένα μεγάλο κομμάτι του εκλογικού σώματος, γύρω στο 50%, είναι σε αναμονή.

Περνάει άσχημα ο κόσμος. Να μας κάνει κριτική, να μας κάνει γιατί κυβερνάμε με μια διαφορά. Πρέπει και θα μάθει ο κόσμος πώς έφτασε η χώρα σε αυτή την κατάσταση, ποιος την έφτασε τη χώρα. Θα το μάθει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Στύλιος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο με τον τίτλο «Εξωδικαστικός μηχανισμός, ρύθμιση οφειλών επιχειρήσεων».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαρκής ύφεση της ελληνικής οικονομίας, όπως όλοι αντιλαμβανόμαστε, έχει καταστήσει τον εξωδικαστικό συμβιβασμό επιτακτική ανάγκη για τις επιχειρήσεις. Η δε αγορά, τα τελευταία δύο χρόνια, προεξοφλεί συνέχεια την ψήφιση του σχετικού νομοσχεδίου, με αποτέλεσμα να αυξάνονται συνέχεια οι υπερχρεωμένες επιχειρήσεις. Ως αποτέλεσμα, το παρόν νομοσχέδιο συγκέντρωσε ρεκόρ αριθμού σχολίων στη δημόσια διαβούλευση. Γιατί; Διότι η αγορά εκτίμησε ότι οι τόσο σοβαρές ανάγκες και οι τόσο υψηλές προσδοκίες δεν καλύπτονται από το νομοσχέδιο αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο μετά την ψήφιση του ν.3869/2010, γνωστού και ως «νόμου Κατσέλη», τροποποιείται και συζητείται στην ελληνική Βουλή και, δυστυχώς, το πρόβλημα παραμένει και επιδεινώνεται. Τίθεται το θέμα: Υπάρχει κάποια πρόβλεψη για τους συνεπείς και έντιμους επιχειρηματίες; Φυσικά και όχι, καμμία ρύθμιση. Άρα, ωθείτε τον συνεπή να γίνει ασυνεπής και τον ασυνεπή να γίνει περισσότερο ασυνεπής.

Ένα άλλο ζήτημα είναι οι πλειστηριασμοί. Γνωρίζετε ότι οι περισσότεροι επιχειρηματίες, για να μπορούν να δανειστούν και να έχουν κεφάλαιο για τις επιχειρήσεις τους, έχουν δεσμεύσει, έχουν βάσει ως υποθήκη την πρώτη κατοικία. Προστατεύεται η πρώτη κατοικία με το παρόν νομοσχέδιο; Όχι.

Σας καλώ, έστω και τώρα -κάντε το- με πασιδολο τρόπο να ορίσετε με σαφήνεια στο νομοσχέδιο ότι κανένας πλειστηριασμός δεν θα προχωρά, χωρίς βεβαίωση της αρμόδιας ΔΟΥ της κατά τόπο περιοχής και ότι δεν πρόκειται για πρώτη κατοικία.

Λύνει το θέμα κατασχέσεων των λογαριασμών το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Ούτε αυτό λύνει. Σας καλώ: Καμμία πράξη κατάσχεσης ακατάσχετο λογαριασμού, που προβλέπεται στην ελληνική νομοθεσία, χωρίς τη χορήγηση βεβαίωσης από τα αρμόδια πιστωτικά ιδρύματα ότι ο λογαριασμός δεν είναι ακατάσχετος.

Τι συμβαίνει σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αναγκάζεται ο επιχειρηματίας, ο επαγγελματίας να αποδείξει στο δικαστήριο ότι ο λογαριασμός του αυτός είναι δηλωμένα ακατάσχετος, για να μπορούν μετά να απελευθερωθούν τα χρήματά του, τα οποία μέχρι τότε έχουν δεσμευτεί, και πολλές φορές τα έχει τραβήξει για τις οφειλές είτε σε ασφαλιστικά ταμεία είτε σε πιστωτικά ιδρύματα.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε φιλελεύθεροι και μας κατηγορείτε και μας λέτε νεοφιλελεύθερους και ανάλγητους. Εσείς, που είστε αυτό το φιλεύσπλαχνο κράτος, το σημερινό κράτος, δανείτε από τους κακούς δανειστές με επιτόκιο 1% τον χρόνο και ζητάτε -το κράτος το δικό σας- από τους οφειλότες στο κράτος επιτόκιο 1% τον μήνα. Γιατί δεν κάνετε ίδιο το επιτόκιο;

Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ σε πέντε σημεία του νομοσχεδίου. Τίθεται θέμα αποτελεσματικότητας του νομοσχεδίου ως προς το πεδίο εφαρμογής του, καθώς από τις διατάξεις του καλύπτεται μικρό μόνο μέρος του υφιστάμενου προβλήματος. Ειδικότερα, οι επιχειρήσεις, για να εμπίπτουν στις διατάξεις του, πρέπει να έχουν μία τουλάχιστον κερδοφόρο χρήση την τελευταία τριετία. Στη δεινή παρούσα οικονομική συγκυρία αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, οι περισσότερες επιχειρήσεις να είναι εκτός πεδίου εφαρμογής του συμβιβασμού, που έχουν ανάγκη.

Δεύτερον, γιατροί, μηχανικοί, δικηγόροι, ελεύθεροι επαγγελματίες είναι, επίσης, εκτός του πεδίου εφαρμογής του συγκεκριμένου συμβιβασμού και για τα κτηνοτροφικά δάνεια δεν υπάρχει καμμία σαφής πρόβλεψη στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Για τους εγγυητές: Γνωρίζετε ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις στην Ελλάδα είναι μικρομεσαίες και ότι οι συγγενείς, ο αδελφός, ο γαμπρός, ο φίλος έχουν μπει εγγυητές. Δεν έχετε πρόβλεψη και δεν προβλέπετε ούτε για τους συνεπείς εγγυητές. Καμμία πρόβλεψη γι' αυτούς. Δεσμεύονται και αυτοί από τους κακοπληρωτές και τους ακολουθούν. Υπήρξε από συνάδελφο μια πολύ καλή τροπολογία, όπως έχω ακούσει και από προλαλήσαντες ομιλητές.

Τέλος, ο χρόνος συμβιβασμού είναι κοινός και για τις μικρές και για τις μεγάλες επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα, ενώ για τις μικρές να μπορεί να μεριμνά και να υπάρξει λύση, για τις μεγάλες σίγουρα δεν θα υπάρξει.

Δεύτερον, τίθεται θέμα ουσίας του. Ο συμβιβασμός, που προτείνει το νομοσχέδιο, ενώ τιτλοφορείται «εξωδικαστικός», δεν είναι, διότι στο τέλος απαιτείται η επικύρωσή του από δικαστήριο και επιπλέον, η εφαρμογή του δεν είναι δεσμευτική.

Τρίτον, τίθεται θέμα αν είναι εφικτός ο στόχος του νομοσχεδίου να αντιμετωπίσει το θέμα που πραγματεύεται, καθώς δεν υπάρχει ο απαιτούμενος αριθμός δικαστών για να διεκπεραιωθεί γρήγορα ο τεράστιος όγκος υποθέσεων, που εμπίπτουν στις διατάξεις του.

Δεν έχετε λάβει υπ' όψιν αυτό που έχει συμβεί με τον νόμο Κατσέλη. Υποθέσεις μέχρι το 2032 θα εκδικάζονται με τον νόμο Κατσέλη. Το περασμένο καλοκαίρι ψηφίσατε διάταξη, με την οποία προβλέπατε ότι θα πρέπει εντός έξι μηνών να έχουν τελεσιδικήσει όλες οι υποθέσεις του νόμου Κατσέλη. Έχουν τελεσιδικήσει; Γιατί δεν το έχετε λάβει υπ' όψιν σας αυτό; Άρα, έχουμε άλλη μια ανέφικτη ρύθμιση.

Τέταρτον, τίθεται θέμα αντικειμενικότητας του νομοσχεδίου, καθώς οι δικαστές που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν όλες αυτές τις υποθέσεις δεν έχουν την αναγκαία οικονομική γνώση, καθώς και την εκπαίδευση και την κατάρτιση για αυτά τα ζητήματα.

Επιπλέον, γνωρίζετε ότι τον φάκελο θα τον παραλαμβάνει στα πρωτοδικεία ο αρμόδιος υπάλληλος και όχι ο δικαστής. Άρα, εκχωρείτε αρμοδιότητα από τους δικαστές στους αρμόδιους υπαλλήλους και δεν ξέρουμε μέχρι ποιο σημείο φτάνουν οι γνώσεις τους και αν μπορούν οι άνθρωποι να ανταποκριθούν σε αυτό το οποίο καλούνται να ανταποκριθούν και που τους το βάζετε με τον συγκεκριμένο νόμο.

Πέμπτον και τελευταίο, τίθεται θέμα λειτουργικότητας του νομοσχεδίου, καθώς απαιτείται η λειτουργία ηλεκτρονικής πλατφόρμας, η οποία ακόμα δεν είναι έτοιμη και δεν είναι δοκιμασμένη. Γιατί δεν είναι δοκιμασμένη;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί δεν το προβλέψατε; Δεν θα μπορούσατε να είχατε συντρέξει προς αυτές τις προϋποθέσεις;

Όπως αντιλαμβάνεσθε, μετά τα πιο πάνω, συνολικά τίθεται θέμα ύπαρξης και ουσίας του νομοσχεδίου και ως εκ τούτου δεν το ψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κόνσολας από την Νέα Δημοκρατία, έχει τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθήσαμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον από την αρχή αυτής της συζήτησης επιχειρήματα, ιδέες και προτάσεις για ένα πολύ σημαντικό σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, που με καθυστέρηση έρχεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά ακούσαμε και τους εισηγητές από όλες τις πτέρυγες να συμφωνούν ότι είναι πολύ αναγκαίο και σημαντικό αυτό το νομοσχέδιο.

Ο κ. Δένδιας, ο κ. Γεωργαντάς από τη Νέα Δημοκρατία με εξαντλητικό τρόπο κατέθεσαν τις δικές μας προτάσεις. Όμως, αυτή η καθυστέρηση οδήγησε σε επιδείνωση των συνθηκών στην πραγματική οικονομία, που η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φέρνει στη Βουλή το νομοσχέδιο για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, γνωρίζοντας ότι δύο χρόνια τώρα δεν έχει προχωρήσει σε καμία νομοθετική ρύθμιση γι' αυτό το πολύ σημαντικό θέμα, που αφορά τον κάθε πολίτη, την κάθε Ελληνίδα και τον κάθε Έλληνα από άκρη σε άκρη της χώρας. Αυτό είναι η αλήθεια, υπό άλλες συνθήκες.

Ένα τέτοιο νομοσχέδιο θα μπορούσε να δώσει οξυγόνο, πνοή σε επαγγελματίες και επιχειρήσεις, όχι μόνο μικρών αλλά και μεγάλων, σε ανθρώπους που ασχολούνται με τον τουρισμό, με τη βιομηχανία, με τον αγροτικό πρωτογενή τομέα, αλλά και όλο το φάσμα της αγοράς. Θα μπορούσε, επίσης, καθένas από τους πο-

λίτες να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις, αν έγκαιρα είχε ρυθμιστεί αυτή η υποχρέωσή του απέναντι στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Θα είχε πρόσθετα δώσει στις επιχειρήσεις και στους ανθρώπους των επιχειρήσεων, που αναμένουν να λειτουργήσουν, παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν εξαιτίας της οικονομικής κρίσης και να στηριχθούν, όπως αξίζει, γι' αυτή την περίοδο από την ελληνική πολιτεία.

Υπό άλλες συνθήκες, λοιπόν, θα μπορούσε να μειώσει τους κινδύνους και τα βάρη για το τραπεζικό μας σύστημα, αναγκαία προϋπόθεση, αφού καμία οικονομία δεν μπορεί να αναπτυχθεί χωρίς τραπεζικό σύστημα παρά τις προτάσεις που ακούμε από διάφορες πτέρυγες και συναδέλφους ότι το τραπεζικό σύστημα δεν πρέπει να είχε στηριχθεί ή να στηρίζεται στη συνέχεια.

Ένα τόσο σοβαρό και ουσιαστικό νομοσχέδιο θα έπρεπε με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να αποτελέσει πεδίο σύγκλισης των πολιτικών δυνάμεων και να επιδιωχθεί η μέγιστη δυνατή συναίνεση και συνεργασία με όλους τους επαγγελματικούς και οικονομικούς φορείς στην κατάρτιση, αλλά και στην ψήφισή του.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στην κατ' άρθρον, αλλά και επί της αρχής συζήτηση, που προηγήθηκε στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, έδειξε ότι δεν υπολογίζει ούτε την Αξωματική Αντιπολίτευση ούτε τις άλλες πτέρυγες της Βουλής, όπως δεν υπολογίζει και τις προτάσεις που έχουν καταθέσει στη σχετική συζήτηση από τους ανθρώπους της αγοράς, από τους ανθρώπους της επιχειρηματικής δραστηριότητας και, επίσης, και από τους παραγωγικούς φορείς.

Ο τίτλος και μόνο «εξωδικαστικός συμβιβασμός» καθίσταται ανενεργός από τις διατάξεις και μόνο του νομοσχεδίου και αυτό το έχει κάνει σαφές και ο κ. Γεωργαντάς και ο κ. Δένδιας και ο κ. Στύλιος προηγούμενα. Γιατί πολύ απλά, κάθε διαδικασία επίλυσης απαιτεί εμπλοκή του δικαστηρίου. Είναι ποτέ δυνατόν;

Σας υπενθυμίζω ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοσχεδίου που καταθέσατε, κύριε Υπουργέ, για να ισχύσει η συμφωνία του εξωδικαστικού συμβιβασμού για όλους τους πιστωτές, είναι αναγκαία να επικυρωθεί από το αρμόδιο δικαστήριο. Ποιος από εμάς νομίζει ότι πολλές από τις περιπτώσεις που θα ενταχθούν, υποτίθεται, σε αυτή τη διάταξη θα υπάρξει ομόφωνη συμφωνία όλων των πιστωτών, ώστε να χρειαστεί δικαστήριο; Υπάρχει κάποιος από εμάς που το νομίζει αυτό;

Για την υποβολή της αίτησης για την ένταξη στη διαδικασία χρειάζονται είκοσι πέντε έγγραφα, βεβαιώσεις και πιστοποιητικά, ενώ στην όλη διαδικασία υπάρχουν πρόσθετες γραφειοκρατικές αγκυλώσεις. Αυτό θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια σε έναν τεράστιο φόρτο υποθέσεων υπερχρεωμένων επιχειρήσεων, που θα οδηγηθούν στα δικαστήρια μέσω του εξωδικαστικού συμβιβασμού, κάτι που σημαίνει παράταση σε αυτές τις εκκρεμότητες.

Επισημαίνουμε πρόσθετα ότι θα υπάρξει τεράστιος φόρτος, που σε λίγο καιρό θα καταστεί μη διαχειρίσιμος από τα δικαστήρια.

Από εκεί και πέρα υπάρχουν μία σειρά διατάξεων που ουσιαστικά δημιουργούν περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που υποθετικά λύνει το νομοσχέδιο.

Θα αναφερθώ σε όλα όσα έχουμε ακούσει για την ηλεκτρονική πλατφόρμα, που υποτίθεται ότι απλοποιεί τη διαδικασία εξωδικαστικού συμβιβασμού. Γίναμε μάρτυρες της αναβολής σχετικού νομοσχεδίου για πλατφόρμα που θα έλυσε προβλήματα στον τουρισμό. Το ξέρουμε όλοι. Φοβάμαι ότι και εδώ θα υπάρχει αναβολή, επειδή η εξωδικαστική πλατφόρμα δεν θα είναι έτοιμη. Αποδεικνύεται ότι αυτή η πλατφόρμα θα λειτουργήσει στο άδηλο μέλλον, γιατί σήμερα δεν είναι έτοιμη.

Μπορείτε, κύριε Υπουργέ, να μας πείτε το χρονοδιάγραμμα; Και εύχομαι να επιβεβαιωθείτε σ' αυτό που θα πείτε σε ό,τι αφορά το χρονοδιάγραμμα.

Συνεπώς, θα ακολουθηθεί η γραφειοκρατική οδός, αφού δεν θα υπάρξει πλατφόρμα –είμαστε βέβαιοι για αυτό– με τη συγέντρωση και κατάθεση είκοσι έξι δικαιολογητικών. Μπορεί κανείς να πει ότι αυτή είναι απλοποίηση διαδικασιών;

Δεύτερο και σημαντικό θέμα, που εντάσσεται στο νομοσχέδιο, είναι το σκεπτικό του νομοθέτη για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό. Ποιο είναι, αλήθεια, το σκεπτικό του νομοθέτη; Να στηριχ-

θούν οι επιχειρήσεις, που έχουν κατά βάση υγιή χαρακτηριστικά και προοπτικές και να βοηθηθούν, προκειμένου να επιβιώσουν. Αλήθεια, είναι αυτός ο στόχος του νομοσχεδίου; Αυτό είναι προφανές. Με αυτό θα συμφωνούσαμε όλοι.

Το νομοσχέδιό σας, όμως, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, ουσιαστικά δίνει τη δυνατότητα να κάνουν χρήση των διατάξεών του υπερχρεωμένες και μη βιώσιμες επιχειρήσεις, αλλά και καθ' ἑξιν κακοπληρωτές, αφού δεν υπάρχει αναγκαίος διαχωρισμός.

Ποιος εμποδίζει όλους αυτούς να υποβάλουν ανακριβείς αιτήσεις ένταξης στον μηχανισμό, μόνο και μόνο για να κερδίσουν χρόνο; Και είναι φανερό ότι αυτός ο χρόνος διασφαλίζεται μέσα από τον κυκλώνα των γραφειοκρατικών διαδικασιών, που προβλέπει το νομοσχέδιο.

Υποτίθεται, επίσης, ότι με το νομοσχέδιο θα δινόταν η δυνατότητα ρύθμισης οφειλών από δάνεια των επιχειρήσεων προς τις τράπεζες, αλλά και των οφειλών προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία. Εσείς, όμως, επεκτείνετε τις ρυθμίσεις και στα μη εμπορικά δάνεια, συμπεριλαμβάνετε οφειλές πάσης φύσεως – κυκλώνας δηλαδή- και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι εισάγετε ένα πολύ χαμηλό όριο οφειλών, της τάξης των 20.000 ευρώ, το οποίο ισχύει ενιαία, τόσο για τις μικρές, όσο και για τις μεγάλες επιχειρήσεις, τη στιγμή που το πλέον προφανές και λογικό θα ήταν να υπάρχει διαχωρισμός και μεγάλων επιχειρήσεων.

Κύριε Υπουργέ, είναι χρήσιμο και σημαντικό και για την αγορά να υπάρχει αυτός ο διαχωρισμός μικρών και μεγάλων, γιατί για τις μικρές επιχειρήσεις δεν υπάρχει σκεπτικό ότι θα έπρεπε να μην είναι απλοποιημένη η διαδικασία, η οποία δεν θα έπρεπε να φτάνει στα δικαστήρια, αλλά με απλές διαδικασίες να λυνόταν το πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου για ένα λεπτό ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ πολύ όλους και όχι μόνο εσάς, για οικονομία στον χρόνο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Το καταλαβαίνω.

Ουσιαστικά, με αυτόν τον τρόπο μπλοκάρετε το σύστημα. Δεν θα υπάρχει διαδικασία απλοποίησης αυτών των ζητημάτων. Επιβαρύνετε, λοιπόν, οικονομικά τις επιχειρήσεις με τις μικρές οφειλές, τις μικρές επιχειρήσεις.

Μια ακόμη αστοχία αυτού του νομοσχεδίου, είναι το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για τις επιχειρήσεις που ανέστειλαν τη λειτουργία τους κατά την διάρκεια της κρίσης, αλλά ήταν συνεπείς στις φορολογικές και τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις.

Πρόσθετα, κύριε Υπουργέ, σας καλώ, αφού ενσωματώσετε προτάσεις που κατέθεσαν συνάδελφοί μου από τη Νέα Δημοκρατία, να δείτε με καλό μάτι και τους ανθρώπους της αγοράς, που λόγω του κλεισίματος των συνεταιριστικών τραπεζών βρέθηκαν κυριολεκτικά στο περιθώριο. Είναι χρήσιμο, έστω και τώρα, να μειώσουμε τα κόκκινα δάνεια, κάτι που δεν επιτυγχάνεται με το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου, αλλά το αντίθετο συμβαίνει.

Θέλω να ευχηθώ στη λήξη αυτής της ημέρας, να είμαστε στην κατεύθυνση, που εμείς ζητάμε. Όμως, μέχρι να το δούμε, εμείς δεν μπορούμε να στηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Καββαδός από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με δυο χρόνια καθυστέρηση φέρνεται σήμερα προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο για τον εξωδικαστικό μηχανισμό, τη στιγμή που η πραγματική οικονομία βρίσκεται σε τέλμα, τώρα που αποδεικνύεται ότι με την πολιτική σας έχετε διαλύσει εντελώς την αγορά. Γιατί σήμερα, όσες επιχειρήσεις έχουν απομείνει στη χώρα, προσπαθούν να επιβιώσουν μέσα σε συνθήκες πρωτοφανούς οικονομικής ασφυξίας.

Όποιος έχει έστω και μια στοιχειώδη επαφή με την αγορά, καταλαβαίνει ότι είναι σχεδόν αδύνατο να παραμείνει κερδοφόρα μία εταιρεία και να επιβιώσει μέσα σ' αυτό το οικονομικό πλαίσιο,

που έχετε δημιουργήσει. Γιατί, πώς μπορεί να επιβιώσει μία επιχείρηση, μετά τη σκληρή, σχεδόν τιμωρητική φορολόγηση που επιβάλατε, μετά τις αυξήσεις σε ασφαλιστικές εισφορές και τα χρέη στα ταμεία, με τις αυξήσεις στον ΦΠΑ που επιβαρύνουν το τελικό προϊόν και τις υπηρεσίες, με τα capital controls που παραμένουν, με τους καταναλωτές, μισθωτούς και συνταξιούχους, που έχουν δει το διαθέσιμο εισόδημά τους να εξανεμίζεται και με τους πολίτες να περιορίζουν την κατανάλωσή τους, ακόμη και στα απολύτως απαραίτητα, λόγω της τεράστιας ανασφάλειας που νιώθουν για το μέλλον;

Με την πολιτική σας, δεν μπορούν να σταθούν στα πόδια τους, ακόμα και οι υγιείς επιχειρήσεις. Δεν μπορούν, όταν το 70% των κερδών τους πρέπει να το αποδώσουν σε φόρους και ασφαλιστικές εισφορές. Έτσι όπως πορεύεστε, με αυτήν την πολιτική δεν θα μείνει τίποτα όρθιο. Ακόμα και οι υγιείς επιχειρήσεις θα αναγκαστούν να κλείσουν ή να μετακομίσουν εκτός συνόρων, όπως έχουν κάνει ήδη χιλιάδες επιχειρήσεις.

Οι αριθμοί μαρτυρούν την τραγική κατάσταση, στην οποία έχετε οδηγήσει την πραγματική οικονομία. Από την αρχή του χρόνου κάθε μέρα κλείνουν ενενήντα επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τη ΓΣΕΒΕΕ δεκαοκτώμισι χιλιάδες επιχειρήσεις θα υποχρεωθούν να κλείσουν το πρώτο εξάμηνο του 2017, εξαιτίας των οφειλών, της έλλειψης ρευστότητας και της αβεβαιότητας, δημιουργώντας ένα νέο τεράστιο κύμα ανεργίας, αφήνοντας τριάντα τέσσερις χιλιάδες εργαζόμενους στον δρόμο, χωρίς δουλειά. Άλλες τόσες επιχειρήσεις έκλεισαν το δεύτερο εξάμηνο του 2016. Τα κόκκινα δάνεια αυξάνονται, λόγω των συνθηκών, που εσείς δημιουργήσατε στην αγορά. Μάλιστα, από την αρχή του έτους έχουν κοκκινήσει ξανά δάνεια ύψους 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, εκ των οποίων το 80% ήταν ρυθμισμένα.

Και η ανασφάλεια των πολιτών μεγαλώνει. Στο πρώτο τρίμηνο του 2017 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ καταθέσεων έκαναν φτερά από τις τράπεζες, τα οποία είναι πλέον βέβαιο ότι δεν θα γυρίσουν ποτέ πίσω. Την ίδια στιγμή, το πρώτο δίμηνο του 2017 σημειώθηκε τεράστια αύξηση των κατασχεσεων από την Εφορία για χρέη άνω των 500 ευρώ σε μισθούς, συντάξεις, ενοίκια, αποταμιεύσεις, ακόμα και σε ακίνητα. Ενδεικτικό είναι ότι μόνον τον Φεβρουάριο έγιναν πάνω από είκοσι μία χιλιάδες κατασχέσεις, γίνονταν δηλαδή σχεδόν χίλιες κατασχέσεις την ημέρα.

Η φορολογική ασφυξία επιδεινώνεται ακόμα περισσότερο από το γεγονός ότι οι επιστροφές ΦΠΑ στις επιχειρήσεις εκκρεμούν, τα χρέη του δημοσίου προς τους ιδιώτες μεγαλώνουν, ο αναπτυξιακός νόμος δεν ενεργοποιείται, τα ΕΣΠΑ έχουν παγώσει και κατέναντας ξένος επενδυτής δεν σκέφτεται σοβαρά να επενδύσει στη χώρα.

Δεν έχετε καμμία αξιοπιστία ως Κυβέρνηση. Κανείς δεν σας εμπιστεύεται ούτε εντός ούτε εκτός της χώρας. Κι εσείς, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ενώ γνωρίζετε την κατάσταση, καθυστέρειτε εδώ και δεκατέσσερις μήνες να κλείσετε την αξιολόγηση, διατηρώντας αυτήν την αβεβαιότητα.

Τελικά, ο νέος λογαριασμός που μας φέρνεται είναι βαρύς και για την κοινωνία και για την οικονομία. Μας φέρνεται ένα τέταρτο μνημόνιο, που έχει ξεκάθαρα την υπογραφή σας, τη σφραγίδα της δικής σας πολιτικής. Ετοιμάζεστε να ψηφίσετε νέα μέτρα, νέες περικοπές συντάξεων και μείωση του φορολογόγνου ορίου, ακόμα και κάτω από 6.000 ευρώ, δυο ακόμα κόκκινες γραμμές, που θεωρητικά είχατε, και με ευκολία καταπατήθηκαν, προκειμένου να καταφέρετε να παραμείνετε στην εξουσία.

Να ξέρετε καλά ότι εμείς δεν πρόκειται σε καμμία περίπτωση να στηρίξουμε τα αποτελέσματα της δικής σας πολιτικής και να ψηφίσουμε τα όποια μέτρα φέρνεται στη Βουλή. Εσείς τα παίρνετε, εσείς θα αναλάβετε και την ευθύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ίδια προχειρότητα προσπαθείτε και με το παρόν νομοσχέδιο να δώσετε λύση σε ένα υπαρκτό πρόβλημα, αυτό της ρύθμισης των οφειλών των επιχειρήσεων, αλλά στην πραγματικότητα, ο νόμος αυτός θα παραμείνει ανεφάρμοστος.

Επιτρέψτε μου τις εξής παρατηρήσεις στο νομοσχέδιο.

Πρώτον, δεν φτιάχνετε έναν εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης οφειλών, γιατί ουσιαστικά ο τελικός συμβιβασμός πρέπει να επικυρωθεί από τα δικαστήρια. Δηλαδή, φορτώνετε ακόμα μεγα-

λύτερο διοικητικό βάρος στα πρωτοδικεία, τα οποία θα είναι αδύνατον να διαχειριστούν τον όγκο των υποθέσεων, που θα φτάνουν σε αυτά.

Μας λέτε ότι δυνητικά είναι δικαιούχοι τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις, που βρίσκονται στο κόκκινο. Τι θα γίνει αν καταθέσουν αίτηση οι μισές; Έχετε υπολογίσει πόσα χρόνια θα χρειαστούν τα πρωτοδικεία, για να αποφασίσουν για διακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις;

Δεύτερον, προβλέπεται μια αυτοματοποιημένη διαδικασία αιτήσεων, αλλά η σχετική ηλεκτρονική πλατφόρμα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους δεν είναι καν έτοιμη. Και όπως δήλωσαν οι ειδικοί στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, θα χρειαστούν τουλάχιστον δώδεκα μήνες για να προετοιμαστεί το ηλεκτρονικό σύστημα. Και εσείς επιμένετε ότι όλα θα είναι έτοιμα σε τρεις μήνες, πράγμα αδύνατον.

Ως τότε, προτείνεται να γίνεται κατάθεση αιτήσεων σε περιφερειακές ενότητες. Δηλαδή, θα καλείτε τους επιχειρηματίες να συγκεντρώσουν είκοσι πέντε δικαιολογητικά, να στηθούν στις ουρές και να περάσουν από δεκαεννέα στάδια διεργασίας. Πιστέψτε με, το χάος που θα δημιουργήσετε θα είναι χειρότερο από αυτό που προκαλέσατε με τον ΕΦΚΑ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, κύριε συνάδελφε, χρησιμοποιήσατε τεράστιο μέρος της ομιλίας σας, που δεν είχε σχέση με το νομοσχέδιο. Βάλτε μια τελεία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Δώσατε σε όλους. Δώσατε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τρίτον, χάνεται η ευκαιρία για αποτελεσματική διαχείριση των κόκκινων δανείων, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την ανάκαμψη της αγοράς και δεν προσφέρεται καμμία βιώσιμη λύση στις επιχειρήσεις που παλεύουν να μείνουν όρθιες.

Κυρίες και κύριοι, για να επιτύχει ο εξωδικαστικός συμβιβασμός, πρέπει να είναι πραγματικά εξωδικαστικός και όχι δικαστικός συμβιβασμός. Πρέπει να ξεφύγει από τα υπάρχοντα εργαλεία, μακριά από καταχρηστικές πρακτικές, όπως η διαδικασία του άρθρου 99, για να εξασφαλίσει τη συμμετοχή των πιστωτών. Πάνω από όλα, κάθε παρέμβαση στήριξης των επιχειρήσεων που υποφέρουν, πρέπει να είναι ολοκληρωμένη και να είναι εφαρμόσιμη, για να έχει θετικά αποτελέσματα.

Δυστυχώς, το νομοσχέδιο αυτό δεν καλύπτει αυτές τις προϋποθέσεις. Οι επιχειρήσεις, λόγω της προχειρότητας, δεν σώνονται. Αντίθετα, οδηγούνται σε νέες περιπέτειες, σε νέα ταλαιπωρία και χωρίς αποτέλεσμα.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, καταψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Παναγιώταρος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, έχει τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω για τα του νομοσχεδίου, θα ήθελα να αναφερθώ και να συμφωνήσω με τα όσα είπε ο κ. Ξυδάκης για τη σημερινή ημέρα. Επίσης, να συμφωνήσω και για το πόρισμα της Επιτροπής Διεκδίκησης των Γερμανικών Αποζημιώσεων. Βέβαια, εδώ έχουμε κάνει ένα σχόλιο από την αρχή -όσοι συμμετείχαμε σε αυτήν την επιτροπή από τη Χρυσή Αυγή-, ότι πολύ απλά αυτήν την επιτροπή την έχετε για να ρίχνετε στάχτη στα μάτια του κόσμου. Γιατί ειδικότερα για το κομμάτι της επιτροπής, που έχει να κάνει με το κατοχικό δάνειο τα πράγματα είναι πολύ απλά. Θα μπορούσατε να το εγγράψετε στον προϋπολογισμό ως έσοδο και να αρχίσετε να το διεκδικείτε, έτσι ώστε να φέρετε σε δύσκολη θέση τη Γερμανία. Είμαστε η μοναδική χώρα, στην οποία δεν αποπληρώσε το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο και δεκάδες ίσως εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ να εισρεύσουν μετά από δικαστικό, αλλά και όχι μόνο, αγώνα στα ταμεία του ελληνικού κράτους. Χρήματα, τα οποία θα μπορούσαν να πέσουν και στον πρωτογενή τομέα, στην ανάπτυξη της οικονομίας και σε όλα όσα λέτε, αναφέρεστε, αλλά φυσικά δεν κάνετε τίποτα γι' αυτό.

Για το εν λόγω νομοσχέδιο: Ο εξωδικαστικός συμβιβασμός

ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων. Ένας τίτλος πολύ γοητευτικός, όπως ακούγεται, που δημιουργεί την αίσθηση ότι θα βοηθήσει. Γι' αυτό κρέμονται από αυτό το νομοσχέδιο, από την ψήφισή του ή όχι -καλώς ή κακώς, θα αναφερθούμε πιο κάτω-, εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρηματίες Έλληνες, ελεύθεροι επαγγελματίες, οι οποίοι είναι στην ουσία κατεστραμμένοι, πάρα πολλοί εξ αυτών έχουν σταματήσει την όποια επιχειρηματική τους δραστηριότητα, κάποιοι κατέρρευσαν, άλλοι αυτοκτόνησαν, άλλοι έφυγαν στο εξωτερικό, άλλοι ψάχνουν δουλειά, μεροκάματο όπου βρουν και κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες εναπομεινάντων επιχειρηματιών να υπολογίζουν πότε θα ψηφιστούν οι εκατόν είκοσι δόσεις, χωρίς να κοιτάζουν τα προαπαιτούμενα. Τίποτα.

Το μόνο που τους ενδιαφέρει -και ακούγεται λογικό, όταν πνίγονται- είναι πώς θα καταφέρουν -έτσι τουλάχιστον νομίζουν- να ρυθμίσουν τα τεράστια χρέη που έχουν δημιουργηθεί, ειδικότερα τα χρόνια των μνημονίων.

Οι προϋποθέσεις υπαγωγής σε αυτόν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, καθώς και οι χιλιάδες των μνημονιακών υποχρεώσεων των προηγούμενων αλλά και της νυν Κυβέρνησης, των τριών μνημονίων που ψηφίσατε όλοι εσείς και του τέταρτου μνημονίου που έρχεται απ' ό,τι λένε οι πληροφορίες τις επόμενες ημέρες -τώρα το πώς θα το βαπτίσετε δεν έχει καμμία σημασία, η ουσία έχει σημασία- θα καταστήσουν το εν λόγω νομοσχέδιο ανέφικτο και λίαν συντόμως ανενεργό.

Γιατί και όσοι θα καταφέρουν να υπαχθούν σε αυτόν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, θα πληρώσουν μία, δύο, τρεις δόσεις και μετά θα καταρρεύσουν. Διότι δεν αρκούν να υπάρχουν κάποιες προϋποθέσεις, έστω και πολύ δύσκολες, για να ενταχθεί κάποιος σε αυτόν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό. Γιατί δεν αρκεί μόνο να το καταφέρει ένας ελεύθερος επαγγελματίας, που «χρωστάει και της Μιχαλούς» -που λένε- χρωστάει παντού, σε όποιον συνεργάζεται είτε είναι δημόσιο είτε είναι ιδιωτικός φορέας. Είναι και άλλα πράγματα, που έχουν να κάνουν με τη γενικότερα εικόνα της αγοράς.

Για παράδειγμα, ο ΦΠΑ ανεβαίνει και έχουμε από τους υψηλότερους σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι φόροι ανεβαίνουν συνεχώς. Και δεν θα μπορούμε τώρα στη διαδικασία να αναγνώσουμε τους δεκάδες νέους φόρους που έφερε και ο ΣΥΡΙΖΑ για να τους προσθέσει στους εκατοντάδες φόρους, που είχε φέρει η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ, ο κ. Καρατζαφέρης και άλλοι στα χρόνια των μνημονίων. Τα λειτουργικά κόστη αυξάνονται συνεχώς. Μόλις αυτές τις μέρες ακούσαμε -ακούσατε όλοι και το ξέρετε- για τεράστιες αυξήσεις. Δεν χρειάζεται να το ακούσουμε, γιατί όταν έρχεται ο λογαριασμός της ΔΕΗ το βλέπουμε, το βλέπετε. Γιατί πολύ απλά, αυτοί που διοικούν τη ΔΕΗ μάλλον είναι ανίκανοι. Αυτοί που δίνουν εντολές από την Ευρωπαϊκή Ένωση για το ότι θα πρέπει να διαλυθεί η ΔΕΗ στην κυριολεξία είναι και αυτοί ανίκανοι. «Το μάρμαρο» της όποιας κοινωνικής πολιτικής -όπως λέτε- το πληρώνουμε όλοι οι Έλληνες μέσα από τους λογαριασμούς της ΔΕΗ. Επίσης, αυξάνονται οι ασφαλιστικές εισφορές, στο μεγαλύτερο τμήμα των ελευθέρων επαγγελματιών.

Πώς μετά όλοι αυτοί θα μπορέσουν υπαχθούν στις εκατόν είκοσι δόσεις και τη μηνιαία δόση, αλλά και όλα αυτά τα έξοδα που καλούνται να πληρώσουν καθημερινά με μια γραφειοκρατία, που δεν προχωράει και δεν βοηθάει σε τίποτα; Μόλις τους τελευταίους μήνες, ψηφίσαμε κάποιους αναπτυξιακούς νόμους, που απλά ψηφίστηκαν, για να έχουν ψηφιστεί, και να μην έχουν καμμία πρακτική στην ουσία.

Θα υπάρξουν πάμπολλες αιτήσεις υπαγωγής στο εν λόγω νομοσχέδιο, από τις οποίες, οι περισσότερες σίγουρα θα απορριφθούν. Και αυτό, γιατί μια αυστηρή προϋπόθεση υπαγωγής είναι να υπάρχει έστω μια κερδοφόρα χρήση την τελευταία τριετία. Μα, εδώ όσοι έχουν εμπλακεί με το ελεύθερο εμπόριο, ήταν ή είναι επιχειρηματίες με κάποιον τρόπο, γνωρίζουν ότι πλέον οι κερδοφόρες επιχειρήσεις είναι με το σταγονόμετρο και ψάχνουμε να τις βρούμε με το κιάλι. Άρα, να μια πρώτη προϋπόθεση, που θα πετάξει έξω πάμπολλες επιχειρήσεις.

Η προϋπόθεση σύναψης ρύθμισης μετά την 1^η Ιουλίου του 2016, επίσης καθιστά απαγορευτική την ένταξη επιχειρήσεων στον εξωδικαστικό συμβιβασμό, δεδομένου ότι η συντριπτική πλειονότητα αυτών έχουν περισσότερες από μία ρυθμίσεις την

παραπάνω ημερομηνία.

Το ίδιο συμβαίνει και με την προϋπόθεση να μην συγκεντρώνει ένας πιστωτής το 85% των συνολικών απαιτήσεων μιας επιχείρησης, καθώς, κατά τη συνήθη πρακτική, μικρομεσαίες ιδίως επιχειρήσεις επέλεγαν μόνο έναν πιστωτικό φορέα για τον δανεισμό τους.

Εξάλλου, άλλο ένα θέμα το οποίο είναι προς συζήτηση: Και σε διαφορετικούς πιστωτικούς φορείς να είχαν δανεισμούς, κάποτε ήταν δέκα τράπεζες. Αυτή τη στιγμή είναι τρεις και αύριο θα είναι δύο. Άρα και σε διαφορετικούς πιστωτικούς οργανισμούς να είχαν υποχρεώσεις, έχουν μαζευτεί και έχουν συσσωρευτεί σε δύο, τρεις συγκεκριμένους.

Επίσης, ένα φοβερό αγκάθι, το οποίο δυστυχώς ζει και βασιλεύει στην πατρίδα μας είναι η γραφειοκρατική διαδικασία, που προβλέπεται και θα δημιουργήσει μεγάλες καθυστερήσεις στην πρακτική εφαρμογή αυτής της εξωδικαστικής ρύθμισης. Οι ελάχιστες επιχειρήσεις που θα καταφέρουν να ενταχθούν τελικά στον εξωδικαστικό μηχανισμό, θα βρεθούν αντιμέτωπες και με τη διαδικαστική διαδικασία, η οποία προβλέπεται ως υποχρεωτική για την επικύρωση συμφωνίας μεταξύ οφειλέτη και πιστωτών.

Μην ξεχνάμε ότι ήδη, με τον νόμο Κατσέλη, πάνω από εκατό χιλιάδες υποθέσεις εκκρεμούν. Έχουν οριστεί ημερομηνίες εκδίκασης μέχρι το 2032. Πολλοί θα έχουν πεθάνει μέχρι τότε, ενώ πολλοί άλλοι δεν θα ξέρουμε πού μπορεί να βρίσκονται. Όλα αυτά, με μαθηματική ακρίβεια θα οδηγήσουν σε τεράστιες χρονικές καθυστερήσεις, όπως είπαμε, και θα συσσωρεύσουν επιπλέον προβλήματα.

Βλέπουμε ότι στο εν λόγω νομοσχέδιο, ο εγγυητής –ξέρουμε στις περισσότερες των περιπτώσεων πώς έμπαινε εγγυητής κάποιος σε δάνειο- να θεωρείται επί της ουσίας συνοφειλέτης. Είναι και αυτός ένας σοβαρότατος λόγος, που πολλές επιχειρήσεις δεν θα μπορέσουν να υπαχθούν σε αυτόν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό. Κατηγορίες ελευθέρων επαγγελματιών, όπως είναι οι αγρότες, οι κτηνοτρόφοι, οι αλιείς και άλλοι, δεν θα υπαχθούν.

Ακούσαμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων να λέει για το αν έχουν βιβλίο εσόδων-εξόδων. Γνωρίζουμε πολύ καλά τι συμβαίνει με αυτές τις κατηγορίες ανθρώπων. Δεν μιλάμε για κάποια πολυεθνική, η οποία έχει ιχθυοκαλλιέργειες. Μιλάμε για απλούς ψαράδες, κτηνοτρόφους, τοσοπόλους και άλλους. Ζητάτε από αυτούς κάποια δικαιολογητικά, τα οποία φυσικά δεν τα είχαν, τουλάχιστον για τα προηγούμενα χρόνια.

Αλήθεια, γιατί όσοι χρωστούν κάτω από 20.000 ευρώ, που είναι ένα πολύ μεγάλο αριθμός ιδιωτών επιχειρηματιών που οφείλουν στα πιστωτικά ιδρύματα και άλλο, να μην υπάγονται; Ακούσαμε από κάποιους Βουλευτές της συμπολίτευσης να λένε ότι θα ληφθεί υπόψη και ότι ναι μεν δεν το προβλέπει το νομοσχέδιο, αλλά άτυπα θα γίνει και αυτό. Με πολλή σοβαρότητα αντιμετωπίστε τόσο σοβαρά ζητήματα.

Κάτι άλλο: Με τα ψιλά γράμματα της νέας συμφωνίας των τραπεζών, όλοι γνωρίζουμε χρόνια τώρα ότι με χιλιάδες δικαστικές αποφάσεις αυτά τα ψιλά γράμματα των τραπεζών είναι για συνάψεις προηγούμενων δανείων, τα οποία ήταν παράνομα, καταχρηστικά. Υπάρχουν οι αποφάσεις αυτές τελεσίδικες εις βάρος των τραπεζών, υπέρ των δανειοληπτών. Με αυτές τι γίνεται; Με την πρώτη κατοικία τι γίνεται; Με τον ακατάσχετο λογαριασμό τι γίνεται;

Μην ακούτε κάποιους που σας λένε ότι με κάποιες διαδικασίες θα μπορέσει να υπάρξει ένας ακατάσχετος λογαριασμός. Δεν υπάρχει κανένας ακατάσχετος λογαριασμός στις επιχειρήσεις. Αυτό συμβαίνει. Ρωτήστε έξω στην πιάτσα να σας πουν τι γίνεται. Υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να βάλουν τα λεγόμενα POS, που είναι και το μοναδικό αντικείμενο πλέον των τραπεζών. Δηλαδή ανακεφαλαιοποιήσαμε τις τράπεζες με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου της τάξεως των 240 δισεκατομμυρίων ευρώ μέχρι τα χρόνια του μνημονίου και με ανακεφαλαιοποιήσεις δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ τα χρόνια του μνημονίου –πάνω από 300 δισεκατομμύρια στο σύνολο δηλαδή, που χρεώθηκε ο ελληνικός λαός- για να κάνουν διάφοροι απατεώνες τραπεζίτες τις λάθος κινήσεις τους. Και

φτάσαμε στο σημείο, οι τράπεζες αυτή τη στιγμή το μόνο αντικείμενο που έχουν να είναι το πώς θα βάλουν το POS και το ότι έχουν πολλά σχήματα και μεγέθη για να ικανοποιήσουν τα γούστα όλων, όπως λένε στις διαφημίσεις τους.

Ας υποθέσουμε όμως ότι ήταν ιδανικοί οι όροι και οι προϋποθέσεις στο εν λόγω νομοσχέδιο -που δεν είναι- υπαγωγής στον εξωδικαστικό συμβιβασμό. Με τη γενικότερη οικονομική κατάσταση της πατρίδας μας, η οποία βαίνει συνεχώς, όλο και περισσότερο προς την καταστροφή, δεν νομίζω ότι θα υπάρξει και κάποια σωτηρία. Έστω ότι ένας κατάφερε να μαζέψει τα χαρτιά, να προσπεράσει τη γραφειοκρατία, να περάσει το δικαστικό, να τα καταφέρει όλα και να υπαχθεί, όταν όλο το γενικότερο επιχειρηματικό πλαίσιο στην πατρίδα μας ζέχνει, όταν όλα είναι αρνητικά, όταν ο ανταγωνισμός από τη Βουλγαρία, από την Αλβανία, την Κροατία, τη Ρουμανία, την Αγγλία, το Λουξεμβούργο, τη Μάλτα και αλλού, στον καιρό της παγκοσμιοποίησης που ζούμε, είναι πολύ πιο ιδανικός, πώς θα μπορέσει να κάνει κάτι; Δεν θα μπορέσει να κάνει τίποτα απολύτως. Όλα αυτά τα ευεργετήματα θα εξαφανίζονταν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ και δύο λεπτά από τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε κάποιους από τους προλαλήσαντες ομιλητές, κυρίως της συγκυβέρνησης, να αναφέρονται στους φορείς και όλοι είπαν θετικά λόγια, εν μέρει, και αυτά από ανάγκη.

Υπάρχει και ένας φορέας που ήρθε, που ήταν από τον Σύλλογο Δανειοληπτών και Προστασίας Καταναλωτών Βορείου Ελλάδας, ο οποίος είπε κάποιες αλήθειες, που αναφέρονταν και στηρίζονταν πάνω σε νόμους του ελληνικού κράτους, σχετικά με τα των τραπεζών. Διότι τα τραπεζικά ιδρύματα, προσπαθώντας να καλύψουν τις δικές τους ατιμίες και ατασθαλίες όλων αυτών των τελευταίων δεκαετιών, δημιούργησαν μαύρες τρύπες στα ταμεία τους, διογκώνοντας κατά το παρελθόν τα χρέη των επιχειρήσεων και παρέχοντας άκριτες πιστώσεις πολλές φορές και με τη μορφή όχι μόνο επιχειρηματικών δανείων, αλλά καταναλωτικών, επισκευαστικών ή στεγαστικών δανείων, πιστωτικών καρτών και τώρα έρχονται συντεταγμένα να ζητήσουν την εξαίρεση αυτών των δανείων από τον εξωδικαστικό συμβιβασμό.

Και γιατί γίνεται αυτό; Όπως είπαμε, από τις αλληπάλληλες ανακεφαλαιοποιήσεις κατάφεραν να μαζέψουν το χρήμα και δεν προβαίνουν σε καμία διορθωτική κίνηση. Οι θέσεις των χιλιάδων δανειοληπτών διατυπώθηκαν εμπεριστατωμένα και με νομικά επιχειρήματα, που στηρίζονται σε δικαστικές αποφάσεις.

Έχουμε αναφερθεί σαν Χρυσή Αυγή πάμπολλες φορές κατά το παρελθόν εδώ, εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου, αλλά και αλλού, ότι είναι περισσότερες από δύο χιλιάδες στον αριθμό για όλων των ειδών τα δάνεια υπέρ δανειοληπτών. Και το χειρότερο δεν είναι ότι υπάρχουν αυτές οι αποφάσεις. Το χειρότερο είναι ότι η ελληνική πολιτεία δεν εφαρμόζει το Σύνταγμα, όπως ορίζει και στο άρθρο 95 παράγραφος 5, που λέει ότι τελεσίδικες αποφάσεις δικαστηρίων αυτομάτως λογίζονται ως νόμος του κράτους και προς αυτήν την κατεύθυνση θα έπρεπε να κινείται η πολιτεία. Τι λέει με λίγα λόγια; Θα μπορούσαν να έχουν πάρει όλες αυτές τις τελεσίδικες αποφάσεις δικαστηρίων υπέρ δανειοληπτών και αυτομάτως να γίνεται νόμος του κράτους και να μην θαλασσοδέρνονται και παλεύουν μόνοι τους οι Έλληνες πολίτες είτε ως επιχειρήσεις είτε ως επιχειρηματίες είτε ως μονάδες. Αυτό λέει με λίγα λόγια.

Αυτό που διαπιστώθηκε, επίσης, στο εν λόγω νομοσχέδιο είναι ότι νομιμοποιεί τις παρανομίες των τραπεζών. Δεν διαθέτει τα όρια στις τράπεζες και δεν εξετάζει, ανάλογα με τη βιωσιμότητα της εταιρείας, τι μπορεί να πληρώσει ο δανειολήπτης. Κατά τα άλλα είναι ίδιο με τον ν.4224/2013. Το μόνο διαφορετικό που κάνει, είναι απλά και μόνο ότι ορίζει αμοιβές διαμεσολαβητών και ότι καθορίζει το ποιος θα είναι ο ειδικός γραμματέας διαχείρισης ιδιωτικού χρέους.

Θα μπορούσατε να εφαρμόσετε, επίσης, για τους εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες ελευθέρους επαγγελματίες, που αυτήν τη στιγμή αγωνιούν και θα παλέψουν να υπαχθούν και να ενταχθούν και στο εν λόγω νομοσχέδιο, να κάνετε ό,τι κάνατε για τα διά-

φορά θαλασσοδάνεια, όπως έκανε και η Εθνική Τράπεζα για τον Κήρυκα Χανίων του κ. Μητσοτάκη, όπου του είχε δώσει κάτι εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ ως δάνειο, δεν τα απαίτησε ποτέ πίσω και όταν αποκαλύφθηκε αυτή η λοβιτούρα, του έκαναν έναν διακανονισμό, που μπορεί να είναι ο ιδανικότερος που υπάρχει σε ολόκληρη την υφήλιο. Κατά το ήμισυ να εφαρμόζαν αυτόν τον διακανονισμό στους ελεύθερους επαγγελματίες, θα ήταν όλοι πάρα πολύ ικανοποιημένοι.

Το ίδιο, βέβαια, θα μπορούσε να γίνει και για τα εκατομμύρια ευρώ που χρωστάει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και υποτίθεται ότι τα έχετε διακανονήσει, με κάτι τρόπους αστείους, φαιδρούς βέβαια. Δεν πρόκειται να αποπληρωθούν ποτέ αυτά τα χρήματα, που είναι χρήματα του ελληνικού λαού.

Θα μπορούσατε, επίσης, να εφαρμόσετε ό,τι κάνατε και με το Μέγαρο Μουσικής. Και δυστυχώς, εντός κι εκτός εισαγωγικών, και οι νυν κυβερνήτες, που ξαφνικά αγάπησαν και το Μέγαρο Μουσικής, το αριστερό προλεταριάτο στην όποια του μορφή, και με συνεχείς προσπάθειες, νομοθετικές ρυθμίσεις -άλλες από το παράθυρο που πάνε να φέρουν- προσπαθούν να δουν πώς θα χαρίσουν τα εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ που χρωστάει το Μέγαρο Μουσικής ή να κάνουν κάποιες συμφωνίες όπως και με την «FRAPORT», όπου ξαφνικά βλέπουμε ότι αυτή η εταιρεία, η οποία με τα έσοδα του ενός έτους που θα είχαν τα αεροδρόμια -αυτό ήταν το τίμημα επί της ουσίας- άρχισε να βάζει ειδικά τέλη και φόρους, 5.500% αύξηση νομίζω στις άγονες γραμμές, κάτι τέτοια παρανοϊκά και τρελά νούμερα.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που βγήκατε εδώ στο Βήμα και ομιλείτε ως Αξιωματική Αντιπολίτευση και στηλιτεύετε το τι κάνει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, είσαστε το ίδιο συνυπεύθυνοι, διότι κυβερνούσατε πριν από αυτούς, έχετε ψηφίσει όλα τα μνημόνια παρ'όλα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, και δεν δικαιούστε να κουνάτε το δάχτυλο, για μια ακόμη φορά. Αν θέλατε να βοηθήσετε όλους τους ελεύθερους επαγγελματίες όλων των κατηγοριών, θα μπορούσατε να κάνετε πολλά από τα ανωτέρω, όπως είπαμε, να μειώσετε τον ΦΠΑ, να τους έχετε έναν ακατάσχετο λογαριασμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, τελειώνει και η δευτερολογία σας.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Τελιώνω σε τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε. Επιτρέψτε μου.

Δεν είναι μπαταχτήσδες. Σας ζητάνε να έχουν έναν ακατάσχετο λογαριασμό, έναν λογαριασμό από τον οποίο, από τα POS, να κρατάει το κράτος ένα μικρό ποσοστό και το υπόλοιπο να το κρατάνε αυτοί για να μπορέσουν να κινούν τις επιχειρήσεις τους, διότι αν δεν υπάρχει επιχείρηση, μετά το κράτος δεν θα εισπράττει τίποτα απολύτως.

Στην τελική -για να πούμε και κάποια πράγματα- χαρίστε και κάποια δάνεια. Δεν ξέρω, κάποια στυγνά δικτατορικά καθεστώτα χάριζαν τα δάνεια στο παρελθόν. Δύο φορές έχει γίνει αυτό.

Όπως και να έχει, τελειώνοντας θα αναφερθώ γρήγορα στις τροπολογίες. Στις δύο τροπολογίες τασσόμεθα κατά. Θα κάνω κι ένα γρήγορο σχόλιο γι' αυτήν τη φωτογραφική τροπολογία στην κυριολεξία, που ήρθε και ο κ. Δημητριάδης στο Βήμα για να την δικαιολογήσει. Να μας πει μόνο για ποια εταιρεία είναι αυτή η τροπολογία, που είναι δεύτερη φορά που τη φέρνουν και προσπαθούν να την περάσουν με διάφορες πολύ φαιδρές και αστείες τροπολογίες.

Η Χρυσή Αυγή θα δηλώσει «παρών» στο εν λόγω νομοσχέδιο. Λέμε δεν είναι ό,τι πιο ιδανικό, αλλά όταν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι κρέμονται από αυτό, όπως και να έχει, εμείς δεν μπορούμε να τους στερήσουμε αυτήν την ελπίδα μέχρι να έρθει κάτι πολύ καλύτερο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε, κύριε Υπουργέ;

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Περίπου δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, κ. Δήμος Παπαδημητρίου,

για μια παρέμβαση.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να απαντήσω σε μερικές ερωτήσεις που έγιναν και επίσης να τοποθετηθώ για την τροπολογία του κ. Δημητριάδη.

Όπως ξέρετε, το νομοσχέδιο έρχεται στη Βουλή μετά από σκληρή διαπραγμάτευση με τους θεσμούς και κατόπιν διαβούλευσης με εμπλεκόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των τραπεζών και άλλων φορέων. Οι τροπολογίες που κατατέθηκαν, λοιπόν, από τη Δημοκρατική Συμπράταξη, τον κ. Θεοχάρη και τον κ. Καρρά δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές.

Μία ερώτηση που έγινε, ήταν πόσο χρόνο θα πάρει η διαδικασία. Υπολογίζουμε ότι η κανονική διαδικασία δεν θα πάρει παραπάνω από τρεις μήνες, δεν θα υπερβεί τους τρεις μήνες.

Ο κ. Γεωργιάδης ρώτησε ποια είναι τα κίνητρα αυτού του νομοσχεδίου, του εξωδικαστικού μηχανισμού. Είναι πολλά τα κίνητρα, αλλά θα περιοριστώ σε δύο, τα οποία ανέφερα και στην τοποθέτησή μου. Είναι ο συντονισμός όλων των πιστωτών στο ίδιο τραπέζι, που δεν είναι μια εύκολη υπόθεση. Και δεύτερον, το νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα σε κάθε πιστωτή να έχει πλήρη εικόνα των περιουσιακών στοιχείων και οφειλών του κάθε οφειλέτη.

Έχει ειπωθεί -δεν ξέρω ποιος το είπε και ζητώ συγγνώμη γι' αυτό- ότι οι τράπεζες χρηματοδοτούν την πλατφόρμα. Οι τράπεζες δεν χρηματοδοτούν την πλατφόρμα. Χρηματοδοτούν μια μελέτη για τον εξωδικαστικό μηχανισμό και πώς να χρησιμοποιηθεί η πλατφόρμα. Η πλατφόρμα έχει αρχίσει να κατασκευάζεται από τον προηγούμενο Αύγουστο και νομίζουμε ότι όταν το νομοσχέδιο θα έρθει για εφαρμογή ύστερα από τρεις μήνες, θα είμαστε έτοιμοι.

Έχει γίνει μια ερώτηση για τον αριθμό των επιχειρήσεων που θα ενταχθούν στον μηχανισμό. Θα αναφερθώ στον κ. Καρβαβά του ΓΣΕΒΕΕ, που εκτίμησε ότι θα είναι τετρακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι δεν μπορεί κανείς με ακρίβεια να αποτυπώσει πόσες βιώσιμες υπερχρεωμένες επιχειρήσεις θα ενταχθούν στον μηχανισμό. Πάντως, η Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους μάς πληροφορεί ότι θα είναι χιλιάδες επιχειρήσεις.

Θέλω, επίσης, να υπογραμμίσω αυτό που είπε ο κ. Παπαχριστόπουλος για τους αγρότες, ότι οι περισσότεροι αγρότες κρατούν βιβλία εσόδων και εξόδων και συνεπώς, υπάγονται σε αυτό το νομοσχέδιο.

Επίσης, τέθηκε ερώτημα για το τι θα γίνει με τα επιχειρησιακά δάνεια σε ξένο νόμισμα. Τα δάνεια επιχειρήσεων σε ξένο νόμισμα εντάσσονται στον μηχανισμό. Οι τράπεζες μπορεί να μην θέλουν να ενταχθούν, αλλά εντάσσονται.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης μάς έχει διαβεβαιώσει ότι το επόμενο νομοσχέδιο που θα καταθέσει στη Βουλή θα περιέχει και τη διάταξη για την προστασία των στελεχών των τραπεζών και του δημοσίου.

Δεν θα αναφερθώ στον κ. Δένδια, που είπε ότι το νομοσχέδιο ήταν γραμμένο στην αγγλική, ήρθε από το εξωτερικό και μεταφράστηκε εδώ. Ήταν κάπως διαφορετικά τα πράγματα. Το γράψαμε εμείς στα ελληνικά και τα αγγλικά για να το στείλουμε στους θεσμούς.

Τέλος, θέλω να μιλήσω για την τροπολογία του κ. Δημητριάδη. Πολλά ακούστηκαν για την τροπολογία αυτή, ότι είναι φωτογραφική για κάποιους και ότι υπάρχουν υποψίες, ότι υπάρχει διαφορά. Εγώ δεν γνωρίζω τίποτα γι' αυτό και ούτε υποψιάζομαι. Άκουσα την τοποθέτησή του πολύ προσεκτικά και διάβασα την αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας. Και βασισμένος σε αυτά, αποδέχομαι...

(Θόρυβος - έντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δεν ντρέπεσαι; Δεν ντρέπεσαι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ πάρα πολύ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα σηκώσετε το χεράκι σας ένας-ένας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ησυχία!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δεν ντρέπεσαι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Λοιπόν, κύριε Υπουργέ, έχετε να προσθέσετε κάτι άλλο.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Όχι, τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ.

Ο κ. Μπιγιάλας έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι. Ζητώ εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Μπιγιάλας έχει τον λόγο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ζητώ εγώ τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κατά τον Κανονισμό, αντιδρώντας στην τοποθέτηση του Υπουργού.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα πάρετε μετά τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα σηκώσετε το χεράκι σας και θα ψηφίσετε ένας-ένας!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ συνεχίστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Θα πρέπει να ηρεμήσει και το Σώμα.

Μιλάμε για τον εξωδικαστικό μηχανισμό χρεωμένων επιχειρήσεων. Ο τίτλος λέει πολλά. Μπαίνει η αναγκαιότητα, δηλαδή, να φέρουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο. Μπήκε τώρα η αναγκαιότητα; Σαφώς, όχι.

Γιατί δημιουργήθηκε αυτός ο μεγάλος όγκος των χρεωμένων επιχειρήσεων; Δημιουργήθηκε σήμερα; Σαφώς, όχι. Από πού απορρέει αυτή η αναγκαιότητα; Από τη χρεοκοπία της χώρας. Πότε χρεοκόπησε η χώρα; Όλοι το γνωρίζουμε. Το 2008-2009. Γιατί χρεοκόπησε η χώρα; Πάλι το γνωρίζουμε. Ποιοι διοικούσαν όταν χρεοκόπησε η χώρα; Και αυτό νομίζω είναι γνωστό στον ελληνικό λαό.

Άρα, σήμερα σε αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε, άνθρωποι που ευαγγελίζονται ότι θέλουν να βοηθήσουν, δεν μπορούν να βγάλουν την ουρά τους απέξω. Δεν μπορεί να λένε «δεν ψηφίζουμε». Αλλά τι να κάνουμε;

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση και γενικά η Αντιπολίτευση –κατά κύριο λόγο, η Αξιωματική Αντιπολίτευση– αυτό το οποίο βλέπει είναι μόνο χάος. Ό,τι και αν συμβαίνει σε αυτή τη χώρα, επειδή κυβερνάει ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι μόνο χάος. Καταστροφή τα πάντα.

Και φθάνουμε σε σημείο να βλέπουμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία ευαγγελίζεται ότι είναι το φιλελεύθερο κόμμα, το κόμμα που θέλει την επιχειρηματικότητα, που θέλει να λειτουργούν οι επιχειρήσεις και να βοηθάει τις επιχειρήσεις, να κάνει τι; Να έρχεται ενάντια σε έναν νόμο που θα βοηθήσει τις επιχειρήσεις!

Εν πάση περιπτώσει, αν μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο υπάρχουν κάποιες αβλεψίες ή κάποια πράγματα, τα οποία θα ήθελαν μια διόρθωση, εκεί θα ήταν θετική η συμβολή της Αντιπολίτευσης, να έρθει και να πει ναι, στηρίζουμε το νομοσχέδιο. Πρέπει, όμως, να συμβούν ένα, δύο, τρία πράγματα, βοηθώντας πάνω στη φιλοσοφία και τον νόμο, αλλά και τα άρθρα του.

Τελικά, ποιος έχει ιδεολογικές αγκυλώσεις; Εμείς που φέρουμε νομοσχέδιο με εξωδικαστικό μηχανισμό για να βοηθήσουμε τις επιχειρήσεις ή αυτοί οι οποίοι καταψηφίζουν αυτό το νομοσχέδιο; Είναι αυτή, όμως, ιδεολογική αγκύλωση ή η συνθησμένη πρακτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όλα αυτά τα χρόνια που κυβερνά;

Είναι υπέρ του ιδιωτικού τομέα, τελικά, η Νέα Δημοκρατία ή όχι; Είναι υπέρ των κρατικοδοξαίων επιχειρήσεων, υπέρ της κρατικοδοξαίας επιχειρηματικότητας. Γιατί; Γιατί έχει συγκεκριμένο στόχο, να κλείσουν όλες οι μικρές και μικρομεσαίες, για να ενισχύονται τα ολιγοπώλια και τα μονοπώλια, οι μεγάλες αλυσίδες. Αυτός είναι ο στόχος, αυτόν υπηρετούν και άρα, γι' αυτό δεν μπορούν να δεχθούν ένα νομοσχέδιο, το οποίο μπορεί να συμπεριλάβει και μία πολύ μικρή και μικρομεσαία επιχείρηση να δει άσπρη μέρα, να βοηθηθεί.

Μας είπαν, ακόμα εδώ πέρα ότι υπήρχε το πλαίσιο. Μας είπε ο κ. Δένδιας ότι «ναι, πήγαμε να το κάνουμε, αλλά δεν μπορέ-

σαμε να το ολοκληρώσουμε». Και μας είπε ότι δεν το ολοκλήρωσε, γιατί δεν τον άφησε ο Χαρδούβελης -μου φάνηκε κάπως παρ'άξιο αυτό, βέβαια, αλλά είναι σοβαρή ομολογία– κι έμεινε στη μέση ο νόμος και δεν τον προχώρησαν.

Άρα, δηλαδή, ενώ βλέπατε την αναγκαιότητα, δεν είχατε το θάρρος και την τόλμη να το προχωρήσετε. Από την άλλη μεριά, όμως, συμπεριλαμβάνετε μόνο ένα μέρος. Κι έχουμε και την ομολογία του ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι ένα ολιστικό νομοσχέδιο, που συμπεριλαμβάνει όλες τις υποχρεώσεις μιας επιχείρησης. Αυτό γιατί να μην το συνδράμετε και να μην στηρίξετε αυτό το νομοσχέδιο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα είναι ένα. Πιστεύατε, τον Γενάρη του 2015, που βγήκε ο ΣΥΡΙΖΑ, κερδίζοντας ξανά τις εκλογές τον Σεπτέμβρη του 2015 ότι η «αριστερή παρένθεση» θα ήταν ορισμένων μηνών. Τελικά, από ορισμένους μήνες πήγαμε εξάμηνο, πήγαμε χρόνο, ενάμιση χρόνο, δύο χρόνια. Όμως, επειδή θα κλείσει η αξιολόγηση κι επειδή η οικονομία έχει πολύ θετικές προβλέψεις, αυτό είναι που δεν σας αρέσει. Σας ανησυχεί ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν θα πέσει το επόμενο τρίμηνο, το επόμενο εξάμηνο. Θα εξαντλήσει την τετραετία.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό που σας ανησυχεί. Σας ανησυχεί ότι η εξάντληση της τετραετίας θα έρθει με πολύ θετικές αποδόσεις για την οικονομία. Εσάς, τους λάτρεις της ιδιωτικής οικονομίας, δεν σας άκουσα να λέτε τίποτα τελευταία για το Χρηματιστήριο, για το οποίο εμείς δεν έχουμε και ιδιαίτερες ανησυχίες. Πα' όλα αυτά, το ότι έχει μια τελευταία αλματώδη αύξηση, έφτασε στις επτακόσιες και πλέον μονάδες, δεν σας άκουσα να το λέτε, ενώ εάν για κάποια στιγμή πέσει δύο μονάδες, κάνετε ολόκληρο πανηγύρι και φωνάζετε.

Όσον αφορά, βέβαια, τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και της Eurostat, θυμάμαι τον Δεκέμβρη του 2016, αλλά και τον Δεκέμβρη του 2015, όπου συζητούσαμε τον προϋπολογισμό, στον οποίον ήμουν εισηγητής, να ακούμε όλοι τη Νέα Δημοκρατία να λέει: «Δεν πρόκειται να εφαρμοστεί ο προϋπολογισμός, θα είναι ελλειμματικός, θα είναι υφεσιακός, δεν πρόκειται να τον πετύχετε». Τώρα που αποδεικνύεται με τα στοιχεία, όχι μόνο της ΕΛΣΤΑΤ, αλλά και της Eurostat ότι το πλεόνασμα θα είναι 4,2%, το γυρίσατε το καμπανάκι. Λέτε: «Έχετε πολύ μεγάλο πλεόνασμα. Αυτό εδώ πέρα ήταν λάθος».

Κύριοι, πρέπει να ξεκαθαρίσετε. Τελικά, θα μας κατηγορείτε για κάτι που δεν μπορούμε να επιτύχουμε; Όταν το πετυχαίνουμε, θα πρέπει να μας επιβραβεύετε, όχι να μας κατηγορείτε κι όταν προβλέπετε εσείς ότι δεν μπορούμε να επιτύχουμε κάτι, αλλά το επιτυγχάνουμε, πάλι να μας κατηγορείτε ότι ήταν λάθος.

Αυτά τα δύο χρόνια, όμως, τι έχουμε συνθηθεί από τη Νέα Δημοκρατία; Έχουμε συνθηθεί κραυγές, συνθήματα και καταστροφολογία. Από πού απορρέουν οι κραυγές και τα συνθήματα; Απορρέουν από την αβεβαιότητα, από τον φόβο σας ότι τελικά δεν θα είναι αριστερή παρένθεση αυτή η Κυβέρνηση.

Κι εκεί μπαίνει ένα άλλο ζήτημα. Υπάρχει ένα πολιτικό ζήτημα. Έχετε πρόβλημα στρατηγικής, έχετε πρόβλημα αφήγηματος, έχετε πρόβλημα αντιπολίτευσης. Γιατί η διαπραγμάτευση θα κλείσει, το βλέπετε. Και θα κλείσει με τους καλύτερους οιωνούς. Αυτό το βλέπετε. Και θα ρυθμιστεί και το χρέος. Μας λέγατε ότι είναι βιώσιμο, αλλά τελικά δεν είναι βιώσιμο, όμως θα ρυθμιστεί και θα γίνει βιώσιμο. Αυτό σας ανησυχεί. Και όλο αυτό το πράγμα σας ανησυχεί, δηλαδή ότι αυτή η Κυβέρνηση και στις επόμενες εκλογές θα είναι παρούσα και θα έχει και τη θετική ανταπόκριση των πολιτών. Αυτό είναι που σας ανησυχεί.

Να ξεκαθαρίσουμε και κάτι ακόμη. Μιλήσατε για τον Πρωθυπουργό, ο οποίος είπε ότι εάν δεν ρυθμιστεί το χρέος, δεν θα εφαρμόσουμε τα μέτρα. Συγγνώμη, λίγους νόμους γνωρίζετε εσείς που ψηφίστηκαν και δεν εφαρμόστηκαν; Εδώ είναι η πολιτεία, εδώ είναι η υπεύθυνη Κυβέρνηση, η οποία εφόσον δεν ρυθμιστεί το χρέος, μπορεί να μην εφαρμόσει τα μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Μπιγιάλα, τελείωσε ο χρόνος σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Τελειώνω σε τριάντα δευτερόλεπτα.

Τώρα, όσον αφορά την προψηφίση των μέτρων, ο ν.4172/2013

εφαρμόστηκε στη φορολογική του δήλωση και ειδικά και για τους αγρότες το 2015. Και να πούμε κι ένα που δεν εφαρμόστηκε από τον ίδιο νόμο, που δεν το εφάρμοσε η ίδια η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Ήταν δικό σας νόμος ψηφισμένος. Τις επιδοτήσεις, οι οποίες εντάσσονταν στο ακαθάριστο εισόδημα στων αγροτών και φορολογούνταν από το πρώτο ευρώ, εμείς τις κάναμε με 12.000 ευρώ αφορολόγητο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Μπιγιάλα, τελειώστε. Πιάσατε όλα τα θέματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Κλείνει, κύριε Πρόεδρε. Θέλω να κάνω μια επισημάνση στον Υπουργό.

Είπατε ότι θα γίνει επανίδρυση των κλειστών επιχειρήσεων. Θέλω να βάλω το εξής ερώτημα. Ποιο θα είναι το έτος διακοπής; Υπάρχει έτος διακοπής; Ή άσχετα από το έτος διακοπής, ποια θα είναι η τριετία που θα περιλαμβάνεται; Νομίζω ότι αυτά θα πρέπει να διευκρινιστούν. Δεν ξέρω εάν διευκρινίζονται στη νομοτεχνική βελτίωση. Και ποια θα είναι η τριετία που θα έχει και την κερδοφόρα χρήση, τη μία, για να ενταχθεί; Αυτά είναι ένα ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, κύριε Μπιγιάλα, τελειώσε ο χρόνος!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΓΙΑΛΑΣ: Όσον αφορά το ακαταδίωκτο για στελέχη τραπεζών που λέμε, θα έρθει στις επόμενες δεκαπέντε μέρες. Πρέπει να υπάρχουν οι ασφαλιστικές δικλίδες, κύριε Υπουργέ, για να μην βοηθηθούν τα λαμόγια και οι «ημέτεροι» κάποιων ανθρώπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος δημιουργεί ελπίδες. Χρειάζεται άμεσα, κύριε Υπουργέ, το τρίμηνο να γίνει όσο το δυνατόν συντομότερος χρόνος. Πρέπει να λειτουργήσει άμεσα ο νόμος, γιατί η αγορά το περιμένει και ελπίζει. Θα είναι σημαντικό το στοιχείο – αυτό που εκτιμούν οι τράπεζες – ότι απ' αυτούς τους τετρακόσιους χιλιάδες, που θα μπουν μπορεί όντως να αποδώσει ένα 35% με 40%. Είναι δεκάδες χιλιάδες οι επιχειρήσεις. Θα είναι όντως μεγάλη αιμοδοσία της οικονομίας. Θα είναι σημαντικό βήμα για να περάσουμε στην ανάπτυξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω δικαίωμα από τον Κανονισμό μετά την τοποθέτηση του Υπουργού, να ζητήσω τον λόγο από το Προεδρείο για δύο λεπτά. Σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, έχω τρία θέματα. Το πρώτο θέμα είναι σχετικά με τον χρόνο. Απαντήσατε, τρεις μήνες. Ευχαριστώ για την απάντηση. Βέβαια, σας ρώτησα πόσο χρόνο υπολογίζει, εκτιμά ο Υπουργός, το Υπουργείο ότι θα χρειαστεί, για να διανυθεί όλη η πορεία. Δεν ρώτησα πότε θα αρχίσει η εφαρμογή του νόμου σας. Δεν ξέρω το τρίμηνο, που απαντήσατε, τι από τα δύο αφορά. Πάντως, το ρολόι του χρόνου γράφει. Εάν έχετε την καλοσύνη, πείτε μέχρι το τέλος της συνεδρίασής τι αφορά το τρίμηνο, που είπατε. Αφορά χρόνο έναρξης εφαρμογής σε σχέση με την πλατφόρμα κ.λπ. ή διάνυση χρόνου...

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Το δεύτερο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το δεύτερο; Μάλιστα. Άρα, έχουμε ένα στοιχείο, για να εκτιμήσουμε στο μέλλον τη θετική ή την αρνητική μας κριτική.

Δεύτερον, δεν είπατε κάτι σχετικά με αυτό που σας προτάθηκε από πολλές πλευρές σχετικά με την κατάργηση ή την άλλη ρύθμιση της δικαστικής επικύρωσης του εξωδικαστικού συμβιβασμού. Εάν είπατε κάτι, δεν υπέπεσε στην αντίληψή μου. Νομίζω, όμως, ότι δεν είπατε.

Οι συνάδελφοι που υποστηρίζουν το σχέδιο νόμου, αναφερόμενοι στη συζήτηση των φορέων, μίλησαν για τον κ. Κροκίδη και για τον κ. Μίχαλο. Οι άνθρωποι αυτοί είχαν πει «ναι» και στη νομοθεσία για την κατάργηση των αδειοδοτήσεων. Και όπως είπα στην ομιλία μου, αυτή η νομοθεσία έναν χρόνο μετά δεν εφαρμόζεται.

Εν προκειμένω, πέραν αυτών των δύο ανθρώπων, γιατί να έχουν αρνητική προδιάθεση, αφού πάει να λυθεί ένα θέμα; Δεν

είναι νομοθέτες. Την πρόθεση της Κυβέρνησης σχολιάζουν θετικά- υπάρχει και ο κ. Καραμούζης, ο οποίος για την περιαφή της απόφασης του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τον τύπο της απόφασης του πολυμελούς πρωτοδικείου, σας είπε να μην το κάνετε αυτό, γιατί είναι χρονοβόρο. Ή έστω – κάτι που είναι πολύ σοβαρό – εάν είναι να το δέχεστε, να πάει παράλληλα ο χρόνος, να μην καθυστερεί την έναρξη εφαρμογής του εξωδικαστικού συμβιβασμού. Είναι καλό αυτό.

Υπάρχει βέβαια, και η δική μας γνώμη, αλλά και του κ. Αθανασίου – αν τον άκουσα καλά – που λέει ότι θα μπορούσατε να προσφύγετε στη δικαιοσύνη, εάν το θέλετε – αν και δεν χρειάζεται – αλλά εν πάση περιπτώσει, ζητήστε να αποφασίζει η Πρόεδρος με πράξη. Δεν είναι ανάγκη να γίνει δίκη πολυμελούς πρωτοδικείου για να υπάρξει απόφαση. Αυτό συνιστά λόγο καθυστέρησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Το τρίτο θέμα έχει να κάνει με την τροπολογία. Εγώ, όταν έθεσε το θέμα ο κ. Κεγκέρογλου, αιφνιδιάστηκα. Δεν ήξερα τι κρύβεται πίσω απ' αυτήν την τροπολογία. Όλα τα site, όμως, τώρα πια ενημερώνουν για μια συζήτηση που είχε γίνει και πέρυσσι με πολύ έντονο τρόπο. Δεν έτυχε να είμαι παρών. Αφορά συγκεκριμένο επιχειρηματία ή περισσότερους. Πείτε μας –ας πει ο προτείνων Βουλευτής– ποιους αφορά. Έχει κάποιον εικόνα;

Δεύτερον, γιατί η Κυβέρνηση αφού τη θέλει, δεν αναλαμβάνει την ευθύνη –προτείνουμε να το κάνει έτσι– να φέρει η ίδια τη ρύθμιση, με έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ούτως ώστε να ξέρετε ότι ενημερώνεται το Σώμα εντίμως και το Σώμα αντίστοιχα ανταποκρίνεται ή δεν ανταποκρίνεται; Εσείς πρέπει να πάρετε την ευθύνη. Κρύβεστε πίσω από Βουλευτή;

Τέλος, πόσα λεφτά είναι αυτά, τα οποία θα χάσει το δημόσιο; Έχει να κάνει με πρόστιμα, χρηματικές ποινές από λαθρεμπόριο. Πόσα λεφτά είναι αυτά;

Κύριε Πρόεδρε, θα κάνουμε πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καλώς, εντάξει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα σηκώσετε τα χεράκια σας, όποιοι το ψηφίσετε, ένας, ένας και θα ακούγεται και το όνομά σας! Μπαμπασιές εδώ δεν θα γίνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας παρακαλώ! Να τελειώσω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το νόημα της ονομαστικής ψηφοφορίας το γνωρίζουμε όλοι καλά. Ο χρόνος τελειώνει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μία φράση και τελειώσα.

Αν η Κυβέρνηση δεν το κάνει αυτό, είναι απολύτως εκτεθειμένη. Κομπίνες που έχουν κάποιο σκοπό και σε επικοινωνίες και μέσα ενημέρωσης μέσω τέτοιων ρυθμίσεων, δεν θα περάσουν από τη Βουλή, τουλάχιστον χωρίς να πάρετε όχι μόνο την ευθύνη, αλλά και τη ντροπή.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Επειδή ο κ. Λοβέρδος προανήγγειλε κάτι, αν συμβεί αυτό, να διαχειριστούμε τον χρόνο και να γίνει η ονομαστική ψηφοφορία έγκαιρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα γίνει όποτε πρέπει, κύριε Πρόεδρε. Ό,τι προβλέπει ο Κανονισμός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κάνοντας χρήση του δικαιώματός μου ως Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, μετά την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού, θα μιλήσω μόνο για τη συγκεκριμένη τροπολογία πάρα πολύ σύντομα.

Σας είπα, κύριε Υπουργέ, και στην ομιλία μου ότι από τη στιγμή που πρόκειται για ένα σοβαρό ζήτημα και θέλει να το αντιμετωπίσει αυτή η τροπολογία, ας το φέρετε με την κανονική διαδικασία ως υπουργική ρύθμιση, για να μπορεί ακριβώς να υπάρχει απ' αυτήν τη ρύθμιση και η εκτίμηση του Γενικού Λογιστηρίου

του Κράτους. Υπάρχουν απώλειες; Δεν υπάρχουν απώλειες; Τι ύψους απώλειες είναι αυτές για το δημόσιο; Ποιοι ωφελούνται απ' αυτήν τη ρύθμιση, αν ωφελούνται κάποιοι;

Διαφορετικά, με αυτόν τον τρόπο, διαμορφώνεται ένα πολύ άσχημο περιβάλλον. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί η Κυβέρνηση δεν πρέπει μόνο να είναι –αν είναι– τίμια, αλλά πρέπει και να φαίνεται. Και με τέτοιου είδους μεθοδεύσεις, κύριε Υπουργέ, όχι μόνο δεν φαίνεστε τίμιοι, αλλά αντίθετα δημιουργείτε το πεδίο για να αποτυχθούν οτιδήποτε αντιλήψεις και απόψεις, υπαρκτές ή όχι.

Απ' αυτήν την άποψη, εμείς σας λέμε και πάλι να αποσύρετε την τροπολογία, να μην την κάνετε αποδεκτή και να έρθει με την κανονική διαδικασία. Στο χωριό μου λένε «καθαρός ουρανός, αστραπάς δεν φοβάται». Με τέτοιες μεθοδεύσεις φαίνεται ότι φοβάστε, όχι μόνο τις αστραπές, αλλά και το θρόισμα των φύλλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Καραθανασόπουλε, σας ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Αμυράς για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ήμασταν εδώ με τον κ. Καρρά και σπάγαμε το κεφάλι μας πού την έχουμε ξαναδεί αυτήν την τροπολογία. Πέρυσι, λοιπόν, –δεν ήσασταν εσείς εδώ σε αυτήν την Αίθουσα– πάλι νύχτα είχε έρθει μία αντίστοιχη βουλευτική τροπολογία και τότε είχαν βγει στην επιφάνεια κάποια στοιχεία για το πού αφορούσε, δηλαδή κάποιες εταιρείες, που έχουν αποθήκες καυσίμων στη βόρεια Ελλάδα. Σας λέμε, λοιπόν, «μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη», τρεις και μας έπιασε η μπόχα από τα καύσιμα τα λαθραία.

Σας λέμε, λοιπόν, εμείς, ως Ποτάμι, αποσύρετε αυτήν την τροπολογία ή πείτε μας τώρα, εδώ ποιες εταιρείες αφορά και ποιο είναι το ποσό που το ελληνικό δημόσιο θα χάσει από τον καταλογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εντάξει, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τι εντάξει; Εδώ μιλάμε για το λαθραίο καύσιμο, που υποτίθεται αυτή η Κυβέρνηση μέσα στον πρώτο χρόνο της θα έφερνε από την καταπολέμησή του βεβαιωμένους φόρους ενός δισεκατομμυρίου ευρώ. Και εδώ τώρα πάτε να μας πάρετε και τα υπόλοιπα; Πήγαμε, δηλαδή, για μαλλί και βγαίνουμε κουρεμένοι;

Αποσύρετέ την, κύριε Υπουργέ, ή αλλιώς ανεβείτε στο Βήμα και πείτε μας ποιες εταιρείες αφορά και πόσα χρήματα θα χάσει το κράτος από τη μη καταπολέμηση του λαθρεμπορίου και τη νομιμοποίηση του λαθρεμπορίου καυσίμου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Μεϊκόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πάντως είναι πραγματικά φοβερό. Εάν παρακολουθήσει κανείς με προσοχή τις τοποθετήσεις των, αγαπητών κατά τα άλλα, συναδέλφων της αντιπολίτευσης, νομίζω θα εκπλαγεί αν διαπιστώσει ότι η ρητορική τους αφορά μια Ελλάδα η οποία δημιουργήθηκε ξαφνικά στις 26 Γενάρη του 2015. Μέχρι τότε δεν υπήρχε ούτε δημόσια διοίκηση, ούτε φορολογία, ούτε δάνεια, ούτε τράπεζες, τίποτα. Είναι πραγματικά φοβερό και δεν μπορώ να αντιληφθώ αυτήν τη ρητορική και αυτήν την αφήγηση.

Αναφορικά με το εν λόγω νομοσχέδιο νομίζω ότι και η εισήγητριά μας και ο Υπουργός, αλλά και οι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης έχουν αναλύσει επαρκώς τα άρθρα και τις διατάξεις του, οπότε θα προσπαθήσω λίγο κωδικοποιημένα και πολύ σύντομα να αποδώσω σε λίγο χρονικό διάστημα την ουσία του.

Κατ' αρχάς, πριν μιλήσω επί της ουσίας, θα μου επιτρέψετε τρία πρώτα σχόλια. Ακούω από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης την κατηγορία για προχειρότητα. Νομίζω ότι είχαν την ευκαιρία τους. Υπήρχε συγκεκριμένος νόμος στο παρελθόν. Πενήντα τέσσερις ήταν οι επιχειρήσεις που υπήχθησαν στο καθεστώς αυτό. Τρεις μόνο διευθετήθηκαν.

Ακούω το επιχείρημα ότι δεν είναι εξωδικαστικός συμβιβασμός, αλλά στην ουσία, εφόσον θα πρωτοδικούν οι υποθέσεις, πρόκειται για δικαστικό συμβιβασμό. Εγώ καλώ τους συναδέλ-

φους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μας περιγράψουν έναν τρόπο με τον οποίο η συμφωνία όλων των συμβαλλόμενων μερών θα είναι δεσμευτική και θα έχει μία νομική επικύρωση. Εφόσον, επομένως, δεν υπάρχουν ούτε και οι εφέσεις, αυτές οι υποθέσεις λογικά θα διευθετούνται γρήγορα.

Ένα τρίτο σχόλιο είναι το ακόλουθο. Ακούω το τελευταίο χρονικό διάστημα και δημοσιογράφους αλλά και συναδέλφους της αντιπολίτευσης να χρησιμοποιούν συνέχεια ένα τοπίο ότι το ιδιωτικό χρέος, τα χρωστούμενα δηλαδή χρήματα των Ελλήνων πολιτών, ανέρχεται στα 94 δισεκατομμύρια ευρώ. Φαντάζομαι ότι κανείς μέσα σε αυτή Αίθουσα δεν είναι αφελής ώστε να πιστέψει ότι τα 94 δισεκατομμύρια ευρώ δημιουργήθηκαν τα δύο τελευταία χρόνια. Προφανώς τα χρωστούμενα αυτά είναι αποτελέσματα συγκεκριμένων επιλογών, πολιτικών επιλογών, και υπάρχουν και συγκεκριμένες πολιτικές ευθύνες.

Αναφορικά, τώρα, λοιπόν με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, νομίζω ότι αποτελεί μια πολύ σημαντική και ολοκληρωμένη παρέμβαση ακριβώς για τη ρύθμιση του ιδιωτικού χρέους που καταπνίγει την αγορά τα τελευταία χρόνια. Αφορά λοιπόν χρέη προς τράπεζες, δημόσιο, μεγάλους προμηθευτές και ασφαλιστικά ταμεία. Ποιος, κωδικά, είναι ο στρατηγικός στόχος; Αφ' ενός είναι η διάσωση των βιώσιμων επιχειρήσεων και αφ' ετέρου η διασφάλιση των θέσεων εργασίας.

Με τον εξωδικαστικό λοιπόν αυτό μηχανισμό γίνεται μια συνολική διαπραγμάτευση του οφειλέτη με όλους τους πιστωτές στο ίδιο τραπέζι. Για πρώτη φορά ο οφειλέτης θα καταθέτει προτάσεις προς τους πιστωτές και αυτοί με τη σειρά τους αντιπροτάσεις, με την τελική όμως απόφαση να ανήκει στην επιχείρηση που οφείλει. Νομίζω ότι το καίριο σημείο είναι πως η διευθέτηση των οφειλών, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα γίνεται με κριτήριο το μέγεθος της επιχείρησης και των χρεών της, αλλά με κριτήριο την πραγματική ικανότητα της επιχείρησης να αποπληρώσει τις οφειλές της και να συνεχίσει τη βιώσιμη λειτουργία της.

Τι μπορεί λοιπόν να επιτευχθεί για τον οφειλέτη με τον εξωδικαστικό μηχανισμό; Πολύ κωδικά: Γενναίες μειώσεις επιτοκίων, επιμηκύνσεις της περιόδου αποπληρωμής αλλά ακόμη και διαγραφές οφειλών υπό προϋποθέσεις.

Ποιες είναι οι δυνατότητες, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, που δίνει στην οικονομία ο εξωδικαστικός συμβιβασμός; Αφ' ενός τη δυνατότητα στις τράπεζες να βελτιώσουν τους ισολογισμούς τους μειώνοντας τα κόκκινα δάνειά τους, αφ' ετέρου για το δημόσιο δίνεται η δυνατότητα βελτίωσης των εσόδων μέσω της μείωσης των ληξιπρόθεσμων οφειλών του και τέλος υπάρχει μια σημαντική ανάσα ρευστότητας στην αγορά μέσω της πληρωμής των προμηθευτών.

Νομίζω ότι και στο εφαρμοστικό κομμάτι, αναφορικά με τους χρόνους εφαρμογής της συγκεκριμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας, ήδη στις 2 Μαΐου θα λειτουργήσουν δύο καινούρια γραφεία ενημέρωσης και εξυπηρέτησης δανειοληπτών σε Αθήνα και Πειραιά, τις επόμενες εβδομάδες στις πρωτεύουσες όλων των περιφερειών της χώρας και μέσα στο καλοκαίρι θα γίνει εφαρμογή και καθολικά σε όλη τη χώρα.

Πρόκειται για μια πολύ καλή νομοθετική ρύθμιση. Νομίζω ότι αν προκύπτουν και πεδία νομοθετικών βελτιώσεων, θα είμαστε εδώ πέρα το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα για να τα διευθετούμε και αυτά. Όλα αυτά πολύ κωδικά.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε κι εμείς για τη διαχείριση του χρόνου.

Τον λόγο έχει η κ. Καφαντάρη.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που το περιμένει εδώ και πολύ καιρό ο εμπορικός και ο επιχειρηματικός κόσμος και νομίζω ότι θα δει σήμερα και θα συνειδητοποιήσει ότι αυτοί οι οποίοι το παίζουν –επιτρέψτε μου– «προστάτες» της επιχειρηματικότητας και του ιδιωτικού τομέα, αυτό το νομοσχέδιο το καταψηφίζουν, ένα νομοσχέδιο το οποίο προσπαθεί να δώσει ζωή στην υγιή επιχειρηματικότητα. Καταλαβαίνω πολύ καλά την αντιπολίτευση και τη Νέα Δημοκρατία, κατανοώ την αμηχανία στην οποία βρίσκονται και την κρίση, διότι βλέπουμε ότι η συμφωνία με τους δανειστές προχωρεί προς ολοκλήρωση, βλέπουμε ότι προχωρεί η

ολοκλήρωση της αξιολόγησης, που θα γίνει άμεσα.

Εδώ θα ήθελα να πω ότι η Κυβέρνηση με την πολιτική της, την πολιτική που έχει να κάνει με την πάταξη της φοροδιαφυγής, του λαθρεμπορίου κλπ., έφερε έσοδα στο ελληνικό δημόσιο και ο ελληνικός λαός με τις θυσίες που έκανε αυτά τα χρόνια έφερε πάλι το αποτέλεσμα συνολικά αυτού του σοβαρού πρωτογενούς πλεονάσματος, το οποίο ήταν ένα ισχυρό διαπραγματευτικό χαρτί, ούτως ώστε να προχωρήσουμε στην ολοκλήρωση της αξιολόγησης.

Διαψεύστηκαν αυτή τη στιγμή οι εγχώριες Κασσάνδρες -μιλάω για την Αντιπολίτευση και δη την Αξιωματική Αντιπολίτευση- που έλεγαν ότι δεν θα κλείσει η αξιολόγηση, το θέμα «εκλογές», να φύγει ο Τσίπρας. Τα ακούσαμε όλα αυτά πάρα πολύ.

Και εδώ θα ήθελα να πω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επί του πιεστηρίου σήμερα τι έγινε στο Ευρωκοινοβούλιο. Όταν συζητούνταν η πορεία της ολοκλήρωσης της αξιολόγησης, για άλλη μια φορά οι Ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ αμφισβήτησαν τα στοιχεία σε σχέση με το πρωτογενές πλεόνασμα, τα οποία αναφέρθηκαν από τον κ. Μοσχονομίδη και τον κ. Ντάισεμπλουμ και έγινε μια σοβαρή συζήτηση.

Εδώ πέρα, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι βρίσκατε πράγματι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σε δύσκολη θέση, ίσως σε στρατηγικό αδιέξοδο, θα έλεγα, διότι πρώτα και κύρια, εξασφαλίζοντας και ολοκληρώνοντας την αξιολόγηση και με τη συμφωνία, θα υπάρχει ένας καθαρός χρόνος για την Κυβέρνηση να προχωρήσει στην ολοκλήρωση της προεκλογικής της δέσμευσης που έχει να κάνει με την πάταξη της διαφθοράς, της διαπλοκής, έχει να κάνει με τις εξεταστικές οι οποίες θα μας δείξουν το γιατί μπήκαμε σε αυτή την πολιτική των μνημονίων.

Η Κυβέρνηση ψηφίστηκε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τον ελληνικό λαό για να βγάλει τη χώρα από αυτή την κρίση και την επιτροπεία και να σταθεί η κοινωνία όρθια και βέβαια να οδεύσουμε στην αναπτυξιακή πορεία αυτού του τόπου.

Όμως, είναι η κατάσταση η οποία βιώνουμε και στην οικονομία και στην επιχειρηματικότητα, για πανηγυρισμούς; Σφώς θα απαντήσω «οχι». Όμως, ουσιαστικά αυτό το οποίο φαίνεται είναι μια χαραμάδα ελπίδας πια και με την ολοκλήρωση της αξιολόγησης να προχωρήσουμε στην ανηφόρα της δημιουργίας και της ανάπτυξης.

Είναι η κατάσταση στον εμπορικό κόσμο εξαιρετική; Κανείς δεν θα πει «ναι». Πραγματικά η κατάσταση είναι δύσκολη και επιβαρύνθηκε ιδιαίτερα και φτάσαμε εδώ σήμερα και από την τετραετία του 2010-2014 και έχουμε συνολικά τώρα επτά χρόνια κρίσης. Όμως, επιτέλους έρχεται ένα νομοσχέδιο το οποίο ουσιαστικά προσπαθεί να αποτελέσει ένα εργαλείο ρύθμισης χρεών τα οποία δρουν ανασταλτικά ουσιαστικά στην ανάπτυξη και στην επιχειρηματική δραστηριότητα.

Το εν λόγω νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα να είναι επίκεντρο της διαπραγμάτευσης των χρεών ο ίδιος ο οφειλέτης. Δεν έχουν πλέον τον κύριο λόγο οι τράπεζες, όπως ίσχυε παλιά. Έχει σημασία αυτό, καθώς ο εξωδικαστικός αυτός μηχανισμός είναι μια μόνη διαδικασία στην οποία κάθονται οι πιστωτές, η επιχείρηση και ο μεσολαβητής να βρουν μια λύση. Ουσιαστικά πρόκειται για μια άλλη φιλοσοφία. Όλοι θα επιδιώξουν το καλύτερο. Όμως, το κύριο είναι ότι συνεχίζεται η λειτουργία της επιχείρησης. Συνεχίζει να προσφέρει στην οικονομία η επιχείρηση που είχε τα δυσβάσταχτα αυτά χρέη. Συνεχίζουν να μην γίνονται απολύσεις εργαζομένων, και βέβαια, όπως είπαμε αρχικά, στο επίκεντρο είναι οι υγιείς επιχειρήσεις.

Όμως, αυτό, το οποίο θα ήθελα να τονίσω είναι και η άλλη ποιότητα της πολιτικής αυτής της Κυβέρνησης και της λειτουργίας. Έγινε σοβαρή διαβούλευση. Έγινε διαβούλευση στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου με τους φορείς, που πάρα πολλοί ήταν από τον εμπορικό κόσμο -και το γνωρίζουμε- και από την ΕΣΕΕ και από την ΓΣΕΒΕΕ. Είπε ότι είναι μια τελευταία ευκαιρία για τις επιχειρήσεις σε ανακοίνωσή της η ΕΣΕΕ και πολλές από τις παρατηρήσεις αυτές λήφθηκαν υπ' όψιν από τον αρμόδιο Υπουργό και φάνηκε και στο νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω το εξής: Μου προξενεί εντύπωση ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιμένει σε παρατηρήσεις σε σχέση με το νομοσχέδιο, οι οποίες έχουν απαντηθεί και πολλές έχουν συμπεριληφθεί στον νόμο.

Θα ήθελα να πω για τον κ. Δένδια ότι ουσιαστικά έκανε την αυτοκριτική του και είπε σήμερα «δεν προχώρησε ο νόμος τον οποίο εγώ είχα συντάξει ως επικεφαλής Υπουργός». Την ίδια στιγμή έρχεται η Νέα Δημοκρατία και μας λέει «γιατί αυτό τον νόμο δεν τον προχωρείτε και δεν τον ψηφίζετε;».

Εμείς, η Κυβέρνηση, αναλάβαμε την ευθύνη με αυτό το νομοσχέδιο γιατί μας ενδιαφέρει η επιχειρηματικότητα.

Μας ενδιαφέρει η μικρομεσαία επιχείρηση, που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας, που μπορεί να συμβάλει στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας που είναι και το κύριο ζητούμενο.

Θα κλείσω, όμως, έτσι όπως άρχισα. Μας ακούν και κρίνουν πολλοί επιχειρηματίες, οι οποίοι βλέπουν ποιος πραγματικά ενδιαφέρεται για την επιχειρηματικότητα. Και οι κακοί κρατιστές του ΣΥΡΙΖΑ, όπως μας κατηγορούν, παίρνουν πραγματικά μέτρα και ευθύνη για την τόνωση πραγματικά της υγιούς επιχειρηματικότητας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και επτά εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Τριανταφύλλου έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από λίγο υπήρξε μία τοποθέτηση από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Είναι καθ' όλα θεμιτή μία διαφοροποίηση -και έντονη- για οποιαδήποτε τροπολογία, για οποιοδήποτε νομοσχέδιο. Είναι αδιανόητο, όμως, να υπάρχουν εκφράσεις όπως «κακομοίρης». Θα μου πείτε ότι έχουν ακουστεί άλλες και άλλες εκφράσεις, εγώ στέκομαι στο «κακομοίρης» που ακούστηκε; Είναι σημαντικό, όμως. Ποιος νομίζει ότι είναι ο κ. Λοβέρδος και ο κάθε κύριος Λοβέρδος εδώ μέσα; Όλοι έχουμε κριθεί και ο κ. Λοβέρδος και εμείς. Εμείς βέβαια είμαστε άγνωστοι σε σχέση με τον κ. Λοβέρδο. Ωστόσο, είναι πραγματικά αδιανόητο -και το ακούμε όλοι σαν μη συμβαίνει τίποτα- να βλέπουμε μία συμπεριφορά η οποία αγγίζει την αχρείστητητα.

Κακός είναι ο άνθρωπος που του αρέσει να ντροπιάζει τους άλλους, λέει κάποιος, και νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι μπορεί να λέμε διάφορα και να αντιπαρτιθέμεθα πολύ σφοδρά -και καλά κάνουμε- επί του πολιτικού, αλλά τέτοιου είδους εκφράσεις είναι αδιανόητες. Νομίζω ότι ο καθένας από εσάς θα πρέπει να το δει και θα πρέπει να τοποθετηθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Άρα, τώρα κάνετε και την αυτοκριτική σας για το 2015, το 2016, γι' αυτά που λέγατε.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Κύριε Αμυρά, πρώτον, δεν σας διέκοψα καθόλου όταν μιλήσατε, δεύτερον δεν έχω κανένα πρόβλημα με την αυτοκριτική. Και μιας και ρωτάτε, θα σας πω ευθέως ότι δεν μετανιώνω για τίποτα. Είμαι από τους ανθρώπους που επιμένουν ότι δεν υπάρχουν μονόδρομοι και να ακουστεί εδώ καθαρά και στεντόρεια ότι μονόδρομοι δεν υπάρχουν. Ο μόνος μονόδρομος τον οποίο αποδέχομαι είναι ο αγώνας που πρέπει να κάνει ατομικά και συλλογικά ο καθένας για να αλλάξει τη θέση του. Πάμε παρακάτω.

Κάποια σημεία και για το νομοσχέδιο, αλλά πριν πάμε στο νομοσχέδιο, μιας και μιλάμε για τη σημερινή κατάσταση της χώρας -και νομίζω ότι όλοι οι συνάδελφοι παρά τις διαφορετικές προ-seγγίσεις το έχουν αναφέρει- θα πρέπει να σκεφθούμε ποιες πρέπει να είναι οι στρατηγικές μας επιλογές. Στρατηγική επιλογή

και στόχος είναι η ανάπτυξη και ενίσχυση βιώσιμων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων που θα έχουν και πρέπει να έχουν σημαίνοντα και καταλυτικό ρόλο στο νέο αναπτυξιακό υπόδειγμα, με κύρια χαρακτηριστικά τη δίκαιη και βιώσιμη ανάπτυξη.

Στο παρελθόν υπήρξε ένας φαύλος κύκλος ύφεσης και λιτότητας που κατέστρεψε μεθοδικά τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και αυτή η καταστροφή με τη σειρά της των μικρομεσαίων επιχειρήσεων δημιούργησε και άλλη ύφεση και άλλη λιτότητα. Τα μνημόνια δεν είναι μόνο κάποια οικονομικά μέτρα που παίρνουν οι κυβερνήσεις, είναι προσπάθεια για αναπροσαρμογή και ανακατάταξη του κεφαλαίου εν μέσω και διά μέσου και άλλων γεωπολιτικών εξελίξεων, εντάσεων, ακόμα και πολέμων πολλές φορές.

Η σημερινή νομοθετική ρύθμιση αποτελεί ένα μόνο σημείο - όχι το μοναδικό - από παρεμβάσεις και πρωτοβουλίες που είναι απαραίτητες για μια ανάπτυξη που θα στηρίζεται στην παραγωγή, πρωτοβουλίες που έχουν να κάνουν με τη δημιουργία ειδικών αλλά και εναλλακτικών χρηματοδοτικών εργαλείων. Και όλοι οι θιασώτες εδώ μέσα της Αντιπολίτευσης -και αναφέρομαι συγκεκριμένα στα περισσότερα κόμματα της Αντιπολίτευσης και της μειζονος Αντιπολίτευσης και όχι μόνο- μάλλον μας έχουν γεμίσει με καταναλωτικά πρότυπα παρά με επενδύσεις τόσα χρόνια.

Φαντάζομαι ότι όλοι εσείς διαβάσετε ανακοινώσεις του ΣΕΒ. Και τι λέει, λοιπόν, ο ΣΕΒ; Διάβασα και σήμερα μια ανακοίνωση. Λέει ότι όλα αυτά τα «χρυσά» χρόνια, η ευημερία των δανεικών χωρίς παραγωγή, με καταστροφή της παραγωγής, χωρίς σωστή διανομή, με σπάταλη για μερικούς και όχι για τον λαό διανομή και αδικία ταυτόχρονα, τι έφερε; Έφερε από το 2000 μέχρι το 2009 τις χαμηλότερες επενδύσεις στην Ελλάδα σε σχέση με την Ευρώπη. Από το 2000, ξαναλέω, μέχρι το 2009. Αλήθεια, γιατί; Γιατί όλα αυτά τα χρόνια, που ήταν χρόνια ευημερίας, όπως λέτε, χρόνια δανεικών -και δεν το λέω εγώ, δεν το λέει ένας συριζαίος, δεν το λέει κάποιος από την Αριστερά, το λέει ο ΣΕΒ- είχαμε τις λιγότερες επενδύσεις στην Ελλάδα; Εγώ θα ήθελα πραγματικά να ακούσω μια απάντηση.

Θα ήθελα να ακούσω, επίσης, και τι έφταιξε, γιατί αυτά τα στοιχεία είναι στοιχεία πραγματικά.

Δεν θα αναφερθώ στις αντεγκλήσεις για τα οικονομικά στοιχεία που παρατίθενται από την Αντιπολίτευση και από την Κυβέρνηση. Αντί το *salis grano*, προσθέτω και λίγο αλάτι και προχωρώ. Αυτό κάνει η Αντιπολίτευση.

Να πω πολύ γρήγορα, μιας και έχω πολύ λίγο χρόνο, στο νομοσχέδιο. Είπα και πριν ότι η υπερχρέωση των επιχειρήσεων και τα συσσωρευμένα επιχειρηματικά κόκκινα δάνεια είναι από τα μεγαλύτερα προβλήματα που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της επταετίας της κρίσης. Τα στοιχεία που κομίζουν οι αρμόδιες υπηρεσίες για την ύπαρξη μεγάλου ιδιωτικού χρέους δεν αναφέρονται στους λεγόμενους στρατηγικούς κακοπληρωτές, αλλά σε επιχειρηματίες που στην πλειοψηφία τους έχουν βιώσιμες επιχειρήσεις και ζημιώθηκαν από τη χρονίζουσα ύφεση και τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας.

Η αντιμετώπιση των κόκκινων δανείων αλλά και η συνολική οικονομική πολιτική του Υπουργείου πρέπει να συγκλίνουν σε έναν κεντρικό στόχο: Στην επανεκκίνηση της οικονομίας και στην υπέρβαση της κρίσης. Αποτελεί, μάλιστα, στοίχημα για την Κυβέρνηση, αλλά και για την κοινωνία γενικότερα η επιτυχία της εξωδικαστικής αυτής ρύθμισης και είναι σημαντικό σκαλοπάτι στην πορεία εξόδου της χώρας από την επιτροπεία.

Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Το σχέδιο νόμου για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό οπωσδήποτε θα έχει αδυναμίες, διότι η πραγματικότητα προφανώς είναι απρόβλεπτη. Φιλοδοξεί, ωστόσο, αυτό το νομοσχέδιο να ρυθμίσει με έναν τρόπο κομμικό και ρηξικέλευθο τα χρέη των επιχειρήσεων που μπορούν και θέλουν να συνεχίσουν να υφίστανται και να δουλεύουν, αλλά δυσκολεύονται εξαιτίας των χρεών τους.

Είναι ένα νομοσχέδιο που όλοι είπαν ότι έχει καινοτομία, μια βασική καινοτομία, γιατί στο επίκεντρο βρίσκεται ο οφειλέτης ο οποίος ξεκινά τη διαδικασία, ο οποίος εγκρίνει το σχέδιο αναδιάρθρωσης μέσα από μια συντονισμένη και οργανωμένη σε συγκεκριμένο πλαίσιο διαδικασία διαπραγμάτευσης με τους πι-

στωτές.

Και υπάρχει και μια σημαντική διαφορά, πέρα από την ολιστική προσέγγιση, ότι με αυτό το σχέδιο για τον εξωδικαστικό μηχανισμό δίνεται για πρώτη φορά η δυνατότητα σε μια χρεωμένη επιχείρηση να διαπραγματευτεί και να ρυθμίσει τα χρέη της σε μια μόνο διαδικασία με το σύνολο των πιστωτών της, δηλαδή και ιδιώτες και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ταμεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δεν θα αναφερθώ καθόλου στη διαδικασία για το πώς γίνεται. Ήταν σημαντικές οι τοποθετήσεις όλων των συναδέλφων. Θέλω να πω, όμως, το εξής τελειώνοντας. Είναι σημαντικό να υπάρχει προσήλωση στη δυνατότητα και στην προοπτική της ανάπτυξης. Εκεί θα μετρηθούν, κατά την άποψή μου, οι κυβερνήσεις, εκεί θα μετρηθούν τα κόμματα, εκεί θα μετρηθούν και οι πολιτικές απόψεις του καθενός μας.

Είναι εύλογες και απαραίτητες οι πολιτικές διαφωνίες. Θα πρέπει, όμως, να υπάρχουν επιχειρήματα, όχι ύβρεις και χυδαιότητα. Εδώ πέρα νομίζω ότι ο καθένας μας μπορεί να δει -και εγώ το έχω δει αρκετές φορές σ' αυτές τις επιτροπές- ποιος υβρίζει. Ήμουν χθες -και πρέπει να το πω- στην Επιτροπή Ελληνισμού της Διασποράς. Ο ελληνικός λαός έβγαλε τα συμπεράσματά του για το σχολείο του Μονάχου. Μπορώ να πω και πολλά άλλα παραδείγματα.

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή, λέγοντας ένα πράγμα. Εάν ο ΣΥΡΙΖΑ καταφέρει -γιατί δεν το έχει καταφέρει ακόμα- να γίνει η ανάγκη στα πλευρά τους, τότε νομίζω ότι θα έχουμε πετύχει.

Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Θεοχάρης έχει τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειαζόμαστε το σημερινό νομοσχέδιο, γιατί χρειαζόμαστε λύση για την πέτρα που έχουν δεμένη στο λαιμό οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες.

Όμως, φέρντε έναν μηχανισμό γραφειοκρατικό, πολύπλοκο, με πολλαπλές και άχρηστες, αχρείαστες εξαιρέσεις, έναν μηχανισμό που κλείνει το μάτι στους στρατηγικούς κακοπληρωτές και θα οδηγήσει εκατοντάδες χιλιάδες υποθέσεις να περιμένουν δικασίμο μπορεί και μετά από πέντε ή δέκα χρόνια. Έτσι, αντί να κόψετε το σχοινί που δένει την πέτρα στον λαιμό των μικρομεσαίων, τους λέτε «μην μπειτε ακόμη στη θάλασσα». Αυτό, όμως, δεν είναι λύση. Σας το είπαμε όλοι στην Επιτροπή. Σας το είπαν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι. Σας το είπαν οι φορείς μηδενός εξαιρουμένου, αλλά εσείς δεν τους ακούσατε.

Σήμερα τα ληξιπρόθεσμα ιδιωτικά χρέη κοντεύουν να φτάσουν σε ύψος το ΑΕΠ, 100 δισεκατομμύρια στις εφορίες, 30 δισεκατομμύρια στα ταμεία, πάνω από 100 δισεκατομμύρια στις τράπεζες. Ιστορικά πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα βάρη κακών χρεών σε παγκόσμιο, ενδεχομένως, επίπεδο. Πρέπει να το καθορίσουμε.

Επιχειρήσεις και νοικοκυριά δεν πρόκειται να ανακάμψουν αν δεν βρεθεί μια οριστική και βιώσιμη λύση. Το ίδιο ισχύει και για τις τράπεζες που σήμερα δεν επιτελούν τον ρόλο τους.

Τι προτείνω: Την καθιέρωση ενός συστήματος μηχανισμών, το οποίο θα μπορέσει να ξεχωρίσει τις επιχειρήσεις που μπορούν να επιβιώσουν, επιχειρήσεις που αποτελούν κοινωνικό και οικονομικό πλούτο της χώρας και δεν πρέπει να χαθούν. Από ένα όριο και πάνω -ας πούμε τις 500.000 ευρώ- να ακολουθούνται οι διαδικασίες της δικαστικής διάσωσης, του δικαστικού συμβιβασμού, όπως για παράδειγμα για τις περιπτώσεις τύπου Μαρινόπουλου.

Για τα μικρότερα χρέη, από εκεί και κάτω, να υπάρχει μια ελαφρύτερη δικαστική διαδικασία, όπως ακριβώς αυτή που φέρντε με το παρόν νομοσχέδιο και δεν καταλαβαίνω γιατί επιμένετε να τη λέτε εξωδικαστική, όταν την πάτε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο.

Για τα μικρότερα ακόμη χρέη, ας πούμε μέχρι 250.000, υποχρεωτικά να περνάμε για τους μικρομεσαίους, χωρίς όρια 20.000

ή οτιδήποτε άλλο, σε έναν βιώσιμο εξωδικαστικό συμβιβασμό πραγματικό, χωρίς δικαστές, ώστε να δώσουμε λύση για αυτούς τους ανθρώπους, που να περιλαμβάνει μόνο οφειλές προς τράπεζες, ταμεία και εφορία. Τις περισσότερες επιχειρήσεις έτσι μπορούμε να τις σώσουμε και έτσι δεν χρειάζονται οι δικαστές, με γρήγορες ηλεκτρονικές διαδικασίες, με γενικά κριτήρια και αυτοματοποιημένη διαδικασία, ώστε να μην χρειάζεται η υπογραφή κανενός δημοσίου υπαλλήλου και έτσι να προχωράμε και βέβαια με αξιολόγηση των προτάσεων από διαμεσολαβητές και εμπειρογνώμονες αναδιάρθρωσης επί τη βάσει ενός σωστού business plan.

Όσες επιχειρήσεις δεν μπορούν να διασωθούν με αυτά τα τρία επίπεδα, τότε θα πρέπει να οδηγούνται σε εκκαθάριση για να δώσουμε χώρο σε νέες επιχειρήσεις να ανθήσουν και να δώσουν την ώθηση στην οικονομία. Η εκκαθάριση όμως και αυτή έχει ελλείψεις. Δεν μπορούν οι ιδιώτες, δεν μπορούν οι δήμοι, για παράδειγμα, και άλλοι οργανισμοί να πτωχεύσουν στη χώρα μας. Πρέπει αυτό να συμβεί.

Κι όχι μόνο αυτό, αλλά ο μηχανισμός έχει ατέλειες. Εκτός του ότι δεν δίνει μια πραγματική λύση, έχει και ατέλειες. Όπως επισημαίνει και η τροπολογία του κ. Καρρά, εμπλέκει μέσα τους συνοφειλέτες και τους εγγυητές, ακόμα και αυτούς που παρείχαν εγγυήσεις μόνο και μόνο επί τη βάσει μιας συγγενικής σχέσης χωρίς να έχουν κανένα κέρδος. Είναι ντροπή να εξαιρείτε τόσες και πολλές περιπτώσεις, τη στιγμή που χαρίζετε με την τροπολογία αυτή πρόστιμα.

Ο Υπουργός είναι ένας έντιμος άνθρωπος. Όταν αποδέχτηκε την τροπολογία αυτή, έσκυψε το κεφάλι. Είπε απλώς «Δεν μπορώ να βρω ποιος είναι. Την κάνω αποδεκτή». Το ψιθύρισε και έφυγε. Εσείς όμως –γιατί ο Υπουργός δεν είναι Βουλευτής– θα την ψηφίσετε και θα την ψηφίσετε με ονομαστική ψηφοφορία. Και το κάθε «ναι» θα είναι «Ναι, είμαι συνεταιίρος λαθρεμπόρων». Συνάδελφός σας ήρθε προηγούμενος ενώπιον του κ. Κεγκερόγλου και του κ. Αμυρά και είπε: «Ε, ένας άνθρωπος πήρε έναν φορέα, έδωσε τόσα λεφτά, να μην του χαρίσουμε 38 εκατομμύρια;». Δηλαδή, στήνουμε και τον διαγωνισμό; Γιατί αυτό μας είπε. Εκτός από το ότι χαρίζετε, στήνεται και τους διαγωνισμούς. Δίνετε, δηλαδή, στους εκλεκτούς όχι να πάρουν τους φορείς με τα δικά τους λεφτά, αλλά μέσω των άλλων, με το χάρισμα των προστίμων. Είναι ντροπή αυτή η τροπολογία! Πρέπει να την αποσύρουμε τώρα. Πολύ γρήγορα μάθατε τα κόλπα, η «πρώτη φορά Αριστερά». Πολύ γρήγορα!

Σας παρακαλούσαμε, κατέθεσα δεύτερη φορά την τροπολογία, για να δώσουμε μια δεύτερη ευκαιρία σε επιχειρήσεις οι οποίες έχουν κλείσει, έχουν μείνει με τα χρέη, τα πρόστιμα, τις προσαυξήσεις και οι άνθρωποι έχουν μια θηλιά στον λαιμό και δεν μπορούν, δεν έχουν πια επιχείρηση για να τα δώσουν. Και ο Υπουργός μπερδεύτηκε, είπε ότι δεν την κάνει αποδεκτή, ενώ ήδη την έχει περάσει με νομοτεχνική βελτίωση.

Και πρέπει να σας παρακαλώ μαζί με τον Εμπορικό Σύλλογο Αθηνών, μαζί με τη ΓΣΕΒΕΕ, μαζί με τους υπόλοιπους, για να δεχθείτε αυτό το αυτονόητο και χαρίζετε τα πρόστιμα έτσι;

Πετύχαμε, λοιπόν, αυτήν την αλλαγή και αυτό είναι θετικό και θα παρακολουθήσουμε και την εφαρμογή, γιατί δεν φθάνει μόνο ο νόμος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το απαραίτητο άλμα ανάκαμψης που έχει ανάγκη η χώρα, θα πραγματοποιηθεί μόνο μέσω της αναβίωσης της μικρής και μεσαίας επιχειρηματικότητας, μέσα από την ανασύσταση της μεσαίας τάξης που έχει καταστραφεί. Η ΑΔΕ προχθές έβγαλε στοιχεία, τα οποία τα έβγαλε μετά από πέντε χρόνια, μετά από αίτηση κατάθεσης εγγράφων που έκανα εγώ προσωπικά, γιατί έλειπαν αυτά τα στοιχεία. Και τι είναι; Είναι στοιχεία φωτιά. Το 20% της μεσαίας τάξης έχει εξαφανιστεί.

Για να γίνει, λοιπόν, το άλμα της ανάπτυξης, το άλμα στον εισοστικό πρώτο αιώνα, απαιτούνται συγκεκριμένες δράσεις:

Πρώτον, ένα συνολικό πρόγραμμα για τα ληξιπρόθεσμα χρέη. Να σώσουμε επιχειρήσεις, να επιτρέψουμε στις τράπεζες να ζητούν. Το περιέγραψα.

Δεύτερον, ένα ευνοϊκό και λειτουργικό ασφαλιστικό και φορολογικό σύστημα, με 20% ασφαλιστικές εισφορές, 20% φορολογία.

Τρίτον, μια σύγχρονη ψηφιακά δομημένη δημόσια διοίκηση, που θα περιορίσει δραστικά τα φαινόμενα διαφθοράς, θα αυξήσει την ταχύτητα στην εξυπηρέτηση, αλλά και την ποιότητα στην εξυπηρέτηση των πολιτών.

Και εδώ, να επισημάνω με την ευκαιρία ότι χωρίς ηλεκτρονική διαδικασία αυτό το νομοσχέδιο δεν πρόκειται να λειτουργήσει. Η κ. Τζάκρη στην επιτροπή μίλησε για την πλατφόρμα και μας είπε ότι θα είναι έτοιμη τον Ιούνιο. Και πριν αλέκτωρ λαλήσαι, ο κύριος Αντιπρόεδρος προχθές μίλησε στους τραπεζίτες και μίλησε για Σεπτέμβριο. Άρα, ήδη δώσατε την παράταση. Οι τρεις μήνες που ζητήσατε, κύριε Λοβέρδο, δεν υπάρχουν. Είναι πολύ περισσότερο και μας το αποκάλυψε ο κ. Δραγασάκης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πριν κάνουμε, λοιπόν, τη ψήφιση του νομοσχεδίου, εν τάχει, κύριε Πρόεδρε, «και τελειώνω» αναφέρομαι και στα τρέχοντα πολιτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, τέλειωσε ο χρόνος, κύριε Θεοχάρη. Δεν είναι για τα τρέχοντα πολιτικά η ώρα τώρα.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Τέλειωσα, τέλειωσα, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση έδειξε πραγματικά ότι έκανε μια διαπραγμάτευση κυρίως για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης. Στην πράξη, όμως, έχει αποδείξει ότι δεν την ενδιαφέρουν τα δημοσιονομικά και πέφτει στα νύχια του κ. Σόμπλε. Ήδη το σκέφτεται και το λέει ο κ. Σόμπλε: «Τους ζητάω μισό και μου φέρνουν 4,2%. Άρα, όχι 3,5% για δέκα χρόνια, 8% πρέπει να ζητήσω, αλλιώς θα γίνω και κοροϊδο».

Αυτά τα λεφτά του πλεονάσματος πάνε έξω, αποπληρώνουν τα χρέη. Σας το έχω πει. Αν δεν πάρουμε το 3,5% και το 2% να στηρίξει επενδύσεις στη χώρα μας, δεν έχουμε ελπίδα. Προχθές, ο κύριος Πρωθυπουργός μας είπε «ψηφίζω τώρα τα μέτρα και, αν χρειαστεί, θα τα ξεψηφίσω». Μα καλά δεν έχουμε κανένα σεβασμό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο χρόνος τελείωσε. Σεβασμός στον χρόνο, παρακαλώ.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση αποδέχεται αχρείαστα μέτρα, θάβοντας ουσιαστικά τους νέους. Μια χώρα, όμως, που δεν μπορεί να στηρίξει τους νέους δεν μπορεί να βγει από την κρίση. Τι να τα κάνω τα πλεονάσματα, όταν δεν έχω νέα γενιά; Οι νέοι μας καταλήγουν να είναι σύγχρονοι Ηρακλείς. Κρατάνε στα δύο χέρια τους ένα πτυχίο και ένα αεροπορικό εισιτήριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το καταλάβαμε, κύριε Θεοχάρη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Και όσοι μείνουν έχουν κλειστές όλες τις πόρτες της χώρας τους. Και φέρετε ευθύνη γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε και κύριοι της συμπολίτευσης. Φέρετε ευθύνη, γιατί ακολουθείτε το ίδιο μονοπάτι που ακολουθούσαν όλες οι Κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης, ενώ ο κόσμος περίμενε κάτι διαφορετικό. Και αυτό δεν θα σας το συγχωρήσει, όταν έλθει η ώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Κατσαβριά έχει τον λόγο.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΑΤΣΑΒΡΙΑ - ΣΙΩΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περίμενα ότι η κριτική των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης για τον εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης των οφειλών των επιχειρήσεων, θα αφορούσε περισσότερο τη διασφάλιση της εφαρμογής του και λιγότερο την ανάγκη της πολιτικής διαφοροποίησής τους.

Βεβαίως, δεν αποτελεί έκπληξη η θέση της Νέας Δημοκρατίας που φαίνεται να ταυτίζεται περισσότερο με αυτή των πιστωτών του ιδιωτικού τομέα, δηλαδή των τραπεζών και των μεγαλοπρωθυπουργών των επιχειρήσεων. Δεν μπορεί κανείς να ξέρει, βέβαια, εάν αυτό είναι το ισχυρότερο κίνητρο της Νέας Δημοκρατίας. Σίγουρα, όμως, μπορεί κάποιος να καταλάβει εύκολα την αμηχανία και την απογοήτευση της ηγεσίας της, καθώς όλες οι ενδείξεις

οδηγούν στο κλείσιμο της αξιολόγησης και στο πέρασμα της κοινωνίας σε ρυθμούς ανάκαμψης και ανάπτυξης.

Το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί μια υπερώριμη απαίτηση του εμπορικού και επιχειρηματικού κόσμου και ιδιαίτερα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Γιατί πράγματι η πρωτόγνωρη και παρατεταμένη ύφεση εξαφάνισε ήδη από την αγορά χιλιάδες επιχειρήσεις και απειλεί με λουκέτο όσες κατάφεραν με κόπο και δυσκολίες να κρατηθούν μέχρι σήμερα.

Αποδείχτηκε με τον πιο τραγικό τρόπο ότι το φάρμακο της λιτότητας, τα νεοφιλελεύθερα έμπνευσης μέτρα, δηλαδή ο περιορισμός των εισοδημάτων και των κοινωνικών δαπανών, οδηγούν σε κάθε περίπτωση σε έναν φαύλο κύκλο που βαθιάει την ύφεση και οξύνει τις συνέπειές της, πράγμα που σημαίνει περισσότερη ανεργία, περισσότερη φτώχεια και διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Η λιτότητα δεν προκάλεσε απλώς αποπληθωρισμό, αλλά διέλυσε την αγορά και έφερε σε απόγνωση τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας. Όμως, έστω και καθυστερημένα, πολλοί επιχειρηματίες έχουν συνειδητοποιήσει ότι η εξαέρωση των μισθών και των συντάξεων που φάνηκε αρχικά να τους βολεύει τον καθένα τους ξεχωριστά υπονόμωσε τελικά τη βιωσιμότητα των δικών τους επιχειρήσεων. Γιατί είναι η μείωση των εισοδημάτων των εργαζομένων που οδήγησε στη μείωση της ζήτησης, στη μείωση των πωλήσεων, στη μείωση των κερδών, στην έλλειψη ρευστότητας και στην αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών.

Οι πιο πολλοί γνωρίζουν πια στο πετσί τους ότι το νεοφιλελεύθερο μοντέλο των δήθεν αντιλαϊκιστών, των δήθεν φιλοευρωπαϊκών δεν είναι για όλους. Αφορά κυρίως μεγάλα συμφέροντα, εγχώρια και ξένα, που απεγνωσμένα διεκδικούν τον δραστικό περιορισμό των μικρών και μεσαίων και βλέπουν τον εργαζόμενο ως τον πιο μισητό εχθρό τους. Αφορά εκείνους που έχουν αναθέσει την πολιτική τους εκπροσώπηση στο απίθανο τρίδυμο Σημίτη-Μητσότακη-Βενιζέλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή την άποψη για μια στρατηγική διαχείρισης του ιδιωτικού χρέους. Όμως, σε τι διαφορετικό προσβλέπει τούτο το νομοσχέδιο; Το γεγονός ότι οι βιώσιμες αλλά ταυτόχρονα υπερχρεωμένες επιχειρήσεις έχουν τη δυνατότητα να διεκδικήσουν τη συνολική ρύθμιση των οφειλών τους δεν εντάσσεται σε μια τέτοια στρατηγική; Κάποιοι μίλησαν και για διαχωρισμό ως προς την αντιμετώπιση της προέλευσης των οφειλών, εάν δηλαδή αυτές οι οφειλές αφορούν στο δημόσιο, τις τράπεζες ή ιδιώτες πιστωτές. Όμως, αυτό δεν συνεπάγεται και πάλι σειρά προτεραιότητας των δανειστών μιας επιχείρησης που, προφανώς, δυσχεραίνει και τη θέση κάποιων από αυτούς; Και σε τι διαφέρει αυτό από τη σημερινή κατάσταση καθώς ο οφειλέτης θα ήταν και πάλι μόνος και αποδυναμωμένος απέναντι στους ισχυρούς δανειστές του;

Επιπλέον ορισμένοι ανησυχούν ότι οι περισσότερες υποθέσεις εξωδικαστικού συμβιβασμού θα καταλήξουν στα δικαστήρια. Προφανώς, το λένε, γιατί δεν κατανοούν ότι ενδεχόμενη επίτευξη συμβιβασμού μεταξύ οφειλέτη και πιστωτών σημαίνει ότι πρόκειται για συμφωνία αμοιβαίου συμφέροντος για όλες τις πλευρές. Και είναι παραπάνω από σαφές ότι η διευθέτηση του χρέους δεν θα βασίζεται σε οικονομικά μεγέθη, όπως το ύψος του χρέους και του μεγέθους της επιχείρησης, αλλά στην πραγματική ικανότητα της αποπληρωμής της επιχείρησης.

Η διαδικασία υλοποίησης του εξωδικαστικού συμβιβασμού θα γίνεται με ηλεκτρονικό τρόπο, γεγονός το οποίο μειώνει το διοικητικό κόστος της διαδικασίας, όχι μόνο για την επιχείρηση αλλά και για τους πιστωτές. Αυτό επίσης αναμένεται να εξασφαλίσει διαφάνεια, ταχύτητα και αποτελεσματικότητα στην εφαρμογή του νόμου.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης φιλοδοξεί να συμβάλει στην υποστήριξη των υπερχρεωμένων πολιτών και επιχειρήσεων. Να τονίσουμε εδώ ότι και οι αγρότες υπάγονται σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ο νόμος αυτός προστίθεται μάλιστα σε μια σειρά παρεμβάσεων, όπως ο νόμος για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, οι προστατευτικές διατάξεις στο πλαίσιο του νόμου για την προστασία του καταναλωτή, του νόμου δηλαδή για την ίδρυση και λειτουργία μη τραπεζικών εταιρειών διαχείρισης απαιτήσεων, η συμβολή

του Υπουργείου Οικονομίας στην αναμόρφωση του Κώδικα Δεοντολογίας των Τραπεζών και η δημιουργία της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους.

Επομένως, έχουμε κάθε λόγο να ισχυριζόμαστε ότι αυτό το πλέγμα ρυθμίσεων υλοποιεί ένα μέρος του παράλληλου προγράμματός μας. Έχουμε επίσης τη βάσιμη πεποίθηση ότι το παρόν σχέδιο νόμου θα συμβάλλει και στην ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας, καθώς εναρμονίζεται με τον συνολικό σχεδιασμό της Κυβέρνησης για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, την ενίσχυση της ρευστότητας και την τόνωση των επενδύσεων στην οικονομία.

Θεωρούμε ότι οι υπερχρεωμένες επιχειρήσεις που έχουν περιθώρια βιωσιμότητας όχι μόνο δεν πρέπει να αποκοπούν από τον παραγωγικό κορμό της χώρας, αλλά αντίθετα είναι αναγκαίο να συνδεθούν με την αναπτυξιακή προσπάθεια και την αναγέννηση της πατρίδας μας που συντελείται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι κάνουν λάθος όσοι δεν συνηγορούν στην υπερψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, γιατί μαζί με την προοπτική της απομείωσης του δημόσιου χρέους, της κατάργησης της λιτότητας και της επιτροπείας μπορεί να δοθεί ξανά ελπίδα και προοπτική στον λαό μας, ιδιαίτερα στη νέα γενιά για απασχόληση και ένα καλύτερο, πιο δίκαιο και ελπιδοφόρο μέλλον.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Αντωνίου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να κλείσω τη σημερινή συζήτηση, αν είμαι ο τελευταίος ομιλητής, με κάποιες πολύ σύντομες παρατηρήσεις.

Πρώτα πρώτα, για τη σημασία του νομοσχεδίου έχουν μιλήσει πολλοί συνάδελφοι και εναργέστερα περιέγραψε τη σημασία του η εισηγήτρια από πλευράς Πλειοψηφίας. Θέλω να κλείσω με έξι παρατηρήσεις.

Πρώτον, κύριε Υπουργέ, θέλω να πω ότι το ποσό της αμοιβής για τους διαμεσολαβητές είναι μικρό σε σχέση με το μέγεθος και τη σημασία της εργασίας τους και πρέπει να αυξηθεί, προκειμένου να μην έχουμε φαινόμενα ανεπαρκούς ενδιαφέροντος.

Δεύτερον, να μπορούν να συμπεριληφθούν στη ρύθμιση με εγγυημένα δάνεια του ελληνικού δημοσίου, τα οποία είναι σε παράταση και όχι μόνο αυτά που οι εγγυήσεις τους έχουν καταπέσει. Σας έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα με τεκμηρίωση.

Τρίτον, για τη ρύθμιση των χρεών των ελευθέρων επαγγελματιών σε ασφαλιστικά ταμεία και δημόσιο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 21, αν είναι δυνατόν, να κατέβει το ποσό της οφειλής από τις 20.000 ευρώ στις 10.000 ευρώ.

Τέταρτον, στην περίπτωση επιχειρήσεων που οφείλουν πάνω από το 85% σε έναν μόνο οφειλέτη –αφορά κυρίως οφειλές σε τράπεζες– να ακολουθείται η κανονική διαδικασία με ορισμό συντονιστή και να μην αφήνονται σε διμερή διαπραγμάτευση.

Να δημιουργηθεί τάχιστα η απαραίτητη ηλεκτρονική πλατφόρμα υποβολής των αιτήσεων ένταξης στον νόμο των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων, ώστε να γίνει γρήγορα η σχετική διαδικασία.

Τέλος, να έρθει, επίσης, γρήγορα ρύθμιση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, προκειμένου να διασφαλιστεί το ακαταδίωκτο των στελεχών τραπεζών, ασφαλιστικών ταμείων και δημοσίου για τις συμφωνηθείσες αναδιαρθρώσεις οφειλών και δανείων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Δεν έχει ζητήσει τον λόγο κάποιος συνάδελφος για δευτερολογία.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να προσθέσετε κάτι;

ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης): Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να τοποθετηθώ επί της τροπολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η τροπολογία Δημητριάδη έχει ονοματεπώνυμο. Πέρσι, τη συγκεκριμένη τροπολογία, κύριε Υπουργέ, την είχαν φέρει τρεις συνάδελφοί μου του ΣΥΡΙΖΑ και την είχε στηρίξει δε ένας συνάδελφός μου από τη Θεσσαλονίκη μάλιστα. Αφορά μια εταιρεία της Βορείου Ελλάδος κι εσείς προσωπικά είστε υπόλογος γι' αυτό το μεγάλο σκάνδαλο που θα συνδέσετε το όνομά σας με το πρώτο –επίσημο– σκάνδαλο της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που μαθαίνει πάρα πολύ γρήγορα πώς να ηγείται των σκανδάλων.

Δεν υπάρχει κανένας σεβασμός στους εκπροσώπους του ελληνικού Κοινοβουλίου. Κανένας! Ποιος θα πληρώσει τα λεφτά που θα χαρίσετε στη συγκεκριμένη ιδιωτική εταιρεία; Θα τα πληρώσετε εσείς ή θα τα πληρώσει ο ελληνικός λαός; Η Ένωση Κεντρώων θα καταψηφίσει τη συγκεκριμένη τροπολογία.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες δύο υπουργικές τροπολογίες, για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1025 σας έχουμε επισημάνει, με κάθε τρόπο, ότι με επαναλήψεις, παρατάσεις και αναβολές, εκτάκτως, επειγόντως και κατά παρέκκλιση του νόμου νομοθετήματα δεν μπορούν να βγαίνουν σωστά. Δεν λύνονται έτσι τα προβλήματα. Αντιθέτως, τα προβλήματα διογκώνονται, διαιωνίζονται. Θα στηρίζουμε παρ' όλα αυτά εμείς την τροπολογία 1025.

Όσον αφορά την τροπολογία 1026 δεν θα τη στηρίξει η Ένωση Κεντρώων, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Επομένως, κηρύσσεται...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο να δευτερολογήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν μιλήσατε προηγουμένως;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μίλησα για τον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κύριος Υπουργός δεν θέλει να προσθέσει κάτι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εντάξει. Τότε δεν έχω κάτι άλλο να πω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα δευτερολογήσουμε; Δεν θα γίνουν δευτερολογίες των εισηγητών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας κάλεσα προηγουμένως και κανείς δεν ήθελε να δευτερολογήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Έλειψα για τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Θέλω να τοποθετηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μα, σας κάλεσα προηγουμένως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ήμουν εδώ δύο ώρες, συνεχόμενα, έλειψα τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι να κάνω εγώ γι' αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Δεν έχω τη δυνατότητα για δευτερολογία; Δεν καταλαβαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Είπαμε, σας κάλεσα προηγουμένως.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας έχουμε πει ότι θα καταθέσουμε αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι έκανα; Εδώ ήμασταν όλον τον χρόνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ, ο κατάλογος είχε ακόμα πέντε συναδέλφους. Δεν θα μείνουμε στην ψηφοφορία, αν το κάνετε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όχι, δεν κάνω τίποτα!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μου επιτρέπετε να σας πω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Υπήρξε μια συνολική παρεξήγηση σε ό,τι αφορά τη διαδικασία. Πρώτον, εγώ νόμιζα, όπως έχουμε αποφασίσει από το πρωί –ο κύριος Υπουργός ήταν εδώ και μπορεί να σας διαβεβαιώσει γι' αυτό– προεδρεύοντας του κ. Κακλαμάνη, ότι έχουμε ανάγκη ενός δεύτερου κύκλου τοποθετήσεων που θα αφορούν τις τροπολογίες και μου είπε –είναι στα Πρακτικά αυτό, συνεννοηθείτε– ότι θα δοθεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Λοβέρδο, σας έδωσα τον λόγο όποτε τον ζητήσατε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας παρακαλώ. Δεν έχω καμμία αν-

τίρρηση σε αυτό. Άλλο, όμως, λέω. Για το θέμα των δευτερολογιών είχαμε διαβεβαίωση ότι θα υπάρξουν επί των τροπολογιών. Από το πρωί αυτό. Έρχεται τώρα η ώρα τους κι εσείς σπεύδετε να κλείσετε τη συζήτηση για να αποφύγετε την πρόταση ονομαστικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν σπεύδω καθόλου. Καθόλου!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτό κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχετε κάτι να καταθέσετε; Καταθέστε το! Καμμία αντίρρηση!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα το καταθέσουμε.

Όταν σπεύδετε να κλείσετε τη συζήτηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εγώ απευθύνθηκα στο Σώμα. Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Λοβέρδο!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αφήστε με να ολοκληρώσω, σας παρακαλώ. Δεν έχω τίποτα μαζί σας ούτε κι εσείς τίποτα μαζί μου. Αφήστε με να πω τις απόψεις μου και τελειώνω.

Σας έχω ενημερώσει ότι θα καταθέσουμε πρόταση ονομαστικής. Έτσι δεν είναι; Είχαμε την πληροφόρηση από το Προεδρείο, πρώτον, των δευτερολογιών και υπήρχαν ακόμα πέντε ομιλητές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μα, κύριε Λοβέρδο, κάλεσα το Σώμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: ...που δεν ξέραμε αν έχουν παραιτηθεί από την ομιλία τους. Αυτό το ξέρει το Προεδρείο.

Οφείλατε, λοιπόν, να μας προειδοποιήσετε και να πείτε «θα κλείσω τη συνεδρίαση ή έχουν παραιτηθεί οι τάδε συνάδελφοι από τον πίνακα, καταθέστε την πρόταση ονομαστικής ή μην την καταθέσετε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχω αναγγείλει...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν ήσασταν στην Αίθουσα, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εάν δεν δώσετε στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα τον χρόνο να καταθέσουμε την πρόταση ονομαστικής, σας ενημερώνω ότι θα αποσυρθούμε από την Αίθουσα και δεν θα συμμετάσχουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καταθέστε την!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, εις επίρρωσιν αυτών που είπε ο συνάδελφος κ. Λοβέρδος, συμβαίνει το εξής: Εμείς προκαλέσαμε και παρακαλέσαμε επανειλημμένως, καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης, τον κύριο Υπουργό να μας δηλώσει αν αποδέχεται ή όχι την τροπολογία.
(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αν έχετε την καλοσύνη, αφήστε με να τελειώσω. Αυτό έγινε τώρα, προ ολίγων λεπτών. Πέμπτη βράδυ για να συγκεντρώσουμε τις υπογραφές των Βουλευτών απαιτείται κάποιος χρόνος. Εάν η Κυβέρνηση προσπαθεί με τέτοιες μεθοδεύσεις να μην κατατεθεί το αίτημα ονομαστικής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καμμία κυβέρνηση δεν προσπαθεί τίποτα. Απευθύνεστε στο Προεδρείο. Δεν ήσασταν εδώ, κύριε Δένδια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μη μου κάνετε εμένα έτσι το χέρι! Έτσι να το κάνετε στο σχολείο στους μαθητές σας, αν είχατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν κατάλαβα. Τι είπατε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μη μου κάνετε έτσι το χέρι! Αυτό σας λέω! Δεν ακούτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ακούω πολύ καλά!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αφού ακούτε, τότε μη με ξαναρωτάτε. Έτσι το χέρι να το κάνετε σε μαθητή. Ακούτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Απευθύνεστε στο Προεδρείο. Δεν θα μου υποδείξετε εσείς τον τρόπο που θα απευθύνομαι στο Σώμα. Εντάξει; Σας απευθύνομαι με αξιοπρέπεια και με σεβασμό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Τότε να μη μου κάνετε το χέρι έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ πολύ.

Πείτε ό,τι έχετε να πείτε. Δεν ήσασταν στην Αίθουσα και δεν μπορείτε να κάνετε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν ήμουν στην Αίθουσα, διότι συνεννοούμουν για τη συλλογή των υπογραφών επί της απαράδεκτης τακτικής της Κυβέρνησης, η οποία δεν τιμά την Κυβέρνηση και δεν τιμά τον Υπουργό.

Τον ρώτησα δεκαπέντε φορές εάν θα δεχθεί αυτήν την τροπολογία το πρωί. Και δεν απάντησε ποτέ και απαντά μισή ώρα τώρα πριν, για να μην κατατεθεί ονομαστική. Και αν αυτό δεν είναι μεθόδευση, τι είναι; Μπορείτε να μας πείτε τι είναι; Δεν ντρέπεστε λίγο εδώ πέρα; Δεν ντρέπεστε; Σας ρωτάμε ποιόν καλύπτете με αυτήν την τροπολογία και δεν μας λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν μου λέτε τώρα, κύριε Δένδια, έχετε κάτι να προσθέσετε; Πείτε μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Παρακαλώ αναμείνате να συλλεγούν οι υπογραφές. Είναι σαφές. Καθυστερήστε την ψηφοφορία. Θα συλλέξουμε και θα σας φέρουμε τις υπογραφές. Σας λέω δε ευθέως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θέλετε δέκα λεπτά, για να τις συλλέξετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θέλουμε ένα τέταρτο να σας φέρουμε τις υπογραφές. Σαφές;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Βάσει του Κανονισμού είναι αυτό, κύριε Δένδια;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι βάσει του Κανονισμού, κύριε συνάδελφε, ο κύριος Υπουργός προκαλούμενος από το πρωί να μη δηλώνει αν θα τη δεχθεί και να τη δέχεται Πέμπτη βράδυ, δέκα λεπτά προ της λήξεως; Αυτό είναι βάσει Κανονισμού;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Το έχει δηλώσει εδώ και πολλή ώρα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ακούστε, υπάρχουν και όρια κοινοβουλευτικής ντροπής και η Κυβέρνηση τα έχει υπερβεί! Να είμαστε συνεννοημένοι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Δένδια, απευθύνατε στο Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Όχι, δεν απευθύνομαι στο Προεδρείο. Εδώ δεν φταίτε εσείς. Απευθύνομαι στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Δένδια και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διακόπτουμε για δέκα λεπτά, για να συγκεντρωθούν οι υπογραφές. Αναμένουμε.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα αναλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την κατάθεση της ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, υπήρξε ανάλογο αίτημα από τη Νέα Δημοκρατία και εν συνεχεία από τον ΣΥΡΙΖΑ. Κατά συνέπεια, καθυστέρησε για να κατατεθούν όλες μαζί.

Σας γνωρίζω, παράλληλα, ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα και μαθητές μαθητριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 72^ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή, παιδιά, σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχουν κατατεθεί αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας, πρώτον, από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών και, δεύτερον, από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας επί της τροπολογίας με αριθμό 1027/15. Αρχικά, όμως, είχαν καταθέσει αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτές της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ και Ανεξάρτητοι Βουλευτές επί της τροπολογίας με αριθμό 1027/15.

Προτείνουμε η ονομαστική ψηφοφορία να διεξαχθεί αύριο Παρασκευή 28 Απριλίου 2017 και ώρα 10.00', πριν από τον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Μετά από τις κατατεθείσες προτάσεις, η ψηφοφορία για το νο-

μοσχέδιο θα συνεχιστεί αύριο το πρωί.

Δέχετε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

Μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Έχετε τον λόγο, κύριε Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, λόγω του ότι εμείς καταθέσαμε εμπροθέσμως την αίτηση ονομαστικής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Το είπα αυτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Έχω ένα απλό αίτημα. Δεν θα υπάρξει -νομίζω- αντίρρηση από κανέναν.

Επειδή το πρωί θα υπάρξει ένα πρόβλημα με δύο συναδέλφους, θα θέλαμε να διαβάσετε τον δικό μας πίνακα απόψε και αύριο τους άλλους.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Συγγνώμη, επί του θέματος που έθεσε ο κ. Κεγκερογλου υπάρχει ομοφωνία;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ο Κανονισμός είναι σαφής, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ!

Τον λόγο έχει ο κ. Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Έχουμε παρακολουθήσει απόψε μία καθόλου ευχάριστη διαδικασία μέσα στο Κοινοβούλιο. Υπήρξαν απόπειρες επανειλημμένα, κύριε Πρόεδρε, να διακοπεί άρον-άρον η συνεδρίαση προκειμένου να μην κατατεθούν οι προτάσεις ονομαστικής ψηφοφορίας. Παρακαλούσαμε τον κύριο Υπουργό από τις 14.00' να μας πει εάν δέχεται ή δεν αποδέχεται την τροπολογία του κ. Δημητριάδη. Το είπε πολύ αργά.

Υπήρξαν προβλήματα από το Προεδρείο -όχι με εσάς εδώ- που προσπάθησε να κλείσει άρον-άρον τη διαδικασία για να μην κατατεθούν οι προτάσεις αυτές. Και όταν, κύριε Πρόεδρε, έγινε πιο σαφές στην Αίθουσα ότι και η Δημοκρατική Συμπαράταξη και η Νέα Δημοκρατία καταθέτουν προτάσεις ονομαστικής ψηφοφορίας για μία ύποπτη τροπολογία, που μυρίζει διαφθορά, τότε ανακάλυψε η Πλειοψηφία ότι θέλει και αυτή να καταθέσει ονομαστική ψηφοφορία για το δικό της σχέδιο νόμου, με σκοπό να μην καταλαβαίνουν οι άνθρωποι, να μην καταλαβαίνουν οι πολίτες ποιο είναι το διακύβευμα. Το διακύβευμα είναι διαφθορά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πάμε στην ανάγνωση κατά την πρόταση του κ. Κεγκερογλου. Μη νομίζει, όμως, κανένας ότι είναι τόσο πονηρός που θα μπορεί να καλύπτει τις ενοχές του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο κ. Ξυδάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν έχω τη δική σας κοινοβουλευτική πείρα ούτε του κ. Λοβέρδου ούτε του κ. Δένδια. Νομίζω, όμως, ότι απόψε έγινε μία παραβίαση κάθε Κανονισμού και με δική μας διάθεση ώστε να δοθεί μία πολιτική λύση σε αυτό το οποίο καταγγελλόταν λίγο πριν. Μη μας κάνει και μάθημα τώρα ο κ. Λοβέρδος. Το δεχθήκαμε. Ζήτησε χρόνο για να μαζέψει υπογραφές και εδόθη. Το ίδιο ζήτησε και ο κ. Δένδιας.

Τελειώσαμε! Κάναμε τη στοιχειώδη επιδιόρθωση της πολιτικής τάξης και της κοινοβουλευτικής τάξης. Ας τελειώσουμε εκεί. Ας μην κουνήσουν όλοι το δάχτυλο σε όλους. Τέλος εδώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θα ήθελα, πρώτον, να παρακαλέσω να μη γίνει διαλογική συζήτηση, γιατί δεν οδηγεί πουθενά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Αμυρά, επί του θέματος; Τι θέλετε να πείτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελικά αποδεικνύεται ότι εάν έχεις γεννηθεί Πανελευσινακός, δεν θα γίνεις ποτέ Μπαρτσελόνα.

Και γιατί το λέω αυτό; Διότι εδώ κλωθογυρίζαν οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ διάφορα μισόλογα για αυτήν την τροπολογία. Όταν εμείς ζητούσαμε διευκρινίσεις για το ποια εταιρεία κρύβεται πίσω

από το λαθρεμπόριο, τα πρόστιμα του οποίου θα διαγραφούν με αυτήν την τροπολογία, κανείς δεν ήξερε.

Θέλω, όμως, να μεταφέρω το κλίμα όχι μόνο εντός της Αιθούσης αλλά και το κλίμα περίξ της Αιθούσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Αμυρά, επί του θέματος.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Τι τον αφήνετε να λέει για τα περίξ της Αιθούσης; Τι είναι; Δημοσιογράφος;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Έχει σημασία. Μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Θέλω να πω, λοιπόν, ότι όπως ο θεός των Ρωμαίων, ο Ιανός, που είχε διπλό πρόσωπο, άλλο για τους έξω και άλλο για τους μέσα των τειχών της Ρώμης, έτσι και αρκετοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Ξυδάκη, γιατί δυσφορείτε; Δεν ακούτε τους συνάδελφους σας του ΣΥΡΙΖΑ έξω στους διαδρόμους, που λένε ότι η τροπολογία αυτή είναι απαράδεκτη;

Σας δίνουμε, λοιπόν, μια τελευταία ευκαιρία να την αποσύρετε μέσα και τελικά σώσετε το τομάρι σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ντροπή! Να την αποσύρετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Να διαβάσετε τα ονόματα!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Αίσχος! Ντροπή!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αύριο δεν είναι μέρα νομοθετικής εργασίας!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εφόσον ο Κανονισμός προβλέπει να λύσουμε τη συνεδρίαση τώρα, η συνεδρίαση λύεται.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, όχι!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα διαβάσετε τα δικά μας ονόματα. Τα άλλα αύριο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν δεχόμαστε τέτοια πράγματα.

(Θόρυβος – παρατεταμένες διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Η Διάσκεψη των Προέδρων...

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε τη Διάσκεψη των Προέδρων. Τα ονόματα σήμερα!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δεν έχει Διάσκεψη!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Τα ονόματα!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τα ονόματα να διαβαστούν σήμερα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ας πάρει απόφαση το Σώμα, κύριε Πρόεδρε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Σωστά, το Σώμα, κύριε Πρόεδρε!

Να γίνει ψηφοφορία, για να πάρει την απόφαση το Σώμα, κύριε Πρόεδρε. Δεν μπορεί ο Ειδικός Γραμματέας να κανονίζει τη διαδικασία. Άμα θέλει, να έρθει ο κ. Βούτσης εδώ!

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Το Σώμα θα αποφασίσει.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, διαβάστε τα ονόματα. Διαβάστε τα όλα να τελειώνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ηρεμήστε, για να μιλήσει το Προεδρείο.

Εφόσον συμφωνεί ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία, εφόσον, δηλαδή, η πλειοψηφία της Βουλής συμφωνεί, θα διαβάσω τα ονόματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

Έπρεπε να γίνει αυτό;

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει η κ. Ζαρούλια.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Εγώ προσωπικά δεν έχω πρόβλημα, αλλά πιστεύω ότι αύριο θα λείπουν πάρα πολλοί για την ψηφοφορία και επειδή το ΠΑΣΟΚ έλεγε για Τρίτη, μήπως πρέπει να το κάναμε Τρίτη; Εγώ δεν έχω πρόβλημα προσωπικά, εδώ είμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρία Ζαρούλια, η Πλειοψηφία της Βουλής αποφάσισε για αύριο. Σεβαστή είναι η άποψη της Μειοψηφίας, αλλά η Πλειοψηφία αυτό αποφάσισε. Και η Νέα Δημοκρατία το εδέχθη για αύριο και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Δημοκρατική Συμπαρατάξη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Η απόφαση του Προέδρου ήταν σε μία ή σε δύο συνεδριάσεις. Άπαξ θέλει και δεύτερη, θα πάει την Τρίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Οπότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι έχει κατατεθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί της τροπολογίας 1020/15 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης «Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων», από Βουλευτές της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ και Ανεξάρτητων Βουλευτών, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΙΤΗΣΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Αθήνα, 27.4.2017

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Κ. ΝΙΚΟΛΑΟ ΒΟΥΤΣΗ

Οι παρακάτω Βουλευτές υποβάλλουμε αίτηση Ονομαστικής Ψηφοφορίας επί της τροπολογίας 1027/15 του Νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης «Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων»

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ ΦΩΦΗ

ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΧΜΕΤ ΙΛΧΑΝ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ ΧΑΡΑ

ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΑΝΙΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΜΠΑΡΓΙΩΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΖΕΛΕΠΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΗ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΚΑΡΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ και Ανεξάρτητων Βουλευτών, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Η κ. Γεννηματά Φώφη. Απούσα.
Ο κ. Αρβανιτίδης Γεώργιος. Παρών.
Ο κ. Βενιζέλος Ευάγγελος. Απών.
Ο κ. Αχμέτ Ιλχάν. Παρών.
Ο κ. Γρηγοράκος Λεωνίδας. Παρών.
Ο κ. Θεοχαρόπουλος Αθανάσιος. Παρών.
Ο κ. Κεγκέρογλου Βασίλειος. Παρών.
Η κ. Κεφαλίδου Χαρούλα. Παρούσα.
Ο κ. Κουτσούκος Ιωάννης. Παρών.
Ο κ. Κρεμαστινός Δημήτριος. Παρών.
Ο κ. Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας. Παρών.
Ο κ. Κωνσταντόπουλος Δημήτριος. Παρών.
Ο κ. Λοβέρδος Ανδρέας. Παρών.
Ο κ. Μανιάτης Ιωάννης. Παρών.
Ο κ. Μπαργιώτας Κωνσταντίνος. Απών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο κ. Παπαθεοδώρου Θεόδωρος. Παρών.
Ο κ. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος. Παρών.
Ο κ. Τζελέπης Μιχάλης. Παρών.
Η κ. Χριστοφιλοπούλου Εύη. Παρούσα.
Από τους υπογράφοντες Ανεξάρτητους Βουλευτές.
Ο κ. Καρράς Γεώργιος. Παρών.
Ο κ. Θεοχάρης Θεοχάρης. Παρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ και των Ανεξάρτητων Βουλευτών.

(Θόρυβος – παρατεταμένες διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό και ώρα 21.45' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 28 Απριλίου 2017 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) νομοθετική εργασία, ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης: «Εξωδικαστικός μηχανισμός ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων» και β) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ